

OTRDIENA, 2011. GADA 8. MARTS

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

(Sēdi atklāja plkst. 09.00)

1. Gadskārtējās sesijas atklāšana

Priekšsēdētāja. – Pasludinu 2011.–2012. gada Eiropas Parlamenta sesiju par atsāktu.

2. Sēdes atklāšana

Priekšsēdētāja. – Labrīt, dāmas un kungi. Šodien — 8. martā — ir Starptautiskā sieviešu diena. Parlaments ir iepļānojis vairākus pasākumus. Šī ir iespēja piedalīties šīs dienas simtgades atceres svinībās un paust savu viedokli par to, ko sievietes ir sasniegušas un kas vēl ir jāsasniedz.

3. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

4. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

5. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošāna par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

6. 2012. gada budžeta pamatnostādnes — pārējās iedaļas (debātes)

Priekšsēdētāja. – Tagad turpinām sēdi. Pirmais darba kārtības punkts ir ziņojums, ko Budžeta komitejas vārdā iesniedza *José Manuel Fernandes*, par 2012. finanšu gada budžeta procedūras pamatnostādnēm, I iedaļa — Eiropas Parlaments, II iedaļa — Padome, IV iedaļa — Tiesa, V iedaļa — Revīzijas palāta, VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa — Reģionu komiteja, VIII iedaļa — Eiropas Ombuds, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests [2011/2017(BUD)] (A7-0049/2011).

José Manuel Fernandes, *referents.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms vēlos sveikt jūs, priekšsēdētājas kundze, komisāra kungu un visus savus šeit klātesošos kolēģus deputātus. Sākumā vēlos arī pateikties visiem tiem, kuri piedalījās šā ziņojuma sagatavošanā, jo īpaši ēnu referentiem no dažādām politiskām grupām.

Ieguldītā darba rezultātā tika panākta plaša vienprātība, ko parāda pagājušās nedēļas balsojums Budžeta komitejā, kurā šis ziņojums tika apstiprināts ar 34 balsīm pret 1, vienam balsotājam atturoties. Šo ziņojumu centāmie izstrādāt pēc iespējas tuvāku pašreizējai situācijai un atbilstošu tam ekonomikas, finanšu un sociālajam stāvoklim, kuru pašlaik cenšāmie pārvarēt, ņemot vērā pašlaik piedzīvoto krīzi, un vienlaikus arī atbilstošu tam, ko Eiropas sabiedrība vēlas saņemt no Eiropas Savienības un tās iestādēm.

Mūsu rīcībā būs budžets ar daudziem ierobežojumiem, taupības budžets, bet vienlaikus arī tāds budžets, kurā jānodrošina iestādēm un Parlamentam pietiekami līdzekļi, lai uzturētu Eiropas projektu un lai attaisnotu Eiropas sabiedrības cerības.

Mūsu mērķis ir panākt izcilību likumdošanas jomā, un būtu ļoti slikti, ja pietrūktu līdzekļu tā sasniegšanai — tā būtu briesmīga mūsu laikmeta zīme, un tā nestu mums zaudējumus, kuri Eiropas sabiedrībai tik un tā būtu jāuzņemas.

Lai to visu sasniegtu, būs nepieciešami atbilstoši resursi. Lisabonas līgums mums paredz jaunas pilnvaras. Tomēr, ņemot vērā pašreizējo stāvokli, esam par dabisko pieaugumu, kas nozīmē to, ka esam par tādu līdzekļu pieaugumu, kas ir vienāds ar inflācijas apmēru.

Esam ņēmuši vērā arī komisāra kunga ieteikumu, ko viņš savā vēstulē nosūtīja Parlamentam un citām iestādēm. Tādēļ tad, kad tas būs attiecīgi nepieciešams, sagatavosim grozījumu vēstuli vai budžeta grozījumus, lai ņemtu vērā tās saistības, piemēram, ko Eiropas Savienība ir uzņēmusies attiecībā pret Horvātiju vai kas rodas, astoņām jaunajām dalībvalstīm pievienojoties Lisabonas līgumam.

Lai panāktu ietaupījumus budžetā, mums vairāk nekā jebkad, protams, ir jāievēro labas vadības un taupības princips, efektivitātes un lietderīguma princips. Šo principu rezultātā būs jāpanāk lielāka stingrība, vienkāršība un pārredzamība budžeta izveidošanā. Ievērojot šos principus, mēs jau varēsim veiksmīgi noteikt līdzekļu samazinājumus, ne tikai prognožu līmenī, ko pašlaik izstrādājam, bet vēlamies arī panākt reālus ietaupījumus 2012. finanšu gada budžeta īstenošanā.

Tādējādi mēs spēsim izpildīt savus pienākumus. Vēlamies arī — un šo koncepciju esam ieviesuši — sasniegt nulles budžetu, kurā katrs izdevumu postenis būtu pamatots un kurā mainīgās izmaksas ir labi zināmas; gadījumā, kad tas ir pamatoti, varētu tikt veikta arī šo izdevumu lietderības analīze.

Protams, neapdraudēsim jau sāktos projektus, jo tas ne tikai būtu solis regresa virzienā, bet arī radītu zaudējumus. Runāju par tādiem projektiem kā, piemēram, Konrāda Adenauera ēkas paplašināšana, Eiropas vēstures nams; šādus projektus šajā ierobežotajā budžetā ir paredzēts turpināt. Tieši šā iemesla dēļ mēs arī ierosinām, lai turpmākie budžeti būtu daudzgadu budžeti, lai jau no paša sākuma varētu izmantot tiesības uz kopēju plānošanu; kopēju plānošanu, kas tiek veikta saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu un atbilstoši tai.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Vēlos paust savus vislabākos novēlējumus Starptautiskajā sieviešu dienā. Atzinīgi vērtēju referenta *Fernandes* kunga noteiktos principus, saistībā ar stingrības ievērošanu budžeta izstrādē, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Savienības administratīvā budžeta izstrādi. Manuprāt, šis ir tas virziens, kas patiešām ir jāizvēlas pašreizējos Eiropas Savienības ekonomiskajos apstākļos.

Tieši tādēļ lūdzu savus kolēģus Komisijā būt sevišķi uzmanīgiem pret administratīvo izdevumu palielināšanu, un varam apsolīt, ka mūsu izdevumu pieaugums nepārsniegs 1 %. Ņemot vērā, ka ir zināmas līgumsaistības, tas nozīmētu samazinājumus 2012. gadā tādās jomās kā informācijas tehnoloģijas, sanāksmes, konferences un misiju izmaksas, kā arī pētījumu un publikāciju jomā.

Esmu nosūtījis vēstuli citu iestāžu vadītājiem, un, lūk, šeit ir viņu sniegtā atbilde. Manuprāt, šāds virziens patiešām jāizvēlas 2011. gadā attiecībā uz administratīvajiem izdevumiem. Esam saņēmuši norādes no Padomes, ka arī tā plāno ieviest lielus ierobežojumus.

Tas pats princips ir jāpiemēro attiecībā uz turpmāko paplašināšanos. Uzskatu, ka brīdī, kad formāli tiek izlemts par pievienošanās datumu, budžetā jāiekļauj prognozētās izmaksas grozījumu vēstules vai budžeta grozījumu veidā. Taču izmantošu šo gadījumu, lai jums

atgādinātu, ka administratīvās izmaksas veido mazāk nekā 6 % no Eiropas Savienības budžeta, tādēļ tā ir diezgan pamatota proporcionālā daļa.

Attiecībā uz darbības izdevumiem Eiropas budžetā ir izstrādāta sava iekšējā loģika. Programmas ar laiku sasniedz pabeigtības stadiju, un šobrīd savu pabeigtības stadiju ir sasniegušas visas ievērojamākās programmas, kas tika sāktas 2007. gadā. No vienas puses, mums ir ārkārtīgi svarīgi ierobežot administratīvos izdevumus, bet, no otras puses, ir jāizprot Eiropas budžeta iekšējās dinamikas loģika, jo pretējā gadījumā radīsies daudz tā saukto „RAL” (*reste à liquider*), kas veido milzīgus neiztērētu naudas līdzekļu, neizmantotu saistību apjomus, un tas neatbilst pamatotas budžeta procedūras ievērošanas principiem.

Tādēļ vēlreiz atzinīgi vērtēju tos principus, ko varam sastapt *Fernandes* kunga ziņojumā. 30. martā notiks debates, pamatojoties uz šīm pamatnostādnēm, un ceru uz tikšanos mūsu dialoga sanāksmē 30. martā.

Monika Hohlmeier, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pirmkārt, vēlos paust nožēlu un nosodījumu par to, ka šeit nav klātesošs ne ģenerālsekretārs, ne arī abi Eiropas Parlamenta atbildīgie priekšsēdētāja vietnieki. Parasti prasām no Komisijas, lai tās atbildīgie locekļi būtu klātesoši; un tas pats ir jāprasa arī no mūsu visvecākā pārstāvja.

Otrkārt, vēlos runāt par Parlamenta ēku pārvaldības jautājumu. Atzinīgi vērtēju faktu, ka *KAD* projektā Luksemburgā ir sasniegts progress, šķiet, ka tā izmaksas tiek kontrolētas un ka tiek ievērots plānotais laika grafiks. Pēc *KAD* paplašināšanas projekta pabeigšanas, kad viss personāls atradīsies vienā ēkā, tiks panākta lielāka efektivitāte un sinerģija, kā arī samazinātas ikgadējās izmaksas, jo tiks slēgti astoņi biroji. Ir būtiski svarīgi, lai šis mērķis tiktu īstenots, jo zināma daļa no šiem līdzekļiem mums ir nepieciešama citiem mērķiem, kā norādīja *Fernandes* kungs.

Manuprāt, Eiropas vēstures nams ir nozīmīgs projekts, jo tas piesaistītu daudz apmeklētāju, kuriem ļoti efektīvi varētu piedāvāt ieskatu par Eiropas Savienības pastāvēšanas nozīmīgumu, tās centieniem un mērķi Eiropas vēstures kontekstā.

Treškārt, vēlos lūgt, lai Luksemburgā nodarbinātais personāls tiktu pārcelts uz Briseli. Tā kā šiem darbiniekiem bieži ir jāstrādā Briselē, viņi nepārtraukti ceļo no turienes uz šejieni un otrādi, radot problēmas arī deputātiem. Tas attiecas tikai uz nelielu skaitu apakšjomu, un efektivitātes iemeslu dēļ tik tiešām jāapsver to pārcelšanas iespēja.

Ceturtkārt, manuprāt, pozitīvi ir tas, ka Eiropas Parlaments budžetā paredz tikai mērenas paplašināšanās iespējas. EĀDD nedrīkst uztvert faktu, ka citas jomas paplašinās tikai mērenā apjomā, kā iemeslu, lai pats masveidīgi paplašinātos. Aicinu citas iestādes neradīt liekus izdevumus šajos ekonomiski un finansiāli grūtajos laikos.

Derek Vaughan, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Vēlos pateikties komisāra kungam. Vēlos arī pateikties referentam ne tikai par viņa ziņojumu, bet arī par izmantoto pieeju pārējo budžeta sadaļu sagatavošanā. Viņam ir taisnība, ka ir jāpanāk līdzsvars starp prasību nodrošināt to, lai Eiropas Parlamenta un pārējās sadaļās būtu pietiekami daudz līdzekļu atbilstoši funkciju īstenošanai, un nepieciešamību budžeta izdevumu palielinājumu saglabāt iespējami minimālā apjomā.

Sevišķi atzinīgi vērtēju viņa priekšlikumu saglabāt izdevumu palielinājumu inflācijas likmes apjomā. Manuprāt, sākotnējais priekšlikums par 5,2 % ir daudz par lielu. Protams, lai sasniegtu mērenus ietaupījumus, ko cenšas panākt referents un citi šajā Parlamentā, jānodrošina arī šo ietaupījumu noteikšana budžeta ietvaros. Tādēļ esmu piedāvājis

sadarboties ar referentu, lai nodrošinātu, ka šādi ietaupījumi tiek atrasti. Manuprāt, ir iespējams atrast potenciālos ietaupījumus ne tikai tādos komisāra jau pieminētajos posteņos kā politika ēku jomā un paplašināšanās noteikumi, bet arī, piemēram, prognozētās izmaksas birojam ārpus Eiropas, kas, manuprāt, ir greznība, ko pašlaik nevaram atļauties.

Beidzot jāsaka, ka mums arī ir cieši jāsadarbojas ar citām iestādēm, jo īpaši ar Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, kuras, kā man zināms, arī ir ārkārtīgi norūpējušās par savu budžetu 2012. finanšu gadam. Mums jānodrošina, ka tās, tāpat kā mēs, varētu atbilstoši veikt savas funkcijas, un vienlaikus arī turpmāk jāierobežo viņu tēriņu palielinājumi. Tādēļ varu teikt, ka Sociālistu un demokrātu grupa ārkārtīgi vēlas sadarboties ar referentu; mēs patiešām atbalstām šo pamatnostādņu priekšlikumus un nākamajā nedēļā ceram debatēt par prognozēm.

Priekšsēdētāja. – Vēlos atbildēt uz *Hohlmeier* kundzes komentāru. *Pittella* kungs — atbildīgais priekšsēdētāja vietnieks budžeta jautājumos atrodas šeit, Parlamentā, un klausās debates.

Alexander Alvaro, *ALDE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pateicos jums, *Fernandes* kungs, par izcili sagatavoto ziņojumu. Budžeta labas vadības principi ir efektivitāte, taupība un mums uzticēto finanšu resursu atbildīga izmantošana. Tomēr jautājums, kas sarunās par budžetu tiek aktualizēts katru reizi no jauna un no kā mums jāizvairās arī šeit, ir alkatība un vēlme turēties pie vecajiem paradumiem. Ir jāizšķir starp alkatību un nepieciešamību.

Nav šaubu, ka darba apjoma palielinājums, kas noteikts Lisabonas līgumā un kas ir vajadzīgs Lisabonas līguma izpildei, ir nepieciešamība. Uzmanīgi jāatrod līdzsvars starp darbu politikajās grupās un komitejās un administratīvajos amatos. Kā jau novēroja mans kolēģis deputāts, būtu pozitīvi, ja ģenerālsēkretārs apmeklētu šo sesiju, lai uzklausītu to, kas mums ir sakāms. *Vaughan* kunga pieminētās jaunās nodaļas šādā formā nav nepieciešamas, ja šajā Parlamentā saprātīgi izmantosim sinerģijas rezultātus. Mums ir ārkārtīgi daudz kompetentu cilvēku dažādos ģenerāldirektorātos, un esmu pārliecināta, ka varēsim tos efektīvi apvienot.

Attiecībā uz vēstures namu piekrišanu *Hohlmeier* kundzei, ka ir svarīgi, lai šādiem projektiem jau no paša sākuma tiktu izstrādāts biznesa plāns. Tas nav jāuztver kā vēlmju piepildījuma šovs, kurā ikviens saņem to, ko vēlas; mums jāpārvalda savi resursi gudri un pamatojoties uz saprātīgu budžetu.

Beidzot vēlos papildināt, ka mēs nedrīkstam kļūdīties, neieguldot nākotnē tikai maldīgas vēlmes dēļ ietaupīt naudas līdzekļus. Investīcijas, ko ieguldīsim šodien, piemēram, IT resursos, var sniegt mums ievērojamus naudas līdzekļu ietaupījumus nākamajos gados, un tieši tādēļ taupība nedrīkst kļūt par pašmērķi. Tai jābūt saprātīgai un pamatotai, domājot par nākotni.

Helga Trūpel, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Lewandowski*, dāmas un kungi! Jautājums, par kuru pašlaik debatējam, ir Parlamenta budžets 2012. finanšu gadam, un vēlos uzsvērt, ka, no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas viedokļa raugoties, ir jāatrod pareizais līdzsvars starp ierobežotiem un attaisnotiem izdevumu palielinājumiem, kas galvenokārt rodas jauno Lisabonas līgumā noteikto pilnvaru un pienākumu rezultātā, kā arī starp pašdisciplīnu un savu izdevumu ierobežošanu laikā, kad publiskie līdzekļi ir pieejami ierobežotā apmērā. Ārpusai Parlamenta budžets joprojām šķiet kaut kas līdzīgs Eiropas Parlamenta „priekšapmaksas zvanu kartei”, un tam joprojām ir simboliska nozīme.

Ko darīt ar taupības politiku — nepieciešamību pēc šādas politikas —, jo tā ietekmēs mūs tiešā veidā?

Fernandes kungs izmanto tādus vārdus kā konsolidācija, mērenība un savu izdevumu ierobežošana. Tomēr līdz šim esam dzirdējuši maz reālu priekšlikumu par to, kādos posteņos ir paredzēts samazināt izdevumus un kādos samazinātie resursi tiks atjaunoti. Protams, ir pienācis laiks aicināt ievērot lielāku efektivitāti Parlamenta administrēšanā, un, manuprāt, ir iespējami zināmi uzlabojumi.

Tagad vēlos pievērsties jautājumam par Eiropas vēstures namu — būtībā es pilnīgi atbalstu šo ideju. Tomēr, manuprāt, šim projektam nepieciešams skaidrs biznesa plāns. Ja ir vēlēšanās piešķirt šim projektam prioritāti — vēlreiz vēlos ar šiem vārdiem uzrunāt tieši *Fernandes* kungu —, ja tādi jēdzieni kā pašdisciplīna un konsolidācija tiek minēti patiešām nopietni, tad mums jābūt gataviem ierosināt izdevumu samazinājumus arī citās jomās.

Ja prioritātes tiek noteiktas politiskās gribas rezultātā, tad ir pilnīgi skaidrs, ka citām jomām ir jāpiešķir otršķirīgas prioritātes statuss, lai izstrādātu konsolidētu budžetu. Runāt par konsolidāciju, nesniedzot attiecīgos ieteikumus, nozīmē slēpt patiesību. Šis darbs būs efektīvs tikai tad, ja attiecīgās personas ir gatavas pateikt, kurās jomās tiks ieviesti samazinājumi — jo īpaši jauno prioritāšu gadījumā. Tieši to es domāju, norādot uz Eiropas Parlamenta „priekšapmaksas zvanu karti” — ierobežoti līdzekļu palielinājumi, kā arī nepārprotama savu izdevumu ierobežošana.

James Elles, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Vēlos apsveikt referentu ar viņa, manuprāt, ārkārtīgi līdzsvaroto ziņojumu, jo īpaši ar tā mērķi panākt līdzekļu konsolidāciju un taupības budžeta izstrādi.

Viņa izvirzītie principi — izcilība likumdošanas jomā, labas vadības principi, precizitāte un vienkāršība un izmaksu samazināšanas plānu iesniegšana — jāpiemēro ne tikai visām citām iestādēm, bet arī pašas Komisijas budžetam.

Tomēr, analizējot referenta sniegtos tehnoloģiskos aspektus, ietaupījumus jācenšas panākt ne tikai ilgākā termiņā, bet arī īstermiņā, kad jāspēj piedāvāt izmaksu samazināšanas pasākumus.

Viens īpašs aspekts, kas manā grupā rada bažas, ir drošība. Šķiet, ka tiek likts pārāk liels uzsvārs uz cilvēkiem, kuri apmeklē mūsu iestādes. Mēs tiem nenodrošinām ne pietiekami brīvu piekļuvi šīm iestādēm, ne iespējas tajās pārvietoties. Vēlos ierosināt, ka tad, kad priekšsēdētāja vietnieki nonāks līdz šim konkrētajam punktam, tiem būtu jāņem par paraugu ASV kongress, kurā cilvēku drošība tiek nodrošināta, ieejot ēkā, bet pēc tam tiem ir atļauts brīvi tajā pārvietoties. To īstenot palīdz profesionāls drošības dienests.

Marta Andreasen, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Ir apkaunojoši, ka pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos šā Parlamenta budžetā 2012. finanšu gadam jau tiek piedāvāts pieaugums 5 % apmērā. Vēl pagājušajā nedēļā atkal par EUR 1 500 mēnesī tika palielināts atalgojums deputātu asistentiem. Netiek veikti nekādi mēģinājumi novērst šo neiedomājamo izšķērdību, ko rada trīs pašreizējā Parlamenta darbavietas. Vēl ļaunāk — šobrīd Eiropas Parlaments ir iesaistījies EUR 60 miljonu vērtā ēkas atjaunošanas projektā, kas tiks izmantota kā Eiropas vēstures nams, it kā mums Eiropā trūktu muzeju. Vai Eiropas Savienība vēlas pārrakstīt vēsturi? Un kā lai vērtē Ārējās darbības dienesta rīcību, kurš cita starpā gatavojas pieņemt darbā 50 ierēdņus, kas saņems par 20 % lielāku algu nekā Lielbritānijas premjerministrs un kam būs nepieciešama jauna ēka, kura maksās EUR 10,5 miljonus gadā.

Priekšsēdētājas kundze, britu nodokļu maksātāju vārdā, lūdzu jūs izbeigt šo cilvēku apzagšanu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungļi! *Fernandes* kunga izstrādātajā budžeta projektā 2012. finanšu gadam ir ievērots izmaksu lietderīguma un konsolidācijas princips. Kā Eiropas pilsoņu pārstāvjiem mums Parlamentā ir jāsniedz komentāri par šo projektu. Izmaksu lietderība ir būtiski nozīmīga.

Tomēr papildu izdevumi, kas rodas Horvātijas pievienošanās, EĀDD un trīs jauno finanšu uzraudzības iestāžu izveides rezultātā, ietekmē Eiropas Savienības budžetu. Faktiski jaunu izdevumu rezultātā ne vienmēr rodas — un nekādā ziņā tam nav obligāti jārodas — budžeta palielinājums. Iespējamos ietaupījumus var atrast visās Savienības iestādēs, piemēram, personāla un ēku apsaimniekošanas politikā vai administrācijā. Vēlos no jauna ierosināt prasību par audita veikšanu daudzajās aģentūrās un sinerģijas izmantošanu starp dažādām dalībvalstīm.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Pirmkārt, vēlos apsveikt *Fernandes* kungu par viņa izcili paveikto darbu.

Nav viegli runāt par iestāžu budžetiem un resursu pārvaldību, jo īpaši tad, ja jācenšas debatēt par to izmantošanas efektivitāti vienlaikus ar nepieciešamību īstenot taupīgu konsolidāciju, kas dalībvalstīm un Eiropas Savienībai ir jāpaveic tik sarežģītos apstākļos, kādi tie ir šodien. Tieši tādēļ atbalstu viņa aicinājumu ievērot izcilību likumdošanas jomā un stabilas finanšu pārvaldības vērtības — galvenie principi, kas savā darbībā būtu jāievēro visām iestādēm.

Tik tiešām krīzes periodā, kad mūsu primārajam mērķim jābūt Eiropas ekonomikas restartēšanai, pašām iestādēm ir pirmajām jāradā pozitīvs piemērs. Pozitīvs piemērs nenozīmē tikai stingrību, bet drīzāk gan lielāku administratīvo efektivitāti, lai nodrošinātu resursu taisnīgāku un labāku izmantošanu, kas ļautu visām iestādēm strādāt gan lietderīgi, gan efektīvi, lai rezultātā tās spētu sasniegt galvenos mērķus, ko Eiropa pati ir sev pēdējos gados izvirzījusi.

Runājot konkrētāk par Parlamenta budžetu, tāpat kā *Fernandes* kungs uzskatu, ka 2012. gada budžetam jābūt līdzekļu konsolidācijas budžetam, ņemot vērā, ka tas varētu būt turpmākais atskaites punkts, nevis tikai kārtējās debates par nākotnes daudzgadu finanšu shēmu.

Tomēr, manuprāt, daļa resursu ir jāizmanto tādēļ, lai ieviestu nepieciešamos uzlabojumus, kas ļautu deputātiem veikt savus pienākumus, sniedzot kvalitatīvus pakalpojumus.

Tādēļ uzskatu, ka ir jāietaupa uz vispārējos pakalpojumu rēķina, bet papildus ir arī jācenšas ietaupīt īpašuma politikas jomā, racionāli izmantojot mums jau pieejamās telpas un izstrādājot vidējā un ilgtermiņa plānu, kā rezultātā mēs varētu veikt ēku izdevumu iepriekšēju plānošanu, kā arī pārredzamāku un racionālāku lēmumu pieņemšanu šajā jomā.

Jens Geier (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Lewandowski* kungs, dāmas un kungļi! Protams, mums jādebatē par izmaksām, no kurām ir jāizvairās vai kuras ir jāietaupa šajā budžetā. Tomēr vēlos aicināt jūs visus būt nedaudz objektīvākiem, automātiski reaģējot uz debatēm saistībā ar šīm iestādēm. Kādēļ tā? Pirmkārt, tas ir tādēļ, ka šajās debatēs pastāvīgi ir iesaistīta Budžeta kontroles komiteja un tā arī pievērš uzmanību veidiem, kā ir iespējams uzlabot sadarbību starp iestādēm un to pienākumu izpildi, un arī tādēļ, ka šogad gaidām, ka Eiropas Revīzijas palāta sagatavos speciālu ziņojumu par šīm iestādēm, un tad tai būs

objektīvāks pamats debatēm, kas pašlaik ir nedaudz nepārdomātas, jo īpaši saistībā ar jautājumu par to, kā šīs iestādes tiek pārvaldītas un kā mēs varētu panākt šos ietaupījumus.

Runājot par ietaupījumiem, vēlos pāriet pie savas nākamās tēmas — mūsu ēku apsaimniekošanas politikas. Faktiski, runājot par Eiropas Savienības politiku ēku jomā, noteikti varam ietaupīt resursus. Es personīgi apšaubu, vai jaunu ēku būvniecība Eiropas Parlamenta vajadzībām Briselē patiešām ir laba doma, jo šī stratēģija būtu pamatota tikai tad, ja nekustamā īpašuma cenas Briselē nepārtraukti pieaugtu. Šķiet, ka pašreizējais tirgus stāvoklis to nespēj nodrošināt. Ja nekustamā īpašuma cenas tirgū nepalielinās, tad, protams, telpu nomāšana ir pamatotāka iespēja nekā to iegāde, jo īpaši tad, ja ar vaļējām acīm pastaigājaties pa Eiropas kvartālu un redzat, cik daudz biroja telpu šajā rajonā faktiski ir pieejams.

Šis fakts tālāk liek man domāt par Eiropas vēstures namu. Manuprāt, šajā jautājumā ir nepieciešama lielāka leģitimitāte, jo nepietiek ar to, ka līdz pat šai dienai visas iniciatīvas Eiropas vēstures nama izveidei vienkārši ir pamatotas ar šā Parlamenta Prezidija lēmumiem un tām nav demokrātiskās leģitimitātes. Tas jāmaina. Galvenokārt mums ir jāzina, kā tiks finansētas šīs iestādes darbības izmaksas un papildu izmaksas.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos pateikties *Fernandes* kungam par viņa izcili sagatavoto ziņojumu un vēlos arī īpaši pateikties komisāram *Lewandowski* par viņa vēstuli iestādēm saistībā ar šā gada administratīvo izdevumu iegrožošanu. Manuprāt, šī vēstule ir ārkārtīgi piemērota un palīdzēs radīt nostāju, kuru ievērojot, manuprāt, mums būs vieglāk pieprasīt ietaupījumu īstenošanu, un es uzskatu, ka tā jāattiecinā uz visām iestādēm. Tā jāattiecinā uz Reģionu komiteju, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Tiesu, kuras izdevumi, protams, krasi palielinās. Tā ir jāattiecinā arī uz Revīzijas palātu. To ir nedaudz grūtāk piemērot mazām iestādēm, piemēram, Eiropas Ombudam un Eiropas Datu aizsardzības uzraugam, un tas, protams, mums ir jāņem vērā.

Tomēr, manuprāt, Parlamentam ir jāuzņemas īpaša atbildība, lai parādītu, ka varam ievērot atturību. Lisabonas līgumā mums ir uzticēti jauni uzdevumi, kas paredz papildu izdevumus, tomēr nākamajam 2012. finanšu gadam jāklūst par līdzekļu konsolidācijas gadu. Esam runājuši par paplašināšanos. Izdevumus, kas ir saistīti ar Horvātijas pievienošanu, iekļausim budžeta grozījumos. Daudzi arī minēja jautājumu par Eiropas vēstures nama izveidošanu. Manuprāt, tā ir izcila doma izveidot šo Eiropas vēstures namu mūsu apmeklētāju dienesta ietvaros. Daudzi jaunieši pietiekami labi nezina tos vēsturiskos notikumus, kuru rezultātā tika izveidota Eiropas Savienība, un ir teikts — ja nezināsim savu vēsturi, tad tai ir lemts atkārtoties. Manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi izstāstīt neseno Eiropas vēsturi, un tādēļ mēs atbalstīsim šo Eiropas vēstures nama projektu.

Un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts, ko vēlos pateikt, ir tas, ka mūsu izdevumi, protams, ir ārkārtīgi lielā mērā saistīti ar faktu, ka mums ir vairāki amati, kas rada lielas izmaksas. Mums tās ir jāizpēta sīkāk. Diemžēl nevaram neko darīt, lai samazinātu mūsu lielākās izmaksas. Tās rada fakts, ka mums ir jāpārvietojas starp Strasbūru un Briseli. Ja Eiropas Padome patiešām uzskata, ka ir jāpanāk ietaupījumi, Eiropas valstu vadītājiem šis jautājums ir jārisina. Pateicos, priekšsēdētājas kundze!

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Visa Eiropas Savienība un tās dalībvalstis 2012. gadā, protams, joprojām izjutīs ieilgušās ekonomikas un finanšu krīzes sekas. Tādēļ Eiropas Parlamentam sava budžeta izstrādes stratēģija ir jāpielāgo šim faktam. Mums jācenšas panākt maksimālu budžeta disciplīnu un taupību. Esmu gandarīts, ka šis

fakts ir parādīts ziņojumā un ka tas ir ziņojumā uzsvērts. Tomēr taupība nedrīkst nozīmēt to, ka izdevumi pieaug atbilstoši inflācijas apjomam. Mūsu mērķim ir jābūt Parlamenta izdevumu uzturēšanai tādā pašā līmenī kā šajā gadā. Jādara viss iespējamais, lai panāktu ietaupījumus un labāk izmantotu jau esošos Parlamenta rīcībā esošos resursus. Tas jāattiecinā uz visām Eiropas Parlamenta darbības jomām, sākot no administratīvo ēku racionālas izmantošanas, līdz labākai informācijas tehnoloģiju izmantošanai un cilvēkresursu politikai. Šeit ir atrodamie iespējamie ietaupījumi, un mums jābūt pietiekami drosmīgiem, lai tos īstenotu.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispārējo ekonomisko grūtību periodā būtisks Eiropas iestāžu uzdevums ir rādīt piemēru citiem.

Šajā ziņojumā uzmanība pamatoti tiek pievērsta efektivitātes kritēriju izpildei un izmaksu un pakalpojumu pārvaldībai. Tādēļ domāju, vai nevajadzētu veikt īstu un tūlītēju dažu ārpalpojumu darbības lietderīguma pārbaudi. Īpaši vēlos norādīt uz Parlamenta informācijas tehnoloģiju un iekšējās drošības dienestiem, daļēji arī saistībā ar neseniajiem notikumiem, par kuriem mēs visi esam informēti, — zādzībām pasta nodaļā, kas notika pagājušajā mēnesī.

Turklāt kritiku ir pelnījis arī Eiropas Ārējās darbības dienests. Izveidots, faktiski neradot nekādas izmaksas, lai neizšķiestu resursus un uzlabotu Eiropas Savienības ārējo attiecību dienesta lietderīgumu, tas ir cietis neveiksmi abās frontēs — politiskā un ekonomiskā. Manuprāt, Eiropas Parlamentam noteikti jāievēro stingra nostāja šajā jomā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Flandrijā man vairāki vēlētāji jautāja, kā ir iespējams, ka mēs kā Eiropas Parlamenta deputāti joprojām saņemam EUR 1 500 mēnesī papildu personāla algošanai ekonomisko problēmu un nenoteiktības periodā un tieši tādā brīdī, kad vienkāršajiem cilvēkiem ir jāsavēlks ciešāk savas jostas. Pašlaik mēs faktiski tērējam vēl vairāk nekā iepriekš.

Vēlētāju jautājumi un komentāri ir pilnīgi pamatoti. Mums kā Eiropas Savienības iestādei būtu jārada piemērs. Mums būtu jānosaka izdevumi atbilstoši iespējām, un šobrīd mums nav citas izvēles kā nonākt pie nevēlamā secinājuma, ka šis *Fernandes* kunga ziņojums ir garām palaista iespēja. Tiekam aicināti — un pamatoti — budžeta izstrādē ievērot atbildīgu nostāju un atturību. A ievilkumā ir minēts, citēju, ka „jāizmanto stingras pārvaldības procedūras, lai panāktu ietaupījumus” — citāta beigas.

Tāpat diemžēl šajā ziņojuma nav norādīts, kuros posteņos konkrēti ir jāievieš līdzekļu samazinājumi. Protams, ir pilnīgi jaunas jomas, kurās tos ir iespējams ieviest — domāju par Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, kā arī pārvietošanās starp Briseli un Strasbūru, kas maksā EUR 200 miljonu gadā. Aicinu ne tikai Komisiju un Padomi, bet arī Parlamentu izpildīt savu uzdevumu un sakārtot visus šos aspektus, lai analizētu, uz kādu izdevumu rēķina varam ietaupīt, un tad izveidot faktisko plānu, kurā apspriešanai tiktu piedāvāta virkne izdevumu, un mēs varētu īstenot šos ietaupījumus.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos pateikties referentam par teicami līdzsvaroto, izcili izstrādāto ziņojumu. Ikviens šobrīd šeit runā par taupību, un tas ir apsveicami. Jāievēro budžeta disciplīna un efektivitāte un stingri jāpilda mūsu galvenais uzdevums, nevis jāpārsniedz šā uzdevuma robežas, kur sākas likumdošanas darbs.

Lielākā daļa apgalvo, ka mums jābūt pieticīgiem, bet tik un tā runā par to, uz kā rēķina nevajadzētu taupīt. Ir jārunā par konkrētiem pasākumiem, kas ļautu mums panākt šos

ietaupījumus. Ietaupīt varēsīm tad, ja pārstāsim ceļot starp trim darbavietām. Mēs, protams, zinām, cik to būs grūti īstenot politiskā ziņā.

Vēlos aktualizēt kādu jautājumu, proti, drošības jēdzienu, ko šeit pieminēja *Elles* kungs. Gada laikā esam piedzīvojuši bankas aplaupīšanu, ir tikusi aplaupīta ēdnīca un arī pasta nodaļa. Neviens zaglis līdz šim vēl nav noķerts. Drošība šeit ir gandrīz joka līmenī.

Ir skaidri redzams, kur esam kļūdījušies — Parlamenta deputāti iekļūst ēkā vietā, kas netiek pienācīgi kontrolēta. Ir jāievieš elektroniskais paraksts. Pašlaik mums ir tikai saraksti un birojs, kurā strādā daudz cilvēku un kurā tiek pierakstīti vārdi un tie ievadīti datorā. Tā ir naudas izšķiešana — mums jāpanāk ietaupījumi un jāievieš labāka, uzticamāka drošības sistēma. Tas ir tikai jāizdara, tomēr deputāti visu laiku saka „nē” un nepiekrīt elektronisko parakstu izmantošanai, lai gan tādā veidā mēs iegūtu gan ievērojamus ietaupījumus, gan labāku drošības sistēmu.

Nesaprotu, kādēļ šī sistēma efektīvi darbojas ASV kongresā; tajā visi piekrīt šai sistēmai, bet šeit nezināmu iemeslu dēļ to nav iespējams īstenot. Ceru, ka tagad pievērsīsimies jomām, kurās ir tik tiešām iespējams panākt ietaupījumus.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Uzskatu, ka politiski ir ārkārtīgi svarīgi, lai 2012. gada budžeta pamatnostādņēs būtu ņemti vērā tie ekonomiskie un politiskie apstākļi, kādos tas tika izstrādāts.

Laikā, kad dalībvalstis ir spiestas taupīt un mūsu pilsoņiem ir jāuzņemas finanšu un politiskās krīzes sekas, nevaram gaidīt, ka tiks ieviests lielāks budžeta pieaugums, nekā tas bija pagājušā gadā. Tieši pretēji — mums jāmeklē tādas darbības jomas, kurās varam ietaupīt pilsoņu nodokļos samaksātos līdzekļus, nepasliktinot darba kvalitāti.

Manuprāt, mūsu darba organizācijā ir zināmas brīvas iespējas, ko tiešā veidā varam izmantot. Trīs Eiropas Parlamenta galveno biroju ēkas un regulārā vairāku tūkstošu darbinieku un Parlamenta deputātu kursēšana no Briseles uz Strasbūru 12 reizes gadā ir sabiedrībai labi zināms fakts. Dāmas un kungi, šāda publisko līdzekļu izšķiešana nerada neko vairāk kā nicinājumu pret šā stāvokļa patieso būtību.

Visas runas par izmaksu samazināšanu izrādīsies nepatiesas, ja netiks izbeigta šī izrāde ar kursēšanu turp un atpakaļ, lai noturētu Parlamenta debātes.

Sidonia Elzbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Sākšu ar pateicību *Fernandes* kungam par izstrādātajām pamatnostādņēm Eiropas Parlamentam un pārējām iestādēm. Manuprāt, viņa izstrādātajās pamatnostādņēs prasība ietaupīt vai drīzāk gan nepieciešamība ietaupīt, ko mēs visi apzināmies, ņemot vērā pašreizējo Eiropas Savienības ekonomikas stāvokli, ir apvienota ar pienācīgu apstākļu garantēšanu labu tiesību aktu izstrādei.

Šobrīd jāuzsver — nedrīkstam aizmirst, ka Lisabonas līgums un gaidāmā paplašināšanās paredz jaunus uzdevumus Eiropas Parlamentam. Tādēļ ir pilnīgi būtiski, lai pilsoņu labā tiktu ieviesti risinājumi, kas atvieglotu pareizu un laikus veiktu Eiropas Parlamenta darbību.

Jāuzsver, ka es arī turpmāk ceru uz sadarbību ar referentu, nodrošinot, ka Eiropas Parlamenta izstrādātais budžets 2012. gadam būs ne tikai tāds budžets, kam ir raksturīga finansiālā disciplīna, bet arī budžets, kurā netiek apsvērts tikai nākamais gads vai turpmākie divi vai trīs gadi, bet gan tāds budžets, ar kura palīdzību varētu tikt ieviesti modernizācijas instrumenti, kas atvieglo Eiropas Parlamenta darbu, kā arī investīcija, kas, cerams, nākotnē radīs ietaupījumus.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos apsveikt *Fernandes* kungu ar viņa izcili izstrādāto ziņojumu. Arī es uzskatu, ka 2012. gada budžets ir jāizstrādā atbilstoši realitātei un jāpielāgo pašreizējam ekonomikas stāvoklim. Tā kā man ir daudzu gadu reģionālā budžeta pārvaldības pieredze un esmu Budžeta komitejas loceklis, īpašu nozīmi piešķiru disciplīnai, sākot izdevumu plānošanu. Tomēr, manuprāt, mums jāizvairās no neīstiem ietaupījumiem, kuru rezultātā var palēnināties ekonomiskā aktivitāte un samazināties ekonomikas konkurētspēja. Pieaugoši nodarbinātības rādītāji un augstas kvalitātes, ilgtspējīgu darbavietu izveide ir priekšnosacījums ekonomikas izaugsmei un krīzes seku pārvarēšanai. Eiropas Savienības budžetam jāveicina nodarbinātības pieaugums. Noteicošais faktors izaugsmes panākšanai ir nevis izdevumu samazināšana, bet gan efektivitātes pieaugums un Eiropas līdzekļu sasaiste ar stratēģisku un izmērāmu rezultātu gūšanu. Paldies!

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Esmu pateicīgs *Fernandes* kungam par viņa ieguldīto darbu un uzmanības pievēršanu iespējamiem ietaupījumiem, ko ir iespējams panākt mūsu administratīvajos izdevumos. Personāla un ēku politika ir divas galvenās jomas, kurās ir koncentrēti administratīvie izdevumi, kā ir skaidri parādīts šajā ziņojumā.

Ņemot vērā gaidāmo Horvātijas pievienošanos Eiropas Savienībai un turpmākās prasības attiecībā uz personālu, nepieciešama un pamatota būs personāla procedūru pārvaldība, jo īpaši ievērojot mobilitāti. Ja, no vienas puses, šāda cilvēkresursu politikas izvēle sniedz lielāku elastību, tad, no otras — tās īstenošanai būs nepieciešamas plašākas Eiropas Savienības personāla mācības.

Attiecībā uz politiku ēku jomā tekstā ir skaidri minēts centralizācijas princips. Stingrā politika, ko piemērojam budžetu izstrādei — sākot no dalībvalstu budžetiem — vidējā termiņā liek mums arī apsvērt, cik vēlama ir trīs Parlamenta darbavietu saglabāšana, kas, protams, ir sarežģīts jautājums, tomēr mēs nedrīkstam to neņemt vērā.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ļoti uzmanīgi klausījos šajās debatēs un varu jums apliecināt, ka Prezidija priekšlikums ir stingrības, pārredzamības un saprātīgas administrācijas paraugs, un īpaši vēlos uzsvērt trīs punktus.

Pirmais punkts ir tas, ka mūsu priekšlikumā ierosinātais palielinājums nepārsniedz vidējo inflācijas likmi Eiropas Savienībā. Otrkārt, piekrišu bažām, kas saistītas ar politiku ēku jomā drošības un personāla vajadzībām, un pašlaik esam piesardzīgi un tālredzīgi šīs politikas izstrādes procesā. Trešais punkts ir panāktā vienošanās par EUR 1 500 pieaugumu, un šādu summu Budžeta komiteja ir iekļāvusi rezervēs.

Budžeta komiteja ir atļāvusi izmantot šo rezervi, tie nav naudas līdzekļi, kas nonāks Parlamenta deputātu kabatās — ir vērts noskaidrot šo pārpratumu un nepatiesību —, bet tie ir paredzēti asistentiem, kuri palīdzēs deputātiem labāk veikt savus pienākumus, kādi tiem ir paredzēti Lisabonas līgumā.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Vēlos norādīt uz vienu nelielu jomu, kurā mēs varētu ietaupīt līdzekļus, — programmatūra. Pašlaik maksājam Bilam Geitsam milzīgu naudas summu gadā par *Windows* programmatūras lietošanu. Viņš var būt jauks cilvēks, kurš ziedo daudz naudas labiem mērķiem, bet, ja mēs šajā Parlamentā drošāk izmantotu atklātā pirmkoda programmatūru, tas būtu solis virzienā uz tīrāku, lētāku un modernāku pārvaldību.

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos jautāt komisāram Lewandowski kungam, kāda ir konkrētā procedūra, lai pievienotos euro drošības tīklam vai, citiem vārdiem sakot, lai piekļūtu Eiropas iestāžu 2012. gadā piedāvātajiem naudas līdzekļiem? Vai Komisija iesniegs priekšlikumu, ja kāda valsts izteiks vēlēšanos izmantot šo drošības tīklu? Vai Eiropas Parlamentam ir pilna ietekme šā koplēmuma pieņemšanā un vai šis jautājums arī šonedēļ tiks iekļauts dienas kārtībā saistībā ar drošības tīkla paplašināšanu?

Otrkārt, vēlos komentēt sekretariāta atalgojuma pieaugumu EUR 1 500 apjomā. Vēlos lūgt visus deputātus, kuri neizmanto pilnīgi sekretariāta atalgojumam paredzētos līdzekļus, publiski norādīt, cik daudz naudas līdzekļu viņi paši ietaupa — galu galā šī joma nav aizsargāta pret ļaunprātīgu līdzekļu izmantošanu. Iespējams, ir daži deputāti, kuriem vispār nav vajadzība izmantot šo sekretariāta atalgojumu, jo viņi ārkārtīgi reti apmeklē Parlamentu. Šādos gadījumos šie līdzekļi netiks pilnīgi iztērēti. Tikai tie, kuri īpaši daudz strādā, varētu izmantot pilnu atalgojumu. Visiem pārējiem šie naudas līdzekļi jāatdod atpakaļ nodokļu maksātājiem.

Milan Zver (PPE). – (SL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Arī es sākšu, apsveicot Fernandes kungu ar viņa izcili izstrādāto ziņojumu. Tomēr piekřitu tiem deputātiem, kuri apgalvoja, ka ietaupījumi ir nepieciešami, jo īpaši ietaupot uz budžeta rēķina.

Fakts ir tāds, ka Eiropas budžets jau vairākus desmitus gadu tiek sašaurināts. Paraugoties uz IKP, ko Eiropas Savienībā esam radījuši, redzam, ka tā apjoms pastāvīgi samazinās. Nesen komisāra kungs teica, ka pašā finanšu perspektīvas perioda sākumā Eiropas Savienības iekšzemes kopprodukts bija aptuveni 1,3 %. Šis rādītājs šodien gandrīz nesasniedz 1,12 %. Tomēr vienlaikus Eiropas valstu budžeti ir ievērojami pieauguši.

Piemēram, pēdējo desmit gadu laikā, tēlaini izsakoties, pieticīgais Apvienotās Karalistes budžets ir pieaudzis par 100 %, kas ir divas ar pusi reizes vairāk nekā Eiropas Savienības budžets. Vēlos dzirdēt komisāra komentāru, jo īpaši par to, vai viņam, iespējams, nenāksies sastapties ar grūtībām 2012. gada budžeta īstenošanā šā konkrētā Eiropas budžeta samazinājuma dēļ salīdzinājumā ar dalībvalstu budžetiem.

José Manuel Fernandes, referents. – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem deputātiem par viņu sniegto ieguldījumu. Vēlos norādīt, ka mūsu mērķis pašlaik ir pieņemt šīs pamatnostādnes. Tomēr mēs jau esam tikuši tālāk par pamatnostādnēm un izvirzījuši konkrētu mērķi — vēlamies panākt neitrālu pieaugumu, kas nozīmē to, ka 2012. gada budžets palielināsies tikai inflācijas apmērā.

Labi apzinos, ka mums ir piešķirtas jaunas pilnvaras. Labi apzinos arī to, ka mums ir nepieciešami resursi šo pilnvaru īstenošanai, bet ir arī jāņem vērā labas vadības principi un jāpanāk ietaupījumi, ievērojot taupības, efektivitātes un lietderības principus.

Šie principi netiks piemēroti, lai akli panāktu ietaupījumus — ietaupījumus, kas nākotnē kļūs par izmaksām. Mēs panāksim tādus ietaupījumus, kuru rezultātā netiek apdraudēts mūsu izvirzītais mērķis — mērķis panākt izcilību likumdošanas jomā.

Esmu drošs, ka šis budžets būs arī saskaņots budžets — tajā pašreizējā krīzes perioda kārtējās vajadzības būs saskaņotas ar prasībām, ko šis laiks izvirza par pienākumu visām iestādēm, — efektīvi reaģēt uz iedzīvotāju vajadzībām, uz visas Eiropas sabiedrības vajadzībām.

Vēl tikai viens teikums par pārpratumu, kāds joprojām pastāv, — deputātiem paredzētie budžeta līdzekļi nav palielināti, un tos nav paredzēts palielināt arī nākamajā gadā. Summa, uz kuru visi norāda — kura nav paredzēta deputātiem un kura attiecas uz iespēju pieņemt darbā vēl vienu asistentu, tika noteikta 2010. gadā, un budžetā šajā ziņā nav veikti nekādi grozījumi — 2011. gada budžetā pieaugums nav paredzēts.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2011. gada 9. martā, plkst. 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Kā vēlēti sabiedrības pārstāvji, visi šajā plenārsēžu zālē esošie apzinās tos daudzus upurus, kādi mūsu vēlētājiem un valstu valdībām pēdējo trīs gadu laikā bija jānes. Izglītības, veselības, transporta un citu pirmās nepieciešamības pakalpojumu jomā tika samazināts finansējums visā Eiropas Savienībā. Ir svarīgi, lai Eiropas Parlamenta rīcībā būtu nepieciešamie budžeta līdzekļi, lai pienācīgi īstenotu Eiropas iedzīvotāju tam piešķirtās pilnvaras. Tomēr ir arī nepieciešams, lai parlamentārieši pārstāvētu tos pašus Eiropas iedzīvotājus, nodrošinot, ka līdzekļi netiek vieglprātīgi izšķiesti, ka nevajadzīgi netiek palielinātas cenas un ka vērtību radītu tirgus, kur piegādātāji un uzņēmēji cīnās par katru pēdējo eiro. Esmu pārliecināts, ka gan mani šajā plenārsēžu zālē esošie kolēģi, gan tie, kuri strādā visās Eiropas iestādēs, visos nākamajos gados ņems vērā šos principus.

7. Sieviešu nabadzība — Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010 (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir aktuālākā šīs dienas tēma — kopējās debātes par šādiem ziņojumiem saistībā ar sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā:

– ziņojums, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā izstrādāja *Mariya Nedelcheva*, par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010, (2010/2138(INI)) (A7-0029/2011) un

– ziņojums, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā izstrādāja *Rovana Plumb*, par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā (2010/2162(INI)) (A7-0031/2011).

Mariya Nedelcheva, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Reding* kundze, dāmas un kungi! Esmu dzimusi 1979. gadā — laikā, kad Eiropas pilsoņi pirmo reizi tiešā veidā ievēlēja savus pārstāvjus. Lepojos ar faktu, ka tajā pašā gadā pirmo reizi vēsturē *Simone Veil* — drosmīga sieviešu tiesību aizstāve — uzņēmās veikt Eiropas Parlamenta priekšsēdētājas pienākumus.

Šodien esmu viena no 35 % sieviešu, kas ir pārstāvētas šeit šajā plenārsēžu zālē. Nekad iepriekš Eiropas Parlamentā šis rādītājs nav bijis tik augsts. Kam par to jāpateicas? Par to jāpateicas tām sievietēm, kurām pietika inteligences, spēka un drosmes apvienoties un pieprasīt sev tiesības balsot, tiesības strādāt un iegūt izglītību. Par to jāpateicas tām sievietēm, kuras gluži vienkārši vēlējās izcīnīt to, lai tiktu respektēta viņu cieņa un tiesības. Mēs esam cīnījušās jau 100 gadu, lai apkarotu netaisnīgu un nepamatotu diskrimināciju. Noteikti ir panākts ievērojams progress, taču dzimumu nevienlīdzības izpausmju apkarošana ir ikdienas darbs, un mums vēl ir ejams tāls ceļš.

Eiropas Savienība vienmēr ir bijusi vadībā attiecībā uz dzimumu līdztiesību. Manuprāt, mūsu Parlamentam ir jānodrošina, lai tas arī turpmāk būtu šīs kustības priekšgalā pat tad, ja ir runa par visjutīgākajiem jautājumiem.

Pašreizējā ekonomikas krīze ir likusi mums pārvarēt pretrunas pašām savā vidū. Kā uzsvēru savā ziņojumā, sievietes izjūt šīs krīzes sekas daudz spēcīgāk un tās sekas sievietēm ir ilgstošākas nekā vīriešu gadījumā. Tomēr, kā jau esmu norādījusi, mums jābeidz sevi žēlot, jāturpina iet tālāk un jārod atbildes! Mums jāizmanto šī iespēja, lai mainītu mūsu ierasto domāšanas veidu un virzītos uz priekšu.

Šobrīd ir būtiski svarīgi uzsvērt to nozīmi, kāda ir skolām cīņā pret stereotipiem dzimumu jomā. Nodrošinot plašākas izglītības iespējas, arodmācības un nodarbinātību, varam uzlabot sievietēm piekļuvi darbavietām ar augstāku atbildības līmeni. Ir pienācis arī laiks izbeigt neizzūdošās darba samaksas atšķirības vīriešiem un sievietēm, un, manuprāt, jāpastiprina spiediens, analizējot publisko uzņēmumu valdes sastāvu. Tikai 3 % no visiem publisko uzņēmumu valdes locekļiem ir sievietes. Tas nav pieņemami. Pienācis laiks rīkoties enerģiskāk. Kas notiks, ja par spīti visām mūsu pūlēm lielie uzņēmumi arī turpmāk bremzēs šo procesu? Tādā gadījumā diemžēl mums būs jāpaaugstina kvotu un saistošo mērķu spektrs. Par kvotām runāju nelabprāt, jo būtībā tās neatbalstu. Tomēr, ja burkāns nelīdz, tad vienīgā alternatīva ir pātaga. To nevar noliegt — sieviešu klātbūtne darba tirgū var tikai veicināt ekonomikas izaugsmi.

Eiropas atveseļošanās plānam šodien būs lielākas iespējas gūt panākumus, ja dzimumu līdztiesības politika kļūs par neatņemamu tā sastāvdaļu. Jāizvirza konkrēti priekšlikumi labākai darbu un privātās dzīves līdzsvarošanai, lai parādītu, ka mūsu ambīcijas var būt kas vairāk nekā tikai sapņi, jo tieši to no mums gaida. Tas viss tiek ļoti labi virzīts uz priekšu, pateicoties vērtībām un ideāliem, bet mums jābūt arī pragmatiskiem un efektīviem savā darbā.

Beidzot, priekšsēdētājas kundze, vēlos iztīrīt vēl pēdējo punktu. Biju gandarīta, dzirdot, ka Eiropas Komisija pavasarī gatavojas izstrādāt priekšlikumu pret sievietēm vērsta vardarbības apkarošanai. Mums no visa sava spēka jācīnās pret postu, ko rada pret sievietēm vērsta vardarbība visās tās izpausmes formās. Vēlos pateikties jums, komisāres kundze, par tik aktīvas nostājas ievērošanu šajā jautājumā.

Priekšsēdētājas kundze, neesmu pesimists, tādēļ vēlos beigt uz pozitīvas nots, ja atļausiet. Manuprāt, šodien, Starptautiskās sieviešu dienas simt piecdesmitajā gadadienā, mums jāapliecina cieņa par drosmi, izturību un apņēmību, ko parādīja sievietes Tunisijā, Lībijā, Irānā, Ēģiptē un neskaitāmās citās valstīs savā cīņā par cilvēktiesībām.

Brīvības vējš, kas ir pārņēmis visu Ziemeļāfriku, aiznesīs prom pēdējās autoritārisma, nabadzības un sociālās atstumtības paliekas, lai šajās valstīs sievietes atbrīvotu sociāli, politiski un ekonomiski, vienlaikus cienot viņu kultūru un tradīcijas. Mūsu uzdevums Eiropas Parlamentā ir arī apliecināt cieņu šīm sievietēm, viņas iedrošināt un atbalstīt viņu neatlaidīgajā cīņā par demokrātiju un cilvēktiesībām. Lūdzu, ņemiet vērā, ka ar to es domāju cilvēktiesības pilnā šā vārda nozīmē!

Rovana Plumb, *referente*. – Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, vēlos novēlēt visām sievietēm priedīgu šā nozīmīgā datuma — 8. marta — gadadienu, kas sakrīt ar Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu — 100 gadu ilgo cīņu par sieviešu tiesībām.

Vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem, ēnu referentiem un sekretariāta dalībniekiem par viņu sniegto ieguldījumu šā ziņojuma sagatavošanā.

Manā ziņojumā tiek risināts jautājums, kas ir gan vispārīgs, gan arī augstākā mērā konkrēts ietekmes ziņā, — sieviešu nabadzība. 85 miljoni eiropiešu dzīvo zem nabadzības sliekšņa, bet 17 % sieviešu Eiropas Savienībā tiek klasificētas kā tādas, kas dzīvo nabadzībā. Tādi ir fakti. Ekonomikas, finansiālā un sociālā krīze skar mūs visus, bet īpaši tā kaitē sievietēm darba tirgū un viņu personiskajai dzīvei, jo pastāv lielāka iespēja, ka tieši viņas tiks nodarbinātas nedrošās darbavietās, ka tieši viņas tiks atlaistas darbavietu samazināšanas gadījumā un ka tieši viņas nesaņems sociālo nodrošinājumu.

Tāda ir situācija pašlaik. Ko mēs varam darīt, lai to labotu? Sievietes gaida, lai mēs piedāvātu konkrētus priekšlikumus, konkrētus pasākumus. Šodien ir 8. marts, un es centīšos apkopot savu ziņojumu astoņos punktos.

Pirmkārt un galvenokārt, aicinām dalībvalstis ņemt vērā dzimumu dimensiju savos plānos par atkopšanos no lejupslīdes, veicinot un stimulējot sieviešu nodarbinātību un pieņemot konkrētus pasākumus, kā arī pielāgojot budžetus tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi valsts sektora izdevumiem un tādējādi gan uzlabotu ražošanas jaudu, gan rastu risinājumu sieviešu sociālajām un vides vajadzībām.

Otrkārt, aicinām Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, likvidētu dzimumu nevienlīdzību nodarbinātības jomā. Stingri mudinu noteikt par mērķi darba samaksas atšķirības starp dzimumiem ikgadēju samazināšanu par 1 %, lai līdz 2020. gadam sasniegtu 10 % lielu samazinājumu. Uzsveru arī to, ka ir nepieciešama pozitīva rīcība, lai palielinātu sieviešu pārstāvību politiskajās, ekonomikas un uzņēmumu lēmējstādēs.

Trešais jautājums skar privātās dzīves apvienošanas iespējas ar profesionālo dzīvi. Aicinu Padomi un dalībvalstis atjaunot un izpildīt savas saistības attiecībā uz Barselonas mērķiem nodrošināt pieejamus, izmaksu ziņā pieņemamus un kvalitatīvus bērnu aprūpes pakalpojumus un izstrādāt jaunus mērķus apgādājamo personu aprūpes jomā.

Ceturtkārt, aicinām Komisiju un dalībvalstis veidot veselības politiku tā, lai cīnītos pret darbībām, kas apdraud sieviešu veselību un ir par iemeslu sociālajai atstumtībai un nabadzībai, un novērstu tās.

Piektkārt, aicinām dalībvalstis pieņemt nepieciešamos pasākumus, lai piedāvātu sievietēm labākas izglītības iespējas, vienlaikus cīnoties pret stereotipiem, kā arī izskaužot skolu mācību programmās tradicionāli izmantotās dzimumu lomas.

Sestais mūsu punkts attiecas uz jautājumu par ģimeņu sociālo apstākļu un bērnu izaugsmes ciešo saistību. Tādēļ aicinām Komisiju un Padomi steidzami izstrādāt un īstenot stratēģiju, lai līdz 2012. gadam uz pusi samazinātu bērnu nabadzības rādītājus.

Septītkārt, nedrīkstam ignorēt pret sievietēm vērstu vardarbību. Tā aizvien vairāk palielina marginalizācijas risku un iespēju nonākt nabadzībā un sociālajā atstumtībā. Aicinu Komisiju noteikt Eiropas gadu cīņai pret vardarbību pret sievietēm.

Astotkārt, jāuzsver struktūrfondu, jo īpaši Eiropas Sociālā fonda, nozīme, kas ir galvenie instrumenti dalībvalstīm cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību. Manuprāt, mēs to varam. Mums ir spēks. Mums pietiek izturības un inteliģences, lai atrisinātu šo svarīgo jautājumus Eiropas līmenī un visās dalībvalstīs.

Viviane Reding. *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze! Patīkami redzēt, ka Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā Parlamentu vada sieviete. Manuprāt, tas ir ļoti simboliski, un simboliski ir arī tas, ka mēs šodien varam debatēt par šiem ārkārtīgi

nozīmīgajiem jautājumiem, kas ir iekļauti dienas kārtībā, pateicoties referentei Mariya Nedelcheva, un tas liecina par lielu atbalstu Komisijas darbam dzimumu līdztiesības virzienā un liek mums pievērsties nozīmīgiem jautājumiem, ko Komisija ir uzsvērusi un turpinās uzsvērt.

Simts gadu ilga cīņa, un mēs vēl joprojām neredzam tai beigas. Tas ir nožēlojami, jo es vienmēr ceru, ka varēsīm atcelt, ja tā var teikt, gadskārtējās sieviešu cīņas svinības, bet, kamēr šī cīņa vēl nebūs beigusies, nedrīkstam to darīt, un šī cīņa tik tiešām vēl nav beigusies. Parlamenta ziņojumā ir skaidri parādīts, kādas atšķirības starp dzimumiem joprojām pastāv. Atšķirības ir meklējamas nabadzībā — arī otrajā ziņojumā par to dzirdējām. Nabadzības jomā sievietes ir galvenās cietējas, tātad šajā ziņā nav runas par atšķirību, bet mūsu rīcību — un mans kolēģis Lászlo Andor atbildēs uz šo jautājumu —, lai palīdzētu sievietēm izkļūt no nabadzības slazda.

Otrs atšķirību elements ir sievietes darba tirgū. Joprojām pastāv dažas problēmas saistībā ar ģimenes dzīves un profesionālās dzīves līdzsvarošanu. Pastāv dzimumu darba samaksas atšķirību problēma, jo sievietes joprojām vidēji pelna par 17 % mazāk nekā vīrieši — iespējams, to jau pamanījāt 5. martā, kad mums bija Eiropas vienlīdzīga darba atalgojuma diena, veicot novērtējumus, lai redzētu, cik daudz sievietēm ir jāstrādā vairāk nekā vīriešiem, lai sasniegtu to pašu atalgojuma līmeni. Izrādās, ka faktiski līdz 5. martam mēs nesaņemam samaksu par darbu; līdz šim datumam mēs strādājam bez atalgojuma. Tikai no 5. marta sākām saņemt samaksu par darbu. Ceru, ka kādu dienu 1. janvāris kļūs par vienlīdzīga darba atalgojuma dienu, kas nozīmētu to, ka tajā brīdī mēs saņemsim vienlīdzīgu atalgojumu.

Eiropas Komisijas politiskā apņemšanās ir ietverta mūsu jaunajā stratēģijā. Tēmas, kas norādītas mūsu stratēģijā dzimumu līdztiesības jomā, ir tās pašas, ko referente jau minēja, — sieviešu ekonomiskā neatkarība, darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, pret sievietēm vērsta vardarbība un dzimumu līdztiesības veicināšana ārpolitikā.

Saistībā ar ārpolitiku, iespējams, redzējāt, ka Cathy Ashton un es uzrunājām ārpus Eiropas dzīvojošās sievietes un uzslavējām visas tās sievietes par viņu drosmi, kuras cīnās, lai izdzīvotu, un kuras cīnās par demokrātijas izveidošanu; mums skaidri jāpaziņo, ka esam kopā ar viņām. Runājot par visiem šiem apvērsumiem, runājot par kariem un runājot par genocīdiem, kuri diemžēl turpinās, kā zināms, sievietes atrodas pirmajās rindās. Sievietes un bērni ir visneaizsargātākie ne tikai mūsu sabiedrībā, bet arī sabiedrībā ārpus Eiropas, un tādēļ Komisija cenšas vienkāršot tās dažādās politiskās iniciatīvas pret sievietēm vērstas vardarbības jomā un radīt sinerģiju starp dažādām jomām ar līdzīgiem mērķiem.

Tiktāl esam tikuši saskaņotas politiskās reaģēšanas jomā, lai risinātu šo milzīgo problēmu — es esmu atbildīga par konkrētu pasākumu veikšana jomās, kurās ir skaidrs juridiskais pamats, lai šie pasākumi būtu efektīvi, un šajā ziņā gatavojos šā gada maijā iesniegt upuru tiesību paketi, kurā ļoti liela prioritāte tiks piešķirta tiesību aktiem, kas paredzēti palīdzības sniegšanai sievietēm un bērniem.

Varbūt noslēgšu ar tēmu, kas šo pēdējo dienu laikā ir bijusi ārkārtīgi aktuāla. Jūs jau zināt, ka 1. martā uzaicināju lielo Eiropas publisko uzņēmumu izpilddirektorus uz pārrunām, lai paziņotu viņiem, ka vairs nepiekrītam vīriešu pārstāvības kvotai 90 % apjomā direktoru valdēs — jo tieši tāda pašlaik ir šī situācija. Uz katriem desmit vīriešiem valdēs ir tikai viena sieviete, kas nozīmē, ka *de facto* kvota vīriešiem ir 90 %. Tādēļ, mūsaprāt, šis jautājums ir jārisina, galvenokārt tādēļ, ka visi ekonomiskie pierādījumi un zinātniskie pierādījumi saistībā ar ekonomikas funkcionēšanu ļoti skaidri parāda, ka uzņēmumiem ar līdzsvarotu

lēmējvaras struktūru ir augstāka investīciju ienesīguma likme un tie rada lielāku peļņu nekā uzņēmumi, kuros augstākos amatus ieņem tikai vīrieši.

Tas nozīmē, ka sievietes uzņēmējdarbību uztver nopietni; un ekonomiskās attīstības interesēs ir ļaut sievietēm uzņemties lielāku atbildību. Tātad esmu mudinājusi publiskos uzņēmumus Eiropā līdz 2012. gada martam parakstīt „Solījumu Eiropai par sieviešu iesaistīšanu valdēs” — apsolīt aizstāt vīriešus, kas atstājuši amatus valdēs, ar kvalificētām sievietēm, un to ir tik daudz, ka nebūs grūti sameklēt šādas sievietes. Mēs skatīsimies, vērosim, analizēsim un rēķināsim, kas notiks laikposmā no šodienas līdz nākamā gada 8. martam, un, ja nekas nemainīsies, esmu gatava rīkoties Eiropas Savienības līmenī, lai risinātu dzimumu līdztiesības jautājumu pašās uzņēmumu valdēs.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Pateicos priekšsēdētāja vietnieces kundze, jūsu runa bija ārkārtīgi simboliska un satura ziņā bagāta. Tagad, lai ievērotu līdzsvaru pārstāvības ziņā, uzstāsies komisārs *Andor kungs*.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Šī patiešām ir ievērojama gadadiena, un ir milzīga atbildība piedalīties šajās debatēs.

Pirmkārt, vēlos pateikties referentiem no Sieviešu tiesību un dzimumu vienlīdzības komitejas un ar to saistītās Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas attiecīgi par viņu izstrādātajiem ziņojumiem. Šis ziņojums ir ļoti laikus izstrādāts, jo jautājums, kas tajā ir uzsvērts, jau kādu laiku ir dienas kārtībā, taču, tā kā finanšu un ekonomikas krīze ir ietekmējusi sabiedrības neaizsargātās grupas, tas ir kļuvis neatliekamāks.

Vēlos uzsvērt dažus no galvenajiem elementiem, kas ir ietverti manā nodarbinātības un sociālo lietu politikā, kuras rezultātā, manuprāt, uzlabosies darba iespējas un apstākļi sievietēm. Tie patiešām ir neatliekami pasākumi, kas jāveic dalībvalstīm šajās jomās. Piemēram, tām jāmazina darba tirgus sadrumstalotība, noregulējot līdzsvaru darba aizsardzības tiesību aktos starp tiem darba ņēmējiem, kuri ir pieņemti darbā uz pastāvīgu laiku, un tiem, kas pieņemti tikai uz noteiktu laiku, darba ņēmējiem ar nestabiliem darba līgumiem — kas bieži vien attiecas uz sievietēm.

Tām arī jāpanāk stingrāks līdzsvars starp darbu un privāto vai ģimenes dzīvi un jālikvidē citi apstākļi, kas nestimulē otrā pelnītāja iesaistīšanos darbaspēka rindās, un tās galvenokārt arī ir sievietes.

Ir svarīgi paaugstināt nodarbinātības līmeni Eiropas Savienībā, un galvenā problēma šajā jomā ir panākt, lai darba tirgū iesaistītos visi darba ņēmēji — gan sievietes, gan vīrieši. Manuprāt, turpmāk būs labāk un enerģiskāk jāizmanto Eiropas Sociālais fonds pieprasījuma veicināšanas politikas atbalstam, lai pavērtu jaunas iespējas sievietēm, jo īpaši atgriežoties darba tirgū pēc dzemdībām.

Komisijai lielas bažas rada tas, ka šodien vairāk nekā 80 miljoniem iedzīvotāju Eiropas Savienībā draud nabadzība. Dalībvalstīm ir jāuzņemas galvenā atbildība par nabadzības apkarošanu, tomēr Savienībai šajā ziņā arī ir būtiska nozīme. Saskaņā ar Eurobarometra pētījumu datiem, tā uzskata aptuveni trīs ceturtdaļas — 74 % — eiropiešu.

Pamatiniciatīvā — Eiropas Platformā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību — ir ietverti priekšlikumi praktisku pasākumu veikšanai, lai izpildītu skaitlisko nabadzības mazināšanas mērķi. Galvenā uzmanība šajā platformā ir pievērsta nepārtraukti nozīmīgajai to iedzīvotāju aktīvai integrācijai, kuri ir vistālāk no darba tirgus. Kā jau norādīju, sievietes

veido nozīmīgu šīs kategorijas daļu. 2012. gadā Komisija sniegs paziņojumu, kurā tiks sīki izvērtēta aktīvas integrācijas stratēģiju īstenošana valstu līmenī.

Norādīju, ka šodien vairāk nekā 80 miljoniem iedzīvotāju Eiropas Savienībā draud nabadzība. Vēl satraucošāks ir fakts, ka vairāk nekā 20 miljoni no tiem ir bērni, un šis rādītājs laika gaitā nav uzlabojies. Palīdzēt šiem bērniem izkļūt no nabadzības nozīmē palīdzēt izkļūt no nabadzības arī viņu vecākiem, jo īpaši vientuļajiem vecākiem, kas galvenokārt ir sievietes. Tam nepieciešama daudzdimensionāla pieeja, kas ietver nodarbinātības politiku, lai palīdzētu vecākiem atrast darbu, nodokļu atvieglojumu sistēmas izstrādāšanu un galveno pakalpojumu, piemēram, mājokļa, kvalitatīvas bērnu aprūpes un izglītības, nodrošināšanu un bērnu tiesību aizsardzību. Kā paredzēts Platformā, Komisija 2012. gadā gatavojas sniegt ieteikumu bērnu nabadzības jomā. Tajā būs izklāstīti vispārējie principi un efektīvi uzraudzības instrumenti nabadzības apkarošanai un novēršanai agrīnā dzīves posmā.

Būtiski nozīmīgi ir arī nodrošināt finansējumu šo problēmu atrisināšanai. Gandrīz viena trešā daļa no Eiropas Sociālā fonda piešķirto līdzekļu summas pašreizējā programmas periodā EUR 21,7 miljardu apjomā tiek novirzīti pasākumiem, kas paredzēti, lai uzlabotu piekļuvi nodarbinātībai. Turklāt gandrīz EUR 3 miljardi — precīzāk 2,77 — no šā piešķiruma ir paredzēti pašnodarbināto un jaundibināto uzņēmumu atbalstam, un to saņēmēji bieži vien ir sievietes.

Turklāt nesen darbavietu izveides un pašnodarbināto atbalstam ir izveidots Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instruments. Šis instruments sniedz aizdevumus iedzīvotājiem, kuri ir zaudējuši darbu un vēlas dibināt vai attīstīt paši savu uzņēmumu. Īpaša uzmanība tajā tiek veltīta sievietēm un jauniešiem. Četru gadu laikā tā pieejamais budžets ir bijis EUR 100 miljonu apjomā, bet to ir iespējams palielināt līdz vairāk nekā EUR 500 miljoniem kopējās iniciatīvas ietvaros ar starptautiskām finanšu iestādēm.

Pēdējo desmit gadu laikā sadarbība ES mērogā, ievērojot atklāto koordinēšanas metodi sociālās integrācijas un sociālās aizsardzības jomā, ir palīdzējusi veicināt izpratni par un cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību. Eiropas Platformā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību ir noteikts ietvars nabadzības mazināšanai visā politisko jomu spektrā. Darīsim visu iespējamo, lai pārlicinātos, ka mērķis tiek sasniegts.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Nadja Hirsch, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente. – (DE)* Priekšsēdētājas kundze! Kā referente atzinumam par ziņojumu dzimumu līdztiesības jomā galveno uzmanību pievēršu darba tirgum. Diemžēl darba samaksas starpība joprojām ir 17 % un sievietes joprojām ne vienmēr ir pārstāvētas direktoru un uzraudzības padomēs. Šajā ziņā ir steidzami jārikojas.

Nevaram vairs sabiedrībā atļauties izšķiest sieviešu potenciālu neatkarīgi no viņu vecuma. Esam ieguvušas labu izglītību, un valsts iegulda līdzekļus šo jauno sieviešu un māšu attīstībā. Mums patiešām šajā jomā jāpanāk progress un jāpieprasa, lai uzņēmumi beidzot pārvērstu vārdus darbos. Šajā saistībā apsveicams ir tas, ka uzņēmumi patiešām sper soli brīvprātīgo kvotu virzienā.

Tomēr, no otras puses, nevienā ziņojumā par dzimumu līdztiesību nedrīkst aizmirst, ka dažos aspektos arī vīrieši ir nelabvēlīgā situācijā. Sevišķi zēniem ne vienmēr tiek dota iespēja

attīstīties skolā. Arī mājsaimniecības un bērnu aprūpes jomā pastāv darbaspēka deficīts, un vīrieši arī šajā jomā var sākt darboties aktīvāk. Šis ir viens no uzdevumiem, kas ir jāveic mums visiem. Ikvienam no mums neatkarīgi no dzimuma jābūt iespējai atrast savu nišu un dzīvot savu dzīvi tā, kā tas mums šķiet piemēroti.

Gabriele Zimmer, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente. – (DE)* Priekšsēdētājas kundze! Pirms simts gadiem sievietes pieprasīja sev tiesības balsot un kandidēt vēlēšanās, un šodien mēs joprojām organizējam kampaņas par sieviešu līdztiesību daudzās jomās, jo īpaši karjeras iespēju ziņā, bet arī attiecībā uz darba samaksu un sociālajiem maksājumiem, jo īpaši sasniedzot pensijas vecumu. Par to liecina ne tikai atšķirības ienākumos starp vīriešiem un sievietēm.

Lai gan aizvien pieaug sieviešu iesaistīšanās darba tirgū, statistika visās Eiropas Savienības 27 dalībvalstīs rāda, ka nabadzība apdraud sievietes lielākā mērā nekā vīriešus. Ir daudz iemeslu tam, kādēļ nabadzības problēma skar galvenokārt sievietes. Laika trūkuma dēļ varu iedziļināties tikai dažās no tām. Nestabilu darbavietu skaita pieaugums vairākkārtīgi rada diskrimināciju pret sievietēm. Vairāk nekā 30 % sieviešu ir nodarbinātas nepilnas slodzes darbos, salīdzinot ar tikai 7,4 % vīriešu. Pētījumi rāda, ka pat šajos nepilnas slodzes darbos sievietes saņem ievērojami zemāku atalgojumu nekā vīrieši par vienādu darba stundu skaitu un vienādu darbu. Līdz ar to samazinās viņu iespējas integrēties darba tirgū un veidot karjeru. Pensiju maksājumi ir mazāki, tātad — nabadzība jau ir iepriekš ieprogrammēta, jo īpaši tām sievietēm, kuras izvēlas dzīvot atsevišķi un neatkarīgi. Mēs tomēr uzskatām, ka dzīvi bez nabadzības ir iespējams panākt ar politiskiem līdzekļiem, izstrādājot sociālās drošības sistēmas, kurās garantētais pensijas un minimālās algas līmenis ir virs nabadzības sliekšņa un ir samazināts kopējais darba stundu skaits.

Nevēlamies gaidīt vēl simts gadu, lai saprastu, ka sieviešu tiesības organizēt savu dzīvi neatkarīgi no vīriešu pieņemtiem lēmumiem ir pašsaprotamas, kaut arī viņu apgādībā ir bērni.

Barbara Matera, *PPE grupas vārdā. – (IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungil! Šodien, kad svinam Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu, balsojam par diviem ziņojumiem, kas analizē divas jomas, kurās sievietes atrodas nelabvēlīgā stāvoklī un atstumtībā no sabiedrības.

Sievietes parasti lielā mērā apdraud nabadzība, jo īpaši vientuļās mātes un sievietes, kuras ir pārsniegušas 65 gadu vecumu. Piecos mērķos, ko Eiropas Komisija ir ierosinājusi stratēģijā „ES 2020”, ietilpst cīņa pret nabadzību, tāpēc *Plumb* kundzes ziņojums ir ārkārtīgi būtisks, jo īpaši dzimumu līdztiesības politikas ziņā šīs ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos.

Atsevišķu sieviešu neaizsargātības rezultātā tām draud nabadzība, sociālā atstumtība un līdz ar to arī izolētība. Tādējādi mūsu pārstāvētām iestādēm ir pienākums ieviest konkrētas stratēģijas un programmas. Apsveicu arī *Nedelcheva* kundzi ar teicami izstrādātu ziņojumu, kas Eiropas Savienībā veicina līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm. Sieviešu pārstāvība valsts sektorā, kā arī privātajā sektorā ir ļoti zema, salīdzinot ar vīriešiem. Finanšu nozarē šie rādītāji ir vēl negatīvāki — tikai 10 % no visiem Eiropas publisko uzņēmumu valdes locekļiem un 3 % no valdes priekšsēdētājiem ir sievietes.

Tādēļ atbalstu kvotu ieviešanu, lai palielinātu sieviešu pārstāvību valsts un privātajā sektorā, jo īpaši izglītībā; tās ir atbalstāmas, jo tām ir liela nozīme, lai novērstu situāciju, kad skolotāji virza skolēnus uz tādām profesionālām nozarēm, kas tiek atlasītas, pamatojoties uz dzimumu stereotipiem.

Noslēgumā atgādināšu vārdus, ko teica viena no pirmajām Amerikas sieviešu tiesību kustības līderēm: „Lai arī ko sievietes darītu, viņām tas jādara divtik labi nekā vīriešiem, lai tās tiktu atzītas uz pusi tik vērtas”. Noslēgumā vēlos teikt, ka, par laimi, mums — sievietēm — tas nav pārāk grūti.

Vilija Blinkevičiūtē, *S&D grupas vārdā.* – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Šodien Parlamentā, kad atzīmējam Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu, īpašu uzmanību veltām dzimumu līdztiesības jautājumiem un nabadzības pārvarēšanai sieviešu vidū. Vairāk nekā pirms simts gadiem sievietes cīnījās par tiesībām strādāt, un tagad tām ir jācīnās par vienlīdzīgu darba samaksu. Mēs virzāmies uz priekšu, bet progress dzimumu līdztiesības jomā ir ļoti lēns. Diskriminācija joprojām plaukst un zeļ darbavietās, darba tirgū pastāv dziļa dzimumu segregācija, joprojām pastāv darba samaksas atšķirības, vēl ar vien augstākajos amatos un politikā trūkst sieviešu, un nepietiekams atbalsts tiek sniegts mātēm un vientuļajām mātēm. Eiropas Parlamenta ziņojumā par vīriešu un sieviešu dzimumu līdztiesību noteicām, ka ir būtiski svarīgi stiprināt dzimumu līdztiesības principu ģimenē un sabiedrībā, izbeigt vardarbību pret sievietēm un sieviešu tirdzniecību, garantēt maternitātes atvaļinājumu, radīt piemērotus apstākļus, lai varētu izmantot bērnodrāzū un bērnu aprūpes centru pakalpojumu sniegtās priekšrocības, mazināt nabadzību sieviešu vidū un izvērtēt sieviešu ieguldījumu ģimenes, sabiedrības un ekonomikas attīstībā. Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai un dalībvalstīm ir jāsadarbojas, lai šos mērķus sasniegtu, un šodien, šajā vēsturiskajā dienā, vēlos sveikt visas sievietes un aicināt viņas turpināt cīņu par savām tiesībām un vienlīdzīgām iespējām.

Antonia Parvanova, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Vēlos apsveikt savas kolēģes ar viņu auglīgo darbu vairāku gadu garumā, ko esmu apkopojusi savā ziņojumā par nevienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, un par būtisko nabadzības jautājumu, kas tiek risināts *Plumb* kundzes ziņojumā.

Atzīmējot Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu, Parlamentam ir būtiski svarīgi izvērtēt garo ceļu, kāds mums vēl ir ejams, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību visā Savienībā un integrētu to visās nozarēs un jomās.

Sāksim ar nodarbinātības jomu un darba samaksas atšķirībām starp dzimumiem. Cik ilgi vēl mēs neko nedarīsim un sūdzēsīsimies par statistiku, kas norāda uz nevienlīdzīgu stāvokli, ņemot vērā, ka dažās ES dalībvalstīs darba samaksa sievietēm ir par 34 % zemāka nekā vīriešiem? Mums tās jāpiespiež veikt pasākumus — ja nepieciešams, arī likumdošanas jomā —, lai panāktu konkrētus rezultātus arī praksē, nevis tikai uz papīra.

Sieviešu vieta Eiropas darba tirgū un daudzie šķēršļi, kas tām jāpārvar diskriminācijas dēļ, veicina aizvien pieaugošo sieviešu nabadzības tendenci. Pārāk daudz sieviešu joprojām atrodas salīdzinoši lielas ekonomiskās nedrošības un atkarības stāvoklī. Viņām ir tendence koncentrēties nepilnas slodzes un pagaidu darbos, kas ir sliktāk apmaksāti, vai arī strādāt zemākos amatos.

Nabadzība rada sieviešu tirdzniecību, vardarbību un plašāk arī visu veidu ekspluatāciju. Zinām arī to, ka nabadzības rezultātā sievietes, kas ir cietušas no vardarbības ģimenē, labāk izvēlas neko nedarīt, lai sevi aizsargātu, jo viņām trūkst finansiālas drošības.

Reding kundze, šajā simboliskajā dienā gaidām ES stratēģiju pret sievietēm vērstas vardarbības apkaršanai, ko esat apsolījusi izstrādāt.

Marije Cornelissen, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze! 2011. gada 8. marts ir Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadiena. Tas aicina mūs priecāties par

visu, ko esam sasniegušas, piemēram, balsstiesības sievietēm, tiesības uz vienlīdzību un reprodiktīvās tiesības — vismaz visattīstītākajās valstīs. Tomēr šī ir arī diena skumjām par visām tām jomām, kuras vēl nav sakārtotas tā, kā tam vajadzētu būt. Eiropas Savienībā sievietes joprojām ir pārāk maz pārstāvētas lēmējvaras struktūrās, aprūpes pienākumi gandrīz pilnīgi gulstas uz sieviešu pleciem, un joprojām pastāv atšķirības ienākumos starp vīriešiem un sievietēm, tostarp arī ārpus Eiropas Savienības, kur dažas valstis pat vēl nav sākušas izskatīt balsstiesību piešķiršanas iespēju sievietēm.

Starptautiskās sieviešu dienas simtā gadadiena aicina mūs izdarīt arī vēsturiskus salīdzinājumus. Pirmais patiešām ievērojams pasākums saistībā ar sieviešu stāvokli darba tirgū tika veikts abu pasaules karu, jo īpaši Otrā pasaules kara, laikā. Vienkārši pietrūka vīriešu, kas varētu strādāt rūpnīcās un birojos. Darba devējiem nebija vairs citas iespējas, un sievietes lielā skaitā pievienojās darba tirgum. Šobrīd atkal piedzīvojam šādu periodu. Tikai šoreiz, par laimi, ne kara dēļ, bet tādēļ, ka noris sabiedrības novecošanās process. Pēc pieciem līdz desmit gadiem atkal vienkārši būs pārāk maz vīriešu, kas dažādos līmeņos varētu aizpildīt vakantos amatus. Darba devējiem ir jāpiesaista un jāsauglabā sieviešu darbaspēks. Novecojošie iedzīvotāji paver ideālu iespēju dzimumu līdztiesībai.

No mums — Eiropas politiķiem, un no mūsu kolēģiem deputātiem valstu parlamentos ir atkarīgs, vai šī attīstība tiks veicināta, nodrošinot kvalitatīvu maternitātes atvaļinājumu mātēm un kvalitatīvu paternitātes atvaļinājumu tēviem, nodrošinot pietiekamā apjomā bērnu aprūpi par pieņemamām cenām, nodrošinot elastīgu darbalaiku un nepilnas slodzes darbu kopā ar pietiekami labām sociālajām tiesībām, nosakot kvotas sieviešu iekļaušanai uzņēmumu izpildvaras struktūrvienībās un politikā vai piedraudot ar ticamām sankcijām šā mērķa neīstenošanas gadījumā. Kopā varam nodrošināt, ka nebūs nepieciešami vēl simts gadi, lai vīrieši un sievietes iegūtu vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgas iespējas ikvienā sfērā.

Andrea Češková, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Esmu ēnu referente ziņojumam par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropā, tādēļ pievērsīšos šim ziņojumam. Ziņojumā ir apvienota virkne dažādu jautājumu, piedāvājot teicamu raksturojumu par sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā. Esmu gandarīta, ka ziņojumā ir izklāstīti vairāki punkti, kas norāda uz nepieciešamību izmanto elastīgas nodarbinātības formas, un ar to es domāju gan uz noteiktu laiku noslēgtus līgumus, gan nepilnas slodzes nodarbinātību, jo, manuprāt, vientuļajām mātēm un parastajām ģimenēm, kuras audzina mazus bērnus, ir jāizmanto plašais darba tirgū pieejamais piedāvājumu loks, lai tās varētu apvienot darbu ar ģimenes dzīvi. Vienlaikus, protams, atzinīgi vērtēju un pilnīgi atbalstu faktu, ka šeit uzmanība atkal tiek pievērsta neizzūdošajām lielajām darba samaksas atšķirībām starp sievietēm un vīriešiem. Vēlos tikai īsi pateikt, ka ziņojumā ir iekļauti arī daži jautājumi, kurus mums būtu ļoti grūti atbalstīt. Tie ir, piemēram, aicinājums izveidot Eiropas Sieviešu hartu un atsauce uz ziņojumu par maternitātes atvaļinājumu, kuru, kā zināms, dalībvalstis nav apstiprinājušas. Šajā noskaņā esam atbalstījuši dažus grozījumu priekšlikumus. Vēlos pateikties referentei, jo šis patiešām ir labs un visaptverošs ziņojums.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Pēc simts gadu ilgas cīņas par līdztiesību, manuprāt, šodien ir svarīgi pieminēt vadošās personības, kuras pirms simts gadiem sāka cīņu par līdztiesību un kuras sagatavoja ceļu progresam, ko šobrīd varam vērtēt kā sasniegtu. Vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem deputātiem, visām NVO — visiem, kuri turpina cīņu par līdztiesību. Esam šeit, lai debatētu par sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā, taču, manuprāt, ir svarīgi, lai mēs šodien arī apliecinātu savu solidaritāti ar tām sievietēm, kuras pašlaik ielās un laukumos izrāda milzīgu drosmi,

piedaloties cīņā par demokrātiju un tiesiskumu citās valstīs. Manuprāt, mums šodien arī jāpiemin šīs sievietes.

Ziņojumos, par kuriem šeit debatējam, ir parādīta nevienlīdzība darba tirgū, kur sievietes strādā nestabilos darbos un cieš no diskriminācijas atalgojuma ziņā vidēji par 17 %. Tikai 6 no 10 sievietēm Eiropā ir iesaistījušās darba tirgū, un tad, kad viņām ir darbs, tas bieži vien ir nestabils nepilnas slodzes darbs, kas tām nenodrošina pienācīgus dzīves apstākļus. Tur nav nekā neparasta, jo darbojas ietekmīgi spēki, kas ir pret bērnu aprūpes un citu tādu priekšnoteikumu paplašināšanu, kuri ļautu sievietēm strādāt.

Vienlīdzīgas iespējas darba tirgū nozīmē, ka ir jāievieš direktīva par maternitātes atvaļinājumu, kas, cerams, attieksies arī uz paternitātes atvaļinājumu. Ceru, ka drīz mēs varēsim debatēt par vecāku apdrošināšanu, saskaņā ar kuru vīrieši un sievietes ir vienlīdz atbildīgi ne tikai par ģimenes uzturēšanu, bet arī par bērnu aprūpēšanu. Ja sievietēm Eiropas Savienībā būtu jāstrādā tikpat daudz kā to dara vīrieši, labklājība pieaugtu par vairāk nekā ceturtdaļu. Nevaram atļauties darba tirgū neiesaistīt sievietes.

Izskan aicinājumi ieviest kvotas. Manuprāt, kvotas ir nepieciešams instruments sabiedrībā, kurā tikai 3 % lielo uzņēmumu vada sievietes. Varu salīdzināt kvotu izmantošanu ar antibiotikām. Neatbalstu pārmērīgu antibiotiku lietošanu, tomēr, ja kāds ir slims, priecājos, ka tādas eksistē. Ja tikai 3 % sieviešu ir lielu uzņēmumu vadošajos amatos, tas noteikti liecina par neveselu sabiedrību. Tādēļ kvotas ir nepieciešamais instruments, kuras palīdzēs izlabot to, kas mūsu sabiedrībā ir nepareizi.

Godfrey Bloom, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Šeit, Eiropas Savienībā, notiek liela „pašapsveikšana” Starptautiskajā sieviešu dienā. Manuprāt, esat pārvērtušas šo procesu par īstu katastrofu. Runājat par maternitātes atvaļinājumu. Jāatzīst, kundze, ka viss, kas pašlaik notiek ar šo drakonisko maternitātes atvaļinājumu, ir tas, ka darbu manā valstī atrod aizvien mazāk jaunu sieviešu, jo jābūt pilnīgi nesaprātīgam, lai mazā uzņēmumā pieņemtu darbā jaunu sievieti. Tātad — neesat viņu labā neko panākuši.

Šobrīd mums, pateicoties vēl vienam nesaprātīgam Eiropas Tiesas lēmumam, ir ieviestas vienlīdzīgas iespējas automašīnu apdrošināšanā, kas nozīmē to, ka pat tad, ja jaunās sievietes varētu atrast darbu, tās nevarēs atļauties turp doties ar automašīnu, jo tikko ir divkārtota viņu automašīnu apdrošināšanas maksa. Un tagad jūs runājat par kvotām. Kas tas ir par neprātu? Sievietes, kuras visu savu mūžu ir strādājušas, lai sasniegtu atbildīgu amatu uzņēmumā — profesionālas sievietes — tiek protežētas, ieviešot kvotas. Tagad tās sievietes, kuras ir bijušas veiksmīgas, sēdēs valdes sēžu zālē, un cilvēki raudzīsies pāri šai valdes sēžu zālei un sacīs — vai atrodaties šeit tikai simboliski vai arī nokļūvāt līdz šejieni tādēļ, ka labi pārzināt savu darbu? Viss šis projekts ir pilnīgi nesaprātīgs, un ir traģiski, ka neviena no jums nav neko reālu paveikusi savā dzīvē, jo citādi jūs to saprastu.

(R unātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, *Bloom* kungs! Ja kāds vēlas ieviest vecāku apdrošināšanu un uzskata to par labu pasākumu, tas vēl nenozīmē, ka viņš ir traks. Jums tikai jāparaugās uz dalībvalstīm, kurās ir teicami attīstīta vecāku apdrošināšanas sistēma. Šajās valstīs — Ziemeļvalstīs, piemēram, Zviedrijā — ir arī augstākais sieviešu nodarbinātības līmenis. Tas pierāda, ka laba vecāku apdrošināšanas sistēma nozīmē to, ka mums arī, protams, būs augstāki sieviešu, un arī vīriešu,

nodarbinātības rādītāji. Vecāku apdrošināšana ir labs pasākums līdztiesības panākšanai darba tirgū. Sievietes arī var veicināt Eiropas Savienības labklājību.

(Aplausi)

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Tā vienkārši nav patiesība, un statistika manā valstī šo faktu neapstiprina. Parunājiet ar jebkuru maza uzņēmuma vadītāju manā valstī. Mani neinteresē godājamās deputātes vai citu cilvēku izcelsmes valstis — mani interesē mana valsts un mana ekonomika, un varu jums apgalvot, ka visi uzņēmēji un sievietes apgalvos, ka tie nepieņems darbā jaunu sievieti, tikai pateicoties šim drakoniskajam maternitātes atvaļinājuma likumam. Vēlos, izmisīgi vēlos, kaut jūs ieskatītos reālajā pasaulē; paceliet roku visas, kurām kaut reizi ir bijis īsts darbs!

(Runātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Bloom kungs, protams, zināt, ka Eiropā sievietes ir labāk izglītotas nekā vīrieši, tostarp arī jūsu valstī. Kādēļ tādā gadījumā uzskatāt, ka, ja uzņēmumiem tiek noteiktas kvotas, šajā trešdaļā būs ietvertas tikai neizglītotās sievietes, kas arī, iespējams, ir sastopamas mūsu sabiedrībā?

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Atbildot uz S. Oviir jautājumu, vienkārši došu viņai padomu ļaut uzņēmumiem pašiem darīt savu darbu. Jo mazāk regulēsiet, jo mazāk nodokļu iekasēsiet, un, jo mazāk iejauksieties, jo ātrāk atkopsies ekonomika. Tieši par to ir šis stāsts, un tieši to šī godājamā deputāte nesaprot.

(Runātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Bloom kungs! Vai zināt, kāda ir Apvienotās Karalistes problēma? Tajā ir noteikts 52 nedēļas ilgs slikti apmaksāts maternitātes atvaļinājums. Tikai pirmās sešas nedēļas tiek apmaksātas 60 % apmērā, turpretī pārējās 33 tiek apmaksātas tikai simboliskas likmes apmērā, bet 13 nedēļas vispār netiek apmaksātas. Tas ir paredzēts tikai bagātajām ģimenēm, kurās sievietes var atļauties palikt mājās un pieļaut, ka ģimenes budžets tiek samazināts. Tā ir Apvienotās Karalistes problēma, nevis mūsu priekšlikumi saistībā ar maternitātes atvaļinājumu.

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, atbildot Estrela kundzei, varu jums apliecināt, ka manas valsts problēma ir tā, ka esam atteikušies no pašpārvaldes un esam Eiropas Savienības dalībvalsts — tā ir manas valsts problēma.

(Runātāja piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Faktiski vēlos pateikties Bloom kungam par viņa paustajiem viedokļiem, jo tie ir diezgan izplatīti. Ja tā nebūtu, mēs būtu jau panākuši milzīgu progresu. Tikai ir daudz cilvēku, kuri klusē. Vēlējos jums pajautāt, Bloom kungs, vai uzskatāt, ka bērni ir tikai sieviešu bērni un ka tēviem nav jāuzņemas atbildība, un ka tiem nav nepieciešams ne paternitātes atvaļinājums, ne arī jārūpējas par savām ģimenēm citādi, kā tikai, ejot uz darbu.

(Aplausi)

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Atbildot *Jättenmäki* kundzei, vēlos teikt, ka, manuprāt, bērni jāatstāj tikai viņu vecāku un neviena cita atbildībā. Man nav pieņemami, ka kāds uzņemas atbildību par sava kaimiņa bērniem. Vecākiem ir jāuzņemas atbildība par saviem bērniem, un tā tam ir jābūt. Jo vairāk Eiropā — un, protams, arī visā pasaulē — paši par sevi atbildēsim, jo labāk mums, manuprāt, klāsies.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungļi! Tā ir viena no mūsu sabiedrības absolūtās gara nabadzības pazīmēm, ka mums ir vēlreiz jādebatē par vīriešu un sieviešu līdztiesības jautājumu. Sievietes ir nelabvēlīgā situācijā ne tikai darba pasaulē, bet arī visā sabiedrībā kopumā. Šķiet, ka šis saraksts ir bezgalīgs, un tādēļ savā runā aprobežošos tikai ar dažiem atslēgvārdiem — algu līmeņi, darba apstākļi un nosacījumi iecelšanai amatā, nestabili darba līgumi, pensiju maksājumi, bērnu aprūpe, sociālais nodrošinājums un dažādas pret sievietēm vērstas vardarbības formas.

Ir ārkārtīgi daudz sieviešu, kas ir labāk kvalificētas nekā vīrieši, un tomēr mēs debatējam par vienlīdzīgu atalgojumu par vienādu darbu — neticami! Vienlīdz neticams ir arī tas, ka sievietes lielākā mērā apdraud nabadzība nekā vīriešus; sevišķi apdraudētas ir vecāka gadagājuma sievietes un vientuļie vecāki. Vēlos jums atgādināt, ka 2010. gads bija Gads cīņai pret nabadzību. Nabadzības problēma galvenokārt skar sievietes. Tas rada nopietnas sekas sabiedrībai, jo nabadzība rada slimības, un tā rezultātā var rasties bezdarbs.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Šodien Parlamentā ir notikušas divas dažādas debātes, kuru tēmas bija par pamatu manu kolēģu deputātu ziņojumiem — ar tiem es viņus arī apsveicu — un kuru ietvaros patiešām ir grūti pateikt ko jaunu, jo stāvoklis gandrīz nemaz nav mainījies, bet atsevišķā ziņā pēdējo gadu laikā ir pat pasliktinājies. Piemēram, debatēs par vīriešu un sieviešu darba samaksu gadu no gada atkarojam, ka tajā joprojām pastāv ievērojama starpība, lai gan princips „vienāds atalgojums par vienādu darbu” Romas līgumā tika noteikts jau 1957. gadā. Turklāt kopš 1975. gada šajā ziņā esam pieņēmuši arī sekundāros tiesību aktus, lai gan patiesībā, ja mums būtu jāizveido to tiesību aktu saraksts, kas ir spēkā, bet nedarbojas, šim, protams, būtu lieliskas izredzes tikt ierindotam pirmajā vietā. Tik tiešām, kā šeit jau tika minēts, jaunākie statistikas dati rāda, ka pašlaik šī starpība ir 17,5 %, tomēr daži no mums joprojām atceras, ka pirms pāris gadiem šis procentuālais rādītājs nebija lielāks par 15 %, turpretī variācijas ir ārkārtīgi lielas. Un šis jautājums nav atkarīgs no tā, vai uzņēmums ir mazs vai liels, un tā ir problēma, kas saistīta ne tikai ar sievietēm; tā ir arī sociālā taisnīguma problēma. Jānorāda atkal un atkal, ka atalgojuma starpība, kā mans godājamais kolēģis diezgan līdzīgā nozīmē jau norādīja, ir sods sievietēm par viņu mātes pienākumu, un tas tiek izpildīts tad, kad sievietes atgriežas darba tirgū. Un īstā galvenā problēma ir tāda, ka mazie uzņēmumi nekad neatrisinās sabiedrības problēmas. Tas, ko Parlaments šajā ziņā prasa — nodrošināt pārredzamu atalgojuma sadali starp dzimumiem un pārliecināties, ka tie, kuri nepārtraukti pārkāpj šo principu, vismaz nesaņemtu atbalstu no Eiropas fondiem, manuprāt, nav daudz. Patiešām ir panākts zināms progress — „vienāda atalgojuma” ieviešana ir zināms panāktā progressa kritērijs, tomēr patiesi lielais sasniegums būtu, ja šā vienādā atalgojuma diena būtu nevis 5. marts, bet gan 1. vai 2. janvāris.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Vairākums universitāšu studentu ir sievietes, un viņas ir augstāk kvalificētas, tomēr, kad runa ir par atbildīgiem amatiem, tad viņu paaugstināšanu amatā kavē vertikālā segregācija („stikla griesti”). Tādēļ mums ir nepieciešamas kvotas. Diemžēl *Bloom* kungs jau ir aizgājis. Politikā un ekonomikā ir jāņem

vērā, ka pašlaik ir tikai viena centrālās bankas priekšsēdētāja. Sievietes nebija atbildīgas par finanšu krīzi, bet tās būtu spējušas to novērst.

Kādēļ tad, kad runājam par kvotām, kāds vienmēr piemin nopelnus? Vai apšaubīti tiek tikai sieviešu nopelni? Vai tiešām vīriešiem nav nekādu nopelnu? Kvotas ir nepieciešams un īslaicīgs pasākums, lai veicinātu vīriešu un sieviešu līdzsvarotu pārstāvību lēmējinstādēs, un tādēļ apsveicu Komisiju ar tās centieniem nodrošināt, lai lēmumu pieņemšana būtu kopīga arī ekonomiskās varas ietvaros.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētājas kundze! Pricīgu visiem Starptautisko sieviešu dienu! Runājot par dzimumu līdztiesību, problēma ir ne tikai atšķirības un sociālais taisnīgums. Dzimumu līdztiesība ir priekšnosacījums ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes, nodarbinātības, konkurētspējas un sociālās kohēzijas panākšanai. Ieguldījumi dzimumu līdztiesībā atmaksāsies augstāka nodarbinātības līmeņa, sieviešu sniegtā ieguldījuma IKP, augstāku nodokļu ienākumu un ilgtspējīgu dzimstības rādītāju veidā. Izpratne par dzimumu līdztiesību daudziem šodien joprojām ir viduslaiku līmenī; vai vismaz tieši to mēs saklausījām dažās runās.

Debatēs par šo tēmu ir klātesošs kāds rēgs, un šis rēgs ir kvotas. Cilvēki aizmirst vai, iespējams, nevēlas saprast, ka kvotas netiek obligātā veidā piemērotas attiecībā uz augstākiem amatiem un ka kvotu rezultātā nekompetentas sievietes nenonāks ietekmīgos amatos. Eiropā sievietes ir labāk izglītotas, tās spēj uzņemties atbildību un teicami veikt savus darba pienākumus, un arī saņemt taisnīgu samaksu par savu darbu. Tajā valstīs, kurās šīs kvotas tiek piemērotas un kurās tās tika izmantotas jau pirms 20 gadiem, — es šeit domāju Ziemeļeiropas valstis — tik tiešām ir pierādīts, ka mūsu mērķus ir iespējams sasniegt ar šāda pasākuma palīdzību, un mūsdienās daudzi ir pārdomājuši savu attieksmi — kvotas vairs nav nepieciešamas tādā apmērā, kādā tās bija nepieciešamas iepriekš. Tiek uzskatīts par normālu, ka sievietes iesaistās visās sabiedrības jomās. Protams, man ir daudz sakāmā par nabadzību, kā arī par vientuļajām mātēm, bet diemžēl laiks man to neļauj darīt. Pateicos ikvienam, kurš uzstājās ar runu — kādu dienu mēs tik un tā uzvarēsim!

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadiena ir labs iemesls, lai svinētu, pateiktos un turpinātu cīnīties.

Runājam par ziņojumu par sievietēm un nabadzību; viens no galvenajiem šīs problēmas iemesliem ir nevienāds atalgojums starp sievietēm un vīriešiem. Kā jau dzirdējām, tiesības uz vienādu atalgojumu ir paredzētas Romas līgumos jau kopš 1957. gada. Tomēr starpība atalgojumā joprojām ir 17,5 % visā Eiropā un Vācijā pat sasniedz 23 %. 2008. gadā šis Parlaments apstiprināja ziņojumu par nevienlīdzīgu atalgojumu, pateicoties Bauer kundzes izcili paveiktajam darbam. Ziņojumā Komisija tika aicināta sākt likumdošanas iniciatīvu īstenošanu cīņai pret algu nevienlīdzību. Kopš tā laika nekādi pasākumi nav veikti. Turklāt, komisāre Reding kundze, vienīgais, ko esat paveikusi, ir 5. marta noteikšana par Eiropas vienlīdzīga darba atalgojuma dienu savā paziņojumā, ko sniedzāt piektdien, 4. martā. Labi, ka atcerējāties to paveikt, pirms šī diena vēl nav pagājusi.

Mums vairs nav laika nenozīmīgiem paziņojumiem presei. Nevēlamies no jums dzirdēt jaukus vārdus. Vēlamies, lai jūs beidzot sāktu rīkoties un lai Romas līgumu 100. gadadiena nekļūtu par vēl vienu dienu, kurā sieviešu un vīriešu atalgojuma starpība ir lielāka par 0 %. Vēlamies vienlīdzīgu atalgojumu jau tagad.

Tagad pievērsīšos jautājumam par sieviešu kvotām un savam kolēģim deputātam no Anglijas. Es vēlētos zināt, vai, viņaprāt, tikai 3 % sieviešu Anglijā un visā Eiropā „pārzina

savu darbu". Iespējams, ka tas izskaidro to, kādēļ uzraudzības valdēs ir tik maz sieviešu? Nedomāju, ka tā patiešām ir. Mums ir jāievieš kvotas.

Reding kundze, jūs teicāt, ka uzņēmumiem ir jāapņemas iecelt sievietes līdz nākamajam gadam. Vai vēlaties, lai līdz nākamajam gadam mēs ieviestu šīs saistības vai arī lai līdz nākamajam gadam sievietes jau būtu ieceltas? Sapratu, ka vēlaties sasniegt otru manis pieminēto mērķi.

Tadeusz Cymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Rezolūcijā, par kuru debatējam, ir aktualizēta sieviešu nabadzības problēma, kas ir ārkārtīgi svarīga problēma. Jāatgādina, ka tieši sievietes nes vissmagāko nastu šīs finanšu krīzes rezultātā. Galvenokārt sievietes izjūt šīs krīzes sekas zemāka nodarbinātības līmeņa, zemāka atalgojuma un uzņēmumu reorganizācijas pasākumu veidā. Turklāt tieši sievietes uz saviem pleciem nes vecāku un bērnu audzināšanas pienākumus, vienlaikus iesaistoties ārkārtīgi sarežģītajā un nepārtraukti mainīgajā darba tirgū.

Sieviešu stāvoklis Eiropas Savienības dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs, un tādēļ ārkārtīgi svarīgi ir izrādīt solidaritāti un sapratni sievietēm tajos reģionos, kuros nabadzības problēma ir īpaši asi jūtama. Vienlīdzīga atalgojuma problēmai būtu jāpiespiež mūs uz mirkli apstāties un padomāt, jo pastāv arī atšķirības atalgojumā tādos uzņēmumos, kurus vada un kuru īpašnieces ir sievietes. Tas ir satraucošs fakts, un ir jāanalizē, vai šīs problēmas saknes nav dziļākas un vai administratīvā kārtība un noteikumi — saistošie tiesību akti — šajā ziņā ir pietiekami, vai arī ir jāmaina vispārējā sabiedrības izpratne un kultūra. Cieņu un sociālo kultūru nekas nevar aizstāt, un arī ar tiesību aktiem tas nebūs iespējams.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Īpaši nozīmīgi ir tas, ka šogad Starptautiskajā sieviešu dienā mēs debatējam par šiem ziņojumiem, kuros ir centieni pievērst uzmanību joprojām pastāvošajai nevienlīdzībai un diskriminācijai. Dažās valstīs sabiedrība pat virzās pretējā virzienā.

Uzsverot kādu vēsturisku datumu, kas ir saistīts ar sieviešu cīņu par atzinību un savu tiesību izmantošanu, uzsveram arī stāvokļa pasliktināšanos bezdarba un nedrošu darbavietu ziņā, kopā ar zemām algām un diskrimināciju algu ziņā un, pamatojoties uz maternitāti, kas skar darba ņēmējas sievietes; šo problēmu izpaušmes ir īpaši šokējošas un nepieņemamas jaunākajām paaudzēm.

Ienākumu zaudēšanas gadījumu skaits pieaug, un nabadzība sieviešu vidū pieaug. Personu ar invaliditāti, imigrantu un sieviešu pensionāru ar mazu pensiju un to darba ņēmēju sieviešu, kas strādā maz apmaksātu darbu, stāvoklis ir īpaši kritisks.

Problēmas, ar kurām saskaras sievietes lauku vidē un ģimenes lauku saimniecībās, palielinās, kā arī palielinās to sieviešu problēmas, kuras vada mikrouzņēmumus un mazos uzņēmumus. Taupības pasākumu ietekme dažās valstīs, piemēram, Portugālē, Grieķijā un Īrijā, atsaucas uz sieviešu kā darba ņēmēju, pilsoņu un māšu dzīvi.

Šādu ietekmi rada apzināta algu samazināšana, uzņemšanas apturēšana universitāšuursos un kolektīvo līgumu sarunu bloķēšana; un izdevumu samazinājumi veselības aprūpes, izglītības, sociālā nodrošinājuma un dažādu sociālā atbalsta formu jomā.

Tādēļ pasākumu īstenošanas kavēšana, aizbildinoties ar krīzi, kas apdraud sieviešu tiesības uz līdztiesību un nepieciešamo ekonomisko un sociālo kohēziju, ir būtiski svarīgs jautājums. Nepietiek tikai ar skaistiem vārdiem un labiem nodomiem. Pienācis laiks izbeigt Stabilitātes un izaugsmes paktā noteikto neolīberālo politiku, liberalizāciju un privatizāciju un brīvo

konkurenci, kas vienmēr kalpo ekonomisko un finansiālo interešu grupām. Ir pienācis laiks piešķirt prioritāti sievietēm un viņu tiesībām, līdztiesībai un ekonomiskai un sociālai kohēzijai, lai mūsu sabiedrība kļūtu labāka; un lai mēs patiesi ievērotu cilvēktiesības un nostiprinātu progresu, kura sasniegšanu mūsu kultūrā ir veicinājušas sievietes.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Šodien ir ļoti nozīmīga diena, lai runātu par vīriešu un sieviešu līdztiesību, jo svinam Starptautisko sieviešu dienu, pieminot tos, kuri pirms 100. gadiem cīnījās par sieviešu darba un ekonomiskajām tiesībām un par viņu balsstiesībām.

Šajos 100. gados esam panākuši ievērojamu progresu, tomēr vēl ir daudz darāmā. Patiesa līdztiesība joprojām ir sapnis, un sieviešu diskriminācija ir ikdienas dzīves fakts.

Manuprāt, ikviens no mums — gan vīrieši, gan sievietes — var darīt daudz vairāk, lai panāktu īstu emancipāciju sievietēm. Pasaulē ir daudz sieviešu, kuru tiesības uz dzīvi ir apdraudētas, kuru cieņa ir aizskarta un kurām ir liegta brīvība.

Šajā Starptautiskajā sieviešu dienā vēlos paust atbalstu un cerību visām sievietēm, kuras cīnās par savām demokrātiskajām tiesībām pašreizējās revolūcijas ietvaros Ziemeļāfrikā. Sievietes nedrīkst būt uz pusi mazvērtīgākas kā vīrieši ne arābu valstīs, ne arī jebkurā citā pasaules vietā. Mēs esam tikpat vērtas un esam pelnījušas to pašu. Es cīnīšos arī turpmāk, lai sasniegtu šo līdztiesību, un Starptautiskā sieviešu diena tiks atzīmēta tik ilgi, kamēr tā tiks sasniegta.

Pat ja ir daudz tādu, kuri vēlas to pieredzēt, patiesība ir tāda, ka ir sievietes, kuras nopelna pusi no tā, ko pelna vīrieši, un ka vardarbība ģimenē galvenokārt skar sievietes un bērnus. Atkārtošu, ka par šiem faktiem ir jāturpina ziņot Parlamentam, un es, protams, apsolu arī turpmāk strādāt šajā virzienā.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Vēlos sākt ar komentāru par savu kolēģu deputātu *Nedelcheva* kundzes un *Plumb* kundzes veikto darbu.

Šajā simboliskajā dienā, kad atzīmējam Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu, varu gandrīz vārdā vārdā atkārtot to, kas tika teikts pagājušajā gadā, jo cīņa vēl turpinās.

Sievietes patiešām ir izturīgākas pašreizējās krīzes apstākļos darba zaudēšanas ziņā. Runājot par vardarbības apkarošanu pret sievietēm, gaidām no Komisijas, lai tā sniegtu norādes par saviem nodomiem šajā jomā, piekristu mūsu aicinājumam noteikt Eiropas gadu, kurā šī problēma tiktu īpaši uzsvērtā, un izvirzītu savu stratēģiju. Esmu dzirdējis, ka tas ir gaidāms drīz, par ko es priecājos.

Diemžēl vienlīdzīgs atalgojums reāli vēl nav panākts par spīti lielajām dažu dalībvalstu un īpaši Eiropas Komisijas pūlēm. Diemžēl dalībvalstis ir noraidījušas arī paternitātes atvaļinājumu par spīti visām šā Parlamenta pūlēm, un tiesības uz abortu vēl nav atzītas četrās Eiropas Savienības dalībvalstīs un tiek apstrīdētas dažās citās.

Atzinīgi vērtēju jauno Beļģijas likumu par kvotu noteikšanu sieviešu pārstāvībai uzņēmumos un uzņēmumu valdēs, kā arī milzīgi aktīvo nostāju, ko šajā ziņā presē demonstrēja *Reding* kundze un priekšsēdētājs *Buzek* kungs otrā Atlantijas okeāna pusē.

Beidzot mums tomēr ir jāatzīmē fakts, ka pēc 100 gadiem esam veikuši pusi ceļa uz dzimumu līdztiesību, pateicoties Eiropas un valstu tiesību aktiem. Turpināsim iet šo ceļu, lai nepaietu vēl 100 gadu, kamēr tiek sasniegta patiesa dzimumu līdztiesība.

Emma McClarkin (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Kā ir norādījuši daudzi deputāti, progress sieviešu tiesību jomā vairāku gadu garumā ir stabili pavirzījies uz priekšu. 30 gados no pirmās ievēlēšanas Eiropas Parlamentā līdz 2009. gadam, kad es tiku ievēlēta, sieviešu pārstāvība ir vairāk nekā divkārtšojusies. Šobrīd redzam sievietes ieņemam būtiskus amatus politikā, uzņēmējdarbībā, rūpniecībā un plašsaziņas līdzekļos. Varbūt svarīgākais, ka mēs kā sabiedrība, esam sākuši novērtēt sieviešu nozīmes nepieciešamību un atzinīgi novērtēt viņu ieguldījumu, paralēli sasniedzot līdztiesību.

Tomēr jābūt uzmanīgiem, cik lielā mērā mēs pieprasām līdztiesību un kādās jomās. Mūsu uzdevums ir pievērst uzmanību tam, kas šodien vēl nav kārtībā. Apvienotajā Karalistē sievietes vēl joprojām nepārsniedz 20 % no visiem parlamenta locekļiem, gandrīz pusei FTSE-250 uzņēmumu valdes sastāvā sieviešu nav vispār, un tikai viena piektā daļa no visiem, kas pabeiguši augstskolu inženierzinātņu, zinātņu un IT jomās, ir sievietes. Ņemot vērā atšķirīgo mūsu sabiedrības raksturu, šis jautājums dalībvalstīm, protams, ir jārisina, patvaļīgi nenosakot kvotas un mērķus ES līmenī.

Tomēr papildus pārstāvībai, ir vēl tūkstošiem sieviešu visā Eiropas Savienībā un arī visā pasaulē, kas cieš no vardarbības, ekspluatācijas un atstumtības. Tās ir sievietes bez balsstiesībām. Tieši šīs sievietes — sievietes, kas cieš no diskriminācijas, kas tiek tīši atturētas no panākumu sasniegšanas vai ir represiju upuri, noteikti pelnījušas pilnu mūsu uzmanību.

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, vēlos pateikties tam mazajam skaitam vīriešu, kuri ir pievienojušies šim mazajam skaitam sieviešu šajā plenārsēžu zālē. Protams, esmu par vienlīdzīgu attieksmi un vienlīdzīgām iespējām sievietēm un vīriešiem. Jau vairāk nekā 50 gadu esmu organizējusi veiksmīgas kampaņas to atbalstam gan valstu, gan Eiropas līmenī.

Diemžēl ziņojumā par sieviešu un vīriešu līdztiesību stratēģijas „ES 2020” ietvaros no jauna ir ietvertas pārspīlētas prasības, kas galu galā sievietēm rada pretēju efektu. Man nav laika, lai tās visas šeit izskaidrotu. Tā nav referentes vaina, ka lielā grozījumu skaita dēļ šis ziņojums ir kļuvis diezgan grūti saprotams.

Saistībā ar pretrunīgo jautājumu par to, vai ES būtu jānosaka sieviešu kvotas publiskos uzņēmumos, man jābrīdina pret Norvēģijas kā izcila piemēra slavīšanu saistībā ar šādu pasākumu ieviešanu. Iespējams, jautāsi, kādēļ. Kopš sieviešu kvotu ieviešanas laikā no 2003. līdz 2009. gadam to uzņēmumu skaits, kuru akcijas tiek publiski tirgotas biržā, ir samazinājies no 554 līdz 362 uzņēmumiem. Norvēģijā 70 sievietes, kas pazīstamas kā „zelta svārki”, uzņēmumu valdēs ieņem apmēram 300 vietas. Šāds stāvoklis ir greizs, bet ļoti interesants. Mani personīgi vilinātu „zelta svārku” karjera, jo līdz šim vēl neesmu bijusi nevienas direktoru valdes locekle. Komisijai ir rūpīgi jāapsver un jāizvērtē visas sekas tā vietā, lai steidzīgi reaģētu uz šo problēmu.

Diemžēl šajā ziņojumā tādā pašā noskaņā ir ieteikts nodrošināt sievietēm ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortam. Citiem vārdiem sakot — aborts tiek pielīdzināts kontracepcijas līdzekļiem kā vienkāršs dzimstības regulēšanas veids. Tas ir apvainojums sievietēm. Es tam nevaru piekrist neatkarīgi no fakta, ka Eiropas Savienībai nav nekādu pilnvaru šajā jomā — *subsidiarité oblige!* Vēlos paust nožēlu par to, ka dažas sievietes deputātes pastāvīgi apvieno šos abus jautājumus vienā. Tas nav nepieciešams.

(Runātāja piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vēlos uzdot ļoti vienkāršu jautājumu *Lulling kundzei* — vai viņa neuzskata, ka virzība uz vīriešu un sieviešu līdztiesību pat 2011. gadā tiek traucēta tieši tādu uzskatu dēļ, kādi ir viņai, kuri līdz ar to ir sievietes uzskati un kuros viņa vēlas ar mums dalīties pat vēl šodien?

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Nezinu, jo līdz 2011. gadam es vēl neko neesmu teikusi, kādēļ šis stāvoklis ir pasliktinājies. Tas nepasliktināsies, ja mēs būsīm reāli, bet pasliktināsies, ja izmantosim utopisku un nereālu pieeju.

(Aplausi)

(Runātāja piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu, saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Lulling kundze!* Tā kā es varētu ārkārtīgi lepoties ar jūsu izteikto pateicību tiem daži vīriešiem, kas ir klātesoši šajās debatēs, tad kā vienu no retajiem vīriešiem Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā, jūs varētu mani patiesi sadusmot, ja censtos pielīdzināt *Bloom* kungam. Vēlos zināt, vai spējat izšķirt starp *Bloom* kungu un mani, vai arī man jānožēlo, ka mūs abus saistāt ar vienu un to pašu cīņu, jo mums nepārprotami ir radikāli pretēji viedokļi.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Tarabella kungs!* Ne ar vienu vārdu neesmu pieminējusi *Bloom* kungu. Esat izdarījis milzīgu pakalpojumu *Bloom* kungam, jo tieši jūs uzdevāt viņam jautājumus un devāt viņam iespēju šeit demonstrēt savu nostāju. Esmu pateicīga, ka šie jautājumi tika uzdoti, jo tādēļ man ir nepieciešamais laiks, lai izteiktos.

Tomēr man jums, *Tarabella kungs*, ir jāsaka, ka esat izcils Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas loceklis. Vienmēr varu uz jums paļauties kā uz saprāta balsi, un man ir žēl, ka ne jūsos, ne arī manī neviens neieklausījās tad, kad bija runa par atsevišķām šā ziņojuma rindkopām.

Zita Gurmai (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Starptautiskās sieviešu dienas gadadienā, kad debatējam par *Plumb* kundzes ziņojumu par sieviešu nabadzības izpausmēm un par *Nedelcheva* kundzes ziņojumu par nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem Eiropas Savienībā un kad atbildīgās iestādes vērš uzmanību uz uzņēmumu valdēs pārstāvēto sieviešu kvotām, PS Sieviešu grupa savu 2011. gada kampaņu velta pensiju sistēmu un sieviešu nabadzības jautājumam. Iedzīvotāji visā Eiropā sastopas ar sabiedrības novecošanos, un visā Eiropā tiek reformētas pensiju sistēmas. Tādēļ Eiropas Savienībai ir jāsniedz signāls par to, ka mūsu rūpju centrā ir vienkāršo sieviešu dzīve.

Būtiski svarīgajā jautājumā par pensijām Eiropas Komisijai ir jābūt galvenajai iestādei, kas apņemas likvidēt strukturālās atšķirības starp sievietēm un vīriešiem. Sievietes nedrīkst nonākt nelabvēlīgākā pozīcijā tādu iemeslu dēļ, ko tās nespēj ietekmēt, — atalgojuma starpība, kā minēja kolēģe, rūpes par radniekiem un nepienācīgas kvalitātes nodarbinātība. Mūsu pirmais uzdevums ir vairojot izpratni sieviešu vidū. Mums jāuzsver, ka pašlaik notiekošajās debatēs par pensijām, sieviešu faktors ir ticis pieminēts ārkārtīgi reti. Vēlamies, lai politikas veidotāji apzinātos tā ietekmi un nodrošinātu piekļuvi precīziem datiem par sievietēm un pensijām.

Komisijai jāveic pētījumi par dzimuma ietekmi pensiju reformās Eiropā, un esmu pārliecināta, ka *Viviane Reding* to nokārtos. Mums jāanalizē paraugprakse valstu līmenī un jāapsver Eiropas mēroga pieeja. Tik tiešām ir pienācis laiks padomāt par to, ko esam sasnieguši šajos pēdējos 100 gados. Mums jārada skaidra nākotne mūsu bērniem.

Ir arī svarīgi atgādināt sev pašiem to, ko pirms simts gadiem panāca *Klāra Cetkina*, jo atalgojuma atšķirību likvidēšana bija viņas ideja. Būtu arī patiešām svarīgi panākt šīs pārmaiņas īstenā Džindžeras Rodžersas un Freda Astēra stilā, ņemot vērā, ka Džindžerai Rodžersai viss bija jādara „atmuguriski augstpapēžu kurpēs”.

SĒDI VADA: D. ROTH-BEHRENDT

Priekšsēdētāja vietniece

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Ziņojumos par nevienlīdzību, kas skar sievietes un vīriešus Eiropas Savienībā, ir ietverti daudzi ierosinājumi par to, kas būtu darāms un kādi pasākumi ir jāveic šīs nevienlīdzības mazināšanai. Vēlos paust savu vissirsnīgāko pateicību *Reding* kundzei par pasākumiem, ko viņa veic Eiropas līmenī atšķirību mazināšanai starp sievietēm un vīriešiem. Tomēr lielākā daļa šo pasākumu ir jāveic valstu vai dalībvalstu līmenī. Tieši šajā ziņā bieži ir jūtama asa opozīcija no politiķiem, iestādēm un sabiedriskās domas. Tādēļ sieviešu organizācijas bieži aicina Komisiju tām palīdzēt. Tomēr pasākumiem uz vietas ir ārkārtīgi liela nozīme, kā tas ir Polijas gadījumā, kur bija iespējams pārvarēt opozīciju, pateicoties sieviešu sociālajai kustībai, kas pazīstama kā Sieviešu kongress. Savācām vairāk nekā 100 000 parakstu par sociālo un likumdošanas iniciatīvu, un plašu debašu rezultātā, kas mobilizēja sabiedrisko domu, Polijas parlaments nobalsoja par sieviešu paritāti 35 % apmērā visos vēlēšanu sarakstos, tostarp arī Eiropas vēlēšanu sarakstā. Ārkārtīgi lepojos, ka Polija ir pievienojusies tām valstīm, kurās paritāte ir ar likumu noteikta prasība, un ka tā ir pirmā no jaunajām dalībvalstīm, kurā tiek ieviestas tik nozīmīgas pārmaiņas. Tagad rūpīgi vērosim, kāda tam būs ietekme uz sieviešu līdzdalību politikā. Vēlos skaidri norādīt, ka mums jau tagad jāizvirza sev jauni mērķi un ka šiem mērķiem jābūt vienlīdzīgai darba samaksai dažādām sieviešu grupām un paritātei citās lēmējīstādēs. Liels paldies!

Silvia Costa (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Pateicos referentēm un arī es vēlos vēltīt šo 8. martu sievietēm Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos, piemēram, tām daudzajām sievietēm, kuras pašlaik piedalās ielu demonstrācijās Kairā un Irānā un cīnās par demokrātiju un brīvību savā valstī. Šajā ziņā ceru, ka tiks veikti stingri pasākumi, tostarp Eiropas Komisijas ārpolitikas ietvaros, lai izveidotu saikni ar šīm sievietēm.

Pat Eiropā pašlaik ir atsākusies liela atmoda sieviešu līdzdalības ziņā, sākot no prasībām ievērot cieņpilnu attieksmi pret sievietēm plašsaziņas līdzekļos un vīriešu uzvedībā iestādēs, ko 13. februārī pilsētu laukumos pauda viens miljons Itālijas sieviešu un daudz šajā notikumā iesaistīto vīriešu.

Attiecībā uz apspriežamiem ziņojumiem jānorāda, ka pastāv stingra saikne starp pieaugošo nedrošību jauno sieviešu darbavietās un privātajā dzīvē, lai gan tās ir labāk izglītotas un kvalificētākas, nepietiekamā netipisku darba ņēmēju sieviešu — kādas lielākoties ir jaunās sievietes — aizsardzība maternitātes un bērna audzināšanas periodā, pašreizējās politikas trūkumi līdzsvara panākšanā un zemākie sieviešu nodarbinātības rādītāji, aizvien biežāk sastopamie sieviešu nabadzības gadījumi un zemāks viņu pensiju līmenis un šeit arī amatu liegšana sievietēm lēmējīstādēs.

Lai gan piekrītu *Reding* kundzes iniciatīvai saistībā ar direktoru valdēm, mazāk atbalstu viņas iniciatīvu par apdrošināšanu, kas apdraudētu tieši sievietes. Bez tā nebūtu Eiropas 2020.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Vispirms jāsaka, ka manā izpratnē cīņai ar vīriešu un sieviešu līdztiesību nav nekā kopīga ar kreiso vai labējo politiku; tā nav ne vīriešu, ne sieviešu cīņa, tā ir visas sabiedrības cīņa.

Kas gan tā būtu par mūsdienu sabiedrību, kura ieguldītu naudu jaunu meiteņu izglītībā, kā mēs to darām, tikai tādēļ, lai pēc tam darbavietās liegtu sev 50 % no tai pieejamās inteligences? Tāda nedrīkst būt sabiedrība, kurā dzīvojam. Aicinu Komisiju, Padomi un Parlamentu saņemties, lai mēs aiz sevis atstātu vienlīdzīgāku, taisnīgāku sabiedrību, kurā tiek darīts vairāk, lai nodrošinātu mācības un intelektuālo attīstību jaunām meitenēm.

Otrais punkts, komisāres kundze, skar vienlīdzīgu piekļuvi atbildīgākiem amatiem. Kā zināms, esmu francūziete, un es biju pret kvotām. Tomēr pēc 10 gadiem esmu sapratusi, ka bez kvotām mēs neko nerasnīsim. Bez kvotām nekad nebūs tik daudz sieviešu, cik ir vīriešu

(Aplausi)

atbildīgos amatos. Dzirdēju, ka Parlamenta priekšsēdētājs pagājušajā nedēļā aizstāvēja šo viedokli.

Manuprāt, mums šis ceļš šobrīd patiešām jāiet. Jūs zināt, ka es biju pret kvotām, jo uzskatu, ka nepieciešamība aizstāvēt sievietes, kuras spētu panākt progresu, liekot lietā savas prasmes, ir nedaudz degradējoša. Tomēr šobrīd jūtu, ka šī pieeja ir jāizmanto.

Trešais un pēdējais punkts ir nepieciešamība mums cīnīties par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm. Pateicos par jūsu sniegtu ieguldījumu.

(Aplausi)

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Šodien mēs godinām gadiem ilgo sieviešu cīņu un tās sasniegumus. Mēs uzskaitām neizzūdošos demokrātijas trūkumus, kas pašlaik ir saasinājušies ekonomikas krīzes ietekmē, — nabadzību, cilvēku tirdzniecību, vardarbību, bezdarbu, seksuālo ekspluatāciju, plaisu starp sieviešu un vīriešu atalgojumu, nomelnošanu plašsaziņas līdzekļos, stereotipisko lomu iemūžināšanu un nepietiekamu pārstāvību lēmējinstādēs — tie visi ir sieviešu dzimtes termini un tie visvairāk apdraud vientuļās mātes, vecāka gadagājuma sievietes, imigrantes sievietes un sievietes ar invaliditāti.

Mums nepieciešama koordinēta darbība Eiropas un valsts līmenī — efektīvāka nodarbinātības un sociālās aizsardzības politika nabadzības apkarošanai, vairāk pasākumu ģimenes dzīves apvienošanai ar darbu, lai sniegtu atbalstu strādājošām sievietēm un aktīvus pasākumus un kvotas līdzsvarotai pārstāvībai lēmējinstādēs. Mums nepieciešama atbilstoša izglītība un informētība, lai izskaustu vardarbību un stereotipus. Ceļš ir tāls, bet mums tas ir jāiet, jo sievietes ir pelnījušas labākas iespējas bez aizspriedumiem.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Sievietes tiek diskriminētas visās dzīves jomās; tās tiek piekautas un izvarotas. Puse no visām Eiropas sievietēm ir pieredzējušas vardarbību, un vairāk nekā miljons cieš no tās ik dienas. Darbs pie direktīvas saistībā ar vardarbību pret sievietēm turpinās, tomēr vienlaikus Eiropas Savienībā diemžēl ir valstis, tostarp Polija, kurās tiek pieļauta ar likumu sankcionēta vardarbība pret sievietēm seksuālās un reproduktīvās veselības jomā.

Atbilstošas izglītības trūkums dzimumdzīves jomā un viegla piekļuve kontracepcijas līdzekļiem nozīmē to, ka sievietes, kas kļūst par grūtniecēm, tostarp arī tās, kuras nav sasniegušas pilngadību, ar likumu ir spiestas dzemdēt. Grūtniece tiek uzskatīta par inkubatoru, kurai ir liegtas tiesības pašai izlemt un tiesības uz veselību un privātumu, kādas pienākas katram cilvēkam. Aborta aizliegums nemazina faktiski veikto šādu procedūru skaitu. Tiesību akti pret abortiem ir jānosoda, jo tas ir valsts vardarbības paveids pret sievietēm un institucionālā sieviešu diskriminācija. Ja grūtnieču vietā būtu vīrieši, aborts tiktu pielīdzināts sakramentam.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos paust atzinību un pateicību visām sievietēm, daudzas no kurām ir labi pazīstamas un par kurām ir daudz rakstīts, tomēr daudzas no kurām arī ir anonīmas, kuras ir strādājušas un cīnījušās visus šos pēdējos 100 gadus, lai sasniegtu šo vienlīdzības līmeni, kāds mums ir pašlaik.

Tomēr vēl ir daudz darāmā, un mēs šajos ziņojumos nonākam pie tādām problēmām kā ģimenes dzīves apvienošana ar darbu, grūtibām piekļuvē darba tirgum vai cīņai pret vardarbību dzimuma dēļ, kas ir viena no lielākajām Eiropā un visā pasaulē pastāvošajām problēmām. Vīriešu un sieviešu līdztiesība vēl nav realitāte. Tādēļ mums pašlaik jā sāk jauns posms, kurā apņemšanos pārvēršam realitātē.

Sākot ar Eiropas iestādēm un visu pārējo Eiropas sabiedrību, mums jācenšas panākt progresu patiesas vīriešu un sieviešu līdztiesības virzienā. Šāda līdztiesība var sniegt iespēju sasniegt taisnīgāku un līdztiesīgāku sabiedrību, un, veicot šo ceļu, vīriešiem ir būtiska nozīme. Vēl ir daudz darāmā, un mēs šo procesu pabeigsim kopā.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Šodien mums ir iespēja atgādāt sev par cilvēku tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi neatkarīgi no viņu dzimuma. Par spīti daudziem pasākumiem, kas ir veikti, lai nodrošinātu vienlīdzīgas tiesības, joprojām neatrisināts ir jautājums par darba samaksas atšķirībām starp sievietēm un vīriešiem. Sievietes joprojām ir sarežģītākā stāvoklī; darba devēji bieži izvērtē viņu piemērotību darbam, nevis pamatojoties uz viņu kvalifikāciju, bet uz to, vai viņām būs bērni vai ne, vai arī, ja viņām tie jau ir, tad — kurš viņus pieskatīs, kad tie būs slimi. Nevienš šādus jautājumus neuzdod vīriešiem, kad viņi tiek pieņemti darbā. Tādēļ vēlos uzsvērt nepieciešamību šajā sistēmā veikt pārmaiņas un veikt pasākumus, kas mainītu veidu, kādā sabiedrība uztver šo problēmu, un kas nodrošinātu to, ka sievietes pašas atbrīvotos no iekšējās pārliecības, ka tikai viņas ir atbildīgas par bērnu audzināšanu, tādējādi ļaujot izskaut šo nevienlīdzību. Pazīstot komisāres Reding kundzes harizmu un nelokāmību, manuprāt, tas noteikti tiks sasniegts. Paldies!

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Šajā Starptautiskajā sieviešu dienā ir jāpārbauda, kā līdztiesība tiek faktiski īstenota Eiropā. Šobrīd mums visiem bažas rada jauna problēma, un tā ir nabadzības feminizēšana. Lai gan sievietes strādā vairāk nekā vīrieši, vīriešiem ir augstāks atalgojuma līmenis un tie joprojām saņem lielāku pensiju. Nav pareizi, ka vīrieši kļūst bagātāki, bet sievietes — nabadzīgākas. Sevišķi tas tā ir vecāka gadagājuma sieviešu gadījumā, un tādēļ tām ir jāpalīdz visos iespējamajos veidos.

Novicošana un liela vecuma sasniegšana īpaši sievietēm nedrīkst būt slogs. To nedrīkst uzskatīt par apgrūtinājumu, bet gan par kaut ko tādu, kas bagātina sabiedrību un Eiropu un ir viens no tās resursiem. Pasaules un Eiropas nākotne būs galvenokārt atkarīga no sievietēm, jo īpaši no mātēm. Protams, ir pozitīvi, ka māšu dēļiem un vīriem, *Bloom* kungam un man, ir kas nozīmīgāks, ko darīt, nekā karot. Apsveicu.

(Aplausi)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Priekšsēdētājas kundze! Vīnes Filharmonija, iespējams, labākais klasiskās mūzikas orķestris pasaulē, tikai pirms dažiem gadiem atļāva sievietēm tam pievienoties un izpildīt mūziku. Tikai iedomājieties, kāds izskatītos un izklausītos mūsu orķestris šeit — šis Parlaments —, ja mums nebūtu deputātu sieviešu, kas to atdzīvina ar savu raksturu un apzinātajām debatēm.

Protams, ka tādā dienā kā šī — dienā, kas mums atgādina par sieviešu nevienlīdzību, — sievietes mums ir vairāk nekā vajadzīgas. Algas dienā, dienā, kad darbā tiek sadalīti pienākumi un visās dienās, kad ir jā rūpējas par bērniem un ģimeni, sievietes nav līdztiesīgas. Mūsu atbildība Eiropas Parlamentā un mūsu kolēģu atbildība valstu parlamentos ir izstrādāt atbilstošus tiesību aktus, lai ieviestu šādu līdztiesību. Tomēr, manuprāt, mēs arī veicinām šādu līdztiesību, ikdienā izrādot rūpes un uzmanību pret sievietēm.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Ir svarīgi, ka šodien debatējam par sieviešu nabadzību. Vienlaikus ir arī žēl, ka, cenšoties atrast risinājumu, nespējam atbrīvoties no vienpusēja domāšanas veida.

Sieviešu nabadzības problēmas risināšana prasa ko vairāk nekā tikai vardarbīgu iejaukšanos ģimenes vidē. Jaunākais ESAO pētījums rāda, ka šādas iejaukšanās panākumi ir ierobežoti. Sievietes mājāsaimniecības darbiem un bērnu aprūpei velta vairāk laika nekā vīrieši. Tas attiecas arī uz to laika periodu, kad vīram ir vecāku atvaļinājums. Tās to nedara tādēļ, ka tas ir nepieciešams, bet tādēļ, ka to vēlas. Viņas labāk izvēlas nepilnas slodzes darbu.

Saskaņā ar ESAO rādītājiem no 30 līdz 50 % no visas sieviešu ekonomiskās aktivitātes neparādās pašreizējās turības rādītājos, piemēram, IKP uz vienu iedzīvotāju. Tādēļ sieviešu nabadzības atrisināšana ir saistīta arī ar tā darba atzīšanu, ko sievietes veic starppaaudžu solidaritātes ietvaros. Atzīstot šo darbu, mēs spersim būtisku soli virzienā uz nabadzības problēmas atrisināšanu.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Man ir kas cits sakāms — šodien nav svinību diena, cik atceros; šī ir to sieviešu piemiņas diena, kuras gāja bojā sacelšanās laikā Amerikā nevis pirms 100, bet pirms 157 gadiem. To arī nedrīkstam aizmirst. Ja vēlamies panākt progresu, ir nepieciešamas trīs būtiskas lietas:

- pirmā ir atbalsta struktūras strādājošām sievietēm: bērnudārzi un silītes;
- otrais, komisār *Andor* kungs, ir finansiālais atbalsts sievietēm un
- trešais ir attieksmes mainīšana skolās, un šajā ziņā, komisāre *Reding* kundze, ierosinu, lai tiktu ieviestas kvotas, ne tikai uzraudzības valdēs, kas ir līdzīgi kā mēģināt saremontēt māju virzienā no augšas uz leju, bet arī bērnudārzu un skolu audzinātājiem, lai mēs varētu ieviest dzīvē dzimumu līdztiesību.

Noslēgumā aicinu jūs, priekšsēdētājas kundze, kā priekšsēdētāju sievieti apiet reglamentu un šajās īpašajās Sieviešu dienas svinībās dot vārdu pārējām desmit runātājām.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Gan šeit plenārsēžu zālē, gan arī galerijās kampaņa par sieviešu tiesībām darbavietā, ģimenē, demokrātiskā sabiedrībā, par ekonomisko neatkarību sievietēm un pret vīriešu vardarbību, sieviešu nabadzību un diskrimināciju pret vientuļajām mātēm, lesbietēm un migrantēm sievietēm jau notiek pārāk ilgi. Šodien mēs svinam Starptautiskās

sieviešu dienas 100. gadadienu. Par laimi, turpmāk mēs varēsim svinēt arī jau sasniegto, nepazaudējot no redzesloka arī to, kas vēl ir jāsasniedz.

Morin-Chartier kundze jau teica, ka pirms desmit gadiem viņai nebija pārāk lielas uzticības kvotām, bet ka viņa ir mainījusi savu viedokli — kvotas ir būtiski svarīgas. Paldies jums par to. Kvotas tik tiešām ir kaut kas tāds, kas sievietēm ir nepieciešams, ja viņas vēlas kaut ko sasniegt. Mums visās uzraudzības valdēs, visās valsts pārvaldes iestādēs, politikā un uzņēmējdarbībā ir noteiktas kvotas vīriešiem. Vīriešu sadarbības tīkli darbojas bez jebkādam grūtībām. Vīrieši ne vienmēr atrodas ietekmīgos amatos, pateicoties tikai saviem darba rezultātiem — daži tādi ir, lai gan tas ne tuvu neattiecas uz visiem, bet dažreiz vienkārši tādēļ, ka tie ir šo ietekmīgo zēnu tīklu biedri. Tādēļ mums ir nepieciešamas kvotas un vienlīdzīgs atalgojums.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, šodien ir ārkārtīgi svarīga diena; svinam Sieviešu dienu — to sieviešu dienu, kuras mīlam, kuras cienām, to sieviešu dienu, kuras ir mūsu mātes, sievas, māsas un meitas — gan strādājošās, gan mājsaimnieces. Vēlos paust pateicību visam sieviešu dzimumam un uzsvērt, ka es personīgi atbalstu sieviešu cīņu par līdztiesību sabiedrībā un darbā, par vienlīdzīgu atalgojumu un kvotām lēmējīestādēs, kā arī paust nožēlu par visām vardarbības formām pret sievietēm un sieviešu ekspluatāciju.

Neteikšu neko vairāk, jo viss jau tika pateikts. Liels jums paldies, dāmas, jums visām, gan tām, kas atrodas šeit, gan tām, kuras šajā sanāksmē nepiedalās.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šo dienu vēlos īpaši veltīt tām sievietēm, kuras cīnās ik dienas par savu tiesību respektēšanu mūsdienī sabiedrībā, visām sievietēm, kuras izvēlas audzināt bērnu, zinot, ka viņām būs grūti apvienot profesionālo dzīvi ar viņu jaunajiem — mātes — pienākumiem, visām sievietēm, kuras, apzinoties savus talantus un spējas, izlemj turpināt iet savu ceļu par spīti daudzajiem šķēršļiem.

Tieši tādēļ vismaz sākotnēji atbalstu obligāto kvotu ieviešanu sievietēm kā līdzekli tādas kultūras izbeigšanai, kas sniedz labumu tikai vīriešiem. Esmu pārliecināta, ka tādā veidā tiktu nodrošināta iespēja, ko gaida tik daudz jaunu sieviešu, un ka, apbruņotas ar profesionālām prasmēm un izglītību, tās noteikti nepalaidīs šo iespēju garām.

Man arī ir zīdainis, kurš ir tikai dažus mēnešus vecs, un man arī ir sapnis — ceru, ka manai meitai, kuras vārds ir *Vittoria*, nebūs jācīnās tāpat kā mums, lai sašķaidītu šos stikla griestus, un ka sieviešu talants vairs netiks uzskatīts par saistībām, bet drīzāk gan par patiesu pievienoto vērtību.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Tie bija trockisti, kuri pārvērta marksistu šķiras cīņu šīs neskaitāmo sūdzību grupas cīņā. Sabiedrība bija jāsašķeļ divās grupās, kuras varēja zināt vai arī nezināja, ka tām ir par ko sūdzēties, kamēr to tām neizskaidroja izpalīdzīgie, kareivīgi noskaņotie jaunie aktīvisti. Grupas varēja būt definētas pēc etniskās izcelsmes, reliģijas, dzimuma, vecuma vai invaliditātes pazīmēm. Tās visas bija jāaicina iesaistīties kolektīvos pasākumos pret saviem apspiedējiem.

Trockisti kļuva vecāki, ja ne gudrāki. Dažos gadījumos viņi nonāca atbildīgos un ietekmīgos amatos. Viņu idejas kļuva pazīstamas daudz ātrāk un tālāk nekā viņi paši. Vārds „diskriminācija”, tam pievienojot vārdu „pret”, kļuva par absolūto ļaunuma iemiesojumu. Daudzos gadījumos pārkāpējs nav nosakāms. Diskriminētājs ir pārējā sabiedrības daļa.

Mēs visi esam vainīgi. Cilvēkiem, lai kādi arī nebūtu viņu patiesie trūkumi, ir jāsaprot, kad ar viņiem manipulē, un jāatbrīvojas no šīm manipulācijām.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienai jāklūst arī par dienu, kad varam pārdomāt un izvērtēt sasniegto. Šodien vēlos paust savu pateicību tām vadošajām sievietēm, kas ir bruģējušas mums ceļu, lai šodien tik daudzām sievietēm būtu iespēja iegūt zināmu ietekmi politiskajā dzīvē un uzņēmējdarbībā.

Tomēr šai dienai arī jāklūst par brīdinājumu mums visām neapdraudēt to, kas ir sasniegts līdz šim. Daudzi dažādo dalībvalstu programmu aspekti, kas pašlaik ir jāīsteno budžeta konsolidācijas aizsegā, ir speciāli vērsti pret sievietēm, pret sieviešu izglītības iespējām, pret sieviešu iespējām saņemt taisnīgu un izdzīvošanai pietiekamu atalgojumu, pret sieviešu iespējām uzņemties zināmu uzdevumu politiskajā attīstībā. Īpaši aicinu vīriešus — un redzu, ka šodien šeit tādu ir daudz mūsu vidū, — sadarboties ar mums kā partneriem, lai nodrošinātu iespēju sasniegt mūsu vērienīgos mērķus un lai Starptautiskā Sieviešu diena arī turpmāk būtu svinama diena.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Pateicos jums, dāmas un kungi, jo esmu saņēmusi vēstījumu, kas ir labi sadzirdams un nepārprotams. Varu to apkopot vienā teikumā — lielākā daļa no jums vairs nepiekrīt vīriešu pārstāvības kvotai 90 % apjomā mūsu uzņēmumu vadībā, un, manuprāt, tas ir jāmaina.

(Aplausi)

Mums jāsadarbojas, lai īstenotu šīs pārmaiņas.

Pēc tam, kad biju noklausījies, ko teica jūsu referente, un visu pārējo piezīmes, analizēju to, kas tika pateikts, un, manuprāt, piekritīsiet, ka sieviešu darbība politikā ir diezgan sekmīga. Vēl ir tāls ceļš ejams, bet mēs esam uz pareizā ceļa.

Diemžēl ekonomikā mūsu darbība nav tik sekmīga. Neesam pārstāvētas lēmējinstādēs, un saņemu no jums skaidru vēstījumu, ka tas ir jāmaina. Esam pārstāvētas slikti apmaksātos darbos, kur 60 % no universitāšu beidzējām ir sievietes. To talants iet zudumā tur, kur tas mums krīzes laikā visvairāk ir nepieciešams, lai uzlabotu ekonomisko stāvokli.

Mums nav izvēles. Kā lai mēs panākam 75 % nodarbinātību, ja ne liekot lietā šo augsti kvalificēto sieviešu neizmantoto potenciālu? Mums tiešām jāmaina veids, kā risinām nodarbinātības jautājumus, sniedzot sievietēm iespēju un piesaistot viņu talantu, ko mēs esam mācījuši un izglītojuši un kas ir pieejams nodarbināšanai.

Ņemu vērā šeit pateiktās piezīmes par upuriem. Taisnība — ne visi upuri ir sievietes vai bērni. Tie var būt arī vīrieši, bet galvenokārt upuri ir sievietes, tostarp arī mazas meitenes. Tādēļ pasākumu paketē saistībā ar upuriem, ko piedāvāšu maijā, šis fakts tiks ņemts vērā.

Drīz pēc tam mēs svinēsim Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu. Nedrīkstam aizmirst, ka svinam arī simts gadus kopš Marija Kirī ieguva Nobela balvu. Vēlos teikt visām sievietēm šajā zālē, ka mums ar viņām ir jālepojas.

(Aplausi)

László Andor, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, ir jāapliecina cieņa simts gadu ilgai cīņai un progresam simts gadu garumā, tomēr ir arī jāatzīst, ka mūsdienā Eiropa joprojām ir tālu no pilnas vīriešu un sieviešu līdztiesības. Daudzi no šiem

nevienlīdzības gadījumiem izpaužas darba tirgus nelīdzsvarotībā un neobjektīvā attieksmē pret sievietēm daudzos darba tirgus segmentos un daudzās iestādēs.

Tādēļ, manuprāt, lai panāktu progresu, ir jāizmanto Eiropas politiskās jomas un Eiropas finanšu instrumenti stāvokļa uzlabošanai šajā jomā, kā arī nodarbinātības iespēju un sieviešu darba apstākļu uzlabošanai. Ir iespējams veikt vairākus konkrētus pasākumus. Piemēram, attiecībā uz Eiropas finanšu līdzekļiem, it visur, kur tas ir iespējams un pamatojams, ārkārtīgi liela nozīme ir vienlīdzīgu iespēju nosacījumam, un mēs vēlamies to īstenot.

Tomēr ir arī svarīgi izveidot tiešās darbavietas. Viens no galvenajiem darbības virzieniem darbavietu izveidē nākamajos desmit gados būs tā saukto „balto darbavietu” izveide — darbavietas veselības aprūpē un ilgtermiņa aprūpē. Šajā ziņā mums ir jāpievērš uzmanība iespēju izveidei, jo lielu šā darba daļu jebkurā gadījumā veic sievietes, tomēr nesāņemot par to pienācīgu atalgojumu un bez tiesību uzkrāšanas iespējām, tostarp bez tiesībām uz vecuma pensiju.

Runājot par pensiju jautājumu, Baltajā grāmatā par pensijām, kas tiks publicēta šā gada trešajā ceturksnī, lielāka uzmanība būs pievērsta dzimumu diskriminācijai. Šo Balto grāmatu par pensijām izstrādā vesela grupa komisāru, piedaloties priekšsēdētāja vietniecei *Reding* kundzei un sniedzot savu ieguldījumu, mēs varēsim risināt pensiju jautājuma dzimumu dimensiju daudz efektīvāk nekā tas bija iepriekšējā Zaļajā grāmatā.

Piekrītu *Zimmer* kundzei. Šis ir arī darbalaika regulēšanas jautājums. Tas ir absolūti būtisks. Mums nepieciešama Eiropas Savienības regula par darbalaiku, kas sniegtu iespēju labāk apvienot darba prasības un pienākumus pret ģimeni. Ir būtiski svarīgi panākt labāku līdzsvaru starp darbu un privāto dzīvi. Tā ir daļa no mūsu ievērojamās darba kārtības. Piekrītu tiem, kuri uzsvēra, ka šis jautājums neattiecas tikai uz Eiropas Savienību — tas ir starptautiskās atbildības jautājums, kas mums ir jārisina.

Lai uzsvērtu vēl vienu saistību — starp darba tirgu un izglītību —, mums jāveic sīkāka izpēte, lai uzlabotu izglītības kvalitāti, vairotu izpratni, izglītotu par tiesībām, tostarp īpaši par sieviešu tiesībām un — tas ir ļoti svarīgi — par Eiropas minoritāšu tiesībām neatkarīgi no tā, vai tie ir imigranti vai citas etniskās minoritātes.

Visbeidzot, runājot par kvotām uzņēmumu valdēs, pagājušajā nedēļā man bija iespēja apspriest šo jautājumu ar jauno britu rūpniecības konfederācijas priekšsēdētāju — esmu drošs, ka *Bloom* kungu tas interesētu. Šim jautājumam ir vairāki aspekti. Bez stereotipu un organizatorisko un kultūras aspektu pārrunāšanas mūsu diskusijā arī tika uzsvērtā nepieciešamība savādāk organizēt ģimenes dzīvi, jo darbs augstākā līmeņa amatos prasa daudz laika. Tādēļ mums jārikojas vairākās frontēs. Nedrīkstam šo diskusiju izvērst tikai attiecībā uz profesionālo dzīvi un sabiedrisko dzīvi. Manuprāt, ja mēs turpināsim šo diskusiju, kā arī Komisijas centienu īstenošanu ar pienācīgu atbildību, nākotnē varēsim sasniegt lielāku progresu.

Mariya Nedelcheva, *referente.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Reding* kundze, komisāra kungs! Vēlos pateikties visiem maniemi kolēģiem deputātiem par viņu sniegto ieguldījumu un par viņu runām.

Šīs debātes no jauna pierāda, cik ļoti būtisks mums visiem ir dzimumu līdztiesības jautājums. Mums visiem ir kopīgas vērtības un principi — cilvēka cieņas respektēšana, nevienlīdzības un diskriminācijas apkarošana.

Ārkārtīgi cienu to personīgo un bieži vien nacionālo noskaņu, ko katrs no mums piešķir šīm vērtībām un principiem. Tajā ir ietverta Eiropas redzējuma daudzveidība šajos jautājumos. Tomēr šo atšķirīgo noskaņu ietekmē nedrīkstam pazaudēt no redzesloka mūsu kopējos mērķus. Mums jāturpina darbs sieviešu apstākļu uzlabošanai gan darbavietā, gan personīgajā un ģimenes dzīvē. Vēl vairāk jāveicina viņu piekļuve darba tirgum, jo īpaši atbildīgiem amatiem, un atbildība par šo procesu jāuzņemas valstu atbildīgajām iestādēm, organizācijām, politiskajām organizācijām un uzņēmumiem. Mūsu visu pienākums ir parādīt, ka šie mērķi ir sasniedzami. Tik tiešām šodien jau daudzreiz tika teikts, ka cīņa pret dzimumu nevienlīdzību ir ikdienas cīņa. Nelokāma politiskā griba jāpapildina ar konkrētiem pasākumiem. Atzinīgi vērtēju visus Komisijas izklāstītos pasākumus un iepriekš pateicos arī visiem saviem kolēģiem deputātiem par atbalstu, ko tiem sniegsim.

Vēl viens aspekts — debatēs tiku kritizēta par to, ka ziņojuma teksts ir pārāk garš, kas, šķiet, kļūst garāks gadu no gada. Tas, protams, ir tādēļ, ka iepriekšējie ieteikumi nav pilnīgi īstenoti. Mums jāpārliecinās, lai ikviens tos īstenotu. Manuprāt, iemesls ir arī sarežģītais šā jautājuma raksturs un tā dinamiskā attīstība. Jāuzsver, ka mūsu uzdevums ir sekot līdzī šai attīstībai, lai izvairītos no nonākšanas novecojušu ideju gūstā, lai mēs varētu virzīt šo attīstību.

Beidzot, manuprāt, dzimumu līdztiesība arī turpmāk būs jautājums, kura risināšanā esam iesaistīti mēs visi. Mans galvenais uzskats ir, ka katram no mums ir dota izvēles brīvība to atzīt un darīt visu iespējamo, lai tā kļūtu par realitāti. 2011. gads ir Eiropas Brīvprātīgā darba gads un patiesa progresa sasniegšanai dzimumu līdztiesības jomā šogad ir jākļūst par mūsu lielāko kopīgo iniciatīvu.

Rovana Plumb, *referente.* — Priekšsēdētāja kundze! Vēlos pateikties komisāriem *Reding* kundzei un *Andor* kungam par viņu nelokāmo apņemšanos risināt šos nozīmīgos jautājumus. Vēlos arī pateikties visiem saviem kolēģiem par viņu nepārprotamo šodien šajās svarīgajās debatēs pausto vēstījumu.

Pirmkārt, vēlos pateikt, ka dzimumu līdztiesība nav tikai sociālā taisnīguma jautājums; tas ir arī progresa jautājums, un mums kopā jāveido taisnīgāka sabiedrība visiem. Nākamais — vēlos pateikt, ka nelokāmi atbalstu kvotas. Jā, mums ir nepieciešamas sievietes augstākajos amatos, bet neaizmirsīsim par nabadzību. Mums šī problēma ir jārisina un jānovērš un jāmazina nabadzība, un jāveic konkrēti pasākumi. Nabadzības novēršana un mazināšana ir nozīmīgs sociālās solidaritātes elements, un es nelokāmi ticu sieviešu solidaritātei. Mums nepieciešams atbalsts visiem pilsoņiem; mums nepieciešams atbalsts no visas sabiedrības, un es vēlos pateikties NVO, sociālajiem partneriem un visām sievietēm un vīriešiem sabiedrībā, kuri gadu no gada, dienu no dienas cīnās, lai sasniegtu dzimumu līdztiesību.

Šai dzimumu līdztiesībai jākļūst par realitāti. Šodien ir mūsu spēkos paātrināt šā procesa gaitu; kopīgiem spēkiem mēs to īstenosim. Un vēlreiz — vēlu visām sievietēm daudz laimīgu dienu.

Priekšsēdētāja. — Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsošana par abiem ziņojumiem notiks šodien, 8. martā, plkst.12.00.

Pēc tam būs svinības, lai atzīmētu Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu. Visas sievietes šajā plenārsēžu zālē, Parlamentā, Komisijā un Padomē pēc šīm svinībām tiek sirsnīgi lūgtas ierasties uz kopējo fotografēšanos. Ceru, ka šo paziņojumu sadzirdēs arī visas dāmas un kungi savos birojos un ka viņi apmeklēs plenārsesiju klātienē.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Pēc Starptautiskās sieviešu dienas simtgades atceres svinībām nevar pārvērtēt sievietes bagātinošo nozīmi ģimenes, sabiedrības un ekonomikas attīstībā, lai gan tā bieži tiek pārāk zemu novērtēta un apmaksāta, kā rezultātā ievērojami palielinās nabadzības risks.

Viena no galvenajām problēmām ir saistīta ar ierobežotu piekļuvi darba iespējām, darba apstākļiem vai pat ar piekļuvi tādiem uzdevumiem, kas ir atbilstoši viņu kvalifikācijai. Turklāt pašreizējā ekonomikas krīze, ko piedzīvo Eiropas dalībvalstis, vēl vairāk ir saasinājusi stāvokli sieviešu nodarbinātības jomā, jo viņām ir lielāka iespējamība atrast nestabilu darbu. Vienlīdzības veicināšana ir saistīta arī ar cīņu pret vardarbību, kas ir vērsta pret sievietēm — fiziska, psiholoģiska vai seksuāla —, kas ir jāapkaro un jānosoda. Tādēļ ir jāpieņem konkrētas programmas sieviešu aktīvai iesaistīšanai vai iekļaušanai no jauna darba tirgū, vienlaikus radot konkrētas mūžizglītības iespējas ar mērķi tām nodrošināt vajadzīgās prasmes un kvalifikāciju, kā arī stiprināt viņu pašāvēību, un attīstot viņu prasmes, kas ir nepieciešamas saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020”.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Dienā, kad svinam Starptautisko sieviešu dienu, atbalstu ziņojumā „Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” izklāstītos principus. Tomēr, manuprāt, tuvākajā laika periodā mums jāpāriet no taisnīgiem principiem uz konkrētu pasākumu īstenošanu, lai samazinātu pašreizējās dzimumu nevienlīdzības izpausmes. Rumānija — valsts, no kurienes es esmu, — ieņem 64. vietu “Globālā dzimumu vienlīdzības indeksa 2010” valstu vērtējumā jeb precīzāk — diskriminācijas ziņā starp sievietēm un vīriešiem. Kopumā Rumānijā sievietes ir labāk izglītotas nekā rumāņu vīrieši, un ir vērojams stabils sieviešu skaita proporcionāls pieaugums no kopējā augstskolu beidzēju skaita. Pašreizējais stāvoklis ir tāds, ka 60 % no visiem augstskolu beidzējiem ir sievietes un vīrieši — tikai 40 %. Tomēr sieviešu gūtie ienākumi joprojām ir zemāki par vīriešu gūtajiem ienākumiem. Dzimumu riski, kas ietekmē sieviešu iespējas darba tirgū, joprojām ir ļoti spēcīgi, sākot no augstākā nabadzības riska, līdz piekļuves liegšanai atbildīgiem amatam. Cerot, ka attieksme pret sievietēm darba tirgū kļūs taisnīgāka, vēlos, lai arī mēs censtos mainīt šo situāciju. Šis ziņojums ir nozīmīgs pasākums šā mērķa sasniegšanā.

Zuzana Brzobohatá (S&D), rakstiski. – (CS) Dzimumu līdztiesības jautājumam ir jāvelta atbilstoša uzmanība, jo īpaši Starptautiskās Sieviešu dienas 100. gadadienā. Es personīgi uzskatu, ka daudzus jautājumus, kas ir ietverti iesniegtajā ziņojumā, par ārkārtīgi nozīmīgiem. Viens no jautājumiem, ko vēlos uzsvērt, ir pensiju atšķirības starp vīriešiem un sievietēm. Šo starpību nosaka tas, ka strādājošās sievietes pārtrauc savu profesionālo darba stāžu biežāk nekā vīrieši, lai aprūpētu bērnus un slimos vai vecākos ģimenes locekļus, un savu ģimenes pienākumu dēļ ir gatavas lielākā mērā nekā vīrieši pieņemt nepilna slodzes darbu vai īslaicīga darba nosacījumus. Tieši šis faktors rada pensiju atšķirības. Uzskatu, ka ne mazāk svarīgs ir aicinājums pievērst īpašu uzmanību neaizsargātajām sieviešu grupām, piemēram, sievietēm ar invaliditāti vai vecāka gadagājuma sievietēm, vai minoritāšu locekļiem, un mazkvalificētām vai nekvalificētām sievietēm, kuras rūpējas par viņu apgādībā esošajām personām. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais aspekts, ir nodrošināt piekļuvi atbalsta pakalpojumiem, kuru mērķis ir novērst uz dzimumu pamatotu vardarbību un aizsargāt sievietes pret šādu vardarbību neatkarīgi no viņu juridiskā stāvokļa, rases, vecuma, seksuālās orientācijas, etniskās izcelsmes vai reliģiskās piederības, uz ko ziņojumā tiek aicināta arī Komisija un dalībvalstis.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Dzimumu līdztiesība ir būtiski svarīgs mūsdienu princips, tomēr vīriešu un sieviešu nevienlīdzība joprojām neizzūd. Ievērojami ir pieaugusi zinātnieču un inženieru sieviešu procentuālā daļa. Eiropas Savienībā 59 % no visām augstskolu beidzējām ir sievietes, bet 41 % no tām ir doktora grāds. Tomēr ir arī daži paradoksāli skaitļi, ko ir vērts apsvērt.

Sievietes ir nepietiekami pārstāvētas zinātnē tad, kad ir runa par vadošiem amatiem. Tikai 19 % no universitāšu profesoriem ES ir sievietes. Šie skaitļi liek mums uzskatīt, ka pastāv problēmas sieviešu piekļuves jomā augstākajiem akadēmiskajiem slāņiem. Ir būtiski svarīgi rast risinājumus, kas ļauj izveidot veiksmīgu karjeru zinātnē, apvienojot to ar stabilu ģimenes dzīvi. Ar to es domāju, piemēram, jauno tehnoloģiju izmantošanu, kas ļaus zinātniecēm darīt darbu, atrodoties mājās. Tikai tādā veidā mēs varēsim atrisināt nelīdzsvarotību starp vīriešiem un sievietēm zinātnē un pētniecībā, kas joprojām ir šķērslis Eiropas mērķa par konkurētspējas palielināšanas un maksimālas inovāciju potenciāla izmantošanas mērķa sasniegšanai.

Monika Flašíková Beňová (S&D), rakstiski. – (SK) Pašreizējā ekonomikas un sociālā krīze negatīvi ietekmē gan vīriešu, gan sieviešu dzīves līmeni Eiropas Savienībā. Tā nopietni apdraud sieviešu iedzīvotāju daļu, jo īpaši dzimumu līdztiesības, darba apstākļu un darbavietu pieejamības ziņā. Darba apstākļu vai ienākumu apjoma ziņā sievietes tā skar īpaši nopietni un, ja nekavējoties netiks veikti atbilstoši pasākumi, pastāv risks, ka šis stāvoklis pasliktināsies vēl vairāk.

Ir arī svarīgi ņemt vērā sieviešu stāvokli cīņās pret nabadzību ietvaros. Pēc statistikas datiem pasaules mērogā, salīdzinot ar vīriešu iedzīvotāju daļu, nabadzībā dzīvo līdz 17 % liela sieviešu daļa. Sieviešu sniegtais ieguldījums ģimenes un sabiedrības attīstībā arī netiek pietiekami novērtēts. Nevienlīdzība starp vīriešiem un sievietēm, jo īpaši saistībā ar piekļuvi izglītībai vai ģimenes pienākumu sadali, ir faktori, kas veicina sieviešu nabadzības saasināšanos. Nopietnas sekas rada arī atalgojuma starpība starp vīriešiem un sievietēm jeb tā sauktie „stikla griesti”, kas neļauj sievietēm nodrošināt organizatoriskus vai vadošos amatus.

Dzimumu līdztiesības veicināšana ir veids, kā apkarot pret sievietēm vērstu vardarbību. Absolūti nepieciešams ir apkarot dažādās vardarbības formas neatkarīgi no fiziskās, garīgās vai seksuālās vardarbības smaguma pakāpes. Arī saistībā ar šo faktoru ir vēlams, lai Eiropas Savienības dalībvalstu valdības un Eiropas iestādes atbalstītu mehānismus, kuru mērķis ir dzimumu līdztiesības sasniegšana dažādos sociālās, ekonomiskās un politiskās dzīves aspektos.

Ville Itälä (PPE), rakstiski. – (FI) Protams, diskutēt par dzimumu līdztiesību Starptautiskajā sieviešu dienā ir piemēroti, bet ar to vien nepietiek. Šā jautājumā nozīmīgums ir jāizceļ arī visās citās dienās, kad pieņemam lēmumus. Turklāt būtisks līdztiesības elements ir ikviena cilvēka nepārkāpjamās tiesības uz viņa vai viņas ķermeni. Tad tas tiek paplašināts, attiecinot uz kontracepciju, abortiem un labu seksuālo un reproduktīvo veselību. Visi šie jautājumi ir bijuši un, protams, vēl ilgi būs vērojami Parlamenta balsojumos. Diemžēl pārāk bieži strīdos joprojām tiek atspoguļota attieksme, kas atbalsta sieviešu pakļaušanu.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Līdztiesība ir viena no Eiropas pamatvērtībām, un tā viennozīmīgi ir pozitīva vērtība. Vienīgā problēma ir tāda, ka līdztiesība tiek interpretēta ārkārtīgi daudz un dažādos veidos, no kuriem daži tiek interpretēti klaji galējā veidā, neņemot vērā patiesās starp cilvēkiem pastāvošās atšķirības. Dažādās iespējamās interpretācijas ir radījušas tādu ideoloģiju rašanos, kas ir saistītas ar līdztiesību un ir tieši

saistītas ar šo terminu. Iepriekš ir bijuši gadījumi, kad tika pastrādāti krimināli sodāmi pārkāpumi, tostarp pat genocīds, tādas līdztiesības vārdā, kas tiek izprasta ļoti specifiskā vai doktrīnas veidā. Runājot par sievietu un vīriešu līdztiesību, dogmatisma risks ir mazāks, bet joprojām tiek ievērotas arī pārmērīgi radikālas nostājas. Sievietu un vīriešu līdztiesību nevar ierobežot politisku paziņojumu un juridisku noteikumu apmērā. Uz līdztiesības principa pamatotu standartu īstenošana ir ārkārtīgi svarīga, un ir arī vajadzīgas pārmaiņas mentalitātē, lai tā būtu iespējama. Mums jāveicina un jāatbalsta izglītošanas un informēšanas pasākumi un jāpopularizē paraugprakse. Mums jānodrošina, lai līdztiesības apzināšanās kļūtu par likumu, nevis par likuma izņēmumu. Patiesai līdztiesībai jābūt atrodamai cilvēkos, viņu attieksmē un viņu ikdienas, spontānajā uzvedībā. Līdztiesība nav arī izolēta vērtība. Nedrīkstam pieņemt nekādus tādas līdztiesības apliecinājumus, kas ir formulēti veidā, kas izslēdz citas galvenās vērtības, piemēram, brīvību, cieņu un taisnīgumu.

Jan Kozłowski (PPE), rakstiski. – (PL) Sākumā vēlos apsveikt referentes ar viņu izstrādātajiem ziņojumiem, kuros tiek risināts nozīmīgais vienlīdzīgu tiesību jautājums. Kā teikts vienā no šiem ziņojumiem, 20 miljoniem eiropiešu, galvenokārt sievietēm, ir ierobežotas piekļuves iespējas darba tirgum, jo tās rūpējas par apgādībā esošiem pieaugušajiem. Zinām arī, cik sarežģītas ir problēmas, kas jāpārvar vecākiem, kuri vēlas apvienot bērnu audzināšanu un profesionālo dzīvi. Manuprāt, konkrētu pasākumu veikšana profesionālās un ģimenes dzīves apvienošanai ir vissvarīgākais jautājums gan Eiropas sociālajai, gan ekonomiskajai attīstībai. Mums jāveic pasākumi vietējo atbalsta sistēmu izveidei ģimenēm, kuru aprūpē ir bērni un apgādībā esošie pieaugušie, kā arī jāpārskata tiesību akti un plašāk jāizmanto jaunās tehnoloģijas, lai likvidētu elastīgu nodarbinātības formu izmantošanai pastāvošos šķēršļus. Manuprāt, Eiropas Savienībai jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka tās spējīgo un teicami izglītoto sievietu pilsoņu potenciāls tiek atbrīvots un pilnīgi izmantots.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Atzinīgi vērtēju šajā ziņojumā aktualizēto jautājumu kopumu, kas dod mums iespēju neatkarīgi no tā, kurā komitejā mēs darbojamies, atrast virkni sakarību, kas ir jāievēro, lai lielākā mērā veicinātu „ES 2020” mērķu sasniegšanu. Kā redzējam, izskan aicinājumi veikt pasākumus valstu un Eiropas mērogā uzņēmējdarbības veicināšanai sievietu vidū, izveidojot mācību, profesionālās un juridisko konsultāciju struktūras un atvieglojot publisko un privāto finanšu resursu pieejamību. Sevišķi atzinīgi vērtēju prasību attīstīt uzņēmējdarbību kā galveno darbavietu izveides un ekonomikas attīstības avotu vietējā un reģionālā līmenī. Potenciālais sievietu piedāvājums uzņēmumu vadības jomā tiek izmantots tikai ļoti nelielā apmērā. Tādēļ, manuprāt, jāizmanto gan Eiropas Sociālais fonds, gan Eiropas Reģionālās attīstības fonds, lai atbalstītu pasākumus, kas veicina uzņēmējdarbības attīstību sievietu vidū. Protams, ir iespējami dažādi kultūras, materiālas vai ekonomiskas atšķirības, kas kavē mūs to īstenot. Tomēr šie ir faktori, kuri jāņem vērā un kuru pārvarēšanai mums jāizveido atbilstoša sistēma.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Simts gadus pēc pirmās publiskās sievietu demonstrācijas par savām tiesībām, joprojām nav panākts vēlams rezultāts. Tieši pretēji, pašreizējā krīze pagriež vēstures ratu par dažiem metriem atpakaļ sievietu un vīriešu līdztiesības panākšanā. No jauna sievietes visā pasaulē iziet ielās tāpat kā pirms 100 gadiem. Tās ir demonstrāciju priekšgalā Grieķijā, Spānijā, Čehijas Republikā, un arī Ziemeļāfrikas valstīs. Eiropas Savienība vēl nesen lieljās ar to, ka tajā ir uzlabojies sievietu stāvoklis darba tirgū un izglītības, cilvēka cienīga dzīves līmeņa, sievietu veselības aprūpes jomā vai lielākas pārstāvības ziņā statūtos paredzētajās atbildīgajās struktūrās, tomēr krīzes padziļināšanās rezultātā, šķiet, tas ir nonācis Kopienas interešu vistālākajā galā. Krīzes pārvarēšanas

pasākumi galvenokārt ir vērsti uz atbalstu vīriešu iedzīvotāju daļai. Sieviešu prasības tiek uztvertas par otršķirīgām problēmām. Pagājušie 100 gadi ir parādījuši, ko sievietes ir devušas pasaulei un progresam un cik daudzas no tām atdeva savu dzīvību cīņā par mieru, un arī cik daudz dzīvību tās ir devušas pasaulei. Tas nav mazāk nozīmīgs jautājums. Tomēr pasaule joprojām ir sievietēm daudz parādā. Tas nav jautājums par labvēlības izrādīšanu sievietēm, bet par nepārprotamu sieviešu līdztiesīga stāvokļa deklarēšanu sabiedrībā. Galu galā tieši sievietes ir tās, kuras necinās par sevi, bet par labāku un humānāku pasauli.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pirmkārt, vēlos apliecināt cieņu drosmīgajam un milzīgajam uzdevumam, ko ir paveikusi mana kolēģe *Nedelcheva* kundze, referente šajā jautājumā. Cīņa par dzimumu līdztiesību ir ikdienas cīņa visās mūsu dalībvalstīs. Mana paaudze bija viena no pirmajām, kas pieredzēja, ka sievietes izcīna piekļuvi augstākajiem atbildīgajiem amatiem, jo īpaši vēlētiem amatiem. Tādēļ esmu gandarīta, redzot, ka sievietes šodien ir pārstāvētas daudzās jomās, kas vēl ne tik sen viņām bija slēgtas. Tomēr nevienlīdzība joprojām pastāv, un ir jāizcīna vēl daudz cīņu, tostarp arī neizzūdošās atalgojuma atšķirības un sieviešu vieta lielo uzņēmumu valdēs. Beidzot vēlos uzsvērt to, cik nozīmīgi ir nodrošināt, lai visām sievietēm būtu pieejama kvalitatīva reproduktīvās veselības aprūpe. Kopš sāku savu politisko karjeru, esmu organizējusi kampaņas par sieviešu iespējām veikt abortus medicīniski drošos apstākļos. Sievietēm jānodrošina arī ērta kontracepcijas līdzekļu pieejamība. Tādēļ aizstāvu nostāju, ka kontracepcijas līdzekļiem jābūt pieejamiem par brīvu, jo īpaši nepilngadīgajiem.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Centieni piedāvāt sieviešu kvotas kā standartu ir vienkāršs populisms. Drīzāk sievietēm dzīvē ir nepieciešama patiesa izvēles brīvība — viņām jājūtas pietiekami drošām, ka neviens no viņu pieņemtajiem lēmumiem netiks novērtēts par zemu. Nozīmīgs solis šajā virzienā būtu ģimenes nodokļa sadalījuma ieviešana visās dalībvalstīs, lai ģimenes veidošana nekļūtu par nabadzības slazdu. Atbalstu — ja tāds vispār ir — sieviešu kvotām uzraudzības padomēs sniedz tikai tās sievietes, kurām jau tagad ir vislielākie ienākumi. Kopš Norvēģija ieviesa sieviešu kvotu prasību attiecībā uz publisko uzņēmumu direktoru valdēm, šie amati tiek vienkārši „uzpūsti”, ko veic neliels skaits sieviešu, kuras ieņem vairākus amatus dažādās direktoru valdēs. Šīs sievietes bieži vien uzņēmējdarbība izšķir, lietojot apzīmējumu „zelta svārki” — nosaukumu, kas nav sevišķi pozitīvas nokrāsas darba vidē. Mums jāšak ar jomām, kurās sieviešu stāvoklis tik tiešām ir nelabvēlīgs — mums jāpievēršas neapmaksāto aprūpētāju stāvoklim, nepilna darba laika nodarbinātībai un daudzo to sieviešu bažām, kuras smagi strādā, lai tiktu galā ar ģimenes un karjeras prasībām.

Olga Sehnalová (S&D), *rakstiski*. – (CS) Sabiedrības solidaritāte un Eiropas sociālais modelis ir vērtības, kas atšķir Eiropu no sabiedrības citās pasaules daļās. Tas, cik lielā mērā šīs vērtības ir ilgtspējīgas saistībā ar prasību nodrošināt konkurētspēju pasaulē, pamatojoties uz darbaspēka izmaksu samazināšanu, darba likuma prasību atvieglošanu, sociālās aizsardzības nodrošināšanu darba ņēmējiem un valsts nozīmes mazināšanu, vēl nav noskaidrots. Šādā veidā mēs, iespējams, būtiski neuzlabosim konkurētspēju pasaulē, toties pastāv daudz lielāka iespēja, ka mēs varētu neatgriezeniski apdraudēt sociālo kohēziju un panākt šķelšanos sabiedrībā. Kļūdieties nedrīkst! Šo pasākumu īstenošanas rezultātā sieviešu stāvoklis būs pamatīgi apdraudēts. Ievērojama ietekme ir atalgojuma atšķirībām, tāpat kā izdevumu samazinājumiem valsts sektorā. Šajā ziņā ir jāveic tādas reformas pensiju un veselības aprūpes jomās valsts līmenī, kas ir taisnīgas attiecībā pret abiem dzimumiem. Nav nejauši, ka Eiropas nabadzības problēma biežāk skar vecāka gadagājuma sievietes. Cīņa pret nevienlīdzību nav virtuālā realitāte. Tā skar īstus cilvēkus.

Jutta Steinruck (S&D), rakstiski. – (DE) Tā kā debatējam par šo *Nedelcheva* kundzes ziņojumu šodien — Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā —, jau sen mums ir pienācis laiks pārvērst savus vārdus darbos. Cīnīties pret sieviešu nelabvēlīgo stāvokli Eiropā efektīvi varēsīm tikai tad, ja brīvprātīgas apņemšanā vietā ieviesīsim saistošus noteikumus. Tie attiecas uz tādām jomām kā obligātās sieviešu pārstāvības kvotas uzņēmumu valdēs, kā arī visos citos līmeņos, konsekventa nestabilu darba apstākļu apkarošana, kas skar sievietes daudz lielākā mērā nekā vīriešus, karjeras izredžu uzlabošana sievietēm izglītības periodā, sistemātiski paplašinot sievietēm pieejamo karjeras veidu loku, aizliegums nostādīt sievietes finansiāli nelabvēlīgā stāvoklī nodokļu un ienākumu jomā, ar likumu noteikti līdztiesības plāni saistībā ar paaugstinājumiem sievietēm uzņēmējdarbībā un rūpniecībā un Eiropā sasniegtā progresa regulāru pārbaužu īstenošana.

Noslēgumā vēlos teikt, ka pēc Starptautiskās sieviešu dienas 100 gadiem sievietes vairs neapmierina tikai runāšana vien. Vēlamies saistošus obligātos noteikumus un vēlamies, lai galu galā tiktu atzīts, ka sieviešu darbs sniedz izšķirošu ieguldījumu mūsu labklājības vairošanā.

(Sēde tika pārtraukta uz īsu brīdi)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

8. Starptautiskās Sieviešu dienas 100. gadadiena

Priekšsēdētājs. – Man ir patiess prieks par iespēju vadīt šo Parlamentu kopā ar savām sieviešu dzimuma kolēģēm. Sešas no viņām ieņem Parlamenta priekšsēdētāja vietnieku vietas, divas ir kvestores un man blakus sēž Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas priekšsēdētāja vietiece. Es to uzskatu par īpašu godu un privilēģiju.

Es atsāku sēdi. Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu. Sāksim ar īsu filmu, kurā sniegts šīs ievērojamās dienas vēstures īss kopsavilkums. Lūdzu, sāciet projicēšanu.

(Filmas projicēšana)

Dārgie viesi, dāmas un kungi! Divu minūšu garā filmā nav iespējams attēlot visus pēdējo 100 gadu notikumus. Šajā laikā mēs faktiski esam pārveidojuši Eiropu un varam lepoties, salīdzinot Eiropu ar citām pasaules vietām, tomēr vienlaikus mēs apzināmies, ka vēl ir daudz darāmā. Politikā joprojām ir pārāk maz sieviešu, un arī šeit, Eiropas Parlamentā, mūsu sieviešu dzimuma deputātes veido tikai 35 % no kopējā deputātu skaita. Kaut arī jāatzīst, ka šis skaitlis ir nedaudz augstāks nekā valstu parlamentos, tomēr tas joprojām nav pietiekami. Par laimi, mūsu Parlamenta galvenajās lēmumu pieņemošajās komitejās tas ir ievērojami virs 40 %, un mēs esam ļoti apmierināti ar šo rezultātu. Tas pats attiecas arī uz komiteju priekšsēdētājiem.

Tomēr pēc trim gadiem, pēc nākamām vēlēšanām, Eiropas Parlamenta sastāvs būtībā būs atkarīgs no valstu parlamentiem un veida, kādā tiek ievēlēti Eiropas Parlamenta deputāti. Mūsu valstu parlamentiem ir jānodrošina, lai sieviešu skaits Eiropas Parlamentā palielinātos. Un šodien mēs aicinām tos nodrošināt tādu sistēmu, kā arī aicinām valstu parlamentu deputātus izveidot atbilstošu tiesisko regulējumu un pieņemt lēmumus, kas veicinātu Eiropas Parlamentā ievēlētu sieviešu skaita palielināšanos.

Mēs varam rādīt piemēru arī sieviešu nodarbinātības jomā. 59 % no Eiropas Parlamentā nodarbināto skaita ir sievietes, turklāt vairāk nekā 50 % no šīm sievietēm ir iesaistītas būtisku jautājumu izskatīšanā. Man ir plaša pieredze šajā jomā, un es varu lepoties, ka laikā, kad vadīju savas valsts valdību, aptuveni 50 sievietes ieņēma augstākos ministru un valsts svarīgāko dienestu vadītāju posteņus. Šis rekords nebija pārspēts ne pirms tam, nedz arī aptuveni 12 gadus pēc tam.

Es, būdams Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja amatā, esmu aicinājis iesaistīt vairāk sieviešu Eiropas Komisijā un citos augsta ranga amatos Eiropas Savienībā. Mēs varam lepoties arī ar to, ka sieviete ieņem Augstās pārstāves ārlietu un drošības jautājumos amatu.

Situācija ir mainījusies arī Eiropas uzņēmumos, nodrošinot īpaši labvēlīgus apstākļus ne tikai sievietēm, bet arī pašai uzņēmējdarbības videi. Mums ir jā rūpējas par to, lai vienādus darbus veicošas sievietes un vīrieši ar vienādām prasmēm saņemtu vienādu atlīdzību. Šajā jomā mums joprojām ir daudz darāmā.

Mēs ļoti labi apzināties, ka sievietes arī ir spējīgas cīnīties par demokrātiju un cilvēktiesībām. Es vēlētos izteikt savu cieņu mūsu Eiropas Parlamenta deputātiem, kā arī atcerēties par Ziemeļāfrikas un Tuvo un Vidējo Austrumu sievietēm, kas izrāda patiesu drosmi cīņā par demokrātiju. Atcerēsimies arī to, ka savulaik Saharova balvu ieguva tādas ievērojamas sievietes kā *Aung San Suu Kyi*, *Leyla Zana* un „Sievietes baltā”. Tādēļ es vēlētos kārtējo reizi atgādināt, ka mums nav pieņemama sievietes cieņas aizskaršana jebkādas tiesību sistēmas, reliģijas vai kultūras vārdā. Mums nav pieņemams, ka sievietēm ir mazāk tiesību nekā vīriešiem, vai tas būtu Eiropā vai kādā citā vietā pasaulē. Mēs protestēsim, ja sieviešu tiesības tiks nepamatoti pārkāptas.

Dāmas un kungi! Pirms 218 gadiem, 1793. gada 3. novembrī, *Olympia de Gouges* Eiropā tika nocirsta galva par sieviešu un sieviešu dzimuma pilsoņu tiesību deklarācijas teksta sarakstīšanu. Tas bija vienīgais iemesls. Simts gadus vēlāk, 1906. gadā, sievietēm tika piešķirtas balsstiesības. Pirmā valsts, kas to paveica, bija Somija. Atcerēsimies šo notikumu. Turpmākā gadsimta laikā mēs panācām milzīgu progresu sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā. Es vēlētos uzsvērt man personīgi ļoti svarīgu apziņu, respektīvi, ka 8. marts ir svētku diena visām sievietēm. Tā ir! Tomēr šīs svētku dienas galvenais uzdevums ir atgādināt mums visiem par pašu svarīgāko šodienas Eiropas uzdevumu, proti, nepieciešamību nodrošināt sieviešu un vīriešu līdztiesību arī visas atlikušās 364 dienas gadā. Principi, kurus ievērojam 8. martā, ir jāpiemēro arī visas atlikušās 364 dienas gadā. Tas ir mūsu galvenais izaicinājums. Nepietiek tikai ar to, ka atzīmējam 8. martu, bet par šo jautājumu ir jādomā arī pārējās gada dienās. Paldies par uzmanību!

Enikő Győri, *Padomes priekšsēdētāja*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Laikā, kad tika izveidota Starptautiskā sieviešu diena, sieviešu līdztiesība bija pilnīgi jauna un revolucionāra ideja. Kopš tā laika dzimumu līdztiesība ir kļuvusi par mūsdienīgas sabiedrības vienu no pamatprincipiem. Tā sakņojas cilvēka neatņemamā cieņā, kas piemīt vienādā apjomā gan vīriešiem, gan sievietēm. Tomēr, tāpat kā ar visiem citiem sasniegumiem, nepietiek tikai ar vienkāršu paziņojumu. Cilvēka cieņa, tostarp īpaši sievietēm piemītošā cieņa, dažādos laikos un vietās ir bijusi aizskarta ļoti dažādos veidos. Pievēršot galveno uzmanību un sniedzot atbildes reakcijas, mums tas ir jāņem vērā.

Tas ir zīmīgi, ka šī pieminēšana notiek pēc debatēm par ziņojumu par „Sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā”. Nabadzība un Eiropas Savienība. Pirms kāda laika tā varētu likties mazticama asociācija. Tomēr ekonomikas krīze īpaši smagi ietekmēja mazāk aizsargātās grupas. Īpaši lielais sieviešu īpatsvars šajā kategorijā nosaka nepieciešamību

pēc īpašiem uzdevumiem, nemaz nerunājot par daudzu sieviešu likteni, kas ārpus Eiropas, globālā līmenī, piešķir nabadzībai sievišķīgus sejas vaibstus. Svētā Asīzes Franciska vārdiem runājot: Nabadzības kundze. Sievietes ar maziem bērniem, kas bēg no kara vai bada, ģimenes bez tēva dzīvo graustos, sievietes un jaunas sievietes piespiestas nodarboties ar prostitūciju — tas viss ir novērojams arī Eiropas Savienībā.

Ungārijas prezidentūras prioritātēs ir iekļauti vairāki pasākumi, kuru veiksmīga ieviešana varētu pozitīvi ietekmēt sieviešu nodarbinātības palielināšanos. Būtiskākais no tiem ir stratēģija „Eiropa 2020” ar tās nodarbinātības politikas mērķiem, lai veicinātu atgūšanos no ekonomikas krīzes un samazinātu nabadzību. Sieviešu nodarbinātība veicina sieviešu cieņas ievērošanu. Tā ļauj viņām pašām pieņemt lēmumus un brīvi veidot savu dzīvi.

Nozīmīgajā iniciatīvā „Platforma cīņai pret nabadzību” tiek uzsvērts, ka pasākumiem, kas tiek veikti ar mērķi samazināt nabadzību, ir jāņem vērā arī sieviešu un vīriešu atšķirīgā situācija.

Ungārijas prezidentūra par nozīmīgu sasniegumu uzskata EPSCO padomes vakar pieņemto lēmumu par Eiropas Dzimumu līdztiesības pakta līdz 2020. gadam atjaunošanu. Papildus ekonomiskās politikas pasākumiem mums nevajadzētu aizmirst par sievietes īpašo nozīmi sabiedrībā. Mums ir jāsniedz sievietēm iespēja līdzsvarot karjeru ar ģimenes dzīvi un nodrošināt izvēles iespējas. Lai sasniegtu šo mērķi, mēs plānojam pārskatīt direktīvu par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti; atbilstošais progressa ziņojums tiks iesniegts izskatīšanai EPSCO padomes jūnija sanāksmē.

Ungārijas prezidentūras prioritātēs ietilpst izpratnes veicināšana par ģimenes lomu sociālo, ekonomisko un demogrāfisko problēmu risināšanas kontekstā. Tādēļ mēs organizēsim demogrāfijas nedēļu, kurā piedalīsies NVO un kuras laikā notiks ģimenes lietu ministru neformāla tikšanās. Tās mērķis būs diskutēt par līdzekļiem, kurus vajadzētu izmantot dzimstības veicināšanai. Īpaša nozīme tajā visā, protams, ir sievietēm un sieviešu izvēlei.

Īpaša uzmanība ir jāpievērš situācijai, kurā ir nonākušas sievietes no mazāk aizsargātām grupām, kas minētas Eiropas pamatprincipos dalībvalstu veidotajām romu integrācijas stratēģijām, kuras plānots apstiprināt Eiropas Padomes jūnija sanāksmē un kurās nozīmīgu devumu Eiropas Parlamentā ir sniegusi *Járóka* kundze un pārējās iesaistītās personas, referenti un palīgi. Mēs gaidām, ka arī Padomē mēs paziņosim par saviem plāniem uzsvērt romu tautības sieviešu būtisko nozīmi ģimenes apvienošanā, kas būtu labs pamats, kuru izmantot, meklējot risinājumus romu tautības iedzīvotāju problēmām.

Nobeigumā, dāmas un kungi, es vēlētos nedaudz novirzīties no tēmas. Vēsturiskā pieredze parāda, ka spēcīga pilsoniskā sabiedrība nevar pastāvēt bez sieviešu aktīvas iesaistes. Kā *Buzek* kungs jau minēja, starp Kairas Tahrira laukumā protestējošajiem bija arī sievietes. Arī viņas vēlas piedalīties notiekošo pārmaiņu veidošanā. Eiropas Savienībai vajadzētu veicināt viņu centienus: devīgi, bez ideoloģiskiem stereotipiem, atklāti un ar līdzjūtību.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Györi* kundze, cienījamie deputāti! Šodien mēs pieminam to sieviešu balsis, kuras 1911. gada 19. martā atskanēja no Vācijas, Austrijas, Dānija un Šveices, pakāpeniski pieaugot skaitā un turpinoties, lai aizsargātu sieviešu balsstiesības un tiesības uz labākiem darba apstākļiem.

Šodien mēs godinām cīņas un panākumu gadsimtu, no kura mēs visi esam ieguvuši. Kāda gan būtu mūsu demokrātija, ja īpaši Eiropas demokrātija, šeit Eiropas Parlamentā, ja sievietes

pilnīgi nebūtu iesaistītas sabiedriskajā dzīvē? Kur būtu mūsu sabiedrība un mūsu ekonomika bez sieviešu talantu pienesuma?

Daudzos aspektos Eiropas sievietes ir paraugs pārējai pasaulei. Vieta, kuru Eiropas sievietes ieņem mūsu sabiedrībā, ir iedvesmas avots sievietēm visā pasaulē. Šajā saistībā es vēlētos pieminēt Ziemeļāfrikas sievietes, kuras, drosmīgi cīnoties plecu pie pleca ar vīriešiem, dara visu iespējamo, lai pretotos diktatūrai un ieviestu demokrātiju. Eiropas sieviešu aktīvā ietekme Eiropas Savienības ekonomiskajā un politiskajā dzīvē ir viņu apņēmīgās cīņas rezultāts. Mēs esam priecīgi par Eiropas integrāciju, kuras viens no pamatprincipiem ir vīriešu un sieviešu līdztiesība, kas ir arī pilnīgi atzīta Lisabonas līgumā. Gadu gaitā pieņemtie svarīgie tiesību akti par vienādu attieksmi un dzimumu līdztiesību Eiropas politikā ļauj mums virzīties uz egalitāru sabiedrību un darba tirgu.

Tomēr mums ir jābūt šokētiem par lietām, kas joprojām ir neapmierinošas, nepieņemamas vai pat neciešamas. Es runāju par sieviešu nodarbinātības vidējo rādītāju 62,5 % apmērā iepretim 80 % vīriešu nodarbinātībai, kā arī neatbilstību starp pieaugošo sieviešu skaitu, kas ieguvušas augstāko izglītību, un viņu karjeras iespējām — tas joprojām nav apmierinošs rādītājs, kurš ir jāmaina. Pārāk liela sieviešu nodarbinātība slikti atalgotos un nedrošos darbos un pārāk maza nodarbinātība atbildīgos amatos. Atšķirības sieviešu un vīriešu darba samaksā sasniedz 18 %, kā rezultātā 22 % sieviešu vecumā virs 65 gadiem riskē saņemt līdzekļus zem nabadzības sliekšņa, jo tām nav adekvātas pensijas — tas nav apmierinošs rādītājs, kurš ir jāmaina. Saskaņā ar aprēķiniem Eiropas Savienībā no 20 līdz 25 % sieviešu vismaz vienu reizi dzīvē ir bijušas pakļautas fiziskai vardarbībai. Tas nav pieņemami un ir jāmaina.

Šodien mēs atjauninām savu apņemšanos turpināt kopīgi strādāt, lai padarītu dzimumu līdztiesību par realitāti. No tā iegūsim mēs visi — sociālās un ekonomiskās kohēzijas, ilgtspējīgas izaugsmes vai konkurētspējas ziņā.

2010. gada septembrī Komisija pieņēma stratēģiju, kurā ir noteiktas piecas prioritārās rīcības jomas 2010.–2015. gadam: līdztiesība darba tirgū, vienādas ekonomiskās neatkarības iespējas vīriešiem un sievietēm, vienāds atalgojums, vienādas iespējas vadošos amatos un līdztiesības veicināšana ārpus ES teritorijas.

Komisija turpinās atbalstīt sievietes visās zemeslodes daļās, kur tās katru dienu cīnās par tiesībām izglītoties un strādāt un cīnās par demokratizāciju un brīvībām, kā arī politiskajām un pilsoņu tiesībām. Komisija darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šie mērķi kļūst par realitāti. Tomēr mums nevajadzētu aizmirst, ka likumdošana, lai cik labi tā būtu ieviesta, nav absolūts risinājums. Jāmainās ir arī uzvedībai un attieksmei.

Godātie deputāti! Šodien mēs pieminam sieviešu cīņu par līdztiesību. Šodien Eiropā mēs varam teikt, ka ES nebūtu iespējama bez Eiropas sievietēm, bez visām Eiropas sievietēm! Viņas sniedz būtisku ieguldījumu mūsu projektā, pamatojoties uz vērtībām, kurās ietilpst arī dzimumu līdztiesības vērtības.

Eva-Britt Svensson, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas priekšsēdētāja.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs! „Persona nepiedzimst par sievieti, bet par tādu kļūst.” Šis citāts parāda, ka mūsu priekšstati par sievietēm un vīriešiem nosaka mūsu dzīves izvēles — izvēles, kuras ir atkarīgas no mūsu dzimuma, mūsu interesēm, prasmēm, pūlēm utt. Dzimumu stereotipi vīriešus un sievietes ievieto atšķirīgās grupās, un simts gadus ilgā cīņa par līdztiesību nav sagrāvusi šos dzimumu stereotipus.

Tomēr mēs atsakāmies gaidīt vēl simts gadus, jo tieši šo dzimumu stereotipu un šo normu dēļ cita starpā 97 % lielo uzņēmumu vadībā ir vīrieši, sievietes cieš no atalgojuma diskriminācijas un nedrošiem darbiem, ja tām vispār ir darbs, un faktiski sievietes ir tās, kuras ir atbildīgas par neapmaksātajiem mājas darbiem. Tieši sievietes uzņemas galveno atbildību par bērniem. Sievietes ir pakļautas vardarbībai, tostarp tuvās attiecībās, seksuālai vardarbībai un tiek pārdotas kā prece seksa tirdzniecībā. Mēs varam novērot nabadzības feminizāciju. Tas sakņojas dažādajās, sabiedrībā pastāvošajās normās.

Šis simts gadu cīņas laikā ir panākts būtisks progress. Ja es salīdzinātu savas iespējas pieņemt atšķirīgus dzīves lēmumus ar manas mātes un vecmāmiņas iespējām, es varu saskatīt panākto progresu, tomēr joprojām ir daudz veicamu darbu. Tādēļ cīņa turpināsies katru gada dienu, ne tikai 8. martā.

(Aplausi)

Lívía Járóka, *PPE grupas vārdā.* – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien mēs pieminam Starptautiskās sieviešu dienas simto gadadienu par godu strādājošo sieviešu demonstrācijai par iespējām saņemt vienādu atalgojumu Ņujorkā 19. gadsimta vidū. Vairāk nekā pirms 150 gadiem, 1857. gadā, izvirzītais mērķis panākt vienādu atalgojumu par vienādu darbu ir aktuāls arī mūsdienās. Eiropas Savienībā sievietes saņem par 15 % mazāk nekā vīrieši, manā mājas valstī Ungārijā šis skaitlis ir 16,5 %, un, kaut arī vairāk nekā puse no pasaules iedzīvotājiem ir sievietes, tās saņem tikai 10 % no pasaules ienākumiem.

Papildus nepieciešamībai novērst atšķirības algu apmēros atkarībā no dzimuma, ir jāatrisina arī jautājums par sieviešu nozīmes ģimenē atbilstošu nostiprināšanu un vienādas attieksmes principu ievērošanu. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka bērna esamība rada nabadzības risku Eiropā vai ka neizdevīgāka situācija rodas tikai tāpēc, ka persona ir sieviete vai māte. Neatkarīgi no tā, vai tas tiek paveikts ar iniciatīvu ANO vai Eiropas Savienībā, līdztiesība starp vīriešiem un sievietēm daudzviet joprojām nav pilnīga. Mēs nepievēršam pietiekamu uzmanību situācijām, kad sievietes dzīvo tuvu nabadzības robežai, vairāku diskrimināciju fenomeniem, kā arī vardarbības ģimenē un vardarbības pret sievietēm apkarošanā.

Britta Thomsen, *S&D grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien paliek 100 gadi kopš pirmās Starptautiskās sieviešu dienas atzīmēšanas. Pirms simts gadiem cīņa bija par sievietes tiesībām balsot un citiem aspektiem — lietām, kas mūsdienās mums liekas pašsaprotamas. Tomēr joprojām ir jāpaiet ilgam laikam, lai mēs sasniegtu pilnīgu līdztiesību, un es vēlētos uzsvērt būtisko nozīmi, kāda ir sieviešu iesaistei visu līmeņu lēmumu pieņemšanas procesā. Sievietēm ir jābūt iesaistītām politikā, tomēr tām ir jābūt iesaistītām arī uzņēmējdarbības vidē. Mums jānodrošina arī tas, lai sievietes strādātu bankās.

Mēs nedrīkstam liegt pusei sabiedrības piedalīties būtisku ekonomisku lēmumu pieņemšanā. Tā nav demokrātija. Mums ir jāizmanto viss talantu potenciāls. Uz spēles ir likta arī mūsu konkurētspēja. Tādēļ es vēlētos īpaši atzīmēt komisāres Reding iniciatīvu „Sievietes mūsu uzņēmuma valdē — solījums Eiropai”. Tas ir apsveicami, ka ES kārtējo reizi rādīs piemēru attiecībā uz līdztiesību, tomēr mums ir nepieciešama saistoša likumdošana, ja mēs vēlamies, lai valdes locekļu kvotas būtu vairāk nekā tikai simboliska politika, un es ceru, ka jums ir drosmē to izdarīt. Paldies!

Silvana Koch-Mehrin, *ALDE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Cilvēku līdztiesības princips ir iekļauts Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pirmajos divos pantos. Tajā ir teikts: „Visi cilvēki piedzimst brīvi un vienlīdzīgi savā cieņā un tiesībās. Viņiem ir saprāts un sirdsapziņa, un viņiem citam

pret citu jāizturas brālības garā.” Cik skaisti uzrakstīts teikums! Tomēr simts gadus pēc pirmās Starptautiskās sieviešu dienas mēs joprojām neesam nodrošinājuši to dzīvē — joprojām nekas neliecina par pilnīgu vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm.

Tomēr Eiropā mēs esam sasnieguši ļoti daudz. Mūsdienās mūsu galvenais uzdevums vairs nav sieviešu brīvība juridiskā ziņā. Mēs lielā mērā esam panākuši šo brīvību. Es vēlētos pateikties feministiem, gan vīriešiem, gan sievietēm, par padarīto darbu. Šobrīd mūsu galvenais uzdevums ir rīcības brīvība, lai vīrieši uzņemtos atbildību par darba un ģimenes dzīves savietojamību un lai ierasta parādība būtu sievietes vadošos amatos gan uzņēmējdarbībā, gan politikā.

Ir patiesi fantastiski redzēt, kā Ziemeļāfrikas atbrīvošanas kustības raugās uz mums, Eiropas sievietēm. Tās skatās uz mums, gaidot, ka uzņemsimies vadību. Mums ir svarīgi no redzes loka neizlaist savu mērķi: brīvību dzīvot savu dzīvi atbilstoši saviem priekšstatiem. Tad mēs pieņemsim, ka līdztiesība ir pašsaprotama, un Starptautiskā sieviešu diena no atceres dienas kļūst par brīvības svinēšanas dienu.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šobrīd esošai situācijai nevajadzētu ļaut mums atpūsties, bet gan vajadzētu iedrošināt mūs kārtējo reizi vienoties par patiesas līdztiesības ieviešanu. Šai 100. gadadienai vajadzētu sniegt mums, sievietēm, iespēju atskatīties pagātnē uz paveikto.

Manuprāt, rezultāts būtu šāds: līdztiesībai kā galvenajam pamata principam jābūt iekļautai konstitūcijās un cilvēktiesību deklarācijās. Tomēr mums ir nepieciešami likumi un regulas, kas ļauj ieviest šos principus praksē. Es uzskatu, ka tam ir jāizmanto arī kvotas.

Apskatot Eiropas iestādes, mēs varam konstatēt, ka tajās situācija nav labāka kā uzņēmējdarbības vides vadībā. Gandrīz neviena sieviete nav pārstāvēta augstākās vadības līmenī. *Reding* kundze un *Barroso* kungs, ja mēs vēlamies to panākt, mums patiesi ir nepieciešami strikti kvotu noteikumi. Es no jums gaidu godīgu izvērtējumu par sieviešu līdztiesību Eiropas iestādēs, jo tas ļaus jums apzināties šo kvotu nozīmīgumu.

(Aplausi)

Es uzskatu, ka tas ir nožēlojami, ka joprojām sievietes neatkarīgi no to kvalifikācijas nepiedalās vadības lēmumu pieņemšanā un stratēģisku politiku plānošanā. Ar kvotām mēs varētu sasniegt šo uzdevumu.

Reding kundze, mēs aicinām jūs šajā Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā izteikt patiesu apņemšanos darīt visu iespējamo, lai veicinātu kvotu reālu pieņemšanu attiecībā uz sieviešu skaitu vadībā, kā tas jau ir ieviests Norvēģijā, Spānijā un Francijā. Es esmu neizpratnē, kāpēc šis jautājums netika izskatīts *Barroso* kunga runā.

Marina Yannakoudakis, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Pagājušā nedēļā Apvienotajā Karalistē lords *Davies* uzrunāja valdību par iespējām palielināt sieviešu dalību uzņēmumu valdēs. Viņa ziņojumā bija iekļauti brīvprātīgie mērķi uzņēmumiem. Nevar nepiekrīst, ka mums ir nepieciešamas vairāk sieviešu uzņēmumu valdēs. Tomēr es nepiekrītu tam, ka ir nepieciešamas kvotas, lai sasniegtu šo mērķi. Tas ir tik protežējoši! Gandrīz tikpat protežējoši, cik rozes došana sievietēm, ienākot šajā telpā. Es savu rozi atdevu vīrietim.

Tomēr pozitīvi ir tas, ka Apvienotajā Karalistē ir panākts reāls progress, lai novērstu atšķirības darba samaksā. Jaunākie skaitļi liecina, ka atšķirības sieviešu un vīriešu darba samaksā pilna laika nodarbinātības gadījumā ir samazinājies līdz 10 %, kas ir zemākais rādītājs kopš uzskaites sākšanas.

Visbeidzot Starptautiskajā sieviešu dienā es vēlos izrādīt cieņu mātes stāvoklim. Patiesa līdztiesība ir tiesības izvēlēties un nebūt nosodītai par šīm izvēlēm. Būt par valdes priekšsēdētāju, ķirurgu slimnīcā, uz pusslodzi strādājošu aprūpes asistentu, automašīnu mehāniķi vai mājsaimnieci un māti — sievietei ir tiesības pašai izvēlēties.

(Aplausi)

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Mēs atbalstām sieviešu cīņu par brīvībām, sociālo progresu un mieru laikā, kad mēs pieminam Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu. Sievietes ir cīnījušās un daudz sasniegušas šajos 100 gados, tomēr tas joprojām nav bijis pietiekami, lai novērstu pastāvošo nevienlīdzību un diskrimināciju attiecībā uz tiesībām iegūt darbu, atšķirības darba samaksā, kuras atspoguļojas pensijās, sarežģījumi karjeras izaugsmē un profesionālo sasniegumu jomā, kā arī šķēršļi vadošu un ar lēmumu pieņemšanu saistītu amatu ieņemšanai ekonomiskās, sociālās un politiskās jomās; šai situācijai ir tendence pasliktināties ekonomikas un sociālās krīzes laikā.

Kaut arī mātes stāvoklis ir sociāla funkcija, kas ir nepieciešama sabiedrības attīstībai, diskriminācija pret strādājošajām mātēm turpinās, un tas ir pilnīgi apkaunojoši, tik ilgi jau dzīvojot 21. gadsimtā. Mēs vēlamies kārtējo reizi atgādināt par mūsu grupas solidaritāti ar šīm sievietēm šajā cīņā. Mēs turpināsim pieprasīt izskaust nevienlīdzību un diskrimināciju, pārtraukt jebkādu vardarbību pret sievietēm un likvidēt ar dzimumu saistītus stereotipus. Tam nepieciešama ne tikai neoliberālu politiku pārtraukšana, bet arī nopietna apņemšanās pieņemt alternatīvas politikas, kas lēmumu pieņemšanas un ES politikas centrā nostatītu cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības jautājumus.

Mara Bizzotto, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ir sasniegti daudzi uzdevumi, tomēr dažas cīņas pat nav vēl sāktas. Šobrīd aktuāls ir jautājums par sievietēm no citām kultūrām, kas Eiropā un citur pasaulē dzīvo apstākļos, kuri liedz tām pieprasīt pat minimālus cieņas un cilvēcīguma standartus.

Mēs nevaram atzīmēt šo svētku dienu, neizceļot arābu un musulmaņu pasaulē dzīvojošo sieviešu problēmas, jo tādējādi mēs turpināsim ignorēt problēmu, ar kuru viņas šobrīd saskaras, bet drīz tā var kļūt arī par mūsu problēmu. Mēs nevaram ignorēt krīzi, kas no gada uz gadu arvien vairāk pieaug Eiropā, mūsu pilsētās un mūsu skolās, kurās aug mūsu bērni.

Jau ilgstoši ir novērojama pieaugoša tendence vardarbības gadījumiem pret musulmaņu sievietēm viņu pašu ģimenē. Tādēļ jau kādu laiku esmu uzstājusī, un to daru arī šodien, lai Eiropa ieviestu mērķtiecīgas politikas pret radikālā islāmisma izplatību, pret piespiedu laulībām, goda tiesībām, sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu un vardarbību ģimenē.

Mums, Eiropas vīriešiem un sievietēm, ir jācīnās par Eiropā un ārpus tās dzīvojošām sievietēm, kurām nav balsstiesību un kuras apspiež islāma fundamentālisma ļaunums.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlētos godināt sievietes visā pasaulē un sievietes, kuras jau vairāk nekā 100 gadu cīnās par līdztiesību. Jaunzēlande sievietēm piešķīra balsstiesības 1893. gadā. Godinot savas valsts paveikto, ir jāpiemin 1970. gads, kad leiboristu partijas politiķe *Barbara Castle* ierosināja Rietumvalstīs pirmo likumu par vienādu samaksu. Un, protams, tā bija Apvienotā Karaliste, kurā bija pirmā Eiropas sieviete premjerministre.

Tomēr es uzskatu, ka Eiropas Parlaments ir zaudējis saikni ar realitāti. Es esmu pret jebkādu diskrimināciju, pat pozitīvu, jo tā nenovēršami noved pie upuru radīšanas. Sievietēm vajag nevis protežēšanu ar kvotu palīdzību, bet gan likvidēt barjeras viņu progresam. Dalībvalstīm vajadzētu vairāk pievērsties jautājumiem, kas saistīti ar nepieciešamību uzlabot bērnu aprūpi.

ES Tiesa nesēn pieņēma lēmumu par automašīnu apdrošināšanu, kurā netiek izmantotas tradicionālas, pārbaudītas un apzinīgas riska novērtēšanas metodes. Par spīti ES nostājai attiecībā uz pozitīvu diskrimināciju par labu sievietēm šis gadījums ir paraugs politiski korektajām euro plāpām, kurā neliels lēmums faktiski padara sievietes dzīvi grūtāku un dārgāku. Veselais saprāts Eiropas Savienībā ir sveša lieta.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

9. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātus un citu informāciju par balsošanu sk. protokolā)

9.1. Pieprasījums atcelt Elmar Brok deputāta imunitāti (A7-0047/2011, Francesco Enrico Speroni) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Jums tas jau ir zināms, jo Eiropas Savienības Tiesa savulaik novērsās no jums saistībā ar lietu, kas bija vērsta pret manu imunitāti.

Es ceru, ka mēs pieturēsimies pie šīs saudzības, kuru šajā finanšu jautājumā izrādām Brok kungam, arī jautājumos par minoritātēm piederību Parlamenta deputātu vārda brīvību.

Vienlīdzība, kas pirms 20 gadiem tika piešķirta šim Parlamentam un tās Juridisko jautājumu komitejai, pamatojās uz uzticības kredītu. Diemžēl šobrīd imunitātes sistēma ir kļuvusi par partiju politisko jautājumu objektu. Es personiski stingri nosodu šādu situāciju un ceru, ka mūsu iestādes saņemsies šajā jautājumā.

(Aplausi)

Francesco Enrico Speroni, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es tikai vēlējos precizēt vienu skaitli. Pārpratuma dēļ atzinuma skaidrojošajā paziņojumā ir norādīts skaitlis EUR 2900, tomēr pareizais skaitlis ir EUR 2 356,41.

9.2. Produktu vispārējā drošība un tirgus uzraudzība (A7-0033/2011, Christel Schaldemose) (balsošana)

9.3. H1N1 gripas apkarošanas pasākumi (A7-0035/2011, Michèle Rivasi) (balsošana)

9.4. Harald Wögerbauer (AT) iecelšana Eiropas Revīzijas palātas locekļa amatā (A7-0048/2011, Inés Ayala Sender) (balsošana)

9.5. Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas nolīguma apgabals (A7-0023/2011, Crescenzo Rivellini) (balsošana)

9.6. Novatoriski finansēšanas veidi Eiropā un pasaulē (A7-0036/2011, Anni Podimata) (balsošana)

– Pirms balsošanas par 1. grozījumu:

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ar nožēlu ir jāatzīst, ka Podimata kundzes atzinumā ir dažas neskaidrības, kas rada vairākus svarīgus jautājumus par novatoriskiem finansēšanas veidiem. Es vēlētos lūgt Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupu atsaukt to piedāvāto alternatīvo priekšlikumu, lai mēs varētu noslēgt kopējo sagatavošanas darbu.

Otrkārt, man ar nožēlu jāatzīst, ka ir radusies nedaudz mākslīga opozīcija jautājumam par finanšu darījumu nodokli un ir piedāvāti divi ļoti līdzīgi grozījumi. Diemžēl tā rezultātā Parlaments nevar izteikt milzīgu atbalstu šim nodoklim situācijā, kad tas ir pieņemami no Eiropas konkurētspējas viedokļa.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos atbildēt Gauzès kundzei: „Jā, mēs plānojam atsaukt šo projektu, lai iesniegtu alternatīvu rezolūciju. Es grupai ieteikšu to darīt vienkārša iemesla dēļ — šie grozījumi, kurus ir parakstījuši 120 biedri no visām grupām, norāda uz to, ka priekšlikumi par finanšu darījumu nodokļiem neattiecas tikai uz kādu vienu grupu neatkarīgi no tā, vai tie būtu sociālisti, konservatīvie, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) vai Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa. Būtībā mēs radām institucionālu priekšlikumu un sūtām institucionālu signālu, ka šis Parlaments spēj formulēt dažādu grupu kopējo viedokli: „Mēs vēlamies, lai privātais sektors ieguldītu savu artavu šīs krīzes pārvarēšanā.” Tā nav sociālistu vai PPE grupas prasība, bet gan mūsu kopējā vēlme. Ja mēs šodien varam izteikt institucionālu viedokli, tad tas būs ievērojams Eiropas Parlamenta panākums. Tādēļ mēs atsaucam savu priekšlikumu.

(Aplausi)

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Vakardienas plenārsēdē Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) iesniedza kompromisa priekšlikumu. Tas liek uzdot jautājumu: vai ir iespējams skaidri pateikt, ka resursi tiks novirzīti ES budžetā un atbalsta mehānismam? Mēs lūdzām izskatīt šo jautājumu debatēs un gaidām atbildi, lai varētu panākt kompromisu un nosūtīt pozitīvu ziņu ES iestādēm.

9.7. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā (A7-0032/2011, Edite Estrela) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos īpaši uzrunāt dāņus. Dāņu tulkojumā vārds „taisnīgs” ir pārtulkots kā „ligelig”. Tas nav labs tulkojums, jo cilvēki domās, ka tā nozīme ir „vienāds”. Tādēļ galējā atzinumā tiks izmantots vārds „retfærdig”, kura nozīme ir „taisnīgs”. Tam ir atšķirīga nozīme, un tādēļ es, protams, iesaku visiem mūsu dāņu kolēģiem, un, iespējams, zviedriem ir līdzīga problēma, balsot par šā vārda labojumu ziņojumā.

9.8. Sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās (A7-0027/2011, Eva Joly) (balsošana)

9.9. Lauksaimniecība un starptautiskā tirdzniecība (A7-0030/2011, Georgios Papastamkos) (balsošana)

9.10. Olbaltumvielu deficīta problēma Eiropas Savienībā (A7-0026/2011, Martin Häusling) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Martin Häusling, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šajā ziņojumā ir konstatēts, kā 80 % no proteīna deficīta Eiropas Savienībā var samazināt, veicinot proteīnu kultūru audzēšanu Eiropā. Šā ziņojuma mērķis nav rosināt diskusiju par nulles tolerances jautājumu, nedz arī vienkāršot ģenētiski modificētas sojas importu. Tādēļ es aicinu balsot pret 3. un 9. punktu. Šie grozījumi piešķirtu ziņojumam pilnīgi citu būtību. Ja šie divi punkti tiks pieņemti, es no tā atsaukšu savu vārdu.

– Pēc balsošanas:

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Ņemot vērā faktu, ka balsojumā tika pieņemti grozījumi ziņojumā, es vēlētos, lai mans vārds tiktu izņemts no dokumenta. Es vēlos atdot atpakaļ šo ziņojumu.

(Aplausi)

9.11. Vīriešu un sievietes līdztiesība — 2010 (A7-0029/2011, Mariya Nedelcheva) (balsošana)

– Pirms balsošanas par 66. punktu:

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ar šo mutisko grozījumu es vēlos 66. punktā aiz vārda „abortiem” frāzē „uzsver, ka sievietēm ir jābūt brīvām īstenot savas seksuālās un reproduktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem” papildināt ar šādu tekstu: „vienlaikus atzīstot nedzimuša bērna tiesības uz dzīvību, un aicina dalībvalstis un Komisiju ieviest pasākumus un rīcības, lai atbalstītu grūtniecības turpināšanu, ieviešot īpašas sociālās un labklājības politikas, kuras iespēju robežās palīdz sievietēm pārvarēt iemeslus, kas noved pie lēmuma izdarīt abortu.”

Šis mutiskais grozījums nodrošinātu sievietēm iespēju iegūt nodrošinātu piekļuvi grūtniecības pārtraukšanai, vienlaikus apstiprinot principu, ka aborts nav novēlotas kontracepcijas metode vai dzimstības kontroles veids.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

9.12. Sievietes nabadzība (A7-0031/2011, Rovana Plumb) (balsošana)

Priekšsēdētāja. – Līdz ar to balsošana ir beigusies.

10. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojuma skaidrojumi

Ziņojums: Christel Schaldemose (A7-0033/2011)

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties Schaldemose kundzei par viņas ziņojumu, kas ir vērtējams atzinīgi tādēļ, ka tajā ir ierosināti konkrēti pasākumi, lai stiprinātu tirgus uzraudzības sistēmas attiecībā uz Eiropas patērētājiem drošu produktu apriti vienotajā Eiropas tirgū.

Tas ir patstāvīgs ziņojums un ir vērsts uz to, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi, kā arī veicinātu Eiropas patērētāju aizsardzību. Lai garantētu produkta drošību, ir jāveicina izsekojamība visos tā dzīves cikla posmos. Tādēļ ziņojumā ir izvirzīti efektīvi priekšlikumi, proti, izveidot preču drošuma informācijas datubāzi, stiprināt Kopienas ātrās ziņošanas sistēmu (RAPEX) attiecībā uz nedrošiem produktiem, kas ievesti no trešām valstīm, kā arī piešķirt vairāk līdzekļu uzraudzības iestādēm, lai tās varētu izņemt no Eiropas tirgus produktus, kas rada nopietnus riskus.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka mūsu uzdevums ir nodrošināt, lai produkti, kuri ir aprītē Eiropas tirgū, būtu droši pat visneaizsargātākajiem patērētājiem, jo īpaši bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs esam daudz diskutējuši par patērētāju drošību attiecībā uz pārtikas produktiem, tomēr dažreiz aizmirstam to, ka parastas ikdienā lietojamās preces var radīt tikpat nopietnus draudus veselībai un nereti pat dzīvībai, jo īpaši tad, ja runa ir par maziem bērniem. Galvenais instruments, ko izmanto, lai uzraudzītu tirgū laistās preces, ir nepārtraukta tirgus uzraudzība, turklāt liela nozīme ir arī attiecīgiem tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz elektroniskās komercijas uzraudzību.

Būtu lieki piebilst, ka liela nozīme ir ciešai sadarbībai starp patērētāju organizācijām, valstu iestādēm, ražotājiem un tirgotājiem. Tomēr nepārsteigsimies un centīsimies mierīgi formulēt bīstamā produkta definīciju. Neaizmirsīsim, ka svarīgi ir ne tikai tas, lai funkcionālas preces būtu atbilstīgi izstrādātas un to ražošanā tiktu izmantoti droši materiāli. Vienlīdz svarīgi ir arī to izmantošanā izmantot veselo saprātu, kā arī pienācīgi uzraudzīt bērnus, kas var piekļūt šādām precēm. Liels paldies!

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodien Parlaments ir pieņēmis ziņojumu par produktu vispārēju drošību, kas ir vēl viens svarīgs solis ceļā uz Eiropas patērētāju aizsardzības stiprināšanu.

Faktiski ziņojumā ir uzsvērts, cik liela nozīme ir izsekojamībai visos produkta dzīves cikla posmos, kā arī izteikts aicinājums Komisijai veikt jauno tehnoloģiju izmantošanas novērtējumu, nodrošinot patērētāju drošumu par optimālām izmaksām. Sniedzot Eiropas patērētājiem iespēju uzzināt vairāk par visiem produkta aspektiem, tiks palielināta viņu informētība un stiprināta aizsardzība. Manuprāt, jaunās tehnoloģijas var palīdzēt cīņā pret produktu viltošanu, jo īpaši tekstila nozarē.

Šā ziņojuma mērķis ir aizsargāt ne tikai patērētājus, bet arī visus Eiropā darbojošos uzņēmumus, kas nav nolēmuši nodot savus pakalpojumus kā ārpuspakalpojumus trešām pusēm. Šis ziņojums mums noteikti var palīdzēt rast risinājumu nebeidzamajā strīdā par ārpus Eiropas ražotu produktu pilnīgu izsekojamību.

Ziņojums: Michèle Rivasi (A7-0035/2011)

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Rivasi kundzes sagatavotais ziņojums tika pieņemts 2009.–2010. gadā veiktā H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējuma rezultātā, un tā mērķis ir noteikt rīcības vispārējos standartus, kas piemērojami ar pasaules mēroga veselības problēmām saistītu ārkārtas situāciju gadījumos.

Pēc ilga un veiksmīga pārskatīšanas posma ziņojumā kā pamatprincipi ir noteikti sadarbība, neatkarība un pārredzamība. Tajā ir izteikts aicinājums uzlabot sadarbību starp dalībvalstu veselības aizsardzības iestādēm, kā arī Eiropas iestādēm, lai nodrošinātu saskanīgu un visaptverošu riska pārvaldību.

Ziņojuma mērķi ir panākt izmaiņas dalībvalstu stratēģijā saistībā ar gripas apkarošanas plāniem, tostarp vakcīnu krājumiem, publiskot tos ekspertus, kurus konsultē Eiropas sabiedrības veselības iestādes, kā arī veicināt uz savstarpēju uzticību pamatotas attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, kas ir atbildīgi par paziņojumiem sabiedrības veselības jomā. Tādēļ mēs balsojam par šo ziņojumu.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Mēs ļoti labi zinām, kas notika A gripas gadījumā, tādēļ mums visiem no tā vajadzētu gūt labu mācību. Es nezinu, vai jūs atceraties, kā viss sākās, bet patiesība ir tāda, ka tā sākās vienā veidā, bet atbildes reakcija bija pilnīgi nesamērīga ar šīs problēmas apmēriem.

Tādēļ šis ziņojums, par kuru mēs šodien šeit balsojam, ir tik svarīgs, jo mums ir jānācās no tā, kas notika, lai tas vairs neatkārtotos. Mums ir tiesības zināt, kurš pieņēma lēmumus, kā viss norisinājās un kurš bija tas, kas izlēma, ka jādara tieši tā. Mums ir arī tiesības zināt katras valsts reakciju, kā arī to, kādēļ tās reaģēja nepārredzamā veidā, neliekot mums kaut nedaudz šaubīties, jo mūs tomēr māc šaubas, vai aiz tā visa neslēpjas kāds darījums. Mums ir jāpārlicinās, vai nav palikuši pierādījumi tam, ka šīs gripas gadījumā tomēr netika noslēgts kāds darījums.

Tādēļ, priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka ir jānovērš visi sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumi, tomēr nedrīkst neņemt vērā, kā tas tiek darīts un kas par to maksā.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Viens no ziņojumā par H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējumu ietvertajiem galvenajiem secinājumiem ir tāds, ka valstu un/vai Eiropas veselības aizsardzības iestādes nav veikušas neatkarīgu pētījumu. Tas veicina pārsteidzīgu lēmumu pieņemšanu sabiedrības veselības jautājumos. Ir uztraucoši, ka, pēc Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra bijušās vadītājas *Zsuzanna Jakob* domām, vēl neviena cita vakcīna nav tikusi reģistrēta ar tik nepilnīgiem datiem par tās ietekmi. Viņa to teica, atbildot uz jautājumu par „pandēmiskās” H1N1 gripas vakcīnu palīgvielu drošumu. Ir vajadzīga lielāka pārredzamība attiecībā uz lēmumiem, kas ietekmē sabiedrības veselību. Polijas veselības aizsardzības ministrs ir nolēmis neiepirkt vakcīnas un neīstenot vakcinācijas programmu neatkarīgi no plašsaziņas līdzekļu un daudzu citu sabiedrības grupu izdarītā spiediena. Var saprast to, cik uztraukti bija iedzīvotāji, kad ik dienas viņi tika informēti par to, ka ir jāvakcinējas. Nav šaubu, ka ir neētiski koncentrēties tikai uz peļņu un izturēties nevērīgi pret iedzīvotāju veselību, tādējādi mazinot uzticību oficiālajiem ieteikumiem par vakcināciju, kuru mērķis ir aizsargāt mūs pret epidēmijām. Liels paldies!

Ziņojums: Crescenzo Rivellini (A7-0023/2011)

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodien Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) pieņemtie ieteikumi ir provizoriski transponēti Eiropas Savienības tiesību aktos ar ikgadējām regulām par zvejas iespējām. Tās nosaka saglabāšanas, pārvaldības, izmantošanas, uzraudzības un tirdzniecības pasākumus attiecībā uz zvejas un akvakultūras produktiem Vidusjūrā.

Tomēr šo ieteikumu pastāvīguma dēļ ir nepieciešams pastāvīgs juridisks instruments to transponēšanai ES tiesību aktos. Tādēļ ir lietderīgi minētos ieteikumus transponēt ar vienotu tiesību aktu, turpmākos ieteikumus pievienojot šim tiesību aktam grozījumu veidā. Šodien paveiktais palīdzēs nodrošināt lielāku juridisko noteiktību, kā arī ir vēra ņemams solis ceļā uz vienkāršošanu.

Šajā posmā GFCM pušu pienākums, ir nodrošināt to pasākumu pilnīgu īstenošanu, par kuriem ir panākta vienošanās, sākot ar noteikto datumu. Tādēļ bija vajadzīga laikus veikta transponēšana, lai šos starptautiskos pasākumus varētu tieši piemērot gan fiziskām, gan juridiskām personām visā ES, kā arī nodrošināt juridisko noteiktību.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Mūsu grupa apstiprināja šo ziņojumu, jo tas ir būtiska turpmākās kopējās zivsaimniecības politikas plāna sastāvdaļa. Ņemot vērā gaidāmās pārmaiņas, ļoti liela nozīme ir reģionalizācijai, jo tā ir šīs politikas pamats.

Mūs gaida apkaunojošas debātes par bezmērķīgiem tiesību aktiem attiecībā uz zivju izmetumiem. Tiesību akti ir jāizstrādā, pamatojoties uz šāda veida pasākumiem vai, citiem vārdiem sakot, uz reģionalizāciju, un mums ir jāizveido kopējā zivsaimniecības politika, kurā tie būtu ņemti vērā. Liels paldies!

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Ja mēs atskatāmies uz mūsu kopējo nolīgumu vēsturi, kopējo zivsaimniecības politiku un kopējo lauksaimniecības politiku, tad rezultāti ir skaidri redzami.

Kaut arī dažās jomās mums ir nācies radīt produkcijai mākslīgas cenas, mēs esam vienlaikus arī saskārušies ar mūsu zivju krājumu izsīkšanu un izmetumu problēmu. Ir skaidrs, ka šī sistēma nav devusi gaidītos rezultātus. Ir pienācis laiks saprast, ka mums vajadzīga ar tādām īpašuma tiesībām pamatota sistēma, kuras var nodot nākamajām paaudzēm, kas būs ieinteresētas nodrošināt krājumus gan savai, gan arī turpmākajām paaudzēm.

Ja vien mēs saprastu, kas ir tiesiskums un iemācītos piemērot īpašuma tiesības zivsaimniecības politikā, tad mums būtu ilgtspējīga zivsaimniecības politika ne tikai ES, bet arī pasaules mērogā un vairs nebūtu vajadzīgi šādi nolīgumi.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Katru dienu tūkstošiem beigtu zivju tiek izgāztas pār kuģu bortiem jūrā. Tām nogrimstot, zvīņas un kauli piesārņo jūras gultni, kā rezultātā, Lielbritānijas dzejnieka vārdiem izsakoties, jūrā rodas savāda pārbagātība. Šajā gadījumā metafora ir ļoti piemērota. Beidzot Eiropas Komisija ir „pamodusies” pēc daudziem gadiem, kopš radās zivju izmetumu problēma, un ir nolēmusi rīkoties.

Tomēr Komisijas piedāvātie risinājumi ir nevēlami, jo kāds no tiem ierobežo jūrā pavadīto dienu kopskaitu, cits – izmantotā tīkla acu izmēru, bet vēl cits piespiež kapteiņiem izcelt krastā pat vismazāko nozvejoto brētliņu. Šīs problēmas pamatā ir kopējās zivsaimniecības politikas eksistenciālā problēma, turklāt tieši tādēļ, ka tā ir kopēja, jo definē zvejas resursus

kā kopīgu resursu ar vienlīdzīgām piekļuves iespējām visām valstīm. Nevienam nav īpašuma tiesību, tādēļ arī nevienam nav stimula izturēties pret to kā pret atjaunojamu resursu.

Mums vajadzētu rīkoties tā, kā rīkojās Īslande, Jaunzēlande, Folklanda salas un citas valstis, rosinot kapteiņiem saglabāt krājumus, kā arī piešķirot viņiem īpašuma tiesības. Vienīgais veids, kā to panākt, ir atjaunot valstu kontroli pār teritoriālajiem ūdeņiem.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Ziņojums: Anni Podimata (A7-0036/2011)

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Vairums Parlamenta deputātu ir atkārtoti nolēmuši, ka mums šajā Parlamentā ir jāatbalsta finanšu darījumu nodokļa piemērošana. No visiem nodokļiem, ko mēs varētu ieviest, tā sauktais *Tobin* nodoklis ir visnepārdomātākais. Vienīgais šā nodokļa pozitīvais aspekts ir tāds, ka tas nekad netiks ieviests, jo, ja ar to varētu atrisināt problēmas, kādēļ to neieviesa jau pirms daudziem gadiem?

Pirmā reize, kad šāda nodokļa piemērošana tika apsvērta, bija pagājušā gadsimta septiņdesmito gadu sākums. Tomēr ikreiz, kad saskaramies ar krīzi, tas atkal tiek pieminēts, bet pēc kāda laika mēs nonākam pie secinājuma, ka tā nav laba doma. Jāatzīmē, ka laba doma nav ieviest nodokli Eiropā vien, jo mums ir „sankciju paradīze”, tādēļ kapitāls var aizplūst uz citu vietu Eiropā. Šis nodoklis vairāk attiecas uz tirdzniecības procesu, nevis peļņu. *Tobin* nodoklis nav problēmas risinājums, un *Tobin* kungs pats pirms dažiem gadiem to atzina.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes laikā atklājās nopietni trūkumi globālās finanšu sistēmās regulējumā un uzraudzībā.

Eiropas Savienības finanšu krīzei sekoja fiskālā krīze, kurā izšķiroša nozīme bija pārlietu lielam un atsevišķos gadījumos nepamatotam tirgu spiedienam uz dalībvalstu vērtspapīriem. Arī šo krīzi izraisīja īstermiņa un ārkārtīgi spekulatīvi darījumi, apliecinot, ka pastāv cieša saikne starp neefektīvu finanšu regulāciju, no vienas puses, un uzraudzību un valstu budžetu ilgtspēju, no otras puses.

Krīzes izmaksas vēl nav pilnīgi novērtētas. Tomēr ir skaidrs, ka pasaule un ES nevar atļauties vēl vienu tik smagu krīzi un nedrīkst to pieļaut.

Lai nodrošinātu visaptverošu un integrētu reakciju uz krīzi, mums ir vajadzīgi jauni un inovatīvi finanšu mehānismi, ar kuriem iespējams ierobežot spekulācijas un atjaunot finanšu nozares galveno nozīmi, tādēļ ir jāveic pozitīvas pārmaiņas.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu finanšu darījumu nodokļa ieviešanu. Komisijai vajadzētu steidzami veikt ietekmes novērtējumu par to, vai šādu nodokli ir lietderīgi ieviest Eiropas līmenī pirmajā posmā, un pēc šā pētījuma ES varēs pieņemt attiecīgus lēmumus.

Katru gadu Londonā no nodokļu maksājumiem tiek iekasēti EUR 7 miljardi, izmantojot papildu biržas nodokli. Tas nav gluži tas pats, kas finanšu darījumu nodoklis, kuru šeit apspriežam, tomēr šie rezultāti ir iedrošinoši, tādēļ Komisijai nekavējoties vajadzētu veikt ietekmes novērtējumu, lai pēc tam mēs varētu pieņemt konkrētus lēmumus ES līmenī.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēdējo gadu ekonomikas un finanšu krīzes laikā ir atklājušies nopietni trūkumi globālās finanšu sistēmās regulējumā.

Mums ir vajadzīgi jauni instrumenti, ar kuriem būtu iespējams ierobežot spekulācijas un atjaunot finanšu nozares galveno nozīmi. Mums ir jānodrošina atbilstība reālajām ekonomikas vajadzībām un jāatbalsta ilgtermiņa investīcijas, vienlaikus nodrošinot izmaksu godīgu sadali starp lielākajām finanšu iestādēm. Tādējādi mēs varēsim radīt jaunus papildresursus, lai varētu risināt tādas nopietnas globālās un Eiropas problēmas kā klimata pārmaiņas, kā arī sasniegt stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos mērķus.

Tomēr es ceru, ka lielāka uzmanība tiks pievērsta novatorisku finansēšanas sistēmu publiskas pārraudzības un pārredzamības nodrošināšanas pasākumiem, jo tie ir *sine qua non* nosacījums to ieviešanai.

Salvatore Caronna (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, *Podimata* kundzes ziņojuma pieņemšana ir nozīmīgs solis ceļā uz līdzsvarotāku, progresīvāku un stabilāku ekonomiku, kā arī fiskālo politiku Eiropā.

Tagad ikvienam ir skaidrs, ka Eiropai kā 27 valstis koordinējošajai iestādei ir steidzami vajadzīgi ekonomikas un finanšu instrumenti, ar kuriem būtu iespējams kontrolēt ne tikai ekonomiku. Šā iemesla dēļ ierosinātais finanšu darījumu nodoklis ir radījis lielu kņādu un izraisījis plašas diskusijas. Tas, ka vairums šā Parlamenta deputātu ir balsojuši par šo regulējumu, ir ļoti svarīgi, jo pirmo reizi mēs esam spēruši soli uz priekšu, neatstājot visu pašplūsmā.

Es ceru, ka Komisija un Padome turpinās sāktu ceļu.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes laikā atklājās nopietni trūkumi finanšu sistēmās regulējumā un uzraudzībā, tādēļ, lai to pārvarētu, ir vajadzīgi jauni instrumenti un jauna fiskālā politika.

Finanšu sistēmas dalībnieki sāka gūt peļņu no spekulatīviem darījumiem, un tas nav loģiski, ka šādos gadījumos netiek piemēroti nodokļi. Mums ir jāievieš finanšu darījumu nodoklis, tādēļ es balsoju par tā ieviešanu.

Kas attiecas uz citām politikas jomām, piemēram, enerģētiku vai vides politiku, Eiropa ir spējusi ieņemt vadošo pozīciju pasaulē, kļūstot par piemēru un pamudinājumu ārpus ES esošām valstīm. Manuprāt, mums vajadzētu panākt to pašu arī attiecībā uz finanšu sistēmu. Es ceru, ka Komisija drīz sniegs atbildi, iesniedzot tiesību aktu priekšlikumu, kas attaisnos to iedzīvotāju cerības, uz kuriem gulstas krīzes slogs.

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Jauna nodokļa ieviešana ir ļoti rūpīgi izvērtējams pasākums. Ja, no vienas puses, tas ļauj ieviest tādu stimulēšanas sistēmu, kas mazina risku un negatīvu ārējo ietekmi, tad, no otras puses, tas nešaubīgi rada izkropļojumus, kas var negatīvi ietekmēt Eiropas finanšu tirgu.

Esmu pārliecināta, ka ienākumi no spekulatīvām darbībām un finanšu darījumiem ir apliekami ar nodokli, bet uzskatu, ka vienlaikus ir rūpīgi jāizvērtē arī šāda pasākuma plusi un mīnusi un ka pirms šāda nodokļa ieviešanas ir jāveic padziļināta izpēte, lai tas nodrošinātu vēlamo rezultātu, netraucējot vairot labklājību.

Tomēr es vēlos uzsvērt, ka, ja ES nāksies rīkoties izolēti, tā var zaudēt konkurētspēju un jebkādas praktiskus līdzekļus, lai mudinātu citus globālo ekonomikas procesu dalībniekus

sekot šim piemēram. Tieši šā iemesla dēļ es atbalstu minētā nodokļa ieviešanu, ar nosacījumu, ka tas ir jāievieš visā pasaulē, turklāt pēc apspriešanās G20 valstu starpā.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien mēs esam gandarīti par to, ka varējām pieņemt *Podimata kundzes ierosinātos pasākumus*. Mums, proti, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā esošās *Italia dei Valori* partijas Itālijas delegācijas pārstāvjiem, šis bija ļoti svarīgs brīdis, jo tas liecina, ka Parlaments zina, kā demonstrēt savu principiālo nostāju.

Faktiski jau apspriežot *Berēs kundzes* ziņojumu par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi, mēs atbalstījām finanšu darījumu nodokļa ieviešanu. Šodien tas ir izdarīts, tādēļ mēs ar prieku paziņojam, ka balsojām par šo nodokli, jo tas palīdzēs novirzīt finanšu resursus no finanšu ekonomikas uz reālo ekonomiku, tādējādi novēršot finanšu spekulācijas. Minētais nodoklis palīdzēs arī sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus un būs ieguldījums lielajos Eiropas infrastruktūras, pētniecības, ekoloģiskās pārstrukturēšanas un mūsu ražošanas sistēmas projektos.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Atskatoties uz šo finanšu krīzi, mums ir jāpārlicinās, ka esam no tās guvuši mācību. Piemēram, mums ir jāapzinās, ka nepiemērots regulējums dažreiz var radīt problēmas, kā tas bija ar ASV Likumu par investīcijām. Tas mudināja bankas izsniegt aizdevumus kredītnespējīgiem klientiem. Kad katrs desmitais šāds klients nespēja izpildīt savas saistības, sākās paaugstināta riska kredītu krīze, kuras sekas ir jūtamas vēl šobrīd.

Mums jāsaprot, kādas sekas var radīt pārāk lēta naudas drukāšana un procentu likmes samazināšana, lai cilvēki veidotu ieguldījumus, pamatojoties uz neadekvātiem lēmumiem un neapzinoties, ka nauda pati par sevi ir vērtība. Kā ir teicis Austrijas ekonomists *Ludwig von Mises*: „Ja jūs pieņemat nepareizus lēmumus un veicat neefektīvus ieguldījumus, tad tirgus pats ievieš savas korekcijas, kuru rezultātā zaudētāji ir visi un kredīta cikls tiek izjaukts.” Tieši ar to mēs saskārāmies. Mums ir arī jāgūst mācība, ka bankas vairs nedrīkst kļūt pārāk lielas un pēc tam bankrotēt.

Ja mēs ieviesīsim šo nodokli, lai piesaistītu līdzekļus, kā to sapratīs bankas? Bankas sapratīs, ka var netraucēti turpināt savu līdzšinējo darbību, jo bankrota gadījumā nodokļu maksātāji tās izglābs.

Ir pienācis laiks gūt mācību no finanšu krīzes.

Ziņojums: Edite Estrela (A7-0032/2011)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Skaidrs pierādījums tam, ka tiesības uz Eiropas pilsonību vēl aizvien nav garantētas, ir lielā nevienlīdzība dalībvalstu starpā. Bulgārijā un Rumānijā tiesības uz veselības aprūpi netiek īstenotas tādā pašā apmērā kā citās ES dalībvalstīs. Tāpēc ir skaidrs, ka šī rezolūcija ar visām savām nepilnībām var būt lietderīgs atsaucis punkts.

Šodien mēs svinam Starptautisko sieviešu dienu, un nav šaubu, ka sievietēm piekļuve ārstniecībai un atbalstam ir vēl aizvien ļoti sarežģīta. Tāpēc mums ir vajadzīga labāka informācija, savlaicīga profilakse, ārstēšana un rehabilitācija, kā arī veselīgāks dzīves veids.

Ir vajadzīgs pienācīgs dzīves veids, ir jāsaprot „nē” atkarībām, liekajam svaram, alkoholem, smēķēšanai un infekcijas slimībām. Lai to panāktu, mums ir vajadzīga iedarbīga kohēzijas politika, kas tiesības uz veselību izvirza par visas Eiropas mērķi.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu galvenajam uzdevumam ir vienmēr jābūt veselības saglabāšanai un, otrkārt, veselības atjaunošanai. Ceļš uz to ir cilvēku izglītošana visās dalībvalstīs. Veselīga pārtika un fiziski vingrinājumi, kā arī pamatzināšanas veselības jomā ir īpaši svarīgas. Faktiski ar to jānodarbojas dalībvalstīm. Eiropai jāveicina pieredzes apmaiņa veselības mācībā dažādās jomās. Es balsoju „pret” šo ziņojumu, lai gan tajā ir daudz labu ideju. Man pilnīgi nav pieņemams 25., 26. un 29. punkts. Svarīgiem dalībvalstu ētikas un morāles lēmumiem, piemēram, apaugļošanas metodēm un abortiem, šajā rezolūcijā nav vietas. Minēt abortus vienā teikumā ar kontracepciju, pat neapsverot tiesības uz dzīvību, nozīmē neatspoguļot kristīgās Eiropas nostāju.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Ir jāatzīst, ka Eiropas Savienībā veselības aprūpes jomā valda liela nevienlīdzība. Dalībvalstis ir ļoti atšķirīgas, un atšķirīga ir to prakse un tradīcijas. Ir skaidrs, ka mums būs vajadzīga labākas mācības, izglītība un izpratne par to, kas ietekmē veselību, ja vēlamies nākotnē Eiropas mērogā samazināt atšķirības starp dažādiem veselības aprūpes pakalpojumu līmeņiem.

Neapšaubāmi sociāli ekonomiskajam statusam šajā ziņojumā ir pievērsta liela uzmanība, bet es uzskatu, ka pareizāk būtu uzsvērt tādus būtiskus jautājumus kā piekļuves iespējas veselības aprūpes pakalpojumiem, fiziski vingrinājumi, diēta un tamlīdzīgas lietas. Tiem mums ir jāpievērš uzmanība un jāuzsver to nozīme, ja mēs domājam par nākotni un vēlamies veidot labāku un veselīgāku Eiropu. Manuprāt, mums ir vajadzīga paraugprakses apmaiņa.

Es personīgi atturējos no balsošanas par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tajā bija daudz nebūtisku jautājumu. Es ceru, ka mēs galvenokārt pievērsīsimies veselības aprūpes atšķirību mazināšanai visā Eiropas Savienībā.

Ziņojums: Eva Joly (A7-0027/2011)

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Dažos pēdējos gados, apspriežot ideju par starptautiska līmeņa nodokļa ieviešanu, manī lielas bažas ir izraisījuši uzbrukumi tādām valstīm kā Kaimanu salas, lai gan tās attīstības jautājumos ir tikai ņēmušas vērā mūsu padomus. Jau daudz gadus mēs esam teikuši Karību jūras salām un citām jaunattīstības valstīm, ka tām jāievieš lielāka dažādība tautsaimniecībā, nepaļaujoties tikai uz cukuru un banāniem, ka tām vērtību ķēdē jāizvēlas nozares, kas dod lielāku pievienoto vērtību, un pakalpojumu jomā vairāk jāpamatojas uz speciālistu ieteikumiem.

Kaimanu salas to ir darījušas, un tagad, pateicoties nodokļu neitralitātes sistēmai, aptuveni 50 % no viņu tautsaimniecības veido finanšu pakalpojumi. Nevis izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, bet nodokļu neitralitāte. Viņi neuzliek dubultus vai trīskāršus nodokļus finansēm, kas tiek ieguldītas šajās salās. Taču ko dara Eiropas Savienības liekulīgie imperiālisti, kad Kaimanu salas nolemj konkurēt ar to nodokļu jomā? Tās rīkojas, kā imperiālisti rīkojās senāk un cenšas uzbrukt Kaimanu salām, tāpēc ka tās uzdrošinājušas konkurēt ar ES. Kauns šādam ES imperiālismam!

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Man bija grūti atbalstīt manas draudzenes Joly kundzes ziņojumu, tāpēc ka viņa sāka runāt par Eiropas un pasaules mēroga nodokļiem.

Dažādos legālos un nelegālos veidos USD 880 miljardi tiek izvesti no jaunattīstības valstīm un noguldīti Eiropas un Rietumu valstu bankās. Mēs savukārt ieguldām no 60 līdz 70 miljardiem no Eiropas nodokļu maksātāju naudas jaunattīstības valstu nabadzības izskaušanas programmās. Ja tā nauda — tie USD 880 miljardi, kas pamet jaunattīstības valstis un tiek noguldīti mūsu bankās, — paliktu jaunattīstības valstīs un tiktu ieguldīta to

attīstībā, vai tas nebūtu daudz labāk un vai to izaugsme nebūtu straujāka, vai tad neveidotos kapitāla uzkrājumi, vai netiktu iegūtas īpašumtiesības un vai neattīstītos tirdzniecība?

Ziņojums: Georgios Papastamkos (A7-0030/2011)

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Laikā, kad Eiropas Savienība tiek aicināta reformēt savu kopējo lauksaimniecības politiku, saskaņotība starp lauksaimniecību un ārējo tirdzniecību, kļūst būtiski svarīga.

Lauksaimniecībā un tirdzniecībā faktiski krustojas divas politikas jomas. To dinamika ietekmē regulatīvo sistēmu daudzpusējā, starpreģionālā, reģionālā un divpusējā līmenī, kas savukārt aizvien vairāk ietekmē šo dinamiku. Regulatīvas sistēmas nav statiskas, tās veido hierarhijas un sarunu gaitā attīstās.

Regulatīva dažādība, atšķirīgas komerciālas intereses, tirdzniecības saspīlējumi un strīdi atspoguļo vietējās lauksaimniecības politikas un starptautiskās tirdzniecības sarežģītību. Tā kā lauksaimniecība nav tikai saimnieciska darbība, bet lauksaimniecības un pārtikas politika ir jāizmanto svarīgiem mērķiem, piemēram, pārtikas nekaitīgumam un patērētāju drošībai, galvenais uzdevums ir efektīvi saskaņot tirdzniecības intereses un intereses, kas nav saistītas ar tirdzniecību.

Mūsu tirdzniecības politikai tāpēc būs liela nozīme, nosakot, vai lauksaimniecība arī turpmāk dos pozitīvu ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā, neietekmējot šo abu jomu dinamiku.

Jarosław Kalinowski (PPE). – *(PL)* Priekšsēdētāja kungs! Kopējās lauksaimniecības politikas prioritāte ir pārtikas nodrošinājums. Lai panāktu pārtikas nodrošinājumu, mums ir jāuztur samērīga starptautiskā tirdzniecība. Šai ziņā godīgai konkurencei ir galvenā nozīme. Eiropas lauksaimnieki un pārtikas ražotāji ir spiesti ievērot pārmērīgi stingrus ES standartus, un tiem ir jāizdod daudz naudas, lai pielāgotu savu produkciju ierobežojošiem standartiem un noteikumiem.

Tāču ES faktiski nav iespēju kontrolēt ražotājus un lauksaimniekus trešās valstīs, no kurienes mēs ievadam lielu daudzumu pārtikas produktu. Pirmkārt, šādi nolīgumi liecina par negodīgu attieksmi pret vietējiem ražotājiem, un, otrkārt, šāda politika rada risku Eiropas patērētāju veselībai, jo ES nekontrolē šo produktu kvalitāti. Šāda situācija ir nekavējoties jāmaina.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos teikt, ka balsoju „par” šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tajā ir skaidri norādītas problēmas, ar kurām sastopas Eiropas Savienības lauksaimniecības nozare un lauksaimnieki, jo īpaši no tirdzniecības politikas viedokļa.

Ļaujiet man skaidri teikt, ka Eiropas Savienības lauksaimniecības nozari nekādā ziņā nedrīkst upurēt, lai nodrošinātu tirdzniecības nolīgumus, piemēram, ar *Mercosur* valstīm. Diemžēl es nojaušu, ka notiek tieši tas. Šķiet, ka pastāv viedoklis, ka Eiropas lauksaimniecību var izmantot par kaulēšanās objektu. Ja tas patiešām ir taisnība, es paredzu lielas problēmas daudzās lauksaimniecības nozarēs, jo īpaši lopkopības nozarē. Attiecībā uz vienādiem standartiem jāsaka, ka neviens nedrīkst apvainoties mūsu prasību dēļ, lai preces, kas tiek ievestas ES, atbilstu tiem pašiem standartiem, kādus mēs pieprasām no saviem ražotājiem. Mēs, protams, esam atbildīgi savu patērētāju priekšā, un mums jānodrošina šī atbilstība.

Mani ļoti neapmierina arī Komisijas nostāja pret Parlamentu attiecībā uz šo jautājumu. Nav pieņemama tās tieksme atstāt mūs neziņā. Tā kā sarunas turpinās, es vēlos, lai tiek sniegta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas viedoklis.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Papastamkos* kunga ziņojumā ir daži ļoti labi priekšlikumi. ES ir iesaistīta neskaitāmās daudzpusējās un divpusējās tirdzniecības sarunās ar dažādām grupām, piemēram, ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju. Tirdzniecībai ar lauksaimniecības produktiem šajās sarunās ir vislielākā nozīme, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi Eiropas Savienības tirgiem.

ES ir lielākā lauksaimniecības produktu importētāja. Četros gados pēc cukura tirgus reformas mēs esam kļuvuši no neto eksportētājas par neto importētāju. Mēs ievadam 70 % no lauksaimniecības produktiem, produktiem, ko eksportē jaunattīstības valstis. Mums ir tirdzniecības deficīts ar *Mercosur* valstīm. Kā teica *Kalinowski* kungs, ES tirgos tiek ievesti lauksaimniecības produkti, kas tiek ražoti pēc citiem standartiem, bet Eiropas lauksaimniekiem ir lieli izdevumi, kas saistīti ar dzīvnieku labturību un vides aizsardzību.

Mēs nedrīkstam zaudēt kopējās lauksaimniecības politikas sasniegumus — politikas, kuru finansē no ES budžeta —, pieņemot lēmumus, kas mazina šīs politikas efektivitāti. Mums ir jābūt pārliecinātiem, ka pastāv sinerģija starp kopējo lauksaimniecības politiku un ES tirdzniecības politiku.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos teikt dažus vārdus par *Papastamkos* kunga ziņojumu, kas ir ļoti izsmēļošs. Es varu teikt, ka tas sniedz plašu ieskatu Eiropas Savienības lauksaimniecības politikas un tirdzniecības politikas savstarpējā saistībā un raksturo lauksaimniecības politiku kā politikas veidošanas instrumentu.

Protams, ja mēs palūkojamies uz mūsu budžetu, mēs redzam, ka lauksaimniecība nodrošina lielu daļu no tā. Tāpēc, kad mēs runājam par ES politiku, vienmēr tiek minēts lauksaimniecības jautājums. Šajā saistībā ir vērts atcerēties, ka, ievēdot Eiropas Savienībā daudz pārtikas no dažādām vietām, jo īpaši no trešām valstīm, mums ir jāievēro ētikas standarti. Tīriem motīviem šai ziņā ir liela nozīme.

Ir svarīgi atcerēties, ka mums jārisina arī lauksaimnieciskās ražošanas jautājums mūsu pašu kontinenta dažādajās teritorijās, tostarp tādā nomaļā valstī kā Somija, kur ir augsts zināšanu līmenis, tīra pārtika utt. Ja mēs arī turpmāk ieguldīsim naudu lauksaimniecības politikā, mums būs jāuztur augsti ētikas standarti.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju „par” *Papastamkos* kunga ziņojumu. Es apbrīnoju šo ziņojumu un priecājos, ka Eiropas Parlaments ir paziņojis, ka tas stingri atbalsta Eiropas pārtikas nodrošinājumu, ko apdraud pārmērīgas koncesijas starptautiskajās tirdzniecības sarunās par pārtiku.

Eiropas Savienībā ir spēcīga lobistu grupa, kas darbojas, lai samazinātu pārtikas ražošanu Eiropā un palielinātu pārtikas importu no trešām valstīm, jo viņi gūst no tā peļņu. Tas bija acīmredzams, piemēram, cukura tirgus reformas laikā. Eiropas Savienība nedrīkst piekāpties šai lobistu grupai. Rūpējoties par savu pārtikas nodrošinājumu, tai ir jāpretojas šai grupai. Piekāpšanās šai lobistu grupai laikā, kad ir palielināts pieprasījums pēc pārtikas, var ilgtermiņā izvērsties par pašnāvniecisku politiku.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Priekšsēdētāja kungs! Godīga lauksaimniecības produktu tirdzniecība ir viens no svarīgākajiem trešo valstu tautsaimniecības attīstības dzinējspēkiem. Tā ir būtiska arī nabadzības izskaušanā un pārtikas krīžu novēršanā. Daudzi Eiropas reģioni

un valstis ir atkarīgi no lauksaimniecības, jo īpaši jaunās dalībvalstis, kuru lauksaimniecības nozare saņem ievērojami mazākus tiešos maksājumus nekā lauksaimniecības nozare vecajās dalībvalstīs. Turklāt šiem reģioniem ir jākonkurē ar Latīņamerikas ražotājiem, kam nav jāievēro tikpat stingri kvalitātes standarti un kam ir samazināti nodokļu tarifi. Šāda situācija stipri mazina mūsu lauksaimnieku konkurētspēju un peļņu. Es atbalstīju šo ziņojumu, jo tajā ir izteikts aicinājums pārskatīt Eiropas Savienības tirdzniecības politiku, veikt regulāru tās novērtējumu piemērot vienotus standartus trešo valstu lauksaimniecības produktiem un atvērt tirgu to lauksaimniecības produktiem tikai tad, ja mūsu lauksaimnieki saņems kompensāciju par zaudējumiem, ko viņi cietīs no trešo valstu lauksaimniecības produktu importa palielinātā apjoma. Pateicos par uzmanību!

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Kad es runāju ar saviem draugiem daudzās nabadzīgās pasaules valstīs un vaicāju viņiem, kāds būtu vislabākais palīdzības veids nabadzības mazināšanai un izskaušanai viņu valstīs, viņi bieži saka, ka palīdzība nav pareizā atbilde. Viņiem palīdzētu mūsu atbalsts viņu valstu uzņēmējiem, lai tie varētu radīt bagātību viņu pašu valstīs, kā arī iespēja pārdot savas preces Eiropas Savienībā. Mēs varam viņiem palīdzēt, atverot viņiem savus tirgus.

Taču tam ļoti traucē mūsu kopējā lauksaimniecības politika. Amerikas Savienotajās Valstīs ir visādas subsīdijas. Sludinot atvērto tirdzniecību, mēs liekuļojam, jo mēs aizveram savus tirgus ļoti labiem jaunattīstības valstu produktiem. Turklāt mēs izmantojam aizbildināšanos ar sanitāriem un fitosanitāriem standartiem. Protams, mēs visi vēlamies nekaitīgu pārtiku, bet bieži šie standarti tiek izmantoti kā beztarifu šķērslis importam no jaunattīstības valstīm.

Ir pienācis laiks uzticēties patērētājiem. Ja pārtika ir nekaitīga, ļausim patērētājiem lemt, vai viņi vēlas pārtiku, kas audzēta Eiropā vai kaut kur citur. Pārtrauksim subsidēt nerentablas un dzīvot nespējīgas nozares Eiropā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienības kopējai lauksaimniecības politikai nav līdzinieku izšķērdībā, korupcijā, Bizantijai raksturīgā birokrātijā, savtīgumā, liekulībā un netikumībā.

Divdesmitā gadsimta piecdesmito gadu beigās Argentīnas vēstniekam ES bija uzticēts runāt jaunattīstības valstu vārdā. Viņš teica, ka saprotot to, kāpēc Eiropa subsidē savus lauksaimniekus, un, lai gan viņiem nepatīk tas, ka mēs neielaižam viņu produktus savos tirgos, viņi saprotot arī to, bet viņš lūdza mūs nedot viņiem dubultu triecienu, par dempinga cenām realizējot savus pārtikas pārpalikumus viņu tirgos. ES viņu neuzklausīja ne tad, ne tagad.

Pēdējām Pasaules Tirdzniecības organizācijas sarunām tika piešķirts optimistisks sauklis „Viss, izņemot ieročus”. Tas, protams, ātri vien pārvērtās par visu, izņemot lauku saimniecības, jo ES ir apņēmusies saglabāt šo aizsargāto un subsidēto nišu vienīgi šai nozarei.

Seciniet paši, ko tas nozīmē. Kopējā lauksaimniecības politika darbojas kopš 1960. gada. To ES ir piemērojusi visilgāk. Ja tāds ir rezultāts — ekoloģiskas katastrofas, pārtikas produktu cenu inflācija —, par ko gan mēs domājam, piešķirot tām pašām iestādēm papildu pilnvaras?

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Parasti es simtprocentīgi piekrižu visam, ko saka mans draugs, Kamall kungs, bet šodien es vēlos viņam iebilst. Pēc garām un grūtām pārdomām es esmu nonācis pie secinājuma, ka nodrošinājums ar pārtiku ir ļoti svarīgs pasaules iedzīvotāju pieauguma aspekts. Eiropas Savienībai vajadzētu iztikt pašai ar savu pārtikas nodrošinājumu. Tas nozīmē pašpietiekamību, nevis produktu pārpalikumu, kuru

mēs par lētu naudu pārdodam jaunattīstības valstīm, vai pārtikas produktu trūkumu, kuru mēs kompensējam, izņemot pārtiku no izsalkušu cilvēku mutēm.

Tāpēc mums ir jātiecas pēc pašpietiekamības Eiropā, pašpietiekamības Āzijā un pašpietiekamības Āfrikā un Amerikas Savienotajās Valstīs. Ja mūsu programmu mērķis būs pašpietiekamība, tad starptautiskajā tirdzniecībā mēs varēsim darīt visu, ko vēlamies. Taču ar pārtiku nedrīkst darīt visu, ko vēlamies.

Ziņojums: Martin Häusling (A7-0026/2011)

Christa Klauß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju „par” Häusling kunga ziņojumu. Olbaltumvielas ir svarīga veselīgas dzīvnieku barības sastāvdaļa. Eiropai ir jāveic pienācīgi pasākumi, lai nodrošinātu pietiekamu olbaltumvielu apgādi. Mums ir jādara viss iespējamais — no atbalsta pētniecībai un olbaltumaugu kultivēšanai līdz lauksaimnieku informēšanai un mācībām par atzītas prakses priekšrocībām un augseku. Neaizmirsīsim pārbaudīto aprites ekonomikas principu. Komisijai ir jāpārskata aizliegums barot ar dzīvnieku olbaltumvielām lopus, kas nav atgremotāji, taču saglabājot kanibālisma aizliegumu. Īpaši tai jāapsver dzīvnieku olbaltumvielu iespējama izmantošana kaulu miltu barībā cūkām un mājputniem. Šīs vielas ir jāsaģatavo saskaņā ar pašreizējiem stingrajiem cilvēku veselības un vides aizsardzības noteikumiem. Pašlaik vērtīgi olbaltumvielu avoti tiek iznīcināti tikai tāpēc, ka mēs nespējam saņemt un pareizi izmantot šos produktus.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es nožēloju, ka Häusling kunga ziņojums, kas ir labs ziņojums, dažu nepārdomātu grozījumu dēļ neieguva pat paša autora atbalstu. Es arī balsoju „pret” tā pieņemšanu. Es uzskatu, ka šā ziņojuma grozījumu izmantošana, lai veicinātu koncesijas ĢMO Eiropas Savienībā, nav pamatota un ka mēs nedrīkstam veicināt ĢMO. Eiropai ir jāaizstāv tradicionāla un bioloģiska lauksaimniecība. Ģenētiski modificēti augi apdraud Eiropas lauksaimniecību un pārtikas nekaitīgumu, un šo iemeslu dēļ es piekrītu referentam un šajā jautājumā sekoju viņa piemēram. Pateicos par uzmanību!

Ziņojums: Mariya Nedelcheva (A7-0029/2011)

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos pateikties referentei Nedelcheva kundzei par viņas sniegumu. Vīriešu un sievietes līdztiesības apspriešana šodienas darba ņēmēju pasaulē nedrīkst pārvērsties par tukšu retoriku.

Gluži otrādi, sievietes nodarbinātība Eiropā ir stratēģisks jautājums gan no kultūras, gan ekonomikas viedokļa. Kā liecina pieejamie dati, ja sievietes nodarbinātības līmenis būtu vienāds ar vīriešu nodarbinātības līmeni, iekšzemes kopprodukts pieaugtu par 30 %. Pašreizējā krīze nedrīkst mums likt atkāpties, bet, gluži otrādi, tai jāliek mums virzīties uz priekšu uz aktīvu politiku sievietes nodarbinātības jautājumā. Tāpēc mums ir vajadzīga mērķtiecīga nodarbinātības politika, kas ļautu novērtēt krīzes ietekmi uz sievietēm un apsvērt pasākumus pret krīžu ciklisku atkārtanos.

Ziņojuma labā īpašība ir tā, ka tajā galvenā uzmanība veltīta pozitīvai politikai sievietes nodarbinātības veicināšanā — arodizglītības jautājumam un sievietes uzņēmējdarbībai. Es beigšu savu runu, norādot, ka mums jārisina nopietnā vardarbības problēma, kas vērsta pret sievietēm. Eiropai ir vajadzīga visaptveroša direktīva par jebkādas vardarbības pret sievietēm apkarošanu un novēršanu.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Klausoties debatēs par kvotām sievietēm biržas sarakstā iekļauto uzņēmumu padomēs, kļūst skaidrs, ka šeit Parlamentā diemžēl atkal notiek pozīciju karš. Es neslēpšu, ka esmu pret obligātām kvotām, daļēji tāpēc, ka, manuprāt, tas kaitē uzņēmumiem, bet daļēji arī tāpēc, ka tas kaitē šīm kvalificētajām sievietēm, kas šajās padomēs automātiski tiks nostumtas malā. Es tāpēc saku kvotām „nē”. Taču mēs varētu pieņemt pragmatisku pieeju un apspriest, vai mēs nevarētu pieprasīt, lai biržā reģistrētu uzņēmumi izstrādātu līdztiesības politiku un izvēlētos dažus mērķus, paši nosakot, kādiem jābūt šiem mērķiem. Tas palīdzētu ne tikai sievietēm, kas tiek iekļautas šajās padomēs, pamatojoties uz minēto pieeju, bet arī pašiem uzņēmumiem, jo tad tiem būtu pašu izvirzītie mērķi, kas tiem jāīsteno. Es uzskatu, ka mums šo sieviešu un uzņēmumu interesēs ir jābūt nedaudz pragmatiskākiem.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju „par” ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību un sieviešu nabadzību Eiropā, un man ir prieks, ka debātes par to notiek dienā, kad mēs svinam Starptautiskās Sieviešu dienas simto gadadienu.

Lai gan mums ir Direktīva 2002/73/EK, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu darbā, kā arī darba nosacījumiem, vēl ir jāvelta lielas pūles, lai panāktu tās pienācīgu transponēšanu. Nebūs lieki atgādināt, ka, lai gan sieviešu izglītības līmenis pēdējos gados ir ievērojami audzis un to sieviešu skaits, kas ieguvušas augstāko izglītību, ir lielāks par vīriešu skaitu, sievietes pārsvarā strādā tradicionālajās sieviešu profesijās, viņām bieži maksā mazāku algu un viņas ieņem mazāk atbildīgus amatus visās sabiedrības jomās.

Piekļuves trūkums atbalsta pakalpojumiem tām personām, kas no viņām atkarīgas, — bērniem, invalīdiem un vecāka gadu gājuma cilvēkiem — piemērotiem atvaļinājuma grafikiem un elastīgam darba laikam traucē sievietēm strādāt.

Es vēlos noslēgt savu runu, pieminot sievietes visā pasaulē, kas cīnās par savām pamattiesībām, un es vēlos, lai Parlaments apliecinātu savu solidaritāti ar Irānas feministu asociācijām, kas aicina sievietes iziet ielās bez *hijab*.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos īsi paskaidrot, kāpēc es neatbalstīju rezolūciju, kas novērtē 2010. gadu no līdztiesības viedokļa.

Rezolūcijas teksts atbalsta sieviešu un vīriešu līdztiesību daudzās jomās, bet vienlaikus tas atbalsta arī abortus — dzīvības atņemšanu. Teksts ir pretrunā Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijām, kurās teikts, ka abortus nedrīkst izmantot dzimstības regulēšanai.

Pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments ne tikai iejaucas dalībvalstu iekšējās lietās, bet ignorē arī tiesības uz dzīvību, kas iemiesotas Pamattiesību hartā.

Man žēl, ka Parlamenta deputātu vairākums ir atbalstījis šo tekstu. Tas ir uztraucošs signāls, un es aicinu dalībvalstu organizācijas un asociācijas protestēt pret deputātiem, kas tās pārstāv Eiropas Parlamentā.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi runāt par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Parlamentā, turklāt ne tikai šodien, kad mēs svinam īpašu dienu, mums par to ir jārunā visu laiku. Ir patiešām svarīgi atcerēties, ka esam radīti kā vīrieši un sievietes. Tā ir liela bagātība, bet tas nenozīmē, ka, būdami vīrietis vai sieviete, jūs esat sliktāki vai vājāki, jo jūs esat radīti vienlīdzīgi. Tāpēc ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai tagad, kad pagājis 2010. gads, mēs Eiropā varētu būt līdztiesīgi, un tas

nozīmēs, ka pret vīriešiem un sievietēm arī darba tirgū attieksies kā pret līdztiesīgiem. Pašlaik, protams, sievietes ir sliktākā stāvoklī attiecībā uz darba algu utt., un civilizētā sabiedrībā tā nedrīkstētu būt. Mums ir jāievieš līdztiesība patiesajā šā vārda nozīmē.

Par kvotām jāsaka, ka tās būs vajadzīgas līdz tam laikam, kad mūsu domāšanas veids būs mainījies un mēs piekritīsim, ka visi ir līdztiesīgi, un izšķirošais faktors būs kompetence darba tirgū.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Šodien mēs esam pieņēmuši vēl vienu iniciatīvu, bet, kā komisārs teica, mums jāpāriet no vārdiem pie darbiem.

Par spīti viesiem pasākumiem nevienlīdzība pastāv. Sievietes ir labi izglītotas. Saskaņā ar visjaunākajiem universitāšu datiem viņas gūst labākus rezultātus, bet mēs turpinām viņas diskriminēt, jo īpaši sievietes ar invaliditāti, vecāka gadu gājuma sievietes un imigrantes, kuras cieš no dubultas diskriminācijas.

Šodien bez šīs iniciatīvas mēs esam dzirdējuši daudz paziņojumu, bet mēs neesam gatavi būt par piemēru. Pietiek tikai palūkoties, kādas dzimtas ir Komisijas priekšsēdētājs vai arī Padomes locekļi, rotējošās prezidentūras, Padomes priekšsēdētājs, Parlamenta priekšsēdētājs un Revīzijas palātas priekšsēdētājs, Eiropas Centrālās bankas locekļi, starp kuriem pirmo reizi nebūs nevienas sievietes, šīs iestādes parlamentāro grupu priekšsēdētāji, un jūs pamanīsiet sieviešu trūkumu arī dažu valstu delegācijās.

Eiropas politiķa tēls ir vīriešu dzimtas. Mums vēl priekšā ir garš ceļš. Tāpēc es balsoju „par” šo iniciatīvu. Es atbalstu kvotu vajadzību, lai panāktu progresu šajā grūtajā ceļā, kā arī devīzi, ar ko es sāku savu runu, — no vārdiem pie darbiem.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Priekšsēdētāja kungs! Lai gan sieviešu tiesību jomā stāvoklis ir uzlabojies, es tomēr vēlos vērst jūsu uzmanību vismaz uz trim aspektiem. Pirmkārt, darba algu likmju atšķirības vēl aizvien ir ievērojamas, un krīzes laikā šīs atšķirības vēl palielinājās, jo mēs esam izvēlējušies atbalstīt bankas un nevis skolas un mazbērnu novietnes, kurās galvenokārt ir nodarbinātas sievietes. Otrkārt, atbalsts sievietēm, topošajām mātēm un jaunajām mātēm, ir nepietiekams, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs. Arī darba tirgū notiek diskriminācija. Treškārt, politikā, kur ideāla vīriešu un sieviešu proporcija būtu 50:50, sieviešu vēl aizvien ir daudz mazāk. Tas pats vērojams attiecībā uz vadošajiem amatiem. Es uzskatu, ka mūsu ziņojums nespēs dot jaunu stimulu šīs problēmas atrisināšanai.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju „par” šo ziņojumu, kā arī „par” kvotām. Es vēlos šajā jautājumā pateikties komisārei *Reding*, kas paziņoja — varbūt man jāsaka, pieteica ultimātu —, ka viņa rīkosies, ja biržā reģistrētajos uzņēmumos pēc gada nebūs vairāk sieviešu. Faktiski, to darot, komisāre tikai īsteno ES līgumus un direktīvas, kurās teikts, ka vīrieši un sievietes ir līdztiesīgi.

Es zinu, ka kvotas izsauc pretrunīgas izjūtas un ka tās neiemieso īstu demokrātiju, bet to neiemieso arī situācija, kurā atrodamies. Somijā kvotas ieviesa pirms 10–15 gadiem vietējo pašpārvalžu līmenī. Pret tām iebilda, un tās uzskatīja par kaut ko tādu, kas liks sievietēm zaudēt cieņu, kā arī pastāvēja bažas, ka nepietiks sieviešu, kas varēs ieņemt šos amatus. Tomēr atradās šādas sievietes, un prakse ir parādījusi, ka vismaz Somijā kvotas vietējo pašpārvalžu līmenī ir veiksmīgas.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Pateicos jums par to, ka uzņēmāties būt par šīs sesijas priekšsēdētāju, un es vēlos pateikties arī jūsu personālam un tulkiem. Nesenais lēmums, ka apdrošinātāji nedrīkst nevienu diskriminēt, pamatojoties uz dzimumu un

ņemot vērā automobiļu vadīšanas spējas vai braukšanas stāžu, ir nepilnīgs no tik daudziem viedokļiem, ka nezinu, ar ko sākt. Palūkosimies, pirmkārt, uz izmaksām. Tas mums izmaksās papildus veselu miljardu mārciņu. Apdrošināšanas iemaksas pieaugs, un mazāk cilvēku izmantos apdrošināšanu.

Otrkārt, palūkosimies uz vājo tiesu praksi, uz to, kā lēmumus pieņem Eiropas Savienības Tiesa, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas precedentu. Treškārt, palūkosimies uz nelabticību. Kad tika pieņemtas līdztiesības un nediskriminācijas direktīvas, bija skaidri zināms, ka tiesu praksē attaisnotas atšķirības tomēr būs attaisnojamas.

Ceturtkārt, palūkosimies uz tiesas aktivitāti, uz to, ka mūsu tiesneši neņem vērā to, kas teikts tiesību aktos, par labu tam, ko, pēc viņu domām, tiem vajadzētu teikt. Piektkārt, palūkosimies uz uzbrukumu brīvajiem līgumiem. Ja jūs vēlaties apdrošināt mani, un es labprāt pieņemu nosacījumus, kurus jūs man piedāvājat, valsts nedrīkst iejaukties un paziņot, ka mūsu darījums ir nelikumīgs.

Sestkārt, palūkosimies uz iznīcinošu argumentu — kāds tam visam sakars ar Eiropas Savienību? Ikviena valsts varētu pati izstrādāt noteikumus par dzimumu līdztiesību saskaņā ar saviem demokrātiskajiem mehānismiem un procedūrām. Priekšsēdētāja kungs! Tiesa, kurai ir sava misija, ir apdraudējums. Augstākā tiesa, kurai ir sava misija, ir tirānija.

Ziņojums: Rovana Plumb (A7-0031/2011)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sieviešu nabadzība ir sens jautājums, kam ir vēsturiski iemesli, kuri nav saistīti ar pašreizējo ekonomikas krīzi.

Es tāpēc balsoju „par” *Plumb* kundzes ziņojumu, jo esmu pārliecināts par vajadzību saglabāt stingras saistības gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī atbalstīt turpmāko progresu dzimumu līdztiesības jautājumā. Es uzskatu, ka pasākumi, kas ierosināti šajā ziņojumā, sniegs vajadzīgo atbalstu — varbūt ne gluži tādu, kas atnesīs galīgo uzvaru, taču tas būs solis uz priekšu — stratēģijas īstenošanā, kas pamatojas uz Eiropadomes pieņemto Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu un rīcības plānu dzimumu līdztiesības jomā.

Dalībvalstu izstrādātās īpašās programmas, kas paredzētas, lai vecinātu sieviešu aktīvu iekļaušanos vai atkārtotu integrāciju darba tirgū, ir labākais lēmums šajā jautājumā. Taču ir svarīgi, lai šīs programmas tiktu koordinētas ne tikai vietējā, valstu vai Eiropas līmenī, bet arī ar partneriem ārpus Eiropas Savienības.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Sievietes ir vienmēr darījušas neredzamu darbu — veicot mājas soli, sniedzot emocionālu atbalstu, un tās ir lietas, kuras jūs nevarat nopirkt vai uzticēt nolīgtai personai. Taču mēs tās nemākam novērtēt.

Sievietes tagad pievienojas darba tirgum. Taču mūs vēl aizvien apdraud nabadzība, un šī situācija ekonomikas krīzes dēļ pasliktinās. Es balsoju „par” šo iniciatīvu, jo mūsu pienākums ir izskaust sieviešu nabadzību. To var izdarīt, uzlabojot tiesiskos instrumentus un pasākumus vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību mazināšanai.

Mums sieviešu interesēs ir jāīsteno aktīva nodarbinātības veicināšanas politika un jāpārskata sociālās aizsardzības sistēmas, īpašu uzmanību pievēršot vecāka gadu gājuma sievietēm un sievietēm ar invaliditāti.

Veicināsim sieviešu iekļaušanu darba tirgū, jo viņas nodrošina papildu peļņu, un mazināsim uz dzimumu pamatotas darba samaksas atšķirības, tādējādi palielinot iekšzemes kopproduktu par 1,3 %, kā liecina vairāki pētījumi.

Tas ir taisnīguma jautājums, bet galvenokārt tā ir iespēja sekmēt konkurētspēju Eiropā.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Francesco Enrico Speroni (A7-0047/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar Vācijas Kriminālkodeksu un Likumu par nodokļiem par izvairīšanos no nodokļiem var sodīt tikai tad, ja nodokļu maksātājs apzinās, ka viņa rīcība ir izvairīšanās no nodokļu nomaksas un viņš to dara ar nolūku. Šajā gadījumā nav konstatēts, ka deputāts būtu tīši izvairījies no nodokļu nomaksas, jo attiecīgā summa pārskatāmā veidā tika iemaksāta viņa norēķinu kontā pēc tam, kad viņš uzņēmumam *Speakers Agency* iesniedza rēķinu. Turklāt visai bieži mazas, netīši nenorādītas summas — kā šajā gadījumā — tiek izskatītas administratīvā kārtā.

Tas, ka šo nodokļu nedeklarēšanu izskatīja šādā veidā, pat neinformējot *Brok* kungu par izvairīto apsūdzību, ir bezprecedenta gadījums. Tas, ka valsts prokurors pat nenorādīja precīzu nesamaksātā nodokļa un tā procentu summu, pastiprina pārliecību, ka šis ir *fumus persecutionis* gadījums. Šādos apstākļos būtu pilnīgi neatbilstīgi atcelt deputātam imunitāti.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es piekrītu ziņojumam, kurā ir secināts, ka būtu neatbilstīgi atcelt deputātam imunitāti. Faktiski apsūdzība noziedzīgā nodarījumā ir celta pret plaši pazīstamu politiķi, un tā attiecas uz summu un apstākļiem, par kuriem pret parastu pilsoni tiktu ierosināta vienīgi administratīva procedūra. Šis gadījums ir *fumus persecutionis*, un lietas ierosināšanas vienīgais mērķis ir kompromitēt minētā deputāta reputāciju.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju „pret” imunitātes atņemšanu *Elmar Brok*, jo apsūdzība noziedzīgā nodarījumā ir celta pret plaši pazīstamu politiķi, un tā attiecas uz summu un apstākļiem, par kuriem pret parastu pilsoni tiktu ierosināta vienīgi administratīva procedūra. Turklāt valsts prokurors ne tikai centās slēpt informāciju, ka pret *E. Brok* izvairītā apsūdzība ir nepamatota, aizskaroša un bez iemesla, bet arī panāca, ka šī lieta ieguva plašu publicitāti plašsaziņas līdzekļos, tādējādi minētajam deputātam nodarot maksimālu kaitējumu. Šis gadījums ir *fumus persecutionis*, un, šķiet, ka lietas ierosināšanas vienīgais mērķis ir kompromitēt minētā deputāta reputāciju, un šādos apstākļos būtu pilnīgi neatbilstīgi atcelt deputātam imunitāti.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu. No vienas puses, es apbrīnoju *Brok* kungu par darbu, ko viņš paveicis, bet, no otras puses, es nopietni šaubos, vai parlamentārā imunitāte drīkst kavēt legālu tiesvedību par izvairīšanos no nodokļu nomaksas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Nodokļu nomaksa ir pienākums, no kura neviens pilsonis nedrīkst izvairīties. Tas ir aizrādīts *Brok* kungam. Imunitāte nav paredzēta, lai kādu aizsargātu noziedzīga nodarījuma gadījumā, bet lai aizstāvētu vārda brīvību. Es tāpēc atzinīgi vērtēju to, ka viņš ir izlabojis savu kļūdu.

Ziņojums daudzējādā ziņā tomēr ir nepatīkams. *Speroni* kungs! EUR 5000 nav maza summa, un neviens nespieda *Brok* kungu iekļūt šajā situācijā. Tāpēc sūdzība par vajāšanu „nelielas

šajā lietā minētās summas netišas nenorādīšanas dēļ”, manuprāt, nav īsti vietā. Es balsošu „pret” šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Parlamenta deputātu neatkarības aizstāvēšana ir Parlamenta pienākums, un šo neatkarību nekas nedrīkst apdraudēt. Attiecībā uz šiem nepamatotajiem apgalvojumiem ir jāatzīst, ka šis gadījums ir *fumus persecutionis*, citiem vārdiem sakot, lietas ierosināšanas vienīgais mērķis ir kompromitēt minētā deputāta reputāciju. Tāpēc es neatbalstu imunitātes atcelšanu šim deputātam.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – Lai gan personīgi man nepatīk *Elmar Brok* viņa nepiedienīgās uzvedības un pret Ukrainu vērsto izteikumu dēļ, es uzskatu, ka ir jābūt ļoti pārliecinošiem iemesliem, lai kādam atceltu deputāta imunitāti. Ir zināms, ka prasība atcelt šim deputātam imunitāti bija izteikta Bīlefeldes valsts prokurora vēstulē, kurā viņš apgalvoja, ka *Brok* kungs 2005. gada ienākumu nodokļa deklarācijā nav iekļāvis summu EUR 5000, kas saņemta par 2005. gada 28. oktobrī Minhenē teikto runu Eiropas forumā, ko rīkoja *HypoVereinsbank* grupa, un ka no šīs summas pienākas nodoklis EUR 2900 apmērā. Ir zināms, ka *Brok* kungs nesamaksāja šo naudu un tika pieņemts par šo kļūdu. Mūsdienās imunitāti izmanto par „rungu” savstarpēju rēķinu kārtošā vai „lieku sīknaudu” manipulēšanā ar Parlamenta deputātiem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Vācijas valsts prokurors ir pieprasījis atcelt imunitāti Parlamenta deputātam *Brok* kungam. Šī tiesvedība iesākta par to, ka viņš savā ienākumu nodokļa deklarācijā nav iekļāvis ienākumus par Minhenē teikto runu, par kuriem viņam jāmaksā nodoklis EUR 2900 apmērā, ko viņš tagad ir samaksājis. Taču pastāv uzskats, ka tiesvedība noritētu citādi, ja minētais deputāts būtu parasts pilsonis, un ka tā ir politiski motivēta vajāšana. Tā kā tas ir *fumus persecutionis* gadījums, es šoreiz balsoju par to, lai *Brok* kungam neatcelt deputāta imunitāti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Ar šo ziņojumu Eiropas Parlaments nolēma neatcelt *Elmar Brok* imunitāti.

Ziņojums: Christel Schaldemose (A7-0033/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju „par” šo ziņojumu. Iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir vajadzīgi droši produkti, kam patērētāji uzticas. Lai gan mūsu galvenais uzdevums ir padarīt tirgu drošāku, tas nedrīkst būt par šķērslī tā paplašināšanai. Pēc vienotas pieejas pieņemšanas attiecībā uz izstrādājumu specifikāciju noteikšanu, tādējādi panākot progresu produktu vispārējās drošības stiprināšanā, iekšējā tirgū ir iespējams veikt arī citus uzlabojumus, jo šajā jomā vēl aizvien notiek daudz negadījumu ar traģiskām sekām, kas īpaši skar bērņus.

Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (DPVD), kas regulē vispārējās prasības attiecībā uz produktu drošību, pieņēma pirms desmit gadiem, un tās pārskatīšana ir prioritāte, lai nodrošinātu, ka neturpina darboties divi atšķirīgi tirgus uzraudzības noteikumu slāņi, kuri savstarpēji pārklājas un kurus piemēro saskaņotām precēm atkarībā no tā, vai tās ir vai nav patēriņa preces. Attiecīgo tiesisko pamatu veido trīs aspekti — jauns tiesiskais regulējums, DPVD un nozares saskaņošanas direktīvas. Tāpēc ir svarīgi noregulēt šo sarežģīto situāciju.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) ES iedzīvotājiem ir jāuzticas to preču drošībai, kuras pārdod ES tirgū un kurām ir jāpiemēro augsti veselības un drošības standarti.

Šis ir laikus sagatavots un svarīgs ziņojums, un es atzinīgi vērtēju tā saturu, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu par produktu drošības pētījumiem, lai samazinātu pakalpojumu dublēšanos un ietaupītu laiku un resursus.

Eiropas patērētājiem jābūt drošiem, ka produkti, kurus ievēd ES, ir tāda paša standarta kā tie, kurus ražo iekšzemē, un ka tirdzniecības paplašināšana neietekmēs produktu drošību. Es atbalstu ziņojumā izteikto prasību, lai Komisija aktīvāk darbojas Starptautiskajā Patēriņa produktu drošības komisijā un garantē, ka vienotajā tirgū neiekļūst bīstami materiāli. Ir svarīgi, lai vienotais tirgus spētu risināt tiešsaistes tirgus problēmas un ietekmi, kāda tam ir uz produktu drošību un tirgus uzraudzību.

Tiek ziņots, ka tiešsaistē ir palielinājusies to produktu tirdzniecība, kas nāk no trešām valstīm un kas neatbilst ES standartiem, tādējādi apdraudot ES patērētājus.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” šo svarīgo ziņojumu. Direktīva par produktu vispārēju drošību — Direktīva 2001/95/EK (DPVD), kas regulē produktu vispārējās drošības prasības — tika pieņemta gandrīz pirms 10 gadiem, un tā ir jāpārskata, jo pēdējā desmitgadē pasaulē un ES ir notikušas lielas pārmaiņas. Šajā jomā vēl aizvien ir daudz jautājumu, kas jārisina, lai patērētāji varētu justies droši. Īpaši rūpīgs regulējums ir vajadzīgs izstrādājumiem, kas paredzēti bērniem. Katru gadu notiek negadījumi, bērniem lietojot nedrošus produktus, un reizēm tie beidzas ar nāvi. Direktīvas par produktu vispārēju drošību galvenajam jautājumam ir jābūt tirgus uzraudzības pastiprināšanai, nodrošinot produktu un ražotāju izsekojamību, kā arī izstrādājot un piemērojot standartizācijas principus, lai sekmētu patērētāju labāku aizsardzību un sniegtu tiem skaidrāku un precīzāku informāciju par nopirktajiem produktiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Direktīvas 2001/95/EK pārskatīšanas mērķis ir nodrošināt augstu patērētāju veselības un drošības aizsardzības līmeni, veltot īpašu uzmanību visneaizsargātākajiem patērētājiem, proti, bērniem un vecāka gadu gājuma cilvēkiem. Tās mērķis ir ieviest pārskatāmību un aktīvāku tirgus uzraudzību, kā arī radīt iespēju straujāk reaģēt, lai izņemtu no apgrozības produktus, kas tiek uzskatīti par bīstamiem. Iekšējā tirgus pareizai darbībai ir vajadzīgi droši produkti un labi informēti patērētāji, kas spēj pareizi izvēlēties. Šādu iemeslu dēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Es uzskatu, ka Eiropas vienotā tirgus pareizai darbībai ir vajadzīgi droši produkti, kam patērētāji uzticas.

Tendencei, kas vērsta uz brīvu preču apriti un lielāku produktu dažādību, faktiski nevajadzētu novērst uzmanību no patērētāju aizsardzības. Tirgu globalizācijas apstākļos, kad aizvien vairāk produktu tiek ievesti no ārvalstīm — jo īpaši no Ķīnas —, starptautiska sadarbība produktu drošības jautājumos kļūst par prioritāti.

Direktīva 2001/95/EK nosaka vispārējās preču drošības prasības. Taču dalībvalstis nav transponējušas šo direktīvu vienveidīgi, un tas ir izraisījis vairākus jautājumus gan par tās piemērošanas jomu, gan par risku, ko rada šie produkti. Es tāpēc uzskatu, ka ir būtiski svarīgi to pārskatīt, lai mēs varētu laikus atklāt nedrošus produktus un atsaukt tos no tirgus, tādējādi Eiropas iedzīvotāju interesēs nodrošinot pilnīgu aizsardzību.

Visbeidzot es pilnīgi atbalstu *Schalldemose* kundzes priekšlikumu veikt konkrētus pasākumus produktu izsekojamības jomā. Es uzskatu, ka šie pasākumi ļaus iestādēm, uzņēmumiem un patērētājiem atklāt tos produktus, kas pēc nokļūšanas Eiropas tirgu izrādās nedroši.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Šodien vairāk nekā jebkad Eiropas vienotajam tirgum ir vajadzīgi regulējoši instrumenti, kas nodrošina vienveidīgu to preču kontroli, kuras tirgo mūsu valstīs.

Mums šie instrumenti ir vajadzīgi steidzami, jo mums īpaši jāaizsargā mūsu patērētāji no produktu plūsmas, kas nāk no tādām valstīm kā Ķīna, produktu, kas izstrādāti un iepakoti, nemaz neņemot vērā galapatērētāja drošību. Mums ir jāuzrauga to preču kvalitāte un atbilstība mūsu patērētāju drošības standartiem, kas iekļūst mūsu tirgos, un mums galvenokārt ir jāapvieno dažādu dalībvalstu tirgus uzraudzības prakse — kas bieži ir ļoti atšķirīga — vienā instrumentā.

Šā ziņojuma priekšlikumu iemiestošanai praksē tāpēc būs pēc iespējas ātrāk jāizstrādā vajadzīgais teksts, lai atrisinātu Eiropas pašreizējās likumdošanas problēmas, vairākām direktīvām savstarpēji pārklājoties un reizēm pat neskarot visas jomas, kurām tās būtu jāpiemēro, un neņemot vērā tirgoto preču drošības izpētes rezultātus.. Labus rezultātus var gaidīt arī no paraugprakses apmaiņas starp dalībvalstīm, kas ir *Schaldeuse* kundzes ziņojuma teksta secinājumos ļoti ieteikta. Šo iemeslu dēļ es balsoju „par” *Schaldeuse* kundzes ziņojumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Produktu apjoms, kas pieejams iekšējā tirgū, pēdējos 10 gados ir nepārtraukti pieaudzis un kļuvis daudzveidīgāks. Tāda bija aptuveni situācija, kad spēkā stājās Direktīva par produktu vispārēju drošību, kas regulē vispārējās prasības, kurām jāgarantē, ka šie produkti neapdraud cilvēku drošību. Tieši tāpēc priekšlikums pārskatīt šo direktīvu ir vairāk nekā laikus iesniegts. Pašlaik mums ir direktīva, kas tikai daļēji pārklājas ar jauno tiesisko regulējumu, kuru pieņēma 2008. gada vidū. Šo noteikumu apvienošana dos mums lielākas iespējas izveidot saskaņotu iekšējo tirgu, iekļaujot tajā gan saskaņotus, gan nesaskaņotus produktus, kā arī vispusīgi aizstāvēt patērētāju intereses. Taču šiem noteikumiem jābūt pilnīgi pārredzamiem un ražotājiem pieejamiem. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka neturpina darboties divi atšķirīgi tirgus uzraudzības noteikumu slāņi, kuri savstarpēji pārklājas un kurus piemēro saskaņotām precēm atkarībā no tā, vai tās ir vai nav patērējama prece.

Tirgus uzraudzība ir cieši saistīta ar produktu drošību, jo tā ir svarīgs aspekts, kas nodrošina, ka tie atbilst attiecīgajos ES saskaņošanas tiesību aktos noteiktajām prasībām un ka tie nav bīstami.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju „par” šo ziņojumu, kurā ir ierosināts pārskatīt Direktīvu par produktu vispārēju drošību. Faktiski es esmu stingri pārliecināts, ka vienotais tirgus var tikai tad darboties pareizi, ja tajā ir droši produkti, kam patērētāji uzticas. Faktiski Direktīva 2001/95/EK (DPVD), kas regulē produktu vispārējās drošības prasības, tika pieņemta gandrīz pirms 10 gadiem, un tagad ir pienācis laiks to atjaunināt, ņemot vērā jauno produkciju tirgos. Patērētāju drošība un aizsardzība ir vienmēr bijusi mūsu politikas prioritāte, un tāpēc ir svarīgi pārskatīt šo direktīvu, precizējot produktu drošības prasību noteikumus un saskaņojot jauno tiesisko regulējumu.

Es piekrītu vajadzībai īstenot konkrētus pasākumus. Es ar to domāju, piemēram, vajadzību stiprināt tirgus uzraudzību, veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu produktu izsekojamību, turklāt izmantojot jaunāko tehnoloģiju, lai izveidotu patērējama preču drošības informācijas datubāzi, un pievērst vairāk uzmanības produktiem, kas paredzēti bērniem. Īsi sakot, ja šos pasākumus īsteno drīz, tie vairo patērētāju uzticību produktiem, ko viņi pērk Eiropas tirgū.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu iniciatīvu uzlabot un pastiprināt Eiropas mēroga pasākumus, lai garantētu, ka tirgū pārdodamie produkti ir droši, galvenokārt rūpējoties par patērētāju labklājību un aizsardzību. Es uzskatu, ka pasākumi, kas ierosināti vietējā līmenī (ražotāji un uzņēmumi), jo īpaši tie, kas attiecas uz izsekojamību, produktu drošību un e-komercijas pārskatāmību, ir svarīgi un būtiski, lai novērstu nepilnības Eiropas pieejā šiem jautājumiem un tādējādi nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību. Es vēlos uzsvērt arī dalībvalstu sadarbības lielo nozīmi, jo tā ir nepieciešama, lai saskaņotu drošības līmeņus un pastiprinātu tirgus uzraudzību.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tam ir liela nozīme, lai garantētu, ka visi produkti, kas tiek laisti vienotajā tirgū, ir droši, panākot augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Dalībvalstīm sadarbībā ar Eiropas Komisiju ir saskaņoti jāievieš sodi, tostarp lieli naudas sodi, uzņēmējiem, kas apzināti laiž iekšējā tirgū bīstamus vai prasībām neatbilstošus produktus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lai nodrošinātu patērētāju uzticēšanos, ir svarīgi ieviest stingrus noteikumus attiecībā uz to produktu kvalitāti, kas tiek laisti tirgū, un ES noteikumi ir sekmīgi vērsti uz šo mērķi. Taču, manuprāt, šie noteikumi ir jāpakļauj diviem nosacījumiem, un tas ir kaut kas vairāk par vienas monētas divām pusēm: i) no vienas puses, Eiropas ražotājiem noteikumi nedrīkst būt stingrāki nekā to starptautiskajiem konkurentiem, kas laiž savus produktus tajā pašā tirgū bez prasības pakļauties tiem pašiem noteikumiem, un ii) tie nedrīkst būt tik stingri, ka tie apdraud tautsaimniecības konkurētspēju. Paturot prātā šos divus ierobežojumus, Komisijai Direktīva par produktu vispārēju drošību un tirgus uzraudzību ir jāpārskata, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajiem patērētājiem, jo īpaši bērniem. Mēs zinām, ka no daudzajiem negadījumiem, kas notiek tāpēc, ka tirgū laistie produkti ir nedroši, visbiežāk cieš bērni, un tāpēc ir vajadzīgi konkrēti pasākumi, lai garantētu ne tikai galaprodukta drošību, bet arī tā piemērotību cilvēkiem, kam tas paredzēts.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir uzsvērtā vajadzība pārskatīt Direktīvu par produktu vispārēju drošību un tirgus uzraudzību, ko pieņēma gandrīz pirms 10 gadiem. Pēdējā desmitgadē ES šajā jomā ir panākts ievērojams progress, un tāpēc visi atzīst, ka ir iespējams un arī vēlams uzlabot tās tiesisko pamatu, kas garantē produktu drošību, vienlaikus nesot labumu gan patērētājiem, gan uzņēmumiem. Vispirms direktīva ir jāaskaņo ar jauno tiesisko regulējumu (JTR). Tad ir jānovērš Direktīvas par produktu vispārēju drošību (DPVD) pārklāšanās dažās jomās ar jauno tiesisko regulējumu (JTR), kā arī to, ka dažas citas jomas šie tiesību akti neskar.

Es piekrītu referentes nostājai, ka produktu drošības noteikumi ir jāatjaunina un jāaskaņo ar JTR, lai pastiprinātu patērētāju aizsardzību, nodrošinot tiem kvalitatīvus produktus, kā arī lai garantētu pilnīgu pārredzamību ražotājiem.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums satur pamatnostādņu kopumu gaidāmajai Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanai un tirgus uzraudzībai. Uzsvērts ir mērķis sasniegt augstāku produktu drošības līmeni, taču, lai to sasniegtu, ir vajadzīga ciešāka tirgus uzraudzība, kā arī pietiekami resursi uzraudzības iestādēm, lai cita starpā nodrošinātu produktu izsekojamību visā piegādes ķēdē. Ir skarts arī svarīgais jautājums par produkta izcelsmes valsti un ražotājiem, kas ir atbildīgi par attiecīgajiem produktiem. Aizstāvot patērētāja tiesības uz informāciju, tiek aizstāvētas arī ES valstu ražošanas nozares. Mēs esam kritizējuši vienotā tirgus izveides un paplašināšanās sekas

ES ekonomisko un sociālo atšķirību dēļ. Taču konkrētie priekšlikumi, kas ierosināti šajā ziņojumā, kuru centrā ir patērētāju intereses, ir pelnījuši mūsu atzinību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Par spīti mūsu pretestībai Eiropas iekšējā tirgus attīstībai, kas ir galvenais priekšnoteikums šajā ziņojumā, konkrētie priekšlikumi, kas tajā ierosināti, kā arī centrālais jautājums, kas tajā analizēts, nodrošinās patērētāju drošības uzlabošanu.

Tā konkrētais mērķis ir definēt pamatnostādnes gaidāmajai Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanai un tirgus uzraudzībai.

Referente ir uzsvērusi vajadzību pēc ciešākas uzraudzības, lai sasniegtu augstāku produktu drošības līmeni. Ir uzsvērts arī vajadzība piešķirt uzraudzības iestādēm pietiekamus resursus, lai nodrošinātu izsekojamību visā produktu piegādes ķēdē, jo ir svarīgi noteikt produkta izcelsmes valsti un ražotājus, kas ir atbildīgi par attiecīgajiem produktiem, tādējādi importētu preču gadījumā aizsargājot Eiropas Savienības ražošanas nozares.

Tāpēc mēs balsojam „par” šo ziņojumu.

Lorenzo Fontana (EFD), *rakstiski. – (IT)* Ņemot vērā teicamo darbu, ko paveikusi mana kolēģe no Dānijas *Schallemose* kundze, es balsoju „par” ziņojumu par Direktīvu par produktu vispārēju drošību un tirgus uzraudzību. Es atbalstu šo ziņojumu tāpēc, ka tajā ir iekļauti izsekojamības pasākumi, kas ļauj apturēt tādu produktu apriti, kuri var kaitēt patērētājiem, kā arī tāpēc, ka tajā ir uzsvērts vajadzība stingri kontrolēt produktus no trešām valstīm, jo īpaši no Ķīnas.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *rakstiski. – (GA)* Visiem patēriņa priekšmetiem un produktiem, kurus pārdod ES tirgū, ir jāatbilst augstiem drošības standartiem, lai aizsargātu Eiropas Savienības patērētājus.

Małgorzata Handzlik (PPE), *rakstiski. – (PL)* Produktu drošība ir viens no patērētāju galvenajiem rūpju avotiem, jo viņi nevēlas, lai preces, ko tie pērk, apdraudētu viņu veselību. Produktu drošība, protams, ir galvenokārt atkarīga no ražotājiem un importētājiem, kas laiž šos produktus tirgū. Tirgus uzraudzībai arī ir liela nozīme, lai nodrošinātu, ka tikai tādi produkti, kas atbilst pieprasītajiem standartiem, nokļūst tirgū. Nobalsojot par šo ziņojumu, Eiropas Parlaments, raida spēcīgu signālu un aicina gādāt, lai direktīvas par produktu drošību saskanētu ar citiem tiesību aktiem, nodrošinot labāku tirgus uzraudzības sistēmu, kā arī skaidrus un pārredzamus noteikumus uzņēmējiem, kas patērētājiem sniegs garantijas, ka to nopirktie produkti atbilst tiesību aktos noteiktajām prasībām.

Taču RAPEX sistēmā iesniegts uztraucošs patērētāju sūdzību skaits, no kurām lielais vairākums attiecas uz Ķīnas izcelsmes produktiem. Atzinumā par šo ziņojumu, kuru es sniedzu Starptautiskās tirdzniecības komitejai, viena no manām prasībām bija, lai tiktu pastiprināta sadarbība jautājumā par produktu drošību ar mūsu galvenajiem tirdzniecības partneriem un turpināts darbs pie RAPEX-CHINA sistēmas uzlabošanas. Es ceru, ka ciešāka sadarbība ar Ķīnu panāks to produktu kvalitātes uzlabošanu, kas ES tirgos tiek ievesti no Ķīnas.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski. – (LT)* Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (DPVD), ar ko ievieš Kopienas līmeņa vispārējās drošības prasības patēriņa produktiem, ir jāpārskata, lai tā atbilstu jaunajam tiesiskajam regulējumam (JTK), ko pieņēma 2008. gadā, jo īpaši saskaņojot noteikumus par tirgus uzraudzību. Produktu drošības un tirgus uzraudzības tiesisko pamatu veido trīs līmeņu tiesību akti (DPVD, JTK

un nozares saskaņošanas direktīvas), kas rada nenoteiktību un neskaidrības iekšējā tirgū. Dalībvalstīs tirgus uzraudzības līmenis ir ievērojami atšķirīgs, un vairākas no tām nepiešķir efektīvai tirgus uzraudzībai nepieciešamos līdzekļus, kā arī atšķirīgi traktē produktus, kas rada nopietnu risku, un tas var radīt šķēršļus preču brīvai aprītei, traucēt konkurenci un apdraudēt patērētāju drošību iekšējā tirgū. Pašreizējais tirgus uzraudzības tiesiskais regulējums nav pietiekami skaidrs, un tāpēc tas ir jāpārskata un turpmāk jākoordinē. Es nevēlējos balsot „par” šo dokumentu, jo uzskatu, ka, tikai ņemot vērā patērētāju drošību, mēs samazināsim pārāk plašo dažādas kvalitātes preču brīvu aprīti Pieņemtajiem pasākumiem ir jābūt samērīgiem, taču mums ir jāņem vērā arī patērētāju drošība, kā arī brīva dažādu produktu aprīte. Ir skaidrs arī tas, ka tirgus uzraudzība rada grūtības vairākām dalībvalstīm, jo tās nespēj atvēlēt vajadzīgos resursus efektīvai tirgus uzraudzībai.

Edvard Kožušník (ECR), rakstiski. – (CS) Es atbalstu ziņojuma galīgo versiju par Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanu un tirgus uzraudzību. Es atzinīgi vērtēju to, ka galīgajā versijā nav iekļauti priekšlikumi izveidot vēl vairāk aģentūru un ka tāpēc tas nenovedīs pie prasībām palielināt budžetu. Es vēlos norādīt, ka ziņojumā ir uzsvērts standartizācijas jautājums, jo tas ir regulējuma instruments, kas faktiski ir „lietpratīga regulējuma” piemērs un tāpēc tāds regulējums, kurš liecina nevis par lejupēju, bet gan augšupēju pieeju, ko virza ieinteresētās puses. Tieši šā iemesla dēļ es vēlos aicināt tirgus uzraudzības iestādes vairāk iesaistīties drošības standartu izstrādē, jo tā ir iespēja pienācīgi nodrošināt, ka viņu zināšanas standartizācijas procesā nesīs augļus. Es uzskatu, ka lielākai rīcības brīvībai produktu drošības standartu izstrādes gaitā ir svarīgi pievērsties Eiropas standartizācijas sistēmas stabilitātei, vienkāršojot Eiropas standartus un samazinot to izstrādes laiku.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Vispirms es vēlos apsveikt *Schaldemose* kundzi par paveikto darbu. Ziņojums, ko Parlaments šodien pieņēma, attiecas uz svarīgo produktu drošības jautājumu un tādejādi uz iedzīvotāju aizsardzību. Eiropas nopietnā apņēmība aizsargāt patērētājus no nekvalitatīviem un bīstamiem produktiem jau pati par sevi nozīmē labus standartus, taču es uzskatu, ka tos ir iespējams vēl uzlabot, jo īpaši ņemot vērā tā sauktos neaizsargātos patērētājus, galvenokārt bērnus, vecāka gadu gājuma cilvēkus un cilvēkus ar invaliditāti. Es uzskatu, ka šai ziņā tirgus uzraudzības sistēmas uzlabošana, pieņemot pasākumus robežkontroles efektivitātes palielināšanai, kā arī produktu pilnīgas izsekojamības nodrošināšanai visā piegādes ķēdē, ir būtiski svarīga. Es beigšu savu runu, atkārtoti uzsverot vajadzību pārskatīt pašlaik spēkā esošo tiesisko regulējumu, proti, Direktīvu par produktu vispārēju drošību saskaņā ar pamatnostādņiem, par kurām šodien balsoja Parlaments.

David Martin (S&D), rakstiski. – Tirgū vēl aizvien ir pieejams pārāk daudz nedrošu produktu. Es vērtēju atzinīgi šo ziņojumu, kurā teikts, ka RAPEX (ES ātrās brīdināšanas sistēma par bīstamiem patēriņa produktiem) ir jāuzlabo. Dalībvalstīm īpaši ir jāuzlabo muitas iestāžu darbs, sastopoties ar nedrošiem produktiem, kā arī muitas noteikumu izpildes efektivitāte un informācija par tiem.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Lai gan pēdējos 10 gados ir panākts nenoliedzams progress attiecībā uz produktu kvalitātes prasībām Eiropas Savienības iekšējā tirgū — daļēji pateicoties vienotai pieejai —, tomēr vēl ir daudz darāmā. Tāpēc ir svarīgi pārskatīt pašreizējos Eiropas tiesību aktus šai jomā. Ir skaidrs, ka Direktīva par produktu vispārēju drošību (DPVD), kas tika pieņemta pirms vairāk nekā 10 gadiem, tagad ir jāpārskata. Tas ļaus arī ievērot jaunā, 2008. gadā pieņemtā tiesiskā produktu regulējuma (JTR) noteikumus. Ir jāievieš ciešāka tirgus uzraudzība, kas iet roku rokā ar produktu

drošumu. Taču vislielākais uzdevums — kas ir arī šā ziņojuma prioritārais jautājums — ir vēltīt lielāku uzmanību izstrādājumiem, kas paredzēti bērniem un viņiem patīk. Būtu vēlams arī, lai Komisija ierosinātu pienācīgu regulējumu par produktu vispārēju drošību un tirgus uzraudzību. Tam būtu jāietver tādi svarīgi aspekti kā konkrēti pasākumi izsekojamības nodrošināšanai, ražotāju pienākums sniegt sīku riska analīzi produktu izstrādes stadijā vai stingri noteikumi produktu tirdzniecībai tiešsaistē.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pienācīgai ES ekonomikas attīstībai ir vajadzīga iekšējā tirgus konsolidācija. Taču tā ir iespējama vienīgi tad, ja produkti tirgū ir droši un patērētāji tiem uzticas. Mēs nedrīkstam tīkties nodrošināt produktu brīvu apriti un lielāku to daudzveidību tirgū uz patērētāju drošības rēķina. Dažos pēdējos gados produktu drošības ziņā ir panākts liels progress. Taču mums ir jāturpina to uzlabot, jo īpaši tādu izstrādājumu drošību, kas paredzēti bērniem, kuri cieš visvairāk, ja netiek ievēroti drošības noteikumi.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – Šis ziņojums, ko vienprātīgi pieņēma Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja, ir Parlamenta ieguldījums Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību pārskatīšanā. Atzinīgi vērtējams ir tas, ka ziņojumā ir uzsvērtā pašreizējo Eiropas tiesību aktu pārskatīšanas lielā nozīme, lai varētu atklāt un izņemt no apgrozības nedrošus produktus. Šis un citi pasākumi ir paredzēti, lai aizsargātu ES iedzīvotājus no bīstamu produktu parādīšanās tirgū, un tāpēc es balsoju „par” šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Aptuveni 60 % no produkcijas, par ko tiek ziņots RAPEX sistēmā, nāk no Ķīnas. Tādējādi vairākums bīstamu produktu nāk no tirgus, kuru ES nav iespējams kontrolēt. Es ceru, ka jaunā RAPEX–China sistēma to novērsīs. ES ir jāpieņem stingra nostāja, lai aizsargātu patērētājus un viņu veselību. Bīstami produkti ir jāizņem no apgrozības daudz ātrāk un efektīvāk un jāuzlabo to izsekojamība ražošanas ķēdē. Šai ziņojumā tas tiek ņemts vērā, un tāpēc es balsoju „par” to.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ļoti plašajam Eiropas tirgum ir vajadzīgs efektīvs un īpašs regulējums, lai garantētu patēriņa preču drošību, un tāpēc es uzskatu, ka ES ir jāatjaunina tiesību akti, lai nodrošinātu tirgus uzraudzību. *Schalldemose* kundzes ziņojums — kuru es atbalstīju, balsojot „par”, — apliecina vajadzību pārskatīt 2001. gada direktīvu, ņemot vērā dalībvalstu grūtības tās transponēšanā. Nepiemērojot šo direktīvu kopš 2004. gada, dalībvalstis ir sastapušās ar produktu uzraudzības problēmām un nav nodrošinājušas sertifikāciju vajadzīgajā apmērā. Es piekrītu lielajai nozīmei, kāda ziņojumā ir piešķirta viltojumu apkarošanai, ar jaunu tehnoloģiju palīdzību veiksmīgāk nosakot produktu drošības pakāpi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums attiecas uz Direktīvu par produktu vispārēju drošību un tirgus uzraudzību. Ņemot vērā tirgū pieejamo produktu brīvu apriti un aizvien pieaugošo to veidu dažādību, ir svarīgi, lai mēs neaizmirstu patērētāju drošību. Gan valdību, gan uzņēmumu pienākums ir garantēt lielāku produktu drošību. Tiesiskais regulējums Eiropas līmenī ir bijis veiksmīgs, palielinot ražojumu vispārēju drošību iekšējā tirgū. Taču ir vajadzīgi vēl lielāki uzlabojumi, jo pastāv nepilnības, kuras apdraud patērētāju drošību un kurām var būt kaitīgas sekas. Es balsoju „par” šo ziņojumu, jo piekrītu referentes priekšlikumiem, kuros ir uzsvērtā vajadzība pārskatīt pašreizējos Eiropas tiesību aktus par produktu drošību, lai būtu iespējams noteikt bīstamus produktus un gala patērētāja interesēs atsaukt tos no tirgus. Es īpaši vēlos uzsvērt drošības noteikumu grozījumus izstrādājumiem, kas paredzēti visneaizsargātākajiem patērētājiem vienotajā tirgū, proti, bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti.

Crescenzo Rivellini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es vēlos apsveikt *Schalldemose* kundzi par lielisko darbu.

Patērētājiem ir jāgarantē lielāka aizsardzība pret nekvalitatīviem un potenciāli bīstamiem produktiem. Ar šo ziņojumu mēs sakām Komisijai, ka mums jāpārskata šī direktīva, jāstiprina tirgus uzraudzības sistēma un visā vienotajā tirgū jāievieš vienota uzraudzības sistēma.

Lai efektīvi apkarotu nekvalitatīvus produktus kopējā tirgū, manuprāt, ir svarīgi uzlabot robežkontroli, jo īpaši ostās. Es aicinu Komisiju un dalībvalstu valdības ieviest stingrākas sankcijas importa precēm no trešām valstīm, kas pārkāpj drošības standartus.

Pilnīga produktu izsekojamība piegādes ķēdē ir vēl viens svarīgs punkts, kas garantē iespēju izņemt no apgrozības nekvalitatīvus produktus pat to ražošanas gaitā. Šajā nolūkā mums jāpiešķir robežkontroles iestādēm pietiekami resursi. Lielāka uzmanība ir jāpievērš arī tiešsaistes tirdzniecībai, kas pašlaik kļūst aizvien populārāka, jo īpaši to preču tirdzniecībai, kas var tieši kaitēt patērētājiem, piemēram, farmācijas produktu un pārtikas tirdzniecībai.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju „par” ziņojumu par Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanu. Es atbalstu pašreizējā produktu drošības tiesiskā regulējuma precizēšanu, ņemot vērā, ka to veido trīs līmeņu tiesību akti. Lai tirgus uzraudzības iestāžu interesēs novērstu neskaidrības, mums ir jāievieš kopīgs Eiropas tiesiskais regulējums, kas piemērojams visām precēm, kuras tirgo vai kuras tiek laistas iekšējā tirgū. Turklāt neaizmirsīsim, ka uzņēmēju nelegālas rīcības novēršanai ir svarīgi piemērot sankcijas pret tiem, kas apzināti laiž tirgū bīstamus produktus vai produktus, kas neatbilst prasībām, kā arī nodrošināt pārredzamību — preču aizlieguma gadījumi ir jāpublisko. Ziņojumā ir aplūkots vēl viens būtisks aspekts — produktu drošība globālā mērogā. Šai jautājumā Eiropas Savienībai mērķim jābūt uzlabot informācijas apmaiņu par bīstamiem produktiem no trešām valstīm, piemēram, no Ķīnas un Indijas, lai risinātu produkcijas drošības un izsekojamības problēmas, pirms šī produkcija nonāk Eiropas tirgū.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pareizi funkcionējošs vienotais tirgus nozīmē arī drošus produktus un patērētāju uzticību. Par mērķi izvirzot produktu brīvu apriti un vēl lielāku to dažādību tirgū, mēs produktu patērētāju interesēs nedrīkstam novērst uzmanību no produktu drošības. Vispārēji aplūkojot produktu drošības jomu, konstatējam, ka pēdējā desmitgadē Eiropas Savienībā tajā ir gūti panākumi. Valdības un uzņēmumi uzņemas atbildību garantēt drošu produktu apjoma pieaugumu, un tiesību akti ES līmenī palīdz radīt vienotu pieeju produktu prasībām, tādējādi uzlabojot produktu vispārējo drošību iekšējā tirgū. Lai gan panākumi ir redzami, vēl ir iespējams veikt uzlabojumus, un tas ir jā dara, citādi var tikt apdraudēta patērētāju drošība, un dažkārt sekas var būt pat nāvējošas.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments uzsver, cik būtiski ir uzlabot robežkontroli, jo īpaši ostās, lai efektīvi apkarotu nekvalitatīvu ražojumu nokļūšanu kopējā tirgū.

Pieņemtajā tekstā ir aicinājums Komisijai un dalībvalstu valdībām ieviest stingrākas sankcijas importētām precēm no trešām valstīm, kuras neatbilst drošības standartiem. Liela uzmanība ir jāpievērš arī tiešsaistes tirdzniecībai, kas nepārtraukti paplašinās, jo īpaši tādu produktu tirdzniecībai, kas var tieši kaitēt patērētājam, piemēram, farmācijas produktu un pārtikas tirdzniecībai.

Pilnīga izsekojamība visā produktu piegādes ķēdē ir vēl viens aspekts, kas garantē, ka no apgrozības tiks izņemti nekvalitatīvi produkti pat ražošanas procesa gaitā. Šajā nolūkā mums ir jānodrošina robežkontroles iestādēm pietiekami resursi pārbaūžu veikšanai.

Ir jāuzsver prasība, lai ražošanas uzņēmumi pārbauda riska iespējamību drošībai un veselībai pat produktu izstrādes stadijā, kā arī lai tie izveido publiski pieejamu produktu drošības datubāzi.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Direktīvas pārskatīšana ir paredzēta, lai unificētu un saskaņotu standartus, kurus piemēro patēriņa precēm un kuri tirgus uzraudzības jomā pašlaik reizēm savstarpēji pārklājas, bet reizēm ir atšķirīgi.

Globalizētā pasaulē, kurā notiek brīva preču aprīte un brīva cilvēku pārvietošanās, ir pieaugoša vajadzība sistemātiski pārbaudīt tirgojamos produktus.

Īpaša uzmanība ir jāpievērš produktiem, ko ievēd no trešām valstīm, kurās higiēnas un veselības standarti, ražošanas procesi un tādu materiālu lietošana, kas Eiropā ir aizliegti, draud ar to produktu piesārņošanu, kas nonāk uz mūsu galda vai mūsu rokās.

Mums īpaši jāpārbauda bērnu rotaļlietas, lai konstatētu, vai tajās nav toksisku vielu, jo viņi tās bieži bāž mutē, vēl jo vairāk tāpēc, ka pilnīgi visos gadījumos šīs rotaļlietas ir izgatavotas Ķīnā, valstī, kas ir bēdīgi slavēna ar zemām ražošanas izmaksām un paviršu kvalitātes kontroli. Mūs īpaši interesē izsekojamība, kas ir lietderīga tādu preču aprītes apturēšanai, kuras varētu apdraudēt patērētājus.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju „par” šo ziņojumu, kurā ir ierosināts uzlabot ES bīstamu patēriņa preču ātrās brīdināšanas sistēmu. Uzlabojot muitas noteikumu efektivitāti un informējot cilvēkus par tiem, mēs novērsīsim nedrošu produktu tirgošanu, tādējādi nesot labumu patērētājiem.

Róza Grāfin von Thun und Hohenstein (PPE), rakstiski. – Drošs iekšējais tirgus mūsu pilsoņiem ir prioritāte, un šajā ziņojumā ir pievērsta uzmanība nepilnībām mūsu tiesību aktos par produktu drošumu un tirgus uzraudzību, kā arī to īstenošanas trūkumiem ES un dalībvalstu līmenī. Tiesiskās noteiktības trūkums, kas ļauj piemērot atšķirīgus tiesiskos instrumentus dažādu kategoriju produktiem, pastāvot dažādiem apkārtceļiem, ir šķērslis drošībai tirgū, kā arī vienotā tirgus pareizai funkcionēšanai. Direktīva par produktu vispārēju drošību un tirgus uzraudzības noteikumi ir jāaizvieto ar vienotu regulējumu kā juridisku instrumentu, kas garantē iespējami lielu skaidrību un vienveidību.

Šā iemesla dēļ es šo domu esmu nolēmusi prioritārā kārtā iekļaut *Correia De Campos* ziņojumā par Eiropas Vienotā tirgus aktu, kuram es esmu ēnu referente. Turklāt, ņemot vērā to, ka aizvien vairāk cilvēku iepērkas tiešsaistē, tiesību akti par produktu drošību un tirgus uzraudzību ir beidzot jāatjaunina, iekļaujot tajos pasākumus attiecībā uz tirdzniecību tiešsaistē, lai stiprinātu patērētāju uzticēšanos šai jomai.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – (EL) Es balsoju „par” *Schalldemose* kundzes rezolūcijas priekšlikumu, jo šis ir nopietns un svarīgs jautājums. Pašreiz spēkā esošie mehānismi, kas saistīti ar produktu vispārēju drošību, ir jāuzlabo, lai palīdzētu uzturēt augstu patērētāju veselības un drošības aizsardzības standartu.

Nākot no valsts, kas ģeogrāfiski atrodas krustcelēs, es šo priekšlikumu uzskatu par īpaši konstruktīvu, jo daudzi produkti, kas tiek ievēsti no trešām valstīm, neatbilst veselības un kvalitātes specifīkācijām, kuras noteiktas ES tiesību aktos. Mēs spēsim būt patiesi efektīvi

un palīdzēt atbrīvot tirgu no nedrošām precēm, un apmierināt patērētāju intereses tikai tad, ja pakļausim šīs preces šādiem preventīviem un uzraudzības mehānismiem.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju „par” ziņojumu par Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanu un tirgus uzraudzību, jo efektīvas patērētāju aizsardzības interesēs es vispār atbalstu tirgus uzraudzības pastiprināšanu. Es uzskatu, ka ir svarīgi aizsargāt bērņus, vecāka gadagājuma cilvēkus un cilvēkus ar invaliditāti, jo Kopienai ir īpaša atbildība pret šīm grupām. Pēc desmit gadu pārtraukuma ir pienācis īstais laiks rūpīgi pārskatīt šo direktīvu, lai iekļautu tajā jaunus tirdzniecības veidus, piemēram, tirdzniecību tiešsaistē.

Ziņojums: Michèle Rivasi (A7-0035/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo piekrītu, ka reaģējot uz pandēmiju, ir vajadzīga labāka sadarbība, un piekrītu, ka ir jāpārskata ES un tās dalībvalstu sagatavotie profilakses plāni. Pasaules Veselības organizācijai ir steidzami jāpārskata pandēmijas definīcija, ņemot vērā ne tikai tās ģeogrāfisko izplatību, bet arī smaguma pakāpi. Es uzskatu, ka šo problēmu varētu veiksmīgāk risināt, novērtējot ieteiktās vakcinācijas stratēģijas, un to var sasniegt tikai ar nosacījumu, ka Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centrs efektīvāk realizē savas pilnvaras kā neatkarīga iestāde, kurai ir pietiekami daudz līdzekļu šim mērķim.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu, kuras nolūks ir nodrošināt lielāku piesardzību un pilnīgu pārredzamību attiecībā uz to zāļu novērtēšanu, kas tiek ieteiktas veselības apdraudējuma gadījumā, un uzlabot vakcinācijas un saziņas stratēģijas, lai sagatavotos pandēmijai un novērstu to. Es domāju, ka Eiropas Savienībai vajadzētu piešķirt vairāk līdzekļu pētniecībai un izstrādei attiecībā uz sabiedrības veselības profilakses pasākumiem, lai panāktu investīciju pieaugumu, kas paredzētas labākai gripas vīrusa ietekmes novērtēšanai un apsteigšanai, gan laikā starp pandēmijām, gan arī pandēmijas sākumā. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienībai vajadzēja izdarīt secinājumus no 2009.–2010. gadā veiktajiem strīdīgajiem H1N1 gripas apkarošanas pasākumiem un veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu turpmākas nesamērīgas reakcijas. Tāpēc es balsoju „par” šo tekstu, kas paredz intensīvāku sadarbību, lielāku neatkarību un lielāku pārredzamību, lai turpmāk efektīvi reaģētu uz visām pandēmijām. Intensīvāka sadarbība ir domāta tādā nozīmē, ka šis teksts paredz Eiropas Savienības ieviesto profilakses plānu pārskatīšanu, galveno dalībnieku pienākumu un atbildības pārskatīšanu un procedūras ieviešanu, kas dalībvalstīm ļaus veikt vakcīnu un zāļu grupas pirkumus. Šajā tekstā Pasaules Veselības organizācija tiek arī aicināta pandēmijas definīcijā iekļaut slimības smaguma kritērijus. Lielāka neatkarība ir domāta tādā nozīmē, ka šis teksts nosaka, ka Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centram savas pilnvaras ir jārealizē kā neatkarīgai iestādei, lai veiktu zinātniskus pētījumus, kurus neietekmē farmācijas uzņēmumi. Visbeidzot, lielāka pārredzamība ir domāta tādā nozīmē, ka šis teksts aicina novērtēt vakcinācijas stratēģiju efektivitāti. Rezultātā šis teksts starp dalībvalstīm ļaus veidot saskaņotāku saziņu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. Saskaņā ar skaitļiem, kurus Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centrs (ECDC) iesniedza 2010. gada aprīļa beigās, gripa A(H1N1) 2009. gadā Eiropā bija cēlonis 2900 nāves gadījumiem. Šie skaitļi ir mazi, salīdzinot ar oficiālajiem aprēķiniem attiecībā uz mirstību no sezonālās gripas, kas pēc Komisijas datiem ir 40 000 nāves gadījumi parastā gadā, un

220 000 — īpaši smagā sezonā. Tie ir arī ievērojami mazāki par tiem skaitļiem, kurus pašs optimistiskākajās prognozēs minēja ES dalībvalstu veselības aizsardzības dienesti. Sakarā ar šo vīrusu tika izziņota maksimālā līmeņa trauksme, kā rezultātā dažās dalībvalstīs tika veikts liels skaits pasākumu, kas bija ļoti dārgi (piemēram, izmaksas tiek lēstas ap EUR 1,3 miljardiem Lielbritānijā un EUR 990 miljoniem Francijā, salīdzinot ar EUR 90 miljoniem, kas tiek tērēti sezonālās gripas apkarošanai), un šajos gadījumos neatbilstoši vīrusa faktiskajam bīstamības līmenim. Es piekrītu, ka Pasaules Veselības organizācijai ir jāpārskata pandēmijas definīcija, ņemot vērā ne tikai vīrusa izplatību, bet arī slimības iespējamo smagumu, lai varētu adekvātāk reaģēt un aizsargāt ES iedzīvotājus no reālām briesmām. Es uzskatu, ka šajā jomā ir nepieciešama labāka sadarbība starp dalībvalstīm un atbildīgajām iestādēm un organizācijām, kā arī pārredzamāka atbildības sadale starp galvenajiem dalībniekiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Gripa A (H1N1), ko izraisa gripas A H1N1 vīruss, sākotnēji tika konstatēta 2009. gada marta beigās Meksikā, un pēc tam tā izplatījās dažādās valstīs. Pasaules Veselības organizācija (PVO) 2009. gada maijā gripai A (H1N1) piešķīra mērenu smaguma pakāpi, un tā paša gada jūnijā PVO izsludināja 6. līmeņa trauksmi, kas atbilst pandēmijas stadijai. Šī maksimālā līmeņa trauksme, ko izziņoja PVO, bija pamats vairāku pasākumu sākšanai Eiropā. Atsevišķos gadījumos tie bija ļoti dārgi pasākumi (piemēram, Lielbritānijā izmaksas tika lēstas EUR 1,3 miljardu apmērā, un Francijā — EUR 990 miljonu apmērā, salīdzinot ar EUR 87 miljoniem, kas tika tērēti sezonālās gripas apkarošanai). Reakcija bija nesamērīga. Visas dalībvalstis reaģēja neatkarīgi, bez saskaņošanas vai solidaritātes. Šajā ziņojumā, kuru es atbalstīju, ir izdarīti pareizi secinājumi, iesakot nodrošināt lielāku koordināciju starp dalībvalstīm un Eiropas veselības iestādēm, kā arī noskaidrot un pārskatīt galveno dalībnieku un vadības struktūru pienākumus un atbildību un draudus veselībai Eiropas līmenī. Visbeidzot tajā ir atzīta vajadzība veikt no farmācijas rūpniecības neatkarīgus vakcīnu un pretvīrusu medikamentu pētījumus, tostarp attiecībā uz vakcinācijas kontroli.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) ņemot vērā vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu reakciju uz iespējamās H1N1 vīrusa pandēmijas apkarošanu, es piekrītu, ka ir vajadzīgi uzlabojumi reakciju formulēšanā, pamatojoties uz to zinātnisko informāciju, kas pieejama šādā situācijā. Tāpēc es atbalstu reaģēšanas un profilakses plānu pārskatīšanu pandēmijas riska gadījumā. Visām šīm pārskatīšanām ir jābūt vērstām uz labāku sadarbību un koordināciju starp dalībvalstu veselības aizsardzības iestādēm un Eiropas iestādēm. Cits, manuprāt, ļoti svarīgs aspekts ir obligāta pārredzamība attiecībā gan uz zālēm, kuras tiek lietotas, gan arī zinātniskajiem ziņojumiem, kurus sniedz veselības aizsardzības iestādes, lai novērstu interešu konfliktus un iedzīvotājiem garantētu informācijas drošību un sniegšanu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) ES bija vislabāk sagatavotais pasaules reģions cīņai ar šo slimības uzliesmojumu, un tai bija vislabākās reaģēšanas spējas, lai gan pastāvēja ievērojamas atšķirības starp dalībvalstu gatavības līmeņiem un jebkādas reālas sadarbības trūkums starp tām šīs spējas mazināja. Eiropas Savienībā gatavošanās un reaģēšana uz veselības apdraudējumiem ir dalībvalstu atbildība, un tāpēc ir svarīgi, lai starp dalībvalstīm, iestādēm, starptautiskajām un reģionālajām organizācijām tiktu uzlabota sadarbība un koordinācija, jo īpaši vīrusa uzliesmojuma sākotnējās stadijās, lai novērtētu tā smaguma pakāpi un varētu pieņemt svarīgus pārvaldības lēmumus un saskaņotu pieeju. Atšķirīgie ieteikumi, kas pieņemti Eiropas Savienībā un dalībvalstīs attiecībā uz prioritārajām vakcinācijas mērķa grupām, norāda uz milzīgu nenoteiktību un atšķirīgiem uzskatiem,

kas pastāv attiecībā uz atbilstošu reakciju. Izmaksas, kas bija diezgan ievērojamas, arī varēja tikt samazinātas, ja starp dalībvalstīm būtu labāka sadarbība, un starp dalībvalstīm un Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centru. Es atzīstu nepieciešamību izstrādāt Eiropas rīcības kodeksu saistībā ar zinātnes eksperta uzdevuma realizēšanu jebkurā Eiropas iestādē, kas atbildīga par drošību un riska pārvaldību, un prognozēšanu, lai izvairītos no turpmākiem korupcijas gadījumiem.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) H1N1 gripas epidēmijas, par kuru iepriekš tika brīdināts, apkarošanas pasākumi izrādījās neveiksmīgi. Tāpēc mums ir jāmacās no šīs krīzes, lai turpmāk mēs spētu efektīvāk cīnīties pret jebkādas pandēmijas draudiem. Ir skaidrs, ka dalībvalstīm ir vairāk jāsadarbjas savā starpā, kā arī ar Eiropas iestādēm, lai pandēmijas gadījumā reaģētu efektīvāk. Tāpat mums ir jānoskaidro to struktūru pienākumi ES līmenī, kas pārzina veselības apdraudējumus, un jānodrošina, ka PVO pārskata globālās pandēmijas trauksmes izsludināšanas kritēriju definīciju. Visbeidzot, šķiet, ka dalībvalstīm attiecībā uz vakcīnām vajadzētu izstrādāt kopīgu publisko iepirkumu sistēmu. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi: ir nepieciešama pilnīga pārredzamība attiecībā uz ekspertiem, kas Eiropas valstīs sniedz konsultācijas valsts veselības iestādēm, lai izbeigtu iespējamus interešu konfliktus.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju balsojumu par šo ziņojumu, kuram es biju ēnu referente no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgiem demokrātiem). To aptuveni 500 miljonu iedzīvotāju dēļ, kurus mēs pārstāvam, mums ir jāizdara secinājumi no šīs krīzes, lai mēs varētu efektīvāk cīnīties pret jebkādiem jauniem pandēmijas draudiem. Vakar pieņemtais teksts ir ļoti labs kompromiss attiecībā uz sadarbību veselības jomā, neatkarību un pārredzamību.

Ņemot vērā to, ka īsta sadarbība veselības jomā starp dalībvalstīm ir bijusi neveiksmīga, bija jāpieņem konstruktīva un praktiska pieeja, tostarp jāveic šādas darbības:

jāpastiprina sadarbība starp dalībvalstīm un jāuzlabo koordinācija starp dalībvalstīm un Eiropas iestādēm, lai nodrošinātu efektīvāku reakciju turpmāku pandēmiju gadījumā;

jānoskaidro to struktūru uzdevums ES līmenī, kas pārzina veselības apdraudējumus;

jāaicina PVO pārskatīt globālās pandēmijas trauksmes izsludināšanas kritēriju definīciju;

jānovērtē dalībvalstīs izmantotās vakcinācijas un saziņas stratēģijas, lai atgūtu iedzīvotāju uzticību;

dalībvalstīm attiecībā uz vakcīnām ir jāizstrādā kopīga publisko iepirkumu sistēma, lai novērstu būtiskas atšķirības;

lai novērstu jebkādus interešu konfliktus, ir jāpublicē to ekspertu ieinteresētības paziņojumi, kuri Eiropas valstīs sniedz konsultācijas valsts veselības iestādēm.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo domāju, ka attiecībā uz reaģēšanu uz epidemioloģiskiem riskiem ES līmenī ir vajadzīga labāka koordinācija. H1N1 gripas gadījums atklāja nepilnīgo risku pārvaldību globālā līmenī, galvenokārt neatbilstošās saistības dēļ starp trauksmes līmeņiem un faktiskajām briesmām, kā rezultātā tika iztērēts daudz līdzekļu. Šajā sakarā es domāju, ka Eiropas Savienībai vajadzētu ieviest neatkarīgu pandēmijas risku novērtēšanas sistēmu, kā arī uzlabot koordināciju attiecībā uz šo risku pārvaldību. Tāpēc Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centram ir jābūt iespējām, kas vajadzīgas, lai šajā jomā rīkotos maksimāli aktīvi.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsēju par šo ziņojumu, kas attiecas uz H1N1 gripas apkarošanas pasākumiem, jo tajā ir uzsvērtā sadarbības, neatkarības un pārredzamības stiprināšanas nozīme cīņā pret turpmākām pandēmijas krīzēm, jo īpaši uzlabojot Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centra kā neatkarīgas iestādes pilnvaru izmantošanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pasauli 2009. gadā bija pārņēmušas bailes no vīrusa, kuram piemīt liels pandēmijas un, iespējams, nāvējošs potenciāls: gripas A. Par laimi, sliktākie scenāriji attiecībā uz saslimstību un mirstību no H1N1 vīrusa nepiepildījās. Eiropā šis vīruss bija cēlonis 2900 nāves gadījumiem, kas ir ievērojami mazāk par tiem nāves gadījumiem, ko izraisīja sezonālā gripa. Tomēr Pasauls Veselības organizācijas izziņotās trauksmes un tās bažu rezultātā dalībvalstis veica ārkārtas pasākumus, piemēram, masveida vakcināciju, kas veselības aprūpes sistēmām radīja ievērojamas izmaksas. Svarīgi ir izdarīt secinājumus no notikušās cīņas pret gripu A, tā vietā, lai norādītu uz kļūdām. Šajā sakarā, manuprāt, labāk tomēr ir kļūdoties, izdarot kaut ko par daudz, nekā kaut ko neizdarot. Otrkārt, mums ir jānācās, lai varētu cīnīties pret turpmākām pandēmijām, kas varētu būt vēl agresīvākas, un jāsaprot, kā un kad rīkoties, un kādus pasākumus ir jāveic.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Par laimi, saskaņā ar Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centra sniegtajiem datiem (ECDC) H1N1 gripas vīruss bija cēlonis mazākam nāves gadījumu skaitam nekā sākotnēji tika prognozēts, un pašlaik tas Eiropas Savienībā tiek uzskatīts par slimību ar zemu smaguma pakāpi. Šim vīrusam sākot izplatīties, tas sākotnēji izraisīja zināmu trauksmi, kā rezultātā vairākas dalībvalstis veica ievērojamus ieguldījumus vakcinācijas programmās, kas izrādījās pārmērīgas, jo tādās valstīs kā Polija, kas neveica nekādus ārkārtas pasākumus, mirstības rādītājs saglabājās vienā līmenī ar tām valstīm, kas sāka valsts mēroga vakcinācijas kampaņas, kuru izmaksas tiek lēstas daudzu miljonu euro apjomā.

Saskaņā ar šo ziņojumu, „attiecīgo vakcīnu iepirkuma politika jau bija noteikta 2007. gadā noslēgtos „neaktīvos līgumos” ar farmācijas uzņēmumiem”. Tas atklāj pārredzamības trūkumu šajā procedūrā, jo dalībvalstis ir pārāk atkarīgas no farmācijas uzņēmumiem. Tāpēc es piekritu referentei un ceru, ka viņas ieteikumus, jo īpaši attiecībā uz informācijas drošumu un piesardzības principu — kas drīzāk ir domāts pacientu, nevis uzņēmumu labumam — būs ņēmusi vērā Komisija un visas dalībvalstis.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā izsludinātās gripas A (H1N1) pandēmijas vētrainos apkarošanas pasākumus un apstiprinātos skaitļus (2900 nāves gadījumu, kuru cēlonis ir bijusi H1N1 gripa, kamēr sezonālā gripa tajā pašā gadā bija cēlonis 40 000 nāves gadījumiem), šajā ziņojumā tiek aicināts nodrošināt pārredzamību, kas mums šķiet slavējami. Tas attiecas gan uz to, kas ir noticis, — ar pieņemto procedūru un atbildības pilnīgu skaidrojumu — gan arī pieeju turpmākām situācijām. Īpaši tika izcelti šādi jautājumi: jautājums par vakcīnu iepirkšanu un pretvīrusu ārstēšanu; informācija par reģistrētajiem gadījumiem un to smaguma pakāpi; piekļuves piešķiršana Eiropas Zāļu aģentūras dokumentiem, kas attiecas uz klīniskiem izmēģinājumiem, pētniecības protokoliem un zāļu blakusiedarbību; un interešu konflikti to speciālistu starpā, kuri Eiropas valstīs sniedz konsultācijas valsts veselības iestādēm. Ziņojumā „prasa izvērtēt ES un dalībvalstu profilakses plānus attiecībā uz turpmākajām gripas pandēmijām, tos padarot efektīvākus un saskaņotākus un pietiekami neatkarīgus un elastīgus”. Tajā tiek arī ieteikts šajā jomā stiprināt sadarbību starp dalībvalstīm, gan attiecībā uz vīrusu izraisīto slimību uzliesmojuma smaguma pakāpes definēšanu, gan arī lēmumu pieņemšanu. Kopumā mēs šo ziņojumu vērtējam pozitīvi un tāpēc balsojām par to.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā novērtēšanas stadijā, kas sakrīta ar laiku, kad tika veikti H1N1 gripas apkārošanas pasākumi, ir jāizdara secinājumi un jāatzīst, ka valstīm ir vajadzīgas valsts veselības aprūpes sistēmas un konsultāciju dienesti sabiedrības veselības jomā, kas spēj darboties dažādās jomā, jo īpaši:

- no farmācijas rūpniecības neatkarīgu zinātnisko pētījumu izstrādāšanā un vērtēšanā par pretvīrusu vakcīnu un zāļu iedarbību, drošību un risku un ieguvumu attiecību, un ieteiktajām mērķgrupām;

- informācijas vērtēšanā par zālēm, kas tiek ieteiktas veselības apdraudējuma gadījumā, jo īpaši pandēmiju situācijās;

- spēju stiprināšanā attiecībā uz risku pārvaldīšanu un paredzēšanu un saistībā ar pētniecību un izstrādi šajās jomās, kā arī attiecībā uz profilaktiskiem sabiedrības veselības pasākumiem.

Ir arī jāuzlabo sadarbība starp dažādiem valsts dienestiem un starp šiem dienestiem un attiecīgām starptautiskām un reģionālām iestādēm un organizācijām.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Es atbalstu M. Rivasi kundzes ziņojumu par Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veikto H1N1 gripas apkārošanas pasākumu novērtējumu, jo tajā ir uzsvērtā Eiropas Savienības pārlietu trauksmainā nostāja, novērtējot šo problēmu. Es esmu par to, lai ievērojama uzmanība tiktu veltīta jautājumiem, kas attiecas uz ES iedzīvotāju veselību, bet ne par to, lai tiktu pieņemtas pārlietu trauksmainas nostājas, kas pēc tam ir iemesls pārmērīgiem valsts tēriņiem veselības jomā. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Mūsu pieņemtais rezolūcijas priekšlikums veido pamatu ļoti vajadzīgajām pārdomām par Eiropas Savienības reakciju uz cūku gripas izplatīšanos.

Kā visi atceras, tā vietā, lai šajā laikā rastu kopīgus risinājumus, dalībvalstis ieņēma individuālistiskas nostājas. Dažādu dalībvalstu valdību reakcijas bija ļoti atšķirīgas, sākot no plaša mēroga vakcinēšanas kampaņām, līdz pilnīgai vakcinēšanas iespējas ignorēšanai, piemēram, Polijā. Šai pieredzei vajadzētu mūs motivēt uzlabot koordināciju starp dalībvalstu veselības iestādēm un Eiropas iestādēm, pārskatīt profilakses un vakcinācijas stratēģijas un atkārtoti definēt pandēmijas trauksmes kritērijus.

Es vēlētos norādīt, ka efektīvāka sadarbība var ne tikai novest pie izmaksu samazināšanās šādu krīžu pārvaldības procesā, tostarp dalībvalstīm veicot vakcīnu grupas pirkumus, bet, pirmkārt, tā var nodrošināt, ka cilvēkiem tiek sniegta labāka aizsardzība, tā kā robežas, protams, nespēj apturēt vīrusa izplatīšanos.

Visbeidzot es ceru, ka Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centram tiks sniegts nepieciešamais atbalsts, lai tas varētu pilnīgi neatkarīgi turpināt veikt savu darbu attiecībā uz veselības apdraudējumu novērtēšanu un kontrolēšanu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ziņojumu attiecībā uz H1N1 gripas apkārošanas pasākumu novērtēšanu. Tomēr es vēlētos norādīt, ka šie „apkārošanas pasākumi” īstenībā bija vēl viena piekāpšanās „piesardzības principam”, kas pieprasa rīcību pirms jebkāda precīza atspoguļojuma. Fakts, ka PVO ģenerāldirektore paziņoja par pandēmijas draudiem, bet pati izvēlējās nepotēties, ir acīmredzams piemērs neatbilstībai starp personisko uzskatu par šīs slimības uzliesmojuma smaguma pakāpi un atbildīgo personu publiskajiem paziņojumiem. Kopš inficēto asiņu lietas neviena valsts veselības iestāžu amatpersona nav vēlējusies uzņemties nekādu atbildību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) H1N1 gripas gadījums bija ļoti pamācošs. Pirmkārt, tas mums iemācīja izšķiest naudu. Šīs „cūku” gripas izmaksas (saskaņā ar Revīzijas palātas datiem, EUR 900 miljoni!) nav saistītas ar upuru skaitu. H1N1 gripas upuru skaits bija 10 reizes mazāks par parastās sezonālās gripas upuru skaitu. Vēl ir taisnība, ka šie 2000 ikgadējie upuri, no kuriem vairums bija veci vai jau slimi cilvēki, nevienam neinteresē. Tie ir daudz mazāk eksotiski.

Nākamais, tā mums iemācīja, kā pilnīgi noslēpt nepārdomātus lēmumus ar trauksmainām runām un roku vicināšanu. Nevajadzīgi tika pasūtīti desmitiem miljoni zāļu devu. Mums tika piedāvāts pasākums, kas bija paredzēts kā masveida vakcinācijas programma, bet tika organizēts, neņemot vērā veselo saprātu. Saziņa bija tik pārspīlēta un pretrunīga, ka Francijas iedzīvotāji pilnīgi pamatoti ar aizdomām novērsās no viņiem izteiktajiem rīkojumiem.

Pastāvēja aizdomas par kopīgām interesēm starp tiem, kas pieņem politiskus lēmumus, un tiem, kas no šiem lēmumiem gūst finansiālu labumu. Visbeidzot, H1N1 gripa mums iemācīja, ka, lai arī cik Francijā neuzticams, nolaidīgs vai nekompetents nebūtu ministrs vai ministre, nekas nevar viņu piespiest atkāpties. Un ikdienas notikumi Francijas valdībā ir pierādījums tam, ka nekas, pilnīgi nekas nav mainījies!

Mathieu Grosch (PPE), rakstiski. – (DE) Trūkst pārredzamības attiecībā uz metodēm, ar kurām mēs 2009. un 2010. gadā apkarojām H1N1 gripas paveidu, ko Pasaules Veselības organizācija nosauca par pandēmiju. Šis jautājums ir aplūkots „Ziņojumā par Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veikto H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējumu”. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo īpaši tāpēc, ka tajā ir pilnīga pārredzamība attiecībā uz tām zālēm, kas tiek izmantotas neatliekamas medicīniskas iejaukšanās un pandēmijas gadījumā.

Pasūtot vakcīnas un ieviešot tās, dalībvalstis rīkojās vienpusēji. Šajā saistībā ir svarīgi novērtēt vakcīnu uzkrāšanas stratēģiju un strādāt pie tā, lai dalībvalstis turpmāk izveidotu kopīgu vakcīnu iepirkumu sistēmu. Svarīga ir arī uzlabota koordinācija starp dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un Eiropas aģentūrām.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Pateicoties grozījumiem, kurus apspriešanai iesniedza manis pārstāvētā politiskā grupa (Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti)), šajā ziņojumā ir iekļauti konstruktīvi priekšlikumi, lai palīdzētu mums mācīties no veselības krīzes, ko izraisīja H1N1 vīruss, jo īpaši uzlabojot Eiropas koordināciju.

Patiešām, sākotnējā ziņojumā bija daudzas neprecizitātes, un tas varēja atņemt cilvēkiem vēlēšanos veikt potēšanos. Tomēr šodien pieņemtais ziņojums mēģina atjaunot mūsu pilsoņu uzticību veselības krīzes apkarošanas pasākumiem. Veselības nozares speciālistiem vajadzēs vairāk iesaistīties pandēmijas profilakses un apkarošanas stratēģijas izstrādāšanas un īstenošanas procesā. Mēs vairs nevaram pieļaut, ka imunizācijas kampaņas aptver šāda neskaidrība un aizdomas.

Svarīgi būs uzlabot saziņu, ņemot vērā, cik viegli baumas, kurām nav zinātniska pamatojuma, izplatās jaunajos plašsaziņas līdzekļos un internetā. Par laimi, gripa izrādījās mazāk nopietna, nekā tika gaidīts, bet tā ir pārāk bīstama, lai nepietiekami novērtētu tās neprognozējamību un turpmāko pandēmiju iespējamo smaguma pakāpi.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo Pasaules Veselības organizācijai ir steidzami jāpārskata tās definīcija, pandēmijas stadiju definīcijās iekļaujot slimības smaguma pakāpi, lai būtu iespējams reaģēt atbilstošāk. Reaģējot uz pandēmiju, ir vajadzīga labāka sadarbība. Ir jānoskaidro profilakses plāni un vajadzības gadījumā

jāpārskata galveno dalībnieku pienākumi un atbildība, un jāpastiprina sadarbība starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu saskaņotu risku pārvaldību, reaģējot uz pandēmiju saskaņā ar Starptautiskajiem veselības aizsardzības noteikumiem, kā arī dalībvalstīm ir nepieciešama nopietnāka koordinācija ar Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centru. Ir jāievieš procedūra, kas dalībvalstīm ļautu brīvprātīgi veikt grupas pirkumus. Ražotājiem ir jāuzņemas pilna atbildība par to izstrādājumu reģistrētajām indikācijām, un dalībvalstīm šo nosacījumu vajadzētu pilnīgi piemērot visos līgumos par vakcīnu iepirkšanu. Ir jāpārskata Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs noteiktie profilakses plāni attiecībā uz turpmākām gripas pandēmijām, lai tie būtu efektīvāki, saskaņotāki un pietiekami autonomi un elastīgi un tos varētu maksimāli ātri piemērot faktiskajam riskam, vērtējot katru gadījumā atsevišķi un pamatojoties uz jaunāko būtisko informāciju. Es piekrītu viedoklim, ka vakcinācijas stratēģiju veiksmīga īstenošana ir atkarīga no trim nosacījumiem: vakcīnas iedarbības, pozitīvas vakcīnas ieguvumu un risku attiecības un koncentrēšanās uz riska grupām.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es uzskatu, ka rezolūcija par Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veikto H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējumu skaidri atklāj pieļautās kļūdas un vienlaikus liek pamatus jauniem, efektīviem gripas pandēmiju apkarošanas pasākumiem. Ir labi zināms, ka reakcija uz H1N1 gripas izplatīšanos bija pārspīlēta, salīdzinot ar šīs problēmas reālo mērogu. Tieši šā iemesla dēļ es uzskatu, ka Eiropas gripas pandēmijas profilakses plāni ir jāpārskata, lai reakcijas būtu ātras, saskaņotas un efektīvas. Šajā ziņā, manuprāt, ir svarīgi stiprināt sadarbību un koordināciju starp dalībvalstīm, lai šai problēmai atrastu patiesi eiropeisku stratēģisko pieeju. Turklāt es uzskatu, ka būtu labi, kā minēts rezolūcijas tekstā, ja neatkarīgos zinātnes ekspertus ar farmācijas rūpniecību nesaistītu nekādas intereses, kuras varētu iesaistīt šajā procesā līdzās farmācijas nozares operatoriem.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Apzinoties H1N1 gripas nopietnību un mūsu iedzīvotāju veselības nozīmīgumu, es domāju, ka šis ziņojums ir īpaši svarīgs, jo tajā ir arī iezīmēts pareizais ceļš šo situāciju risināšanai. Pasaules Veselības organizācija 2009. gadā šai slimībai apstiprināja mērenu smaguma pakāpi, un dalībvalstu izmantotās atšķirīgās pieejas rezultātā radīja milzīgas izmaksas, veicināja steidzami saražoto vakcīnu pārdošanu un pandēmijas definīcijas pārskatīšanu, kā kritēriju ņemot vērā ne tikai tās ģeogrāfisko izplatību, bet arī smaguma pakāpi. Šie faktori izceļ faktu, ka ir pilnīgi nepieciešama citāda pieeja. Eiropas Savienībai attiecībā uz šo situāciju risināšanu ir vajadzīga labāka sadarbība, lielāka pārredzamība un neatkarība.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Gripas tēma katru gadu parādās ne tikai Eiropas Parlamenta, bet arī daudzu dalībvalstu parlamentu darba kārtībā. Es uzskatu, ka M. Rivasī kundzes ziņojumā ir izmantota ļoti plaša pieeja H1N1 gripas problēmai, iztīrājot to vairākās pozīcijās, runājot, piemēram, par sadarbību, neatkarību un pārredzamību, kas būs ļoti aktuālas tēmas turpmāku pandēmiju gadījumā. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāveic aktīvi un steidzami pasākumi, tāpēc es balsoju par šā ziņojuma pieņemšanu attiecībā uz H1N1 gripas apkarošanas pasākumiem.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā nebija nekā, pret ko iebilst. Tomēr, ņemot vērā H1N1 gripas ierobežoto ietekmi, man nav saprotams, kāpēc Parlaments nolēma šim jautājumam tērēt laiku un līdzekļus.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *rakstiski*. – (CS) Es vēlos pateikties referentei par ļoti sīki izstrādāto un atklāto ziņojumu, kurā ir iekļauti daudzi satraucoši ziņojumi. Nav šaubu par to, ka kopīga ES pieeja pandēmijas laikā apstiprināja kopīgas rīcības potenciālu, lai gan arī

atklāja dramatiskus vājumus, jo īpaši profilakses, objektīvas statistikas un drošu un iedarbīgu zāļu iepirkšanas jomā. ES nesen bija divas reizes saskārusies ar bīstamas vīrusu infekcijas problēmu. No šīs pieredzes netika izdarīti pietiekami secinājumi. Es atzinīgi vērtēju priekšlikumus saistībā ar zāļu iedarbības stingrāku pārbaudi un prasību veikt datu objektīvu apkopošanu, un arī interesi aizsargāt visus ES iedzīvotājus neatkarīgi no veselības aprūpes sistēmas. Es uzskatu, ka prasībai finansēt pētniecību un izstrādi ir būtiska nozīme, kā arī likumam, kas nosaka, ka farmācijas uzņēmumiem būs konsultatīva, nevis noteicoša nozīme. Tas pats attiecas uz vakcinācijas materiālu un citu zāļu pētījumiem un testiem, kas jāveic neatkarīgi no farmācijas uzņēmumiem. Es arī atbalstu prasību ieviest stingrākus noteikumus tiem profesionāļiem un konsultantiem, kas sadarbojas ar Eiropas iestādēm. Sabiedrībai ir jābūt skaidri un pārredzami informētai, lai gan tādā veidā, kas neizraisa paniku, bet sniedz kvalificētu un visaptverošu informāciju. Es kā kvestors, kurš kopīgi ir atbildīgs par EP deputātu un Eiropas Parlamenta darbinieku veselību, vēlos sacīt, ka mūsu pasākumi Eiropas Parlamentā ir bijuši efektīvi, taču ne lēti.

Clemente Mastella (PPE), *rakstiski*. – (IT) Pamatojoties uz šajā ziņojumā sniegtajiem statistikas datiem, var secināt, ka reakcija uz H1N1 izplatīšanos faktiski ir bijusi nesamērīga pret šīs parādības patieso dabu, kas daudzās dalībvalstīs izraisīja būtībā ļoti dārgas vakcinēšanas kampaņas. Tāpēc referente uzskatīja, ka ir jāizvirza ļoti svarīgi jautājumi, pirmkārt, attiecībā uz farmācijas uzņēmumu milzīgo ietekmi. Viņa pieprasa pretvīrusu medikamentu pētījumus nodalīt no farmācijas uzņēmumiem. Paātrinātas atzišanas procedūras ir uzskatāmi parādījušas to ierobežojumus, jo nekādi zinātniski pierādījumi nav pieejami, tāpēc joprojām tiek izmantoti rūpniecības publicētie dati. Ir arī vajadzīga labāka sadarbība, lai pieprasītu galveno dalībnieku profilakses plānu un to pienākumu pārskatīšanu un arī lai dalībvalstīm ļautu brīvprātīgi veikt grupu pirkumus. Pasaules Veselības organizācijai (PVO) pēc iespējas ātrāk ir jāpārskata sava pandēmijas definīcija, lai tās klasifikācijā iekļautu vīrusa virulenci. Šajā saistībā ir nepieciešams, lai vakcīna būtu iedarbīga, tai būtu pozitīva attiecība starp riskiem un ieguvumiem un tā būtu patiesi orientēta uz riska grupām. Visbeidzot mums ir jāizvairās no jebkādiem interešu konfliktiem, jo tie uzreiz var radīt aizdomas par pārmērīgu spiedienu uz sabiedrisko domu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šis ziņojums ir labs ar to, ka tajā ir nosodīts pārredzamības trūkums Eiropas Zāļu aģentūrā, kā arī saites starp farmācijas uzņēmumiem, no vienas puses, un vakcīnu un pretvīrusu medikamentu ekspertiem — no otras puses. Tāpēc ir žēl, ka ziņojumā netiek aicināts pārtraukt aģentūras darbības līdz laikam, kamēr nebūs veiktas reālas, visaptverošas reformas. Es balsoju, lai iedrošinātu referenti nākamajā reizē doties tālāk.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) H1N1 gripas apkarošanas pasākumi Eiropas Savienībā ir atklājuši dažādas grūtības, jo īpaši attiecībā uz tās faktisko smaguma pakāpi un mērogu; dalībvalstu reakcija apmēru ziņā bija nesamērīga un ļoti dārga, salīdzinot ar ikgadējo nāves gadījumu skaitu, kuru cēlonis ir parastā gripa, un summām, ko dalībvalstis tērē tās apkarošanai. Eiropā veikto H1N1 gripas apkarošanas pasākumu analīze izceļ pamatproblēmu: dalībvalstu un/vai Eiropas veselības aizsardzības iestādēm trūkst neatkarīga novērtējuma, kā rezultātā tās nespēj piemērot veselības aizsardzības pasākumus pašā labākajā veidā un īstā laikā, kad pieejama faktiskā klīniskā un epidemioloģiskā statistika. Tādējādi, lai cilvēkos neizraisītu vispārēju paniku un neveidotos lieki izdevumi, turpmāko pandēmiju gadījumu apkarošanas pasākumos ir jāveic pārmaiņas.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – Šajā ziņojumā ir novērtēti Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veiktie H1N1 gripas apkarošanas pasākumi, un izcelti tie elementi,

kurus vajadzētu uzlabot: sadarbība, neatkarība un pārredzamība turpmāko pandēmijas krīžu apkarošanas pasākumos, proti, pilnvērtīgāk izmantojot ECDC pilnvaru apjomu.

Tomēr ar vienu novērtējumu nav pietiekami, un es neesmu redzējis, ka attiecībā uz ātru un efektīvu reakciju uz slimību uzliesmojumiem notiktu jebkāda turpmāka attīstība, un nekas nav dzirdams par profilaktiskiem pasākumiem. Šis ziņojums, kā parasti, ir neskaidrs un nekonkrēts. Es balsoju „par” to, jo nav citu ziņojumu.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) No A/H1N1 veida gripas 2009. gadā mirstība bija mazāka nekā no sezonālās gripas. Lai arī PVO H1N1 gripu klasificēja kā vieglu slimību, tā tomēr izziņoja 6. līmeņa pandēmijas trauksmi, kas ir pats augstākais līmenis. Lai izpildītu savas saistības pret iedzīvotājiem, ES dalībvalstis rezultātā iztērēja miljardus, lai apkarotu gripas uzliesmojumu, no kuras iespējamais apdraudējums ir daudz mazāks nekā no parastās gripas. Savu ieguldījumu šīs panikas radīšanā sniedza arī plašsaziņas līdzekļi. Kad pandēmija tiek pasludināta par bīstamu, taču atklājas, ka ir sacelta vētra tējas glāzē, tad turpmākie brīdinājumi vairs netiks uztverti nopietni, kas ir satraucoši. Tas uzskatāmi parāda to, ka PVO ir jāpārskata savi pandēmijas kritēriji.

Pandēmijas gadījumā laba sadarbība un zāļu kopīga iepirkšana, protams, ir izdevīga, kas palīdz panākt cenu samazināšanu. Tomēr, ja jauno zāļu licencēšanas process tiek steidzināts, lai cīnītos ar iluzorisku pandēmiju, tad mēs saskaramies ar milzīgu problēmu. Šeit nav ņemta vērā plašsaziņas līdzekļu un farmācijas uzņēmumu nozīme panikas liesmu uzpūšanā. Tāpēc es atturējos no balsošanas.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo ir grūti paredzēt pandēmijas smaguma pakāpi un to, kādā veidā tā izpaudīsies, un bieži pandēmiju gadījumos tiek pieņemti daudzi nesamērīgi lēmumi. Tāpēc būtiska uzmanība ir jāpievērš sadarbības, neatkarības un pārredzamības nodrošināšanai. Vispirms ir viscaur jāpārskata Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs noteiktie profilakses plāni attiecībā uz turpmākām gripas pandēmijām, lai tie būtu elastīgi un efektīvi piemērojami katru reizi, kad pastāv gripas pandēmijas risks. Turklāt mums ir jāveicina sadarbība un darbību koordinācija starptautiskā un reģionālā līmenī, lai pienācīgi nodrošinātu risku pārvaldību un uz pandēmijas risku varētu reaģēt nekavējoties. Es uzskatu, ka lielākus finanšu līdzekļus vajadzētu piešķirt pētniecībai un izstrādei, tāpēc mums ir jāpalielina investīcijas, lai novērtētu un paredzētu gripas vīrusa ietekmi. Svarīgi ir nodrošināt, ka iepriekšēji pirkuma nolīgumi un piegādes process ir pārredzami, tādējādi samazinot šajā jomā korupciju. Mums ir jāierobežo farmācijas uzņēmumu ietekme, ne tikai attiecībā uz izstrādājumu izplatīšanu, bet arī vakcīnu un pretvīrusu medikamentu pētījumu veikšanu. Zinātnes ekspertiem vajadzētu publiski paziņot, ka viņus ar farmācijas rūpniecību nesaista finansiālas vai cita veida intereses.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju par šo ziņojumu, kas attiecas uz Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veikto H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējumu. Daudzos gadījumos, tostarp Grieķijā, uzmanība no iestāžu un valsts puses samazinājās, tiklīdz samazinājās šā jautājuma publicitāte. Debātes par gripu vairs nenotiek, bet vīruss ne tikai turpina pastāvēt; tas ir izrādījies pat vēl bīstamāks nekā iepriekš. Piemēram, Grieķijā nesen šā vīrusa izplatības rezultātā pieauga gan saslimstība, gan arī nāves gadījumu skaits, kad dzīvību zaudēja vairāk nekā 100 cilvēku. Kā galvenais iemesls tika norādīts informācijas trūkums: viegli ievainojamo cilvēku grupas, piemēram, hroniski slimnieki, kuriem vajadzēja vakcinēties, to neizdarīja, jo uzskatīja, ka briesmas ir jau garām.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Ziņojumā par Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veiktajiem H1N1 gripas apkarošanas pasākumiem ir uzsvērts tas, ka saskaņā ar statistikas datiem šī slimība Eiropā nebija smaga (cilvēkfaktoru ziņā katrs mirušais cilvēks ir neaizstājams zaudējums). Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centrs ziņoja par 2900 nāves gadījumiem Eiropā, kurus 2009. gada laikā izraisīja saslimšana ar H1N1. Šis skaitlis ir mazāks par Eiropas Komisijas oficiālajiem aprēķiniem attiecībā uz nāves gadījumu skaitu tikai no sezonālās gripas. Nāves gadījumu skaits ir arī ievērojami mazāks par ES dalībvalstu veselības aizsardzības dienestu pašām optimistiskākajām prognozēm. Dalībvalstīm un Eiropas iestādēm reaģējot uz maksimālā līmeņa trauksmi, ko izziņoja Pasaules Veselības organizācija (PVO), tika realizēti daudzi dārgi un nesamērīgi pasākumi, salīdzinot ar H1N1 gripas smaguma pakāpi. Tomēr, ņemot vērā PVO ieteikumu, es nedomāju, ka varēja rīkoties savādāk. Šis gadījums tomēr vēl ir jāpārdomā, un es piekrītu referentes viedoklim, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga lielāka sadarbība starp tās dalībvalstīm, lielāka neatkarība, un lielāka pārredzamība, jo īpaši attiecībā uz šo pasākumu ar būtisku finansiālo ietekmi izmaksu un ieguvumu novērtējumu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – Ziņojumā tiek pausts uzskats, ka, reaģējot uz pandēmiju, ir vajadzīga labāka sadarbība, un tajā tiek aicināts pārskatīt Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs noteiktos profilakses plānus. Tajā tiek arī aicināts pastiprināt sadarbību starp dalībvalstīm un uzlabot dalībvalstu koordināciju ar Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centru (ECDC). Ziņojumā PVO tiek arī mudināta pārskatīt pandēmijas definīciju, pamatojoties uz tās ģeogrāfisko izplatību un smaguma pakāpi. ECDC tiek aicināta piemērot savu pilnvaru apjomu kā neatkarīgai aģentūrai, lai novērtētu inficēšanās risku smaguma pakāpi ES teritorijā un paziņotu to, sniegtu ieteikumus par paraugpraksi tādās jomās kā krīzes pārvaldības metodes un vakcinācijas un saziņas stratēģijas. Turklāt ziņojumā tiek aicināts novērtēt Eiropas Savienībā ieteiktās un dalībvalstīs piemērotās gripas vakcinācijas stratēģijas, pievēršot uzmanību vakcīnu iedarbībai, to risku un ieguvumu attiecībai un dažādām ieteiktajām mērķgrupām attiecībā uz drošu un efektīvu vakcīnu izmantošanu un dalībvalstu ziņojumiem par būtisku informāciju Komisijai (t. i., iepirkto un faktiski izmantoto vakcīnu devu skaitu, H1N1 infekciju skaitu un to cilvēku skaitu, kuri ir nomiruši no šīs infekcijas utt.). Eiropas Savienībai turpmākajos pandēmijas krīžu apkarošanas pasākumos ir jāuzlabo sadarbība, jāpalielina neatkarība un pārredzamība.

Crescenzo Rivellini (PPE), rakstiski. – (IT) Es vēlos apsveikt M. Rivasī kundzi ar viņas teicami paveikto darbu. Šis ziņojums ir svarīgs mēģinājums akcentēt tās šaubas, kas radās sakarā ar nesamērīgo reakciju uz cūku gripu Eiropā, kā arī farmācijas uzņēmumu iespējamo ietekmi uz veiktajiem pasākumiem.

Es vērtēju kritiski ES reakciju 2009.–2010. gadā uz „cūku gripu” — H1N1 vīrusu. Es iesaku turpmāk veikt vakcīnu grupu iepirkumus, lai taupītu naudu, un efektīvākus likumus, lai novērstu interešu konfliktus, piemēram, publicējot to ekspertu interešu deklarācijas, kuri Eiropas valstīs sniedz konsultācijas veselības iestādēm. Šajā saistībā es norādīšu, ka saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem par vakcīnām atbildīgi ir to ražotāji, nevis dalībvalstu valdības.

Es arī aicinu Pasaules Veselības organizāciju (PVO) pārskatīt „pandēmijas” definīciju un arī ņemt vērā šīs slimības virulenci, bet ne tikai vīrusa ģeogrāfisko izplatību. Lai Savienība būtu spējīga pati saviem spēkiem novērst pandēmijas riskus, Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centram (ECDC) ir jāgarantē atbalsts, kas tam būtu nepieciešams, lai šo uzdevumu varētu veikt pilnīgi neatkarīgi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – EP šodien uzmanības centrā izvirzīja jautājumu par nesamērīgo reakciju uz cūku gripas uzliesmojumu Eiropā. Dalībvalstis iztērēja miljardus euro vakcīnām, kas bija steigā licencētas, neņemot vērā šā vīrusa mēreno smaguma pakāpi. Ir vispārzināms, ka veselības budžetiem trūkst naudas un ir daudz svarīgākas ar sabiedrības veselību saistītas problēmas, kas jārisina tā vietā, lai piešķirtu dotācijas lieliem farmācijas uzņēmumiem. EP deputāti šodien aicināja pārskatīt ES reakcijas mehānismus uz problēmām, kas saistītas ar sabiedrības veselību. Gatavības plāniem ir jāklūst pietiekami autonomiem un elastīgiem, lai tos varētu maksimāli ātri piemērot faktiskajiem riskiem. Zāļu novērtēšanas procesam ir jābūt pilnīgi pārredzamam, un visas interešu deklarācijas ir jāpublicē, lai sabiedrībai ļautu pārbaudīt iespējamus interešu konfliktus. ES akli uzticējās PVO, kad tā reaģēja uz cūku gripas uzliesmojumu, un tas acīmredzami ir jāmaina. EP ir aicinājis veikt ES risku pilnvērtīgu novērtēšanu, un Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centram piešķirt atbilstošus līdzekļus, lai tas varētu veikt visus savus uzdevumus, tostarp izvērtēt infekcijas riska nopietnību.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski.* – (IT) Lai arī H1N1 gripas virulence Eiropā nebija īpaši agresīva, šis vīruss līdz šim ir izraisījis ne mazāk par 4700 nāves gadījumu.

Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centra (ECDC) publicētajā ziņojumā ir norādīts, ka attiecībā uz vīrusa apkarošanu, ES nespēja ātri piemēroties medicīniska rakstura pasākumiem, kas nepieciešami infekcijas ierobežošanai. To lielā mērā var attiecināt uz dažādās dalībvalstīs pieņemtajām profilakses stratēģijām, kas plānotas pēc konsultācijām ar Pasaules Veselības organizāciju (PVO) pirms daudziem gadiem un nekad nav būtiski uzlabotas.

Lai novērstu šādu situāciju atkārtosanos, ņemot vērā aso kritiku, kas tika izteikta par veidu, kādā tika izplatītas vakcīnas, mums savas pūles turpmāk īpaši vajadzētu koncentrēt šajā virzienā, optimizējot licencēšanas procedūras to zāļu laišanai tirgū, kas tiek izmantotas, reaģējot uz veselības krīzēm.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski.* – (IT) Mēs atbalstām patstāvīgo ziņojumu, jo mēs visi zinām, ka pārmērīga panikas celšana saistībā ar tā saukto putnu gripas pandēmiju Eiropas Savienībai izmaksāja aptuveni 10 reizes vairāk nekā parastās gripas kampaņa.

Tas, ka Pasaules Veselības organizācija (PVO) piekrita izziņot trauksmi bez neatkarīgas rīcības, vispirms neveicot to izmaksu un risku analīzi, ko uzņēmās Eiropas aģentūras, Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centrs (ECDC), un Eiropas Zāļu aģentūra (EZA), noveda pie dārgām un nevajadzīgām vakcinācijas kampaņām, jo īpaši, mudināja iedzīvotājus iegādāties nesamērīgu sterilu vienreizlietojamu materiālu un dezinfekcijas līdzekļu daudzumu. Rezultāts nāves gadījumu izteiksmē, kas ir jāņem vērā likumdevējiem, bija pat mazāks nekā no parastās sezonālās gripas.

Tāpēc ir svarīgi, lai Komisija sešu mēnešu laikā sniegtu Parlamentam pārskatu ar sīki izstrādātu izmaksu un ieguvumu analīzi, formulējot, kā tā plāno reaģēt uz līdzīgām situācijām turpmāk. PVO ir jāpārskata tās pandēmijas definīcija, lai ņemtu vērā gan infekcijas ģeogrāfisko apmēru, gan arī tās virulenci.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski.* – Es atbalstīju šo ziņojumu, kurā tiek vērtēti H1N1 gripas apkarošanas pasākumi, un kurā ir izteikts aicinājums vakcīnu iepirkšanai veidot kopīgu mehānismu. Ir svarīgi, lai mēs izdarītu secinājumus no iepriekšējiem slimību uzliesmojumiem un tādējādi turpmāk varētu sevi labāk aizsargāt.

Thomas Ulmer (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju par šo ziņojumu pēc tam, kad komitejai zināmā mērā izdevās izlīdzināt apvainojumus un nepareizus novērtējumus. Šajā ziņojumā ir izteikti kritiski spriedumi un norādīti veidi, kādos ES turpmāk var labāk organizēties kopīgākai rīcībai, lai novērstu pandēmiju.

Marina Yannakoudakis (ECR), *rakstiski*. – Lai gan ECR grupa atbalsta saziņas un sadarbības starp dalībvalstīm uzlabošanas politiku saistībā ar tādiem veselības apdraudējumiem kā epidēmija, ziņojumā par H1N1 dalībvalstīm ir sniegti maldinoši ieteikumi par faktiem, kas saistīti ar H1N1 un piesardzības pasākumiem, kas tām būtu jāievēro citas epidēmijas gadījumā. Ziņojumā un paskaidrojumā ir sniegti vairāki apstrīdami fakti, kas var radīt nepareizu priekšstatu par H1N1, tā ietekmi uz Eiropas sabiedrību un valdību atbildes plāniem. Mēs uzskatām, ka ieteiktās darbības, kuras dalībvalstīm vajadzētu veikt, saskaroties ar turpmākām epidēmijām (sākot no vakcīnu iepirkšanas, līdz faktu paziņošanai ES iestādēm), nav saprātīgas un tās neatrisinās nevienu no būtiskākajām problēmām, kas saistītas ar H1N1 vai turpmākām pandēmijām.

Ziņojumā tiek arī uzlikta atbildība par vakcīnām uz ražotājiem, kuri var kavēt vakcīnu piegādes un izvairīties no atbildības. Turklāt šajā dokumentā tiek mēģināts paplašināt ECDC pilnvaras un tā lietišķās attiecības ar dalībvalstīm, kas būtu nevēlama pārmaiņa, jo vajadzētu palielināt tā budžeta dotācijas. Tāpēc ECR grupa balsoja pret šo ziņojumu.

Ziņojums: Inés Ayala Sender (A7-0048/2011)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu balsojuma labvēlīgo rezultātu komitejā attiecībā uz *Harald Wögerbauer* iecelšanu Revīzijas palātas jaunā locekļa amatā, pamatojoties uz viņa dzīvesgājuma pozitīvu novērtējumu un rakstiskajām atbildēm, kuras viņš sniedza anketā, kas tika izsniegtas visiem šā amata kandidātiem.

Catherine Grèze (Verts/ALE), *rakstiski*. – (FR) Šodien, kad mēs atzīmējam Starptautiskās sieviešu dienas simtgadi, es balsoju pret *Harald Wögerbauer* kunga iecelšanu, jo Eiropas Revīzijas palātā ir pārāk maz sieviešu.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es piekritu šim priekšlikumam, jo *Harald Wögerbauer* kungs atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā izvirzītajiem nosacījumiem un tika sniegts labvēlīgs atzinums par *Harald Wögerbauer* kunga iecelšanu Revīzijas palātas locekļa amatā.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es atturējos balsojumā par *Harald Wögerbauer* kunga iecelšanu Revīzijas palātas locekļa amatā. Es šādi rīkojos tāpēc, ka saņēmu no kolēģiem ziņojumus par viņa neskaidro uzstāšanos saistībā ar viņa pieredzi Austrijas Revīzijas palātā.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palāta ir uzraudzības iestāde, kas pārbauda Eiropas Savienības ienākumu un izdevumu likumību un regularitāti, kā arī pārbauda tās labo finanšu pārvaldību un kas savā darbībā ir pilnīgi neatkarīga. Ņemot to vērā, tās locekļus vajadzētu iecelt pēc amata kandidātu spēju un neatkarības kritērijiem. Tādēļ pēc Padomes ierosinājuma amatam Revīzijas palātā tika izvirzīta *Harald Wögerbauer* kandidatūra. Viņš iesniedza savu dzīvesgājumu, aizpildīja anketu, un viņam bija intervija Budžeta kontroles komitejā. Viņš sevi prezentēja pietiekami labi, pamatojot savu iecelšanu amatā Revīzijas palātā un apliecinot gatavību veikt savus pienākumus prasmīgi un neatkarīgi.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Konstitucionālo reformu rezultātā, kuras 2010. gadā bija jāveic saskaņā ar Lisabonas līgumu, valdošās partijas Austrijā dažiem ES

amatiem ieviesa standartizētu iecelšanas procedūru. Varētu šķist, ka Austrijas Federālās konstitūcijas 23. panta c) apakšpunktā sniegtajā sarakstā ir izlaisti vairāki svarīgi amati, saskaņā ar kuru lēmumi par augsta līmeņa amatpersonu iecelšanu ir jāpaziņo vismaz Austrijas prezidentam, vai Federālai valdībai ir jāmeklē vienprātība ar Nacionālo padomi par kandidātu iecelšanu amatos. *Harald Wögerbauer*, Austrijas Tautas partijas parlamentārā kluba politiskais direktors, gatavojas kļūt par Eiropas Revīzijas palātas izpildkomitejas jauno locekli. Varētu šķist, ka *H. Wögerbauer* kungs atbilst tehniskajiem kritērijiem. Tomēr, tā kā Austrijas Tautas partija, šķiet, ir ieņēmusi sava veida autonomu nostāju saistībā ar ES līmenī izskatīšanas stadijā esošiem lēmumiem attiecībā uz personālu un tas ir pretrunā demokrātijas principiem un ilgstošiem aicinājumiem ES amatos iecelšanas procedūrās nodrošināt lielāku pārredzamību, es atturējos no balsošanas.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kas attiecas uz *Harald Wögerbauer* iecelšanu Revīzijas palātas locekļa amatā. Visi iesniegtie dati, uz kuriem pamatojās mans lēmums, norāda, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā minētie kritēriji, jo īpaši neatkarības garantijas, ir ievēroti, tāpēc es atzinīgi vērtēju *Harald Wögerbauer* iecelšanu Revīzijas palātas locekļa amatā.

Ziņojums: Crescenzo Rivellini (A7-0023/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo daži Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) pieņemtie ieteikumi, kuri tiek jau piemēroti GFCM līgumslēdzējās valstīs, ir jātransponē vienā ES tiesību aktā. Ir nepieciešama šāda procedūras vienkāršošana, lai, precizējot likumdošanu, novērstu ikgadēju noteikumu izstrādāšanu, kā tas ir bijis pagātnē.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo dokumentu. Kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) mērķi ir nodrošināt ilgtspējīgu ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu un augsta līmeņa ekosistēmas aizsardzību. Vidusjūras Vispārējā zivsaimniecības komisija (GFCM) tika izveidota, pamatojoties uz 1949. gada starptautisko nolīgumu, un Eiropas Kopiena ir šīs komisijas locekle. GFCM ir svarīga nozīme zivsaimniecības politikas pamatmērķu īstenošanā, tās attīstības veicināšanā, saglabāšanā un racionālā ūdeņu dzīvo resursu apsaimniekošanā un saglabāšanas pasākumu noteikšanā un ieteikšanā, kā arī sadarbības projektu veicināšanā mācību jomā. GFCM pieņemtie ieteikumi ir saistoši līgumslēdzējam pusēm, bet Kopiena ir viena no šīm pusēm, tāpēc nolīguma noteikumi ir jātransponē kopienas tiesību aktos, nodrošinot minētās politikas saskaņošanu un piemērošanu.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsojumā atbalstīju šo dokumentu, kura mērķis ir apvienot kopējā ES tiesību aktā Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) pieņemtos konkrētos pasākumus. Līdz šim Eiropas Kopiena nolūkā saskaņot šos noteikumus pieņēma ikgadējus noteikumus, tomēr šis ziņojums iezīmē virzību uz birokrātijas un administratīvo vienkāršošanu, kas savukārt ir viens no Eiropas Savienības mērķiem.

Par dokumenta kvalitāti liecina arī fakts, ka tas ievieš skaidrību pat pilnīgi tehniskos aspektos. Piemēram, tajā ir noteikti skaidri pasākumi, lai ierobežotu zveju Lionas līcī, un zvejai Vidusjūrā un Melnajā jūrā ir paredzēts minimālais tīklu linuma acu izmērs, vienlaikus aizliedzot tauvā velkamu dragu un traļu izmantošanu dziļumā, kas pārsniedz 1000 metrus. Es arī atbalstu 27. grozījumu, kas nosaka prasību izstrādāt ikgadēju sarakstu kuģiem, kuru kopējais garums pārsniedz 15 metrus un kuriem ir atļauts zvejot GFCM zonā, izsniedzot tiem zvejas atļauju.

Antonio Cancian (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu tāpēc, ka uzskatu, tas ir labvēlīgs pasākums ekonomikas nozarē, kas ir būtiska Eiropai, proti, zivsaimniecībā. Es uzskatu, ka jebkurai ES intervencei jā sākas ar tādu vajadzību analīzi, kas izriet no šajā jomā atkarīgās vietējās uzņēmējdarbības, kuru bieži vien veic mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir īpaši svarīgi ekonomikai un sabiedrībai.

Ļoti daudzos Vidusjūras reģiona apgabalos ir šāda īpatnība, tāpēc ir īpaši svarīgi, ka likumdošanas noteiktajos priekšlikumos, kas risina zivsaimniecības jautājumus šajā apgabalā, tiktu ievērots subsidiaritātes princips, lai neriskētu, ka tiek negatīvi ietekmēta visa sistēma. Esmu arī stingri pārliecināts, ka galvenokārt ir būtiski nodrošināt īpašu aizsardzību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas darbojas šajā jomā, Iesaistot tos lēmumu pieņemšanā un pēc iespējas sniedzot tiem piemērotāku atbalstu, jo faktiski tie sastopas ar īpašām grūtībām attīstības atjaunošanā. Noteikumi, kuros nav ievērotas šādas īpatnības, var izraisīt nelabojamu kaitējumu nelielajam tirgum, piespiežot veikt uzņēmējdarbību citā jomā, kas būtu īpaši sarežģīti panākams.

María Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu likumdošanas rezolūcijas projektu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz konkrētiem zvejas noteikumiem GFCM (Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas) nolīguma apgabalā. Lai novērstu Parlamenta pilnvaru nelikumīgu piesavināšanos, šajā priekšlikumā ir jāsvīturo 28. pants; tajā paredzēts, ka regulas noteikumos ir jāizdara grozījumi atbilstoši komiteju procedūrai, atstājot Parlamenta pārziņa tikai informācijas saņemšanu no Komisijas par komiteju procedūras pārvaldību.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu par Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) nolīguma apgabalu, jo tajā tiek paredzēts transponēt vienā ES tiesību aktā GFCM pieņemtos ieteikumus, kuri tiek jau piemēroti GFCM dalībvalstīs.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisija (GFCM) savās ikgadējās sēdēs ir pieņēmusi ieteikumus. Šī regulas priekšlikuma mērķis ir vienkārši transponēt dažus pieņemtos ieteikumus kopējā ES tiesību aktā, kuru varētu arī papildināt ar turpmākiem ieteikumiem. GFCM pieņemto ieteikumu saturs un saistības, kas uz tiem attiecas, bieži vien pilnīgi vai daļēji ir jau iekļautas iepriekš pieņemtajos ES tiesību aktos, izņemot atšķirīgos aspektus, kuri ir jātransponē. Balsojumā apstiprinātā regula tiks piemērota visām rūpnieciskās zvejas un akvakultūras darbībām, kuras veic ES zvejas laivas un GFCM apgabala dalībvalstu valstspiederīgie. Tā netiek piemērota zvejas darbībām, kas tiek veiktas tikai zinātniskās pētniecības nolūkā, kura notiek atbilstoši un saskaņā ar dalībvalsts atļauju. Šādos gadījumos iepriekš ir jāinformē Eiropas Komisija un dalībvalsts, kuras ūdeņos tiek veiktas darbības. Uzskatu, ka saistībā ar šo jautājumu komisijas priekšlikums iespējams ir pretrunā Parlamenta pilnvarām, jo īpaši 28. pants, kurā ir jāizdara grozījumi tā, lai tiktu nodrošināta gan Parlamenta efektīva līdzdalība turpmāko regulas grozījumu izskatīšanā, gan tā tiesību ievērošana.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikuma mērķis ir konkrētu Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) pieņemto ieteikumu transponēšana. Šī nolīguma noteikumu iestrādāšana kopējā ES tiesību aktā nodrošina būtisku virzību uz priekšu, sniedzot iespējas uzlabot zivju sugu nozvejas uzraudzību minētajos ūdeņos, kā arī uzlabot sadarbību, informācijas apmaiņu un sakaru nodibināšanu starp Eiropas Komisiju, dalībvalstīm un GFCM izpildsekretariātu. Ņemot vērā, ka šajā procesā tiks vienkāršotas procedūras — ikgadējo noteikumu pieņemšanas

pārtraukšana — un ka minētie ieteikumi tiek jau piemēroti valstīs, kas ir *GFCM* locekles, es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu, kuru pilnīgi atbalstu un gaidu, ka šī regula tiks īstenota apmierinoši.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzīstam un atzinīgi vērtējam daudzpusējās sadarbības nozīmi, lai veicinātu pareizu jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un pārvaldību, kas ir šā nolīguma priekšmets. Tomēr pieņemtajā regulas priekšlikumā ir noteikums, kuru mēs uzskatām par nepieņemamu un kurā mēs gatavojamies izdarīt grozījumus, ierosinot svītrot 28. panta punktu. Vairākums to ir noraidījis, mēs balsojam pret galīgo regulas priekšlikumu. Tā mērķis ir piešķirt Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos tiesību aktus, kas varētu ietekmēt apgabalu, kurš ir daļa no dalībvalsts ekskluzīvās ekonomiskās zonas (EEZ). Šis apgabals ir zināms kā *Eratosthenes Seamount*, un tā ir daļa no Kipras Republikas EEZ. Šāda iespēja ir pretrunā Kipras Republikas suverenitātei, jo īpaši tāpēc, ka no politiskā viedokļa šis apgabals ir īpaši jutīgs, ņemot vērā to, ka par minēto apgabalu notiek nelikumīgi strīdi ar trešo valsti, kas ir ES kandidātvalsts.

Šā apgabala jūras gultnē ir dabas resursi, kuru izmantošanā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju Kipras Republikai ir likumīgas tiesības. Tāpēc ES uzdevums ir risināt jautājumus, kas attiecas uz kopējo zivsaimniecības politiku.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs vienmēr esam uzsvēruši daudzpusējās sadarbības īpašo nozīmi pareizas jūras bioloģisko resursu, kas ir šā nolīguma priekšmets, saglabāšanas un pārvaldības veicināšanas līmenī.

Tomēr apstiprinātajā regulas priekšlikumā ir noteikums, kuru mēs uzskatām par nepieņemamu kurā mēs gatavojamies izdarīt grozījumus, ierosinot svītrot 28. panta punktu. Vairākums to ir noraidījis, mēs balsojam pret galīgo regulas priekšlikumu.

Pašreiz tas ir jautājums par Kipras Republikas suverenitāti, bet ne tikai, jo no politiskā viedokļa šis apgabals ir īpaši jutīgs, ņemot vērā to, ka par minēto apgabalu notiek nelikumīgi strīdi ar trešo valsti, kas ir ES kandidātvalsts. Šī apgabala jūras gultnē ir dabas resursi, kuru izmantošanā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju Kipras Republikai ir likumīgas tiesības. Tāpēc ES uzdevums ir risināt jautājumus, kas attiecas uz kopējo zivsaimniecības politiku.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo dokumentu, jo galvenie Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (*GFCM*) uzdevumi ir veicināt ūdeņu dzīvo resursu attīstību, saglabāšanu un racionālu pārvaldību, izstrādāt un ieteikt saglabāšanas pasākumus, kā arī veicināt sadarbības projektus mācību jomā. Minētais regulas priekšlikums ir vienkārši paredzēts, lai dažādus *GFCM* pieņemtos ieteikumus, kuri jau ir stājušies spēkā *GFCM* līgumslēdzējās valstīs, transponētu kopējā ES tiesību aktā. Tas iezīmētu būtisku virzību uz procesa vienkāršošanu, ņemot vērā to, ka līdz šim Eiropas Komisija tikai pieņēma ikgadējus noteikumus, lai pielāgotu un atjauninātu pašreizējos tiesību aktus. Šim priekšlikumam ir raksturīga virkne gudru risinājumu. Piemēram, attiecībā uz zvejas rīkiem regulas priekšlikumā ir sīki izklāstīts minimālais tīklu linuma acu izmērs, kas jāizmanto zvejai Vidusjūrā (15. pants) un Melnajā jūrā (16. pants), un tiek aizliegta tauvā velkamu dragu un traļu izmantošana dziļumā, kas pārsniedz 1000 metrus (17. pants). Tajā tiek risināti arī jautājumi par nelegālo, nereglamentēto un nepaziņoto (NNN) zveju utt.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu par Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (*GFCM*) nolīguma apgabalu. Pašreizējais regulas priekšlikums ir vienkārši paredzēts, lai dažādus *GFCM* pieņemtos ieteikumus, kuri ir jau

spēkā GFCM līgumslēdzējās valstīs, transponētu kopējā ES tiesību aktā, ko varētu arī papildināt ar turpmākiem ieteikumiem, izdarot tajā grozījumus. Tā būtu nozīmīga virzība uz procesa vienkāršošanu, ņemot vērā, ka līdz šim Eiropas Komisija pieņēma tikai ikgadējus noteikumus, lai pielāgotu un atjauninātu pašreizējos noteikumus.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Savienības līdzdalība Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijā (GFCM) saskaras ar būtisku pagrieziena punktu, izvirzot šo regulas priekšlikumu. Būtībā tas ir ļoti interesanti, ka tiek paredzēti konkrēti GFCM pieņemti ieteikumi noteikt kopējā ES tiesību aktā. Šāds tiesību akts ir likumīgs dokuments, kas, protams, ir daudz stabilāks nekā pašreizējais, un tas nodrošina tā papildināšanu ar turpmākiem ieteikumiem, vienīgi izdarot grozījumus šajā tiesību aktā. Tas apliecina nozīmīgu virzību uz juridiskās noteiktības uzlabošanu, un ir arī konkrēts ieguldījums noteikumu vienkāršošanā. Turklāt noteikumi ir atbilstīgi saistībā ar zvejas tīklu minimālo linuma acu izmēru, šī regulas priekšlikuma 28. pants apšaubā arī Parlamenta pilnvaras. Faktiski tas nosaka, ka regulā ietvertos priekšlikumus var izmainīt saskaņā ar „komiteju procedūru”, ar ko Komisijai tiek palīdzēti uzraudzīt komitejas, kuru priekšsēdētāji ir Komisijas pārstāvji un kuru sastāvā ir dalībvalstu pārstāvji. Tādējādi Parlamentam tiek efektīvi atņemtas tā pilnvaras, un tāpēc acīmredzot ir vēlams, lai Komisija strādātu, pieņemot deleģētus tiesību aktus, un lai Parlamentam vai Padomei būtu tiesības atsaukt deleģētās pilnvaras.

Barbara Matera (PPE), rakstiski. – (IT) Es piekrītu referentam par nepieciešamību vienkāršot zvejas noteikumus, iesniedzot regulu, kurā var paredzēt Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas pieņemtos ieteikumus, un izstrādājot kopēju tiesību aktu.

Atbalstu arī kopējā zivsaimniecības politikā piemērotos mērķus un principus, bet uzskatu, ka visām piekrastes dalībvalstīm ir jānodrošina pareizs līdzsvars starp ekosistēmu aizsardzību un sociāli ekonomiskajām vērtībām. Citiem vārdiem sakot, es uzskatu, ka mums jāaicina aizsargāt vietējo pašvaldību intereses saskaņā ar vispārīgo principu.

Regula Nr. 1967/2006 sīki nosaka atļautos rīkus zvejai GFCM apgabala ūdeņos, mūsu konkrētajā gadījumā Vidusjūrā. Es aicinu Parlamentu ņemt vērā to, ka dažreiz mūsu dabisko biotopu aizsardzības mērķis, kā pašreiz ir paredzēti noteikumos, sagādā nopietnas sekas dažām zvejas kopienām.

Saistībā ar iepriekš minēto Itālija gaida no Komisijas izņēmuma atļauju, lai aizliegtu zveju divām īpašām sugām, kas ir galvenais ekstensīvās zvejas nozares produkts. Tāpēc es vēlos visiem 27 dalībvalstu pārstāvjiem lūgt izpratni un ar viņu palīdzību arī Komisijas izpratni par nepieciešamību apsvērt šā dokumenta elastīgumu, lai vietējai zvejas nozarei nodrošinātu to, kas vajadzīgs tās izdzīvošanai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisija (GFCM) tika izveidota 1949. gadā, pamatojoties uz starptautisku nolīgumu. Tajā ir iekļauta Vidusjūra, Melnā jūra un tām piegulošie blakusūdeņi, un tās uzdevums ir veicināt jūras bioloģisko resursu attīstību, saglabāšanu un apsaimniekošanu, noteikt un ieteikt saglabāšanas pasākumus, kā arī veicināt sadarbības projektus mācību jomā. Šīs regulas projekta mērķis ir vienkārši transponēt dažus GFCM pieņemtos ieteikumus, kuri ir jau stājušies spēkā GFCM dalībvalstīs, vienā ES tiesību aktā, kuru varētu arī papildināt ar turpmākiem ieteikumiem, izdarot tajā grozījumus.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – Ziņojums ir paredzēts, lai regulā transponētu dažādus GFCM pieņemtos ieteikumus. Šie ieteikumi attiecas uz tehniskajiem pasākumiem.

Viens no tiem ir jautājums, kas attiecas uz Zivsaimniecības komiteju, kas uzskata, ka priekšlikuma 28. pants (procedūras izmaiņšanu) ir īpaši apšaubāms noteikums, jo tas var apdraudēt Parlamenta prerogatīvas un pašreizējo iestāžu līdzsvaru, tiktāl palielinot Komisijas īstenošanas pilnvaras, ka visi turpmākie grozījumi regulā tiks veikti, ņemot vērā Komisijas pilnvaras. Tāpēc Zivsaimniecības komiteja ierosina svītrot priekšlikuma 28. pantu. Liekas, ka Komisija nav pilnīgi iepazinusies ar Lisabonas līgumu, un šķiet, ka dažas amatpersonas ir nolēmušas pieņemt lēmumus, kas būtībā būtu jāpieņem Parlamentam. Tas nekādā gadījumā nav pieļaujams. Es balsojumā atbalstīju ziņojumu, jo uzskatu, ka šāda Komisijas rīcība ir pārmērīga nekaunība.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju tāpēc, ka zveja, jo īpaši Vidusjūrā, nav vienkārši tikai saimnieciskā darbība, tā ir daļa no kultūras un dzīves veida. Visos minētajos reģionos pamatnodarbošanās ir zveja. Tāpēc šajā reģionā ir jāpievērš īpaša uzmanība zvejai, jo Vidusjūrā zvejai ir vairāk īpatnību, nekā tas ir citās vietās, un tai ir jānosaka īpaši pasākumi. Es uzskatu, ka ir ieteicams dažādus Vispārējās zivsaimniecības komisijas pieņemtos ieteikumus transponēt vienā Kopienas tiesību aktā, ņemot vērā faktu, ka minētie ieteikumi ir jau stājušies spēkā. Turklāt ir ieteicams noteikt tehniskus pasākumus, pastiprinot ierobežojumus zvejai Lionas līcī un nosakot stingrākas prasības tīkliem, kā arī izsniedzot atļaujas, lai iesaistītos zvejas darbībās.

Es atbalstu to, ka uz kuģiem, kuriem ir atļauta parasto delfinzivju zveja, ir jāattiecina stingrāki noteikumi un tiem jāaizliedz tauvā velkamu dragu un traļu izmantošana dziļumā, kas pārsniedz 1000 metrus. Turklāt ir ieteicams reglamentēt kontroles pasākumus, nodrošinot iespējas pārbaudīt trešo valstu zvejas kuģu krastā izkrautos lomus un pārkraušanas darbības un gadījumos, kad dalībvalstis, iespējams, nav atļāvušas trešo valstu kuģiem izmantot to ostas. Esmu gandarīts par priekšlikumiem aktīvi sadarboties un apmainīties ar informāciju GFCM ietvaros.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsojumā atbalstīju Rivellini kunga ziņojumu, jo pilnīgi atbalstu Savienības noteikumu vienkāršošanas nozīmi. Ziņojumā tiek piedāvāta iespēja iestrādāt visus Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas ieteikumus vienā Eiropas tiesību aktā, atvieglojot sabiedrības pieeju dokumentiem un palīdzot atbilstošajām aģentūrām izdarīt jebkurus turpmākos grozījumus. Es uzskatu, ka reglamentējuma vienkāršošanas pasākums iedzīvotājiem un ieinteresētajām personām ir mūsu pienākums, kas mums, likumdevējiem, ir ātri un rūpīgi jāizpilda, lai nodrošinātu viņu izpratni par ES sniegtajām iespējām, bet galvenokārt lai izskaustu administratīvos apgrūtinājumus, kas rada tik daudzas papildu izmaksas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisija (GFCM) tika izveidota 1949. gadā. Nolīgumā ir ietverti Vidusjūras, Melnās jūras un tās savienošo ūdeņu apgabali. GFCM galvenie uzdevumi ir veicināt ūdeņu dzīvo resursu atbilstību, saglabāšanu un racionālu apsaimniekošanu, noteikt un ieteikt saglabāšanas pasākumus, kā arī veicināt sadarbības projektus mācību jomā. Pašreizējais regulas priekšlikums ir vienkārši paredzēts, lai transponētu dažādus GFCM pieņemtos ieteikumus, kuri ir jau stājušies spēkā GFCM līgumslēdzējās valstīs, vienā ES tiesību aktā, kuru varētu arī papildināt ar turpmākiem ieteikumiem, izdarot tajā grozījumus. Regulas noteikumi ir parasts jautājumu reglamentēšanas veids, kuru veic šādas organizācijas. Regulas II sadaļā tiek izklāstīti zvejas rīku un pasākumu („tehnisko pasākumu”) ierobežojumi. Regulas III sadaļā ir ietverti „kontroles pasākumi”, piemēram, ziņošanas prasības, pārbaudes utt. Regulas IV sadaļā tiek izklāstītas sadarbības, informācijas un ziņošanas prasības Komisijai un dalībvalstīm, lai tās sadarbotos un apmainītos ar informāciju ar GFCM izpildsekretāru.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju, jo uzskatu, ka Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas veiktais reglamentatīvais pasākums ir būtisks, lai Vidusjūrā sasniegtu noturīgu zvejas līmeni.

Jaunākie statistikas dati par zivju krājumiem Vidusjūrā apliecina, ka vairāk par 54 procentiem no izpētītajiem zivju krājumiem ir pārzvejoti. Tāpēc prioritārais jautājums ir noteikt likumdošanas pasākumu, lai aizsargātu jūras vidi, sākot izmantot zivju krājumus noturīgos līmeņos. Pašreiz ir būtiska cieša dalībvalstu savstarpēja sadarbība, jo tām pēc iespējas ātrāk ir jāieklāuj savos tiesību aktos jaunie standarti, nosakot atbilstošas sankcijas tiem, kas neievēro minētos standartus.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, kurā ir izklāstīts pašreizējo režīmu vienkāršošanas process attiecībā uz zvejas praksi Vidusjūras nolīguma apgabalā.

Niki Tzavela (EFD), *rakstiski*. – (EL) Eiropas Kopiena un Grieķija ir līgumslēdzējas puses Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas nolīguma apgabalā. Regulas priekšlikums par konkrētiem noteikumiem, kas attiecas uz zveju GFCM nolīguma apgabalā, ir paredzēts, lai konkrētus GFCM pieņemtus priekšlikumus, kuri tiek jau piemēroti līgumslēdzējās valstīs, transponētu vienā Kopienas tiesību aktā. Es balsojumā atbalstīju šo īpašo rezolūcijas priekšlikumu, jo uzskatu, ka paredzētie kontroles pasākumi aizsargās dabisko vidi un tādejādi GFCM līgumslēdzējām pusēm būs ieguvuma priekšrocības.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikumu attiecībā uz konkrētiem noteikumiem par zveju GFCM nolīguma apgabalā. Saskaņoto ieteikumu apvienošana turpmākajā vienā Kopienas tiesību aktā vienkāršos administratīvos pasākumus un palielinās to efektivitāti, kas ir atzinīgi vērtējams fakts. Atsevišķi ierosinātie tehniski pielāgojumi apliecina mūsdienīgās prasības, kādas nepieciešamas atbildīgas zivsaimniecības politikas veidošanai.

Ziņojums: Anni Podimata (A7-0036/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es pilnīgi atbalstu šo ziņojumu, jo tā mērķis ir ieviest jaunu nodokļu uzlikšanas veidu finanšu nozarei, kas ir steidzams pasākums, kā arī papildu instruments nesen apstiprinātajiem reglamentējošiem un uzraudzības instrumentiem. Saistībā ar iepriekš minēto vēlos uzsvērt, ka „finanšu darījumu nodokļa ieviešanai jābūt pēc iespējas plašākai”, kā tiek ierosināts šajā dokumentā, jo savā ziņā tas ietver visādus darījumus. Citi ieguvumi no finanšu darījumu nodokļa ir tādi, ka tirgus kļūst godīgāks un pārredzamāks, samazinās spekulācijas un nodokļu nemaksāšanas līmeņi un krīzes radītie apgrūtinājumi sadalās starp finanšu pārvaldniekiem. Šā pasākuma ieviešanas dēļ gūtie papildu līdzekļi palīdzētu nabadzības apkarošanā, darbvietu izveidošanas veicināšanā, labklājības valsts finansēšanā, klimata un vides mērķu sasniegšanā un citu no stratēģijas „Eiropa 2020” izrietošo aspektu finansēšanā. Es atbalstu Komisijas vajadzību pētīt eiroobligāciju turpmāko sistēmu un plānoto kopēju Eiropas projektu par obligāciju emitēšanu, kas būtu pasākumi ieguldījumu aktivizēšanai. Es arī atbalstu principu „piesārņotājs maksā”. Visbeidzot, mēs nevaram neievērot atbalstu attīstībai, jo tas ir būtisks, lai izpildītu saistības 0,7 % no katras dalībvalsts nacionālā kopienākuma novirzīt jaunattīstības valstīm.

Marta Andreasen (EFD), *rakstiski*. – Es balsojumā neatbalstīju Podimata kundzes ziņojumu par jauninājumu finansējumā, jo tajā ir paredzēts ieviest finanšu pārvedumu nodokli, vienlaikus nosakot, ka ir jāaizsargā ekonomika no riskantām darbībām un jānodrošina

finansējums izmantošanai citas krīzes gadījumā un ka nodoklis tika uzlikts tikai vairumtirdzniecības un profesionālo pakalpojumu nozarei, tādējādi to nenovēršami maksās patērētāji un iedzīvotāji, nodokļu maksāji, kas joprojām cīnās par izdzīvošanu šajā krīzē. Nodoklim būs īpaši nelabvēlīga ietekme uz Londonas Sitiju, finanšu pakalpojumu centru, kas Lielbritānijā ir lielākais un nozīmīgākais Valsts Kases nodokļu maksātājs. Tas izraisīs uzņēmumu aiziešanu no AK tirgus, zaudējot darbavietas un nodokļu ieņēmumus.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski.* – (FR) Ņemot vērā pašreizējos budžeta samazinājumus, apspriede par jauninājumiem finansējumā ir ne tikai nepieciešama, bet arī svarīga. Es, personīgi, īpaši atbalstu nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem — ideāls variants būtu starptautiskā līmenī vai, nespējot to nodrošināt, Eiropas līmenī. Esmu gandarīta, ka šo pasākumu apstiprināja vairākums manu kolēģu deputātu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski.* – (LT) Pasaules ekonomikas un finanšu krīze apliecināja nopietnus trūkumus pasaules finanšu sistēmas reglamentēšanā un uzraudzībā. Pašreiz ir skaidrs, ka mums ir nepieciešami jauni instrumenti, ar kuriem var ierobežot spekulācijas un atjaunot galveno finanšu nozares funkciju, nodrošinot godīgu un proporcionālu apgrūtinājumu sadali starp vadošajiem finanšu tirgus dalībniekiem. Mums jābūt apspriest nodokļa uzlikšanu finanšu nozarei, kam līdz šim salīdzinājumā ar citām nozarēm nodoklis galvenokārt nav uzlikts. Turklāt visām finanšu pamatdarbībām ir arī pieejams atbrīvojums no PVN. Es atbalstu nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem, kas varētu palīdzēt risināt problēmu attiecībā uz augsta zaudējuma tirdzniecības struktūrām finanšu tirgos, uzlabot attiecīgā tirgus efektivitāti, samazināt cenu nepastāvību un mudināt finanšu nozari veikt ilgtermiņa pievienotās vērtības ieguldījumus faktiskajā ekonomikā.

Dominique Baudis (PPE), *rakstiski.* – (FR) Balsojot par šo ziņojumu, Parlaments ir panācis vēl vienu pagrieziena punktu virzībā uz pasaules finanšu reglamentējumu. Mēs esam snieguši spēcīgu vēstījumu, atbalstot G20 valstu Francijas prezidentūras projektus. Apliecinot ekonomikas atlabšanas pirmās pazīmes, mums būs jāstrādā kopā, lai veicinātu rūpīgi apsvērtu un līdzsvarotu liberālisma modeļa izveidošanu. Eiropas kreiso spēku grupa mēģināja vienīgi iegūt uzticību plānam par nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem. Tomēr tā maldījās, jo eiropieši zina, kad ir jābūt pragmatiskiem. Šodienas balsojums pierāda, ka šis priekšlikums ir daudz svarīgāks nekā visas politiskās atšķirības.

Bastiaan Belder (EFD), *rakstiski.* – (NL) Es nevaru atbalstīt *Podimata* kundzes ziņojumu, jo tās ir dalībvalstis, kuras ir atbildīgas par nodokļu politiku. Ziņojums šajā situācijā neievieš taisnīgumu. Tā mērķis ir noteikt vairākus nodokļus Eiropas līmenī, tostarp nodokli finanšu darījumiem, kā arī enerģijai. Ja ir nepieciešams nodoklis finanšu nozarei, tad ieņēmumi no tā nonāks dalībvalstu valsts kasēs. Galu galā ir personas, kas piespieda pret galvojumu palīdzēt bankām. Dalībvalstis rīkotos piemēroti, ja izmantotu šos ieņēmumus, lai samazinātu valsts parādu, kas krīzes laikā ir palielinājies. Tomēr ziņojumā bez iebildumiem tiek pieļauts, ka šādi ieņēmumi būtu ieguvums, lai sasniegtu pasaules un ES politikas mērķus. Tādējādi šie ieņēmumi tiek novirzīti klimata pārmaiņu un sadarbības attīstības jautājumu risināšanai.

Turklāt ziņojumā ir iekļauts arguments par solidaritātes nodevu lidojumu biļetēm, tādējādi mēs varam apkarot sabiedrības veselības problēmas un samazināt maksājumus transporta nozarē. Man ir pieņemams tas, ka varam ievērot minētos politikas lietderīgos mērķus un ka tiek ieteikts šādiem nolūkiem apsvērt lielāka apmēra līdzekļu piešķiršanas iespējas. Tomēr šāda rīcība ietekmēs mūsu nodokļu pasākumus, tāpēc minētās iniciatīvas ir

jāuzņemas dalībvalstīm, nevis Eiropai jādiktē to plānošana. Šaubos, vai šāda pieeja netraucēs veiksmīgai sadarbībai ar Padomi.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Vairāk nekā trīs gadus pēc krīzes finanšu tirgus reglamentējuma aspekti ir pārāk nepietiekami apsvērti. Saistībā ar to jaunais nodoklis nodrošinās jaunus finanšu līdzekļus un ļaus reglamentēt problemātiskās finanšu prakses. Ir pilnīgi skaidrs, ka pašreiz nevar apgalvot, ka pirms trīs gadiem bijusī situācija nekad vairs neatkārtosies. Šāds apgalvojums ir pietiekams, lai jebkurš sajūtu izmisumu. Tāpēc būtu svarīgi zināt, vai Eiropā ir sasniegts kritiskais skaits, lai veiktu īpašu pasākumu. Es uzskatu, ka tā ir, un, jo ātrāk rīkosimies, risinot šo jautājumu, jo labāk!

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Šā ziņojuma pieņemšana plenārsēdē norāda uz ceļu, pa kuru Eiropas Savienība, šķiet, vēlas iet. Lai gan liekas, ka ideju par nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem atbalsta plaša sabiedrība, pat ja G20 valstu vadītāji nav spējuši vienoties par šāda ieguldījuma noteikšanu pasaules līmenī, mans pienākums ir pateikt, ka vidējā termiņā un ilgtermiņā tam būs nelabvēlīga ietekme. Ietekme no minētā nodokļa, kas tiek uzlikts tikai ES radītajam kapitālam, noteikti izraisīs šā kapitāla aizplūšanu no Eiropas uz jaunattīstības un jaunajām valstīm. Cits scenārijs, vismaz sākuma posmā, ir tāds, ka šis nodoklis izmaksu veidā tiks novirzīts patērētāju vai citu finanšu pakalpojumu kreditēšanai. Jebkurā gadījumā nodokļa nelabvēlīgā ietekme ir tāda, ka Eiropa ciešāk tuvināsies bīstamai situācijai, kurā tā var zaudēt savu konkurētspēju salīdzinājumā ar citām valstīm, proti, ASV, Japānu vai BRIC valstīm. Tas palēninās ekonomikas izaugsmi un radīs problēmas, tostarp faktiskajai ekonomikai, kas ir atkarīga no iespējami lētākajiem finanšu līdzekļiem.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo piekritu, ka Eiropas Savienībai ir jāmeklē jauni inovatīvi finanšu instrumenti. Būtībā šādi instrumenti ļaus ES risināt pašreizējās problēmas, jo šiem instrumentiem būs svarīgas gan reglamentējošas, gan ienākumu radīšanas funkcijas.

Šajā Parlamentā bieži vien tiek norādīts, ka ekonomikas krīze ir pierādījusi pasaules finanšu sistēmas reglamentēšanas un uzraudzības trūkumu. Mēs arī zinām, ka pašreiz nodokļu maksātāji ir pirmie, kas cieš no krīzes izmaksām ne tikai tiešo nodokļu dēļ, bet arī saistībā ar bezdarba līmeņa paaugstināšanos, ienākumu samazināšanos, nepietiekamu piekļuvi sociālajiem pakalpojumiem un pieaugošu nevienlīdzību. Ir nepieciešami jauni instrumenti, ja mēs reaģējam uz krīzi, ieviešot holistiskus un integrētus risinājumus.

Tāpēc es atbalstu ilgi apspriesto eiroobligāciju ieviešanu, kas var veicināt kopēju parādu pārvaldību, summējot daļu no suverēnā parāda. Referents ierosina arī citus finansēšanas instrumentus, kas paredzēti, lai ierobežotu spekulācijas, piemēram, saskaņotu un efektīvu nodokļa uzlikšanu enerģijas nozarei un izstrādātu priekšlikumu par nodokļa uzlikšanu attīstībai, kas varētu palielināt līdzekļus, lai sasniegtu tūkstošgades attīstības mērķus.

Jan Březina (PPE), *rakstiski*. – (CS) ES mēs nepārtraukti tiekam konfrontēti ar finanšu krīzes sekām, kas 2009. gadā pārvērtās par budžeta krīzi, kuras būtisks aspekts bija pārmērīga valdības obligāciju emitēšana. Tomēr, gluži pretēji, apstiprinātajā ziņojumā nav norādīts tirgum radītais spiediens, bet gan ir minēta bezatbildīgā budžeta politika, ko īsteno daudzu valstu valdības, kuras nevēlas reformēt savas pensiju, veselības aizsardzības un nodarbinātības sistēmas. Manuprāt, ir maldinoši vainot tirgus trūkumus, un tas pierāda drosmes trūkumu, lai veiktu nepieciešamās reformas. Pašreiz mums ir apstiprināti noteikumi par stingrāku finansiālo reglamentējumu un finanšu tirgus uzraudzību, un mums ir jāvirzās uz priekšu un jāievieš pasākumi, lai grūdienveidā iedarbinātu Eiropas tautsaimniecību,

piemēram, piešķirot finansējumu kopīgiem infrastruktūras projektiem un nodokļu atvieglojumus uzņēmumiem, lai tie veiktu ieguldījumus zinātnē un pētniecībā. Es vēlos arī brīdināt par nodokļu uzlikšanu finanšu darījumiem un dažādiem banku nodokļu veidiem, jo tas vājinās finanšu tirgu un izkropļos konkurenci. Euroobligācijas nav risinājums, jo tās Eiropas līmenī tikai pārcels fiskālo bezatbildību uz vietām, kuras ir attālāk no valsts kontroles un kurās pārmērīgas līdzekļu izšķērdēšanas mēģinājumiem būs pat nopietnāka netieša ietekme nekā tas ir valsts līmenī. Es neatbalstu arī Eiropas līmeņa nodokli ogleklī, jo tas ievieš neproporcionālu apgrūtinājumu enerģijas nozarei un galu galā samazinās ES enerģijas drošību.

Zuzana Brzobohatá (S&D), rakstiski. – (CS) Finanšu darījumi veido būtisku finanšu nozares resursu daļu, un dažādām spekulatīvām darbībām finanšu tirgos bija ievērojama nozīme pasaules finanšu krīzē. Tas, protams, nav godīgi, ka nodokļu maksātājiem uzliek finanšu krīzes apgrūtinājumus pilnā apjomā, jo daži apgrūtinājumi jāpārņem arī finanšu nozarei, lai izmaksas būtu sadalītas. Ziņojumā galvenā uzmanība pievērsta darījumiem, kas ir īpaši riskanti un spekulatīvi, tāpēc finanšu nozarei ir lielāka atbildība, piemērojot turpmāku nodokļu uzlikšanu finanšu darījumiem, kas paradoksālā veidā rada lielāku stabilitāti pasaules finanšu nozarē. Vēl viens iemesls nodokļa par finanšu darījumiem ieviešanai ir fakts, ka finanšu pakalpojumi nav apliekami ar PVN vairumā dalībvalstu.

Antonio Cancian (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tā ir labvēlīga virzība uz turpmākajiem jaunajiem finansējuma instrumentiem, kas nodrošinās Eiropas ekonomikas atlabšanu. Es uzskatu, ka Eiropai ir būtiski atrast tirgū resursus, lai finansētu galvenās mūsu ekonomikas nozares saskaņā ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, jo īpaši Eiropas transporta tīkla enerģijas un telekomunikāciju infrastruktūras, kas nepieciešamas krīzes izbeigšanai.

Ir svarīgi iekustināt Eiropas ekonomiku. ES nav saistību noteikt un/vai palielināt nodokļus, bet tai jābūt drosmīgai izaicināt tirgu. Risinājums ir šāds: būt spējīgai atrast jaunus finansējuma veidus, kas var pilnīgi nodrošināt projektu īstenošanu iespējami īsākā laikā, nodibinot *ad hoc* fondus, kuri tiek veidoti, emitējot vērtspapīrus, kas ir tieši saistīti ar darba izpildi un saimniecisko izmantošanu un ir zināmi kā projektu obligācijas.

Jebkura nodokļu uzlikšana finanšu darījumiem Eiropā jāierosina tikai tad, ja to ievieš visā pasaulē. Es uzskatu, ka Komisijai jāizpēta iespēja ieviest šādu nodokli ES līmenī, mēģinot paredzēt, vai tas radīs nelabvēlīgas sekas ES konkurētspējai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsojumā atbalstīju Parlamenta rezolūciju, jo atbalstu Komisijas mērķi palielināt ES budžeta apmēru, izmantojot jaunus finanšu instrumentus, un atzinīgi vērtēju potenciālos privātā sektora finansējuma palielināšanas ieguvumus, izmantojot valsts līdzekļus. Es arī uzskatu, ka papildus minētajiem pasākumiem jāievieš pārredzama ziņošanas kārtība, apvienojot to ar ieguldījumu pamatnostādņem, riska pārvaldību, iedarbības robežvērtībām un atbilstošu kontroli un pārraudzības procedūrām, kas noteiktas demokrātiski atbilstīgā veidā.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta plenārsēdes balsojumā pausto atbalstu nodokļa ieviešanai finanšu darījumiem Eiropas līmenī. Finanšu darījumu nodoklis Eiropas līmenī būs sods par īpaši spekulatīviem un sociāli nelietderīgiem finanšu darījumiem, vienlaikus nodrošinās Eiropas Savienībai ikgadēju ieņēmumu EUR 200 miljardu apjomā. Šis balsojums ir pretrunā konkurētspējas paktam. Jāsoda nevis valstis un iedzīvotāji, bet gan mums ir nepieciešami nodokļi finanšu tirgiem. Komisijai un Padomei ir steidzami tas jāņem vērā.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu, ar dažiem iebildumiem, *Podimata* kundzes ziņojumu par jaunu finansējumu. Es piekrītu referentes bažām par ekonomikas un finanšu krīzi, ko mēs piedzīvojam, un pēc tam attiecīgu investīciju trūkumu. Es arī piekrītu, ka ir vēlami ieguldījumi, lai panāktu būtiskāku attīstību un ieviestu jauninājumus, un ka Eiropai ir jāpalielina tās iespējas attiecībā uz saprātīgiem ieguldījumiem. Tomēr man ir bažas, ka kopumā ziņojumā, šķiet, tiek īpaši uzsvērti nodokļu paaugstināšana laikā, kad vairākās valstīs (piemēram, Portugāle) mēs jau pašreiz vērojam pārmērīgu nodokļu slogu. Ziņojuma galīgajā redakcijā tiek aicināts ieviest finanšu darījumu nodokli (pasaules vai vismaz Eiropas līmenī), vienlaikus atzīstot, ka ir jāveic izpēte par šādām nepieciešamības sekām (tam paredzot *posteriori* pētījumu). Es priecājos par aizstāvību eiroobligāciju emitēšanai, kas veicinātu vājāku euro zonas valstu piekļuvi tirgum, un par uzskatu, ka tas būs ieguvums „visām iesaistītajām dalībvalstīm un euro zonai kopumā”.

Frédéric Daerden (S&D), *rakstiski*. – (FR) Daži cilvēki neatbalsta finanšu darījumu nodokli (FDN) Eiropas līmenī, jo Eiropas dēļ tas var izkropļot konkurenci finanšu tirgos. Neuzskatu, ka tikai 0,01 % liels šo darījumu nodoklis veicinās ieguldītāju atteikšanos no pasaules lielākā finanšu tirgus.

Ja mēs paļaujamies uz G20, kas vēlas šo iniciatīvu ieviest pasaules līmenī, mums būs jāgaida mūžīgi. Tāpēc esmu gandarīts, ka ir pieņemts Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas iesniegtais grozījums, kurā atbalstīts šāds FDN Eiropas līmenī. Tas nodrošinātu aptuveni EUR 200 miljardu ienākumu gadā, tādējādi ļaujot Eiropas Savienībai pienācīgi finansēt tās budžetu, vienlaikus Padomes locekļi ir jau informējuši par savu nodomu to samazināt neatkarīgi no pievienotās vērtības, kas tiek iegūta no Eiropas izdevumiem.

Krīze, ko izraisīja finanšu tirgus dalībnieki, tiek izmantota kā mūsu labējo spēku valdību arguments, lai pieprasītu budžeta samazinājumus, jo īpaši sociālo izdevumu jomā. Tādējādi Eiropas iedzīvotāji maksās par kļūdām, kuras viņi nav pieļāvuši. FDN atjaunos sociālo taisnīgumu Eiropas lēmumos, konsolidējot valsts finanses uz to personu rēķina, kuras tās samazināja pirmās. Tāpēc šis ir īstais laiks, lai veiktu šādu pasākumu.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ekonomikas un finanšu krīze apliecināja absolūtu ētikas trūkumu šajā jomā. Jaunās labklājības ekonomikas paradigma, saskaņā ar kuru indivīda labklājība ir galvenā pazīme kolektīvajai labklājībai, kas ir sastāvdaļu kopums, ir vērojama tās neatbilstībā. Saskaņā ar šo pieeju individuālās intereses nenosaka nekādus ierobežojumus attiecībā uz kolektīvajām interesēm, nemaz neminot vispārējās intereses. Tomēr, tā kā valsts valdībai ir jānosaka vispārējas intereses kā ietvars, kurā darboties, un jānodrošina brīva telpa brīvībai un indivīda tiesībām tajā, tai jāatbalsta šādas intereses, ieviešot godīgu un progresīvu nodokļu sistēmu. Saskaņā ar šo pieeju, kas ES un visām G8 un G20 valstīm ir jāatbalsta pasaules līmenī, ieņēmumiem no finanšu darījumiem jābūt salīdzināmiem ar citiem ieņēmumiem, izmantojot īpašas nodokļu sistēmas, kas veicina lielāku uzņēmēju atbildību, kā arī citus noteikumus un jaunas paradigmas. Eiroobligāciju ieviešana ir paredzēta krīzes fondam, un infrastruktūras projekti varētu stiprināt ES spēju rīkoties, ja tie papildina ES budžetu. Manuprāt, mūsu apstiprinātajam ziņojumam ir šāda virzība uz priekšu, lai gan tā ir lēna.

Marielle De Sarnez (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Pašreizējā ekonomikas krīze apliecināja finanšu nozares uzraudzības trūkumus. Tāpēc mums ir nepieciešami jauni instrumenti un jaunas fiskālās politikas. Būtībā finanšu sistēma ir radījusi ievērojamu ienākumu no spekulatīvajiem darījumiem, un tai nav jāmaksā nekāds nodoklis. Balsojumā atbalstot

finanšu darījumu nodokli, kura ienākumus var lietderīgi sadalīt attīstības atbalstam, Eiropas Parlaments pierādīja, ka tas vēlas izskaust netaisnību. Šis nodoklis, protams, būtu jāpieņem starptautiskā līmenī, bet, ja tas nenotiks, mēs lūgšim ES uzņemties saistības, īstenot to Eiropā. Tādējādi Eiropa būtu paraugs gan jaunas finansēšanas ziņā, gan solidaritātes ar jaunattīstības valstīm pierādīšanas ziņā. Pašreiz ir jārikojas Eiropas Komisijai, lai iesniegtu mums likumdošanas priekšlikumu, kas atbilst šā Parlamenta vairākuma paustajām cerībām.

Anne Delvaux (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es atzinīgi vērtēju šo balsojumu par nodokli finanšu darījumiem, jo Eiropas Parlaments mudina Savienību piemērot nodokļu shēmu, negaidot šajā jautājumā hipotētisku lēmumu pasaules līmenī. Eiropas Savienības finanšu nozare ir lielākā pasaulē. Tāpēc tai ir jābūt vadībā.

Saskaņā ar dažādiem pētījumiem aptuveni 0,05 % liels nodoklis par darījumiem radīs aptuveni EUR 200 miljardu ieņēmumu gadā, kas tiks izmantoti, lai finansētu ekonomikas atlabšanu un attīstības sadarbību un aizsargātu vidi, vienlaikus apkarojot finanšu spekulācijas. Apgalvojot to, es esmu pārliecināta, ka mums ir nepieciešams šāda veida nodoklis starptautiskā līmenī: Savienībai jānudina savi partneri, lai tie pieņemtu noteikumus par finanšu nodokļiem.

Es to saku tādēļ, ka, ja šis nodoklis tiks piemērots tikai Eiropas Savienībā un ja to nepiemēro Eiropas galvenie finanšu konkurenti starptautiskā līmenī, Savienības finanses būs īpaši apdraudētas. Īpaši es ceru, ka šajā jautājumā tiks panākts kompromiss G20 valstu Francijas prezidentūras laikā.

Harlem Désir (S&D), *rakstiski*. – (FR) Eiropas Parlamentā vairāk nekā 10 gadus Eiropas sociālisti cīnās par nodokli finanšu darījumiem. Šim nodoklim būtu vairākas priekšrocības: piemērojot to, ne tikai apkarotu finanšu spekulācijas, tas arī nodrošinātu līdzekļus jaunattīstības valstu atbalstam un to pielāgošanos klimata pārmaiņām, vienlaikus sniedzot ieguldījumus Eiropas Savienības budžetā.

Pašreiz pasaulē ir cita situācija: ekonomikas lejupslīde vēl spēcīgāk ir noteikusi nepieciešamību stabilizēt finanšu tirgus, un Eiropas Savienībai ir vajadzīgi jauni resursi, lai pārvarētu šo lejupslīdi — Eiropai ir jāpārvar tā, īstenojot atlabšanas līdzekļus, nevis stingrus pasākumus.

Vienlaikus pamatojums par labu nodoklim kļūst spēcīgāks: aizvien lielāks valdību skaits atbalsta šo ierosmi, un Eiropas Parlaments ir jau vairākkārt balsojis par nodokļa ieviešanu finanšu darījumiem. Jaunais atbalsta balsojums par nodokli ir būtisks solis: Parlaments saka, ka Eiropas līmenī mums ir nekavējoties jārikojas, pat ja netiek panākta pasaules līmeņa vienošanās. Parlamenta pieprasījums ir skaidrs un balsojumā bija liels pārsvars: pašreiz mums savi vārdi jāīsteno darbos, un jāpieņem nodoklis finanšu darījumiem.

Lena Ek (ALDE), *rakstiski*. – (SV) Ziņojums par jaunajiem finansējuma instrumentiem pievēršas vairākiem svarīgiem aspektiem. Diemžēl tajā ir iekļauts priekšlikums par to, lai Eiropa vienpusēji ieviestu nodokli finanšu darījumiem. Es uzskatu, ka Zviedrijas piemērs par vienpusēji ieviestu attiecīgā veida nodokli finanšu darījumiem 20. gadsimta 80. gados, kādēļ lielākā daļa tirdzniecības ar akcijām, obligācijām un opcijām pārcēlās uz Londonu, būtu jāņem vērā, lai Eiropas līmenī mums netiek pieļautas tādas pašas kļūdas. Es uzskatu, ka pastāv liels risks, ka netiks īstenota stabilizācijas ietekme uz finanšu tirgu, ja ES ievieš šādu nodokli vienpusēji. Pastāv liels risks par tirdzniecības ar akcijām, obligācijām un opcijām pārcelšanu uz nepārredzamiem un mazāk atvērtiem tirgiem ārpus Eiropas. Tas neradīs piemērotākus nosacījumus, lai kontrolētu finanšu tirgus. Tāpēc es balsoju pret

grozījumu, kurā tika ierosināts Eiropas Tobina nodoklis, bet, lai gan šis priekšlikums balsojumā tika atbalstīts, es izvēlējos galīgajā balsojumā atbalstīt šo ziņojumu.

Šis lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz faktu, ka, būdama sarunu par stratēģiju „Eiropa 2020” vedēja Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā, es citādi būtu apdraudējusi grupas sarunu nostāju par mums svarīgiem jautājumiem, piemēram, ka ir svarīgi izveidot faktisku iekšējo tirgu, nodrošināt finansējumu infrastruktūras projektiem, izmantojot Eiropas projektu obligācijas, un rast iespējamo risinājumu saistībā ar Eiropas nodokli ogleklī.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo tajā tiek paredzēta īpašu instrumentu izveidošana, piemēram, nodokļa finanšu darījumiem ieviešana, kas varētu palīdzēt uzlabot tirgus efektivitāti, palielināt pārredzamību, samazināt pārmērīgo cenu nepastāvību un radīt stimulus finanšu nozarei veikt ilgtermiņa ieguldījumus, kuriem būtu pievienotā vērtība faktiskajā ekonomikā.

Göran Färm, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, īpaši atbalstām nodokļa uzlikšanu darījumiem pasaules līmenī. ES ir ļoti aktīvi jāstrādā, lai izveidotu šādu sistēmu. Ja izrādītos, ka politiski nav iespējams laikus noslēgt starptautisku nolīgumu, būtu ļoti rūpīgi jāapsver nodokļa darījumiem ieviešanas alternatīva tikai ES. Tas ir jāpamato piemēroti līdzsvarotā ietekmes novērtējumā. Komisija pašreiz gatavo analīzi, bet vairākos gadījumos tas nav atturējis tās pārstāvjus apsteigt notikumus, skaidri paužot negatīvus uzskatus par nodokli ES līmenī. Mūsaprāt, tas nav pieņemams. Tādēļ, lai Komisijai skaidri paustu, ka šis jautājums ir jāuztver nopietni un ka procesam jābūt objektīvam, mēs esam izvēlējušies balsojumā atbalstīt grozījumus, kuros ir tieši norādīts par ES nodokļa ieviešanu. Ir ļoti svarīgi, lai lēmumam par šo jautājumu tiktu noteikts mērķis un rūpīgi apsvērts pamatojums.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā tiek izklāstīta vajadzība atrast jauna veida finansējumu valsts sektoram pasaules un Eiropas līmenī. Faktiski pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze ir likusi dalībvalstīm meklēt ieņēmumus, lai mazinātu to budžeta krīzes. Inovatīvie finansēšanas līdzekļi ietver nodokļa uzlikšanu finanšu nozarei un CO₂ emisijām.

Pēdējā laikā finanšu nozare ir izkropļojusi savus mērķus par ekonomikas attīstības finansēšanu, un, attaisnojoties ar nepieciešamību segt riskus, ir palielinājusi likmes, uzreiz iegūstot milzīgu peļņu, kas būtiski ietekmē valsts finanses un iedzīvotājus. Tādējādi nodokļa uzlikšanas CO₂ emisijām dēļ princips „piesārņotājs maksā” kļūst godīgāks un atbilstošāks, kas veicina ne tikai klimata pārmaiņu samazināšanu, bet arī ieguldījumu projektu finansēšanu šajā jomā. Es atbalstu nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem pasaules līmenī. Uzskatu, ka pirms tā ieviešanas Eiropas līmenī ir jāveic ietekmes pētījums. Es atbalstu arī eiroobligāciju ieviešanu, jo uzskatu, ka tās būs kopīgs parādu pārvaldības instruments.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir izklāstīts „inovatīvais finansējums”. Tomēr būtībā tajā ir vērojamas senākās apnicīgās nostājas, kas noraida elementārāko taisnīgumu. Jau sen bija efektīvi jākontrolē un jāreglamentē finanšu tirgus. Jau sen bija jāpārtrauc spekulācijas neatkarīgi no tā, vai tās veiktas ar precēm, tostarp pārtiku, īpašumu, pabalstiem un pensijām, vai valstu suverēno parādu (sniedzot dažus piemērus). Tomēr Eiropas Komisija stūrgalvīgi atsakās virzīt uz priekšu šos priekšlikumus. Tas notiek, lai gan ir zināms, ka aprēķinātie finanšu zaudējumi, ko Eiropā izraisījusi nodokļu nemaksāšana un krāpšana, ir no EUR 200 līdz 250 miljardiem gadā, tā ir summa, kas būtu pietiekama, lai samazinātu valsts budžeta deficītu, izvairoties no nepieciešamības palielināt

nodokļus nodarbinātībai — *vecais* risinājums. Tā arī stūrgalvīgi atsakās ieviest nodokli finanšu darījumiem ES līmenī un necenšas panākt tā ieviešanu pasaules līmenī.

Tas pats attiecas uz joprojām esošajām un apkaunojošajām nodokļu oāzēm. Tie ir veidi, kā palielināt ieņēmumus, lai apkarotu nabadzību un citas pastāvīgās ekonomikas un sociālās problēmas. Pašreizējie provizoriskie aprēķini ieņēmumiem, kas iegūstami no nodokļa finanšu darījumiem, pat pēc zemākās likmes, liecina, ka ES līmenī varētu iekasēt apmēram EUR 200 miljardu gadā.

Carlo Fidanza (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es atzinīgi vērtēju rezolūciju par inovatīviem finanšu instrumentiem, kas norāda uz Parlamenta ieguldījumu debatēs par to, kā radīt jaunus ieņēmumus, nodrošināt taisnīgu nodokļu politiku un maksimāli palielināt ienākumu atjaunošanas iespējas. Es atbalstu nodokļa finanšu darījumiem (FDN) ieviešanu: pašreizējās krīzes — par kurām mēs varam vainot konkrēta veida spekulatīvās finanses — pierāda, kā galu galā valstis un iedzīvotāji paši maksā par citu nodarīto kaitējumu.

Nodokļa finanšu darījumiem dēļ varētu „uztūkt” ES naudas līdzekļi par aptuveni EUR 200 miljardiem gadā, un tas palīdzētu ierobežot spekulatīvās darbības, padarot tās dārgākas un tādēļ mazāk pievilcīgas. Tomēr es uzskatu, ka šis nodoklis ir ieviešams visā pasaulē, nevis tikai Eiropā, lai izvairītos no nelabvēlīgas konkurences apstākļiem Eiropā, kas, neizmirsīsim, ir īpaši pievilcīga kā pasaules lielākais tirgus. Mums ir arī atzinīgi jāvērtē Parlamenta atbalsts eiroobligācijām un projekta obligācijām, kas veicinās atlabšanu, rosinot faktisko ekonomiku un sekmējot Eiropas ekonomikai būtisku infrastruktūru veidošanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Jau sen bija jākontrolē un efektīvi jāreglamentē kapitāla tirgus, novēršot spekulācijas ar plašu produktu klāstu, tostarp ar precēm, nekustamā īpašuma darījumiem, pabalstiem, pensijām un apdrošināšanu, kā arī ar visiem atvasinātajiem produktiem, tostarp ar valsts parāda spekulācijām.

Diemžēl Eiropas Komisija nav virzījusi uz priekšu šos priekšlikumus, jo ir zināms, ka aprēķinātie finanšu zaudējumi, ko Eiropā izraisījusi nodokļu nemaksāšana un krāpšana, ir no EUR 200 līdz 250 miljardiem gadā, tā ir summa, kas būtu pietiekama, lai samazinātu valsts budžeta deficītu, izvairoties no nepieciešamības palielināt nodokļus nodarbinātībai.

Tomēr, ja mums būtu arī nodokļi finanšu darījumiem pasaules līmenī un tādējādi arī Eiropas Savienības līmenī, kā arī izskaustas nodokļu oāzes un spekulatīvie finanšu produkti, mums būtu lielākas naudas summas, lai risinātu ekonomikas un sociālās problēmas.

Pašreizējie provizoriskie aprēķini ieņēmumiem, kas iegūstami no nodokļa finanšu darījumiem, pat pēc zemākās likmes, liecina, ka ES līmenī varētu iekasēt apmēram EUR 200 miljardu gadā.

Ņemot vērā minēto, mēs nevaram pieņemt, ka ir jāatliek skaidras nostājas par nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu izstrādāšana, aizbildinoties ar turpmākiem pētījumiem un novērtējumiem.

Lorenzo Fontana (EFD), *rakstiski*. – (IT) Ja finanšu sistēma, kas ir atbildīga par vieglprātīgu tirdzniecību un spekulācijām, tiek uzskatīta par vienu no galvenajiem finanšu krīzes iemesliem, tad tas ir pareizi, ka atbildīgajām personām jāmaksā sava daļa, piedāvājot nozīmīgākos ieguldījumus ekonomikā. Es tomēr uzskatu, ka šajā ziņojumā ierosinātā metode ietekmēs nedrošo konkurences līdzsvaru, graužot tās pamatus, jo tā būtu jāpiemēro pasaules līmenī. Gan šā iemesla dēļ, gan tāpēc, lai Eiropas nodokļu sistēmā novērstu bīstamu precedentu, es balsojumā neatbalstīju *Podimata* kundzes ziņojumu.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski.* – (FR) Es balsojumā atbalstīju grozījumus un tās dokumenta daļas, kas attiecas uz nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem. Būtībā es balsoju par principu piespiest finanšu iestādes palīdzēt segt lejupslīdes izmaksas, par kurām tās ir atbildīgas, un konsolidēt mūsu valsts finanses.

Tomēr problēma šajā ziņojumā, kuru es balsojumā neatbalstīju, ir tā, ka tā galvenais mērķis, ieviešot inovācijas, ir noteikt jaunus nodokļus, kur vien tas iespējams, Eiropas vai pasaules līmenī vai vismaz starptautiskajās organizācijās, nolemjot par iespējamiem ieguvējiem un naudas līdzekļu izmantošanas veidiem. Turklāt nav nekādas garantijas, ka nodokļi darbaspēkam tiks būtiski samazināti. Tāpat es varu tikai iebilst pret nodokli ogleklim visos līmeņos, jo vienmēr no tā cietīs mazturīgie iedzīvotāji, kā vērojams no *Sarkozy kunga* netaisnīgā un nepopulārā projekta.

Es arī iebilstu pret Eiropas aģentūras izveidošanu, kas ir atbildīga par Eiropas obligāciju emitēšanu, lai apvienotu valsts parādu, — tā ir īsta prātīgu cilvēku samaksāta prēmija ārprātīgajiem. Visbeidzot man ir žēl, ka, lai gan daļa, kas paredzēta attīstības finansējumam, attiecīgi soda valdības korupciju un nodokļu oāzes, ir jāuzmanās, lai neapsūdzētu starptautisko uzņēmumu nežēlīgo praksi, jo īpaši to transfertcenu izmantošanu.

Louis Grech (S&D), *rakstiski.* – Ziņojums par „inovatīvo finansējumu” ir spēcīgs vēstījums finanšu iestādēm, jo īpaši banku nozarei, ir pienācis laiks turpmāk reglamentēt finanšu nozari, nosakot banku administratīvo atbildību un juridisku pārskatatbildību par savu nolaidīgo rīcību un neefektīvu riska pārvaldības praksi. Ir acīmredzams, ka bieži finanšu pakalpojumu tirgus pats nespēj pietiekami regulēt savus pakalpojumus un ka finanšu pakalpojumu nozarē patērētāju aizsardzības un drošības kvalitātes garantēšanai ir jānosaka konkrēti un būtiski uzlabojumi, jo īpaši attiecībā uz kontroles un uzraudzības aspektiem. Pašreizējo situāciju varētu izmantot kā iespēju, lai nostiprinātu finanšu pakalpojumu nozari un lai atjaunotu iedzīvotāju un patērētāju uzticību nozarei, jo pašreiz viņi ir tie, kas maksā savu rēķina daļu par rupjām kļūdām un izsniedz galvojumu lielākajām finanšu iestādēm.

Tas nozīmē, ka Komisijai vispirms jānovērtē ietekme, kāda nodoklim par finanšu darījumiem būs uz Eiropas ekonomiku, jo turpmākus priekšlikumus nedrīkst pamatot tikai ar impulsīviem lēmumiem, lai atbildētu uz šā brīža skaļajiem vārdiem, bet tajos jābūt pragmatiskai pieejai, kas palīdzēs izturēt šā laika sasprindzinājumu un atjaunos Eiropas iedzīvotāju uzticību finanšu tirgiem.

Estelle Grelier (S&D), *rakstiski.* – (FR) *Podimata kundzes* ziņojuma pieņemšana bija Parlamenta iespēja apliecināt nepārprotamu atbalstu nodokļa finanšu darījumiem ieviešanai Eiropas līmenī. Līdz šim gan Parlamenta komitejās, gan plenārsēdēs Eiropas labējie spēki vienmēr bija neapmierināti ar sociālistu priekšlikumiem šajā jomā. Fakts, ka Eiropas Parlamenta deputātu vairākums un tādējādi arī labējo grupa ir atbalstījusi šo projektu, kuru daudzus gadus ir aizstāvējusi Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, ir laba ziņa. Tas pierāda, ka mēs kopā pakāpeniski sākam izprast šā projekta priekšrocības. Šis balsojums iezīmē jaunu posmu finanšu instrumenta ieviešanas procesā, kas ne vien nodrošinās papildu resursus ES budžetā, bet arī atbalstīs attīstības iniciatīvas starptautiskā līmenī. Tomēr šī cīņa vēl nav beigusies. Pagaidām tā ir tikai politikas nostāja. Neatkarīgi uz attiecīgiem paziņojumiem mums jā rūpējas par Eiropas valstu vai valdību vadītāju ciešo apņemšanos ieviest šo nodokli, un vairākums no viņiem ir labēji centriskās orientācijas pārstāvji.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Daudzus gadus mēs esam cīnījušies, lai finanšu darījumiem ieviestu nodokli. Par spīti daudzajiem iebildumiem šī iecere ir īstenota,

šīs rezolūcijas pieņemšana ar vairākuma atbalstu ir svarīga virzība uz priekšu. Veicinot nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem starptautiskā līmenī un jebkurā gadījumā iesakot šādu nodokli ieviest Eiropas Savienībā, Parlaments liek pamatus jaunai pasaules finanšu sistēmai. Papildus tam mums jāapsver jaunās finansiālās perspektīvas, ko šāds nodoklis varētu nodrošināt, jo tā ieviešana var radīt aptuveni EUR 200 miljardu ieņēmumu gadā. Šis balsojums ir nozīmīga uzvara; pašreiz jāsaņem starptautiskām iestādēm, un tām jābūt tikpat drosmīgām, kādi bija Eiropas Parlamenta deputāti.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Par nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem Eiropas sociālisti un kreiso spēki ir cīnījušies jau ilgu laiku. Manas grieķu kolēģes *Anni Podimata* ziņojuma pieņemšana ar lielu balsu vairākumu ir apliecinājums politikas progresam, ko ir pierādījis Eiropas Parlaments. Eiropas kreisajiem spēkiem tā ir liela uzvara, par kuru mēs varam būt lepni. Lai gan dokumentam nav tiešas likumdošanas ietekmes, tas iezīmē izšķirīgu politisku virzību uz priekšu: no šā brīža Eiropas Parlamenta Eiropas labējie spēki nevarēs novērst šādu nodokļa ieviešanu. Tas ir faktiskais solis virzienā uz budžeta federālismu, kas ir vienīgais veids, kā Eiropas Savienība varētu sasniegt savus mērķus attiecībā uz izaugsmi, nodarbinātību un pārvarēt lejupslīdi.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo viena no inovatīvu finansēšanas instrumentu galvenajām priekšrocībām ir tāda, ka tie var sniegt divkāršu labumu, jo tie var palīdzēt sasniegt nozīmīgus politikas mērķus, piemēram, finanšu tirgus stabilitāti un pārredzamību, un nodrošināt būtiskas ieņēmumu iespējas, bet ir jāņem vērā arī šo instrumentu nelabvēlīgā ārējā ietekme, kāda ir finanšu nozarē. Es atbalstu šos noteikumus un aicinu ieviest inovatīvus finansēšanas pasākumus, lai palielinātu ienākumus no šīs nozares un veicinātu šo nodokļu apgrūtinājumu novirzīšanu no strādājošiem cilvēkiem. Tie sniedz iespējas uzlabot tirgus efektivitāti, palielināt pārredzamību un samazināt spekulācijas, pat novērš pārmērīgu cenu nepastāvību, mudina finanšu nozari veikt ilgtermiņa pievienotās vērtības ieguldījumus faktiskajā ekonomikā, kā arī palīdz finansēt pasaules sabiedrībai nepieciešamās preces un samazina valsts budžeta deficītu. Es atbalstu ideju par kopējo Eiropas projektu obligāciju emitēšanu, lai finansētu Eiropas svarīgas infrastruktūras vajadzības un struktūru projektus programmas „Eiropa 2020” ietvaros un paredzamās jaunās ES stratēģijas, piemēram, jauno stratēģiju par enerģētikas infrastruktūras attīstību un citus liela apjoma projektus. Tādējādi ES projektu obligācijas nodrošinātu nepieciešamos ieguldījumus, piesaistītu vajadzīgo atbalstu un kļūtu par svarīgu līdzekli, kas maksimāli samazinātu valsts atbalstu. Šiem projektiem jāveicina arī mūsu ekonomikas ekoloģiskā pārveidošana, bruģējot ceļu uz nulles oglekļa emisiju ekonomiku.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), rakstiski. – (LV) Jauns finanšu transakciju nodoklis neatrisinās Eiropas Savienības dalībvalstu budžetu problēmas, tāpēc neatbalstīju ziņojumu par novatoriskiem finansēšanas veidiem Eiropā un pasaulē. Pretēji dažu personu uzskatiem, šādu nodokli nemaksās pašas bankas, bet gan banku klienti, tātad tie paši nodokļu maksātāji. Ekonomikas atkopšanās periodā nevajag ieviest jaunus nodokļus, bet tā vietā nepieciešams samazināt valdību izdevumus. Jauns nodoklis tikai paslēptu valdību nespēju samazināt savus izdevumus, neradot vēlamo efektu.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Ziņojums, par kuru šodien notiek Parlamenta balsošana, attiecas uz inovatīviem finanšu instrumentiem. Ar savu balsojumu es vēlējos atbalstīt rezolūciju, jo pēdējo gadu krīze ir apliecinājusi reglamentēšanas trūkumu un nepieciešamību izveidot jaunus finanšu instrumentus, ar kuriem varētu novērst lielākās finanšu spekulācijas. Tādēļ šis ES pasākums nepārprotami būs iespēja atkārtoti noteikt nepieciešamību reaģēt uz faktiskās ekonomikas vajadzībām, atbalstot ilgtermiņa

ieguldījumus un radot jaunus papildu resursus, lai apsvērtu un atrisinātu galvenās pasaules un Eiropas problēmas, sasniedzot stratēģijā „ES 2020” izvirzītos izaugsmes un attīstības mērķus. Dramatiskā finanšu darījumu palielināšanās apliecināja arvien lielāku atšķirību starp finansēm un faktisko ekonomiku. Nodokļa finanšu darījumiem ieviešana, kopējo Eiropas obligāciju emitēšana un nodokļa ogleklim paredzēšana ir daži no priekšlikumiem, kas vērsti uz jauniem procesiem, kādi ir nepieciešami mūsu ekonomikai, bet tie tomēr nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt mazāk aizsargātus patērētājus.

Bogusław Liberadzki (S&D), rakstiski. – (PL) Es īpaši atzinīgi vērtēju balsojuma rezultātu par ziņojumu attiecībā uz inovatīvajiem finansējumiem gan pasaules, gan Eiropas līmenī. Šajā ziņojumā tika iekļauti divi īpaši svarīgi jautājumi, proti, nodokļa uzlikšana finanšu darījumiem un eiroobligācijas. Tie varētu būt svarīgi finanšu līdzekļu avoti, lai palielinātu ES finanšu un ekonomikas iespējas, nodrošinātu lielu un stratēģiski svarīgu projektu īstenošanu, ietverot transporta un enerģētikas projektus, kā arī iespējams veicinātu privātā kapitāla mobilizāciju. Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ir jau ilgi aicinājusi pieņemt līdzīgu risinājumu. Es esmu gandarīts, ka acīmredzams vairākums balsojumā ir atbalstījis šo inovatīvo risinājumu ieviešanu.

Sabine Lösing un Sabine Wils (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Ilgus gadus kreisie spēki ir atbalstījuši nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu. Šodien Eiropas Parlaments šo ieceri ir atbalstījis vispārīgā nozīmē. Parlamenta pieņemtajā *Podimata* kundzes patstāvīgajā ziņojumā nav pateikts konkrēts „jā” vai „nē” jautājumā par nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu. Nav skaidrs, vai mēs varam gaidīt atbilstošu Komisijas priekšlikumu vai, ja varam, tad kad? Mums joprojām ir ilgi jāgaida, kamēr tiks ierosināts likumdošanas process. Pašreiz Komisija vienkārši sagatavo priekšizpēti. Viens no šīs priekšizpētes nosacījumiem ir fakts, ka šis nodoklis finanšu darījumiem nedrīkst samazināt konkurētspēju. Pašreiz ir gandrīz neiespējami sagaidīt, ka nodoklis finanšu darījumiem tiks ieviests visā pasaulē. Patstāvīgajā ziņojumā tiek izklāstīts ne tikai jautājums par nodokli finanšu darījumiem, bet arī konkurences politikas vienmērīgas funkcionēšanas jautājums ES un nodokļa ogleklim ieviešana, ņemot vērā PVN paraugu, kurš tiks piemērots visiem produktiem starptautiskajā tirgū.

Mums nav pieņemams nodoklis ogleklim. Tā ir tādu konservatīvo spēku vides politikas prasība, kas vēlas ieviest dažādus enerģijas veidus, apvienojot kodolenerģiju un atjaunojamās enerģijas. Kodolenerģiju šis nodoklis neskars. Mēs aicinām uzlikt nodokli enerģijas patēriņam, piemērojot vienotu primārās enerģijas/oglekļa nodokli. Galīgajā balsojumā es atturējos, jo nevaru atbalstīt ziņojumu, kurā viena laba ierosme, nodoklis finanšu darījumiem, ir saistīta ar pasākumiem, kas Eiropas iedzīvotājiem radīs vēl lielāku apgrūtinājumu.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Pēdējo gadu pasaules ekonomikas un finanšu krīze ir apliecinājusi galvenos pasaules finanšu sistēmas reglamentācijas un uzraudzības trūkumus. Finanšu darījumi tiek simbolizēti ar būtisku to apjomu palielināšanos un būtisku atšķirību starp finanšu darījumu apjomu un faktiskās ekonomikas vajadzībām. Pārsvārā veiktie īstermiņa ieguldījumi ir izraisījuši pārmērīgu nepastāvību un riska uzņemšanos. Īstermiņa spekulatīvie darījumi bija galvenie krīzes izraisītāji, un tie ir apliecinājuši skaidru saistību starp neefektīvu finanšu reglamentēšanu un uzraudzību un valsts līdzekļu ilgtspējību. Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo problēmām, ko izraisīja šāda uzvedība tirgū, lielākā ietekme bija uz valsts līdzekļiem, Eiropas iedzīvotājiem un tā tālāk. Ziņojumā ir paredzēts ieviest instrumentus, kas vajadzīgi, lai samazinātu spekulāciju,

nodrošinātu godīgu apgrūtinājumu sadali starp galvenajiem finanšu tirgus dalībniekiem un nodrošinātu jaunus papildu resursus, un lai risinātu galvenās problēmas.

Pašreiz ir aprēķināts, ka ES dalībvalstīm izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšanās ir izmaksājusi apmēram EUR 250 miljardu gadā. Jaunais instruments ir nodoklis finanšu darījumiem, kas ES radīs apmēram EUR 200 miljardu ieņēmumu gadā un apkaros spekulatīvos darījumus.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Balsojumā atbalstot šo ziņojumu, Eiropas deputāti ir atbildējuši sabiedrības aicinājumam par godīgu nodokļa uzlikšanu finanšu nozarei. Finanšu nozare ir savā ziņā atbrīvota no PVN, un tai ir mazāk nodokļu, bet parastie iedzīvotāji ir saskārušies ar finanšu krīzes izmaksām, tostarp katrs vīrietis, sieviete un bērns ES ir ieguldījis EUR 9500 valdības atbalstam. Šajā balsojumā deputāti ir atbalstījuši simtiem tūkstošu kampaņas dalībnieku, kas aktīvi iesaka Robina Huda nodokli — nelielu nodokli finanšu darījumiem, kas var radīt miljardus, lai nodrošinātu pirmās nepieciešamības preces un mūsu apņemšanos apkarot nabadzību un novērst klimata pārmaiņu sekas starptautiskā līmenī.

Pasaules līmeņa nolīgums būtu piemērotākais veids, kādā ieviest šādu nodokli, jo AK zīmognodeva akcijām pierāda, ka ir iespējams veiksmīgi ieviest labi plānotu nodokli finanšu darījumiem (FDN), nevājinot konkurētspēju. ES līmenī saskaņots FDN ir pirmais solis virzībā uz pasaules FDN. Ir laiks rīkoties un ES var vadīt šo kampaņu par godīgu nodokļu uzlikšanu pasaulē.

Arlene McCarthy (S&D), *rakstiski*. – Leiboristu Eiropas deputāti ir atbildējuši sabiedrības aicinājumam par godīgu nodokļa uzlikšanu finanšu nozarei. Finanšu nozare ir savā ziņā atbrīvota no PVN, un tai ir mazāk nodokļu, bet parastie iedzīvotāji ir saskārušies ar finanšu krīzes izmaksām, tostarp katrs vīrietis, sieviete un bērns ES ir ieguldījis EUR 9500 valdības atbalstam. Šajā balsojumā leiboristu Eiropas deputāti ir atbalstījuši simtiem tūkstošu kampaņas dalībnieku, kas aktīvi iesaka Robina Huda nodokli — nelielu nodokli finanšu darījumiem, kas var radīt miljardus, lai nodrošinātu pirmās nepieciešamības preces un mūsu apņemšanos apkarot nabadzību un novērst klimata pārmaiņu sekas starptautiskā līmenī. Pasaules līmeņa nolīgums būtu piemērotākais veids, kādā ieviest šādu nodokli, jo AK zīmognodeva akcijām pierāda, ka ir iespējams veiksmīgi ieviest labi plānotu nodokli finanšu darījumiem (FDN), nevājinot konkurētspēju. ES līmenī saskaņots FDN ir pirmais solis virzībā uz pasaules FDN. Ir laiks rīkoties un ES var vadīt šo kampaņu par godīgu nodokļu uzlikšanu pasaulē.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Daudzus gadus kreisi spēki ir atbalstījuši nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem. Šodien šī ierosme ir ieguvusi vienprātību. Mūsaprāt, šī koncesija ir apsveicama. Tomēr nodoklis finanšu darījumiem ir jāparedz tikai tam, lai veicinātu cilvēku vispārējās intereses, nevis lai vienmērīgi darbotos brīvā tirdzniecība vai emisiju kvotu tirdzniecība, ko daži — un tiešām arī šajā dokumentā — dēvē par „oglekļa tirgu”. Es balsošu pret šo rupjo labās ierosmes nolaupīšanu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lai gan atbalstu šā ziņojuma lielāko satura daļu, es nevaru balsojumā to atbalstīt, jo tajā ir aizstāvēta nodokļa finanšu darījumiem ieviešana (pasaules vai vismaz Eiropas līmenī), lai gan tajā tiek atzīts, ka šīs rīcības sekas ir jāpēta (tam paredzot *a posteriori* pētījumu). Partija, kuru es pārstāvu, vienmēr ir cīnījies pret šāda nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem Portugālē, ņemot vērā iespējamo kaitīgo ietekmi uz finanšu tirgiem. Portugāle ir novārdzināta un nav spējīga cīnīties pret turpmākiem nodokļu apgrūtinājumiem, ņemot vērā to, ka galu galā šis nodoklis attieksies uz

iedzīvotājiem, jo finanšu iestādes pārceļ to uz saviem klientiem. Šāda nodokļa ieviešana tikai Eiropas līmenī var sniegt konkurences priekšrocības citiem tirgiem salīdzinājumā ar Eiropas finanšu tirgiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsojumā atbalstīju *Podimata kundzes ziņojumu par inovatīviem finansējumiem pasaules un Eiropas līmenī, jo tajā ir izklāstīta ideja, kas ir viens no pasaules kreiso spēku balstiem: nodokļa finanšu darījumiem ieviešana. Dokumentā varēja būt daudz spēcīgāks pamatojums, un tajā nebija nepieciešams paredzēt nodokli, kas ir atkarīgs no līdzvērtīga nodokļa ieviešanas pasaules līmenī.*

Mana politiskā organizācija vienmēr ir aizstāvējusi nepieciešamību ieviest nodokli pasaules kapitāla plūsmi, piemēram, tā dēvēto „Tobina nodokli”. Šā iemesla dēļ, lai gan ziņojumā paredzētais priekšlikums, manuprāt, nav pietiekami izstrādāts, es ceru, ka tas ir solis pareizā virzienā.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Sākoties 2007. gadā pasaules ekonomikas un monetārajai krīzei, mums bija iespēja ieraudzīt būtiskākos trūkumus pasaules finanšu sistēmas reglamentēšanā un uzraudzībā. Es Eiropas Parlamentā biju iniciators cīņai par inovatīviem finansējumiem, izveidojot nodokļa starptautiskajiem darījumiem īstenošanas iespēju darba grupu. Esmu pārliecināts, ka šāds nodoklis ne tikai nodrošinās piemērotāku finanšu nozares reglamentēšanu, ierobežojot tieši spekulatīvās darbības, bet arī palīdzēs nabadzīgākajām, jo īpaši jaunattīstības, valstīm, tostarp vismazāk attīstītajām valstīm, sasniegt tūkstošgades attīstības mērķus un veikt nepieciešamos pasākumus, lai pielāgotos klimata pārmaiņām.

Nodoklis finanšu darījumiem Eiropas līmenī iespējams varētu nodrošināt Savienībai ikgadēju ieņēmumu apmēram EUR 200 miljardu apmērā un pasaulē ikgadēju ieņēmumu gandrīz USD 650 miljardu apmērā. Ja mums Eiropas līmenī būs atbilstoši panākumi, piemērojot nodokli starptautiskajiem finanšu darījumiem, mēs saglabāsim spēcīgo vēstījumu, kādu mēs raidījām 2010. gadā, kad pieņēmām ieteikumu, kura nosaukums bija „finanšu, ekonomikas un sociālā krīze: ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām”.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – Šī ziņojuma pieņemšana ir pirmais Parlamenta spēcīgais vēstījums, kas atbalsta nodokli finanšu darījumiem laikā, kad Komisijai ir divkosīga pieeja, pierādot vēlēšanos reglamentēt finanšu tirgus dalībniekus, bet atbrīvojot tos no nodokļa uzlikšanas. Ir jānorāda uz liekulīgajām dažu labējā spārna vadītāju sarunām, mudinot uz sava veida nodokli finanšu nozarei, bet tikai pasaules līmenī, tomēr mēs visi zinām, ka visticamāk to nav iespējams ieviest. Komisijai ir jāsniedz precīzs un skaidrs vēstījums par to, ka ikvienam būs jāmaksā nodoklis par darījumiem. Nav pieņemama situācija, ka lauksaimnieki maksā nodokli, bet finansisti nemaksā. Sociālā netaisnība rada ļaunprātību un visatļautība pārvērš valsts iestādes par smilšu kastīti, ko izveido bankas. Es balsoju „par”.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Nodokļa finanšu darījumiem ieviešana ir solis pareizajā virzienā un tas galvenokārt ietekmēs drošības fondus un tamlīdzīgus produktus, kas iespējams liekas pārāk neliels ieguvums faktiskajai ekonomikai. Eiropas tiesības uzņemties vadību šajā jomā ir apšaubāmas — galu galā mums ir jābeidzami jāgaida, ja mēs mēģināsim paņemt uz klāja arī amerikāņus. Tomēr nodokli finanšu darījumiem nedrīkst izmantot kā iespēju ieviest ES nodokli caur sētas durvīm. Diemžēl *Podimata kundzes ziņojums* ved mūs tieši šajā virzienā. Ir jāsauglabā dalībvalstu fiskālā suverenitāte. Ja Briselei nepietiek saņemto naudas līdzekļu, tai ir jāsavēlc josta. Ir piešķirtas pietiekami daudzas pilnvaras, kuras tiktu piemērotāk regulētas valsts līmenī, nekā ES līmenī. Citi ziņojumā

izklāstītie ierosinājumi, proti, eiroobligāciju ieviešana un nodoklis ogleklim ir jānoraida. No vienas puses, eiroobligācijas ir produkts, kas neatbilst ekonomikas loģikai, tomēr, no otras puses, fiskāli apdomīgajām euro zonas valstīm vēlreiz tiek negodīgi pieprasīts maksāt attiecīgo cenu. ES vienkārši kļūst par pārvedumu savienību. Turklāt arī nodoklis ogleklim, kuram ir apšaubāmi mērķi, kaitēs Eiropas ekonomikai un izskaus darbavietas, un tādējādi tas nelabvēlīgi ietekmēs daudzus iedzīvotājus. Šā iemesla dēļ ziņojums ir jānoraida.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Es balsojumā neatbalstīju šo ziņojumu, jo, lai gan ideja par finanšu sistēmas, kura savā ziņā ir vainīga par pēdējo divu gadu krīzi, ieguldījumu, manuprāt, ir pareiza, esmu nesapratnē par tās ieviešanas veidu.

Vēlos piebilst, ka atzinīgi vērtēju eiroobligāciju ieviešanu, kas, manuprāt, iespējams būs lietderīgs instruments, bet man ir problēmas ar lielāko ziņojuma daļu, kas ir par nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu. Uzskatu, ka ir pārāk riskanti piemērot šo nodokli tikai vienā, Eiropas Savienības, līmenī, jo, iespējams, tādējādi visa Eiropas finanšu sistēma zaudēs tās konkurētspēju un tirgus dalībnieki bez īpašām grūtībām varētu to nemaksāt, pārorientējoties uz citiem tirgiem.

Turklāt es nevēlos, lai šis nodoklis paver iespējas uz centralizētu ES nodokļu sistēmu, un tā ir sistēma, pret kuru es pilnīgi iebilstu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Līdz šim Eiropas nodokļu maksātājs ir iznesis galvenos ekonomikas krīzes finanšu smagumus. Tāpēc ir būtiski, lai tiktu izmantoti citi instrumenti, nodrošinot, ka tirgus dalībnieki un spekulanti finanšu tirgos uzņemas savu atbildības daļu. Tas tikai ir godīgi. Tomēr nodokli finanšu darījumiem nedrīkst izmantot kā attaisnojumu tiešam no Briseles uzliktam nodoklim. Tas varētu apdraudēt dalībvalstu fiskālo un vispārīgo suverenitāti. Šajā ziņojumā atklājas šāda veida tendences, tāpēc es balsoju pret to.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju par inovatīviem finansējumiem pasaules un Eiropas līmenī. Eiropa, pasaules lielākais finanšu tirgus, pakāpeniski mēģina nostāties uz kājām pēc krīzes, kuras ietekme būs jūtama daudzus turpmākos gadus. Tāpēc ir būtiski noteikt inovatīvus finansējuma pasākumus, kas nodrošinātu finanšu stabilitāti un pārredzamību. Pašreiz vairākums finanšu pakalpojumu ir atbrīvoti no PVN. Tāpēc finanšu nozares dēļ tiek zaudēti nozīmīgi ienākumi, un strādniekiem palielinās nodokļu apgrūtinājumi. Es uzskatu, ka nodoklis finanšu darījumiem ir efektīvs finanšu pasākums, kas palīdzēs samazināt spekulāciju un valstu budžeta deficītus. Atbilstoši novērtējot tā iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz ES konkurētspēju pasaulē, mums noteikti jā mēģina nodrošināt to, ka tas tiek piemērots pasaules līmenī. Turklāt, lai palielinātu visu valstu IKP, ieteicams noteikt nodokli banku aktīviem, kas būtu proporcionāls attiecīgās kredīta iestādes sistēmiskajai nozīmei un darbības riska līmenim. Es atbalstu priekšlikumu par Eiropas projektu obligāciju emitēšanu, kas kā kopējā parāda pārvaldības instruments palīdzēs iesaistīt lielākus ieguldījumus Eiropas infrastruktūras projektos. Turklāt, lai no nodokļa ogleklim ieviešanas iegūtu maksimālu labumu, ir nepieciešams visām dalībvalstīm noteikt minimālo obligāto prasību kopumu, novēršot pārmērīgo apgrūtinājumu pārceļšanu uz patērētājiem ar zemiem ienākumiem.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsojumā atbalstīju Eiropas Parlamenta patstāvīgo ziņojumu par inovatīviem finansējumiem pasaules un Eiropas līmenī. Šodien finanšu krīze un parādu krīze ir apliecinājusi nepilnības finanšu nozares darbībā un kontrolē. Nodokļa pasaules līmeņa finanšu darījumiem ieviešana nav jauns priekšlikums un, protams, tas nav populārs priekšlikums visās rūpnieciski attīstītās valstīs, izņemot jo īpaši tās valstis,

kuras īsteno zemu nodokļu uzlikšanas politiku. Tomēr, ja nebūs iespējams noslēgt pasaules nolīgumu, nodokļa finanšu darījumiem ieviešana ES, ja tas neapdraud tās konkurētspēju, palīdzēs uzlabot šī konkrētās nozares darbības veidu un vienlaikus radīs būtiskus valsts ieņēmumus. Tas ir atbalsts 2. grozījumam, kuru es balsojumā atbalstīju.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums attiecas uz inovatīviem finansēšanas instrumentiem pasaules un Eiropas līmenī. Tajā ir izklāstīti pasākumi, kas vajadzīgi, lai pasaules finanšu sistēmā novērstu nopietnas reglamentējošas un uzraudzības nepilnības, kuras apliecināja 2007.–2009. gada pasaules ekonomikas un finanšu krīze. Pašreiz finanšu darījumiem ir raksturīgs milzīgs apjoma pieaugums un būtiskas pretrunas starp finanšu darījumu apjomu un ar tiem saistītajām vajadzībām „faktiskajā pasaulē”. Valdību amatpersonām ir vērts pievērst uzmanību jauniem tirdzniecības veidiem, piemēram, īstermiņa ieguldījumiem un algoritmiskajai tirdzniecībai, kas pasaules finanšu jomas tendencēs ir galvenā joma un kas ir izraisījusi pārmērīgu nepastāvību un riska uzņemšanos. Tie ir piemēroti iemesli, kāpēc Eiropas Parlaments, izpildot savu uzdevumu, sniedz savu devumu un nosaka pasākumus, kurus uzskata par atbilstošiem, lai uzlabotu pašreizējo situāciju.

Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Ziņojumā par inovatīviem finansējumiem tiek izklāstīti vairāki svarīgi aspekti, piemēram, faktiskā iekšējā tirgus kā Eiropas izaugsmes pamata izveidošanas nozīme, Eiropas infrastruktūras projektu finansēšanas nodrošinājuma svarīgums, ieviešot Eiropas projektu obligācijas, kā arī iespējamo risinājumu Eiropas oglekļa nodoklim tā, lai mēs varētu pāriet uz ilgtspējīgu ražošanu Eiropā. Svarīgs ir arī fakts, ka ziņojumā ir norādīts, ka ES dalībvalstīm ir jāievēro noteiktie atbalsta mērķi.

Neraugoties uz to, mēs izvēlamies atturēties galīgajā balsojumā, jo neuzskatām, ka ir pieņemams ierosinājums ieviest nodokli finanšu darījumiem tikai Eiropā, ja citas valstis nerīkojas līdzīgi. Mēs uzskatām, ka Zviedrijas piemērs par vienpusēji ieviestu attiecīgā veida nodokli finanšu darījumiem 20. gadsimta 80. gados, kādēļ lielākā daļa tirdzniecības ar akcijām, obligācijām un opcijām pārcēlās uz Londonu, būtu jāņem vērā, lai Eiropas līmenī mums netiek pieļautas tādas pašas kļūdas.

Mēs uzskatām, ka pastāv liels risks tam, ka stabilizācijas ietekme, mēs ceram, ka nodoklim par finanšu darījumiem būs ietekme uz finanšu tirgu, neīstenošies, ja Eiropa vienpusēji ievieš šādu nodokli. Pastāv liels risks par tirdzniecības ar akcijām, obligācijām un opcijām pārcelšanu uz nepārredzamiem un mazāk atvērtiem tirgiem ārpus Eiropas. Tas neradīs piemērotākus nosacījumus, lai kontrolētu finanšu tirgus, un tas arī apdraudēs Eiropas kopēju finanšu tirgus uzraudzību, ko mēs esam paredzējuši.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai novērstu pasaules finanšu krīzi un ar to saistīto lejupslīdi, vairākas valdības nolūkā glābt finanšu uzņēmumus un veicināt savas attiecīgās ekonomikas ir palielinājušas valsts parādu līdz graujošiem apmēriem. Vienlaikus bankas uzkrāj ienākumus, izmantojot atšķirības starp no centrālajām bankām iegūtos aizdevumus par gandrīz nulles procentu likmēm un cenu, par kādu tās piešķir kredītus klientiem un valstīm. Tādējādi tas ir morāls finanšu uzņēmumu pienākums pildīt savas saistības, ņemot vērā to izraisīto krīzi. Vismaz ir jāpieprasa nodokļa uzlikšana finanšu darījumiem.

Tiem, kas mēģina atlikt šādu pārskatatbildību, aizbildinoties ar to, ka šādu nodokli var ieviest tikai pasaules līmenī, es saku: 1) ka Eiropas situācija tiks īpaši nostiprināta, tai vienpusēji ieviešot šo nodokli; 2) ja kapitāla daļa, kuru izmanto spekulatīvos darījumos,

aizplūdis no Eiropas, tas izraisīs finanšu tirgu nepastāvības samazināšanos, kas būtu ieguvums; 3) ja nav paredzama vai ieteicama pasaules finanšu reglamentēšana, būs nepieciešami saprātīgi noteikumi par kapitāla apgrozību. Šis ziņojums ir solis attiecīgajā virzienā.

Evelyn Regner (S&D), *rakstiski*. – (DE) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo Eiropai ir pēdējais laiks uzņemties vadību un Eiropas līmenī ieviest nodokli finanšu darījumiem. Es uzskatu, ka, ja mēs veiksīm šo pirmo pasākumu, tas palielinās ticamību tam, ka sasniegsim mērķi attiecībā uz nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu pasaules līmenī. Arniecīgu pārsvaru tika apstiprināts manas grupas ierosinātais grozījums, kurā tiek aicināts bez jebkādas kavēšanās (piemēram, citu pētījumu veikšanas) ieviest nodokli finanšu darījumiem Eiropas līmenī. Pašreiz vēlos mudināt atbildīgo komisāru Šmeta kungu beidzot rīkoties.

Rezolūcija tika pieņemta ar plašu balsu vairākumu, 529 deputātiem balsojot „par”, 127 deputātiem balsojot „pret” un 18 deputātiem atturoties. Tas ir spēcīgs Parlamenta vēstījums, kuru Komisija nevar neievērot vai ar nepārliciecināšiem argumentiem interpretēt citādi. Es aicinu priekšsēdētāju Barroso rīkoties, izmantot Komisijas tiesības uz iniciatīvu un iesniegt mums, likumdevējiem, priekšlikuma projektu. Šādā veidā var iekasēt EUR 200 miljardu lielu kopsummu — līdzekļus, kas ir ļoti nepieciešami un kurus sniegs tie, kuri izraisīja krīzi. Mēs nedrīkstam lūgt nodokļu maksātājiem segt finanšu krīzes izraisītos deficītus, bet gan mums beidzot jāpieprasa privātajam sektoram samaksāt savu daļu. Šie naudas līdzekļi ir jāizmanto gan budžeta konsolidācijai, gan ES budžetam kā īpašs ienākumu avots.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šodien Eiropas Parlaments atkārtoti pauda aicinājumu ieviest ES līmeņa nodokli finanšu darījumiem kā daļu no deputātu pieņemtā ziņojuma par inovatīvo finansējumu. Jau ilgu laiku zaļie ir mudinājuši ieviest nodokli finanšu darījumiem un atzinīgi vērtē balsojumu, ko zaļo deputāts, Lamberts kungs, komentē šādi: „Eiropas Parlaments ir izdarījis spiedienu attiecībā uz nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu ES līmenī. Vienlaikus galīgajam mērķim ir jābūt nodokļa finanšu darījumiem ieviešana pasaules līmenī, jo ES ir skaidri ieguvumi, lai to ieviestu vienpusēji. Šodien deputāti mudināja Komisiju beidzot rīkoties. Jau ilgu laiku zaļie ir centušies panākt nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu gan kā līdzekli kaitīgo spekulāciju ierobežošanai, gan kā līdzekli jauna valsts ieņēmumu avota radīšanai. Tas ir arī potenciāli būtisks ieņēmumu avots laikā, kad valstu kases ir saspringtas, nodoklis finanšu darījumiem ir sociāla nepieciešamība. FDN arī tieši attieksies uz algoritmiskās tirdzniecības radīto sistēmisko risku, darbojoties kā riskanto spekulāciju ierobežojums. Komisijai un dalībvalstīm ir laiks beigt vilcināšanos”.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Nesenā ekonomikas krīze ir atklājusi pasaules finanšu sistēmas reglamentēšanas un uzraudzības trūkumus.

Pārāk bieži šo darījumu apjoms ir īpaši pārsniedzis faktiskās pasaules vajadzības, izraisot spekulāciju, kas laika gaitā ir radījusi kapitālu, kurš ir saistīts ar maksātnespējas īpašu nepastāvību un risku. Nodokļu maksātāji bija pirmie, kas uz saviem pleciem iznesa šo smagumu, arī saistībā ar bezdarba līmeņa paaugstināšanos,niecīgajiem ienākumiem, samazinātu pieeju sociālajiem pakalpojumiem un pieaugošu nevienlīdzību.

Lai novērstu turpmākas krīzes, pašreiz Eiropai ir nepieciešams veicināt patiesas izmaiņas reglamentēšanā un uzraudzībā, nosakot veselīgāku un spēcīgāku finanšu vidi. Ierosmei par nodokli finanšu darījumiem ir priekšrocības, jo īpaši krīzes atskaņu posmā, kāds ir

pašreiz: tirgu stabilizācija, ilgtermiņa ieguldījumu stimulu nodrošināšana un individuālo darījumu audīta izsekojamības nodrošināšana.

Spekulācijas ierobežošana, atbalsts ilgtermiņa ieguldījumiem un lielākas ilgtermiņa izaugsmes sasniegšana saskaņā ar stratēģiju „ES 2020”: ir svarīgi, ka tas viss tiek papildināts arī ar līdzvērtīgas sistēmas ieviešanu ārpus Eiropas Savienības, lai mēs nesaskartos ar konkurences neiespējamību.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), rakstiski. – (ET) Šodienas balsojumā mēs vērojām atbalstu ziņojumam par inovatīvu finansējumu pasaules un Eiropas līmenī. Vienīgā ziņojuma daļa, kas netika atbalstīta, bija priekšlikums, kurā ir aicinājums Komisijai izpētīt ES nodokļa ogleklīm iespējamību, kas līdzvērtīgi PVN tiks ieviests katram iekšējā tirgus produktam. Esmu gandarīts norādīt, ka tika atbalstīti galvenie aicinājuma Komisijai punkti par iespējamības izpēti un dažādu jauno nodokļu praktiskumu, kā arī to piemērošanas sekām. Ieviešot nodokļus bankām, nodoklim finanšu darījumiem ikvienam ir savi ekonomiskie mērķi un ir atšķirīgi to potenciālie ienākumi, tāpēc ir svarīgi, ka pirms papildu nodokļu uzlikšanas tiek veikta padziļināta analīze.

Tika atbalstīta apspriestā ierosme, ka, ja tiek uzlikts nodoklis finanšu darījumiem, tas ir ieviešams pēc iespējas plašākā līmenī. Vienlaikus deputāti, arī es, pieprasīja skaidrību jautājumā par to, kas galu galā maksās šo nodokli, jo parasti nodokļa apgrūtinājums attiecas uz pircēju, kas šajā gadījumā būs privātie ieguldītāji un indivīdi. Paldies!

Edward Scicluna (S&D), rakstiski. – Es balsojumā atbalstīju *Podimata* kundzes ziņojumu, kurā ir ietvertas daudzas labas ierosmes par pasaules nodokli finanšu darījumiem. Patiesība ir tāda, ka lielākā finanšu nozares daļa jo īpaši ieguldījumu bankas joprojām ir reformu procesā, ņemot vērā trūkumus, kurus apliecināja finanšu krīze. Pat Lielbritānijas bankas vadītājs *Mervyn King* pagājušajā nedēļā pieļāva, ka Lielbritānijā un visā Eiropā noteiktā taupības režīma izmaksas tiks iekasētas no „cilvēkiem, kas ir vismazāk vainīgi”, kamēr finanšu nozares mentalitāte atgriežas „uzņēmējdarbībā kā parasti”.

Ir pareizi, ka privātajam sektoram ir jāmaksā sava daļa par finanšu krīzes sekām un jānodrošina turpmāka saistību nepārņemšana, ņemot vērā daudzās bankas, kas joprojām tiek uzskatītas par „pārāk lielām, lai pieļautu to bankrotu”. Pašreiz atbildība jāuzņemas SVF un Eiropas Komisijai, lai novērtētu pasaules nodokļa finanšu darījumiem pozitīvos un negatīvos aspektus.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Šodienas balsojumā par *Podimata* kundzes ziņojumu attiecībā uz inovatīvo finansējumu tika atbalstīts atsevišķs grozījums, kurā Komisija tiek mudināta iesniegt priekšlikumus par ES līmeņa nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu, neraugoties uz to, ka G20 līmenī nav ierosinātas nekādas iniciatīvas.

Es balsojumā atbalstīju grozījumu grupas solidaritātes nolūkā un tāpēc, ka uzskatu, ka Eiropas skaidrs FDN koncepcijas atbalsts iespējams būs mudinājums turpmākām apspriedēm G20 valstīs.

Tomēr man ir pilnīgi skaidrs, ka FDN ieviešana Eiropas līmenī, ja tas netiek ieviests arī pasaules līmenī, izraisīs iespējamus riskus konkurences apstākļiem AK kā finanšu centram, kuram ir tieša ietekme uz iedzīvotājiem dienvidaustrumu Anglijā. Man ir īpašas bažas par FDN tikai Eiropas līmenī un uzskatu, ka jebkuram priekšlikumam ir stingri jānovērtē tā ietekme, lai pārliecinātos, ka pozitīvā ietekme uz maniem vēlētajiem ir pārsvarā pār negatīvajiem aspektiem. Pirms šāda ietekmes novērtējuma rezultātiem es kategoriski

noraidu priekšlikumus par FDN atražošanas 0,05 % visiem finanšu darījumiem kas ir patvaļīgi noteikti un nav apsvērti.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Es balsojumā neatbalstīju ziņojumu, jo tas negarantē, ka nodoklis finanšu darījumiem tiks izmantots nolūkā, kādā tiek izmantots faktiskais Tobina nodoklis, proti, jaunattīstības valstīm un ieguldījumiem klimatā. Ziņojumā nav skaidri izklāstīts, vai nodoklis uzkrāsies ES budžetos, kas izraisītu vēl lielākas problēmas. Pirmkārt, es absolūti iebilstu pret ES finanšu līdzekļu palielināšanu. Otrkārt, mēs neizmantojam iespēju ieviest patiesu Tobina nodokli, ja ES ir tiesības atbrīvot no nodokļa — skatieties Komisijas priekšlikumu par to, ka nodoklis finansēs ES projektus un ES budžeta iztrūkumus. Mans balsojums nav jātulko kā pretestība nodoklim attiecībā uz finanšu darījumiem ES. Es pilnīgi atbalstu patiesu Tobina nodokli. Es arī atbalstu šī ziņojuma pozitīvos aspektus, piemēram, cīņu pret krāpšanos ar nodokļiem, principu „piesārņotājs maksā” un aicinājumu par enerģijas efektivitāti.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Šodien es vēlreiz balsojumā atbalstīju nodokļa finanšu darījumiem (FDN) ieviešanu un piekritu tam, ka, ja mēs neieviesīsim FDN pasaules līmenī, jebkurā gadījumā ES jāspēr pirmais solis. Mums jāizmanto šī brīža izdevība un jāierobežo finanšu un banku sektora alkatība. Galu galā pasaules krīzei ir nepieciešami pasaules risinājumi un saistībā ar to Eiropai kā lielākajam finanšu tirgum var būt celmlauža funkcija. Nodoklis finanšu darījumiem var nodrošināt dalībvalstis ar atbilstošiem ienākumiem, lai tās līdzsvarotu savus budžetus un saglabātu savu tautsaimniecību izaugsmi.

Tā kā ieņēmumu no 0,05 % FDN iespējas ir gandrīz EUR 200 miljardu apmērā ES un pasaulē — USD 650 miljardu, šis nodoklis var arī būt svarīga risinājuma sastāvdaļa jautājumā par jaunu un ilgtspējīgu ienākumu avotu meklējumiem. FDN varētu ierobežot spekulāciju un stabilizēt tirgus, veicināt ilgtermiņa ieguldījumus un tā kā katrs darījums ir izsekojams, tas varētu palielināt pārredzamību un nodrošināto, ka finanšu tirgus dalībnieki akceptē savu krīzes izraisīto izmaksu daļu. Turklāt ziņojumā tiek aicināts rast iespējas emitēt eiroobligācijas un sīkāk izpētīt nodokļa CO₂ ieviešanu.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Pretēji maniem skotu konservatīvo un skotu liberālo kolēģiem es esmu atbalstījusi šo ziņojumu, kas izklāsta dažādus iespējamus finansēšanas avotus, tostarp nodokli finanšu darījumiem. Tajā ir aicinājums sākt debātes par ieņēmumu izmantošanu, kādus varētu iekasēt no FDN.

Michèle Striffler (PPE), rakstiski. – (FR) Es pilnīgi atbalstīju nodokļa finanšu darījumiem ieviešanu pasaules līmenī balsojumā par ziņojumu attiecībā uz inovatīviem finansējumiem pasaules un Eiropas līmenī. Tomēr pirms šāda nodokļa piemērošanas iespējas tikai Eiropas līmenī Eiropas Komisijai ir jāveic priekšizpēte. Tiešām, mums ir jānosaka, vai šo nodokli drīkst ieviest Eiropas līmenī, neizraisot nelabvēlīgu ietekmi uz Eiropas konkurētspēju starptautiskā līmenī.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas un finanšu krīze apliecināja nopietnus trūkumus pasaules finanšu sistēmas reglamentēšanā un uzraudzībā. Ir nepieciešams reaģēt uz krīzi, izmantojot jaunus instrumentus, kas var apturēt spekulāciju, atjaunot finanšu nozares nozīmi, nodrošināt apgrūtinājumu taisnīgu sadalījumu un radīt jaunus, papildu resursus, lai risinātu pasaules problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas, attīstības mērķus un saprātīgu, ilgtspējīgu un iesaistošu izaugsmi stratēģijas „Eiropa 2020” ietvaros. Šis pašierosmes ziņojums ir rezultāts vēlmei atrast jaunus, inovatīvus finansējuma avotus. Uz ieņēmumu iekasēšanu balstītie nodokļu instrumenti nav jāuzskata par atbilstošiem. Dokumentā tiek izklāstītas šādas inovatīvo finansējumu iespējas: nodokļa uzlikšana finanšu

nozarei, eiroobligācijas un nodokļa uzlikšana enerģijas nozarei. Manuprāt, ir būtiski rast inovācijas attiecībā uz alternatīviem finanšu instrumentiem, kas ir līdzvērtīgi šodienas problēmām un saskaņā ar mūsdienu pasauli, bet nav ieteicams to darīt pirms faktiskās ietekmes izpētes. Līdztekus ieņēmumu palielināšanai vienlīdz svarīgi ir atbalstīt tirgus reglamentējošās funkcijas, izveidot mehānismus, lai stiprinātu tā pārredzamību, efektivitāti un stabilitāti. Šo iemeslu dēļ plenārsēdes laikā es balsojumā atbalstīju minēto dokumentu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Šis ziņojums ir apvainojums tās strādnieku šķiras un pamatšķiras gara spējām, kas cieš no barbariskā kara, ko izraisīja kapitāls un tā politiskie pārstāvji. Pašā sākumā tajā ir skaidrots, ka jautājums nav par nodokļa uzlikšanu kapitālam: „esošo nodokļu instrumentu likmju un darbības jomas palielināšana... nav nedz pietiekams, nedz ilgtspējīgs risinājums.” Tomēr, lai krāptu darba ņēmējus, tajā ir aicinājums ES apstiprināt 0,01 % apmērā „finanšu darījumu nodokli”, kas ir izklāstīts kā aizbildināšanās ar „izmaksu godīgu sadale” starp kapitālu un darba ņēmējiem un pūles ierobežot spekulācijas ar kapitālu. Vienlaikus tiešais nodoklis nabadzīgajai pamatšķirai tiek paaugstināts un netiešais nodoklis, kas burtiski apēd strādnieku šķiras un pamatšķiras ienākumus, tiek iemests pajumtē. Nodoklis finanšu darījumiem nav nodoklis finanšu nozarei, tas ir vēl viens netiešais nodoklis. Līdztekus šim jaunajam netiešajam nodoklim ir vesels klāsts tā dēvēto „inovatīvo finansējumu” pasākumu vai jaunu nodokļu pamatšķiras ienākumiem, tiek arī paredzēts tāds nodoklis kā „nodoklis ogleklīm”, „solidaritātes iemaksas no aviobiļešu tirdzniecības”, pat iespēja radīt „pasaules mēroga loteriju”, lai apkarotu badu. Grieķijas Komunistiskā partija balsojumā neatbalstīja ziņojumu, uzskatot, ka vienīgā tautas izeja no kapitālistu krīzes ir monopolistu ieņēmumi.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu. Manuprāt, *Podimata* kundzes ziņojums ir līdzsvarots un tajā ir piemēroti skaidrojumi, un es atzinīgi vērtēju četrus ziņojumā norādītos finanšu instrumentus. Visi četri pasākumi ir inovatīvi un vēlos uzsvērt, ka tas neattiecas tikai uz jautājumu par nodokli finanšu darījumiem. Mums jābūt uzmanīgiem, izvēloties ieviešamos instrumentus: manuprāt, mums jāatsakās no nodokļa nozarēm — piemēram, enerģijas nozarei — kam ir daudzkārtīga ietekme uz iztikas līdzekļiem. Tādējādi jautājuma izskatīšanas galīgajā posmā Komisijai jāveic novērtējums, izmantojot ietekmes efektivitātes novērtējumu un minēto instrumentu izmantošanas iespējamus rezultātus.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Šajā ziņojumā ir dažas labas ierosmes, piemēram, tikai 0,05 % apmēra nodoklis finanšu darījumiem, kas ES budžetu papildinās ar EUR 200 miljardu neto. Pašreiz mēs nesaņemam šādus naudas līdzekļus, kas tikai apgrūtinās spekulāciju, bet tā nebūs neiespējama. Pašreizējais jautājums ir par to, kā Ministru Padome rīkosies ar minēto pašiniciatīvas ziņojumu. Mums joprojām ir jāveic garš ceļojums.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Tā kā iedzīvotāji visā Eiropā ir saskārušies ar pieaugošajiem finanšu krīzes rēķiniem, tad ar šajā ziņojumā paredzētajiem pasākumiem ir iespējams iegūt miljardiem euro un atvieglot konkrētus apgrūtinājumus ģimenēm šajos problemātiskajos finanšu apstākļos.

Niecīgo nodokli finanšu darījumiem būs iespējams piemērot, lai to izmantotu nabadzības apkarošanai AK un visā pasaulē un samazinātu klimata pārmaiņu ietekmi. Kampaņu dalībnieki par tā dēvēto Robina Huda nodokli, tostarp leiboristu deputāti pašreiz var izvērst savus panākumus un turpināt izdarīt spiedienu uz pasaules finanšu nozari, lai izvērstu šo shēmu un ieviestu nodokli finanšu darījumiem pasaules līmenī.

Dominique Vlasto (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju, kuras mērķis ir veicināt inovatīvus finansējumus, piemērojot nodokli finanšu darījumiem, palielinot ekonomikas atlabšanas iespējas un veicinot pāreju uz ekoloģiski orientētu audzēšanu, vienlaikus saglabājot atbalstu jaunattīstības valstīm. Ekonomikas krīze apliecināja, ļoti spēcīgi, būtiski nepieciešamo pasaules finanšu pārvaldības noteikšanu, lai nodrošinātu to, ka mēs vairs nepakļaujamies nevaldāmā finanšu kapitālisma kaprīzēm. To vēlas G20 valstu Francijas prezidentūra, un mums ir jā dara viss iespējamais, lai sasniegtu šo mērķi. Finansiālās spekulācijas, ko iedrošina noteikumu un uzraudzības trūkums, ir iznīcinājušas miljoniem darbavietu, nopietni ietekmējušas valsts līdzekļus un ievērojami samazinājušas dzīves līmeni lielākajai eiropiešu daļai. Ir laiks pārskatīt ekonomikas īstermiņa redzējumu, kur naudas līdzekļi ir svarīgākie un visur ir bezatbildība un kas ir mūs novietojis bezdibeņa malā, tādā veidā, lai finanšu sistēma var pildīt savu faktiskās ekonomikas funkciju un būt par ieguvumu cilvēkiem. Saistībā ar to Eiropas Savienībai ir jā rāda piemērs, un šī Parlamenta pieņemtā rezolūcija sūta spēcīgu vēstījumu mūsu partneriem.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsojumā atbalstīju *Podimata* kundzes ziņojumu par inovatīviem finansējumiem pasaules un Eiropas līmenī. Līdz šim tikai Eiropas nodokļu maksātāji ir nesuši uz saviem pleciem 2007. gada un turpmāko gadu finanšu un ekonomikas krīzi. Šis ir pirmais ziņojums, kurā izklāstīti dažādi inovatīvi instrumenti, kas paredzēti, lai nodrošinātu, ka finanšu tirgus dalībniekiem arī ir jā maksā dažas izmaksas. Priekšlikums par nodokli finanšu darījumiem pasaules līmenī, ja iespējams, ir atzinīgi vērtējams, un līdzvērtīga shēma ES līmenī ir nopietni jāapsver kā alternatīva.

Milzīgās šī nodokļa priekšrocības ir ne tikai iespējamie ienākumi no nozares, kurai iepriekš bija mazs nodoklis vai tā nebija vispār, bet vienlaikus arī reglamentēšanas ietekme. Ir labi zināms fakts, ka finanšu nozare, kas bieži vien pamatojas uz spekulāciju, ir nošķirta no faktiskās ekonomikas. Piemērojot nodokli finanšu nozarei, mēs varam atkal stimulēt ilgtermiņa ieguldījumus, tādējādi ņemot vērā faktiskās ekonomiskās vajadzības.

Ziņojums: Edite Estrela (A7-0032/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo nevienlīdzības samazināšana veselības jomā pēc būtības ir saistīta ar sociālās nevienlīdzības samazināšanu, kā tas uzsvērts šajā ziņojumā. Nevienlīdzība veselības jomā sākas agrīnā vecumā un turpinās visas dzīves laikā, un tā atkal atjaunojas nākamajās paaudzēs. Tāpēc dalībvalstīm jāpieņem princips „veselības aspekti jebkurā politikā”. Turklāt es pilnīgi atbalstu referentes ieteikumus, kas aizsargā vajadzību veicināt vispārēju pieejamību saistībā ar veselību, tostarp neregistrētiem migrantiem, un labklājības aizsardzības pieejamību grūtniecēm saskaņā ar tiesību aktiem viņu valstīs.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) *Edite Estrela* kundzes ziņojums noder, lai izskatītu Eiropas Savienībā pastāvošo nevienlīdzību veselības jomā un veicamos pasākumus, lai to samazinātu. Tāpēc tas ir noderīgs ziņojums, un es par to balsoju ne tikai, lai no jauna apstiprinātu tiesību uz abortu neaizskaramību un nepieciešamību nodrošināt vienkārši pieejamus kontracepcijas līdzekļus laikā, kad šīs tiesības vēl nav spēkā visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Ceļš pretim vienlīdzībai turpinās.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Starp dažādām Eiropas Savienības valstīm un reģioniem pastāv ievērojama nevienlīdzība veselības jomā. Ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ dažas dalībvalstis ir īstenojušas stingrus ekonomiskos pasākumus, kuru rezultātā tika samazināts sabiedrības veselības, slimību profilakses un ilgtermiņa aprūpes pakalpojumu finansējuma līmenis. Ne visiem ES pilsoņiem ir piekļuve kvalitatīviem veselības

aprūpes pakalpojumiem. Īpaši tas attiecas uz ES nabadzīgākajiem reģioniem, kur pacientiem nav piekļuves kvalitatīvai veselības aprūpei un ārstniecības pakalpojumiem. Būtiskākās atšķirības ir gan zāļu kompensācijā, gan atsevišķu sarežģītu slimību, piemēram, Alcheimera slimības, ārstēšanā, dažu dalībvalstu pacientiem neļaujot saņemt kompensējamās zāles un nepieciešamo ārstēšanu savā valstī. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijai jāīsteno pasākumi, lai samazinātu atšķirības un nevienlīdzību kvalitatīvu veselības aprūpes pakalpojumu pieejamībā, ar ko sastopas ES iedzīvotāji, un izveidotu mehānismus nevienlīdzības uzraudzīšanai veselības jomā. Komisijai būtu arī jāsniedz iniciatīva nolūkā aicināt un atbalstīt dalībvalstis attīstīt integrētu valsts vai reģionālo stratēģiju nevienlīdzības mazināšanai veselības jomā.

Regina Bastos (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mūsdienās Eiropas pilsoņi dzīvo ilgāk un veselīgāk. Lai gan laika gaitā vidējais veselības līmenis Eiropas Savienībā ir uzlabojies, starp dalībvalstīm un dalībvalstīs Eiropā joprojām pastāv atšķirības veselības jomā. Pašreizējās ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes dēļ šīm atšķirībām ir tendence palielināties. Kā ēnu referente Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavošanā es norādīju uz nepieciešamību meklēt risinājumus. Tie noteikti aptvers visus dalībniekus: Eiropas Savienību, valstu valdības, reģionālās un vietējās varas iestādes un operatorus sociālajā ekonomikā. Izaicinājumi, ar ko saskaras Eiropas Savienība, demogrāfisko izmaiņu sekas, pieprasa konkrētu plānu cīņai pret nevienlīdzību veselības jomā lauku reģionos.

Stiprinot kvalifikācijas atzīšanas mehānismus, tiktu atvieglota iemaņu apgrozība ES un profesionāļu mobilitāte. Lai samazinātu nevienlīdzību veselības jomā, svarīgas ir arī veselīga dzīvesveida veicināšanas kampaņas, kā arī profilakses un skrīninga programmas, kas vērstas uz noteiktām grupām. Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Laikā, kad mēs joprojām pilnīgi izjūtam ekonomikas un finanšu krīzes sociālo ietekmi mūsu attiecīgajās Eiropas sabiedrībās, bija svarīgi, lai šodien mēs balsotu par *Estrela* kundzes ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā. Šis ziņojums patiešām ir atgādinājums, ka nevienlīdzība ietekmē arī pakalpojumus veselības jomā un ka ir būtiski vērsties pret galvenajiem nevienlīdzības iemesliem, lai Eiropas iedzīvotāji varētu baudīt vismaz savas sociālās pamattiesības. Pilsoņi nav vienlīdzīgi ne paredzamā dzīves ilguma, ne nabadzības vai sociālās atstumtības ziņā, un ne visi ir pakļauti veselības riskiem. Ziņojumā pieminēti arī neregistrētie migranti, kuriem bieži ir milzīgas grūtības piekļūt veselības aprūpes pakalpojumiem uzņēmējās valstīs.

Tādēļ mēs aicinām dalībvalstis uzlabot piekļuvi veselības aprūpei visiem, gan pilsoņiem, gan pārējiem, un aicinām tās turpmāk koordinēt politiku veselības jomā savās valstīs. Augstas kvalitātes veselības aprūpes pieejamība ir viena no pamattiesībām, un tāpēc tai jābūt prioritātei gan Eiropas Savienībā, gan dalībvalstīs, kurām joprojām ir jurisdikcija šajā sfērā.

Sergio Berlato (PPE), *rakstiski*. – (IT) Eiropas Savienībā pastāv nozīmīga nevienlīdzība veselības jomā, un ievērojami atšķiras arī pasākumi nevienlīdzības jautājuma risināšanā dalībvalstīs. Tā kā es uzskatu, ka šīm atšķirībām ar veselību saistītos jautājumos var būt vērā ņemama ietekme uz cilvēku visa mūža garumā, tās rada problēmu, kura apņēmīgi jārisina ar inovatīvu politisku skatījumu.

Šajā ziņojumā ir ļoti interesanti risinājumi, apstiprinot pilsoņu īpašās tiesības uz veselību, jo īpaši koncentrējot uzmanību gan uz iedzīvotāju apmācību, gan veselības pakalpojumu nodrošinājumu. Nesenās ekonomikas un finanšu krīzes sekas ir acīmredzamas: kopš krīzes

sākuma bezdarbnieku skaits ir pieaudzis līdz 5 miljoniem, daudzas mājsaimniecības ir ietekmējusi lejupslīde, un tagad tās ir pakļautas lielākam nabadzības riskam vai pārmērīgai parādu nastai. Es domāju, ka visos lēmumu pieņemšanas līmeņos ir svarīgi par prioritāti uzskatīt šīs nevienlīdzības samazināšanu. Es arī aicinu Komisiju to plašāk atzīt stratēģijā ES 2020 un nodrošināt, lai turpmākajās iniciatīvās pilnīgi tiktu ņemts vērā mērķis samazināt nevienlīdzību veselības jomā.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo nevienlīdzība veselības jomā ir problēma, kas jārisina kā steidzams jautājums. Tā sākas agrīnā vecumā un turpina pastāvēt ne tikai līdz sirmam vecumam, bet arī nākamajās paaudzēs. Agrīnā vecumā pieredzēta nevienlīdzība piekļuvei izglītībai, nodarbinātībai un veselības aprūpei, kā arī ar dzimumu un kultūras piederību saistīta nevienlīdzība var kritiski ietekmēt personas veselības stāvokli visa viņas mūža laikā. Turklāt nozīmīga ietekme uz veselības stāvokli ir nabadzībai un sociālai atstumtībai. Bieži vien saistībā ar veselību šo atšķirību iemesli ir novēršami un netaisni. Lai risinātu nevienlīdzības problēmas veselības jomā, jāveic īpaši pasākumi, jo īpaši saistībā ar visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām. Ir svarīgi nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā uzskatīt par svarīgu prioritāti, nodrošinot efektīvu ietekmes izvērtējumu veselības jomā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Vairākās ES valstīs krīze ir spēcīgi skārusi veselības aprūpes pakalpojumus gan piedāvājuma, gan pieprasījuma ziņā. Piedāvājuma pusē ekonomikas un finanšu krīzes rezultātā ir samazinājies sabiedrības veselības un veselības aprūpes pakalpojumiem piešķirtā finansējuma līmenis, kas attiecas arī uz ilgtermiņu, jo tika samazināts budžets un samazinājās nodokļu iekasēšanas ienākumi. No otras puses, veselības aprūpes pakalpojumu pieprasījums ir audzis arī ilgtermiņā dažādu tādu faktoru apvienošanās rezultātā, kas sekmē kopējā iedzīvotāju veselības stāvokļa pasliktināšanos. Dažas dalībvalstis ekonomikas atveseļošanas paketes pasākumos ietvērušas ekonomikas krīzes ietekmes uz veselības aprūpes pakalpojumiem mazināšanu, investējot ar veselību saistītu pakalpojumu infrastruktūrā, optimāli izmantojot veselības aprūpes pakalpojumiem piešķirtos fondus, kā arī pārstrukturējot un reorganizējot veselības aprūpes sistēmu.

Tomēr dalībvalstīs ir lielas pretrunas attiecībā uz pieņemtajiem pasākumiem nevienlīdzības apkarošanai. Saistībā ar visiem sabiedriskajiem pakalpojumiem galvenais jautājums ir pieejamība. Liecību par efektīvām stratēģijām, politiku un pasākumiem apkopošana un apmaiņa palīdzēs iegūt atbalstu administratīvā līmenī un dažādos sektoros.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es piekrītu referentes *Estrela* kundzes apgalvojumiem, ka būtiskas atšķirības veselības jomā pastāv gan starp cilvēkiem, kuri dzīvo dažādos ES reģionos, gan starp veiksmīgākām un mazāk veiksmīgām iedzīvotāju grupām. Šī nevienlīdzība sliecas sākties piedzimstot un turpinās līdz sirmam vecumam, visas dzīves garumā to ietekmē piekļuve izglītībai, nodarbinātībai un veselības aprūpei, un to var saasināt dzimuma vai rases atšķirības. Ir svarīgi samazināt pastāvošo atšķirību lielumu, kas pakļauj briesmām ES saistības attiecībā uz solidaritāti, sociālo un ekonomisko kohēziju, cilvēktiesībām un vienlīdzīgām iespējām, kā rezultātā tas ir viens no prioritārajiem pasākumiem ES veselības aizsardzības stratēģijā 2008.–2013. gadam. Tomēr ir svarīgi atzīt, ka dalībvalstis ir atbildīgas par politiku veselības jomā, kā arī atbilstošas sistēmas izveidi, kurā cilvēkiem ir piekļuve veselības aprūpei. Ziņojumā aprakstīti daži interesanti pasākumi, tomēr nav apskatīta to finansiālā ietekme. Man šķiet neveiksmīgs arī ievads jautājumam par abortiem, kas ir valsts, nevis Eiropas kompetence.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Vispārīguma, augstas kvalitātes aprūpes pieejamības, taisnīguma un solidaritātes principiem jāklūst par realitāti veselības sistēmās Eiropas Savienībā. Tāpēc Eiropas Parlaments, tās vairākumam atbalstot, pieņēma *Estrela* kundzes ziņojumu. Daudzas nevienlīdzības joprojām var redzēt 27 dalībvalstu veselības sistēmās. Tāpēc Eiropas Parlamenta deputāti aicinājuši uzlabot vispārējo piekļuvi pieņemamai veselības aprūpei. Pamataprūpei jābūt mazāk dārgai un medikamentu pieejamībai jābūt pieņemamākai. Jāsamazina nevienlīdzība starp dažādām sociālām un vecuma grupām. Dalībvalstīm jāuzlabo veselības jomas izdevumu efektivitāte, jākoncentrējas uz profilaksi un jāpiedāvā mērķtiecīgas programmas iedzīvotāju visneaizsargātākajām grupām. Eiropas Parlamenta deputāti lūdz Eiropas Komisiju un dalībvalstu valdības to darīt, lai Eiropā nodrošinātu veselības standartu, kas ir cienīgs tādām Eiropas sociālajam modelim, kādu mēs vēlamies.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es biju nobažījies atbalstīt *Edite Estrela* kundzes ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā starp Eiropas Savienības valstīm un pašas valstīs. Tas ir tikai tāpēc, ka tajā pieminēts ļoti plašs pastāvīgu nevienlīdzību diapazons šajā jomā Eiropas Savienībā. Šīs nevienlīdzības, kuras ir netaisnīgas, radušās daudzu ekonomisku, vides un dzīvesveida faktoru ietekmē, kā arī no grūtībām piekļūt veselības aprūpei neatkarīgi no tā, vai tas ir ekonomisku iemeslu, vai medicīnisko resursu slikta izkārtojuma dēļ atsevišķos Eiropas Savienības reģionos. Lai gan par veselības politiku ir atbildīga valsts (lielākajai daļai), mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, ir pienākums iedrošināt savas dalībvalstis turpināt pasākumus, lai samazinātu sociālekonomisko nevienlīdzību, tādā veidā arī samazinot atšķirības veselības aprūpē.

Dalībvalstīm jānodrošina, lai neaizsargātākās iedzīvotāju grupas (cilvēki ar invaliditāti, veci cilvēki, migranti... un sievietes!) patiešām varētu baudīt taisnīgu piekļuvi veselības aprūpei. Īpaša uzmanība jāpievērš arī veselības profilaksei un informācijai, sadarbojoties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lai gan ziņojums ietver pasākumus, kurus es uzskatu par būtiskiem, ņemot vērā veselības aprūpes pasākumu pieaugošo nozīmi veciem cilvēkiem un vajadzību uzlabot zināšanas par slimībām, kuras ietekmē, jo īpaši vecākus cilvēkus, kopumā tajā ir pateikts maz jauna. Faktiski, mēģinot pieminēt visu, tas beigās kļūst par vēlmju sarakstu, kur frāzei „nevienlīdzības samazināšana veselības jomā” referente pievienojusi ārkārtīgi dažādus jautājumus — un ar vienlīdzīgu veselības aprūpes pieejamību nesaistītus — piemēram, vardarbība ģimenē, farmācijas nozares izpēte un dalībvalstu politika attiecībā uz brīvprātīgu grūtniecības pārtraukšanu, kā arī reproduktīvās ārstēšanas pieejamība homoseksuāļiem. Es nedomāju, ka šī ir tā vieta, kurā jāaplūko šie jautājumi. Mēs zinām, ka aborta pieejamība un mākslīgās apaugļošanas tehnoloģijas homoseksuāliem pāriem ir pretrunīgi jautājumi dalībvalstīs, un tikai pašas dalībvalstis var brīvi pieņemt lēmumus par tiem. Šī iemesla dēļ es nevaru balsot par šo ziņojumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Veselība un paredzamais dzīves ilgums ir cieši saistīts ar sociāliem apstākļiem. Ir svarīgi, lai nevienlīdzības samazināšanu uzskatītu par būtisku prioritāti jebkura līmeņa politiskā darbībā, rīkojoties atbilstoši stratēģijai „veselības aspekti jebkurā politikā” un nodrošinot efektīvu ietekmes novērtēšanas vadību. Nevienlīdzība pastāv, ko parāda fakts, ka 2007. gadā dzimšanas brīdī paredzamā dzīves ilguma atšķirības ES dalībvalstīs bija 14,2 gadi vīriešiem un 8,3 gadi sievietēm. Pastāv nepieciešamība uzlabot vispārējo pieejamību veselības sistēmām un veselības aprūpei, kura visiem būtu finansiāli pieejama. Ir svarīgi uzlabot piekļuvi slimību profilaksei un

veselības veicināšanai, kā arī primāriem un specializētiem veselības pakalpojumiem, un samazināt nevienlīdzību starp dažādām sociālām grupām.

Tomēr es nebalsoju par ziņojumu, jo nepiekrītu 29. punktam, kuru es citēju „aicina ES un dalībvalstis veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai attiecībā uz iespējām izmantot mākslīgās apaugļošanas tehnoloģijas novērstu sieviešu diskrimināciju ģimenes stāvokļa, vecuma, seksuālās orientācijas vai etniskās un kultūras izcelsmes dēļ”.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojumā ietverts vadlīniju apkopojums, kuru mēs uzskatām par pamatotu un godīgu. Tomēr mēs vēlamies izteikt dažus komentārus.

Stingras tādas ekonomiskās politikas sekas, kura pēc būtības un satura ir dziļi antisociāla, samazinot ieguldījumus sabiedriskā sektorā un valsts sociālās funkcijas — jo īpaši attiecībā uz veselību — ir ārkārtīgi kaitīgas no ekonomiskā un sociālā viedokļa, un tās arī saasina nevienlīdzību veselības jomā.

Kad, aizbildinoties ar vajadzību samazināt budžeta deficītu, palielinās cena sabiedriski pieejamiem veselības pakalpojumiem, samazinot valsts subsīdijas, pieaug zāļu cenas pat hroniskām slimībām un tiek noņemts transporta atbalsts, lai pacients veiktu apmeklējumus ārstniecības un veselības aprūpes nolūkos reģionos, kuros nav sabiedriskā transporta, nevienlīdzība veselības jomā pieaug, kā tas pašlaik notiek Portugālē. Tā ietekmē cilvēkiem ar zemākiem ienākumiem pieaug grūtības saņemt veselības aprūpi.

Tas, kas ir vajadzīgs, ir nevis vārdi, bet īstas pārmaiņas politikas saturā. Jāatbrīvojas no neolibērālās politikas un jāgarantē efektīva iespēju vienlīdzība ne tikai veselības aprūpes pieejamības ziņā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums risina daudzus nozīmīgus jautājumus, bet tas neaizklūst līdz to problēmu saknei, kuras pašlaik izraisa stingra ekonomiskā politika un antisociāla politika, kas palielina nevienlīdzību veselības jomā.

Tāpēc nepietiek ar vārdiem! Jāatbrīvojas no neolibērālās politikas, un galvenā prioritāte jāpiešķir profilaksei un sabiedrības veselībai, lai garantētu efektīvas vienlīdzīgas iespējas piekļuvei veselības aprūpei.

Jāatbrīvojas no Stabilitātes pakta, lai izvairītos no cenu paaugstināšanas sabiedriski pieejamiem veselības pakalpojumiem, zāļu cenu pieauguma pat hroniskām slimībām un transporta atbalsta noņemšanas, lai pacients veiktu apmeklējumus ārstniecības un veselības aprūpes nolūkos pat tajos reģionos, kuros nav sabiedriskā transporta, kas viss notiek, atsaucoties uz budžeta deficīta samazināšanu.

Mēs zinām, ka šādas politikas rezultātā pieaug nevienlīdzība saistībā ar veselību, kā tas pašlaik notiek Portugālē. Cilvēkiem ar zemākiem ienākumiem pieaug grūtības saņemt veselības aprūpi. Tāpēc nav nepieciešamas jaukas runas, bet gan pārrāvums un izmaiņas politikā, lai prioritāti piešķirtu cieņai pret cilvēktiesībām un ekonomiskai un sociālai kohēzijai.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Mēs esam gatavi atzīt, ka šis ziņojums ietver daudzus ļoti interesantus punktus attiecībā uz tiesību uz veselību atzīšanu tiešā veidā (piekļuve aprūpei, iedzīvotāju apmācībai, pakalpojumu nodrošināšanai utt.).

Tomēr mēs nevaram neizteikt dažus iebildumus, ko izraisa paša dokumenta raksturīgās pretrunas, kuras izraisījušas plašas debātes. Vienlīdzība jāsaprot tiešā veidā, nevis izolējot atsevišķus cilvēkus (jo īpaši sievietes) no viņu attiecībām ar partneriem, bērniem un sociālo

kontekstu, kurā faktiski tiek realizētas seksuālās un reproduktīvās spējas. Esmu arī nobažījiesies par jaunu tiesību proklamēšanu, piemēram, „tiesības uz drošu abortu”, jo ziņojums samazina vai pat atceļ citu tiesības (tēva cerības vai nedzimušā paredzamais dzīves ilgums).

Līdzīgi mēs varam uzsvērt dažas nepilnības, piemēram, dokumentā nav izdevies pieminēt profesionālos operatorus: tajā nekas nav teikts par viņu lomu un atbildību, viņi tiek aplūkoti kā automāti nevis profesionāļi ar savām prasmēm, spējām un svarīgāk par visu savu personisko sirdsapziņu.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Šajā dokumentā ir daži briesmīgi priekšlikumi. Piemēram, tā mērķis ir sekmēt, lai veselības aprūpes personāls, ārstējot imigrantu pacientus, „apgūtu starpkultūru pieeju, kuras pamatā ir daudzveidības atzišana un cieņa pret to”. Turklāt tā mērķis ir samazināt diskrimināciju saistībā ar mākslīgās apaugļošanas tehnoloģiju pieejamību — jo īpaši diskrimināciju vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ, — tomēr tajā pašā laikā, pieprasot vispārēju abortu pieejamību. Dominējošais motīvs šeit ir nāves kultūras un vērtību maiņas sintēze. Visbeidzot tā mērķis ir visās dalībvalstīs izveidot valsts medicīniskās palīdzības ekvivalentu — proti, brīvas aprūpes pieejamību nelegālajiem imigrantiem.

Atcerēsimies, ka Francijā šāda aprūpe jebkuram nelegālajam imigrantam faktiski ir pieejama jebkādas sūdzības gadījumā — sākotnējais nodoms bija reaģēt uz ārkārtas gadījumiem un epidēmiju risku — šādas piekļuves noteikumi ir minimāli, un tie nav pārbaudāmi. Šī sistēma — tajā nav pārbaudītu un nav ierobežojumu — pieļauj paliatīvo ārstēšanu, veicina nelegālo imigrāciju un iedrošina medicīnisko tūrisma, kā arī visneiedomājamo veidu krāpšanos, nemitīgi pieaugot izmaksām. Šāds priekšlikums ir briesmīgs laikā, kad mūsu slimnīcas un medicīniskā sistēma ir sabrukušas, un arvien vairāk mūsu līdzpilsoņu paliek bez aprūpes, jo nevar to atļauties.

Louis Grech (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā, kurā pievērsta uzmanība dažādiem robiem pašreizējā veselības aprūpē visās 27 dalībvalstīs. Referente uzsver faktu, ka būtiskas atšķirības pilsoņu veselības jomā visā Eiropas Savienībā daudzos gadījumos ir iespēju atšķirības, pakalpojumu un materiālo resursu pieejamības, sociālā fona, ienākumu un izglītības dēļ, un šādas atšķirības ir saasinājušās pēc finanšu krīzes. Es piekrītu dažādiem šajā ziņojumā apskatītajiem jautājumiem — viens no tiem ir priekšlikums, lai Komisija sadarbotos ar dalībvalstīm labas prakses veicināšanā attiecībā uz medikamentu izmaksu noteikšanu un kompensēšanu ar mērķi optimizēt pieejamību un samazināt nevienlīdzību piekļuvē medikamentiem; cits saistībā ar vīriešu vardarbības pret sievietēm atzišanu par sabiedrības veselības jautājumu ES un dalībvalstīs; un arī aicinājums dalībvalstīm pielāgot to veselības sistēmas sabiedrības visneaizsargātāko grupu vajadzībām, attīstot metodes, kurās nosaka veselības aprūpes personālam maksājamas iemaksas, kuras garantē aprūpes pieejamību visiem pacientiem. Tomēr es nepiekrītu ziņojumā ietvertajām norādēm, kuras atbalsta abortu veicināšanu.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Bija ārkārtīgi svarīgi ziņojumā ņemt vērā ar vecumu saistītu nevienlīdzību veselības jomā.

Ar vecumu saistītas nevienlīdzības veselības jomā rezultātā ir ierobežota piekļuve veselības aprūpei un novatoriskai ārstēšanai. Vecākiem cilvēkiem vajadzētu būt iespējai izmantot medikamentus, kuru efektivitāte un drošība pārbaudīta uz līdzīga vecuma cilvēkiem. Šīs vecuma grupas cilvēki joprojām pārāk bieži tiek izslēgti no klīniskajiem pētījumiem. To cilvēku vidējais vecums, kuri piedalās klīniskos pētījumos saistībā ar augsta asinsspiediena

ārstēšanu, ir 63 gadi, taču 44 % pacientu ir vecāki par 70 gadiem, kad viņiem pirmo reizi tiek noteikta šī problēma.

Bez turpmākas kņadas Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāplāno Eiropas iedzīvotāju novecošanas izraisītās sociālās un ekonomiskās sekas un jāņem vērā šīs demogrāfiskās izmaiņas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Pateicoties *Estrela* kundzes ziņojuma pieņemšanai, cīņa starp ES valstīm un reģioniem pret nevienlīdzību veselības jomā — nevienlīdzību, kuru ir saasinājusi ekonomiskā krīze — beidzot ir kļuvusi par prioritāti. Kā ēnu referente Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesību komitejas atzinuma sagatavošanā es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir visiem, jo īpaši neaizsargātām iedzīvotāju grupām, uzlabot piekļuvi veselības aprūpei un atbalstīt medicīniskos un farmakoloģiskos pētījumus. Tajā arī iebilsts, ka jāaicina dalībvalstis pārtraukt budžeta samazinājumus veselības aprūpes pakalpojumiem. Turklāt šajā ziņojumā ņemts vērā dzimumu aspekts nevienlīdzībā veselības jomā un uzlabota sieviešu piekļuve reproduktīvajai aprūpei. Šo ievērojamo pasākumu veicināšana ir tikai sākums cīņai pret nevienlīdzību veselības jomā ES.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo par spīti veiktajiem uzlabojumiem veselības aprūpē joprojām ir liela plaša veselības pasākumu iznākumā starp tiem, kuri ir sociālās skalas augšā un tiem, kuri ir tās apakšā, un dažos reģionos tā turpina paplašināties. Agrīnā vecumā pieredzēta nevienlīdzība piekļuvē izglītībai, nodarbinātībai un veselības aprūpei, kā arī ar dzimumu un kultūras piederību saistīta nevienlīdzība var kritiski ietekmēt personas veselības stāvokli visa viņas mūža laikā. Nabadzība apvienojumā ar citiem neaizsargātības faktoriem, piemēram, bērnību, lielu vecumu vai invaliditāti vēl vairāk palielina ar veselību saistītus riskus, un otrādi — slikta veselība var novest pie nabadzības un/vai sociālās atstumtības. Arvien vairāk tiek atzīta saikne starp sociāliem faktoriem un nevienlīdzību veselības jomā. Tas nozīmē, ka sociālās problēmas tiek arvien plašāk skatītas saistībā ar veselības problēmām, pieprasot integrētu reakciju. Tagad ir atrasisījušās pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes sociālās sekas. Bezdarbnieku skaits ir gandrīz par 5 miljoniem lielāks nekā krīzes sākumā. Daudzas mājsaimniecības ir pieredzējušas ienākumu samazināšanos, ievērojams skaits ir vairāk pakļauts nabadzībai un pārmērīgai parādu nastai, un daži ir zaudējuši savas mājas. Darbinieki ar īstermiņa kontraktiem bija pirmie, kurus skāra lejupslīde. Īpaši tas ietekmēja migrantus, kā arī jaunus un vecākus darbiniekus, kuriem biežāk ir nedroši amati, tomēr par bezdarbniekiem kļuva arī darbinieku kategorijas, kuras līdz šim bija salīdzinoši labi aizsargātas. Nepieciešama novatoriska politikas pārskatīšana, lai risinātu problēmas saistībā ar nevienlīdzību veselības jomā, jo īpaši cilvēkiem zemākajās sociālekonomiskajās grupās.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Līdz šim nepietiekama uzmanība tika pievērsta jautājumam par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā Eiropā. Šī problēma ir jāatrisina. Starp iedzīvotāju grupām ir dažādi iemesli nevienlīdzībai veselības jomā. Tie ir saistīti, piemēram, ar dzīves apstākļiem, izglītību un apmācību, profesiju, slimību profilaksi un veselības veicināšanas pakalpojumiem. Ir labi, ka cilvēki arvien vairāk saprot saikni starp noteiktām problēmām un veselības problēmām. Šīs problēmas vispusīgi jāatrisina.

Izmantojot sociālpolitisku rīcību, ir iespējams sākt darbu ar tiem faktoriem, no kuriem izriet nevienlīdzība veselības jomā. Piemēram, alkohola patēriņa jomā var rīkoties, izmantojot valsts līmenī īstenotu politiku (piemēram, cenu noteikšanu un nodokļu politiku),

reģionālu politiku (pastiprinot kontroli) un lokālas darbības politiku (piemēram, attīstot brīvā laika nodarbības jauniešiem).

Mums jāveic informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par labāko praksi veselības jomā Eiropas līmenī. Ir svarīgi, lai mēs uzsvērtu vajadzību samazināt nevienlīdzību veselības jomā visos lēmumu pieņemšanas līmeņos. Lai samazinātu nevienlīdzību veselības jomā, jo īpaši nepieciešama ilgstoša sadarbība starp visiem dalībniekiem.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Mēs visi ļoti labi zinām, ka veselība ir ļoti nozīmīga. Diemžēl bieži vien mēs to atbilstoši nenovērtējam, kamēr nav saslimis kāds no mūsu ģimenes locekļiem vai draugiem vai nenaslimstam paši. Piekļuve veselības aprūpei ir tikai viens no daudziem faktoriem, kas nosaka jebkuras valsts vai reģiona pilsoņu veselību. Citi faktori, kuriem ir vienlīdz nozīmīga ietekme uz pilsoņu veselību, ietver nodarbošanos un no tās izrietošo materiālo situāciju, piekļuvi izglītībai, lielu vecumu vai invaliditāti, piederību kādai no minoritātēm un daudzus citus. Sociālas noslāņošanās un arhaiska dalījuma „klasēs” iznākums ir arī nesamērīgas atšķirības starp eiropiešiem veselības jomā. Mūsu prioritātei un visas Eiropas Savienības prioritātei būtu jābūt visu mūsu kontinenta iedzīvotāju nodrošināšana ar vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei un sociālo atšķirību mazināšana.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Pilsoņu veselība un labklājība ir prioritāte, kuru šim Parlamentam jāgarantē un jānodrošina. Turklāt mēs uzskatām, ka ir būtiski šīs tiesības garantēt visās Eiropas valstīs.

Sociālekonomiska, kultūras un strukturāla nevienlīdzība bieži vien rada dažādus scenārijus, kuros ne visiem ir vienlīdzīga piekļuve veselības aprūpes iestādēm un medicīniskajai aprūpei. Tāpēc dažkārt gadās, ka visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, migranti, veci cilvēki, bērni un invalīdi maksā augstu cenu ar savām dzīvībām par to, ka viņiem liegta tiesības veselības jomā. Tā nebūtu jābūt ne Eiropas līmenī, ne valstu vai reģionālā līmenī. Sliktas veselības aprūpes sistēmas upuri, kuri diemžēl bieži sastopami, ir tikpat nevainojami kā tie, kuriem nav vienlīdzīgas piekļuves veselības aprūpes iestādēm.

Es balsoju par šo rezolūciju, kura aizstāv nevienlīdzības samazināšanu starp dalībvalstīm attiecībā uz sabiedrības veselības standartiem un veicina efektīvāku un visiem pieejamāku politiku veselības jomā ne tikai lietotājiem, bet arī tiem, kuri kā darbinieki un medicīniskais personāls ar savām spējām varēs atrast pieņemamākus darba apstākļus, kas veicinātu efektīvu darbu visu labā.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlos paziņot, ka es balsoju pret *Estrela* kundzes ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā, jo nepiekrītu 25. punktam tekstā, kurš cita starpā uzsver, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāgarantē sievietēm tiesības uz drošiem abortiem.

Es vēlētos piebilst, ka augstāk minētais dokuments aktualizē daudzus svarīgus jautājumus saistībā ar veselību un piedāvā mums interesantu materiālu, ko var lietot kā pamatu turpmākajam darbam, tomēr es nevarēju balsot par tā pieņemšanu dēļ norādes par abortiem. Es vienmēr esmu uzsvērusi, ka abortus nevar apskatīt izolēti no uzskatiem par seksuālas aktivitātes sākšanas sekām, jo cilvēka dzīvība ir pelnījusi ko vairāk.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Nevienlīdzība veselības jomā izveidojusi problēmu, pret kuru jāvērsas Eiropas līmenī. Iemesli bieži ir atšķirības iespēju ziņā, pakalpojumu un materiālo resursu pieejamība, kā arī dažādi lēmumi, ko indivīds pieņem savā dzīvē. Lai vērstos pret to, mums nepieciešams novatorisks politisks skatījums.

Iepriekšējo gadu ekonomikas un finanšu krīzes rezultātā, samazinot budžetu un iegūstot mazākus nodokļu ieņēmumus, ir samazinājies veselības aprūpes pakalpojumu un ilgtermiņa aprūpes finansējuma līmenis, tomēr ir pieaudzis pieprasījums pēc veselības aprūpes pakalpojumiem un ilgtermiņa aprūpes. Daudzas dalībvalstis atveseļošanās plānos iekļāvušas tādas pasākumus kā investīcijas veselības aprūpes pārstrukturēšanā un veselības aprūpes sistēmas papildu finansējums.

Tomēr pasākumi, lai risinātu problēmas saistībā ar nevienlīdzību veselības jomā, dažādās valstīs ievērojami atšķiras. Datu par stratēģijām, politiku un efektīviem pasākumiem apkopošana un apmaiņa palīdzētu iegūt atbalstu no valdībām.

Ir būtiski, lai nevienlīdzības samazināšana veselības jomā tiktu uzskatīta par augstu prioritāti, rīkojoties atbilstoši pieejai, ko pamato „veselības aspekti jebkurā politikā” un nodrošinot efektīvu ietekmes novērtējumu, kurā ņemti vērā rezultāti, kas iegūti saistībā ar vienlīdzību veselības jomā.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu un atzinīgi novērtēju koncentrēšanos uz nevienlīdzību veselības jomā zemākajās sociālekonomiskajās iedzīvotāju grupās. Es atzinīgi novērtēju uzmanību, kas parādīta mājokļa un nodarbinātības faktoru nozīmei saistībā ar veselību. Es arī piekřītu uzmanības pievēršanai paaugstinātam aptaukošanās, smēķēšanas un alkohola lietošanas riskam zemākajās sociālekonomiskajās iedzīvotāju grupās.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Es vēlētos apsveikt referenti ar lielisko darbu un pateikties viņai par manu grozījumu priekšlikumu pieņemšanu. Jautājums par vienlīdzīgu piekļuvi veselības jomā ir viens no mūsu kopējās politikas balstiem gan tagad, gan īpaši nākotnē. Nevienādam ekonomiku veikumam un pašreizējai krīzei nevajadzētu uztipt ierobežojumus vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanā veselības aprūpes garantēšanai ES pilsoņiem neatkarīgi no atšķirībām veselības sistēmās. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai tekstā tiktu uzsvērtā lielāka pacientu izpratne un augstas kvalitātes juridiskie padomi imigrantiem, kā arī citiem, tostarp nelegālajiem imigrantiem. Pamatprincipam jābūt tādā, ka atsevišķu pilsoņu veselība tiek nodrošināta, izmantojot teritoriālo un finanšu pieejamību nevis tikai medikamentus. Svarīgs progresa faktors būtu nodrošināt veselības aprūpes darbinieku izglītības un profesionālās apmācības koordināciju, kā arī noteikt aprūpes kvalitātes un drošības minimālos standartus. Referente pareizi uzsver gan smēķēšanas un aptaukošanās, gan citu tādu slimību profilaksi, kuras ietekmē aktīvas dzīves garumu. Es atbalstu uzsvērtu Komisijas pieprasījumu nodrošināt un finansēt ārstēšanu pacientiem ar tādām slimībām kā Alcheimera slimība, diabēts un multiplā skleroze. Dažās dalībvalstīs šo slimību ārstēšana netiek finansēta. Šīs slimības ietekmē gan vecākus, gan jo īpaši jaunus cilvēkus, un tās izraisa sociālo atstumšanu.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums uzsver tādu nevienlīdzību veselības jomā starp ES pilsoņiem, starp vīriešiem un sievietēm, jauniem un veciem, kura ir saistīta ar visdažādākajiem faktoriem: ekonomiskiem, sociāliem, izglītības un profesionālām situācijām un dzīves apstākļiem. Tajā uzsvērts, cik nozīmīgi ir uzturēt un uzlabot vispārīgu augstas kvalitātes veselības aprūpes pieejamību visiem, tostarp neregistrētajiem migrantiem citu neaizsargātu iedzīvotāju grupu vidū. Tas pievērš uzmanību faktam, ka ekonomikas un finanšu krīzei kopā ar dalībvalstu īstenotajiem stingrajiem ekonomiskajiem pasākumiem ir bijusi nozīmīga ietekme uz veselības aprūpes sektoru, un tas vēl vairāk izceļ nevienlīdzību. Šis ziņojums iedrošina Komisiju un dalībvalstis attīstīt vienotu rādītāju kopumu nevienlīdzības uzraudzīšanai veselības jomā un turpināt stratēģiju

„veselības aspekti jebkurā politikā”. Tas uzsver arī profilaktiskas darbības nozīmi un „vietējās aprūpes pieeju”. Iepriekš minēto aspektu dēļ un lai iedrošinātu priekšlikumus, kuri ietverti ziņojumā, es balsoju par.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Sabiedrības drošības pamatprincips ir ikvienam nodrošināt piekļuvi aprūpei — gan pilsoņiem, gan nepilsoņiem neatkarīgi no tā, vai viņiem ir dokumenti. Labākais veids, kā aizsargāt katra atsevišķa cilvēka veselību, ir kopumā aizsargāt visu cilvēku veselību. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurš izvirza šo sabiedrības veselības argumentu kā nepieciešamu kopējam labumam.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ziņojumā, par kuru šeit tika balsots, aplūkoti daži svarīgi jautājumi, galvenokārt saistībā ar vienlīdzīgas veselības aprūpes aizsardzību visiem, situāciju, kura diemžēl vēl neeksistē Eiropas Savienībā, jo īpaši attiecībā uz visnelabvēlīgākajā situācijā esošajām iedzīvotāju grupām, piemēram, bērniem, veciem cilvēkiem un dažkārt sievietēm. Tomēr, manuprāt, šeit izskatīti arī vairāki jautājumi, kuriem nav nekā kopīga ar veselību. Visvairāk mani pārsteidz pieeja saistībā ar dalībvalstu politiku attiecībā uz brīvprātīgu grūtniecības pārtraukšanu un reproduktīvas ārstēšanas pieejamību homoseksuāļiem; šajos jautājumos, manuprāt, būtu jāciens decentralizācijas princips, un pret tiem būtu jāizturas mazāk slēptā veidā. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju par Estrela kundzes ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā Eiropas Savienībā.

Visiem pilsoņiem pieejami veselības aprūpes pakalpojumi neatkarīgi no tā, vai viņi ir no ES vai imigranti, vai bez dokumentiem vai ar tiem, ir viena no cilvēku pamattiesībām. Tieši cilvēki ar lielāko atstumtības risku ir tie, kuriem jāredz, ka tiek garantētas šīs pamattiesības. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – Agrīnā vecumā pieredzēta nevienlīdzība piekļuvē izglītībai, nodarbinātībai un veselības aprūpei, kā arī ar dzimumu un kultūras piederību saistīta nevienlīdzība tiešām kritiski ietekmē cilvēku veselības stāvokli visa viņu mūža laikā. Būtu jāuzsver, ka neviens nevēlas nopietni nodarboties ar šo problēmu. Tādēļ *Edite Estrela* kundzes ziņojums ir tieši laikā. Kad mēs varam nodrošināt vienlīdzīgu medicīnisko aprūpi visiem iedzīvotāju slāņiem, sabiedrība kļūst efektīvāka ekonomikas, finanšu un politiskā ziņā. Es balsoju par šo ziņojumu.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Sabiedrības veselība turpina būt mūsu vērtīgākais īpašums, un valdībām to jāuzskata par absolūtu prioritāti. Tomēr saistībā ar iedzīvotāju veselību dažādās ES valstīs joprojām ir ievērojamas novirzes. Ietekme ir īpaši redzama, ja aplūko dažādos paredzamā dzīves ilguma līmeņus, kuri 27 ES dalībvalstīs var atšķirties pat par 5,6 gadiem vīriešiem un 6,6 gadiem sievietēm. Tā iemesli daļēji atrodami sliktā izglītības līmenī un augstā nabadzības un bezdarba līmenī. Tādēļ nepārsteidz, ka liekā darbaspēka vilnim, kas sekoja ekonomikas krīzei, nebija pozitīvas ietekmes uz sabiedrības veselību. Visbeidzot daudzās valstīs ienākumu zaudēšana ievērojami samazina piekļuvi medicīnas aprūpes pakalpojumiem. Es nebalsoju par ziņojumu, jo tajā nav sniegts pietiekami daudz konkrētas informācijas par stratēģijām, kā risināt problēmu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Mēģinājumi samazināt veselības aprūpes nevienlīdzību Eiropas Savienībā noteikti atzinīgi jāvērtē saistībā ar konsekventu sociālo un ekonomisko attīstību, un tādēļ es balsoju par *Estrela* kundzes ziņojumu. Priekšlikumi uzlabot veselības aprūpi Eiropā, izmantojot izglītību veselības jomā, piekļuvi ārstēšanai, informācijas pārziņāšanu un lietojot mehānismus informācijas mērīšanai, uzraudzībai,

novērtēšanai un izplatīšanai, nodrošina svarīgu ieguldījumu tādas politikas attīstīšanā, kura efektīvi samazina nevienlīdzību veselības jomā. Darot šīs lietas, es tomēr domāju, ka vienlīdz svarīgi ir cienīt decentralizācijas principu un noteiktas valstij raksturīgas īpašības un iezīmes, kuras, manuprāt, jāatbalsta un jāaizsargā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā Eiropas Savienībā izklāsta dažādus pasākumus, kuri, manuprāt, ir vērtīgi un nozīmīgi. Tomēr es atturējos galīgajā balsojumā, jo es nevarēju piekrist, ka ES un dalībvalstīm jāgarantē sievietēm pilnīgi brīva piekļuve abortam. Vienmēr jāveic ieguldījumi ģimenes plānošanas un kontracepcijas līmenī, atstājot abortu kā pēdējo glābiņu ārkārtējās situācijās. Es arī neuzskatu, ka vajadzētu brīvi pieejamas mākslīgās apaugļošanas tehnoloģijas, šajā jautājumā vajadzētu ievērot decentralizācijas principu, un tas nekad nav izmantots kā instruments diskriminācijas ierobežošanai pret sievieti viņas ģimenes stāvokļa, vecuma, seksuālās orientācijas vai etniskās un kultūras izcelsmes dēļ.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Paredzamā dzīves ilguma atšķirības dažādās Eiropas Savienības valstīs vīriešiem ir 14,2 gadi un sievietēm 8,3 gadi (11,86 vīriešiem un 7,38 sievietēm Rumānijā). Pat vienā valstī iedzīvotāju grupām ar dažādu izglītības vai sociālo līmeni ir atšķirīgas izredzes saistībā ar veselību. Bezdarba līmeņa pieaugums un stingrie ekonomiskie pasākumi varētu saasināt Eiropas Savienībā jau pastāvošo nevienlīdzību veselības jomā. Es balsoju par šo rezolūciju, lai aicinātu uzlabot uzraudzības un profilaktiskos pasākumus slimību novēršanā, kā arī koncentrēt uzmanību uz neaizsargātajām iedzīvotāju grupām.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Tā kā ziņojuma projektā jau bija aptverta lielākā daļa svarīgo jautājumu, nebija jāapspriež daudzi grozījumi. Kamēr mēs, Greens/EFA, kopīgi ar referenti un ēnu referentiem parakstījām vairākus grozījumus, mēs bijām vienīgie, kuri centās iepazīstināt ar pašreizējā uz patentiem pamatotā zāļu izstrādes modeļa kritiku, kura rezultātā medicīniskajām inovācijām ir augstas cenas un trūkst pieejamiem svarīgiem medikamentiem. Mēs aicinājām ieviest jaunus medicīnisko inovāciju modeļus un cīnīties pret nespēju piekļūt pieejamiem svarīgiem medikamentiem. Mēs aicinājām ieviest jaunus medicīniskās pētniecības modeļus (inovāciju prēmiju plānu, taisnīgu licencēšanu, patentu apkopojumus, valsts/privāti partnerību un sociālo nosacītību ES pētniecības finansēšanas koncesijā), bet šie grozījumi netika pieņemti.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Eurostat 2010. gada statistiskie dati ir noskaidroti: joprojām pastāv liela nevienlīdzība starp 27 dalībvalstīm attiecībā uz nodrošinātās veselības aprūpes kvalitāti.

Tādi parametri kā paredzamais dzīves ilgums dažādās dalībvalstīs joprojām rāda pārāk lielas atšķirības dažādos reģionos, pierādot, ka veselības aprūpes kvalitātes standarti Eiropas Savienībā joprojām ir pārāk neviendabīgi. Piekļuve sākumskolas un vidējai izglītībai, stabils un apmierinošs darbs, dzimums un kultūras piederība un kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamība ir faktori, kuri veicina pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanu vairāk nekā citi faktori.

Tāpēc ziņojumam kā prioritāte būtu jānosaka vājāko, jo īpaši sieviešu, tiesības un viņu konkrētās vajadzības.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Lai gan mēs piekrītam ziņojuma pamatprincipam, proti, ka vidējais līmenis saistībā ar veselību Eiropas Savienībā ir turpinājis uzlaboties, par spīti lielām atšķirībām veselības aprūpē, kuru iemesls ir dažādās sistēmas dalībvalstīs, tas

ir nepietiekošs attiecībā uz migrantu tiesībām. Tās ir ietvertas starp visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, piemēram, invalīdiem, veciem cilvēkiem un bērniem, neņemot vērā faktu, ka daudzi migranti ir nelegāli un tāpēc ir neatbilstoši ieradušies Eiropā.

Tāpēc mēs nevaram aplūkot migrantus tāpat kā cilvēkus ar invaliditāti, kas ir neaizsargāta iedzīvotāju grupa, kurai nepieciešamas speciālas rūpes un palīdzība atbilstoši viņu vajadzībām. Ziņojums sadala sabiedrību klasēs — bagātajos, nabagos, etniskās minoritātēs, vīriešos, sievietēs, un bērnos — piemērojot novecojušu metodoloģiju tā vietā, lai runātu par pilsoņiem ar tiesībām, un pieprasa mērīt šo iedomāto nevienlīdzību veselības jomā ar atbilstošiem tiesību aktiem.

Faktiski apstiprinātie grozījumi pasliktināja tekstu, iekļaujot tajā dažādas tēmas, piemēram, klimata pārmaiņas, vardarbību pret sievietēm, mākslīgo apaugļošanu un vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei nelegālajiem imigrantiem.

Christel Schaldemose (S&D), rakstiski. – (DA) Eiropas Parlamenta Dānijas sociāldemokrātu vārdā (*Dan Jørgensen, Christel Schaldemose, Britta Thomsen un Ole Christensen*). Mēs balsojam par ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā Eiropas Savienībā. Ziņojums ietver daudzus svarīgus priekšlikumus nevienlīdzības samazināšanai veselības jomā. Tomēr tas arī ierosina neregistrētiem migrantiem dot tiesības un garantēt piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem dalībvalstīs. Mēs neatbalstām šo viedokli. Tomēr mēs uzskatām, ka cilvēktiesības paredz saņemt neatliekamo palīdzību, neatkarīgi no personas stāvokļa sabiedrībā.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, lai atbalstītu referentes pieeju, kas ir noteikusi principus, kuriem patiešām ir svarīga nozīme saistībā ar sievietes veselību. Daudzām sievietēm Eiropas sabiedrībā nav pamattiesību saistībā ar veselības programmām un piekļuves veselības aprūpes iestādēm viņu sociālā un ekonomiskā stāvokļa dēļ mūsu sabiedrībā, jo īpaši etniskām minoritātēm un sievietēm migrantēm, kuras var būt neregistrētas. Kaut arī ir svarīgi aizsargāties pret „veselības tūrismu”, kā tas diemžēl tiek saukts, ir arī svarīgi atcerēties mūsu apņemšanos ievērot cilvēka pamattiesības.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kurš apskata dažādas nevienlīdzības izpausmes veselības jomā dalībvalstīs un mudina saglabāt veselības aprūpes prioritāti finanšu krīzes un atveseļošanās laikā. Ir svarīgi, lai šī nevienlīdzība nepalielinātos, jo valdības lūkojas, kā ietaupīt naudu.

Michèle Striffler (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā Eiropas Savienībā, jo es uzskatu, ka pašlaik saistībā ar veselību ir lielas atšķirības starp dalībvalstīm. Visām Eiropas Savienības dalībvalstīm jānodrošina, lai sievietēm būtu vienkārši pieejami kontracepcijas līdzekļi un, piemēram, tiesības uz abortu.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tam nav izdevies parādīt jautājuma būtību attiecībā uz nevienlīdzību veselības jomā un tas ir izmantojis pilnīgi citu pieeju. Lai gan ziņojumā ir vairākas daļas, kurām es nepiekrītu, es vēlētos koncentrēt uzmanību uz privilēģijām, kas piešķirtas neregistrētiem vai bezdokumentu migrantiem, kā viņi tiek saukti ziņojumā, kurš pēc būtības ir paņēmiens nelegālo imigrantu pārdēvēšanai. Ziņojums stimulē piešķirt daudzas pilsoņu un ar veselību saistītas privilēģijas atsevišķiem cilvēkiem, kuri ir nelegāli iekļuvuši Eiropas Savienībā.

Šis ziņojums radīs zaudējumus dalībvalstīm, kuras ikdienā sastopas ar imigrācijas jautājumu, piemēram, Grieķijai un Itālijai. Tas ne tikai dod tiesības nelegālajiem imigrantiem pieprasīt

vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei, bet arī kļūs par iemeslu vēl vairāk tā saucamo „patvēruma meklētāju” vēlmei doties uz Eiropu, kārojot iegūt labumu no brīvas veselības aprūpes, kādas nav lielākajā daļā trešās pasaules valstu.

Thomas Ulmer (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju pret ziņojumu, jo tas atkal netieši veicina abortus. Cilvēki ir Dieva radības, un mums nav sevi jāuzskata par tiesnešiem dzīvības un nāves jautājumos. Kompromisiem šeit nav vietas. Lai gan ar šādu nostāju es nepārstāvu vairākumu, es nemainīšu savu viedokli un atteikšos ziedot kaut vienu dzīvību mūsdienu tikumu dēļ. Man ir šāds viedoklis arī attiecībā uz diagnostiku pirms implantācijas.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) *Estrela* kundzes ziņojums aplūko jautājumu par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā Eiropas Savienībā. Es ļoti atzinīgi vērtēju šo darbu, jo, lai gan pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze nozīmē, ka mums galvenokārt jānodarbojas ar ekonomiskiem un likumdošanas jautājumiem, mums nevajadzētu pazaudēt no redzeslauka tādus jautājumus kā veselība, izglītība un sociālā drošība. Kopienas augstākos mērķus, piemēram, stratēģiju „ES 2020”, būs iespējams īstenot tikai tad, ja mums būs ilgtspējīgas sistēmas plašākajā sociālās drošības sfērā un vienlīdzīgas iespējas. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums: Eva Joly (A7-0027/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu šo ziņojumu, ņemot vērā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ierosinātos grozījumus. Mūsu pienākums ir nodot tālāk mūsu pieredzi ekonomikas pārvaldības jomā, lai jaunattīstības valstis varētu izveidot pašas savas nodokļu sistēmas. Tas ir vienīgais veids, kādā būs iespējams izveidot godīgāku un taisnīgāku, kā arī ilgtspējīgāku nodokļu sistēmu, apkarot nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu un rezultātā veicināt labāku starptautisko fiskālo vidi. Es arī vēlos norādīt uz šā ziņojuma nozīmi, uzsverot, ka ir steidzami jālikvidē nodokļu oāzes, jo šis ziņojums ir pārredzamības pamatpasākums, ar kuru nodrošinās automātisku informācijas apmaiņu nodokļu lietās, un šāda apmaiņa ir vajadzīga.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Lai gan nodokļu sistēma var būt uzticama un ilgtspējīga finansējuma avots, ja tā ir progresīva un ja pastāv efektīva nodokļu administrācija, kā arī pārredzama un atbildīga nodokļu ieņēmumu izmantošana, daudzas jaunattīstības valstis nespēj piemērot obligāto nodokļa likmi, lai finansētu savus sabiedriskos pakalpojumus. Tādēļ Eiropas Savienībai ir jāsadarbojas ar šīm valstīm, lai sekmētu labu pārvaldību nodokļu jomā. Tāpēc es balsoju atbalstoši par šo ziņojumu, kas ļaus izveidot stabilu, efektīvāku un arī godīgāku nodokļu sistēmu, lai samazinātu nabadzību šajās valstīs. Ziņojums arī ļaus izveidot pārredzamu, uz sadarbību vērstu un godīgu starptautisko nodokļu vidi.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Jaunattīstības valstis saskaras ar grūtībām, cenšoties izveidot nodokļu sistēmas (sistēmu izveide, nodokļu iekasēšana un administrācija). Nodokļu oāžu apkarošana ir viens no galvenajiem uzdevumiem, kas noteikts Tūkstošgades attīstības mērķos, jo šīs oāzes novājina jaunattīstības valstu iestādes un to politiskās sistēmas. Uz ārzonu centriem un nodokļu oāzēm katru gadu aizplūst vienu triljonu ASV dolāru liels kapitāls, kas ir aptuveni desmit reizes lielāks nekā to atbalsta līdzekļu apmērs, kuri tiek piešķirti jaunattīstības valstīm nabadzības mazināšanai un ekonomiskajai attīstībai. Es atbalstu ziņojumā ietvertos priekšlikumus, ka, piešķirot finansiālo palīdzību, līdzekļu devējiem ir jāatbalsta jaunattīstības valstu centieni uzlabot nodokļu pārvaldību, un ir jānodrošina, ka atbalstu izmanto pārredzami un atbildīgi.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šajā ziņojumā, kas pieņemts, vienojoties ar Komisiju, galvenā vērība ir pievērsta sinerģiju nostiprināšanai starp fiskālās politikas un attīstības politikas virzieniem. Lai to sasniegtu, Komisija faktiski ir publicējusi divus pētījumus, un pirms gada šis Parlaments apstiprināja rezolūciju par to pašu tematu. Es balsoju atbalstoši par ziņojumu, jo atbalstu Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu un nodokļu sistēmu pārvaldību, apņemšanos atbalstīt jaunattīstības valstu nodokļu sistēmas, kā arī dialogu un starptautisku sadarbību nodokļu sistēmu jomā.

Tomēr pareizi ir norādīt uz joprojām pastāvošajiem trūkumiem saistībā ar muitas ieņēmumu pārvaldību, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) pašreizējiem trūkumiem un nodokļu ieņēmumu samazināšanos. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jādara vairāk, lai apkarotu trūkumus, tai skaitā jācīnās, lai apkarotu nodokļu oāzes, manipulēšanu ar tirdzniecības cenām un starptautiskās struktūras nestabilitāti. Ir laiks samazināt manipulēšanu ar tirdzniecības cenām un dabas resursu „lāstu”, un paplašināt nodokļu bāzi, sekmējot lielāku koordināciju starp nodokļu maksātājiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pieaugošā tirgu globalizācija un nodokļu maksātāju mobilitāte nozīmē, ka nodokļu sistēmas ir kļuvušas par sarežģītu jautājumu. Vēl sarežģītāk un grūtāk ir izlabot situāciju jaunattīstības valstīs, jo pastāv tādi iekšējie faktori kā lieli neoficiālie sektori, lauksaimniecības dominance un jaunu tehnoloģiju ierobežota izmantošana. Es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu sadarboties ar šīm valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu jautājumos, pieņemot ziņojumu, kurā noteiktas galvenās problēmas un risinājumi, kas sekmē sinerģijas starp fiskālo politiku un attīstības politiku, tās abas padarot efektīvākas.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Efektīvas, pārredzamas un taisnīgas nodokļu sistēmas ir ļoti svarīgas, lai jaunattīstības valstīs turpinātos attīstība, jo šādas sistēmas palīdz finansēt šo valstu sabiedriskos īpašumus, sekmē to iestāžu ilgtspēju, samazina to atkarību no ārējā atbalsta un palīdz sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus. Šajā kontekstā es uzskatu, ka ES, no vienas puses, jākoncentrē uzmanība uz rīcību pret nodokļu oāzēm un nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu (kas iedragā politiskās un ekonomikas sistēmas jaunattīstības valstīs, veicinot finanšu noziedzību un nodokļu ieņēmumu nevienlīdzīgu sadali) un, no otras puses, jāizveido sadarbības process un dialogs ar šo valstu nodokļu administrācijām.

Es arī vēlos uzsvērt to, ka ir svarīgi paplašināt nodokļu bāzi šajās valstīs. Jāatzīmē, ka nodokļu sistēmām jaunattīstības valstīs ir raksturīgi tas, ka to pamatā ir netieši nodokļi (kad lielākā daļa ieņēmumu tiek gūta no preču un pakalpojumu aplikšanas ar nodokli), kas ierobežo nodokļu ieņēmumus un šajās sistēmās izraisa neefektivitāti. Centieni jākoncentrē uz tiešo nodokļu attīstību. Ne mazāk svarīga ir nepieciešamība sekmēt saskaņotību starp Eiropas Savienības attīstības politiku un tās tirdzniecības politiku.

Marielle De Sarnez (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Tirgus liberalizācijas rezultātā jaunattīstības valstu muitas resursi ir samazinājušies. Šos resursu zaudējumus var kompensēt ar labāku pārvaldību, kā arī godīgāku un efektīvāku nodokļu sistēmu. Tādēļ mums jāattīsta labāka tehniskā un juridiskā palīdzība šīm valstīm, lai ieviestu godīgu, progresīvu un pārredzamu nodokļu sistēmu; piemēram, mums jālikvidē visi patstāvīgi noteiktie nodokļu atbrīvojumi un atvieglojumi starptautiskiem uzņēmumiem un ieguves rūpniecības uzņēmumiem. Vēl viens veids, kā mēs varam palīdzēt šīm valstīm, ir nodokļu oāžu likvidēšana, jo tās nopietni kavē šo valstu attīstību. Nepārprotami godīgāka nodokļu sistēma un lielāka tiesiskā noteiktība sekmēs privātos ieguldījumus no ārvalstīm un attiecīgi arī izaugsmi. Tomēr šie

noteikumi nedrīkst nozīmēt oficiālās attīstības palīdzības samazināšanos. Šajā jautājumā mums jāsiglabā modrība, jo dalībvalstis vienmēr tiecas samazināt to savu IKP daļu, kas paredzēta oficiālajai attīstības palīdzībai.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērtā nepieciešamība pievērsties konkurencei nodokļu jomā un nodokļu nelikumīgai nemaksāšanai dienvidu valstīs; tajā ir noteikts, ka automātiska informācijas apmaiņa nodokļu jautājumos ir jāpiemēro vispārēji; uzsvērts, ka pārskatus par visiem starptautiskiem uzņēmumiem ir svarīgi sniegt par katru valsti atsevišķi; atbalstīta nodokļu oāžu apkarošana, papildinot nepietiekamās ESAO darbības; un uzsvērtā vajadzība palielināt saskaņotību starp Eiropas politikas virzieniem, atbalstot attīstību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šā ziņojuma pamatā ir Komisijas dokuments, kurā ir atzīta saikne starp Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu un labu pārvaldību nodokļu jomā. Šā ziņojuma mērķis ir nepieciešamība sekmēt lielākas sinerģijas starp nodokļu politiku un attīstības politiku, padarot tās abas efektīvākas; šajā nolūkā ziņojumā ir konstatēti sarežģījumi, kas pastāv jaunattīstības valstīs saistībā ar nodokļu ieņēmumu mobilizēšanu. Ziņojumā ir arī ierosināti veidi, kā Eiropas Savienība varētu uzlabot esošo fondu un instrumentu izmantošanu. Tajā ir uzsvērts, ka ir svarīgi atbalstīt efektīvas un ilgtspējīgas nodokļu sistēmas, it sevišķi apkarojot krāpšanu un nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu, lai veicinātu pārredzamu un taisnīgu starptautisko nodokļu vidi, it sevišķi sniedzot atbalstu un veicot pasākumus pret nodokļu oāzēm. Tieši ar labu ekonomikas pārvaldību šīs valstis spēs mazināt savu atkarību no ārējā atbalsta, sekmējot valsts un privātā sektora attīstību, kā arī ekonomikas izaugsmi.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šā ziņojuma temats ir nodokļu sistēmas un attīstība jaunattīstības valstīs. Lai sasniegtu mērķos, ko ANO 2000. gadā noteica Tūkstošgades deklarācijā, šīm valstīm ir jāzina, kā sekmēt labu pārvaldību nodokļu lietās, maksimāli izmantojot visu ārējo atbalstu. Eiropas Komisija, kas ir ieinteresēta sadarboties ar šīm valstīm, 2009. gadā publicēja dokumentu „Nodokļi un attīstība — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās”, lai sekmētu sinerģijas starp attīstības politiku un nodokļu politiku ar mērķi tās padarīt godīgākas, pārredzamākas un efektīvākas. Parlaments tādu pašu rezolūciju apstiprināja 2010. gadā.

ES uzskata, ka godīgākas un saskaņotākas nodokļu sistēmas sekmēs nabadzības samazināšanu un daļēji kompensēs ieņēmumu zudumus. Tādēļ es atbalstu šo ziņojumu, kurā ir aicināts likvidēt nodokļu oāzes — kas jaunattīstības valstīm faktiski ir „masu iznīcināšanas ieroči” —, apkarot ekonomisko noziedzību, rīkoties pret nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu un negodīgu konkurenci, kā arī nodrošināt attīstību, piemērojot labu pārvaldību.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojumā ir ietverti vairāki jautājumi, kas ir būtiski un ļoti aktuāli, proti: – „noteikt cīņu pret nodokļu oāzēm un korupciju par galveno prioritāti darba kārtībā”; – „grūtības, ar kurām jaunattīstības valstis saskaras saistībā ar ieņēmumu palielināšanu... , ņemot vērā to, ka lieliem vietējiem un ārvalstu uzņēmumiem ir piešķirti daudzi atbrīvojumi, lai piesaistītu ieguldījumus”; – „finansu darījumu nodoklis” starptautiskā līmenī, ko tomēr „vispirms vajadzētu ieviest ES līmenī”; – „valstīm ar zemiem ienākumiem ir nepieciešamas spējas efektīvi vienoties ar starptautiskām korporācijām”, lai pieņemtu lēmumus „kapitāla kontroles jomā” un pilnībā izmantotu savu suverenitāti. Tomēr šajā ziņojumā ir arī pretrunas, it sevišķi kad tiek noteiktas problēmas, ko izraisīs

ekonomiskās partnerības nolīgumu īstenošana, proti, saistībā ar nodokļu ieņēmumu samazināšanos, bet ziņojumā netiek ieņemta skaidra nostāja par šādu nolīgumu noraidīšanu.

Ziņojumā arī netiek ieņemta kritiska pamatnostāja attiecībā uz Pasaules Bankas, Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Tirdzniecības organizācijas atbildību, sekmējot politikas virzienus, kas atbalsta ražošanas infrastruktūras un sabiedrisko pakalpojumu sagrāvi, rada bezdarbu un iedragā valstu iekšējos tirgus, tādējādi vēl vairāk novājinot to nodokļu ieņēmumus, budžetus, suverenitāti un neatkarību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Vienlaikus atzīstot, ka sadarbība nodokļu jautājumos var būt svarīga, mēs nedrīkstam aizmirst to, ka nodokļu politika ir būtisks ekonomikas un sociālās politikas instruments, un tās noteikšanu ietekmē skaidri politiskie kritēriji un novērtējumi.

Tādēļ Eiropas Savienības ziņā nav tā dēvētās „labas nodokļu pārvaldības” eksportēšana. Ir pilnībā jāņem vērā jaunattīstības valstu suverenitāte, izvēles un iespējas, pienācīgu vērību pievēršot to konkrētajai situācijai un apstākļiem.

Tajā pašā laikā tā dēvētie „ekonomiskās partnerības nolīgumi”, ko mēs esam jaunattīstības valstīm uzspieduši, neraugoties uz to pretošanos, būtiski ierobežo šo valstu nodokļu sistēmas, jo ir saistīti ar būtiskiem muitas ieņēmumu samazinājumiem, kā arī citiem nopietniem kaitējumiem.

Turklāt nodokļu oāžu turpināšanās jaunattīstības valstīm rada ļoti lielus ieņēmumu zaudējumus katru gadu.

Tādēļ Eiropas Savienībai ir jāmaina savi politikas virzieni un jāatrisina šīs pretrunas.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju atbalstoši par šo dokumentu, jo tajā ir noteikti tādi pozitīvi aspekti kā skaidra izpratne par nodokļu sistēmu, kas ir būtiski, lai nodrošinātu pamatu pārskatatbildīgai un atsaucīgai demokrātiskai sistēmai. Vēl kāds aspekts ir tas, ka ES ir apņēmusies iesaistīties jaunattīstības valstu nodokļu sistēmu atbalstīšanā un atzīst to, ka jaunattīstības valstis pirmām kārtām pašas ir atbildīgas par savu ieņēmumu sistēmu uzlabošanu saskaņā ar saviem ekonomikas un politikajiem apstākļiem un izvēlēm. Komisijas mērķis ir izmantot ES instrumentus, lai sniegtu uzlabotu atbalstu saistībā ar jaunattīstības valstu nodokļu sistēmu izstrādi un lai īstenotu labas pārvaldības principu nodokļu lietās, t. i., pievēršot lielāku uzmanību labas nodokļu pārvaldības efektīvai integrēšanai valsts un reģionālo stratēģijas dokumentu plānošanā, īstenošanā un uzraudzībā. Komisija atbalsta finanšu pārskatu par starptautiskiem uzņēmumiem iesniegšanu par katru valsti atsevišķi kā līdzekli, ar ko iespējams atklāt starptautiska mēroga izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nelikumīgas nemaksāšanas praksi. Ir arī svarīgi uzsvērt, ka Paziņojumā par uzņēmumu sociālo atbildību tiks apsvērts, kā izveidot sistēmu pārvaldības informācijas obligātai iekļaušanai gada pārskatos. Komisijas mērķis ir paātrināt starptautiskā dialoga procesu un sadarbību nodokļu lietās, it sevišķi uzlabojot jaunattīstības valstu dalību attiecīgajos starptautiskajos forumos. Komisija arī uzstāj, ka ir jānoslēdz un jāīsteno nolīgumi par informācijas apmaiņu nodokļu jomā, tai skaitā ar daudzpusēju mehānismu palīdzību, izmantojot par paraugu ES direktīvu par nodokļu uzlikšanu uzkrājumu procentiem, kuras pamatā ir automātiska informācijas apmaiņa.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Atbilstīgas nodokļu sistēmas veido pamatu ilgtspējīgai ekonomikas izaugsmei un monetārajai stabilitātei. Jaunattīstības valstis, kurās

šādas sistēmas nedarbojas pienācīgi vai nedarbojas vispār, saskaras ar nopietnām ekonomikas un politiskām problēmām.

Starptautiskiem juridiskiem standartiem, kas atbalsta nodokļu sistēmu pienācīgu darbību, ir pozitīvi jāietekmē šo valstu ekonomikas situācija. Tomēr neaizmirsīsim, ka mēs nekādā gadījumā nedrīkstam citām valstīm uzspiest nodokļu politiku, jo katrai valstij pašai jāpieņem lēmums par savām nodokļu sistēmām, ņemot vērā tās pašreizējos sociālos, politiskos un ekonomikas nosacījumus. Tādēļ atbalstīsim labus nodokļu politikas virzienus, bet neuzspiedīsim tos.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Centieni padarīt nodokļu sistēmas ilgtspējīgākas, godīgākas un pārredzamākas palīdz arī sekmēt demokrātisku sistēmu izveidi. Globalizācijas rezultātā ir sarežģīti piemērot nodokli starptautiski mobilam kapitālam. Jaunattīstības valstis ir jāatbalsta, lai tām nodrošinātu pietiekamu politisko telpu, kurā darboties, lai varētu novērst spekulāciju un nodrošināt finansiālo stabilitāti. Es atzinīgi vērtēju kopējās iniciatīvas apkarot nodokļu oāzes, kā arī darbības, kas intensificē starptautisko dialogu starp attiecīgajām valstīm. Atbildīgai pieejai nodokļu sistēmām noteikti būs ilgstoša pozitīva ietekme uz šo valstu attīstību.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurā uzmanība ir koncentrēta uz vajadzību nostiprināt labas nodokļu pārvaldības spēju, lai veicinātu attīstību, un kurā ir atzīta vajadzība izstrādāt tiesisko regulējumu, lai atbalstītu starptautisko sadarbību nodokļu jomā, pārredzamību, valsts un privātā sektora attīstību, kā arī ekonomikas izaugsmi; ziņojumā ir uzsvērts, ka jaunattīstības valstīs nodokļi veido 10–20 % no IKP, savukārt rūpnieciski attīstītajās valstīs šis rādītājs ir 25–40 %; pausta nožēla, ka līdzekļu devēji līdz šim ir snieguši pārāk mazu atbalstu palīdzībai nodokļu jomā; šajā sakarībā ir atzinīgi vērtēts Komisijas priekšlikums uzlabot palīdzību, kas jaunattīstības valstīm tiek sniegta nodokļu sistēmas reformēšanā un nodokļu pārvaldības stiprināšanā attiecībā uz Eiropas Attīstības fondu ĀKK valstīm, attīstības sadarbības instrumentu un Eiropas kaimiņattiecību politiku un partnerības instrumentu, un sniegt atbalstu valstu uzraudzības iestādēm, parlamentiem un nevalstiskajiem dalībniekiem, kā arī norādīts, ka lielāka nozīme būtu jāpiešķir jaunattīstības valstu spēju veidošanas centieniem, lai palīdzētu tām, pieņemot valsts līmeņa tiesību aktus, efektīvi izmantot informācijas apmaiņu un efektīvi cīnīties pret nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu.

Clemente Mastella (PPE), *rakstiski*. – (IT) Komisija veic labu darbu, veicinot principus un kritērijus, lai izveidotu labu pārvaldību nodokļu jautājumos, sadarbojoties ar jaunattīstības valstīm. Pārredzamība, informācijas apmaiņa un godīga konkurence nodokļu jomā ir pamatkritēriji. Komisija cenšas šo procesu īstenot, nostiprinot sinerģijas starp fiskālo politiku un attīstības politiku, lai noteiktu grūtības, kas rodas, šīm valstīm mobilizējot ieņēmumus ar nodokļu sistēmu palīdzību. Tomēr Komisija joprojām nav ņēmusi vērā vairākus jautājumus, kam vajadzīga steidzama rīcība. Mēs uzskatām, ka faktiski ir jāīsteno apņēmīga cīņa pret nodokļu oāzēm, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, bet nekādā veidā nedrīkst ierobežot turpmākos pasākumus, sevišķi pievēršot uzmanību nolīgumiem nodokļu jomā. Šajā saistībā ir vēlams, lai lielākajai daļai starptautisko organizāciju būtu īpašas pilnvaras ar mērķi apkarot nodokļu oāzes. Visbeidzot, ir svarīgi paplašināt nodokļu bāzi, pielāgojot nodokļu reformu tiešo nodokļu attīstīšanai, lai risinātu iekasēšanas sarežģījumus, ko rada regresīva PVN sistēma.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Cīņa pret ārzonas uzņēmumiem un cita veida nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu ir būtiska. Šā Parlamenta vairākums ir piešķīris

riska ieguldījumu fondiem gandrīz neierobežotu brīvību rīkoties. Tādā gadījumā kāda jēga ir šā ziņojuma ierobežojumiem, kam ir tīri paskaidrojošs raksturs? Ekonomiskās partnerības nolīgumi, par kuriem sarunas notikušas apkaunojošā veidā, piemērojot spiedienu, grauj ĀKK valstis, nedodot tām iespēju atgūties ilgtermiņā. Par to ziņojumā nav ne vārda. Vēl sliktāk — tajā apgalvo, ka nacionalizācija vai atkārtota nacionalizācija būtu jāaizmirst. Es balsoju pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Slikta fiskālā pārvaldība reāli kavē dalībvalstīm sasniegt apmierinošus ekonomikas rezultātus. Komisija šajā dokumentā atzīst saikni starp Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu un labu pārvaldību nodokļu jomā. Tādēļ ir obligāti jāapkaro nodokļu nelikumīga nemaksāšana un jāveic konkrētas darbības, lai šādus pasākumus saskaņotu visā ES, jo ir labi zināms, ka dažas valstis efektīvāk par citām apkaro krāpšanu un nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – Mums jāpalīdz jaunattīstības valstīm izstrādāt politikas virzienus un nodrošināt mehānismus, lai izvairītos no nodokļu nelikumīgas nemaksāšanas; tas saistīts ar lielāku pārredzamību. Tāpat mums jānodod sava pieredze ekonomikas pārvaldības jomā konkrētām valstīm, lai tām palīdzētu izveidot pašām savas nodokļu sistēmas. Pateicoties korupcijas līmeņa samazināšanai jaunattīstības valstīs un šo valstu ieņēmumu pieaugumam, tiks nodrošināta stabilitāte un līdzsvars. Tas likvidēs spriedzi un mazinās ES sniegtā finansiālā atbalsta summu jaunattīstības valstīm. Tas ir savlaicīgs un svarīgs ziņojums, tādēļ par to nobalsoju.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Manuprāt, jaunattīstības valstīs steidzami ir vajadzīga efektīva nodokļu sistēma. Šajā ziņojumā ietvertā doma ir tam lieliski piemērota. It sevišķi kad jaunās nodokļu sistēmas īsteno ar ES atbalstu, jāpievērš uzmanība, lai nodrošinātu, ka starp ES un jaunattīstības valstīm noslēgtie ekonomiskās partnerības nolīgumi sekmē šo mērķi, nevis darbojas pret to. Ieguldījumu politikai ES arī jānodrošina uzņēmējdarbībai labvēlīga vide ieguldītājiem iekšzemē un ārvalstīs. Visiem veiktajiem pasākumiem būtiski jāuzlabo dzīves apstākļi lielākajai daļai iedzīvotāju, kas pašlaik ir izslēgti no ieņēmumiem, kurus gūst no izejvielu tirdzniecības, un kas nereti ir spiesti migrēt. Es balsoju par ziņojumu, jo tajā ir visaptverošs skatījums uz daudziem iesaistītiem faktoriem.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ir vajadzīgi konkrēti pasākumi, lai labāk sekmētu atbildīgas rīcības principu nodokļu lietās, piemēram, saistībā ar pārredzamību, informācijas apmaiņu un godīgu konkurenci nodokļu jomā. Ir svarīgi uzlabot sinerģijas ietekmi starp nodokļu sistēmu un attīstības politiku. Šis ziņojums virzās šajā virzienā, tādēļ balsoju par to.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Ņemot vērā to, ka jaunattīstības valstis ir zaudējušas būtiskus ieņēmumus no tirdzniecības nodokļiem, ir ļoti svarīgi nodrošināt efektīvu sadarbību gan nodokļu, gan attīstības jomā. Katrai valstij ir svarīgi izveidot rentablu un efektīvu nodokļu sistēmu, kā arī politikas virzienus, lai šo sistēmu īstenotu, jo tā ir šo valstu finanšu pamats un ieguldījumu piesaistīšanas veids. Tādēļ mums jaunattīstības valstīm šajā jomā jānodrošina zināma rīcības brīvība. Sadarbības pamatā jābūt savstarpējai palīdzībai, neradot papildu šķēršļus vai slogus nevienai no pusēm. Es atbalstu priekšlikumu, ka mums jāpalīdz nodrošināt jaunattīstības valstu ieņēmumu mobilizēšanas kvantitatīvais un kvalitatīvais uzlabojums. Jaunattīstības valstīm piešķirtajam atbalstam jābūt mērķtiecīgam, efektīvam, un tas jāsniedz tikai tad, ja tas ir būtisks; valstis pašas nedrīkst būt tiesīgas izlemt, vai atbalsts ir vajadzīgs.

Es neuzskatu, ka ir ieteicams piemērot ES papildu slogu un nodrošināt kompensāciju jaunattīstības valstīm tādēļ, ka samazinājušies to muitas ieņēmumi. Manuprāt, mums jāievieš finanšu darījumu nodoklis, kas ierobežotu spekulāciju un ļautu tirgum darboties efektīvāk. Turklāt mums jāpiemēro maksimāli centieni, lai nodrošinātu, ka šo nodokli nepiemēro tikai ES, bet arī pasaules līmenī.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par Joly kundzes ziņojumu par sadarbību ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās, jo atbilstīgi stratēģijai „Eiropa 2020” es uzskatu, ka ir svarīgi izveidot globālu pārvaldību, lai atbalstītu globālu dialogu un starptautisku sadarbību nodokļu lietās. Es atbalstu ziņojumā teikto, ka vajadzētu palielināt sinerģijas starp fiskālo politiku un attīstību, veicot informācijas apmaiņu nodokļu jautājumos, kā arī ar daudzpusējiem mehānismiem, kas par paraugu izmanto ES direktīvu par nodokļu uzlikšanu uzkrājumu procentiem, lai apkarotu nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Konkrētais mērķis sadarbībai ar jaunattīstības valstīm nodokļu jomā ir novērst to, ka šīs valstis kļūst par nodokļu oāzēm starptautiskiem uzņēmumiem, tādējādi radot konkurences izkropļojumu ar negatīvu ietekmi uz ekonomikas procesu attīstību, ņemot vērā globālās ekonomikas sistēmas savstarpējību.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās, jo piekrītu referentei, ka šāda sadarbība ir svarīga, lai jaunattīstības valstīs izstrādātu efektīvu nodokļu sistēmu. Faktiski nodokļu sistēmai jaunattīstības valstīs jākļūst par valsts finanšu pamatu. ES jaunajai politikai attiecībā uz ieguldījumiem jaunattīstības valstīs jāsekmē tādas vides izveide, kas ir labvēlīgāka iekšzemes un ārējam privātam ieguldījumam, kā arī efektīvākas starptautiskās palīdzības nosacījumu izveide. Lai veicinātu izaugsmi, ES ieguldījumu politikā uzmanība jākoncentrē uz mazu un vidēju uzņēmumu attīstību, tostarp ar mikrokredītu starpniecību, publiskās pārvaldes efektivitāti, publiskā un privātā sektora partnerībām un zināšanu nodošanu. Eiropas Komisijas 2009. gada aprīlī publicētajā darba dokumentā „Nodokļi un attīstība — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās” ir sniegti ieteikumi un metodika sinerģiju sekmēšanai starp nodokļu politiku un attīstības politiku, lai tās abas padarītu efektīvākas.

Miguel Portas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir skaidri atzīta saikne starp Tūkstošgades mērķu sasniegšanu un fiskālo pārvaldību. Ziņojumā arī ir atzīts, ka progresīva nodokļu sistēma ir būtisks demokrātijas aspekts. Tajā ir atzīts, ka ārzonu centru un nodokļu oāžu mērķis ir nelikumīga kapitāla plūsma, kas līdzekļu un ieguldījumu, piesaistes rezultātā kopā ar „nulles nodokļa” sistēmām nozīmē, ka slogi tiek pārnesti uz darba ņēmējiem un ģimenēm ar zemākiem ienākumiem, samazinot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti un kvantitāti nabadzīgās valstīs, kā arī to spēju apkarot nabadzību. Palīdzība jaunattīstības valstu tiesu un korupcijas apkarošanas dienestiem to centienos izstrādāt progresīvas nodokļu sistēmas būtu lielisks ES ieguldījums.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Parlaments šodien uzsvēra, ka ir svarīgi risināt nodokļu ieņēmumu samazināšanos jaunattīstības valstīs, it sevišķi vairāk darot, lai apkarotu nodokļu oāzes. Lai šajā nolūkā nodrošinātu ticamību, ES nepārprotami pirmām kārtām jāsāk kontrolēt savas nodokļu oāzes un jārikojas plašāk par ESAO. Ziņojumā arī tiek aicināts pieņemt starptautisku konvenciju par nodokļu lietām, kas ietvertu sankcijas gan jurisdikcijām, kas nevēlas sadarboties, gan finanšu iestādēm, kas izmanto nodokļu oāzes. EP deputāti ir arī uzsvēruši vajadzību nodrošināt lielāku pārredzamību saistībā ar starptautisku uzņēmumu atbilstību nodokļu sistēmām jaunattīstības valstīs, it sevišķi

ieguves rūpniecības nozarē, nodrošinot pārskatus pa katru valsti atsevišķi. ES palīdzībai nodokļu jomā jāpalīdz izstrādāt progresīvus nodokļu režīmus jaunattīstības valstīs, it sevišķi nodrošinot taisnīgu daļu no korporācijas peļņas. Laba pārvaldība nodokļu jomā ir ārkārtīgi svarīga attīstībai, un ES šajā saistībā ir jāatbalsta jaunattīstības valstis, īpaši tirdzniecības nodokļu samazināšanās kontekstā, ko rada tirdzniecības liberalizācija pasaulē. Es atzinīgi vērtēju EP deputātu atbalstu šim ziņojumam, kurā šajā saistībā ir izklāstīti skaidri priekšlikumi.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par šo tekstu, jo atbalstu domu, ka lielāka sinerģija starp nodokļu politiku un attīstības politiku var palīdzēt jaunattīstības valstīm.

Saskaņā ar jaunākajiem Komisijas ziņojumiem par nodokļu jautājumiem un attīstību, nodokļu sistēma, it sevišķi ja tā ir pareizi izstrādāta, var būt attīstības politikas virzienu finansējuma avots. Nav nejausība, ka daudzas jaunattīstības valstis faktiski pat nesasniedz obligāto ieņēmumu līmeni, kas vajadzīgs, lai finansētu to sabiedriskos pakalpojumus.

Šo procesu pamatā jābūt sadarbībai, lai stiprinātu to nodokļu sistēmu un cīņu pret nodokļu oāzēm, kuras veicina kapitāla nelikumīgas noplūdes. Šim procesam ir jāsekmē finanšu pārskatu prasību ieviešana par katru valsti atsevišķi, lai veicinātu cīņu pret nabadzību.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Efektīvas valsts darbības pamatnosacījums ir sakārtota nodokļu joma. Ja jaunattīstības valstis vēlas darboties pasaules ekonomikā, tām jāintegrē to nodokļu sistēmas un tajās jāievieš reformas. Demokrātiskās valstīs nodokļiem ir būtiska nozīme ekonomikas, politikas un sociālajā jomā. Tie ir ne tikai galvenais valsts ieņēmumu avots, bet arī ļauj sasniegt ārkārtīgi svarīgus sociālos mērķus. Tie finansē tādas pamatpakalpojumus kā veselības aprūpe, izglītība, sociālā aprūpe un pensijas.

Nodokļu ieņēmumi jaunattīstības valstīs var ilgtspējīgi finansēt šo valstu attīstību un uzlabot to pilsoņu dzīves kvalitāti. Tomēr pašlaik šādi ieņēmumi nereti ir nepietiekami, lai segtu sabiedrisko pamatpakalpojumu izmaksas vai apkarotu nabadzību. Globalizācijas laikmetā ar nodokļiem apliekamais kapitāls ir mobilāks, un tiek likvidēti tirdzniecības ierobežojumi, kas samazina nodokļu ieņēmumus un rada problēmas ne tikai nabadzīgākām valstīm. Neraugoties uz tirdzniecības progresīvas liberalizācijas acīmredzamajiem ieguvumiem, tā samazina muitas ieņēmumus. Ir ļoti svarīgi, lai ārvalstu nodokļi tiek aizvietoti ar iekšzēmē iekasētiem nodokļiem. Lai gan ienākuma nodoklis ir viens no galvenajiem nodokļu sistēmas komponentiem bagātās valstīs, jaunattīstības valstīs tā sniegums ir minimāls. Vairums cilvēku ir nodarbināti neoficiāli lauksaimniecības nozarē, un viņiem ir neregulāri ienākumi, kas apgrūtina ienākuma nodokļa efektīvu piemērošanu.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Es atbalstīju šo ziņojumu, kurā uzmanība tiek koncentrēta uz nodokļu sistēmas nozīmi saistībā ar attīstības politikas virzienu īstenošanu un tiek ierosināti veidi, kādos ES var efektīvāk izmantot esošos līdzekļus un instrumentus šim mērķim.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Ziņojuma par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību, pieņemšana ir īpaši svarīga saistībā ar tā attīstības atbalsta efektivitāti, ko Eiropas Savienības dalībvalstis un Eiropas Komisija piešķir jaunattīstības valstīm. Ir absolūti nepieciešams nodrošināt labas nodokļu pārvaldības principu (pārredzamība, informācijas apmaiņa un godīga konkurence nodokļu jomā) un nodokļu oāžu, kas kavē vismazāk attīstīto valstu attīstību, apkarošanas principu ņemšana vērā.

Niki Tzavela (EFD), *rakstiski*. – (EL) Es balsoju par šo konkrēto rezolūcijas priekšlikumu, jo uzskatu, ka jaunattīstības valstu nodokļu sistēmu reformas un atjaunināšana ir vissvarīgākais veids, kā novērst nelikumīga kapitāla plūsmu un apkarot nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu. Šis kapitāls, kas nereti galu galā nonāk nodokļu oāzēs, tieši ietekmē šo valstu ekonomiku, it sevišķi ekonomikas krīzes laikā. Nodokļu sistēmu uzlabošana ļaus piemērot pozitīvu ietekmi uz jaunattīstības valstu izaugsmi, īstenot labas ekonomikas pārvaldības shēmu, veicināt pārredzamību un iegūt pilsoņu uzticību.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju par Joly kundzes ziņojumu. Pilnībā funkcionējošas nodokļu sistēmas izveide ir jebkuras atbildīgas demokrātijas pamats. Ziņojumā tiek aicināts atbalstīt jaunattīstības valstis, veidojot šādas struktūras, lai veicinātu šo valstu ilgtspējīgu atbildību. Galu galā ar attīstības atbalstu vien nepietiks, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus. Ziņojumā arī nedaudz skarta tā dēvēto „plēsoņu fondu” problēma, kuri, manuprāt, ir pilnībā jāaizliedz. Nedrīkst pieļaut, ka starptautiskais attīstības atbalsts kļūst par futbola bumbu pasaules finanšu spēlētājiem.

Ziņojums: Georgios Papastamkos (A7-0030/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu šo G. Papastamkos ziņojumu, kurā norādīts, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijas rīkotajās sarunās ir plašāk jāapspriež ar tirdzniecību nesaistīti jautājumi, un uzsveru ziņojumā sniegto ierosinājumu nozīmīgumu. Skaidrs ir arī tas, ka ir jāpanāk zināma kopējās lauksaimniecības politikas un ES ārējās tirdzniecības politikas saskaņotība — ir būtiski nodrošināt līdzvērtīgas konkurences apstākļus ES ražotājiem pasaules tirgū, taču tas nedrīkst veicināt negodīgu konkurenci. Ja par to netiks risinātas sarunas, Eiropas lauksaimnieki arī turpmāk piedzīvos negodīgu konkurenci, zaudējumus un diskrimināciju saistībā ar konkurentiem ārpus Eiropas Savienības.

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es piekrītu, ka lauksaimniecības nozarei ir liela nozīme darbavietu nodrošināšanā un Eiropas lauksaimniecības pārtikas modeļa — kas ir stratēģisks Eiropas ekonomikas elements — saglabāšanā. Tā kā Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja, uz ES eksportēto trešo valstu preču ražošanas metodēm ir jāsniedz Eiropas patērētājiem tādas pašas garantijas attiecībā uz veselību, pārtikas nekaitīgumu, ilgtspējīgu attīstību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas tiek prasītas no Eiropas ražotājiem. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka lauksaimniecības un pārtikas politika ir jāizmanto, lai īstenotu būtiskus mērķus, piemēram, rūpētos par nodrošinātību ar pārtiku un pārtikas nekaitīgumu.

Richard Ashworth (ECR), *rakstiski*. – Lielbritānijas Konservatīvo delegācija stingri atbalsta brīvās tirdzniecības principu. Brīvā tirdzniecība nodrošina labklājību, kā arī būtiski sekmēs Eiropas ekonomikas atveseļošanos. Mēs uzskatām, ka šajā ziņojumā ir pievērsta pārāk liela uzmanība ES lauksaimniecības tirgu pasargāšanai no ārējās konkurences un nepietiekama uzmanība veltīta eksporta produkcijas standartiem. ES lauksaimniekiem tiek prasīts piemērot stingrus vides aizsardzības un dzīvnieku labturības standartus, kuru ievērošanu tiem daļēji kompensē ar subsīdiu sistēmu. Tomēr ražojumi, ko Eiropas Savienībā importē no trešām valstīm, ļoti bieži neatbilst tikpat augstiem standartiem. Slēdzot ES robežas lauksaimniecības produktu importam no trešām valstīm, problēma netiks atrisināta.

ES ir aktīvi jācenšas izplatīt tās stingros dzīvnieku labturības un vides aizsardzības standartus visā pasaulē, jo īpaši sekmējot lielāku starptautisko tirgu atvērtību, nevis koncentrējoties uz pasīviem un protekcioņiskiem risinājumiem. Tādēļ Lielbritānijas Konservatīvo delegācija nobalsoja pret šo ziņojumu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments skaidri prasa Padomei un Eiropas Komisijai pievērst lielāku uzmanību lauksaimniecības nozares interesēm sarunās par starptautisko tirdzniecību un jo īpaši diskusijās ar Dievidameriku, kas ir plašs lopkopības un graudaugu ražošanas reģions, kurā ne vienmēr tiek ievēroti Eiropas kvalitātes standarti. Es uzskatu, ka šis ir ļoti svarīgs ziņojums. Tāpēc es nobalsoju par to.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) ES lauksaimniecības nozarei piemīt skaidra pievienotā vērtība attiecībā uz Eiropas ekonomiku un stratēģiska nozīme ES aktuālo ekonomikas, sociālo un vides problēmu risināšanā. Tādēļ ārējās tirdzniecības politika un nolīgumi ar ārvalstu importētājiem nedrīkst pasliktināt ES spēju uzturēt spēcīgu un aktīvu lauksaimniecības nozari. Komisijai ir jāieņem skaidra nostāja Pasaules Tirdzniecības organizācijā un, ar citām pusēm pārrunājot konkrētu preču importēšanu ES tirgū, jāveic īpaši ietekmes novērtējumi. Mums ir jāpanāk, lai tiktu ievērots šāds princips — to trešo valstu produktu ražošanas metodēm, kuri paredzēti eksportam uz ES, Eiropas Savienības patērētājiem ir jāsniedz tādas pašas garantijas attiecībā uz veselību, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību, ilgtspējīgu attīstību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas ir prasītas no ES ražotājiem. Tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt ES ražotājiem iespēju konkurēt ar trešām valstīm līdzvērtīgas konkurences apstākļos un mūsu lauksaimnieku interešu aizsardzību.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par *Papastamkos* kunga ziņojumu. Starptautiskajai tirdzniecībai ES ir būtiska nozīme, jo īpaši tādēļ, ka Eiropas lauksaimnieki nonāk neizdevīgā situācijā, kuru izraisa imports no trešām valstīm un savstarpējības principa neievērošana, kas ārvalstu lauksaimniekiem rada pārmērīgas priekšrocības, jo viņiem daudzkārt nav jāievēro tikpat stingri un finansiāli dārgi noteikumi — it īpaši sanitārie un fitosanitārie nosacījumi — kā Eiropas lauksaimniekiem, lai varētu darboties starptautiskajā tirgū. Es turpināšu cīnīties par to, lai Eiropā tiktu saglabāts augsts kopējās lauksaimniecības politikas un ES ārējās tirdzniecības politikas saskaņotības līmenis. Šādai saskaņotībai ir jāgarantē Eiropas lauksaimniecības modelim un ES ražotājiem līdzvērtīgi konkurences apstākļi darbībai pasaules tirgū.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Manuprāt, ir būtiski uzsvērt saikni starp ES lauksaimniecisko ražošanu un starptautisko tirdzniecību, ko atspoguļo fakts, ka ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja un tajā pašā laikā arī pasaulē lielākā apstrādātu pārtikas produktu eksportētāja. Ņemot to vērā, esmu stingri pārliecināts, ka, padarot tirdzniecības plūsmas pēc iespējas vienmērīgākas, tiek veicināta lielāka ražotāju elastība un preču apmaiņas izmaksu samazināšana, kas savukārt labvēlīgi ietekmē gan ražotāju ieņēmumus, gan patērētāju izdevumus. Tādēļ es nevaru piekrist apstiprinātajā rezolūcijā paustajam apgalvojumam par to, ka tirdzniecības liberalizācija nesniegs iespēju izskaust bada apdraudējumu pasaulē. Tas nav un nevar būt tirdzniecības uzdevums. Es atzinīgi vērtēju Komisiju par to, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijas sarunās, kā arī divpusējās vai bioreģionālās sarunās tā ir izmantojusi pasākumus, kuri izriet no notiekošajām ilgtermiņa reformām, piemēram, priekšlikumus lauksaimniecības jomā, un tajā pašā laikā tā vienmēr ir atzinusi, ka kopējās lauksaimniecības politikas parametri ir robežas, kuras nedrīkst pārkāpt. Saistībā ar to apstiprinātais rezolūcijas priekšlikums mani diezgan vienpusīgi pieeju, kas nelabvēlīgi ietekmē Komisijas panākumus līdzšinējās politiskajās sarunās par tirdzniecību. Manuprāt, papildu elastība gaidāmajās sarunās nodrošinātu nepārprotamas iespējas un priekšrocības. Attiecībā uz kritiku par atsevišķiem pasākumiem, piemēram, banāniem noteikto importa nodevu

samazināšanu vai cukuram piemērotā režīma reformu, es gribu piebilst, ka to pamatā galvenokārt bija strīda izšķiršana PTO, kas ietekmēja arī turpmāko ES pasākumu parametrus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atbalstu vajadzību panākt lielāku kopējās lauksaimniecības politikas un ārējās tirdzniecības politikas saskaņotību, lai nostiprinātu Eiropas lauksaimniecības modeli un tādējādi arī nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus ES ražotājiem pasaules tirgū. Būtiska nozīme ir ar tirdzniecību saistīto un ar tirdzniecību nesaistīto jautājumu līdzsvarošanai, kā arī vajadzībai panākt noteikumu konvergenci.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *rakstiski*. – (IT) Lauksaimniecība ir stratēģiski nozīmīga Eiropas Savienības nozare. Lai gan tās ietekme uz nodarbinātību un IKP varētu nebūt tikpat liela kā citām nozarēm, tā vairāk ietekmē mūsu attiecīgo reģionu īpatnības, kā arī mūsu uztura tradīcijas, jo lauksaimniecības nozare nodrošina mūsu pašpietiekamību daudzās jomās, kas ir būtiskas gan mūsu tradicionālajā, gan cita veida lauksaimnieciskajā ražošanā. Turklāt šai nozarei ir būtiska nozīme vides saglabāšanā un aizsardzībā, kā arī mūsu reģionu ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā. Vajadzība slēgt tirdzniecības nolīgumus, jo īpaši Pasaules Tirdzniecības organizācijas tirdzniecības sarunu kārtās ir nenoliedzama. Tomēr, lai to izdarītu, Eiropas Savienībai ir jāpievērš lielāka uzmanība kvalitatīvo, tradicionālo un sertificēto ražojumu aizstāvēšanai, lai tos varētu starptautiskā mērogā aizsargāt pret krāpniecību ārvalstu tirgos, tostarp attiecībā uz ražojumiem, kuriem tiek nepatiesi piedēvēta ES izcelsme. Šķiet, ka apstiprinātā ziņojuma pamatprincips ir pareizs.

Marielle De Sarnez (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Eiropas lauksaimniecības nozares ignorēšana tirdzniecības sarunās ar trešām valstīm nedrīkst turpināties. Šis jautājums tiek aplūkots mūsu nupat pieņemtajā ziņojumā, kurā norādīts uz vairākiem principiem un aicināts sarunās vairāk pievērsties ar tirdzniecību nesaistītiem aspektiem. Ziņojumā Eiropas lopotņi diezgan pamatoti tiek aicināti ievērot saistošos vides aizsardzības un veselības standartus attiecībā uz ražojumu higiēnu, neraugoties uz to, ka atsevišķi to konkurenti Eiropas tirgū laiž ražojumus, kuri ne vienmēr atbilst šiem standartiem. Mūsu lauksaimnieki patiešām pārāk bieži cieš zaudējumus, ko rada negodīga konkurence un tādējādi arī konkurences kropļojumi gadījumos, kad ir iesaistītas atsevišķas trešās valstis. Komisijai ir jāņem vērā Parlamenta un lauksaimnieku brīdinājumi, jo īpaši sarunās ar *Mercosur* valstīm, kuras var apdraudēt Eiropas lopotības nozari, kā arī augļu un dārzeņu ražotājus Eiropas attālākajos reģionos.

Philippe de Villiers (EFD), *rakstiski*. – (FR) Ziņojums par ES lauksaimniecības un starptautiskās tirdzniecības savstarpējo saistību mums ilustrē Eiropas lauksaimniecības nozarē piedzīvotos katastrofālos zaudējumus, un tajā mēģināts brīdināt Eiropas iestādes, kuras par šo neveiksmi ir atbildīgas.

Patlaban Eiropu pabarot ir grūti; Komisija ir pārveidojusi kopējo lauksaimniecības politiku par lauksaimniecības nozares kapraci. Noteiktie ierobežojumi katru dienu arvien vairāk nospiež lauksaimnieku plecus.

Viss spēks, kas agrāk piemita Eiropas lauksaimniecībai, kā arī nozares eksportspēja ir dramatiski samazināta, jo Eiropa atvēra savas robežas ārvalstu lauksaimniecības produktiem, kuru ražošanā izmantotās metodes neatbilst standartiem, kādus eiropieši ir noteikuši sev.

Uz spēles ir likta lauksaimniecības nākotne, un turpmāk to noteikti nedrīkst atstāt Eiropas Savienības un tās iestāžu rokās. Visu kopējās interesēs dalībvalstīm ir jāspēj palīdzēt saviem lauksaimniekiem.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu par ES lauksaimniecību un pasaules tirdzniecību, jo tajā ir uzsvērts, ka, attīstot Dohas darba programmu, tajā jāiekļauj ar tirdzniecību nesaistīti jautājumi, piemēram, apsvērumi saistībā ar sociālo, vides un cilvēku veselības jomu, kā arī dzīvnieku veselību un labturību, lai panāktu atbilstību augstākajiem vides un sociālajiem standartiem, kā arī nepieļautu, ka ES lauksaimnieku ražojumi vairs nevar konkurēt ar pasaules lauksaimniecības produkciju.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lauksaimniecībai ir sociālas funkcijas, kas neaprobežojas ar pārtikas ražošanu vien, piemēram, dzīvesvietas un zemes izmantojuma plānošana, kā arī vides aizsardzība un kultūras tradīciju saglabāšana. Es uzskatu, ka tās ir pilnībā pelnījušas aizstāvību un atbalstu no dalībvalstu un Eiropas iestāžu puses. Neraugoties uz to, ka es principā iestājos par tirgu lielāku atvērību, manuprāt, lauksaimniecības nozarē ir vajadzīga īpaši stingra attieksme pret prasībām ievērot savstarpējību un vajadzību garantēt Eiropas pilsoņiem nodrošinātību ar pārtiku. Eiropas Savienība nedrīkst aizmirst par vajadzību panākt līdzsvaru starp konfliktējošajām vērtībām un — jo īpaši pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos — ņemt vērā to, kā tās parakstītie tirdzniecības nolīgumi ietekmē Eiropas lauksaimnieku dzīvi un saimniecības.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lauksaimniecība ir viena no nozarēm, ko brīvā cilvēku pārvietošanās un brīvā preču aprīte ir ietekmējusi visvairāk. Neraugoties uz pastāvīgām izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā (KLP) — kuru uzskata par Eiropas integrācijas simbolu —, situācija šajā nozarē joprojām ir ļoti nestabila, jo tās pārstāvjiem ir jāievēro stingri vides aizsardzības un ražojumu nekaitīguma standarti un to saasina pašreizējā finanšu krīze. Šī ir nozare, kas pārklājas ar citām nozarēm, piemēram, tirdzniecību, vidi, rūpniecību, transportu u. c., tādējādi ir ļoti grūti pieņemt tādu regulējumu, kas apmierinātu visas iesaistītās puses. Neraugoties uz tādiem sasniegumiem kā sanitārie un fitosanitārie pasākumi un nolīgumi par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībai, joprojām ir daudz darāmā.

Es atbalstu šo ziņojumu, jo tajā ir atzīts, cik liela nozīme ES ir lauksaimniecības pārtikas preču nozarei, kura ir ļoti nestabila nozare, kas nespēj pretoties agresīvajai konkurencei. Tas ir jāņem vērā jauno nolīgumu parakstīšanas procesā. Taču es ceru, ka KLP jaunā ekonomikas sistēma uzlabos produktivitātes un starptautiskā tirgus saskaņotību.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums ir pilns pretrunu. Tajā ir norādīts uz tirdzniecības liberalizācijas nelabvēlīgajām sekām, taču nav izvirzīti iebildumi pret virzienu, kas tiek ievērots tajās politikas jomās, kuras ir ES valstu (un jaunattīstības valstu) lauksaimniecības nozares galveno problēmu cēlonis. Ziņojumā nav neviena ierosinājuma šā virziena maiņai. Tajā ir pausta pamatota kritika Komisijai, kura lauksaimniecības nozares interesēm piešķir mazāku nozīmi nekā rūpniecības un pakalpojumu nozaru interesēm un piemēro koncesijas lauksaimniecībā, lai trešās valstīs iegūtu privilēģētu piekļuvi tirgum [citās jomās]. Ziņojumā ir sniegti piemēri par to, cik katastrofālas ir šādas politikas sekas — lielisks piemērs ir notikumi cukura nozarē. Dokumentā ir atzīts, ka lielāka lauksaimniecības produktu pasaules tirdzniecības liberalizācija, ko sekmējusi Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO), līdz šim nav devusi iespēju ierobežot bada apdraudējumu pasaulē. Taču tajā nav pausts nosodījums vai iebildumi par to, ka ES gan PTO sarunās, gan neskaitāmos divpusējos nolīgumos sekmē lielāku pasaules tirdzniecības liberalizāciju un ierobežojumu atcelšanu.

Gluži pretēji, ziņojumā šī rīcība tiek aizstāvēta. Mēs ļoti ilgi esam kritizējuši neoliberālās politikas neveiksmi. Tas tiek darīts arī ziņojumā, taču ļoti jucekļīgi un reizēm divdomīgi, bet pēc tam tiek pausts atbalsts katastrofas politikai. Mēs uzskatām, ka tas ir nepieņemami.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs esam redzējuši daudzus piemērus tam, kādas katastrofālas sekas lauksaimniecības nozarē ir izraisījusi pasaules tirdzniecības liberalizācija. Šā ziņojuma referents ir pievērsis uzmanību vairākiem gadījumiem un nav izvairījies norādīt to, ka lauksaimniecība Pasaules Tirdzniecības organizācijā notikušajās sarunās ir izmantota kā bartera sastāvdaļa, lai veicinātu citu intereses, proti, lielo pakalpojumu un starptautiskās tirdzniecības korporāciju, kā arī atsevišķu vadošo nozaru intereses.

Tādēļ, tā kā ziņojums ir pretrunīgs, mēs atbalstām citus risinājumus.

Mēs vēlamies, lai starptautiskās tirdzniecības orientieri būtu valstu, ražotāju un ražošanas veidu papildinoša savstarpējība, nevis konkurence. Mēs vēlamies, lai lauksaimniecība būtu vērsta uz katras valsts neatkarīgas pārtikas apgādes un nodrošinātības ar pārtiku aizsargāšanu, nevis bīstamo anarhiju, kas saistīta ar ražošanu liberalizētam tirgum.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Es vēlos apsveikt *Papastamkos* kungu par izstrādāto ziņojumu un nevainojamo sadarbību, ko es atbalstu. Es gribu uzsvērt starptautiskās tirdzniecības lielo nozīmi Eiropas Savienībā un pievērst ikviena uzmanību faktam, ka imports no trešām valstīm rada Eiropas lauksaimniekiem neizdevīgu situāciju; netiek piemērots savstarpējības princips un uz importētajiem lauksaimniecības produktiem bieži neattiecas tādi paši noteikumi, jo īpaši sanitārie un fitosanitārie, kādi noteikti Eiropas lauksaimniekiem. Šī problēma ietekmē ne tikai ražojumu veselību, bet arī to kvalitāti. Tādēļ ir jānodrošina kopējās lauksaimniecības politikas un ES ārējās tirdzniecības politikas saskaņotība. Šādai saskaņotībai ir jānodrošina Eiropas lauksaimniecības modeļa saglabāšana, kā arī līdzvērtīgi konkurences apstākļi ES ražotājiem pasaules tirgū.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Es atbalstu šā ziņojuma galveno ieteikumu. Ļoti svarīgs ziņojuma punkts ir tas, ka Eiropas Komisija bieži pieļauj koncesijas tirdzniecības jautājumos, lai rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem nodrošinātu labāku pieeju trešo valstu tirgiem.

Ziņojumā arī ir norādīts, ka no trešām valstīm importētu preču ražošanas metodēm ir jāpiemēro tādi paši standarti attiecībā uz veselību, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību, ilgtspējīgu attīstību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādi attiecas uz pašas ES ražotājiem.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai gan es, protams, nobalsoju par šo rezolūciju, ar savu balsojumu (jo īpaši par atsevišķiem grozījumiem) es gribēju paust atbalstu atsevišķiem principiem. Es patiešām gribēju uzsvērt to, ka daudzajās sarunās par tirdzniecības nolīgumiem, kas patlaban notiek ar vairākiem ES partneriem, ir būtiski panākt līdzsvarotus nolīgumus, kuru pamatā ir savstarpējības princips. Saistībā ar to importētajiem trešo valstu izcelsmes ražojumiem ir jāatbilst tādiem noteikumiem par veselību un sociālo jomu, kā arī patērētāju, vides un dzīvnieku aizsardzību, kas ir līdzīgi ES piemērotajiem noteikumiem. Turklāt pārāk bieži tiek pieļautas koncesijas lauksaimniecības nozarē, lai rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem nodrošinātu labāku piekļuvi trešo valstu tirgum. Šāda pieeja vairs nav pieņemama, un ar savu balsojumu es vēlējos vēlreiz paziņot, ka Eiropas lauksaimniecību nedrīkst uzskatīt par instrumentu ES tirdzniecības politikas interešu īstenošanai. Visbeidzot es uzskatu, ka īpaši nozīmīgi ir aizstāvēt ES režīmu attiecībā

uz ĢMO atļāšanu un tirgošanu. Laikā, kad šim režimam arvien vairāk uzbrūk PTO, ir svarīgi, lai Eiropas Komisija to aizstāvētu.

Mathieu Grosch (PPE), *rakstiski. – (DE)* Mūsu politiku starptautiskās tirdzniecības, attīstības un lauksaimniecības jomā vieno nenoliedzama saikne. Eiropas lauksaimniecības nozare piedzīvo arvien lielākas grūtības eksportēt savus ražojumus pasaules tirgū, jo tajā ir zems cenu līmenis, bet ražošanas izmaksas ES ir augstākas. Ja netiks ieviestas lauksaimniecības atbalsta programmas, šī tendence arī turpmāk radīs nelabvēlīgas sekas. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo patstāvīgo ziņojumu, kurā papildus citām lietām ir paredzēts piešķirt lauksaimniekiem kompensācijas, ja iekšējā tirgus turpmāka atvēršana importam radīs lauksaimniekiem deficītu.

ES pārrunātie nolīgumi ar trešām valstīm paši par sevi problēmas nesagādā. Tomēr šo nolīgumu kopējā ietekme apgrūtina augstu standartu saglabāšanu ES. Tādēļ viena no lietām, ko izstrādātajā patstāvīgajā ziņojumā aicina panākt, ir lielāka ES lauksaimniecības un kopējās tirdzniecības politikas saskaņotība. Saistībā ar to es atbalstu Komisijai izteikto aicinājumu veikt tirdzniecības nolīgumu ietekmes novērtējumu un publicēt to pirms sarunu uzsākšanas.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski. – (LT)* Es nobalsoju par šo dokumentu, jo laikā, kad ES pārdomā kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) nākotni, arvien nozīmīgāka kļūst lauksaimniecības un ārējās tirdzniecības politikas saskaņošana. KLP saskaņotībai ar ES ārējās tirdzniecības politiku jānodrošina Eiropas lauksaimniecības modeļa saglabāšana, kā arī līdzvērtīgi konkurences apstākļi ES ražotājiem pasaules tirgū. Par svarīgāko mums vajadzētu uzskatīt nodrošinātību ar pārtiku, pārtikas nekaitīgumu un kvalitāti par ES pilsoņiem pieņemamu cenu. Visā pasaulē pieaug pieprasījums pēc pārtikas un vienlaikus palielinās ražošanas izmaksas, lauksaimniecības tirgi ir ļoti nestabili, ir samazinājušies zemes un ūdens resursi, kā arī pastāv ierobežots enerģijas patēriņš. Spēcīga kopējā lauksaimniecības politika ir ļoti būtiska arī ES lauku rajonu saglabāšanai, vides ilgtspējības nodrošināšanai un ekonomiskās izaugsmes veicināšanai, lai nepieļautu zemes pamešanu un iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku rajonos. Eiropas lauksaimniecības nozarei ir skaidra pievienotā vērtība un nozīmīga loma stratēģijā „Eiropa 2020”, lai risinātu sociāli ekonomiskās un vides problēmas, ar kurām ES saskaras gan iekšlietās, gan arī kā vadošais dalībnieks pasaules mērogā. ES tirdzniecības politikai būs izšķirīga nozīme, nosakot, vai lauksaimniecība spēs sniegt pilnīgi pozitīvu ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā. Tirdzniecības politikai nevajadzētu ierobežot ES lauksaimniecības nozares dinamiku. Gluži pretēji — tirdzniecības politika un lauksaimniecības politika var būt savstarpēji atbalstošas un tām jābūt tādām.

Peter Jahr (PPE), *rakstiski. – (DE)* Vispasaules lauksaimniecības prakse un jo īpaši Eiropas lauksaimniecības politika būtiski ietekmē pārtikas un attīstības politiku. Tādēļ ir tik būtiski šajā jomā nostiprināt un attīstīt starptautisko tirdzniecību. Tomēr to var panākt, tikai strādājot saskaņā ar Eiropas lauksaimniecības politiku, nevis pārkāpjot to. Būtiski ir arī importētajiem ražojumiem piemērot stingros Eiropas standartus.

Viss cits apdraudētu Eiropas lauksaimniecības nozarei piemērotās stingrās prasības attiecībā uz kvalitāti un nekaitīgumu un tādējādi nelabvēlīgi ietekmētu Eiropas ražotājus un patērētājus. Mums ir vajadzīga brīva preču tirdzniecība, un mēs to pieprasām. Taču to nav iespējams nodrošināt, ja par pamatprasību nav noteikti godīgi konkurences apstākļi.

Sandra Kalniete (PPE), *rakstiski. – (LV)* Eiropas zemniekiem ir svarīga loma pārtikas apgādē vairāk nekā 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju un kopējā pasaules pārtikas

nodrošinātībā. Diemžēl attieksme pret lauksaimniekiem ne vienmēr ir bijusi godīga. Es pilnībā atbalstu brīvās tirdzniecības līgumus ar citām valstīm vai valstu grupām, bet, slēdzot šādus līgumus, mēs nedrīkstam nevienlīdzīgos konkurences apstākļos nostādīt mūsu lauksaimniekus. No šādas negodīgas konkurences patiesie zaudētāji būs Eiropas Savienības iedzīvotāji; ir jānodrošina iespēja viņiem ikdienā saņemt augstvērtīgu un kvalitatīvu pārtiku par saprātīgām cenām. Bieži vien tas tiek uztverts pašsaprotami, nepadomājot, ka to nodrošina mūsu lauksaimnieki, kuru ienākumi bieži vien ir krietni zem vidējā ienākuma līmeņa savās valstīs. Un mums nav jādara nekas pārdabisks – ir jānosaka, ka lauksaimniecības precēm, kas tiek importētas Eiropas Savienībā, tiek piemēroti tie paši vides, sociālie, dzīvnieku labturības un drošības standarti, kuri jāievēro Eiropas zemniekiem. Tas būs taisnīgi un nostādīs tos lauksaimniekus, kuri Eiropas Savienībā vēlas pārdot savas preces, vienlīdzīgas konkurences apstākļos.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Eiropas Parlaments šajā ziņojumā aicina Komisiju rīkoties uzstājīgāk, pārstāvot Eiropas lauksaimniecības un patērētāju nozares starptautiskajās tirdzniecības sarunās. Mums nevajadzētu vieglu roku atnest kritērijus, kuri raksturo ES lauksaimniecības nozari — visaugstākos kvalitātes un sociālos standartus lauksaimnieciskās ražošanas nozarē, kā arī augstākā labuma pārtiku iedzīvotājiem —, parakstot lielu skaitu ekonomikas nolīgumu. Es atbalstu tirgus atvēršanu lauksaimniecības produktu importam tikai tad, ja ir iespējams nodrošināt Eiropas lauksaimniecības nozares konkurētspējas saglabāšanu. Es uzskatu, ka Dohas sarunu kārtā vairs nedrīkst piemērot koncesijas lauksaimniecības nozarē. Es atzinīgi vērtēju šajā ziņojumā izklāstītās nepārprotamās prasības.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ar šīs dienas balsojumu mēs dodam Komisijai skaidru mājieni — Eiropas Savienība nedrīkst turpināt piemērot koncesijas, lai iegūtu piekļuvi trešo valstu tirgiem uz lauksaimniecības nozares rēķina! Laikā, kad Eiropas Savienība pārdomā jauno kopējās lauksaimniecības politiku, par galveno mērķi kļūst tādu mehānismu atrašana, kuri var nodrošināt KLP un ārējās tirdzniecības politikas saskaņotību. Eiropas lauksaimniecības nozare garantē daudzus sabiedriskus labumus, tostarp pārtikas nekaitīgumu un kvalitāti.

Tādēļ Eiropas lauksaimnieku interešu aizstāvība ir jānosaka par prioritāti, un saistībā ar to esmu gandarīts, ka šajā dokumentā ir iekļauti vairāki punkti, kuros Eiropas lauksaimniekiem tiek garantēta savstarpējība, pieprasot piemērot gaļas eksportētājiem Eiropā tādas pašas prasības kā Eiropas lauksaimniekiem, lai garantētu patērētāju drošību un godīgu komerciālo konkurenci. Šajā sarunu posmā par nolīgumiem ar Mercosur valstīm un Maroku, manuprāt, ir būtiski skaidri paust Komisijai mūsu bažas, kā arī mūsu stingro nostāju par labu Eiropas un itāliešu lauksaimnieku interesēm.

Constance Le Grip (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par Papastamkos kunga ziņojumu par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību. Es jo īpaši vēlējos paust atbalstu Eiropas Parlamenta vēlmei stingri norādīt uz apdraudējumiem, ko Eiropas Komisijas tirdzniecības stratēģija rada Eiropas Savienības lauksaimniecības nozarei.

Lai gan patlaban notiek vairākas Eiropas Savienības un dažu tās partneru (Mercosur valstu, Kanādas, Ukrainas u. c.) sarunas par tirdzniecības nolīgumiem, mums ir jāatgādina Eiropas Komisijai par vajadzību veidot tādas tirdzniecības partnerības — ar reālu, bet ne naivu attieksmi —, kuru pamatā ir ne tikai neatņemamais brīvās tirdzniecības princips, bet arī savstarpējības princips — gan attiecībā uz veselības un sociālās jomas noteikumu, gan attiecībā uz noteikumu par patērētāju, vides un dzīvnieku aizsardzības ievērošanu — un

kuras neapdraud konkrētas Eiropas Savienības darbības jomas. Es ar to īpaši domāju lauksaimniecības nozari, kas tirdzniecības sarunās pārāk bieži tiek „upurēta” rūpniecības ražojumu un pakalpojumu labā.

Ņemot vērā šo mērķi, Eiropas Savienībai ir jānodrošina savas lauksaimniecības politikas, kas patlaban tiek pārskatīta, un tirdzniecības politikas saskaņotība, lai saglabātu spēcīgu lauksaimniecības nozari, tādējādi šajā paaugstinātas tirgus nestabilitātes posmā garantējot mūsu pilsoņiem nodrošinātību ar pārtiku.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par sava kolēģa *Papastamkos* kunga ziņojumu, jo tajā ir pausts ļoti reāls skatījums uz Eiropas Savienības un trešo valstu tirdzniecības attiecībām lauksaimniecības nozarē.

Mūsu tirdzniecības bilances deficīts ar *Mercosur* valstīm šajā nozarē ir satraucošs. Mazāk nekā desmit gados ir divkārtšojusies starpība starp mūsu eksportu uz šīm piecām valstīm un importu no tām, bet mūsu importa un eksporta attiecība patlaban ir attiecīgi EUR 19 miljardu pret tikai EUR 1 miljardu.

Eiropas Komisija pārlietu bieži piemēro lauksaimniecības produktiem nepieņemamas koncesijas, tādējādi apdraudot Eiropas saimniecību pastāvēšanu, aizbildinoties ar to, ka mums jānodrošina ES rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem labāka piekļuve trešo valstu tirgum.

ES ārējās tirdzniecības politika nedrīkst upurēt mūsu lauksaimniecības nozari, kura garantē mūsu pilsoņiem nodrošinātību ar pārtiku, jo īpaši paaugstinātas tirgus nestabilitātes apstākļos. Lai novērstu konkurences kropļošanu, *Mercosur* valstīm ir jāpiemēro tādi paši standarti — attiecībā uz veselību, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību un ilgtspējīgu attīstību —, kādi tiek prasīti mūsu lauksaimniekiem, kuriem papildus visam citam, ir jāsedz arī augstākas sociālās izmaksas.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju pret šo ziņojumu, kurā ir pausta ļoti protekcioniska Parlamenta attieksme pret tirdzniecību. Burtiski sakot, šis ziņojums pilnībā liegtu ES jebkādas sarunu iespējas par noderīgiem BTN un tātad arī iespēju pabeigt Dohas attīstības programmas kārtu.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā tiek uzsvērts fakts, ka ES ir jāsekmē pasaules nodrošinātība ar pārtiku, un es izsaku par to atzinību. Tomēr, neraugoties uz to, ka ziņojumā ir minētas vairākas tirgus liberalizācijas katastrofālās sekas lauksaimniecības nozarē, tajā ierosinātie risinājumi joprojām ir saistīti ar brīvās tirdzniecības nostiprināšanu un lauksaimniecības politiku, kura atbilst Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) interesēm. Ziņojumā ir izteikti skaidri draudi Argentīnai par to, ka tā neievēro PTO prasības un neierobežo tādu pārtikas ražojumu importu, kuri rada tiešu konkurenci vietējiem ražotājiem. Tajā pašā laikā ziņojumā ir izteikts aicinājums noteikt lielākus ES ierobežojumus importam, kā arī enerģiski veicināt ES lauksaimniecības nozares intereses. Tajā arī nav precīzi izklāstīta Brazīlijas situācija. Tādējādi, kā arī tādēļ, ka šajā ziņojumā par prioritāti tiek noteikta lauksaimniecības tirgu liberalizācija un konkurence, es nobalsoju pret to.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par *Papastamkos* kunga ziņojumu, kurā ir pausta stingra nostāja par to, cik lielai ir jābūt Eiropas lauksaimniecības nozares nozīmei starptautiskajās sarunās. Laikā, kad Eiropai ir jānostiprina sava lauksaimnieciskās ražošanas nozare, lai garantētu nodrošinātību ar pārtiku, sarunās par starptautiskajiem nolīgumiem bieži tiek kaitēts lauksaimniecības nozarei. Lai mēs laicīgi uzzinātu par šo

nolīgumu ietekmi uz Eiropas lauksaimniecības nozari, mēs gribam, lai Eiropas Komisija pirms sarunu uzsākšanas veiktu un publicētu padziļinātus tirdzniecības nolīgumu ietekmes novērtējumus. Turklāt ražojumiem, kas nonāk Eiropas teritorijā, ir jāpiemēro ES augstie standarti attiecībā uz veselību, vidi un dzīvnieku labturību. Dalībvalstu īstenotajām robežpārbaudēm ir jānodrošina pienācīga Eiropas tiesību aktu ievērošana šajā jomā.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) ES turpmākajā kopējā lauksaimniecības politikā mums ir jāņem vērā līdzsvars starp iekšējās ražošanas un importa apjomiem. Mūsu centieni būs jākoncentrē uz lielāku tirgus liberalizācijas un iekšzemes ekonomikas nozares aizsardzības saskaņotību. Nodrošinātību ar pārtiku dalībvalstu mērogā var panākt, saglabājot lauksaimniecības nozares stabilitāti, kuru paaugstinātas tirgus nestabilitātes apstākļos neapdraud ārējās tirdzniecības politika. Mazie lauksaimnieki būtiski veicina nodrošinātību ar pārtiku reģionos, kuros tie darbojas. Manuprāt, tirdzniecības nolīgumi par lauksaimniecības produktu importu ar trešām valstīm ir jāslēdz, pamatojoties uz kompensāciju lauksaimniekiem iespējamu zaudējumu gadījumā. Tajā pašā laikā es atbalstu tādu lauksaimniecības politiku, kas pēc iespējas vairāk ir orientēta uz to, lai nodrošinātu ES lauksaimniecības produktiem piekļuvi trešo valstu tirgiem. Preču ar ES reģionālo marķējumu noieta veicināšanas mērķis ir nodrošināt tām labu atpazīstamību ārpus ES, kas papildus visam citam palielinātu to patēriņu. Saskaņā ar jaunākajiem pētījumiem pasaules iedzīvotāju skaits pieaug krietni ātrāk nekā pasaules labības ražošanas apjoms. ES ir daudz reģionu ar pietiekamu kapacitāti efektīvākai to graudaugu ražošanas potenciāla izmantošanai, un tie var efektīvi veicināt šīs starpības samazināšanu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Ziņojumam par labu nāk tas, ka tajā ir paustas bažas par aizjūru pilsoņiem un atbalstīta nodrošinātība ar pārtiku. Es to apzinos. Tomēr šajā ziņojumā tiek prasīts „aktīvi veicināt Eiropas Savienības lauksaimniecības nozares intereses” brīvās tirdzniecības zonās un ES tirdzniecības nolīgumos ar *Chiquita* vai *Dole*. Vēl jaunāk, tajā tiek skaidri draudēts ar sankcijām Argentīnai par tādiem lēmumiem, kādus es ieteiktu pieņemt savā valstī. Es balsoju pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lauksaimniecības produkti ir būtiska starptautiskās tirdzniecības daļa, un tā pret šiem produktiem arī jāattiecas. Tādēļ nav šaubu, ka no patēriņa preču cenu pieauguma izrietošais pastāvīgais pārtikas cenu pieaugums rada ES arvien lielākas bažas. No otras puses, lauksaimniecības nozarei ir jāapmierina arī arvien lielāka cilvēku skaita pārtikas vajadzības, neraugoties uz to, ka dabas resursi kļūst aizvien ierobežotāki, bet ražošanas faktoru cenas — augstākas; to var papildināt arī ar bažām saistībā ar vidi un dabas resursu saglabāšanu, kas var izraisīt konkurences kropļošanu, jo īpaši jaunattīstības valstīs. Ņemot vērā turpmākās vajadzības, lauksaimniecības nozare neapšaubāmi iegūs stratēģisku — es pat teiktu būtisku — nozīmi ES un visas pasaules ekonomikas attīstībā.

Alajos Mészáros (PPE), rakstiski. – (HU) Tā kā lauksaimniecība nav tikai saimnieciska darbība un tā kā lauksaimniecības un pārtikas politika jāizmanto, lai īstenotu būtiskus mērķus, piemēram, rūpētos par pārtikas apgādi un nodrošinātību ar pārtiku, galvenais uzdevums ir efektīvi līdzsvarot ar tirdzniecību saistītos un ar tirdzniecību nesaistītos jautājumus. ES ir lielākā jaunattīstības valstu lauksaimniecības produktu importētāja, un tās importa apjoms ir lielāks nekā ASV, Japānai, Kanādai, Austrālijai un Jaunzēlandei kopā. Ja ļausim šīm valstīm iegūt lielāku piekļuvi tirgum, tas varētu nelabvēlīgi ietekmēt ne tikai Eiropas lauksaimniekus, bet arī tās jaunattīstības valstis, kurām palīdzība ir vajadzīga visvairāk. Tādēļ ES tirdzniecības sarunās ir jāievēro līdzsvarotāka pieeja attiecībā uz dažādām nozarēm un jāveicina gan pasīvās, gan aktīvās ES lauksaimniecības intereses. ES

lauksaimniecības nozarei ir nozīmīga loma stratēģijā „Eiropa 2020” attiecībā uz dažādām sociāli ekonomiskām problēmām. ES komerciālajai politikai ir svarīga un izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu, ka lauksaimniecības nozare turpina sekmēt mūsu mērķu īstenošanu. Es piekrītu, ka tirdzniecības politika nedrīkst ierobežot ES lauksaimniecības nozares dinamiku, un tādēļ nobalsoju par šo ziņojumu.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es nenobalsoju par šo ziņojumu par lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību, jo tas ietekmē ES tirdzniecības politikas centrālo elementu — brīvās tirdzniecības nolīgumus.

Taisnība, ka šajā ziņojumā ir pozitīvi vērtējami punkti, kuri ir pelnījuši īpašu attieksmi, piemēram, attālāko reģionu izcelšana, lai garantētu to pārtikas apgādes neatkarību. Neraugoties uz to, šajā ziņojumā tiek atbalstīta aktīva ES lauksaimniecības nozares interešu veicināšana, neņemot vērā atšķirības no ES tirdzniecības partneriem un saistības pret brīvās tirdzniecības zonām, ignorējot nelabvēlīgo ietekmi uz šo reģionu iedzīvotājiem. Turklāt ziņojumā tiek nepārprotami draudēts Argentīnai ar sankcijām par protekcionisku pasākumu īstenošanu. Minēto iemeslu dēļ es atturējos.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Neraugoties uz to, ka pārtikas cenas jau kādu laiku pastāvīgi pieaug — un acīmredzot atsevišķu lauksaimniecības produktu cenas strauji celsies vēja kaprižu, augošo degvielas cenu un lauksaimniecības nozarē veikto spekulāciju dēļ —, veikalos redzamajām cenām nav nekādas saistības ar to summu, ko par savu smago darbu saņem mazie lauksaimnieki. Turklāt ES ražotājiem ir grūti konkurēt ar cenām pasaules tirgū, jo mums ir ļoti augsti sociālie, kvalitātes, dzīvnieku aizsardzības un vides aizsardzības standarti — es runāju par tiem pašiem standartiem, kuru ievērošanu mēs nevaram vai nevēlamies pārbaudīt, importējot preces. Ja mēs negribam, lai mūsu lauku reģioni turpinātu pagrimt un lauksaimnieku skaits turpinātu sarukt, radot nopietnus draudus ES dalībvalstu pašpietiekamībai, ir pienācis pēdējais brīdis pārtraukt maksāt lauksaimniecības subsīdijas lielajiem lauksaimniecības koncerniem un tā vietā piešķirt līdzekļus tiem, kuriem tos patiešām vajag, lai izdzīvotu, citiem vārdiem sakot, mazajiem lauksaimniekiem.

Ja tas nav iespējams centralizētā ES, tad vienīgais risinājums ir lauksaimniecības subsīdiju renacionalizācija. Ziņojumā nav izteikta skaidra apņemšanās attiecībā uz mazām un vidēja lieluma saimniecībām, no kurām daudzas ir spiestas vergot par grašiem. Tādēļ es atturējos.

Vital Moreira (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju pret Eiropas Parlamenta rezolūciju par lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību, jo uzskatu, ka tajā Savienības tirdzniecības politika tiek pilnībā pakārtota lauksaimniecības politikai, lai gan ir labi zināms, ka vienīgi tirdzniecības politika var nodrošināt mūsu rūpniecības, pakalpojumu un pat mūsu lauksaimniecības nozares piekļuvi ārējiem tirgiem, taču šāda piekļuve būtiski ietekmē ekonomikas izaugsmi un darbavietu radīšanu Eiropas Savienībā. Ja mēs nākotnē turpināsim ievērot šajā rezolūcijā izklāstīto politisko virzienu, būs gandrīz neiespējami noslēgt tirdzniecības nolīgumus ar valstīm vai reģioniem, kuriem ir nopietni attīstīta lauksaimnieciskās ražošanas nozare, piemēram, Brazīliju vai Indiju. Kopējo tirdzniecības politiku — kura ietekmē visu Eiropas Savienību un visas dalībvalstis — nedrīkst pilnībā pakārtot lauksaimniecības nozares interesēm, kura patiesībā ietekmē ierobežotu dalībvalstu skaitu. Man arī ir žēl, ka šajā rezolūcijā ir izteiktas apsūdzības Brazīlijai, kuras, kā plaši apliecinājusi pati Brazīlija, ir pilnīgi nepamatotas.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Starp KLP nākotni un ES ārējās tirdzniecības politiku pastāv cieša saikne. Abas ir reālas jomas, kuras nedrīkst aplūkot atsevišķi un kurām Eiropas Savienībai ir jāpievērš īpaša uzmanība.

Mēs nedrīkstam nodalīt tirdzniecības sarunas no to ietekmes uz dalībvalstu lauksaimniecisko ražošanu. Tādēļ es atbalstu liberalizētu tirgu, kurā ņemtas vērā arī ES ekonomikas un tirdzniecības partneru prasības. Taču es arī uzskatu, ka sarunās par nolīgumiem ir jāiekļauj lauksaimniecības politika, lai uzraudzītu to ražojumu kvalitāti, kurus eksportē mūsu tirgos vai importē no tiem, kā arī aizsargātu Eiropas ražotājus un mūsu pārtikas apgādi.

Tādējādi es atbalstu *Papastamkos* kunga ziņojumu. Tomēr atsevišķās tirdzniecības jomās ir izveidojusies nelīdzsvarotība, ko izraisījusi pienākumu sadale starp šā Parlamenta lauksaimniecības un tirdzniecības komitejām, kurām vajadzētu sadarboties, lai noteiktu, kāds līgumiskais līdzsvars ir jāpiemēro dažādajiem tirdzniecības nolīgumiem ES lauksaimniecības nozarē.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par 49., 53. un 54. pantu šādu iemeslu dēļ — attiecībā uz pirmo no minētajiem pantiem ir absurdi risināt sarunas ar *Mercosur* valstīm, pamatojoties uz 12 gadus vecām pilnvarām. Runājot par 53. un 54. pantu, vēlos jums atgādināt, ka Eiropas lauksaimniekiem ir jāievēro visaugstākie standarti attiecībā uz kvalitāti, pārtikas nekaitīgumu, vides aizsardzību un dzīvnieku labturību. Es uzskatu, ka ne tikai Eiropas lauksaimnieku, bet arī patērētāju dēļ, kuri mums jāaizsargā, mums jāpiemēro tādas pašas prasības visiem mūsu tirdzniecības partneriem.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Šīsdienas plenārsēdē Strasbūrā Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību. Pēdējos gados ir pieredzēti vairāki notikumi, kas liecina par ES lauksaimniecības nozares stāvokļa pasliktināšanos; *inter alia* ir reģistrēts, ka ir ievērojami samazinājies ES lauksaimniecības produktu eksporta apjoms pasaulē. Pieaug arī lauksaimniecības produktu tirdzniecības deficīts, savukārt daudzās ES koncesijas netiek piemērotas arī otrai līgumslēdzējai pusei.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ir būtiski, lai ES lauksaimniecības politikā un kopējā tirdzniecības politikā tiktu pieņemts lēmums un panākta vienošanās par kopējiem virzieniem lauksaimniecības, tirdzniecības un attīstības jomā. Mūsu pieņemtajā dokumentā ir dots svarīgs vēstījums ES pārtikas nozares aizstāvībā. Dokumentā tiek pausts nosodījums Eiropas Komisijas pārmērīgajai vēlmei panākt kompromisu un uzsvērts, ka lēmumi par atvēršanos jauniem tirgiem nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt ES lauksaimniekus.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo rezolūciju par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību. ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja, taču tās lauksaimniecības produktu eksporta apjoms pasaulē samazinās, jo citi nozīmīgi tirdzniecības partneri lauksaimniecības jomā piedzīvo izaugsmi un grūtības rada arī tas, ka pasaules tirgus cenas ir zemas, taču ražošanas izmaksas Eiropas Savienībā ir augstas. ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja no jaunattīstības valstīm, tādēļ ir jāaizsargā ES lauksaimnieku intereses un jānodrošina mehānisms, kas tiem kompensētu zaudējumus. ES lauksaimnieki ir jāaizsargā pret negodīgu konkurenci, tādējādi no trešām valstīm eksportētajiem ražojumiem ir jāpiemēro tādi paši standarti, kādi attiecas uz ES lauksaimniecības nozari. Šie nosacījumi ir jāiekļauj divpusējos tirdzniecības nolīgumos. Turklāt ir vajadzīgs plašs atbalsts, lai iegūtu ES ražojumu piekļuvi trešo valstu tirgum. Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikumu uz trim gadiem piešķirt Pakistānai nulles tarifa kvotu, lai uz ES eksportētu 100 000 tonnas etanola gadā, nenodrošinās tiešu un tūlītēju palīdzību, kā arī nelabvēlīgi ietekmēs ES atjaunojamās enerģijas nozari. Tā kā Ukrainas graudaugu ražošanas nozare ir ļoti konkurētspējīga un tai ir piemēroti samazināti tarifi, Komisijai ir uzmanīgāk jāpiemēro koncesijas sarunās ar Ukrainu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Ziņojumā par lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību galvenā uzmanība pievērsta ES un trešo valstu nolīgumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem. Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments ir izteicis nosodījumu Eiropas Komisijai — kura ir vairākkārt kritizēta par tās lauksaimniecības politiku — par to, ka tā pārāk bieži izvēlas risinājumus, kuri neveicina ilgtspējīgu Eiropas lauksaimniecības politikas attīstību. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Eiropas Parlamentam, ar kuru Komisija nekonsultējas, apspriežot tirdzniecības attiecības ar trešām valstīm, ir ļoti liela politiska nozīme. Es piekrītu Komisijai izteiktajam pieprasījumam apturēt nolīgumu ar Mercosur valstīm līdz brīdim, kad tiks sagatavots jauns nolīgums ar attiecīgajām valstīm, lai garantētu Eiropas patērētājiem nekaitīgus ražojumus ar augstu kvalitāti, kā arī izdevīgus darījumus ārvalstu tirgos.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir nepārprotami aizstāvētas Eiropas lauksaimnieku intereses starptautiskajā tirdzniecībā. Es uzskatu, ka ārējās tirdzniecības politika nedrīkst mazināt ES spēju saglabāt spēcīgu lauksaimniecības nozari un garantēt nodrošinātību ar pārtiku paaugstinātas tirgus nestabilitātes apstākļos. Tomēr Komisija nekavējas upurēt lauksaimniecības nozares intereses, lai rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem nodrošinātu labāku piekļuvi trešo valstu tirgiem. Papildus iepriekš minētajam ir būtiski arī atcerēties to, ka Eiropas lauksaimniecības nozarē ir jāievēro visaugstākie standarti attiecībā uz kvalitāti, produktu higiēnu, ilgtspējīgām ražošanas metodēm, augu un dzīvnieku veselību un labturību, izsekojamību, pesticīdu atlieku kontroli, veterinārajām zālēm un piedevām; šie faktori palielina ražošanas izmaksas un ir ņemami vērā daudzpusējās un divpusējās sarunās. Kopumā es uzskatu, ka nedrīkst pieņemt lēmumus par ES tirgus turpmāku atvēršanu lauksaimniecības produktu importam, pirms tam neveicot ietekmes novērtējumus un nenodrošinot, ka ES lauksaimniekiem var tikt atlīdzināti attiecīgie zaudējumi.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir Eiropas integrācijas simbols, un tā atspoguļo vienu no attīstītākajām ES lēmumu pieņemšanas procedūrām pārvalstiskā līmenī. ES iekšējais spiediens veidot uz tirgu orientētu KLP un uzsvērt citu Eiropas politikas aspektu nozīmīgumu vienlīdzīgi atspoguļojas ES ārējās tirdzniecības politikā, kuras mērķis ir atvērt lauksaimniecības tirgu, pieprasot Eiropas rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem vieglāku pieeju trešo valstu tirgiem. Tas ietver arī Eiropas lauksaimniecības modeļa saglabāšanu, kā arī līdzvērtīgus konkurences apstākļus ES ražotājiem pasaules tirgū. Eiropas lauksaimniecības nozares daudzfunkcionālā loma var kalpot kā katalizators jaunām paradīgmām — nodrošinātībai ar pārtiku, pārtikas nekaitīgumam un kvalitātei par ES pilsoņiem pieņemamu cenu.

Pieaug vispasaules pieprasījums pēc pārtikas un vienlaikus palielinās ražošanas izmaksas, lauksaimniecības tirgi kļūst arvien nestabilāki, ir samazinājušies zemes un ūdens resursi, kā arī pastāv ierobežots enerģijas patēriņš. Spēcīga kopējā lauksaimniecības politika ir ļoti būtiska arī ES lauku rajonu saglabāšanai, vides ilgtspējības nodrošināšanai un ekonomiskās izaugsmes veicināšanai, lai nepieļautu zemes pamešanu un iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku rajonos.

Crescenzo Rivellini (PPE), rakstiski. – (IT) Šīsdienas plenārsesijā mēs balsojām par ziņojumu par lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību.

Papastamkos kunga ziņojumā ir norādīts, ka starptautiskās tirdzniecības politika nedrīkst pakļaut riskam ES spēju garantēt nodrošinātību ar pārtiku vai saglabāt spēcīgu lauksaimniecības nozari tirgus nestabilitātes apstākļos.

Ziņojumā ir pausts nosodījums Komisijas izvēlētajai pieejai, kas pārāk bieži pieļauj koncesijas lauksaimniecības nozarē, lai rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem nodrošinātu labāku pieeju trešo valstu tirgum. Ziņojumā ir plašāk aplūkoti vairāki jautājumi, tostarp ietekmes novērtējums, finansiāla kompensācija, PTO/Doha, taču īpaša uzmanība ir pievērsta problemātiskajiem divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem, piemēram, ar Maroku, Pakistānu, Ukrainu un jo īpaši Mercosur valstīm. Ziņojumā arī ir uzskatīts par nepieņemamu tas, ka Komisija atsāktu sarunas, npublicējot ietekmes novērtējumu un neiesaistoties atbilstīgās politiskās debatēs ar Padomi un Eiropas Parlamentu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ņemot vērā strupceļu daudzpusējās tirdzniecības sarunās, ES kā daudzpusējās struktūras papildinājumu izmanto divpusējos un starpreģionu tirdzniecības nolīgumus. Līdzīgi kā gadījumā ar Maroku patlaban notiek spraiga konkurence starp ASV un ES par to, kura pirmā — un ar kādiem nosacījumiem — iekļūs nozīmīgajos jaunajos tirgos. Manam kolēģim *José Bové* Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumā ir izdevies nepārprotami apšaubīt šajos divpusējos nolīgumos izmantoto pieeju Marokas gadījumā, kā rezultātā Komisijas ierosinātais līgums varētu tikt noraidīts. Mēs nobalsojam „par”.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas stiprina lauksaimniecības politiku, kas ir Eiropas ekonomiskās un sociālās kohēzijas stūrakmens, jo īpaši, ņemot vērā no stratēģijas „Eiropa 2020” izrietošās grūtības.

Eiropas Savienība līdz šim ir bijusi pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu, īpaši jaunattīstības valstu produktu importētāja. Pēdējo desmit gadu laikā importa apjoma vērtība ES ir gandrīz dubultojusies; tā sasniedz gandrīz 20 % no pasaules importa apjoma.

Ņemot vērā šo situāciju, mums ir jāizveido spēcīga Eiropas tirdzniecības politika, kurā tiek īstenots LESD 208. pants, kas nosaka, ka Eiropai ir jāsadarbojas, īstenojot izaugsmes politiku jaunattīstības valstīs. Patlaban svarīgākais ir nodrošināt, lai Eiropas tirdzniecības politika un lauksaimniecības politika saskaņoti darbotos pasaules mērogā, veicinot pieeju jaunattīstības valstu tirgiem un vienlaikus palīdzot tām ar šiem pasākumiem sekmēt ekonomikas attīstību.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Es vēlos uzsvērt šā ziņojuma nozīmi, jo īpaši saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas reformām. Es uzskatu, ka ir jānodrošina KLP un tirdzniecības politikas saskaņotība. Diemžēl ļoti daudzos gadījumos tirdzniecības nolīgumi ar vairākām trešām valstīm ir radījuši lielu kaitējumu Eiropas lauksaimniecības nozarei un lauksaimniekiem. Tomēr es ceru, ka turpmāk šāda situācija neatkārtosies. Es arī vēlos norādīt, ka mūsu lauksaimniekiem ir jāievēro ļoti augsti standarti attiecībā uz kvalitāti, vides aizsardzību un dzīvnieku labturību. Lai nodrošinātu godīgu konkurenci, mums ir jāpanāk, lai trešo valstu ražotāji, kuri eksportē savas preces uz ES, arī ievērotu tādus pašus standartus.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), rakstiski. – (ET) Šodien balsojumā tika atbalstīts ziņojums par lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību, kurā lielā mērā ir aplūkots ģenētiski modificētas pārtikas un barības imports Eiropā. Esmu ļoti gandarīta par to, ka tika pausts atbalsts arī punktam, kurā Komisija tiek aicināta aktīvi aizstāvēt ES ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) apstiprināšanas un tirdzniecības noteikumus pret PTO izvirzītajām prasībām. Būtībā tas nozīmē, ka ĢMO izmantošana joprojām tiks stingri reglamentēta un tādējādi tiks uzlabots pārtikas nekaitīgums, kā arī mūsu lauksaimnieku situācija.

Tika atbalstīti arī vairāki punkti par nodokļiem dažādu lauksaimniecības produktu grupu importam, kā arī par kvalitātes prasību piemērošanu šīm precēm.

Papildus ar ĢMO saistītiem jautājumiem tika apspriesti arī vispārīgi jautājumi saistībā ar pārtikas nekaitīgumu. Piemēram, Brazīlija līdz šim pastāvīgi nav ievērojusi ES ražotāju un patērētāju standartus attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku identifikāciju un izsekojamību, dzīvnieku veselību un slimību kontroli. Bažas rada arī pārmērīgā Eiropā aizliegtu pesticīdu izmantošana un iegūtās produkcijas importēšana Eiropā. Paldies!

Brian Simpson (S&D), *rakstiski*. – Es EPLP vārdā neatbalstīju ziņojumu par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību. Lai gan ziņojumā ir daži noderīgi punkti par mūsu lauksaimniecības nozares interešu aizsardzību, piemēram, vajadzību daudzpusējos un divpusējos nolīgumos aizsargāt ģeogrāfiskās norādes, es uzskatu, ka tajā ir arī pārlietu protekcioniskas daļas, kurās ir izvirzītas nereālas prasības attiecībā uz pašreizējām un turpmākajām ES sarunām par tirdzniecības nolīgumiem.

Turklāt protekcionisku pasākumu saglabāšana ES, lai pasargātu ES lauksaimnieciskos ražotājus no ārējas konkurences, neatbilst EPLP nostājai par KLP reformu. Mēs vienmēr esam aicinājuši likvidēt šķēršļus tirdzniecībai, lai sekmētu lielāku lauksaimniecības nozares efektivitāti un konkurētspēju, varētu piedāvāt patērētājiem izdevīgākus darījumus, kā arī nodrošinātu ekonomiski mazāk attīstītām valstīm iespējas piekļūt tirgum.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par ziņojuma par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību 53. un 54. punktu, jo, manuprāt, Eiropas Parlamenta deputātu pienākums ir aizstāvēt Eiropas lauksaimniekus un patērētājus pret risku, kas rastos, ES plašā apjomā ievēdot zemas kvalitātes lauksaimniecības produktus, jo īpaši no atsevišķām Latīņamerikas valstīm. Mēs nedrīkstam upurēt savu lauksaimniecības produktu kvalitāti vienīgi komerciālu apsvērumu dēļ.

Marc Tarabella (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es atzinīgi vērtēju to, ka ir pieņemts mana kolēģa Papastamkos kunga ziņojums, kurā ir nosaukti pamatkritēriji, kas jāievēro Eiropas Savienības sarunu veicējiem, un uzsvērts, ka sarunās ir vairāk jāiekļauj ar tirdzniecību nesaistīti jautājumi.

Mēs arī nedrīkstam ilgāk samierināties ar situāciju, kurā mūsu lopkopjus, kam jāievēro ļoti stingri vides un veselības standarti (jo īpaši attiecībā uz ražošanas higiēnu, ilgtspējīgu ražošanu un dzīvnieku labturību), upurē uz starptautiskās tirdzniecības altāra un viņi cieš no negodīgas konkurences un apkaunojošas konkurences kropļošanas saistībā ar trešām valstīm, kuras Eiropas tirgū laiž tādas preces, kas neatbilst Eiropas noteiktajām ražošanas prasībām, un par šādu rīcību nesāņem nekādu sodu. Es arī aicinu Komisiju un Eiropas Parlamentu rīkoties ārkārtīgi piesardzīgi attiecībā uz nolīgumiem, jo īpaši ar Mercosur valstīm, kas nepārprotami apdraud Eiropas lopkopības nozari.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Savienībai ir būtiski panākt līdzsvaru starp lauksaimniecības, attīstības un kopējās tirdzniecības politiku. Eiropas lauksaimniecības nozare ir pelnījusi īpašu uzmanību. Kopējā lauksaimniecības politika ir vecākā kopējā politika, un tā ir jā saglabā spēcīga. Es vēlos jums atgādināt, ka šai nozarei ir vairākas lomas, un tā ir jāsaista ar citiem sociālajiem un politiskajiem mērķiem, piemēram, stratēģiju „Eiropa 2020”. Taču Eiropas lauksaimniecība nav nošķirta no Eiropas ārējās tirdzniecības attiecībām, jo īpaši attiecībā uz starptautisko tirdzniecību un attīstības palīdzību. Starptautisko attiecību nozīmi apliecina ekonomiskās, politiskās un stratēģiskās partnerības, jo īpaši tādi nolīgumi kā starp ES un Mercosur valstīm. Tādēļ ir svarīgi sekmēt standartu

saskaņotību, jo īpaši lauksaimniecības jautājumos. Tāpēc es balsoju pret šā ziņojuma 53. un 54. punktu. Turklāt brīvās tirdzniecības nolīgumi rada nozarei jaunas grūtības un dažādas problēmas. Es gribu atsaukties uz situāciju attālākajos reģionos, kuru ekonomika ir nestabila un tās pamatā galvenokārt ir tādu preču ražošana, kas līdzinās mūsu Latīņamerikas partneru precēm. Būdam deputāts no viena no attālākajiem reģioniem, es vēlos uzsvērt, ka ir būtiski ņemt vērā šiem reģioniem raksturīgās īpatnības un mēģināt nepieļaut to attīstības kavēšanu turpmākajās sarunās.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par ziņojumu par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību, jo ir jāpanāk zināma saskaņotība starp ES politiku lauksaimniecības, tirdzniecības un attīstības jomā. ES lauksaimniecībai ir liela nozīme nodarbinātības nodrošināšanā un ekonomiskās dzīvotspējas saglabāšanā lauku rajonos, savukārt Eiropas lauksaimniecības pārtikas modelis ir stratēģisks Eiropas ekonomikas elements. Visā pasaulē ir pieaudzis pieprasījums pēc pārtikas, ko izraisījusi klimata pārmaiņu radītā ietekme, augstākas ražošanas izmaksas un pieejamas lauksaimniecības zemes apjoma samazināšanās, kā arī dzeramā ūdens resursu samazināšanās. Es gribu uzsvērt, ka lauksaimniecības produktu tirdzniecībai ir liela nozīme ekonomikas attīstībā un nabadzības izskaušanā. Es aicinu ES noteikt pasākumus, lai atbalstītu tās valstis, kuras pārtikas krīze ir skārusi vissmagāk. ES lauksaimniecības produktu eksporta apjoms pasaulē samazinās. Saistībā ar to es uzskatu, ka sevišķi liela nozīme ir ES un *Mercosur* valstu asociācijas nolīgumam. Tādēļ Eiropas Parlaments ir cieši jāiesaista visās sarunās. Mēs prasām, lai ES importētie lauksaimniecības produkti Eiropas patērētājiem sniegtu tādas pašas garantijas attiecībā uz patērētāju labklājību, dzīvnieku labturību, vides aizsardzību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas nodrošina Eiropā izmantotās ražošanas metodes.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Es izmantoju balsojumu, lai vēlreiz paustu savu stingro nostāju — mēs nedrīkstam upurēt savu lauksaimniecības modeli uz komerciālu apsvērumu altāra. Mērķis atvērt un liberalizēt Eiropas Savienības un tās partneru tirgu nedrīkst mums likt pārskatīt prasības par pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu, ko izvirzām, lai aizsargātu patērētājus. Tādēļ es vēlos paust ļoti skaidru vēlmi — mūsu lauksaimniecības darījumiem ar trešām valstīm ir jāpiemēro tirdzniecības, veselības un sociālo noteikumu savstarpējība un mēs nedrīkstam piemērot papildu koncesijas bez garantijām. Līdzīgā veidā es iebilstu pret ideju samazināt Eiropas lauksaimnieku interešu aizstāvēšanu. Ja Eiropai ir izdevies izveidot ciešu saikni starp tās lauksaimniecību un teritoriju, kā arī panākt lauksaimnieciskajā ražošanā izcilību, tas ir noticis, pateicoties mūsu lauksaimnieku darbam. Tādēļ mūsu pienākums ir nodrošināt Eiropas Savienības un tās partneru tirdzniecības attiecībās godīgu konkurenci. Tāpēc es aicinu ieviest Eiropas mēroga lauksaimnieku aizsardzības mehānismus, lai viņiem palīdzētu iespējamās konkurences kropļošanas gadījumā.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par *Papastamkos* kunga ziņojumu par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību. Būdam austriete, es no privātas pieredzes ļoti labi zinu, ar kādām problēmām saskaras mūsu lauksaimnieki. Eiropas lauksaimniecība ir viens no Eiropas Savienības, mūsu kopējās kultūras un dzīvesvietas, stūrakmeņiem. Referents aicina Komisiju uzstājīgāk un enerģiskāk aizstāvēt ES lauksaimniecības nozares intereses. ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja. Mums pilnīgi noteikti ir jānodrošina importēto ražojumu atbilstība tikpat augstiem kvalitātes standartiem, kādi tiek attiecināti uz ES izcelsmes lauksaimniecības produktiem.

Ziņojums: Martin Häusling (A7-0026/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo esmu vienisprātis, ka Komisijai kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformā ir jāiekļauj piemēroti un konkrēti pasākumi, lai atbalstītu lauksaimnieku veikto augsekas uzlabošanu. Olbaltumvielu deficīta samazināšanai ES jābūt svarīgam KLP reformas elementam par labu Eiropas lauksaimniekiem un iekšējam tirgum. Šādi pasākumi ir ļoti noderīgi, ņemot vērā, ka proteīnaugi pašlaik aizņem tikai 3 % aramzemes, un to, ka ES ieved 40 miljonus tonnu proteīnaugu, kas veido 80 % no iekšējā patēriņa.

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Ievēstie proteīnaugi atbilst 20 miljoniem hektāru, kas apstrādāti ārpus ES, vai vairāk nekā 10 % Eiropas Savienības aramzemes, bet tie nav pakļauti tādām pašām veselības un apkārtējās vides prasībām, kā Eiropas proteīnaugi. Ievēsto augu trūkums rada papildu izmaksu slogu lopkopības un lopbarības ražošanas nozarēm, pakļaujot riskam vietējās gaļas ražošanas ekonomisko dzīvotspēju. Graudaugu, proteīnaugu un eļļas augu piedāvājuma un patēriņa līdzsvarošana Eiropas Savienībā dotu ievērojamu saimniecisko labumu lauksaimniekiem un pārtikas un lopbarības ražotājiem, kā arī uzlabotu veselīgas un augstas kvalitātes pārtikas daudzveidību patērētājiem. Turklāt klimata pārmaiņu kontekstā proteīnaugi var palīdzēt siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanā, uzņemot un saistot augsnes slāpekli, tādējādi samazinot sintētisko slāpekļa mēslojumu izmantošanu. Šie augi palīdz samazināt arī augsnes paskābināšanos, uzlabo tās struktūru, samazina augu aizsardzības līdzekļu lietošanu un veicina bioloģisko daudzveidību, palīdzot apputeksnēšanā. Es balsoju par šo ziņojumu, jo atbalstu augu un dzīvnieku olbaltumvielu līdzsvara uzlabošanu, kā arī vietējo proteīnaugu izmantošanu.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Septiņdesmit procenti proteīnaugu un eļļas augu, ko šodien patērē Eiropas Savienība, tiek ievesti galvenokārt no Brazīlijas, Argentīnas un Savienotajām Valstīm. Tā kā šie ražotāji vienmēr nav pakļauti tādiem pašiem apkārtējās vides, veselības un ĢMO regulējošiem ierobežojumiem kā Eiropas ražotāji, Eiropas Savienība ir nolēmusi pārskatīt tās politiku attiecībā uz proteīnaugiem un palielināt to vietējo ražošanu. Tas ļautu Eiropas patērētājiem gūt labumu no veselīgākas un daudzveidīgākas pārtikas. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo svarīgo rezolūciju. Eiropas Savienībā pēdējos desmit gados ir samazinājusies proteīnaugu ražošana, kamēr mūsu tirgus lielā mērā ir kļuvis atkarīgs no importa. Šo situāciju radīja agrāk noslēgtie starptautiskās tirdzniecības nolīgumi, kas ļāva ES aizsargāt savu graudaugu ražošanu un vienlaikus ļāva bez muitas nodokļa ES ievest proteīnaugus un eļļas augu sēklas. Tas radīja apstākļus lētai vajadzīgās produkcijas ievēšanai un nodrošināja lauksaimniecības konkurētspēju, jo īpaši lopkopības nozarē. Tomēr lauksaimnieki un pārstrādes uzņēmumi Eiropas Savienībā zaudēja interesi par šo nozari. Proteīnaugiem veltīto pētniecības programmu skaits samazinājās, pret slimībām izturīgu un ražīgu sugu attīstīšana apstājās, un visā Eiropā zūd praktiskā pieredze proteīnaugu audzēšanā. Pašreizējā situācija ar pastāvīgajām cenu svārstībām tirgos un augstu proteīna lopbarības cenu var negatīvi ietekmēt ES lopkopības nozari, kas galvenokārt ir atkarīga no importa. Komisijai vajadzētu nekavējoties apsvērt pasākumus, lai veicinātu proteīnaugu ražošanu un uzglabāšanu ES un nodrošinātu atbalstu lauksaimniekiem, kuri audzē šādus augus, un kas būtu jāatspoguļo kopējās lauksaimniecības politikas reformā. Tas veicinātu nozares atveseļošanu, pasargātu lauksaimnieku ienākumus un sekmētu ES lauksaimniecības ilgtspēju.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Dažu Eiropas nozaru atkarība no tirgiem ārpus ES ir problēma, kas skar ne tikai izejvielas, bet arī lopbarību.

Häusling kunga ziņojums jo īpaši uzsver to, ka ik gadu Eiropā tiek ievesti vairāk nekā 40 miljoni tonnu proteīnaugu, galvenokārt sojas pupas un kukurūzas lipekļa lopbarība, kas veido 80 % no ES proteīnaugu patēriņa.

Ņemot to vērā, es varu balsot par *Häusling* kunga prasībām, kurš cer, ka nākotnes KLP rūpēsies, lai Eiropa veicina lauksaimniecības politiku, kas vērsta uz atkarības izbeigšanu no importa un kam būs acīmredzami pozitīva ietekme uz kvalitātes kontroli un piegādes ķēdes ilgtspēju.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā proteīnaugu ražošanas samazināšanos ES pēdējos 10 gados, mums steidzami jāapkaro atkarības risks no starptautiskajiem tirgiem un to cenu nepastāvības. Tādēļ es atbalstu minētās kopējās lauksaimniecības politikas reformas, lai ieviestu jaunus nosacījumus, kuri atbalsta lauksaimniekus augseku sistēmu uzlabošanā, veicina zinātnes pakalpojumus un proteīnaugu sēkļu pētniecību. Vēlos minēt arī decentralizētas pieejas nozīmi pētniecības programmās, kas ņem vērā lauksaimnieku vietējās zināšanas un ilgtspējīgas lauksaimniecības sistēmas. Tādējādi es atbalstu Komisijas priekšlikumu apsvērt iespēju vēlreiz izveidot lauksaimniecības pētījumu nodaļu Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorātā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar šajā ziņojumā iekļautajiem datiem proteīnaugu ražošana Eiropas Savienībā ir samazinājusies par 30 % pēdējos 10 gados. Tomēr referents saka, ka „kopējās proteīnaugu platības Eiropas Savienībā pašlaik aizņem tikai 3 % ... aramzemes Neraugoties uz atbalstu, ... sauso pākšaugu platības ... atkal ir samazinājušās līdz aptuveni vienam miljonam ha 2008. gadā. Katru gadu ES iaved vairāk nekā 40 milj. tonnu proteīnaugu ..., kas ir 80 % no ES kopējā proteīnaugu patēriņa”. Ar šiem skaitļiem vajadzētu pietikt, lai piesaistītu politiskās vadības uzmanību un attaisnotu pārmaiņas politikā. Laikā, kad pārtikas cenas ir kļuvušas nepieredzēti augstas, apdraudot pārtikas drošību, Eiropas Savienībai, kas pārskata lauksaimniecības politiku, ir jāaplūko proteīnaugu ražošanas problēma un jāmēģina rast risinājumu. Tas ietvers lielāku saistību uzņemšanos attiecībā uz šiem augiem, kuri līdztekus importa samazināšanai uzlabo lauksaimniecības devumu apkārtējās vides aizsardzībā, jo proteīnaugi var ievērojami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar Eiropas Komisijas nesen publicētajiem datiem proteīnaugu ražošana Eiropas Savienībā ir ārkārtīgi samazinājusies (reģionā par 30 %), atklājot, ka kaut kas ir nogājis greizi ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP). Šī situācija liek ES ievest vairāk nekā 40 miljonus tonnu proteīnaugu, un to ir radījuši ilglaicīgie nolīgumi, kas ļauj ievest eļļas augus un proteīnaugus bez muitas nodokļa, piemēram, Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību un *T. Blair* valdības nolīgums. Nesenās klimata pārmaiņas ir veicinājušas šī temata iekļaušanu darba kārtībā, un es uzskatu to par svarīgu elementu gaidāmajā KLP reformā. Proteīnaugu kultivēšana līdz ar paplašinātu augseku dod lielu labumu ne tikai apkārtējai videi, bet tā arī samazina izmaksas, bagātinot augsni ar slāpekli.

Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir mazināt olbaltumvielu deficītu ES, un ceru, ka tajā ietvertie ieteikumi, piemēram, par atbalstu lauksaimniekiem, kuri izvēlas proteīnaugus un praktizē augseku, tiks ņemti vērā, veidojot jauno KLP.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Olbaltumvielu deficīts Eiropā un līdzsvara trūkums starp dzīvnieku un augu olbaltumvielu ražošanu rada problēmu, kas ir pasliktinājusies, ietekmējot pārmaiņas cilvēku patēriņa paradumos, pārtikas kvalitāti un drošību, kā arī krīzi, ar ko sastopas lopkopības nozares lauksaimnieki. Referents iepazīstina ar skaitļiem, kas ir pamācoši un satraucoši. Tie liek pievērst uzmanību problēmai un pasākumiem, kas jāveic, lai to risinātu. Nelīdzsvarotības saknes meklējamas spēkā esošo lauksaimniecības un tirdzniecības politiku nostādņēs, un risinājums netiks atrasts bez pamatīgām pārmaiņām abās, par ko ziņojumā nekas nav minēts. Pašreizējā deficīta un līdzsvarotības trūkuma pārvarēšanai jāpamatojas uz proteīnaugu ražošanas palielināšanu un dažādošanu un uz pakāpeniskas importa aizstāšanas politiku. Ziņojumā atzīst šo vajadzību un ierosina dažus svarīgus pasākumus, ko mēs uzskatām par pozitīviem, piemēram, labvēlīgu tirgus nosacījumu radīšanu vietējai produkcijai, pārdošanai un patēriņam un īsu, no ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO) brīvu piegādes ķēžu modeļu veicināšanu.

Tomēr vienlaikus tas atver durvis risinājumiem, ko mēs uzlūkojam ar bažām un nevaram pieņemt, piemēram, absolūtās neiecietības atcelšanai attiecībā uz ĢMO klātbūtni ievestajā lopbarībā, kas pakļauj riskam stingro piesardzības pasākumu pielietošanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā pausti centieni reaģēt uz olbaltumvielu deficīta problēmu Eiropā un līdzsvara trūkumu augu un dzīvnieku olbaltumvielu ražošanā. Kā mēs zinām, tie rada problēmu, kas ir pasliktinājusies, ietekmējot pārmaiņas cilvēku patēriņa paradumos, pārtikas kvalitāti un drošību, kā arī krīzi, ar ko sastopas lopkopības nozares lauksaimnieki.

Šīs nelīdzsvarotības saknes meklējamas spēkā esošo lauksaimniecības un tirdzniecības politiku nostādņēs, un risinājums netiks atrasts bez pamatīgām pārmaiņām abās, par ko ziņojumā nekas nav minēts.

Mēs varētu apgalvot, ka pašreizējā deficīta un līdzsvarotības trūkuma pārvarēšanai jāpamatojas uz proteīnaugu ražošanas palielināšanu un dažādošanu un uz pakāpeniskas importa aizstāšanas politiku. Lai gan ziņojumā atzīst šo vajadzību un ierosina dažus svarīgus pasākumus, ko mēs uzskatām par pozitīviem, tomēr tas atver durvis risinājumiem, ko mēs uzlūkojam ar bažām un nevaram pieņemt, piemēram, absolūtās neiecietības atcelšanai attiecībā uz ĢMO klātbūtni ievestajā lopbarībā, kas pakļauj riskam stingro piesardzības pasākumu pielietošanu.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Olbaltumvielu importēšana no trešām valstīm ir liela problēma, ja ievestajiem pākšaugiem netiek piemērotas ekvivalentas prasības. Šos proteīnaugus galvenokārt izmanto dzīvnieku audzēšanā, kas pakļauj riskam cenu sistēmu, jo šo cenu svārstības starptautiskajos tirgos palielinās eksponenciāli. Tādēļ esmu vienprātis ar Häusling kungu par vajadzību mazināt ES atkarību no importa.

Martin Häusling (Verts/ALE), rakstiski. – (DE) Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas Ziņojumā par ieilgušās olbaltumvielu deficīta problēmas iespējamiem risinājumiem Eiropas Savienībā ir pausta virkne izcilu risinājumu proteīnaugu deficīta mazināšanai ES, piemēram, pārskatīt T. Blair valdības nolīgumu ar ASV, kas ļauj bez ievadmuītas ievest proteīnaugus no Savienotajām Valstīm. Citi risinājumi ir proteīnaugu ieviešana augsekā, pētniecības un konsultāciju stiprināšana un sēklu attīstības un olbaltumvielu ražošanas infrastruktūras paplašināšana. Diemžēl lielākā daļa deputātu no trim grupām, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem), Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu

progresīvās alianses grupas, sagatavoja grozījumus, kas ir pretēji šai skaidrajai Parlamenta pieņemtajai nostājai. Viņi aicina atvieglot proteīnaugu, jo īpaši sojas, ievēšanu, iekļaujot ģenētiski modificētus organismus (ĢMO), kas aizliegti ES. Diemžēl šie grozījumi plenārsēdes balsojumā Parlamentā tika pieņemti ar nelielu balsu vairākumu. Tomēr es esmu pārliecināts, ka aicinājums palielināt ĢM sojas ievēšanu neatbilst mūsu faktiskajam mērķim stiprināt ES pašpietiekamību. Šī nostāja neatbilst Eiropas lielākās daļas cilvēku vēlmēm, kuri noraida ĢMO izmantošanu lauksaimniecībā. Es paužu nožēlu par šo balsošanas modeli un esmu nolēmis, izmantojot savas iespējas kā referentam, nosūtīt ziņojumu atpakaļ.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo KLP reformā jāiekļauj adekvāti un uzticami jauni pasākumi un instrumenti, kas atbalsta lauksaimniekus augsekas uzlabošanā, lai ievērojami samazinātu pašreizējo olbaltumvielu deficītu un cenu svārstības. Olbaltumvielu deficīts ES pakāpeniski pieaug, un ES audzē tikai 30 % no lopbarībā izmantotajiem proteīnaugiem. Proteīnaugi pašlaik aizņem tikai 3 % ES aramzemes, un tādēļ ES ir spiesta ievest 70 % šo augu lopbarībai. Proteīnaugu paplašināta izmantošana augsekā piedāvā svarīgas agrovīdes un klimata pārmaiņu mazināšanas priekšrocības. Attiecībā uz klimata pārmaiņām pākšaugu sugas var ievērojami mazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, uzņemot un saistot augsnes slāpekli, tādējādi samazinot sintētisko slāpekļa mēslojumu izmantošanu. Ar lielāku procentuālo daudzumu proteīnaugu augsekā tiek uzlabota augsnes auglība un struktūra, barības vielu uzkrāšana un vēlāk audzēto kultūraugu veselība. Noteikta sastāva zālaugu un āboliņa maisījumi un graudaugu un proteīnaugu maisījumi labāk apsēj augsni un tādējādi mazina barības vielu nonākšanu gruntsūdeņos un upēs, kā arī nodrošina labākus apstākļus bitēm un citiem apputeksnētājkukaiņiem. Paplašināta augseka mazina vajadzību pēc augu aizsardzības intervences un var veicināt savvaļas un kultivēto sugu un šķirņu dažādības saglabāšanu.

Peter Jahr (PPE), rakstiski. – (DE) Proteīnaugu ražošana Eiropas Savienībā pēdējos gados ir ievērojami samazinājusies. Tā rezultātā mēs tagad esam lielā mērā atkarīgi no importa. Šī iemesla dēļ es vēlos pateikties referentam par aicinājumu Komisijai rīkoties vidējā termiņā un ilgtermiņā, lai risinātu šo problēmu. Taču, kamēr Eiropas Savienība nespēj sevi pilnībā nodrošināt, mums vajadzētu apsvērt arī izmaiņas attiecībā uz importa nosacījumiem. Tehniskais risinājums nelielai ĢMO klātbūtnei olbaltumvielu produktos varētu nodrošināt, ka Eiropas tirgū ir pieejami pietiekami sojas krājumi.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Pašreizējā politika attiecībā uz augstu proteīna daudzumu saturošiem augiem Eiropā kaitē lauksaimniekiem un ražotājiem, kuri spiesti maksāt kvotas par tiem, kas ir atkarīgi no satricinājumiem globālajā tirgū. Tā kaitē arī patērētājiem, kuri pērk pienu un gaļu, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri baroti ar augstu olbaltumvielu līmeni saturošu barību. Ģeogrāfiskā novietojuma un klimata apstākļi ļauj strukturāli mainīt augstu proteīna daudzumu saturošu augu ražošanu ES, un šādas pārmaiņas var pat uzskatīt par ieteicamām saistībā ar bioloģisko dažādību un pasākumiem cīņā ar klimata pārmaiņām. No trešām valstīm ievesta lopbarība nav pakļauta tik stingrām pārbaudēm kā Eiropas lopbarība, un tādēļ mēs nevaram būt pilnīgi pārliecināti par tās kvalitāti vai zināt precīzu izcelsmi izejvielām, no kā tā gatavota. Tādēļ mums vajadzētu veikt steidzamus pasākumus, lai mainītu šo situāciju, jo citādi garantijas, ko mēs esam devuši, ka Eiropas pārtika būs droša, veselīga un ļoti kvalitatīva, izrādīsies tukši vārdi. Nākamajam solim ES olbaltumvielu deficīta risināšanā jābūt tādu noteikumu atvieglošanai, kas aizliedz dzīvnieku barošanu ar gaļas un kaulu miltiem. Putnu un cūkgaļas gadījumā nav atklāts slimību izplatīšanās risks šīs barošanas metodes dēļ, un galu galā gaļas un kaulu miltu aizliegums tika ieviests saistībā ar govju sūkļveida encefalopātiju (GSE). Miltu

izmantošana dzīvnieku barošanā mazinās ražošanas izmaksas, kas ir ārkārtīgi svarīgi, ņemot vērā gaļas ražošanas rentabilitātes kritumu. Tā arī ļautu mums samazināt augstu olbaltuma līmeni saturošas barības ieviešanu no Amerikas.

Sandra Kalniete (PPE), rakstiski. – (LV) Daudzi pētījumi pierāda, ka pēdējo desmit gadu laikā ir ievērojami palielinājies olbaltumvielu deficīts Eiropas Savienībā. Tādēļ ir palielinājusies Eiropas Savienības atkarība no olbaltumvielu importa. Vairākas nozares potenciāli saskaras ar risku, ka cenu svārstību dēļ starptautiskajā tirgū tās nespēs sevi nodrošināt ar proteīnaugiem par saprātīgām cenām. Diemžēl pirms vairākiem gadiem, kad tika slēgti tirdzniecības līgumi ar citām valstīm, proteīnaugu ražošanai ES tika radīti neizdevīgi konkurences apstākļi. Šodien mēs jūtam šo nepārdomāto lēmumu sekas, tāpēc ir svarīgi saprast, kādēļ tas notika, lai iezīmētu virzienus, kuros ir jāstrādā, lai novērstu olbaltumvielu deficītu. Šobrīd mēs aktīvi strādājam pie kopējās lauksaimniecības politikas reformas. Tajā galvenā uzmanība tiek pievērsta aktīvo lauksaimnieku atbalstam, vides aizsardzībai un lauku vides attīstībai. Taču KLP reformas ietvaros mums nevajadzētu aizmirst arī par citām lietām. Šajā rezolūcijā ir uzsvērts, ka plašāka proteīnaugu izmantošana augsekā ievērojami uzlabo agrovidi un ļauj mazināt klimata pārmaiņas. Es domāju, ka tie ir pietiekami pārlicinoši argumenti, lai KLP reformas ietvaros mēs risinātu arī olbaltumvielu deficīta jautājumus.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) ES ir ļoti atkarīga no lopbarības importa lopkopības nozarē, jo tā neražo sev vajadzīgo barību. Septiņdesmit procenti no olbaltumvielām bagātu augu, kas nepieciešami lopbarībai, tiek ievesti no Brazīlijas, Argentīnas un ASV. Šī problēma ir skaidri izklāstīta ziņojumā par olbaltumvielu deficītu, un tajā tiek pieprasīti stingri standarti attiecībā uz lopbarību. Arī iestāšanās precēm jāatbilst kvalitātes, apkārtējās vides un sociālajiem standartiem. Turklāt izejvielas, kas piemērotas barības ražošanai, jāizmanto efektīvāk. Ir svarīgi mazināt mūsu milzīgo atkarību no trešām valstīm, jo tā ir atbildīga par cenu nepastāvību un pārredzamības trūkumu ražošanas nosacījumos. Tas izdosies tikai tad, ja mēs ES atkal ņemsim savās rokās proteīnaugu ražošanu, kā ierosināts šajā ziņojumā. Tomēr es noteikti esmu pret ģenētiski modificētu augu audzēšanu Eiropas laukos.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Apgalvojums, ka proteīnaugu ražošana pašlaik aizņem tikai 3 % no ES aramzemes un nodrošina tikai 30 % no šo augu patēriņa lopbarībai, raksturo realitāti, ko lielākajai daļai cilvēku ir ļoti grūti saprast.

Proteīnaugu piegādes samazināšanās ir paradoksāla laikā, kad proteīnaugu ražošana rada virkni pozitīvas ietekmes aspektu, kas nepieciešami lauksaimniecības ekosistēmai, ir labvēlīgi lopkopības gala produktu kvalitātei un svarīgi, lai saglabātu kontroli pār tirgus cenām. Debates, kas jau ir sākušās komitejā, ir svarīgas, lai no jauna noteiktu nozīmi, kāda būs proteīnaugu ražošanai Eiropas lauksaimniecības turpmāko izaicinājumu kontekstā. Es atsaucos uz cīņu pret klimata pārmaiņām un pareizu dabas resursu izmantošanu, kam ir pievērsta pienācīga uzmanība šajā nākotnes KLP pamata izstrādāšanas pakāpē.

Es atbalstīju šo ziņojumu, kas, manuprāt, simbolizē jaunu posmu, kam jāsākas tagad, lai mazinātu olbaltumvielu deficītu. Es uzskatu par prioritāti konkrētas pamatprogrammas radīšanu decentralizētiem lauksaimniecības pētījumiem, lai uzlabotu sadarbību, dalītos paraugpraksē un paātrinātu vietēji adaptētu proteīnaugu uzlabotas audzēšanas procesu, padarot to par inovatīvu jomu dažādās dalībvalstīs.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Pēdējā desmitgadē ir samazinājusies augu olbaltumvielu ražošana ES. Proteīnaugi pašlaik aizņem tikai 3 % no ES aramzemes

un nodrošina tikai 30 % olbaltumvielu, ko izmanto lopbarībai. Es atbalstu referenta viedokli, ka šai situācijai jāmainās, jo tas dos labumu cilvēku veselībai, kā arī apkārtējai videi un bioloģiskajai daudzveidībai. Eiropas Komisijai jāpagatavo ziņojums par iespējām un alternatīvām vietējās proteīnaugu ražošanas palielināšanai ES ar jauniem politikas instrumentiem. Lietderīgi ir arī izveidot mehānismu ES ieviesto proteīnaugu izcelsmes uzraudzīšanai.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ziņojumu, kas pievērš uzmanību ES olbaltumvielu deficītam un nepieciešamībai līdzsvarot to, bet esmu pret pasākumiem, kas nozīmētu subsīdiju palielināšanu lauksaimniekiem, lai nodrošinātu olbaltumvielu ražošanu ES. Uzskatu, ka vietējo proteīnaugu ražošana jāveicina atbilstīgi reformētajai KLP, kas paredz ES virzīšanos uz ilgtspējīgu lauksaimniecību, lielāku orientāciju uz tirgu un, galvenais, atteikšanos no tirdzniecību kropļojošām subsīdijām.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Olbaltumvielām bagātu augu ražošanas samazināšanās un vietējās ražošanas aizstāšana ar lētu liela apjoma importu galu galā var dot negatīvu ietekmi, liekot izzust pašreizējām audzēšanas prasmēm. Tas var ievērojami samazināt pētījumus par šo augu audzēšanu vietējos apstākļos. Uzskatu, ka ir svarīgi saglabāt pietiekamu šķirņu dažādību šo produktu selekcijā un piedāvājumā. Tāpat kā daudzos ziņojumos vai Parlamentā pieņemtos priekšlikumos, šajā ziņojumā ir minēta arī augstas kvalitātes produktu nepieciešamība. Attiecībā uz iepriekš minētajiem produktiem ir jāpārbauda faktiski paraugi, un šī metode jāiekļauj vietējo lauksaimniecības procesu un resursu pārbaudē. Kvalitātes pārbaude importējot jāveic ļoti uzmanīgi un rūpīgi, izmantojot modernas laboratorijas metodes un nepārprotami identificējot preču izcelsmi. Lielākajai daļai ES valstu ir daži raksturīgi kultūraugi. Čehijā, piemēram, tie ir zirņi, kuru audzēšana ir sena tradīcija. Tomēr tagad zirņu audzēšana samazinās. Čehijas nostāja galvenokārt ir labvēlīga iesniegtajam ziņojumam.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Proteīnaugu ražošana Eiropas Savienībā piedzīvo arvien lielāku samazinājumu, kas padara situāciju satraucošu. Olbaltumvielu deficīts rada nelīdzsvarotību ne tikai lauksaimnieciskajā ražošanā, bet arī lauksaimniecības tehnoloģiju pētniecībā un attīstībā. Lauksaimnieki faktiski ir zaudējuši interesi par proteīnaugiem, kā rezultātā Eiropas līmenī ir zudusi praktiskā pieredze saistībā ar tiem. Tādēļ ir jāturpina darbs saistībā ar neatliekamo situāciju, kas raksturota ziņojumā, un jāformulē patiešām integrēta Eiropas stratēģija. Uz tādām jaunām problēmām kā klimata pārmaiņas vai lauksaimniecības bioloģiskās daudzveidības zaudēšana būs iespējams reaģēt tikai tad, ja ES būs līdzsvarotāks proteīnaugu produktu piedāvājums un patēriņš. Tādēļ mēs ceram, ka Eiropas Komisijas izpētīs iespējas steidzami pārvarēt pašreizējo olbaltumvielu deficītu ar radikālu kopējās lauksaimniecības politikas reformu, kas ļaus tai risināt jaunās problēmas. Būtu piemēroti ieviest arī papildu maksājumu, ja lauksaimnieki izmanto obligātu augseku, izmantojot vismaz četrus atšķirīgus kultūraugus, kuru starpā ir vismaz viens proteīnaugs. Visbeidzot, būtu nepieciešams izveidot lauksaimniecības pētījumu nodaļu Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorātā, lai motivētu patērētājus un ēdināšanas uzņēmumus izdarīt apkārtējai videi draudzīgāku pārtikas izvēli.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo patstāvīgo ziņojumu par ES olbaltumvielu deficītu. Eiropa lielākoties ir atkarīga no ievestajiem proteīnaugiem, kas galvenokārt tiek izmantoti lopbarībā. Šai atkarībai seko paaugstināts cenu mainīguma risks starptautiskajos tirgos. Lai cīnītos ar šo parādību, mēs ierosinām kopējās lauksaimniecības politikas reformā iekļaut jaunu nosacījumu ieviešanu, lai palīdzētu lauksaimniekiem uzlabot

augsekas sistēmas, investīcijas proteīnaugu sēklu pētījumos un lauksaimnieku labāka apmācīšanu par augseku un jaukto lauksaimniecību.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski. – (FR)* M. Häusling ziņojums bija labs. Eiropas Savienības olbaltumvielu neatkarības palielināšana, veicinot īsākas piegādes ķēdes un palīdzot lauksaimniekiem mazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, ir pasākumi, ko es atbalstu.

Tomēr ĢMO lobijiem un to pārstāvjiem ir izdevies pārvērst šo ziņojumu lūgumā ļaut inficētai pārtikai ienākt Eiropā. Ziņojumā aizstāvēta arī atgriešanās pie dzīvnieku izcelsmes miltiem ar visiem riskiem, ko tie ietver. Ir laiks pārvietot proteīnaugu ražošanu. Savā jaunajā redakcijā šis ziņojums neļauj mums to darīt. Es balsošu pret šo ziņojumu, ja Parlaments apstiprinās ĢMO un dzīvnieku izcelsmes miltu izmantošanu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Ir svarīgi palielināt proteīnaugu — olbaltumvielām bagātu augu — ražošanu, lai samazinātu atkarību no ievestās sojas, saglabātu pārtikas drošību un dotu labumu apkārtējai videi. Ir pieejami zinātniski pētījumi, kas parāda proteīnaugu labumu apkārtējai videi, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisiju, kā arī bioloģiskajai daudzveidībai un augsnes kvalitātes uzlabošanai. Lielas bažas raisa tas, ka tikai 3 % no Eiropas lauksaimniecības produkcijas ir proteīnaugi. Ir nepieņemami, ka mēs ievadam 80 % no mūsu pieprasījuma. Tādēļ ir ļoti svarīgi veikt pasākumus, lai mainītu šo situāciju ar kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2013. gada.

Willy Meyer (GUE/NGL), *rakstiski. – (ES)* M. Häusling ziņojums par olbaltumvielu deficītu Eiropas Savienībā un risinājumu meklēšana ierosina dažus pozitīvus pasākumus, piemēram, palīdzību lauksaimniekiem, kas veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu.

Neraugoties uz to, es balsoju pret ziņojumu, jo teksts skaidri atbalsta ģenētiski modificētus organismus un pilnībā atver Eiropas durvis saindētas pārtikas un dzīvnieku izcelsmes miltu ienākšanai Eiropas teritorijā.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski. –* Ziņojumā pausts aicinājums Komisijai iekļaut KLP reformā adekvātus un uzticamus pasākumus un instrumentus, lai atbalstītu lauksaimniekus augsekas uzlabošanā. Tajā pieprasīts tiesību akta priekšlikums, kas ļauj no kaušanas procesa subproduktiem pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas izmantot barības ražošanai dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji (cūkas un mājputni). Ja šāda atļauja tiks dota, kas mainīsies? Aizliegumu nav iespējams kontrolēt. Kāpēc veltīt laiku ziņojumam, kas nav vajadzīgs un viegli saprotams, tikai tāpēc, lai pievilktu ķeksīti referentam? Es atturējos, jo nebalsoju par neskaidrām, juceklīgām iniciatīvām.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski. – (DE)* Proteīnaugi ir svarīga lopbarības ražošanas sastāvdaļa un tādējādi ir nozīmīgs ekonomikas faktors. Tomēr proteīnaugu audzēšana ir jautājums, kas radījis maz pozitīvas intereses Eiropā. Pēdējos 10 gados šādu augu audzēšana ir samazinājusies par 30 %, izņemot vienīgi soju, kuras audzēšana samazinājusies tikai par 12 %. Tikai 3 % no ES aramzemes tiek izmantota proteīnaugu ražošanā. Kā liecina pētījumi, tas ne tikai izraisa ievērojamus ekonomiskus zaudējumus, jo rezultāts ir 80 % importa kvotu, bet arī rada zaudējumus lauksaimniecības nozarē. Tas ir tādēļ, ka proteīnaugu audzēšana bagātina augsni ar slāpekli, tādējādi veicinot auglību. Pētniecības nozare arī cieš no mazā pieprasījuma pēc olbaltumvielas ražojošu augu sēklām. Lejupejošā spirāle jau ir sākusies. Es balsoju pret šo ziņojumu, jo baidos, ka tas var apdraudēt tradicionālo sēklu audzēšanu.

James Nicholson (ECR), rakstiski. – Šī ziņojuma kopējā noskaņa ir tāda, ka mums vajadzētu nevis ievest olbaltumvielas no trešām valstīm, bet mudināt lauksaimniekus ražot tās šeit, Eiropā. Nav ņemts vērā tas, ka dabisku ierobežojumu dēļ Eiropa vienkārši nespēj saražot sojas un kukurūzas daudzumu, kas nodrošinātu mūsu lauksaimnieku pieprasījumu par dzīvotspējīgu cenu. Pieņemams olbaltumvielu imports no trešām valstīm, piemēram, ASV, ir svarīgs, ja mēs vēlamies nodrošināt pārtikas drošību un radīt apstākļus, kuros lauksaimnieki var nopelnīt pienācīgu iztiku no lauksaimniecības. Turklāt ziņojumā ir iekļauta atsauce uz to, ka mums vajadzētu pētīt iespēju izmantot dzīvnieku olbaltumvielas kā lopbarības avotu. Pēc pieredzes ar GSE es nedomāju, ka mums vajadzētu iet šo ceļu, nedz arī, ka tas ir nepieciešams, ja lauksaimniekiem ir pieejama adekvāta sojas un kukurūzas piegāde. Šo iemeslu dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, kas izgaismo virkni nozīmīgu problēmu Eiropas lauksaimniecības darbībā. Tomēr es uzskatu, ka mums vairāk jākoncentrējas uz risinājumiem. Šajā ziņā mums jābūt atvērtākiem attiecībā uz biotehnoloģiju nozares visjaunāko modernāko zinātnisko risinājumu izmantošanu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ziņojumā pausts atbalsts ģenētiski modificētu organismu un kaulu miltu izmantošanai. Vispār dzīvnieku olbaltumvielu izmantošanu lopbarībā vajadzētu atļaut tikai tad, ja ir visi zinātniskie pierādījumi un kontrole, kas novērš negatīvo ietekmi (atgādinu par GSE skandālu). Es tāpēc balsoju pret šo ziņojumu.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Proteīna deficīts ES ir būtisks un svarīgs jautājums. Ņemot vērā to, ka šī problēma sakņojas dziļi ES un olbaltumvielu deficīts aizvien pieaug, mums jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu, ka šī problēma tiek risināta, cik ātri iespējams, un vietējo proteīnaugu ražošana tiek palielināta. Esmu pārliecināts, ka šī rezolūcija ir svarīgs solis šīs problēmas risināšanā. Proteīnaugu audzēšana ne tikai mazinās klimata pārmaiņu ietekmi, bet arī pozitīvi ietekmēs lauksaimnieku ienākumus. Turklāt tas ir svarīgs faktors ES lopkopības nozares stiprināšanā, ņemot vērā to, ka tas mazinās nozares atkarību no proteīnaugu importa un palielinās konkurētspēju. Uzskatu, ka Komisijai nekavējoties jārikojas, lai apturētu augu pat ar visniecīgāko ĢMO klātbūtni nokļūšanu ES tirgū. Mēs nedrīkstam atļaut pat vismazāko ĢMO klātbūtni proteīnaugos, kas pārtikai un lopbarībai tiek ievesti ES. Es atzinīgi vērtēju priekšlikumus atbalstīt pētījumus par proteīnaugu sēklu piegādi un audzēšanu, kā arī priekšlikumus pamata lauku attīstības pasākumiem, kas ievieš uzlabotas, decentralizētas iespējas lopbarības ražošanai. Uzskatu, ka Eiropas Savienībā aktīvi jāveicina augsekas izmantošana, piešķirot finanšu atbalstu lauksaimniekiem, jo tas mazinātu pašreizējo olbaltumvielu deficītu un cenu nestabilitāti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par M. Häusling ziņojumu (A7-0026/2011), jo tajā pausts atbalsts olbaltumvielu piegādei lopbarībai, kas ilgu laiku ir veicinājusi konkurētspējas trūkumu Eiropas lauksaimniecībā. Pēdējos 10 gados Eiropas Savienībā ir bijis satraucošs proteīnaugu ražošanas deficīts, un situācija tagad ievērojami pasliktinās. Galveno kaltēto pākšaugu ražošana samazinājās par vidēji 30 %, un sojas pupu ražošana — par 12 %. Šī tendence palielina jau esošo satraucošo Savienības atkarību no to proteīnaugu importa, kuri galvenokārt tiek izmantoti lopbarībai un rada lielu apdraudējumu, jo īpaši ES lopkopības nozarei. Problēmu pasliktina tas, ka cenu mainība starptautiskajos tirgos ir ievērojami palielinājusies. Komisijas prioritāte ir ātri nodrošināt netraucētu sojas piegādi ES tirgū, atrisinot tehnisko problēmu, kas rodas saistībā ar ĢMO klātbūtni nelielā daudzumā proteīnaugos, kurus iaved ES izmantošanai uzturā un lopbarībā. Nepietiekams sojas pupu ievadums rada papildu izmaksas ES lopkopības un lopbarības nozarē un apdraud vietējo gaļas ražotāju ekonomisko dzīvotspēju.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Proteīnaugi pašlaik aizņem tikai 3 % no Eiropas Savienības aramzemes (izņemot augļus un dārzeņus). Kaltēto pākšaugu ražošana ir samazinājusies par apmēram 1 miljonu hektāru 2008. gadā. Vairāk nekā 40 miljoni tonnu proteīnaugu, galvenokārt sojas pupas un kukurūzas lipekļa lopbarība, katru gadu tiek ievesti, veidojot 80 % no ES olbaltumvielu patēriņa. Aramzeme un apstrādātā zeme ārpus ES proteīnaugu importam uz ES veido 10 % ES aramzemes, kas ir 20 miljoni hektāru. Attiecībā uz ES apņemšanos aktīvi veicināt globālo pārtikas drošību un enerģiski apkarot klimata pārmaiņas nākotnes lauksaimniecības un lauku attīstības politikai jāveicina līdzsvarotāka augu olbaltumvielu un dzīvnieku olbaltumvielu ražošana, lai mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju un barības vielu nokļūšanu ūdenskrātuvēs, kā arī motivētu patērētājus, valsts pasūtījumu un ēdināšanas uzņēmumus izvēlēties līdzsvarotāku, videi draudzīgāku un daudzveidīgāku pārtiku savā uzturā.

Komisijai jāpiedāvā tiesību aktu iniciatīvas, lai mazinātu pārtikas izšķērdēšanu pārtikas ķēdē, tajā skaitā kaušanas subproduktus un pārtikas atkritumus, kas vēl nav pietiekami reglamentēti.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Vakar es balsoju pret ziņojumu par olbaltumvielu deficītu ES, jo uzskatu, ka šo problēmu nevar atrisināt, ļaujot ievest ES ģenētiski modificētus produktus. Fakti liecina, ka 80 % no mums nepieciešamajām olbaltumvielām jau ir jāieved. Šī ziņojuma sākotnējais mērķis — pasākumu ierosināšana, kas palielinātu vietējo proteīnaugu ražošanu, lai cīnītos ar proteīna ražošanas samazināšanos ES — ir bijis izdomājums.

Ģenētiskās inženierijas lobijam ir skaidri izdevies veicināt pozitīvu attieksmi pret ģenētiski modificētu olbaltumvielu ieviešanu, kas iekļauta ziņojumā ar grozījumiem, kurus diemžēl pieņēma vairākums plenārsēdē. Pat referents bija spiests balsot pret savu ziņojumu. Kā Austrijas Sociāldemokrātiskās partijas locekle es kopā ar saviem partijas kolēģiem Parlamentā atbalstu absolūtu neiecietību pret ģenētiski modificētiem organismiem.

Crescenzo Rivellini (PPE), rakstiski. – (IT) Šodienas sesijas sanāksmē balsojot tika pieņemts *Häusling* kunga ziņojums par ES olbaltumvielu deficītu.

ES ir ļoti atkarīga no proteīnaugu importa, kas galvenokārt tiek izmantots dzīvnieku barībai. Tas ietver nopietnu apdraudējumu, jo īpaši Eiropas lopkopības nozarei. Virkne kompromisa grozījumu ir ievērojami uzlabojuši sākotnējo ziņojumu.

Pieņemtajā ziņojumā pausts aicinājums Komisijai izvēlēties vidēja termiņa un ilgtermiņa vīziju proteīnaugu politikai un pieprasīta kopējās lauksaimniecības politikas reforma, lai ieviestu jaunus nosacījumus, kas atbalsta lauksaimniekus augsekas uzlabošanā, kā arī mazina augu olbaltumvielu deficītu un cenu svārstības. Ziņojumā pieprasīti arī zinātniski pētījumi par sēklām un to nozīmi slimību kontrolē.

Ziņojumā pausts aicinājums Komisijai nodrošināt netraucētu sojas pupu piegādi Eiropas tirgū, atrisinot tehnisko problēmu, kas rodas saistībā ar ĢMO klātbūtni nelielā daudzumā pārtikā un lopbarībā, kas tiek ieviesta ES.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Svarīgākie ziņojuma punkti ir šādi: radīt pamatu proteīnaugu audzēšanai un izmantošanai ES, lai aizstātu proteīnaugu ieviešanu no trešām valstīm, atcelt *T. Blair* valdības nolīgumu un uzlabot augsekas izmantošanu saskaņā ar KLP reformu, radīt jaunu zinātnisku pieeju un uzlabot lauksaimnieku apmācību un nodrošinājumu. Balsojuma rezultāti AGRI komitejā bija apmierinoši, izņemot virkni ALDE un EPP grozījumu, kuri „saindē” šo ziņojumu, veicinot ĢMO izmantošanu. Ieinteresētā

ĢM produktu industrija ir lobējusi, lai atvieglotu ES absolūtās neiecietības politiku, kas neļauj aizliegtai ĢM barībai nonākt ES. Diemžēl plenārsēdē mēs nevarējām „atindēt” ziņojumu par olbaltumvielu deficītu no uzbrukuma absolūtajai neiecietībai pret ĢMO. Bet vairākums plenārsēdē bija daudz tuvāk mūsu nostājai nekā AGRI komitejā. Tādēļ ir vērts nopietni mēģināt plenārsēdē mainīt vairākuma nostāju par ĢMO jautājumiem. M. Häusling (Zaļie) atkāpās kā referents.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (PT) Pēdējie aprēķini par proteīnaugu nozari atklāj satraucošu tendenci pēdējā desmitgadē samazināties proteīnaugu ražošanai Eiropas Savienībā. Katru gadu Eiropā pākšaugu ražošana samazinās par 30 % un sojas pupu ražošana par 12 %, kas rada vajadzību importēt 40 miljonus tonnu augu olbaltumvielu.

Šī ziņojuma saturs liecina, ka Eiropas lopkopības nozare, kas ir pakļauta cenu svārstībām, ir pārāk atkarīga no spējas piekļūt augu proteīna importam. Šī atkarība grauj vietēji ražotās gaļas ekonomisko ienesīgumu, un to aizvien vairāk vājina barības importa papildu izmaksas, neraugoties uz to, ka papildus ekonomiskai problēmai un paredzamajiem klimata mērķiem proteīnaugu ražošana dotu ievērojamu ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanā.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Pēdējos gados pākšaugu audzēšana ir ievērojami samazinājusies, radot ievērojamu atkarību no trešo valstu importa, jo tie tiek izmantoti gan cilvēku pārtikā, gan lopbarībā.

Tāpat kā mazinot Eiropas Savienības olbaltumvielu deficītu, kad tiek novākta to raža, šie augi ir arī izcils papildinājums augsnei, kam tādējādi vajag mazāk ķīmiskā mēslojuma. Labai saimniekošanai jāietver augseka, tādējādi mazinot mēslojuma intervenci un uzturot savvaļas un kultivēto sugu šķirņu dažādību.

Lūgums, ko mēs atbalstām, ir noteikt pasākumus turpmākajā lauksaimniecības politikā, lai mazinātu Savienības olbaltumvielu deficītu, pastāvīgi samazinot olbaltumvielu importu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērts, ka ir būtiski ierobežot atkarību no importētajām olbaltumvielām, jo īpaši tādēļ, ka šī atkarība rada lielu apdraudējumu Eiropas Savienības lopkopības nozarei. Tomēr es vēlos norādīt, ka ĢMO nav vienīgais risinājums atkarības mazināšanai no trešo valstu olbaltumvielu importa. Ir pieejami ģenētiski modificētas sojas aizstājēji, kas varētu palīdzēt nodrošināt prasības pēc olbaltumvielām, piemēram, lauka zirņi, cūku pupas un lauka pupas, lupīnas, lēcas un auna zirņi, nemaz nerunājot par sējas lucernu/zilo lucernu un āboliņu, kas vienlaicīgi var ievērojami mazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju. Nevajadzētu ignorēt arī tādu proteīnaugu kā sojas audzēšanas potenciālu jaunajās dalībvalstīs Rumānijā un Bulgārijā.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Referenta sākotnējais ziņojums bija labāks par tekstu, kurš tagad ir pieņemts. Tādēļ es balsoju pret galīgo tekstu. Aicinājums Komisijai šoreiz nodrošināt netraucētu sojas piegādi ES tirgum, atrisinot tehnisko problēmu, kas rodas saistībā ar ĢMO klātbūtni nelielā daudzumā proteīnaugos, kurus izmanto uzturā un lopbarībā, visādā ziņā un nolūkā ir uzvaras piešķiršana intensīvajam lauksaimniecības lobijam. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa Eiropas Parlamentā atbalsta maksimālu ES vietējās proteīnaugu ražošanas attīstīšanu. Šāda politika būtu laba lauksaimnieku ienākumiem un dotu ievērojamu ieguldījumu klimata pārmaiņu apkarošanā, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un augsnes auglībā.

Svarīgi ir ieviest mehānismu, ar ko mēs varam uzraudzīt importēto proteīnaugu izcelsmi un tādējādi kontrolēt izcelsmes valstī izmantotās lauksaimniecības prakses ilgtspēju. Regulāras pārbaudes uz vietas ir absolūti nepieciešamas. Debatēm par atkārtotu atļauju izmantot no kautuvju atkritumiem pārstrādāto dzīvnieku olbaltumvielas cūku un mājputnu barības ražošanā jānotiek tikai no (pārtikas) drošības un sabiedrības veselības viedokļa. Aizliegumi attiecībā uz produktu pārstrādi vienas sugas ietvaros un piespiedu kanibālismu ir svarīgi, tāpat kā uzticamas pārbaudes lopbarības nozarē un pareiza spēkā esošo ES tiesību aktu pielietošana.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es pateicos kolēģim *Häusling* kungam par svarīgo ziņojumu, pat ja esmu vīlies par galīgo versiju, tādēļ es, tāpat kā referents, galu galā balsoju pret šo ziņojumu. No vienas puses, man jāpauž nožēlu, ka ziņojumu sabojāja absolūtās neiecietības jautājuma iekļaušana. Aicinājums atvieglināt neatļautu ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) ieviešanu neatrisina olbaltumvielu deficīta problēmu Eiropas Savienībā, un tādēļ to nevajadzēja apspriest. No otras puses, mums absolūti jāmazina ievērojamais kritums proteīnaugu audzēšanā Eiropas Savienībā un sava atkarība no augu olbaltumvielu importa, kas jau ir satraucoša.

Es noteikti vēlos nosodīt *T. Blair* valdības nolīgumus, kuru tirgus orientētie mērķi ir veicinājuši ārkārtīgās cenu svārstības. Turklāt šie nolīgumi ir pilnīgā pretrunā Kioto protokolam un tā mērķiem attiecībā uz globālo sasilšanu. Nākotnē racionālas un atbildīgas augšnes vadības kontekstā mums jāintegrē proteīnaugi augsekas ciklā.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par *M. Häusling* ziņojuma pieņemšanu. Esmu gandarīts, ka *Häusling* kungs ir ierosinājis jautājumu par olbaltumvielu deficītu Eiropā un sniedzis mums svarīgu informāciju par šo tematu. Ir acīmredzams, ka jautājums prasa steidzamu rīcību.

Olbaltumvielas ir viena no vissvarīgākajām mūsu ikdienas uztura sastāvdaļām, un olbaltumvielu trūkums var radīt nopietnas veselības problēmas. Turklāt, kā redzams no ziņojumā izklāstītā pētījuma, augstu olbaltuma līmeni saturošu augu audzēšana un visaptveroša augsekas principa piemērošana mazinātu ražošanas izmaksas un samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Ņemot vērā Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotāju sliktos ēšanas paradumus, kā arī Eiropas lauksaimnieku pieredzes trūkumu augstu olbaltuma līmeni saturošu augu audzēšanā, uzskatu, ka mums pirmkārt un galvenokārt jākoncentrējas uz izglītību. Šeit es galvenokārt domāju cilvēku informēšanu par olbaltumvielu pozitīvo ietekmi uz cilvēku veselību (skolas augļu programma ir piemērs programmai ar līdzīgu mērķi, ko pašlaik īsteno Eiropas Savienībā) un arī stimulu sistēmas veidošanu lauksaimniekiem, kuri audzē augstu olbaltuma līmeni saturošus augus.

Ziņojums: Mariya Nedelcheva (A7-0029/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par gada ziņojumu par dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010, kā arī par ziņojumā sniegtajiem ierosinājumiem. Pašreizējā krīze ir negatīvi ietekmējusi sieviešu dzīvi, pat par spīti tam, ka vissmagāk tika skartas profesionālās nozares, kurās galvenokārt darbojas vīrieši. Tāpat es vēlos uzsvērt to, ka vīriešu un sieviešu starpā joprojām pastāv nevienlīdzīgs atalgojuma sadalījums par apmēram 18 %, neraugoties uz to, ka universitātes absolventu ziņā sieviešu ir vairāk nekā vīriešu. No visiem ierosinātajiem nepieciešamajiem pasākumiem es īpaši uzsvērtu

līdztiesības plānu izstrādi un vardarbības ģimenē apkarošanu, nosakot šim jautājumam vēltītu Eiropas gadu.

Roberta Angelilli (PPE), *rakstiski. – (IT)* Šodien tiek atzīmēta Starptautiskās sievietes dienas simtgade; šī diena ir simbols cīņai par sociālo vienlīdzību un brīvību no diskriminējošas un despotiskas uzvedības, no kādas cieta un joprojām cieš sievietes.

Katrā pasaules valstī ir atšķirīga izpratne par sievieti; daudz tiek runāts par islāma valstīm un to, kā sievietes tiek tiesātas un kāda ir reliģijas nostiprinātā attieksme pret viņām. Lai gan rietumos mēs uzskatām, ka vīrieši un sievietes ir vienlīdzīgi, fakti raisa bažas par pašreizējo situāciju. Eiropā joprojām pastāv liela nevienlīdzība, kā dēļ meitenes un sievietes atrodas nelabvēlīgākā situācijā nodarbinātības, privātās dzīves un veselības ziņā, kā arī attiecībā uz tiesībām iegūt izglītību, profesionālo izglītību un darbu netradicionālās jomās un tādās, kur ir augstāks atbildības līmenis. Tomēr tas nav viss; sievietes tiek ne tikai dažādos veidos diskriminētas, bet arī pakļautas visu veidu vardarbībai — gan psiholoģiskai, gan fiziskai.

Tāpēc sievietes ir jāaizsargā un ir jāpalīdz viņām nonākt tādā situācijā, lai viņu dzīve kvalitātes ziņā būtu līdzvērtīga vīriešu dzīvei. Dzimumu līdztiesība nav tikai sociālā taisnīguma jautājums, bet arī viens no priekšnoteikumiem, lai īstenotu stratēģijā „Eiropa 2020” minētos ilgtspējīgas attīstības, nodarbinātības, konkurētspējas un sociālās kohēzijas mērķus.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *rakstiski. – (EL)* Sievietes no darba šķiras un pilsoniskās līdzdalības kustības, jaunieši, imigranti un bēgļi neko nevar iegūt no tā šova, ko viņiem patlaban rāda, jeb no tā vēlmju saraksta un meliem, ko droši klāsta plutokrātija nolūkā saglabāt kapitālistisko ekspluatācijas sistēmu un lēto darbaspēku, kā arī palielināt kapitāla peļņu. Dzīve jau ir pierādījusi, ka plutokrātu apgalvojumi par vīriešu un sievietes vienlīdzību, kas it kā tiek veicināta kapitālistiskā barbarisma un ES politikas ietvaros, ir maldinoši un aizvainojoši. Pret pilsonisko līdzdalību vērsta ES politika, ko īsteno buržuāziskās valdības, SVF un citas imperiālistiskās iestādes, kavē sievietes iegūto tiesību īstenošanu. Masveida bezdarbs, drastiskie algu un sociālo pabalstu samazinājumi, elastīgas nodarbinātības formas, pensionēšanās vecuma paaugstināšana, elastīgi darba līgumi, kā arī veselības sociālo pakalpojumu, labklājības un izglītības komercializācija — tas viss saasina sievietes dzīves apstākļus, kā arī strādnieku un pilsoniskās līdzdalības kustības pārstāvju ģimeņu dzīves apstākļus vispār. Stratēģija „Eiropa 2020”, ekonomikas pārvaldība, SVF budžeta disciplīna un ECB sievietēm paredz jaunus pret pilsonisko līdzdalību un nodarbinātību vērstus pasākumus. Šādas politikas īstenošana ir jāizbeidz. Mēs aicinām sievietes sākt aktīvu cīņu, pievienoties strādnieku šķiras arodbiedrību kustībai un pievienoties pilsoniskās līdzdalības varas un ekonomikas izvīzītajiem mērķiem.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski. – (FR)* Es piekrītu vairākiem aspektiem, kas minēti šajā rezolūcijā, par kuru es nobalsoju. Tāpēc man šķiet, ka, piemēram, pilnīgi pamatota ir analīze, kurā norādīts, ka valstīs, kur darba tirgū attieksme pret vīriešiem un sievietēm ir vienāda, ir notikusi veiksmīga ekonomiskā un sociālā attīstība. Manuprāt, sievietes un vīriešu līdztiesība ir acīmredzami jāveicina gan no sociālā, gan arī ekonomiskā aspekta.

Regina Bastos (PPE), *rakstiski. – (PT)* Vīriešu un sievietes līdztiesība ir viens no ES tiesību pamatprincipiem. Eiropas Savienības mērķi ir, pirmkārt, nodrošināt vienlīdzīgas iespējas un vienādu attieksmi pret abiem dzimumiem un, otrkārt, apkarot diskrimināciju dzimuma dēļ. Par spīti visiem pasākumiem vīriešu un sievietes līdztiesības veicināšanā Eiropas Savienībā joprojām pastāv nevienlīdzība šajā jomā. Sievietes nodarbinātības līmenis

(58,6 %) joprojām ir zemāks nekā vīriešiem (70,7 %), lai gan lielākā daļa studentu un universitāšu absolventu ir sievietes. Eiropas Savienības uzņēmumos tikai katra desmitā valdes locekle ir sieviete, tikai 3 % izpilddirektoru ir sievietes.

Vidējā vīriešu un sieviešu nopelnītās algas atšķirība ES joprojām ir 18 %. Lai Eiropa varētu sasniegt izvirzītos mērķus tādās jomās kā ilgtspējīga izaugsme, nodarbinātība, konkurētspēja un sociālā kohēzija, tai arī turpmāk vajadzēs novērst nevienlīdzību, kas joprojām pastāv vīriešu un sieviešu starpā, un tieši tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Gada ziņojums par vīriešu un sieviešu līdztiesību ir iespēja uzsvērt tās problēmas, ar kurām mēs saskaramies šajā ekonomikas un sociālās krīzes laikā. Šis ziņojums, kas tika pieņemts Starptautiskajā sieviešu dienā, būtu jāskata kopā ar Plumb kundzes ziņojumu par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā. Patiesi, sievietes ir viena no tām cilvēku kategorijām, kas tiek uzskatītas par neaizsargātām un kuras krīzes dēļ cieš visvairāk. Sievietes biežāk nekā vīrieši veic nepilnas slodzes darbu, viņas strādā pagaidu darbus terciārajā sektorā, viņu karjera ir sadrumstalota, pat tagad viņas saņem daudz mazāku atalgojumu nekā vīrieši par to pašu darbu, un šī iemesla dēļ sieviešu pensija ir mazāka. Tāpēc mums jāpārlicinās par to, ka jautājums par sieviešu stāvokli vienmēr ir mūsu uzmanības centrā.

Visdelikatākais jautājums šajā ziņojumā bija saistīts ar sieviešu kvotām lielu privātu un valsts uzņēmumu valdēs. Protams, kvotas nav universāllīdzeklis, un ideālā sabiedrībā tādas nebūtu vajadzīgas. Tomēr, lai izmainītu cilvēku domāšanas veidu, kvotām ir jābūt.

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Savā 2010. gada ziņojumā Eiropas Komisija ir uzsvērusi problēmas, ar kurām nesenas ekonomikas un finanšu krīzes dēļ Eiropa saskaras vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā. Vienas no būtiskajām sekām, ko izraisīja krīze un izjūt sievietes, ir saistītas ar nodarbinātību, proti, krīze skāra sievietes vēlāk nekā vīriešus, jo viņas vairāk strādāja jomās, kuras ilgāku laiku palika krīzes neskartas (veselība, izglītība, u. c. jomas). Tomēr patlaban var tikt skartas arī šīs nozares, tādējādi sievietēm izraisot nedrošību uz ilgāku laiku nekā vīriešiem.

Daļēji šā iemesla dēļ es uzskatu, ka vīriešu un sieviešu līdztiesība nodarbinātības ziņā vairs nevar būt kaut kas tāds, uz ko mēs tiecamies, bet tai ir jāklūst par realitāti. Tāpēc gan dalībvalstīm, gan Eiropas Savienībai jā rūpējas par to, lai vīriešu un sieviešu līdztiesības politika tiktu turpināta un galvenais — lai tai piešķirtie budžeta izdevumi netiktu pārskatīti un samazināti. Visbeidzot, tā kā es uzskatu, ka līdztiesību var veicināt, izglītojot un apmācot iedzīvotājus, īpaši jauniešus, es vēlētos vērst Komisijas uzmanību uz iespēju savlaicīgi atsākt kampaņas izpratnes veicināšanai par šo jautājumu.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kung! Sieviešu un vīriešu līdztiesība ir viens no efektīvas sociālās attīstības un tirgus ekonomikas attīstības pamata pīlāriem, un Eiropai vienmēr ir patīcis sevi saukt par šādu ekonomiku. Tāpēc es esmu pārliecināta, ka mums visiem spēkiem ir jā rūpējas par to, lai attieksme pret sievietēm, kā arī viņu profesionālās iespējas būtu tādas pašas, kādas ir vīriešiem. Tomēr es nevaru atbalstīt un balsot par *Nedelcheva* kundzes ierosināto stratēģiju, jo uzskatu, ka ņemt vērā tikai vienas etniskās grupas piedzīvoto problēmu aspektu, nevis visu iespēju sistemātisku analīzi, nav pareiza un izšķiroša metodoloģiska pieeja.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu un esmu gandarīta, ka Eiropas Parlaments ir veltījis īpašu uzmanību dzimumu līdztiesības jautājumam. Mums jāatzīst, ka ļoti daudz vēl ir jāpadara, lai uzlabotu sieviešu stāvokli dzimumu līdztiesības

jomā, darba tirgū un politikā. Sieviešu tiesību aspekts ir jāiekļauj visās Eiropas Savienības politikas jomās, un labām idejām un iniciatīvām nav jāpaliek uzrakstītām tikai uz papīra, bet tās ir jāīsteno visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tāpēc Eiropas Parlamenta ziņojumā par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā mēs noteicām, ka ir būtiski novērst sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirību, apturēt sieviešu tirdzniecību un vardarbību pret sievietēm, garantēt dzemdību atvaļinājuma iespēju, radīt piemērotus apstākļus tam, lai sievietes varētu izmantot mazbērnu novietņu un bērnudārzu pakalpojumus, kā arī samazināt sieviešu nabadzību. Runājot par dzimumu līdztiesību uzņēmumos, uzmanība jāpievērš tam, ka tikai 3 % uzņēmumu vada sievietes, jo viņas saskaras ar diskrimināciju un šķēršļiem, kas liedz veidot karjeru un kļūt par vadītājām. Aizvien lielāks Parlamenta locekļu skaits piekrīt kvotu sistēmas ieviešanai, jo, ja uzņēmumi paši nespēj uzlabot dzimumu līdztiesību, tad kvotas ir jānosaka tiesību aktos. Es ceru, ka nākotnē mēs spēsim rast risinājumus un īstenot pasākumus, kas veicinās dzimumu līdztiesību un nodrošinās vienlīdzīgas iespējas sievietēm ģimenē un sabiedrībā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Pievēršoties šim jautājumam, es balsoju pret, jo, lai gan piekrītu vairākiem pieņemtajiem punktiem, ziņojumā ir iekļauti tādi aspekti, kuriem, manuprāt, tur nevajadzētu būt. Pēc piedzīvotās krīzes sieviešu darba apstākļi un iespējas iegūt darbu ir sarežģījušās. Tāpēc es piekrītu Eiropas Komisijas ziņojumā skartajam jautājumam, kas saistīts ar nepieciešamību integrēt dzimumu līdztiesību visās politikās un bērnu izglītībā Eiropā jau no paša sākuma. Ir jāturpina vardarbības pret sievietēm apkarošana, un ir jāveic preventīvi pasākumi, īstenojot sabiedrības informācijas kampaņas un izmantojot mācības skolās. Tomēr es nepiekrītu kvotu sistēmas ieviešanai privātajā sektorā, mazāk aizsargāto sieviešu sarakstiem vai garantētajai minimālajai algai, jo to ieviešana, manuprāt, nav iespējama.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Starptautiskajā sieviešu dienā, 8. martā, es vēlos apsveikt *Nedelcheva* kundzi sakarā ar viņas ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību. Es piekrītu viņas vērtējumam, ka šī ekonomikas un finanšu krīze ir īpaši smagi skārusi sievietes. Viss norāda uz to, ka, *inter alia*, nodarbinātības, veselības, izglītības un sociālās palīdzības jomās sievietes daudz asāk un ilgāk izjutīs krīzes radītās sekas nekā vīrieši.

Kas attiecas uz ienākumiem, darba vidi un darbā pieņemšanas apstākļiem, kā arī iespēju iegūt darbu, sieviešu stāvoklis, šķiet, pasliktinās ātrāk nekā vīriešu stāvoklis. Tāpēc ir jārod jaunas iespējas un jāstiprina līdztiesības sinerģijas starp dzimumiem, kā rezultātā tiks veicināta stimulējoša atveseļošanās un ekonomikas izaugsme. Tā kā 2010. gads bija Eiropas gads nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, es atzinīgi vērtēju atsauci uz nabadzības apkarošanu, īpašu uzmanību vēršot uz mazāk aizsargātajām sievietēm. Man žēl, ka Parlamenta kreisie te ir iejaukuši arī strīdu par abortiem un nav ņēmuši vērā to, kas ir Eiropas Savienības jurisdikcijas.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību, ar ko no jauna tiek pausts Eiropas Parlamenta aicinājums noteikt Eiropas gadu, kas būtu veltīts pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai, jo tā skar aptuveni 20–25 % sieviešu viņu dzīves laikā, turklāt ziņojumā ietverts aicinājums izstrādāt direktīvu par vardarbību pret sievietēm. Ekonomikas krīze ir radījusi nopietnas sekas sievietēm, kurām nabadzība draud vairāk nekā vīriešiem. Patiesi, sievietēm ES vidēji maksā par 18 % mazāk nekā vīriešiem, kuri veic tādu pašu darbu, turklāt dažās dalībvalstīs šis skaitlis pārsniedz 25 %; turklāt sievietes biežāk tiek pieņemtas darbā ar nedrošiem nosacījumiem un/vai uz nepilnu slodzi. Papildus tam sievietes arī retāk pieņem darbā pēc tam, kad tās reiz ir zaudējušas darbavietu. Tāpēc vēlāk viņām ir mazākas pensijas. Ir jānovērš dzimumu

stereotipi, tomēr ar to vien nepietiek. Šāda nelabvēlīga stāvokļa novēršanai neapšaubāmi nepieciešami nopietni valsts ieguldījumi aprūpes iespējās. Tomēr Barcelonas padomes mērķi bērnu aprūpes jomā ir vēl tikai sasniedzami, un tas visvairāk kaitē ģimenēm ar maziem ienākumiem. Lielākam skaitam sieviešu ir jādod iespēja visos politikas pārstāvniecības līmeņos Eiropā. Dzimumu līdztiesība nav tikai taisnīguma aspekts, bet arī priekšnoteikums sociālajai un ekonomikas attīstībai.

Karima Delli (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju balsojumu par ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību. Piemēram, attiecībā uz atalgojumu jāteic, ka, neraugoties uz nepārtrauktiem pasākumiem tiesību aktu jomā par šo jautājumu Eiropas Savienības līmenī, sievietes joprojām pelna par vidēji 18 % mazāk nekā vīrieši, kas veic to pašu darbu Eiropas Savienībā. Tāpat es vēlos uzsvērt, ka mums Parlamentā ilgi vajadzēja cīnīties par to vien, lai varētu tikt pieminētas tādas pamattiesības kā piekļuve kontracepcijas līdzekļiem. Šāda veida debātes nepalīdz uzlabot Eiropas tiesību reputāciju.

Laimīgā kārtā galīgais ziņojums ir labs dokuments. Tajā izvirzīts mērķis līdz 2020. gadam līdz mazāk nekā 5 % samazināt atalgojuma atšķirības, un tajā dalībvalstis tiek īpaši aicinātas darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka tiek īstenots princips „vienāds atalgojums par vienādu darbu”, paredzot sankcijas tām dalībvalstīm, kuras šo prasību neīsteno. Ziņojumā pausts aicinājums izvirzīt saistošus mērķus, lai garantētu līdztiesību atbildīgu uzņēmumu, valsts administrācijas un politisku struktūrvienību amatu ieņemšanā.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Šodien, 2011. gada 8. martā, Starptautiskās sieviešu dienas simtgadē Parlamenta pienākums bija ar balsu vairākumu pieņemt ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā 2011. gadā. Lai gan dzimumu līdztiesības princips ir iestrādāts Līgumā un Pamattiesību hartā, mēs nevaram nemanīt to, ka šis mērķis tomēr nav sasniegts. Gan attiecībā uz darbu, jo daudz vairāk sieviešu nekā vīriešu strādā pagaidu darbu, gan attiecībā uz atalgojumu, jo sievietes pelna vidēji par 18 % mazāk nekā vīrieši, kas strādā tādas pašas atbildības darbu, gan arī attiecībā uz karjeras iespējām sievietes joprojām aizkavē slavenais „stikla jumts”. Turklāt sievietes tiek sodītas par to, ka viņām ir bērni.

Sūdzību saraksts ir garš. Ziņojumā, par kuru šodien balsojām, minētas konkrētas atbildes, piemēram, saistošu mērķu noteikšana dalībvalstīm, paredzot sankcijas par saistību neievērošanu, kā arī kvotu noteikšana (nepieciešams kaitējums), lai nedaudz uzlabotu mūsu centienus pēc līdztiesības. Mēs ceram, ka kādu dienu vairs nevajadzēs katru gadu īpašu dienu veltīt vairāk nekā pusei pasaules iedzīvotāju.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā jau Parlamentā esmu teicis: „Pret vīriešiem un sievietēm ir jāizturas godīgi, piešķirot viņiem vienādas tiesības, tomēr ņemot vērā arī viņu vajadzības. Runājot par sievietēm, tas jo īpaši attiecas uz tādām jomām kā atbalsts mātēm, darba un ģimenes dzīves savienošana.” Tāpēc esmu gandarīts, ka, *inter alia*, pamanu šeit bažas par māšu tiesību aizstāvību un palīdzību vecāka gadagājuma cilvēkiem mājās, jo šos pienākumus ģimenē visbiežāk veic sievietes, kā rezultātā viņām ir grūti atrast darbu. Tomēr, lai gan es atzīstu, ka dažas referentes vīzijas ir ļoti vērīgas, es nepiekrītu viņai tajā, ka dzimumu līdztiesību var panākt, ieviešot kvotu sistēmu. Kvotas noniecina tās sievietes, kuras konkrētā amatā nonāks sava dzimuma, nevis prasmju, spēju vai piemērotības dēļ. Tāpēc šādu sistēmu nevar vēlēties piemērot privātuzņēmumiem. Visbeidzot es stingri aizstāvu subsidiaritātes principu un uzskatu, ka daudzi šajā ziņojumā analizētie jautājumi — kaut arī svarīgi un atbilstoši — ir tomēr jāatstāj dalībvalstu jurisdikcijā. Tāpēc es balsoju pret ziņojumu.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Šā ziņojuma mērķis ir paātrināt procesu tādu apstākļu radīšanai, kas nodrošinās vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā. Šodien tiek atzīmēta Starptautiskās sieviešu dienas simtgade, un es vēlētos sveikt visas sievietes, kuras pēdējos simts gadus ir cīnījušās par sieviešu tiesību atzīšanu un dzimumu līdztiesību. Tāpat vēlos paust solidaritāti ar visām sievietēm, kas kļuvušas par vardarbības upuriem, kā arī ar tām, kuras nupat Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā cīnījās par savu tautu pašnoteikšanos. ES ir vienmēr pirmā aizstāvējusi sieviešu tiesības, tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka tika pieņemts šis ziņojums, kura mērķis ir novērst daudzas joprojām pastāvošās pretrunas, piemēram, atalgojuma atšķirību, piekļuvi izglītībai un nodarbinātībai, privātās un profesionālās dzīves savienošanas grūtības, kā arī tālumu no lēmumu pieņemšanas pozīcijām. Tāpēc es ceru, ka ES teoriju pārvērtīs praksē un radīs iespēju sievietēm parādīt savu vērtību.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Īpaša nozīme ir tam, ka debātes un balsojums par šo ziņojumu, kura mērķis ir vērst uzmanību uz pastāvošo nevienlīdzību un diskrimināciju, notiek Starptautiskajā sieviešu dienā, kuras simtgade tiek atzīmēta 2011. gadā. Pēdējos simt gados ir bijušas daudzas cīņas. Tāpat ir bijušas daudzas uzvaras. Tomēr ar tām nav bijis gana, lai izskaustu pastāvošo nevienlīdzību un diskrimināciju attiecībā uz iespējām iegūt darbu, kas garantē tiesības, attiecībā uz atalgojuma atšķirībām, kuras atspoguļojas arī pensiju apmērā, attiecībā uz karjeras un profesionālo sasniegumu gūšanas grūtībām, kā arī attiecībā uz šķēršļiem, kas liedz ieņemt vadošos un lēmumu pieņemšanas amatus ekonomiskajā, sociālajā un politikajā darbībā; ekonomikas un sociālās krīzes laikā šī situācija mēdz pasliktināties.

Sievietes joprojām diskriminē par to, ka viņas ir mātes un darba ņēmējas, un tas 21. gadsimtā ir apkaunojoši. Tāpēc ir jāturpina pieprasīt nevienlīdzības un diskriminācijas izskaušanu, kas apturēs neoliberālu politiku īstenošanu, kā arī ir jāturpina pieprasīt nopietnu saistību uzņemšanos pret alternatīvu politiku, kurā cilvēktiesību jautājums un līdztiesība ir galvenie aspekti ES lēmumu pieņemšanā un politikā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Šajā dienā, kas saistīta ar sieviešu cīņu par viņu tiesību atzīšanu un izmantošanu, bezdarbs un nestabilu darbavietu skaits palielinās, kas ir pārsteidzoši, gluži tāpat kā mazās algas un diskriminācija atalgojuma un māšu stāvokļa ziņā, kas skar darba ņēmējas. Tas viss izpaužas īpaši šokējoši un nepieņemami attiecībā uz jauno paaudzi, piemēram, Portugālē.

Tas izraisa lielāku nabadzību sieviešu vidū. Īpaši grūti ir personām ar invaliditāti, imigrantēm un pensionārēm, kā arī sievietēm, kas saņem mazu algu, tāpat grūti ir sievietēm lauku kopienās, kuras bērņus audzina vienas pašas.

Lielākā daļa no 85 miljoniem cilvēku, kas Eiropas Savienībā dzīvo nabadzībā, ir sievietes. Nabadzības rādītājs sieviešu vidū pārsniedz 18 %. Tāpēc ļoti svarīgi ir novērst tādus pasākumus, kas, aizbildinoties ar krīzi, tiek īstenoti un apdraud sieviešu tiesības uz līdztiesību un nepieciešamo ekonomisko un sociālo kohēziju.

Ir pienācis laiks par prioritāti izvirzīt sievieti un viņas tiesības, līdztiesību, ekonomisko un sociālo kohēziju, lai mūsu sabiedrība kļūtu labāka un mēs patiešām varētu ievērot cilvēktiesības un konsolidēt panākumus, ko sievietes ir palīdzējušas gūt mūsu civilizācijai.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski. – (FR)* Vienādas iespējas un nediskriminācija nenožīmē izskaust un noliegt vīriešu un sieviešu personību, nākotnes cerību un pasaules skatījuma atšķirības un komplementaritāti. Norādīt uz to nenožīmē izplatīt stereotipus. Ja cīņu ved

līdz galam, tad filozofija par dzimumu nenošķiršanu noved tikai un vienīgi pie absurduma. Tā raisa tādu absurdumu, kā šīs pēdējās ieliktais „tiesības” sievietēm strādāt pa naktīm vai būt spiestām to darīt. Sociālā ziņā šis ir regresīvs solis. Tās ir jūsu tiesības. Tas ir tāds pats absurdums kā Francijas lēmums piešķirt vīriešiem papildu termiņu pensijai; līdz šim šādas tiesības bija tikai sievietēm, un tas kaut nedaudz kompensēja ar karjeru saistītās problēmas, ko sievietēm, iespējams, radīja mātes stāvoklis un laiks, ko viņas veltīja bērnu audzināšanai.

Tas ir absurdi, jo apdraud šo sieviešu priekšrocību. Tāpat absurds ir Eiropas Kopienu tiesas nesenais lēmums, ar ko nosaka, ka statistikā reģistrētās atšķirības starp vīriešiem un sievietēm nedrīkst ņemt vērā apdrošināšanas prēmiju aprēķinā, lai gan tieši šīs atšķirības ir risku aprēķina pamatā. Dāmas, šādi jums tiek atņemta neliela finansiāla priekšrocība, kas radusies tāpēc, ka esat uzmanīgākas autobraucējas un dzīvojat ilgāk. Ar ko gan beigsies šis „dzimumu līdztiesības” talibānisms?

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Es balsošu par šo ziņojumu, īpaši tāpēc, ka tas ļoti apņēmīgi un konkrēti veicina pamatprincipu, proti, sieviešu un vīriešu līdztiesību. Bēdīgi, ka, neraugoties uz neskaitāmiem pasākumiem un pētījumiem par šo jautājumu, daži valstu tiesību aktu izstrādātāji joprojām neņem vērā diskriminācijas radīto destruktīvo ietekmi, kas tikai palielina dzimumu nevienlīdzību un apdraud Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanu. Ņemot vērā atšķirību, kas starp vīriešiem un sievietēm pastāv saistībā ar nodarbinātības līmeni, darba stundām, atalgojumu un piekļuvi vadošajiem amatiem, es aicinu dalībvalstis rūpīgāk ieviest pret diskrimināciju un mocīšanu vērstu praksi. Ieinteresētās puses ir jāpiesaista jau pilsoniskās līdzdalības līmenī, izmantojot informatīvas kampaņas, nevalstiskās organizācijas, kā arī formālākus instrumentus, piemēram, iekļaujot īpašus nosacījumus koplīgumos un valstu tiesību aktos dzimumu līdztiesības jomā.

Es piekrītu dažādajiem jautājumiem, kas uzsvērti šajā ziņojumā, piemēram, par iekļaujošu un sievietēm paredzētu pasākumu stiprināšanu, par sieviešu klātbūtnes nodrošināšanu atbildīgos amatos, par nodarbinātību un taisnīgu ienākumu sadali, par vairāk kvalitatīvu darbavietu izveidošanu, par iespēju saņemt kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus un par sociālās labklājības uzlabošanu. Tomēr, neraugoties uz to, es nevaru atbalstīt tos punktus, kuros tiek veicināti aborti.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Esmu ļoti gandarīta par šīs rezolūcijas pieņemšanu Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā. Patiesi, lai gan vienāda atalgojuma princips vīriešiem un sievietēm ir noteikts ES līgumos, mēs redzam, ka sievietes pelna par 17,8 % mazāk nekā vīrieši. Šī nevienlīdzība izpaužas visās sabiedrības jomās, piemēram, tikai 3 % lielāko uzņēmumu vada sievietes, turklāt tieši sievietes vissmagāk skar bezdarbs un pagaidu nodarbinātība. Tāpēc tiek lēsts, ka 2008. gadā 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs 17 % sieviešu dzīvoja nabadzībā. Joprojām ir jāveic vēl citi pasākumi, piemēram, jāveicina labāka pienākumu sadale ģimenē un labāka sieviešu aizsardzība pret vardarbību ģimenē. Visi dati liecina, ka tagad ir nepieciešami saistoši pasākumi. Tāpēc es izlēmu balsot par kvotu noteikšanu, lai gan būtībā es esmu pret šo ideju, kā arī izlēmu balsot par pozitīvas diskriminācijas politiku ekonomikā un politikā. Mums jāatzīst, ka mēs nepanāksim nekādu līdztiesību, ja mūsu rīcībā nebūs politikas, kuras pamatā ir patiesa vēlme mainīt situāciju.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Katru gadu Starptautiskā sieviešu diena sniedz iespēju izvērtēt sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā. Neapšaubāmi, ir gūti nozīmīgi panākumi, tomēr ir skaidrs, ka mums nav izdevies pilnībā nodrošināt līdztiesību ne realitātē, ne cilvēku domāšanā. Tomēr līdztiesība ir priekšnoteikums ES mērķu īstenošanai izaugsmes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas jomās. Tāpēc es balsoju

par šo ziņojumu, kurā uzsvērtā nepieciešamība rast risinājumu krīzes ietekmei uz sieviešu dzīvi un kompensēt to. Tāpat ziņojumā uzsvērtā izglītības loma, un Eiropas Savienībai tiek pausts aicinājums apkarot sieviešu nabadzību un pret sievietēm vērstu visu veidu vardarbību. Manuprāt, vēl kādu būtisku aspektu šajā ziņojumā var lasīt 66. pantā, kurā apliecinātas sieviešu tiesības izmantot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem. Neaizmirsīsim, ka 11 ES valstīs aborti nav pilnībā atļauti.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo pašreizējā finanšu, ekonomikas un sociālā krīze ārkārtīgi spēcīgi un negatīvi ietekmē bezdarba līmeni, dzīves apstākļus un mūsu sabiedrību kopumā. Šī krīze ļoti smagi ir skārusi sievietes, īpaši attiecībā uz viņu darba apstākļiem, iespējām iegūt darbu un dzimumu līdztiesību. Neatkarīgi no tā, vai biržas sarakstos minētu uzņēmumu valdēs vai politikā, sievietēm ir jābūt iespējai ieņemt amatus atbilstoši viņu prasmēm. Dažkārt sievietēm tiek liegta iespēja ieņemt atbildīgus amatus, kā rezultātā viņu iegūtā izglītība neatbilst viņu stāvoklim. Tā kā 2010. gads ir noteikts par nabadzības apkarošanas Eiropas gadu, īpaša uzmanība ir jāpievērš vismazāk aizsargātajām sievietēm. Ja neaizsargātības cēlonis ir invaliditāte vai migrantes statuss, ir jāparedz īpaši pasākumi, lai veicinātu viņu sociālo iekļaušanos. Lai veicinātu līdztiesību, ir jāapkarro arī pret sievietēm vērstā vardarbība. Nedrīkst aizmirst, ka jebkāda veida fiziska, psiholoģiska vai seksuāla vardarbība, neskatoties uz tās smagumu, ir jāapkarro un jānosoda. Atzīmējot Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu, vēlos nodot sveicienus visām sievietēm.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es balsoju pret aicinājumu nodrošināt ērtu piekļuvi abortam, kā minēts oriģinālās redakcijas 66. pantā. Lai gan es atzīstu, ka ikvienai personai ir tiesības lemt pār savu ķermeni, es uzveru to, ka jebkurš lēmums veikt abortu nozīmē arī to, ka tiek pieņemts lēmums pārtraukt cita cilvēka dzīvību. Turklāt šāds lēmums jāpieņem abiem vecākiem vienprātīgi (izņemot nopietnu slimību gadījumus vai izvarošanas gadījumā). Tāpēc aicinājums nodrošināt ērtu piekļuvi abortiem ir maldinošs un dod sabiedrībai vēstījumu, ka abortu var izmantot kā kontracepcijas līdzekli, un tādā gadījumā nekādas morālās vai ētiskās vērtības nav jāņem vērā.

Mūsdienās eiropieši ir labāk informēti, un saņem veselības aprūpes pakalpojumus ir vieglāk nekā jebkad, tāpēc mums ir jāatbalsta atbildīga rīcība, kas ietver arī atbildības uzņemšanos par padarīto. Aicinājums nodrošināt ērtu piekļuvi abortiem rada pretēju ietekmi un nemudina uzņemties atbildību. Pārāk bieži aborts tiek izmantots, lai izklūtu no sarežģītas situācijas. ES nevajadzētu atbalstīt šādu rīcību, tai vajadzētu nodrošināt subsidiaritāti dalībvalstīm.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kurā norādīts, ka ir jānostiprina dzimumu dimensija cīņā pret nabadzību. Tā kā 2010. gads ir noteikts par nabadzības apkarošanas Eiropas gadu, īpaša uzmanība ir jāpievērš vismazāk aizsargātajām sievietēm. Ja neaizsargātības cēlonis ir invaliditāte, migrantes statuss vai piederība minoritātei, ir jāparedz īpaši pasākumi, lai veicinātu viņu sociālo iekļaušanos.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Es atbalstu šā ziņojuma secinājumus gan kā Parlamenta locekli, gan kā ārsts. Pret sabiedrību vērstā politika, ko īsteno lielākā daļa ES dalībvalstu valdību, un tās radītais kaitējums agrāk vai vēlāk gūs izpausmi daudzu sociāli vājāku iedzīvotāju grupu veselībā, īpaši sieviešu. Iepriekš minēto ziņojumu es atbalstīju, jo man radās bažas par pašreizējo un nākamo Eiropas iedzīvotāju veselīgu attīstību, jo iedzīvotāju skaits ir tieši proporcionāls veselības kvalitātei un pilnīgai sociālai sieviešu līdztiesībai. Ja mums rūp Eiropas nākotne, citiem vārdiem sakot, ES dzīvotspēja un attīstība,

tad mēs nevaram mēģināt atrisināt problēmas, nenodrošinot līdztiesību sievietēm. Novērtēt šo jautājumu par zemu nozīmē neņemt vērā 50 % ES iedzīvotāju tiesības. Galu galā tas var nozīmēt to, ka daudzi iedzīvotāji tiek attālināti no ES, par spīti tam, ka stratēģijā „Eiropa 2020” ir iekļauts risinājums šīm problēmām. ES veido vīrieši un sievietes. Viņi iemieso tās potenciālu un radošo attīstību. Kamēr nabadzība un sociālā atstumtība skars gandrīz katru sesto iedzīvotāju, kā liecina statistiskie pētījumi ES, mūsu, Parlamenta deputātu, uzdevums būs ne tikai pārbaudīt Komisiju un dalībvalstis, bet arī izdarīt efektīvu spiedienu to īpašo pasākumu īstenošanai, kuri pieņemti, lai cīnītos pret nabadzību, pret sabiedrību vērsto izmaksu samazināšanu un turpmāku pagrimumu sociālajā jomā, īpaši attiecībā uz sievietēm.

Clemente Mastella (PPE), *rakstiski*. – (IT) Pašreizējā finanšu krīze ārkārtīgi spēcīgi un negatīvi ietekmē bezdarba līmeni un mūsu līdzpilsoņu, īpaši sieviešu dzīvi. Tikai padomājiet par viņu darba apstākļiem, iespējām iegūt darbu vai viņu vietu sabiedrībā kopumā.

Eiropas Komisija 2010. gada ziņojumā precīzi norādīja problēmas, kas vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā ir jāatrisina, uzsverot to, ka šī krīze ir jāuztver kā iespēja izvērtēt vīriešu un sieviešu īpašās lomas sabiedrībā, īstenojot stratēģiju to pilnīgai integrācijai visās politikas nostādnes. Šāds līdztiesības ideāls būtu jāsasniedz ar konkrētiem un stabiliem pasākumiem, īpaši izglītības jomā.

Mēs uzsveram to, cik svarīga ir sieviešu klātbūtne lēmumu pieņemšanas amatos, ko tradicionāli ieņem vīrieši. Lai veicinātu līdztiesību, ir jāapkaro arī pret sievietēm vērsta vardarbība. Nedrīkst aizmirst, ka jebkāda veida fiziska, psiholoģiska vai seksuāla vardarbība, neskatoties uz tās smagumu, ir jāapkaro un jānosoda. Ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošana nozīmē izpratnes veicināšanas kampaņu īstenošanu un bērnu un jauniešu informēšanu par apdraudējumu, ko rada vardarbība.

Marisa Matias (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā uzsvērtā nepieciešamība par prioritāti izvirzīt vīriešu un sieviešu atalgojuma atšķirības likvidēšanu, kā arī aizstāvēts princips „vienāds atalgojums par vienādu darbu”. Es balsoju par šo ziņojumu arī tāpēc, ka tajā tiek pausts aicinājums Komisijai, Padomei un dalībvalstīm galvenokārt atbalstīt saistošus pasākumus, nevis nesaistošas stratēģijas dzimumu līdztiesības jomā, kā arī īpašu uzmanību veltīt mazāk aizsargātām sieviešu grupām, proti, sievietēm ar invaliditāti, vecākām sievietēm, migrantēm, lesbietēm, biseksuālēm un transpersonām, etnisko minoritāšu pārstāvēm, kā arī mazizglītotām vai neizglītotām sievietēm un sievietēm, kuras atbild par apgādājamiem cilvēkiem, sievietēm ar invaliditāti un vientuļām mātēm.

Tāpat ziņojumā tiek pausta nepieciešamība nodrošināt to, ka sievietes var brīvi īstenot savas seksuālās un reproduktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem. Tāpat es nosodu visa veidu vardarbību pret sievietēm. Diemžēl 2011. gada 8. martā šāds ziņojums ir nepieciešams.

Erminia Mazzoni (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šā gada ziņojums par sieviešu un vīriešu līdztiesību galvenokārt veltīts ekonomikas krīzes ietekmei uz sievietēm, uzsverot krīzes skartās kritiskās jomas.

Nedelcheva kundze ir izvēlējusies sniegt priekšlikumus, nevis tikai apsūdzēt un runāt par viktimizāciju. Mērķtiecīgas rīcības sākuma punkts ir no sieviešu darba tirgus gūtas ekonomiskās informācijas analīze, šī informācija ir negatīva. Iepriekšējie pētījumi ir pierādījuši, ka izteiktāks sieviešu sociāli ekonomiskais vājums ietekmē ekonomiku un rada

ievērojamus zaudējumus sistēmai. Tāpēc ir jāisteno rīcība, kas, lai gan paredzēta atšķirību novēršanai, ir vērsta pret sabiedrību vispār, jo tā paredz veikt sistēmiskus pasākumus.

Es neatbalstu to ziņojuma daļu, kurā minēta sieviešu seksuālo tiesību veicināšana, īpaši daļa, kurā tiek atkārtoti apliecināts nodoms nodrošināt „ērtu” piekļuvi abortiem — īpaši ņemot vērā Parlamenta negatīvo balsojumu par *Silvestris* kunga iesniegto mutisko grozījumu, kura mērķis bija ieviest atsauci nedzimušā bērna aizsardzībai. Šis jautājums ir delikāts, un to nevar ierosināt ar apšaubāmi interpretējamiem saukļiem. Es nepiekrītu tam, ka sieviešu brīvību un sociālo progresu var panākt, veicot abortus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) *Nedelcheva* kundzes ziņojums atklāj sāpīgu novērojumu par ES attīstību attiecībā uz sieviešu un vīriešu līdztiesību. Skumīgi, ka mums vajadzēja gaidīt līdz 8. martam, lai atcerētos to, ka 50 % Eiropas iedzīvotāju ir sievietes un ka Eiropā tiek noniecinātas viņu tiesības uz līdztiesību.

Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo tajā ir pausta vēlme ieviest saistošus pasākumus vienādu tiesību nostiprināšanai. Tomēr man ir žēl, ka tajā pausts arī lepnums par stratēģiju „Eiropa 2020” un pensionēšanās vecumu 64 gados, un ka tajā ir teikts „ģimene ir mūsu sabiedrības pamats”. Mūsu sabiedrības pamats ir valstspiederība un likums. Man ir jānosoda šis process, kura mērķis ir panākt to, ka mēs norijam pret sabiedrību vērstas un kultūras ziņā regresīvas zāles, kas izmērcētas nespēcīgi labos nodomos.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Šodien, otrdienā, 2011. gada 8. martā, es balsoju par *Nedelcheva* kundzes ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā. Ziņojumā norādītas bažas par nepietiekamu dalībvalstu progresu vīriešu un sieviešu līdztiesības nodrošināšanā. Tāpēc tiek pausts aicinājums dalībvalstīm izveidot mehānismus, lai apkarotu šo nevienlīdzību.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Sieviešu un vīriešu līdztiesība ir Eiropas Savienības pamatprincips. Diemžēl pat mūsdienās sieviešu un vīriešu vidū vairākās jomās pastāv nevienlīdzība. Turklāt sieviešu darba apstākļus, iespējas iegūt darbu, sieviešu vietu sabiedrībā un atalgojumu nopietni ietekmējusi pašreizējā finanšu, ekonomikas un sociālā krīze.

Vīriešu un sieviešu līdztiesībai nodarbinātības jomā patiešām ir jākļūst par realitāti. Ir obligāti jāuztur līdztiesības politika, un tās budžetu nekādā gadījumā nedrīkst samazināt. Tāpat vīriešu un sieviešu līdztiesības aspekts ir jāiekļauj visās politikās, īstenojot konkrētus un ilgtspējīgus pasākumus, īpaši izglītības, apmācības un profesionālās orientācijas jomās.

Turklāt sievietēm ir jābūt nozīmīgai lomai lēmumu pieņemšanas vidē uzņēmumu valdēs vai politikā. Visbeidzot es nevaru nepieminēt šausmīgo postu, ko rada pret sievietēm vērsta fiziska, psiholoģiska un seksuāla vardarbība. Šie zemiskie noziegumi, neatkarīgi no to nopietnības, ir aktīvi jāapkaro.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Šodien Starptautiskās sieviešu dienas simtgadē un saistībā ar balsojumu par ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību, es sev jautāju, kas gan tā ir par sabiedrību, kura spēj sev liegt 50 % savas inteliģences un enerģijas!

Tomēr tieši tādā pasaulē mēs dzīvojam, tikai negribam, lai tāda tā būtu arī turpmāk. Es gribētu, lai tiek izsludināta vispārēja līdztiesības veicināšanas kampaņa. Paskatoties uz to, cik lielas naudas summas tiek ieguldītas jaunu sieviešu apmācībā, var redzēt, ka atšķirība cilvēku darba dzīvē kļūst aizvien lielāka.

Tas ir nepieņemami, un tieši tāpēc es atbalstu šo ziņojumu, par kuru mēs balsojam; tajā uzsvērtas visas grūtības, ar kurām saskaras sievietes. Cīņa, kas mums jāizcīna, nav labējo vai kreiso cīņa, tā ir cīņa, kurā visiem, gan sievietēm, gan vīriešiem, ir jāsadarbojas.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par pantiem, kuros minētas sieviešu tiesības uz reproduktīvo veselību un brīvību veikt abortu. Esmu Parlamenta deputāts no valsts, kurā vairāk nekā 25 gadus bija aizliegts pārtraukt grūtniecību, tāpēc labi zinu to, cik svarīgas ir šīs tiesības un cik nopietnas sekas var radīt jebkāda to apšaubīšana.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Tas, kas sievietēm patiešām ir vajadzīgs, ir īsta brīvība attiecībā uz dzīves izvēlēm; viņām ir jābūt pārliecinātām par to, ka neviens viņu lēmums netiks uzskatīts par mazāk vērtīgu. Tādēļ ļoti svarīgi būtu noteikt ģimenes nodokļa dalīšanu visās dalībvalstīs, lai tādējādi ģimenes institūcija nekļūtu par nabadzības slazdu. Tomēr sieviešu kvotu noteikšana nav pareizais solis. Darbs jāsāk tajās jomās, kur sievietes atrodas patiešām nelabvēlīgā situācijā; mums jāpievēršas jautājumam par neapmaksāto aprūpētāju stāvokli, nepilnas slodzes darbu, kā arī to daudzo sieviešu nožēlojamo stāvokli, kuras smagi strādā, lai spētu izpildīt ģimenes un karjeras prasības. Nekas no tā visa nav minēts šajā ziņojumā, tāpēc es balsoju pret to.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Gada ziņojumā par sieviešu un vīriešu līdztiesību 2010. gadā uzsvērtā nepieciešamība Eiropai uzņemties saistības dzimumu līdztiesības nodrošināšanai ekonomikas krīzes laikā, kas draud iedragāt līdz šim veiktos pasākumus sieviešu tiesību atbalstīšanā. Bezdarbs un lejupslīde draud palielināt plaisu starp vīriešiem un sievietēm nodarbinātības jomā. Tāpēc *Nedelcheva* kundzes ziņojumā uzmanība vērsta uz aspektiem diskriminācijas novēršanai, proti, uz finanšu un ekonomiskā taisnīguma nodrošināšanu visiem iedzīvotājiem, tātad, attiecībā uz atalgojumu, ienākumiem un pensijām, un uz sieviešu kvotu palielināšanu ar mērķi panākt labāku pārstāvniecību un nostiprināt personiskās tiesības. Tomēr es uzskatu, ka, to darot, ir jāņem vērā subsidiaritātes princips un dažas tipiskās valstu iezīmes, kas, manuprāt, būtu jāaizstāv un jāaizsargā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā vispārējās krīzes situācija ietekmē lielāko daļu eiropiešu, tomēr visnopietnāk skar sievietes. Šajā sakarā bažas raisa tas, ka ievērojamie, tomēr lēni un sāpīgi gūtie sieviešu panākumi ES tiks būtiski mazināti, kas ne tikai tieši un netaisnīgi ietekmēs viņu dzīvi, bet arī visu sabiedrību, kura būtu veselīgāka un ar lielākām attīstības izredzēm, ja tiktu nodrošināta dzimumu līdztiesību. Tāpēc ir svarīgi turpināt ieguldīt līdztiesības politikā, tostarp arī ievērojot vīriešu un sieviešu līdztiesības principu attiecībā uz darba vidi, ienākumu līmeni, iespējām iegūt darbu un uz vietu sabiedrībā vispār. Runājot par līdztiesības politiku, jāņem vērā divi atšķirīgi, tomēr komplementāri aspekti, proti, viens, kad no ārpusies tiek radīti tādi apstākļi, kuri nodrošina dzimumu līdztiesības pastāvēšanu, un otrs, kad no iekšpuses tiek radīti apstākļi sieviešu atbrīvošanai no tā, kas viņas pakļauj. Tomēr, lai gan es piekrītu daudziem ziņojumā minētajiem secinājumiem, galīgajā balsojumā es atturējos, jo nepiekrītu vispārīgai brīvai piekļuvei abortam vai pieņemumam, ka aborts varētu būt kontracepcijas metode, jo tas nekādā ziņā tāds nav.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā uzsvērtā nepieciešamība par prioritāti izvirzīt vīriešu un sieviešu atalgojuma atšķirību likvidēšanu, kā arī aizstāvēts princips „vienāds atalgojums par vienādu darbu”. Tāpat ziņojumā pausts aicinājums Komisijai, Padomei un dalībvalstīm par prioritāti izvirzīt saistošus pasākumus, nevis nesaistošas stratēģijas dzimumu līdztiesības jomā, kā arī īpašu uzmanību veltīt mazāk aizsargātu sieviešu grupām, proti, sievietēm ar invaliditāti, vecākām sievietēm, migrantēm,

lesbietēm, biseksuālēm un transpersonām, minoritāšu pārstāvēm, kā arī mazizglītotām vai neizglītotām sievietēm un sievietēm, kurām ir apgādājāmie, sievietēm ar invaliditāti un vientuļajām mātēm. Tāpat ziņojumā uzsvērtā nepieciešamība panākt to, ka sievietes var brīvi īstenot savas seksuālās un reprodūktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem. Ziņojumā nosodīta arī visa veida vardarbība pret sievietēm. Diemžēl 2011. gada 8. martā šāds ziņojums ir nepieciešams.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – *Nedelcheva* kundzes iesniegtais Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas (FEMM) ziņojums tika pieņemts ar 366:200:32 balsīm. Mūsaprāt, ziņojuma projekts un galīgais rezultāts bija labs. Tas ir pozitīvs, jo tika pieņemti šādi lēmumi: līdz 2020. gadam samazināt atalgojuma atšķirību starp dzimumiem līdz 0,5 %; dalībvalstīm pareizi ieviest principu „vienāds atalgojums par vienādu darbu” (27. punkts); piemērot sankcijas dalībvalstīm, kuras to neievēro (27. punkts, oriģinālo grozījumu FEMM komitejā iesniedza Zaļo un Eiropas brīvās apvienības grupa); ieviest saistošus pasākumus, lai nodrošinātu vienādu sieviešu un vīriešu pārstāvību (53. punkts); noteikt kvotas, lai nodrošinātu paritāti uzņēmumu valdēs, ņemot Spāniju un Franciju kā piemērus (53. punkts); veikt saistošus pasākumus, lai nodrošinātu paritāti starp sievietēm un vīriešiem atbildīgos uzņēmumu, valsts administrācijas un politisko institūciju amatos (55. punkts); īstenot veselības un reprodūktīvās veselības tiesības, ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem (66. punkts).

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Lai gan šā ziņojuma pamatā ir apgalvojumi, kurus var apstiprināt, tajā tomēr manāma arī tendence tiekties pēc īpašu iedzīvotāju kategoriju atzīšanas, šajā gadījumā romu sieviešu; tiek uzskatīts, ka diskriminācijas dēļ viņas atrodas īpaši nelabvēlīgā situācijā. Mēs iebilstam pret to, ka likumīgās sieviešu prasības pēc uzmanības un atzīšanas darbavietā attiecībā uz vienādu līdzdalību darba tirgū, atalgojumu un iespēju ieņemt atbildīgu amatu, tiek pārvērsta rasu diskriminācijā.

Mēs nepiekrītam tam, ka Eiropas Savienības stratēģijā romu integrācijas jomā īpaša uzmanība dalībvalstīm būtu jāvelta sievietēm, jo, pirmkārt, pasākumam, kura mērķis ir veicināt sieviešu un vīriešu līdztiesību, nav nekāda sakara ar romiem, un, otrkārt, ja mēs runājam par tiem, kas visvairāk cieš diskriminācijas dēļ, tad, mūsaprāt, tās ir personas, kuras cieš romu bieži vien nelegālās uzturēšanās dēļ.

Tāpēc, kā arī ņemot vērā prasību atvieglot abortu veikšanu un ieviest sieviešu kvotas, mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE), rakstiski. – (DE) Attiecībā uz 66. punktu, manuprāt, izteiciena „ērtā piekļuve” izmantošana ir pārāk liela atļaušanās. Tomēr ir jādod iespēja veikt abortu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) Šodien balsojot, es apstiprināju daudzus svarīgus noteikumus ziņojumā par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010. Es gribu veltīt īpašu uzmanību jautājumam par paritāti uzņēmumos.

Šis solis ir ļoti svarīgs, lai nodrošinātu to, ka sieviešu pozīcijas uzņēmumu pārvaldības līmenī ir līdzvērtīgas vīriešu pozīcijām. Mūsu mērķis nav padarīt dzimumu par vienīgo vērā ņemamo kritēriju personas iecelšanai uzņēmuma valdē. Tomēr mēs vēlamies nodrošināt to, ka mērķtiecīgas sievietes, kuru kvalifikācija ir līdzvērtīga vīriešu kārtas sāncensiem arī tiek ieceltas amatos, ko parasti ieņem tikai vīrieši, jo, kā rāda pētījumi, tas varētu palīdzēt nodrošināt labāku un ilgtspējīgāku uzņēmuma vadību, un tādējādi tiktu gūti arī labāki finanšu rezultāti.

Bogusław Sonik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es balsoju par *Nedelcheva* kundzes ziņojumā ierosinātās rezolūcijas pieņemšanu, jo, manuprāt, dzimumu līdztiesība ir prioritārs jautājums. Es atbalstu secinājumus, ko izdarījusi referente, kura uzskata, ka pasākumi cīņai pret šo problēmu ir jāaktivizē Eiropas līmenī, piemēram, izstrādājot atbilstošas stratēģijas un paredzot finanšu instrumentus. Es uzskatu, ka īpaši novērtējami ir risinājumi, kas sniegti attiecībā uz izglītību un komunikācijām, kā arī tie, kuru mērķis ir izskaust atalgojuma atšķirību un nodrošināt iespēju ieņemt vadošos amatus.

Tomēr galvenā iniciatīva šajā jautājumā joprojām atrodas dalībvalstu rokās. Eiropas Parlamenta — ES pilsoņu pārstāvja — uzdevums ir izdarīt spiedienu uz valdībām, Eiropas Komisiju un ES Padomi, pieprasot veikt konsekventus un efektīvus pasākumus ar dialogu, kas norisinās ar cīņā par dzimumu līdztiesību iesaistītajām organizācijām.

Polijā jautājums par vienlīdzīgām tiesībām tiek plaši pārrunāts, tomēr, neraugoties uz paritātes principa ieviešanu vēlēšanu sarakstos, darāmā, piemēram, sociālajā jomā joprojām ir daudz. Manuprāt, manai valstij īpaši noderētu pamudinājums no ES.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir novērst dzimumu nevienlīdzību dalībvalstīs. Esmu vīlusies, apzinoties, ka Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā mani konservatīvie britu kolēģi izvēlējās neatbalstīt šo ziņojumu.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Ziņojums par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010 ir īpaši svarīgs, jo šodien tiek atzīmēta Starptautiskās sieviešu dienas simtā gadadiena. Ir skaidrs, ka Eiropā joprojām pastāv ievērojamas atšķirības starp vīriešiem un sievietēm. Ir jāaicina izstrādāt saistošus mērķus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu vīriešu un sieviešu pārstāvību atbildīgos amatos politikā un uzņēmumos. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Alf Svensson (PPE), *rakstiski*. – (SV) Šodienas balsojumā par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā 2010. gadā es balsoju pret, turklāt tieši šodien ir Starptautiskā sieviešu diena! Arī vairāki mani kolēģi no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas un citām grupām balsoja pret šo patstāvīgo ziņojumu, un katram bija savi iemesli tā rīkoties. Ļaujiet man īsumā paskaidrot savu iemeslu. Manuprāt, vislielākās problēmas rada tie punkti, kuros tiek aizstāvēta ideja par dalībvalstīm saistošiem mērķiem attiecībā uz dzimumu kvotām. Neņemot vērā to, ka šādā veidā ES pārkāpj dalībvalstu pašnoteikšanās tiesības, es iebilstu arī pret kvotu ideju vispār. It kā sievietes nevarētu tikt vērtētas atbilstoši viņu nopelniem tāpat kā vīrieši. Turklāt tekstā iekļauti arī punkti par minimālajiem ienākumiem; valstu vai starptautiskā līmenī šis jautājums ir neapšaubāmi jāizvērtē sociālajiem partneriem, nevis politiķiem. Iepriekš minētā dēļ es izlēmu balsot pret šo ziņojumu, ko Eiropas Parlaments tomēr pieņēma.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā 2010. gadā. Lai gan 59 % universitāšu absolventu ES ir sievietes, šāda proporcija neatspoguļojas politiskajā vai ekonomikas dzīvē. Eiropas Parlamentā tikai 35 % deputātu ir sievietes, valstu parlamentos tikai 15 % deputātu ir sievietes, un lielāko Eiropas uzņēmumu valdēs tikai 3 % priekšsēdētāju ir sievietes. Pārstāvības līmenis sievietēm ir svarīgs, jo tas iedvesmo sievietes plānot karjeru politikā un pieteikties atbildīgiem amatiem politiskās institūcijās, administrācijā vai finanšu iestādēs. ES pastāv 17 % atalgojuma atšķirība starp dzimumiem, un nav pietiekami daudz bērnodārzu bērniem līdz trīs gadu vecumam. Tas nozīmē, ka jaunas mātes biežāk slēdz pagaidu darba līgumus un viņām draud bezdarbs. Es aicinu īstenot pasākumus gan valstu, gan ES līmenī, lai veicinātu sieviešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā un atvieglotu piekļuvi valsts un

privātajam finansējumam. Tāpat mēs aicinām Komisiju mudināt dalībvalstis plašsaziņas līdzekļos vispār un īpaši reklāmu materiālos atbalstīt tāda sievietes tēla atspoguļošanu, kas veicina cieņu pret sievieti, pret viņas lomu daudzveidību un identitāti.

Thomas Ulmer (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tajā jau atkal tiek meklēta iespēja nodrošināt abortu veikšanu. Citādā ziņā šis dokuments piedāvā tikai trivialitātes.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju par *Nedelcheva* kundzes ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā. Abu dzimumu līdztiesība un vienāda attieksme pret tiem ir ES pamatprincips. Tomēr ilgstošā sabiedriskā apspriešana par sieviešu skaitu uzņēmumos, joprojām pastāvošās būtiskā atalgojuma atšķirība, kā arī nelabvēlīgā situācija, kādā sievietes bieži atrodas darbavietās, skaidri parāda to, ka dzimumu līdztiesības jomā darāmā joprojām ir daudz. Dalībvalstis tiek aicinātas uzskatīt šo krīzi par iespēju no dažādiem aspektiem izvērtēt savu īstenoto politiku un pastiprināt centienus šajā nozīmīgajā jomā.

Marina Yannakoudakis (ECR), *rakstiski*. – ECR grupa atzīst, ka pamatprincips, proti, vīriešu un sieviešu līdztiesība ir ietverts Eiropas līgumos, un katrai ES dalībvalstij šis princips ir jāievēro un jāuztur. Tomēr vairāku konkrētu iemeslu dēļ mēs nespējam balsot par šo ziņojumu. Pirmkārt, mēs būtiski iebilstam pret mērķu un kvotu noteikšanu ES līmenī sievietēm konkrētās profesijās; mēs uzskatām, ka tas ir jādara dalībvalstīm. Otrkārt, mēs nelabprāt pieņemam sirdsapziņas jautājumus politiskos ziņojumos un uzskatām, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā tiesību akti par abortiem un kontracepcijas līdzekļiem. Treškārt, ar nodarbinātību saistītie jautājumi, piemēram, pensijas, pensionēšanās vecums un atalgojums ir jānosaka valstu līmenī, un, lai gan mēs pilnībā atbalstām atalgojuma atšķirību likvidēšanu dzimumu starpā, mēs neuzskatām, ka ES uzdevums būtu izvirzīt preskriptīvus mērķus.

Ziņojums: Rovana Plumb (A7-0031/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kurā uzsvērtā smagā situācija 17 % Eiropas sieviešu, kas dzīvo nabadzībā, īpaši mātēm un gados vecākām sievietēm. Tajā arī uzsvērts, ka 16 dalībvalstīs sievietēm draud pat vēl lielāka nabadzība un ka viņu ieguldījums ekonomikā regulāri tiek nepienācīgi novērtēts un slikti apmaksāts. Ir jāatceras, ka viens no stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem ir samazināt nabadzību un ka tas ir panākams tikai ar sociālu un nodarbinātības politiku, ar ģimenes dzīves un darba savienošanu, nodrošinot, ka visām sievietēm ir nepieciešamie līdzekļi cieņas pilnai dzīvei.

Roberta Angelilli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Sievietes arvien vairāk apdraud nabadzības risks, īpaši sievietes ar īpašām vajadzībām, piemēram, vientuļās mātes, sievietes invalīdes un sievietes gados, kuras bieži saņem atalgojumu un pensijas, kas tikko pārsniedz minimālo iztikas līmeni. Nav vērts atkārtot, ka, lai novērstu un samazinātu nabadzības risku, sievietēm un vīriešiem jānodrošina līdztiesīga līdzdalība darba tirgū. Diemžēl Eiropas sievietes četrreiz biežāk nekā vīrieši strādā daļējas slodzes darbos, viņām ir terminēti līgumi, un viņas bieži ir nodarbinātas ēnu ekonomikā, kurai raksturīgs darba līgumu trūkums. Tomēr jautājumos saistībā ar nabadzības feminizēšanos ietilpst ne tikai darbs, bet arī bērnu aprūpes un gados vecu ļaužu aprūpes trūkums.

Dalībvalstis ir atbildīgas par īpašu programmu īstenošanu, lai veicinātu sieviešu aktīvu iekļaušanos vai reintegrēšanos darba tirgū un īpašas mūžizglītības iespējas, kuru nolūks ir dot nepieciešamās prasmes un kvalifikāciju. Vienlaicīgi sievietēm ar visnelabvēlīgākajiem

dzīves apstākļiem jānodrošina vienlīdzīga piekļuve valsts veselības sistēmām, kā arī ginekoloģiskai un dzemdniecības aprūpei un pienācīgiem mājokļiem, tiesiskumam, sportam un kultūrai.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šī rezolūcija piedāvā sieviešu nabadzības analīzi, kurai es piekrītu. Nav šaubu, ka bezdarbu rada nesenā ekonomikas krīze, bet to rada arī dažādi citi faktori, piemēram, stereotipi, atalgojuma atšķirība starp vīriešiem un sievietēm, slikts līdzsvars starp ģimenes un darba dzīvi, lielāks paredzamais dzīves ilgums utt. Šādā izpratnē es tāpat kā referente esmu priedzīga, ka ir radīts Eiropas mikrofinansēšanas instruments. Tā mērķis ir padarīt mikrofinansējumu vieglāk pieejamu un iegūstamu tām sievietēm, kurām ir grūtības iekļūt darba tirgū vai kuras vēlas kļūt pašnodarbinātas, vai izveidot savu mazo uzņēmējdarbību.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Vēsturiski izveidojies, ka tieši sievietēm draud vislielākā nabadzība — īpaši vientuļajām mātēm un sievietēm, kas vecākas par 65 gadiem. Ir aprēķināts, ka 36 % ir nabadzības līmenis sievietēm salīdzinājumā ar 11 % vīriešiem. Eiropas Savienībā gados vecākas sievietes ir visvairāk apdraudētas — viņām nabadzības līmenis ir 22 % salīdzinājumā ar 16 % vīriešiem — grūtību dēļ, ar kurām viņas sastopas, lai piekļūtu sociālajam nodrošinājumam un pensiju sistēmai.

Es balsoju par šo ziņojumu. Referente pareizi norāda, ka sieviešu nabadzība ir slēpta, jo sievietes ir divas trešdaļas no „neaktīvajiem” iedzīvotājiem. Es atzinīgi vērtēju to, kas ziņojumā teikts par nodrošinājumu, lai sievietes, kas aprūpē bērnus, slimniekus, gados vecus cilvēkus vai cilvēkus ar invaliditāti, neciestu šīs aprūpes dēļ, kura ir būtiska ģimenei un sabiedrībai.

Ir jābūt nodrošinātai pienācīgai sociālajai labklājībai, šīm sievietēm novecojot. Es piekrītu, ka stratēģijai „ES 2020” jāuzlabo līdztiesīga pārstāvība un līdzdalība darba tirgū, un pilnībā atbalstu nodarbinātības un sociālās politikas reformas, lai nodrošinātu sievietēm ekonomisku un sociālu līdztiesību.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Nabadzība Eiropas Savienībā joprojām ir milzīga problēma, un nabadzības apkarošana ir viens no Komisijas pieciem izmērāmajiem mērķiem, kas ierosināti stratēģijā „Eiropa 2020”. Stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu (sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa pret nabadzību) mērķis ir pasargāt cilvēkus no nabadzības riska, un tas īpaši ietekmē sievietes, nepilnas ģimenes un gados vecākus cilvēkus, kuriem draud lielāks nabadzības risks nekā pārējiem iedzīvotājiem. Sociālā nodrošinājuma un nodarbinātības politikas nozīme ir ļoti svarīga, lai samazinātu cilvēkiem nabadzības radītās ciešanas. Dalībvalstīm un Eiropas Savienībai jāvienojas par efektīvākiem pasākumiem, lai garantētu sabiedrības visneaizsargātāko grupu tiesības uz pienācīgu izglītību ar arodapmācību un universitātes studijām, kas ļautu viņiem labāk integrēties aktīvā darba tirgū un pārtraukt nabadzības risku.

Elena Băsescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par šo dokumentu. Šis ziņojums ierosina vairākus pasākumus sieviešu nabadzības apkarošanai Eiropas Savienībā. Es atbalstu daudzus no tiem, piemēram, elastīga darba laika ieviešanu veicināšanu sievietēm vai darba samaksas atšķirības samazināšanu starp dzimumiem par vienādu veikto darbu. Sievietes ir grūtā situācijā. Viņām jā rūpējas par māju, bērniem un vīru, vienlaicīgi strādājot. Sievietes bieži ir diskriminācijas upuri darbavietā vai vardarbības upuri; tās ir svarīgas problēmas, kas joprojām ir izplatītas Eiropas Savienībā. Realitāte faktiski ir briesmīga, īpaši laukos un romu sievietēm. Šajos apstākļos jāizmanto struktūrfondi, lai izveidotu programmas, kas

uzlabo sieviešu izredzes iekļūt darba tirgū. Šī darbība jāatbalsta, nodrošinot labāk pieejamu mikrofinansējumu, kā arī veicinot un attīstot sieviešu uzņēmējdarbības prasmes.

Regina Bastos (PPE), *rakstiski*. – (PT) Neskatoties uz pūlēm, kas tiek pieliktas, lai cīnītos par sieviešu un vīriešu līdztiesību, sievietēm šodien joprojām ir lielāks nabadzības risks (17 %) nekā vīriešiem (15 %); šī atšķirība ir lielāka gados vecākiem cilvēkiem (22 % sieviešu salīdzinājumā ar 17 % vīriešu). Augstāks nabadzības risks, kas ietekmē sievietes, daļēji rodas sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirības dēļ. Šī darba samaksas atšķirība Eiropas Savienībā joprojām svārstās ap 18 %, kas atsaucas uz ienākumiem visā dzīvēs gaitā, uz sociālo aizsardzību un uz pensijām.

Ziņojums, kas ir pelnījis manu atbalstu, aicina dalībvalstis ņemt vērā dzimuma dimensiju savos plānos par atlabšanu no lejupslīdes, veicinot un vairojot sieviešu nodarbinātību, elastīga darbalaika mērķtiecīgu iekļaušanu darba tirgū, darba samaksas vienlīdzību un nodokļu un pensiju sistēmu pārskatīšanu.

Sergio Berlato (PPE), *rakstiski*. – (IT) Nesenā ekonomikas un finanšu krīze ir radījusi vairākas negatīvas sekas, kas ir ietekmējušas dzīves standartu un pilsoņu, īpaši sieviešu, darba dzīvi. Sieviešu stāvoklis skaidri parādās statistikā: gandrīz 17 % Eiropas sieviešu dzīvo nabadzībā.

2010. gads tika pasludināts par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, tāpēc es uzskatu, ka šajā gadā uzsāktajās darbībās arī būtu jāņem vērā sociālās atstumtības risks, ko sievietes izjūt salīdzinājumā ar vīriešiem. Es uzskatu arī, ka, lai ļautu sievietēm, kuras vēlas veidot savu karjeru vai strādāt pilnu darba laiku, darba un privātās dzīves saskaņošanai jābūt galvenajam elementam sieviešu nabadzības apkarošanā un risku, kas apdraud sievietes, mazināšanā.

Struktūrfondi un jo īpaši Eiropas Sociālais fonds ir galvenie instrumenti, kas palīdz dalībvalstīm cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību. Tāpēc es vērsu Komisijas uzmanību uz iespēju līdzfinansēt vai nu īpašas programmas sieviešu aktīvas integrācijas vai reintegrācijas veicināšanai darba tirgū, vai mācību kursus, kuru nolūks ir apgūt konkrētu profesionālu kvalifikāciju.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es negatavojos balsot par šo ziņojumu nevis tajā izvirzīto mērķu dēļ, bet savas kolēģes aprakstīto metožu dēļ. Nabadzība 2011. gadā Eiropai ir sistēmiska slimība. Globālās ekonomikas krīzes apstākļos dažas grupas nepārprotami tika smagāk skartas nekā citas. Tomēr es neesmu pārliecināta, ka pieeja, kas par pamatu izvēlas dzimumu vai atsevišķas grupas, sola ideālu risinājumu. Tieši otrādi, šāda mēroga problēma jārisina, veidojot virtuālus lokus, kas nenodrošina labvēlīgus apstākļus dažiem, bet ietver visas ieinteresētās puses.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo mums jāpārvar sieviešu nabadzība, kas ir padziļinājusies lejupslīdes rezultātā. Lai gan ekonomikas un finanšu krīzei ir bijusi nozīmīga ietekme uz abu dzimumu pārstāvju bezdarba līmeni, krīze vismagāk ir ietekmējusi sievietes. Lejupslīdes gaitā dramatiski samazinājās atalgojums nozarēs, kurās pārsvarā strādā sievietes, vai sievietes zaudēja darbu pilnībā. Turklāt mazā atalgojuma dēļ sievietes, kas sasniegušas attiecīgo vecumu, saņem mazākas pensijas un līdz ar to bieži nonāk nabadzībā. Sieviešu nabadzība, kas kļuvusi sevišķi izplatīta lejupslīdē, īpaši nabadzība vientuļo māšu starpā, tieši ietekmē bērnu nabadzību, jo tagad aptuveni 20 miljoni bērnu Eiropā dzīvo nabadzībā. Ja netiks pieņemti īpaši pasākumi, lai palīdzētu samazināt sieviešu nabadzību, būs neiespējami samazināt bērnu nabadzību. Es vēlos uzsvērt,

ka mums jāņem vērā dzimumu dimensija gan Eiropas, gan valsts tiesību aktos. Eiropas Savienības dalībvalstīm jāattīsta speciālas programmas sieviešu iekļaušanai un tam, lai palīdzētu viņām atgriezties darba tirgū. Turklāt maternitātes atvaļinājums jāgarantē visām sievietēm. Diemžēl pašlaik gan mātes statuss, gan darbs mājās, rūpes par bērniem un veciem vai bezpalīdzīgiem cilvēkiem tiek pilnībā noniecināts. Es ceru, ka turpmāk dalībvalstis veiks pienācīgus pasākumus, lai pārvarētu sieviešu nabadzību un novērtētu sieviešu ieguldījumu ģimenes, sabiedrības un ekonomikas attīstībā.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, ko Parlaments apstiprināja dienā, kad mēs atzīmējam sievietēm veltītās dienas simtgadi. Neseni dati liecina, ka vēl šajā laikā 17 % Eiropas sieviešu joprojām dzīvo nabadzībā, turklāt viņas apdraud daudzi nelabvēlīgi apstākļi darba tirgū un sociālajā aizsardzībā. Vienlaicīgi sieviešu ieguldījums ģimenes, sabiedrības un ekonomikas attīstībā regulāri netiek pietiekami novērtēts un apmaksāts.

Saskaņā ar Komisijas ikgadējo ziņojumu sievietes vairāk apdraud nabadzības risks un tā rezultātā sociālā atstumtība, īpaši sievietes gados, no kurām 2008. gadā 22 % saskārās ar nabadzības risku salīdzinājumā ar 16 % vīriešu gados, 35 % vientuļo vecāku un citu sieviešu kategorijas, piemēram, sievietes ar invaliditāti vai no etniskām minoritātēm. Es īpaši piekrišu referentes *Nedelcheva* kundzes prasībai par darba un privātās dzīves saskaņošanu vai par turpmākiem pasākumiem, kas veicami, lai atbalstītu vientuļās mātes.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju, ko pieņēma, lai ar nodarbinātības un sociālās aizsardzības politiku apkarotu sieviešu nabadzību. Tomēr es vēlos norādīt uz vairākiem atkārtojumiem dokumentā, kā arī uz to, ka es nepiekrītu punktiem par kopējiem nodokļiem un pabalstu piešķiršanu par apgādājamo aprūpi, kas ir pretrunā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas nostājai.

Andrea Češková (ECR), rakstiski. – ECR grupa atzīst, ka vairāki punkti šajā ziņojumā ir nepieciešami, lai palīdzētu sievietēm iekļūt darba tirgū, piemēram, elastīgs darbs, bērnu aprūpes nodrošinājums un maternitātes atvaļinājuma nodrošinājums, un mēs atzinīgi vērtējam aicinājumus izskaust atšķirību darba samaksā pēc dzimuma. ECR grupa tomēr uzskata, ka tās ir politikas jomas, kas risināmas valsts, nevis ES līmenī. ECR grupa ir pret nevajadzīgu un birokrātisku Sieviešu hartu un katru mēģinājumu saskaņot sociālā nodrošinājuma sistēmas visā Eiropas Savienībā. Tāpēc mēs nolēmām atturēties galīgajā balsojumā par šo ziņojumu un nobalsojām par konkrētiem punktiem, kurus uzskatām par svarīgiem, piemēram, par 34., 58., 60., 65. un 69. punktu.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka iestādēm jāpievērš lielāka uzmanība neaizsargātajām sociālajām grupām, pie kurām pieder arī sievietes. Ekonomikas un finanšu krīze ir ietekmējusi visus iedzīvotājus. Taču dažas sekas vissmagāk ir skārušas vecākas sievietes, sievietes lauku apvidos un vientuļās mātes. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāapsver šie faktori un jāpalīdz uzlabot šo neaizsargāto grupu sociālos apstākļus. Šajā sakarā ir pamatots mērķis par 1 % katru gadu samazināt netaisnīgās atšķirības darba samaksā atkarībā no dzimuma, un tas jāīsteno, efektīvi izmantojot dažādus instrumentus valsts un ES līmenī.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Viens no pieciem lielajiem stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem ir nabadzības apkarošana, un tāpēc bija nepieciešams analizēt sieviešu nabadzību Eiropas Savienībā. Ziņojumā ir uzsvērti sieviešu nabadzības cēloņi un sekas, kā arī tas, cik svarīgi ir panākt dzimumu līdztiesību ilgtspējīgas attīstības, nodarbinātības, konkurētspējas un sociālās kohēzijas nodrošināšanai. Pašlaik 17 % sieviešu Eiropas Savienībā dzīvo

nabadzībā, un šis skaitlis ir dramatiski pieaudzis salīdzinājumā ar vīriešu nabadzības līmeni šajā laikā. Tāpēc saskaņā ar ziņojumu nabadzība ir feminizējusies. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm saskaņā ar subsidiaritātes principu steidzami jāatrod veidi, kā apkarot nabadzību vispār un sieviešu nabadzību jo īpaši. Ir jāpieliek pūles attiecībā uz darba un sociālās aizsardzības politiku, kas pamatojas uz dzimumu līdztiesību, kā arī attiecībā uz centieniem saskaņot ģimenes dzīvi ar darbu. Ir jāuzsāk dialogs ar sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību, dodot ieguldījumu arvien līdztiesīgākas sabiedrības veidošanā.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome 2008. gadā, izprotot nepieciešamību vairot sabiedrības un dalībvalstu izpratni par nabadzības apkarošanas problēmu, pieņēma lēmumu par 2010. gadu kā Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību. Krīzes, kara un genocīda apstākļos sievietes un bērni ir tie, kuri cieš visvairāk, tāpēc viņi ir pelnījuši, ka sabiedrība vispār un iestādes jo īpaši velta viņiem sevišķu uzmanību. Eiropas iestādēm un dalībvalstīm ir pienākums cīnīties par sieviešu dzīves apstākļu uzlabošanu un vairot izpratni uzņēmumos, lai sievietēm tiktu piedāvātas labākas iespējas, jo viņas ir darba tirgus pamata elements. Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma pieņemšanu, kas ir apliecinājis, ka cīņa pret nabadzību un sociālo atstumtību joprojām ir ES politikas prioritāte, un es ceru, ka struktūrfondi tiks nostiprināti, jo īpaši Eiropas Sociālais fonds, lai cīnītos pret nabadzību un atstumtību atbilstīgi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Norādot uz vēsturisku datumu, kas saistās ar sieviešu cīņu par savām tiesībām, nevar ignorēt virkni sociālu problēmu, ar kurām saskaras sievietes, īpaši strādājošās sievietes: bezdarba līmeņa paaugstināšanās un nestabils darbavietas, kas saistās ar mazu atalgojumu, darba samaksas atšķirība un diskriminācija mātes statusa dēļ. Arvien biežāk zūd ienākumi, un sievietes kļūst arvien nabadzīgākas. Apstākļi ir īpaši kritiski sievietēm invalīdēm, imigrantēm, bezdarbniecēm un pensionārēm, kā arī strādājošām sievietēm ar mazu atalgojumu.

Taupības pasākumu ietekme dažās valstīs, piemēram, Portugālē, Grieķijā un Īrijā, atsaucas uz dzīves apstākļiem sievietēm kā darba ņēmējām, pilsonēm un mātēm. Tā notiek ar atalgojuma samazināšanu, ierobežotu uzņemšanu universitātesursos un kolektīvo darba līgumu bloķēšanu, kā arī ar veselības aprūpes, sociālās nodrošināšanas un dažādu citu sociālā atbalsta veidu samazinājumiem. Ar labu nodomu sīku izklāstu un deklarācijām attiecībā uz šodien norādīto dienu nepietiek. Ir vajadzīgas reālas pārmaiņas politikas nostādņēs, kuras šādu situāciju rada.

Lorenzo Fontana (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es uzskatu, ka debātes, diskusijas un sieviešu pasaules problēmu kopēju risinājumu meklējumi vienmēr ir vērtīgi. Taču manas kolēģes, Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas deputātes, *Plumb* kundzes ziņojums pastāvīgi atsaucas uz romu kopienu. Es neuzskatu, ka šis uzsvars ir pienācīgs, un šī pievēršanās tikai romu sievietēm noteikti nebūs izdevīga Eiropas strādājošajām sievietēm. Tādēļ es nobalsoju pret ziņojumu.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo mums jāpārvar sieviešu nabadzība, kas ir padziļinājusies finanšu un ekonomikas krīzes dēļ. Gandrīz 17 % Eiropas sieviešu ir klasificētas kā grupa, kas dzīvo nabadzībā; ņemot vērā rādītājus attiecībā uz darba tirgu un sociālo aizsardzību, nabadzības strukturālajiem cēloņiem ir nesamērīgi liela ietekme uz sievietēm. Lejupslīdes gaitā atalgojums dramatiski samazinājās nozarēs, kurās pārsvarā ir sievietes, vai sievietes zaudēja darbu pilnībā. Turklāt mazā atalgojuma dēļ sievietes, kas sasniegušas attiecīgo vecumu, saņem mazākas pensijas un līdz ar to bieži

nonāk nabadzībā. Sieviešu nabadzība, kas ir kļuvusi īpaši izplatīta lejupslīdē, īpaši nabadzība vientuļo māšu starpā, tieši ietekmē bērnu nabadzību, jo tagad aptuveni 20 miljoni bērnu Eiropā dzīvo nabadzībā. Tā kā sieviešu ieguldījums ģimenes, sabiedrības un ekonomikas attīstībā regulāri netiek pietiekami novērtēts un apmaksāts, ir svarīgi pieņemt pasākumus, lai mazinātu sieviešu nabadzību.

Jarosław Kalinowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Neskatoties uz vispārējiem centieniem un informācijas kampaņām, sievietes joprojām ir nabadzīgākas un saskaras ar diskrimināciju biežāk nekā vīrieši. Šādas situācijas rodas pat mūsu demokrātiskajā Eiropas Savienībā, kurā ievēro cilvēktiesības. Sievietes pelna mazāk nekā vīrieši, darot tos pašus darbus, turklāt viņām ir lielāka iespēja ciest no uzmākšanās. Tieši viņas visbiežāk rūpējas par bērniem, un tā rezultātā viņām nav pašām sava ienākumu vai naudas avota, ko viņas varētu izmantot savai attīstībai vai kā atlīdzību par smagu dienas darbu. Cilvēki, kas audzina nākamās paaudzes un izglīto jaunus cilvēkus, kuri nākotnē mūs pārvaldīs, gādās par mūsu ārstēšanu, būvēs tiltus un aprūpēs mūs slimnīcās, nesaņem tainīgu samaksu. Pirmkārt un galvenokārt, ir jāgroza tiesību akti, lai nodrošinātu brīvu piekļuvi mazbērnu novietnēm un bērnodarziem un iespējas jaunām mātēm izglītoties, un likvidētu iespēju atlaist sievietes tūlīt pēc dzemdībām vai atgriežoties no maternitātes atvaļinājuma. Vissliktākajā stāvoklī ir sievietes lauku teritorijās. Viņas dzīvo teritorijās, kurās ienākumi ir daudz mazāki nekā vidēji Eiropas Savienībā vai pat valstī, kurā viņas dzīvo. Viņām nav pieejami kultūras pakalpojumi un labumi. Viņu darbs ir smags, un viņām nav vienmēr iespējams, piemēram, paņemt brīvdienas. Demogrāfiskās krīzes biedējošajam rēgam būtu mūs jāmobilizē tūlītējai pasākumu veikšanai, lai uzlabotu sieviešu situāciju mūsu kontinentā.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šādā svarīgā dienā, kura atgādina mums, cik nozīmīga ir sieviešu loma mūsdienu sabiedrībā, šī ziņojuma atbalstīšana ir nekas cits kā mūsu morālais pienākums tūkstošiem to sieviešu priekšā, kuras dzīvo nabadzībā.

Nabadzības līmenis, nestabilitāte, neatbilstīga samaksa, seksuāla diskriminācija darbavietā: diemžēl tādi ir biežākie izteicieni, kurus mēs ne tikai šodien, bet vislabprātāk nevienu dienu negribētu dzirdēt vai redzēt saistībā ar sievietēm. Realitāte diemžēl ir citādāka, un skaitļi runā paši par sevi. Visās profesionālajās jomās, jebkurā ekonomiskajā darbībā sastopamies ar notikumu virzību, kas joprojām marginalizē sievietes ar mazu atalgojumu, sociālu atstumtību un īpaši apgrūtinātu piekļuvi normālai sociālai dzīvei.

Gados vecākas sievietes, sievietes ar bērniem invalīdiem, sievietes ar invaliditāti, sievietes, kas nevar atrast darbu: viņām ir mans un to manu kolēģu atbalsts, kuri balsoja par šo ziņojumu, lai turpmāk mēs neredzētu, ka izteiciens „nabadzības feminizācija” joprojām parādās plašsaziņas līdzekļos un Eiropas statistikā.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es uzskatu, ka *Plumb* kundzes ziņojums par sieviešu nabadzību ir milzīgs solis pretī sieviešu stāvokļa uzlabošanai mūsdienu pasaulē. Tādēļ es nobalsoju par šī dokumenta pieņemšanu. Ziņojumā izvirzītie jautājumi ietver ne tikai nabadzības feminizāciju, ģimenes dzīves savienošanu ar karjeru, cīņu pret gados vecāku sieviešu nabadzību un vardarbības ietekmi uz sieviešu stāvokli, bet arī — un, manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi — finanšu līdzekļu garantiju izmantošanu, nodarbinātības politiku un sociālo aizsardzību kā līdzekļus cīņai pret nabadzību.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Lai gan sieviešu nabadzība ir ilgstoša realitāte, šā jautājuma risināšana tikai samērā nesen ir sākusi notikt sistēmiskā veidā. Pašreizējā ekonomikas, finanšu un sociālā krīze, kas ietekmē Eiropas Savienību, kā arī pārējo pasauli, rada daudzas konkrētas negatīvas sekas, kuras tieši ietekmē sieviešu dzīves un darba

nosacījumus un viņu vietu sabiedrībā vispār. Šī situācija, kas atspoguļota Eiropas Parlamenta darba kārtībā, izvirzīja dzimumu pieejas nepieciešamību nabadzībai ziņojumā par sieviešu nabadzības izpausmēm. Pasaulē sievietes ir nabadzīgas salīdzinājumā ar vīriešiem. Tāda ir realitāte arī visās un katrā ES dalībvalstī, lai gan nav iespējams noteikt konkrētas atšķirības atkarībā no valsts. Gandrīz 17 % Eiropas sieviešu pieder grupai, kas dzīvo nabadzībā. Apskatot rādītājus attiecībā uz darba tirgu un sociālo aizsardzību, nabadzības strukturālie cēloņi nesamērīgi ietekmē sievietes. Vienlaicīgi var teikt, ka sieviešu ieguldījums ģimenes, sabiedrības un ekonomikas attīstībā regulāri netiek pietiekami novērtēts un apmaksāts.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Pašreizējā finanšu krīze rada īpašas negatīvas sekas, kas tieši ietekmē sieviešu dzīvi, darbu un vietu sabiedrībā.

Šodien gandrīz 17 % Eiropas sieviešu dzīvo nabadzībā. Pirms katras politiskas stratēģijas izstrādes ir jāveic visaptveroša analīze, kurā tiek apsvērti visi dzimumu aspekti: mēs uzskatām, ka integrācijai darba tirgū ir izšķirīga nozīme nabadzības un sociālās atstumtības novēršanā.

Darba un privātās dzīves saskaņošanas veicināšana, lai palīdzētu sievietēm, kuras vēlas veidot pašas savu karjeru vai strādāt pilnu darba laiku, ir viens no sieviešu nabadzības un risku, kas viņas apdraud, samazināšanas būtiskajiem faktoriem.

Mēs prasām turpmākus pasākumus, lai atbalstītu strādājošas mātes, vai nu atvieglot iespēju atrast elastīgus darba veidus attiecībā uz darba laiku, lai ļautu viņām izpildīt savus lielākos ģimenes pienākumus, vai nodrošinot pienācīgus pakalpojumus bērniem, vecākiem vai citiem atkarīgiem ģimenes locekļiem.

Mēs esam pārliecināti, ka stratēģija „Eiropa 2020” panāks sieviešu integrāciju, uzlabojot viņu pārstāvību un līdztiesīgu piedalīšanos darba tirgū, laužot segregācijas paraugus un nodrošinot sieviešu klātbūtni augstāka līmeņa darbavietās.

Barbara Matera (PPE), rakstiski. – (IT) Dienā, kad atzīmējam Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu, mēs balsojam par diviem ziņojumiem, kas pievēršas jautājumiem, kāpēc sievietes joprojām pārāk bieži ir marginalizētas un atstumtas no sabiedrības.

Sievietes tradicionāli saskaras ar augstu nabadzības risku, sevišķi vientuļās mātes un par 65 gadiem vecākas sievietes. Piecu izmēramo mērķu starpā, kurus Komisija ierosināja stratēģijai „Eiropa 2020”, ir cīņa pret nabadzību, kas padara šo ziņojumu ārkārtīgi aktuālu, īpaši attiecībā uz dzimumu līdztiesības politiku saistībā ar ekonomikas un finanšu krīzi, kas grauj Eiropu.

Katras sievietes faktiskā neaizsargātība pakļauj viņu lielākam nabadzības un sociālās atstumtības un tāpēc arī izolācijas riskam, uzdodot iestādei, kuru mēs pārstāvam, saistošu pienākumu radīt konkrētas stratēģijas un programmas, kas minētas *Plumb* kundzes ziņojumā.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo ziņojumu. Visi rādītāji liecina, ka pasaules mērogā sievietes vidēji ir nabadzīgākas nekā vīrieši. Ekonomikas lejupslīdes apstākļos cilvēki, kam draud grimšana nabadzībā, kļūst neaizsargātāki, un lielākā daļa no tiem ir sievietes. Ziņojumā ir atzīts, ka taupības pasākumi, kas tiek piemēroti Eiropas Savienībā, īpaši graujoši ietekmēs sievietes, īpaši tās, kuras jau saskaras ar daudziem priekšrocību trūkumiem. Liela daļa Eiropas sieviešu, kas vecākas par 65 gadiem, saņem nožēlojamas pensijas.

Sieviešu nabadzība nav tikai nesenās ekonomikas krīzes rezultāts, bet tā ir arī sekas citiem faktoriem, ko rada diskriminējoši dzimumu stereotipi, darba samaksas atšķirība starp vīriešiem un sievietēm un šķēršļi pienācīgai ģimenes un darba dzīves saskaņošanai, kas ir īpaši nopietni nepilnās ģimenēs. Rezultāts ir „nabadzības feminizācija”, kas steidzami ir jāapkaro.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, jo man ir grūti pieņemt, ka 17 % sieviešu joprojām dzīvo zemāk par nabadzības līmeni Eiropā. Nepieredzētā ekonomikas krīze, kas skārusi Eiropas Savienību, ir palīdzējusi tikai vēl vairāk pasliktināt šo bēdīgo stāvokli. Tāpēc ir pienācis laiks uzsvērt, cik svarīga ir šī problēma, un pieņemt pasākumu kopumu, lai cīnītos pret šo ļaunumu. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāizbeidz sieviešu nabadzība un sociālā atstumtība Eiropā, īpaši nodrošinot viņām pieejamu kvalitatīvu izglītību un darbavietas, palīdzot viņām atrast līdzsvaru starp ģimenes dzīvi un darba dzīvi un palīdzot apkarot vardarbību, par kuras upuriem viņas diemžēl kļūst pārāk bieži. Tāpēc es atbalstu šo patstāvīgo ziņojumu, kurā uzsvērtā vienu no mūsu modernās demokrātijas neveiksmēm — diskriminācija pret sievietēm.

Erminia Mazzoni (PPE), *rakstiski*. – (IT) Nabadzība un līdztiesība ir divi savstarpēji pretēji mainīgie ekonomikas projekcijā. Darbības, kuru nolūks ir padarīt sievietes pilnībā aktīvas, rada arī vispārēju nabadzības samazināšanos.

Eiropā vairāk nekā 17 % sieviešu dzīvo nabadzībā. Ekonomikas un finanšu krīze ir ietekmējusi — un var joprojām ietekmēt — šos datus, kas ir satriecoši. Cīņa pret nabadzību ne vienmēr tiek uzskatīta par dzimumu līdztiesības politikas daļu, un tas vājina tās nozīmi. Attiecīgo komiteju darbs liecina, cik svarīgi ir ņemt vērā šīs sakarības, un, pamatojoties uz to, analizē iespējamās darbības. Tās ir ērti izvietotas stratēģijā „ES 2020”, kas nosauc nabadzību kā vienu no saviem pieciem izmērāmajiem mērķiem.

Sākot ar trim nabadzības dimensijām — dzimuma, paaudžu un ģeogrāfiskās —, *Plumb* kundzes ziņojums apliecina ārkārtīgu pamatīgumu un jo īpaši novatorismu procesa plānojumā, kas sagatavos taupības pasākumu pieņemšanu, lai apkarotu krīzes sekas. Šajā sakarībā labi ir izstrādātas septiņas interešu jomas nepieciešamās sistemātiskās pieejas veicināšanai, kura izklāstīta ziņojumā.

Priekšlikuma pozitīvā ievirze nevar atstāt Komisiju, Padomi vai dalībvalstis vienaldzīgas, un es ceru uz labi koordinētu atbildi no tām.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nabadzība sieviešu vidū faktiski ir nopietna problēma, kas Eiropas Savienībai jāatrisina. Krīzes situācija, ar kuru mēs saskaramies, nepalīdz šīs nopietnās problēmas risināšanai, bet mums jāpieliek papildu pūles, lai to risinātu. Tā kā nabadzības apkarošana ir viens no stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, ir jādara viss iespējams, lai to sasniegtu, īpaši attiecībā uz sievietēm, sevišķi uz sievietēm mazāk labvēlīgos apstākļos un gados vecākām sievietēm. Tāpēc ir vajadzīga darba un sociālās aizsardzības politika, kas pievēršas risinājumu meklēšanai, lai sievietes spētu saskaņot ģimenes dzīvi ar darbu. Ir jānotiek arī dialogam ar sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību, lai panāktu taisnīgāku sabiedrību bez atšķirībām.

Willy Meyer (GUE/NGL), *rakstiski*. – (ES) Šodien, 2011. gada 8. martā, ir Starptautiskā sieviešu diena. Es balsoju par šo ziņojumu, jo nabadzības novēršana un samazināšana ir vitāli svarīga sociālās solidaritātes pamatprincipa sastāvdaļa, kuru Eiropas Savienība ir uzņēmusies.

Sieviešu nabadzība ir ne tikai nesenās ekonomikas krīzes rezultāts, bet to izraisījis dažādu faktoru kopums, tostarp stereotipi, pastāvošās atšķirības vīriešu un sieviešu darba samaksā, šķēršļi, kurus rada nespēja savienot ģimenes un darba dzīvi, lielāks sagaidāmais dzīves ilgums sievietēm un vispār dažādie dzimumu diskriminācijas veidi, kas pārsvarā ietekmē tieši sievietes.

Ziņojums mudina ES dalībvalstis īstenot mehānismus cīņai pret nabadzību, kas ir ieguvusi sievietes izskatu, un tāpēc es balsoju par šo dokumentu.

Louis Michel (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Lai gan sieviešu nabadzība ir sena dzīves realitāte, ekonomikas, finanšu un sociālā krīze ir ārkārtīgi saasinājusi šo situāciju, un mēs esam liecinieki nabadzības feminizācijai. Nabadzība ir viena no jomām, kurā atšķirības starp vīriešiem un sievietēm saglabājas. Sieviešu līdzdalība darba tirgū ir viens no līdzekļiem, kā apkarot nabadzību un sociālo atstumtību. Turklāt ir jāatzīmē, ka mums vienlaicīgi jāveicina vienlīdzīga samaksa, līdztiesīga piekļuve atbildīgiem posteņiem un tiesību piešķiršana uz personālām pensijām un sociālo nodrošinājumu. Vardarbība pret sievietēm, tostarp cilvēku tirdzniecība un seksuāla izmantošana, ir nopietna problēma, kas jāizskauž, izmantojot visus mums pieejamos līdzekļus.

Šāda veida vardarbība bieži ir viens no sieviešu nabadzības cēloņiem tūlīt pēc veselības problēmām, un darba zaudēšanas. Mums gan Eiropas, gan valsts līmenī jā saglabā spēcīga apņēmība veicināt dzimumu līdztiesību un cīnīties pret sociālo atstumtību ar īpašiem un ilgstošiem pasākumiem, ko atbalsta atbilstīgi finanšu resursi.

Miroslav Mikolášik (PPE), *rakstiski*. – (SK) Nabadzības problēma Eiropā ir iesīkstējusi negatīva parādība, kas ietekmē daudzus eiropiešus, īpaši sievietes.

Arvien vairāk sieviešu ir trūkumā, un līdz 17 % sieviešu dzīvo zemāk par nabadzības līmeni, kā liecina jaunākie dati. Sieviešu stāvoklis Eiropā joprojām ir neapmierinošs, un situācija pat pasliktinās ekonomikas krīzes un pārstrukturēšanas dēļ valsts sektorā, kurā pirms krīzes tika nodarbināts vislielākais skaits sieviešu.

Saistībā ar stratēģijas „ES 2020” pamatnostādņēm, kas par principiālu mērķi izvirza nabadzības samazināšanu par 25 %, manuprāt, ir jāpieliek lielākas pūles meklēt un attīstīt konkrētus risinājumus attiecībā uz sieviešu nabadzības jautājumu. Es vēlos uzsvērt sieviešu nepārvērtējamo ieguldījumu ģimenes un bērnu veselīgā attīstībā, ko nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt diskriminācija pret sievietēm, jo šādas nevēlamas parādības lielā mērā ietekmē sabiedrību.

Tāpēc es atbalstu iniciatīvas, kas vērstas uz nepamatotu atšķirību samazināšanu un sieviešu stāvokļa uzlabošanu sabiedrībā ne tikai tiesību aktu nostādņēs, bet arī ikdienas dzīvē.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – Es pamatīgi izlasīju ziņojumu. Es vēlos uzsvērt galvenos virzienus cīņā pret sieviešu nabadzību: sieviešu nabadzības apkarošana ar nodarbinātības politiku un sociālo aizsardzību; sociālā dialoga un pilsoniskās sabiedrības nozīme sieviešu nabadzības apkarošanā; finanšu palīdzības nozīme, apkarojot nabadzību. Ir ļoti svarīgi, ka Parlaments 8. martā pieņēma šādas svarīgas rezolūcijas, kas dod cerības staru netaisnības pārvarēšanā! Es balsoju par šo ziņojumu.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es atbalstu ziņojumu par nabadzības feminizāciju Eiropas Savienībā, jo tas rāda, cik lielā mērā tieši sievietes ir pirmie nabadzības upuri. Es aicinu Eiropu veikt praktiskus pasākumus darba samaksas atšķirības mazināšanai starp vīriešiem un sievietēm.

Cik ilgi mēs pieļausim to, ka sievietēm jāsaņem mazāka alga nekā vīriešiem? Kāpēc sievietei būtu jāstrādā piecus gadus, lai nopelnītu to, ko vīrietis nopelna četros gados, un, galvenais, kāpēc viņai jābūt nabadzīgākai tikai tādēļ, ka viņa ir audzinājusi savus bērnus?

Tāda nav sabiedrība, kuru es vēlētos atstāt saviem bērniem un bērnu bērniem. Sieviešu darba dzīves nenoteiktība pārāk smagi gulstas uz viņām, īpaši, kad viņas sasniedz pensionēšanās vecumu. Eiropai jā rūpējas par to, lai neturpinātos sieviešu grimšana nabadzībā, un jāveicina patiesi vienlīdzīgas darba samaksas politika.

Cristiana Muscardini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Mani īpaši satricē vientuļņu vecāku sieviešu nabadzība. Viņas ir strādājušas visu mūžu, devušas ieguldījumu ģimenes audzināšanā; ja viņas ir strādājušas, viņas saņem neatbilstīgas pensijas; ja viņas saņem tikai pabalstu no valsts pensijas, ir vēl sliktāk.

Pensiju shēmas nav bijušas viņām labvēlīgas. Varbūt viņas pārtrauca savu karjeru, lai audzinātu bērnus, un nepilnas slodzes darbs ir samazinājis viņu ienākumus visa viņu darba mūža gaitā. Viņām varbūt bija jāatbalsta ģimenes locekļi, kas bija slimi, veci vai nespējīgi, un labklājības dienesti nespēja šo uzdevumu veikt. Tas noteikti nav apskaužams stāvoklis.

Ar Eiropas Sociālo fondu mums jāizveido programmas palīdzības un atbalsta sniegšanai. Vietējai valdībai — vai nu tieši, vai ar pilsonisku organizāciju starpniecību — jāuzņemas atbildība par šiem jautājumiem un jāsadarbojas ar reģioniem, lai mērķtiecīgāk izmantotu savas struktūrfondu kvotas. Cīņa pret nabadzību nedrīkst iestrēgt statistikas iestāžu rakstāmgaldos, bet tai jānonāk līdz administratīvajam līmenim, kas ir vistuvāk sievietēm, kurām tā vajadzīga.

Eiropā joprojām ir pārāk daudz sieviešu ar mazāku atalgojumu nekā vīriešiem, kuras meklē darbu un dienestus, kas var palīdzēt viņām uzaudzinaēt bērnus, pārāk daudz sieviešu ir vardarbības upuri, pārāk daudz imigrantu meiteņu pārcieš ģenitāliju kroplōšanu un pārlietu daudz ir sieviešu, kas ir vienas, vecas un aizmirstas.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Sieviešu nabadzība ir traģiska problēma, īpaši jaunattīstības valstīs. Neskatoties uz to, netiešā pieeja, kas izvirzīta šajā ziņojumā, nebūtu lietojama kā dalībvalstu migrācijas politikas vājināšanas veids. Es tāpēc balsoju pret šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Eiropas Savienībai jāpieņem skaidra nostāja un jāizstrādā plāni, lai apkarotu ekonomikas krīzi. Šajā gadījumā jautājums ir par sieviešu aizsardzību pret nabadzības risku, neļaujot viņām joprojām palikt būtībā tai sabiedrības daļai, kas ir neaizsargātāka nekā vīrieši un tādēļ mazāk spējīga reaģēt uz nodarbinātības krīzi. Lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi par cīņu pret nabadzību, mums jānodrošina, ka sievietēm tiek piedāvāta lielāka resursu pieejamība, labāka darba politika, lielāks finansējums no Eiropas Sociālā fonda un iespēja panākt darba un privātās dzīves saskaņošanu, neupurējot tam savu mātes sūtību. Kā es jau esmu teicis saistībā ar citiem ziņojumiem, par kuriem šodien tika balsots, es tomēr uzskatu, ka, īstenojot šos ieteikumus, pienākas ievērot subsidiaritātes principu un noteiktas raksturīgas valsts īpatnības, kuras ir jāaizstāv un jāsaģā.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Es balsoju par ziņojumu par sieviešu nabadzību Eiropas Savienībā. Pašreizējā ekonomikas krīzes posmā, kad tiek ievērots taupības režīms, tam ir arī nevēlama ietekme uz sievietēm, jo viņas nonāk nelabvēlīgā situācijā darba tirgū. Grieķijā nabadzības risks sievietēm ir 10 %, kas ir daudz augstāks nekā vīriešiem, bet Eiropā sieviešu nabadzība ir 36 % līmenī salīdzinājumā ar 11 % līmeni

vīriešiem. Pamata mērķis ir likvidēt darba samaksas atšķirību starp abiem dzimumiem un nevienlīdzību, ko tās rada, un veikt pasākumus, lai atbalstītu vientuļās mātes, ieviešot elastīgu darba laiku. Dalībvalstis tagad tiek aicinātas radīt pēc iespējas vairāk jaunu darbavietu sievietēm un sekmēt viņu piekļuvi augstākā līmeņa izglītībai, lai tādējādi viņas varētu apgūt prasmes un kvalifikāciju un pretendēt uz augstas kvalitātes darbavietām.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pietiekami daudz ir pētīts, un mūsu rīcībā ir pietiekami konkrēti dati, lai varētu kategoriski paziņot, ka kopumā sievietes ir pirmās, ko nabadzība ietekmē visbargāk visās sabiedrībās, sākot ar visbagātākajām — un nevienai līdz šim nav veiksmīgi izdevies izskaust nabadzību pašai —, kurās nabadzība izplatās kā lipīga slimība, kas samazina vidējo mūža ilgumu un nokauj dzīves cerību. Tomēr mums vajadzīga dziļāka un konkrētāka izpratne par šo realitāti dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs, lai rīkotos pielāgotākā un efektīvākā veidā, cenšoties panākt kopējo mērķi novērst un samazināt sieviešu nabadzību. Runājot par sieviešu nabadzību, ir vērts uzsvērt, ka mums ir arī īpaši vispārēji rādītāji, kas norāda uz tās augsto ietekmi uz kopienas sociālo struktūru: ir pierādīts, ka sieviešu būtiskās un pastāvīgās lomas dēļ ģimenē, jo vairāk tiek ieguldīts viņu izglītībā un sociālajā veicināšanā, jo vairāk kopiena attīstās sociāli ekonomiski. Cīņa pret sieviešu nabadzību ir morāls pienākums, kā arī sociāls ieguldījums. Šo iemeslu dēļ es balsoju par ziņojumu attiecībā uz sieviešu nabadzības izpaušmēm Eiropas Savienībā.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – ES saskaras ar lielu ekonomikas, finanšu un sociālo krīzi, kas ietekmē mūs visus — gan vīriešus, gan sievietes. Bet tā rada īpašu kaitējumu sievietēm darba tirgū un viņu privātajā dzīvē, jo viņas, visticamāk, ir nestabilās darbavietās, visticamāk, viņas tiks atlaistas un vismazāk ticams, ka viņām būs sociālais nodrošinājums. Taupības pasākumu īstenošana visā ES īpaši postoši ietekmē sievietes, kas pārsvarā ir iesaistītas publiskajā sektorā gan kā darba ņēmējas, gan kā pakalpojumu saņēmējas. Sieviešu nabadzības novēršana un samazināšana ir sociālās solidaritātes pamatprincips, kas Eiropas Savienībai ir saistošs atbilstīgi ES līguma 3. pantam, svarīga sastāvdaļa. Tas paredz sieviešu un vīriešu līdztiesību, sociālu taisnīgumu un aizsardzību un sociālās atstumtības un diskriminācijas apkarošanu. Komisijai un dalībvalstīm jāveic nepieciešamie pasākumi kā stratēģijas „Eiropa 2020” sastāvdaļa, lai izskaustu dzimumu nevienlīdzību nodarbinātībā. Es stingri mudinu noteikt kā mērķi darba samaksas atšķirības samazināšanu dzimumu starpā katru gadu par 1 %, lai panāktu 10 % samazinājuma mērķi līdz 2020. gadam. Es uzsvērtu arī pozitīvas rīcības nepieciešamību, lai palielinātu sieviešu pārstāvību politikas, ekonomikas un korporatīvās lēmējstādēs.

Miguel Portas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par šo ziņojumu. Visi rādītāji liecina, ka pasaules mērogā sievietes vidēji ir nabadzīgākas nekā vīrieši. Ekonomikas lejupslīdes apstākļos cilvēki, kam draud grimšana nabadzībā, kļūst vēl neaizsargātāki, un lielākā daļa no tiem ir sievietes. Ziņojumā ir atzīts, ka taupības pasākumi, kas tiek piemēroti Eiropas Savienībā, īpaši graujoši ietekmēs sievietes, īpaši tās, kuras jau saskaras ar daudziem priekšrocību trūkumiem. Liela daļa Eiropas sieviešu, kuras ir vecākas par 65 gadiem, saņem nožēlojamas pensijas. Sieviešu nabadzība nav tikai nesenās ekonomikas krīzes rezultāts, bet tā ir sekas arī citiem faktoriem, ko rada diskriminējoši dzimumu stereotipi, darba samaksas atšķirības starp vīriešiem un sievietēm un šķēršļi pienācīgai ģimenes un darba dzīves saskaņošanai, kas ir īpaši nopietni nepilnās ģimenēs. Rezultāts ir „nabadzības feminizācija”, kas steidzami jāapkaro.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – R. Plumb sagatavotais FEMM komitejas ziņojums tika pieņemts ar balsu vairākumu. Mēs atbalstījām daudzus punktus, par kuriem atsevišķu balsojumu pieprasīja S&D/PPE/ALDE. Šie punkti galvenokārt bija atkārtojumi.

Arī galīgais iznākums ir labs. Tas ir pozitīvs, jo pieņemts: likvidēt dzimumu nelīdztiesību stratēģijā „ES 2020” (38. punkts); pilnībā apmaksāts maternitātes atvaļinājums, kā pieņemts E. Estrela ziņojumā 2010. gada 20. oktobrī (39. punkts); palielināt sieviešu pārstāvību politikas, ekonomikas un korporatīvās lēmējstādēs. Augsta standarta sabiedriskiem pakalpojumiem (43. punkts) arī ir jābūt savienojamiem ar pilnas slodzes darba laiku. Bet tas ir arī negatīvs, jo dzimumu dimensija atlabšanas plānos (15. punkts) netika pieņemta.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ziņojumu par sieviešu nabadzību Eiropas Savienībā. Vairāk nekā 10 iepriekšējos gados sieviešu skaits, kuras dzīvo nabadzībā, ir nesamērīgi palielinājies salīdzinājumā ar vīriešu skaitu. Vairāk nekā 84 miljoni ES pilsoņu dzīvo nabadzībā, un sieviešu ir vairāk nekā puse no šī skaita. Tas ir ekonomikas krīzes rezultāts, un to rada arī atšķirība sieviešu un vīriešu darba samaksā, grūtības savienot ģimenes dzīvi ar karjeru, lielāks vidējais mūža ilgums un dažāda veida diskriminācija dzimuma dēļ, kuras upuri galvenokārt ir sievietes. Es pieprasītu izšķirīgus pasākumus, kas jāveic gan ES, gan visu dalībvalstu līmenī, lai apkarotu ar darba samaksu saistīto diskrimināciju un nodrošinātu pieeju pievilcīgiem darba piedāvājumiem. Es uzsvērtu nepieciešamību stiprināt tiesiskus instrumentus, kuru nolūks ir likvidēt darba samaksas atšķirību starp sievietēm un vīriešiem. Šajā aspektā joprojām eksistē izteiktas neatbilstības, jo vīrieši pelna par 20 % līdz 25 % vairāk nekā vidēji sievietes, un tas rada augstu nabadzības līmeni vientuļū sieviešu, sieviešu pensijas gados un atraitņu starpā. Ir būtiski, lai tiktu pieņemtas ES programmas atbilstoši stratēģijas „Eiropa 2020” pamatnostādņem mūžizglītības un profesionālās izglītības jomā sievietēm, lai paaugstinātu sieviešu nodarbinātības līmeni. Šīm programmām plaši jāpievēršas profesijām, kas būs svarīgas nākotnē, un jālikvidē stereotipi, kas saglabājas izglītības jomās, kurās dominē sievietes vai vīrieši, kā arī jāizskauž tradicionālie modeļi mācību programmās.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Nabadzības feminizēšanās ir parādība, kuru novēro un sastop arvien biežāk gan Eiropā, gan ārpus tās robežām, un citu faktoru starpā tā notiek vecuma, ģimenes pienākumu, etniskās izcelsmes un pret sievietēm vērstas vardarbības dēļ. Proporcioniāli liels sieviešu skaits, kas nodarbinātas slikti atalgotos darbos vai darbā ar nepilnu darba laiku, nozīmē, ka vairāk sieviešu nekā vīriešu dzīvo uz nabadzības robežas.

Ir jāaktivizē šīs parādības izpēte Eiropas līmenī, jo pētījums ļaus izveidot precīzas un efektīvas metodes sieviešu nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai. Pamata metodei, lai palīdzētu sievietēm izlauzties no nabadzības, jābūt atbilstīgas uzmanības koncentrēšanai uz nodarbinātības politiku (elastīgas nodarbinātības metodes, karjeras veidošanas vadība, apmācību nodrošinājums, lai iegūtu augstāku kvalifikāciju, un pasākumi sievietēm, kas dzīvo lauku teritorijās).

Arī izglītībai ir ļoti liela nozīme šīs problēmas apkarošanā. Šajā nolūkā jāizmanto ES finanšu potenciāls, un īpašs uzsvars liekams uz dzimumu līdztiesības jautājumu piesaisti, plānojot iziešanu no krīzes un efektīvu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu. ES pasākumiem šajā jomā jāpauž sociālā solidaritāte.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo ziņojumu, kurā ir atzīts, ka Eiropas Savienībā nabadzība vairāk ietekmē sievietes un ka mums jāstrādā kopā, lai to risinātu. Es biju vīlusies, ka arī šoreiz, Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā, britu konservatīvie bija pret šo ziņojumu.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – (EL) Nabadzības apkarošana ir viens no mērķiem, kas ierosināts stratēģijā „Eiropa 2020”. Sieviešu nabadzību lielā mērā rada diskriminācija pret

sievietēm. Nesenā lejupslīde ir pazeminājusi viņu stāvokli sabiedrībā, palielinājusi diskrimināciju pret viņām un dzinusi viņas pretī nabadzībai. Savā ziņojumā par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā *Plumb* kundze ir mēģinājusi atrast efektīvus risinājumus, kā uzlabot sieviešu stāvokli sabiedrībā vispār; tieši tāpēc es balsoju par to.

Derek Vaughan (S&D), *rakstiski*. – Sievietes Eiropas Savienībā pelna vidēji par 17,5 % mazāk nekā vīrieši, un šis līmenis ir saglabājies nemainīgs iepriekšējos piecpadsmit gadus — tagad ir laiks sākt rīkoties, lai likvidētu šo darba samaksas atšķirību. Dalībvalstīs pienācīgi jāīsteno vienāda samaksa par vienādu darbu, lai sievietes panāktu taisnīgus nosacījumus. Ir svarīgi skatīties, kādu iespaidu atšķirība darba samaksā atstāj uz pensiju sievietēm; daudzos gadījumos sievietes tiesības uz pensiju izriet no viņas laulības statusa. Ir jāgarantē vienlīdzīgas pensijas sievietēm, un šā iemesla dēļ es atbalstīju priekšlikumu nodrošināt tādas pašas tiesības sievietēm attiecībā uz pensijām un sociālo nodrošināšanu. Aptuveni 17% visu sieviešu ES dzīvo zem nabadzības līmeņa, un ir svarīgi, lai sociālā un darba tirgus politika tiktu pielāgota, garantējot minimālu ienākumu un sociālu taisnīgumu sievietēm. Es piekritu aicinājumiem Eiropas Savienībai paredzēt lielāku finansējumu ar ESF starpniecību, lai palīdzētu apkarot nabadzību un sociālo atstumtību — ir svarīgi, lai sievietes tiktu pilnībā integrētas darba tirgū.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju par ziņojumu par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā. Komisijas gada ziņojums par 2010. gadu par sieviešu un vīriešu līdztiesību liecina, ka nabadzība ir viena no jomām, kurā ir acīmredzamas no dzimuma atkarīgas atšķirības. Ekonomikas, finanšu un sociālā krīze ir izraisījusi „nabadzības feminizāciju”. Budžeta vairākkārtējie samazinājumi un valsts sektora pārstrukturēšana jo īpaši ir apdraudējusi darbavietas, kurās galvenokārt tiek nodarbinātas sievietes. Vienlaicīgi pasākumi krīzes apkaršanai, ko atbalsta valdība, galvenokārt pievēršas tādām ekonomikas jomām, kurās pārsvarā strādā vīrieši. „Nabadzības feminizācijas” parādības analīze, kuru pieprasa referente, tādēļ ir steidzami nepieciešama, lai varētu veikt pienācīgus pretpasākumus.

Ziņojumi: Mariya Nedelcheva (A7-0029/2011) un Rovana Plumb (A7-0031/2011)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Abas rezolūcijas, ko iesniegusi Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja un par kurām notika debates Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienā, norāda, ka Parlaments veicina un atbalsta līdztiesīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem. Likumdošanas asamblejas priekšsēdētājs faktiski komentēja, ka ir pārāk maz sieviešu valstu parlamentos, pat ja situācija mainās, nonākot līdz Eiropas Parlamentam. Es varu apliecināt, ka tāda pati situācija ir arī Rumānijā, kas nosūtīja proporcionāli vairāk sieviešu uz Eiropas likumdevēju iestādi salīdzinājumā ar pārstāvību, kas ir pašu valsts parlamentā. Tomēr, neskatoties uz šo situāciju, kuru var uzskatīt tikai par aisberga pašu augšu, ir nepieciešams, izmantojot dinamisku un reālistisku politiku, novērst dzimumu atšķirības darba samaksā, nodrošināt to, ka sievietes vairāk tiek ieceltas lēmumu pieņēmēju amatos, un paaugstināt sieviešu nodarbinātības līmeni, jo bezdarbs viņas ietekmē vairāk. Analīzes liecina, ka mēs nenodarbojamies tikai ar runāšanu par to, ka vajadzīga līdztiesīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm, bet ka šai politikai būs svarīga ietekme uz ekonomiku, dodot 30 % IKP pieaugumu. Vidējā dzimumu darba samaksas atšķirība Eiropas Savienībā joprojām ir 18 %. Es atzinīgi vērtēju aicinājumu dalībvalstīm īstenot vienlīdzīgas darba samaksas tiesību aktus.

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.25 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

12. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

13. Gatavošanās euro zonas augstākā līmeņa sanāksmei 2011. gada 11. martā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja paziņojums par gatavošanos euro zonas augstākā līmeņa sanāksmei 2011. gada 11. martā (2011/2615/(RSP)).

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Mēs pašlaik piedzīvojam vienu no tiem neticamajiem brīžiem, kad šķiet, ka vēstures attīstības process paātrina ritējumu. Pie mūsu durvju sliekšņa, otrā Vidusjūras krastā, ir sācis pūst brīvības vējš.

Tas ir tik nozīmīgs un neatliekams jautājums, ka es vispirms velētos jums pateikt, ka Kolēģija tikko apstiprināja Komisijas līdzdalību, lai palīdzētu Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm to pārejas procesā un lai ieviestu jaunu dzīvību mūsu attiecībās ar kaimiņvalstīm Vidusjūras reģionā. Eiropadomes ārkārtas sanāksmē, kas notiks nākamajā piektdienā, es kopā ar *Ashton* kundzi sniegšu informāciju par šo ieguldījumu.

Vīrieši un sievietes, īpaši jaunieši, Vidusjūras dienvidu piekrastē šobrīd pauž savu noliegumu autoritārajiem režīmiem un savu vēlēšanos panākt politisko brīvību un sociālo taisnīgumu.

Lai gan mēs apzināmies situācijas ārkārtīgi sarežģīto raksturu un ar to saistītās problēmas un grūtības, Eiropas Savienība nevar atļauties nekādas neskaidrības. Mums ir jāatbalsta cilvēki, kuri pieprasa politisko brīvību un cilvēka cieņas ievērošanu. Mēs nevaram atbalstīt nekādas neskaidrības no Eiropas Savienības puses. Režīmam, kura pārstāvji šauj uz savas valsts iedzīvotājiem, nav vietas pasaules valstu vidū.

Mēs šīm tautām piedāvājam „partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam”, kuras ir balstītas uz trīs pīlāriem, proti, demokrātisku pārveidi, pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu un attīstību uz vienlīdzīgiem pamatiem.

Mēs apzināmies grūtības, kas mūs sagaida. Diktatūras noliegums automātiski nenodrošina tiesiskumu un demokrātiju. Ceļš uz demokrātisku pārveidi nekad nav vienkāršs. Tas dažkārt var būt līkumains, un tas vienmēr prasa uzmanību. Tomēr Eiropas Savienībai ir jāatbalsta cilvēki, kuri vēlas panākt politisko brīvību un sociālo taisnīgumu.

Godātie deputāti, tagad es velētos pievērsties citai sanāksmei, kas notiks piektdien, 11. martā, proti, neformālajai euro zonas dalībvalstu augstākā līmeņa sanāksmei.

Krīze ir apliecinājusi to, cik savstarpēji atkarīgas ir mūsu valstu ekonomikas. Tā ir atklājusi zināmus strukturālus trūkumus. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc mums ir jānostiprina mūsu ekonomikas pārvaldība.

Komisija ir ilgi centusies panākt saskaņotākas valstu ekonomikas politikas un stingrāku pārvaldību Eiropā. Mūsu priekšlikums ir turpmāka mūsu Ekonomikas un monetārās savienības ekonomikas pīlāra izstrāde. Mēs izcēlām šo aspektu mūsu ziņojumā par euro 10 gadiem, *EMU@10*. Tomēr patiesība ir tāda, ka dažas valdības ļoti negribīgi atbalstīja šāda veida attīstību.

Šodien ikviens atzīst, ka ir nepieciešama īsta Eiropas ekonomikas pārvaldība, turklāt tirgi pastāvīgi atgādina par to, cik tas ir svarīgi. Tāpēc dalībvalstis Eiropadomes priekšsēdētāja vadītās darba grupas darba secinājumos nonāca pie ļoti plašas vienprātības par Komisijas sniegtajiem ierosinājumiem attiecībā uz ekonomikas pārvaldības nostiprināšanu. Šie priekšlikumi pašlaik tiek apspriesti šeit Parlamentā un Padomē.

Turklāt mēs vienojamies par Eiropas semestra īstenošanu, kas palīdzēs paplašināt ekonomikas pārvaldību, savlaicīgi tajā iekļaujot ne tikai valstu budžeta politiku, bet arī katras dalībvalsts ekonomikas politiku un strukturālās reformas. Šajā nostiprinātās ekonomikas pārvaldības kontekstā nesen radās ideja par „konkurētspējas paktu”, aicinot euro zonas dalībvalstis ieguldīt lielākus centienus, galvenokārt savu valsts kompetenču jomā, lai palielinātu savu konkurētspēju.

Tiesa, ka, lai gan visu Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomiku savstarpējā atkarība ir ārkārtīgi liela, tas tā ir jo īpaši euro zonas dalībvalstu gadījumā.

Nepilnības konkurētspējas jomā rada īstu problēmu valstīm, kurām ir vienota naudas vienība. Šo valstu konkurētspēja un to ekonomiku tuvināšana ir nozīmīga, lai nodrošinātu spēcīgas un stabilas euro zonas dzīvotspēju, kas sniegs labumu visai Eiropas Savienībai.

Tomēr mums ir jāatzīst, ka šī ideja ir radījusi virkni šaubu: bailes no „divu ātrumu” Eiropas (euro zona un pārējās valstis), draudi aizmirst par zināmiem ekonomikas atveseļošanās aspektiem, kas ir tikpat svarīgi kā konkurētspēja, kā arī, iespējams, Kopienas pieejas apšaubīšana. Tie visi ir pamatoti jautājumi, un mums uz tiem ir jāsniedz viennozīmīga atbilde. Tas ir jautājums par savstarpēju uzticēšanos un reputāciju.

Godātie deputāti, mani arī mazliet pārsteidza fakts, ka pēdējā Eiropadomes sanāksmē 4. februārī man bija jānorāda, ka ikvienai konkrētai iniciatīvai konkurētspējas jomā un attiecībā uz euro zonu ir jābūt saskaņā ar līguma nosacījumiem.

Savos secinājumos Eiropadome nolēma, ka „iedvesmojoties no jaunā ekonomikas pārvaldības regulējuma, valstu un valdību vadītāji veiks papildu pasākumus nolūkā uzlabot ekonomikas politiku koordināciju euro zonā, lai uzlabotu konkurētspēju, un tas radītu lielāku konvergenci, nekaitējot vienotajam tirgum”.

Turklāt es biju ļoti gandarīts par to, ka galu galā šajos secinājumos bija skaidri minēta nepieciešamība šos papildu uzlabojumus veikt „saskaņā ar līgumu”. Jūs varētu uzskatīt, ka tas ir pašsaprotami, tomēr ir labāk, ja tas tiek norādīts.

Tāpēc Eiropadome piešķīra Eiropadomes priekšsēdētājam pilnvaras ciešā sadarbībā ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju vadīt apspriedes ar euro zonas dalībvalstīm, lai noteiktu konkrētus instrumentus, kas nepieciešami, lai šajā jautājumā virzītos uz priekšu.

Šīs apspriedes skaidri parādīja, ka kopumā dalībvalstis atbalsta Kopienas pieejas piemērošanu.

Tagad es ļoti skaidri vēlētos minēt principus, kas saskaņā ar Komisijas viedokli katrā ziņā ir jāievēro saistībā ar šādu konkurētspējas paktu, ko, iespējams, labāk būtu dēvēt par

„konverģences un konkurētspējas paktu”, jo tajā ietilpst pasākumi, kuru mērķis ir atšķirību mazināšana euro zonā un Eiropas Savienībā.

Pirmais princips ir uzstādījums, ka šis pakts ir jāisteno atbilstoši līgumā noteiktajām prasībām un spēkā esošajā ekonomikas pārvaldības sistēmā. Šādā veidā mēs varam būt pārliecināti par īstas Kopienas pieejas piemērošanu. Jo vēsture, it īpaši pieredze saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, ir apliecinājusi, ka tikai ar Kopienas pieejas palīdzību mēs varam radīt rezultātus, kas ir demokrātiski atzīti par likumīgiem Eiropas līmenī, ir saistoši un var tik kontrolēti.

Paktā, protams, ir jāievēro arī Komisijas nozīme. Tas ir svarīgi, lai nodrošinātu objektivitāti un neatkarību dalībvalstu darba pārraudzībā, vienotā tirgus un visu *acquis communautaire* integritāti, kā arī nošķirumu starp iniciatīvām, kas īstenoas euro zonā un Eiropas Savienībā kopumā.

Es arī uzstāšu uz Eiropas Parlamenta nozīmi konverģences un konkurētspējas pakta pārraudzībā, jo Komisija, protams, pilnībā informēs Eiropas Parlamentu.

Paktam ir jābūt atvērtam arī citām dalībvalstīm, kuras nav euro zonas locekles un kuras varētu vēlēties iesaistīties šajā paktā. Manuprāt, mūsu Eiropas Savienībā ir svarīgi izvairīties no jebkāda veida noslāņošanās. Šāda noslāņošanās būtu pretrunā pašiem solidaritātes principiem, kuri ir mūsu kopīgā projekta pamatā.

Lai šāds pakts, kurā ietilpst valsts mēroga pasākumi, būtu attaisnots, tam ir jāsniedz pievienotā vērtība to pasākumu jomā, kas jau ir paredzēti ierosināto ekonomikas pārvaldības priekšlikumu kontekstā. Es vēlētos jums atgādināt, ka saskaņā ar Līguma 121. pantu dalībvalstīm ir jāveic savu valstu ekonomikas politiku koordinēšana. Ir jānodrošina, lai šāds pakts arī nekaitētu vienotā tirgus integritātei, un paktam pat ir jāpalīdz šī vienotā tirgus nostiprināšanā. Turklāt šī pakta ietvaros ir jāņem vērā sociālais dialogs un jāsasaista konkurētspējas pasākumi ar mūsu centrālajiem mērķiem, kas ir izaugsme un nodarbinātība, kā esam to noteikuši stratēģijas „Eiropa 2020” darba kārtībā.

Konkurētspēja ir patiešām nozīmīgs mūsu valstu ekonomikas elements. Tas ir nepieciešams nosacījums tādas izaugsmes nostiprināšanai, kas rada darba vietas. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka šis pakts sniedz faktisku pievienoto vērtību un nenovirza mūs no svarīgajiem izaugsmes un nodarbinātības mērķiem. Svarīgākais aspekts, ko vēlos minēt, ir izaugsme un nodarbinātība. Tāpēc es uzsveru izaugsmi — tādu iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi, kas atrodas stratēģijas „Eiropa 2020” centrā.

Tāpēc es tik ļoti uzstāju uz sociālo dimensiju, jo nepieciešamais darbs ir jāsadala taisnīgi. Saistībā ar to jāmin, ka Komisija turpina strādāt pie priekšlikuma finanšu darījumu aplikšanai ar nodokli. Līdzīgā kārtā, ja konkurētspējas jomā ir būtiska budžeta konsolidācija un strukturālās reformas, tikpat nepieciešami ir ieguldījumi nozarēs, kas ir nozīmīgas nākotnei, piemēram, pētniecība un inovācijas.

Mums ir arī jāņem vērā, ka šis pakts ir tikai viena daļa no mūsu kopējā risinājuma stabilitātes nodrošināšanai euro zonā. Ir jāpanāk progress visās pārējās mūsu risinājuma jomās, citiem vārdiem sakot, pastāvošā Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta efektīvu finansēšanas spēju nostiprināšanā un tā darbības jomas paplašināšanā, pastāvīga mehānisma izveidošanā darbībai pēc 2013. gada un stingrāku banku stresa pārbaudīšanu īstenošanā nākamo mēnešu laikā. Viss minētais veicinās lielāku pārredzamību, uzticību un uzticamību.

Tādējādi konverģences un konkurētspējas pakts varētu sniegt ievērojamu ieguldījumu, ja mēs to interpretējam kā vienu pasākumu citu pasākumu vidū visa darba kontekstā, kas ir uzsākts, lai nodrošinātu euro zonas stabilitāti, un kas, mēs ceram, sāks sniegt rezultātus, sākot ar martu.

Ja pakts būs saskanīgs ar Kopienas pārvaldības sistēmu, tas varētu sniegt ievērojamu papildu ieguldījumu centienos nodrošināt taisnīgu un ilgtspējīgu izaugsmi Eiropā. Ja tas tā notiks, ja šis pasākums tiks īstenots efektīvā veidā, ievērojot Kopienas pieeju, kā to vēlas Komisija un šis Parlaments, tad, manuprāt, konverģences un konkurētspējas pakts sniegs pievienoto vērtību un varētu palīdzēt nostiprināt ekonomikas un monetārās savienības ekonomikas pilāru. To vēlas Komisija un šis Parlaments. Komisija šajā nolūkā darīs visu iespējamo. Pateicos par jūsu uzmanību.

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Barroso kungs, dāmas un kungi! Kādus secinājumus mēs esam guvuši no finanšu krīzes?

Mācība, ko mēs gūvām no Otrā pasaules kara, bija sapratne, ka mūsu valstīm ir jāsadarbojas un jāpārtrauc vērsties vienai pret otru.

Krītot Berlīnes mūrim, mēs gūvām secinājumus par autoritāriem un komunistiskiem režīmiem, un mēs spējam atkalapvienot mūsu kontinentu ap brīvības, demokrātijas un sociālas tirgus ekonomikas vērtībām.

Pēc teroristu uzbrukuma 11. septembrī, mēs secinājām, ka mums ir jāpanāk jauns līdzsvars starp drošību un brīvību.

Secinājums, kas mums ir jāgūst no šīs finanšu krīzes, ir izpratne, ka mūsu dalībvalstīm ir jāpārstāj pret jebkuru sadarbību budžeta, fiskālajā vai sociālajā jomā izturēties kā pret tabu jautājumu. Es zinu, cik tālu mēs esam nonākuši. Šogad izveidotā sadarbība starp 27 dalībvalstīm to budžeta prioritāšu jomā pati par sevi nozīmē ievērojamu attieksmes maiņu. Noteikumi, ar ko esam nodrošinājušies, lai uzlabotu finanšu tirgu ētiku, ir priekšzīmīgi, tomēr tie nav pietiekami.

Grupa, kuru es pārstāvu, vēlētos aicināt Parlamentu un Padomi līdz vasarai panākt savstarpēju vienošanos par nostiprinātu ekonomikas pārvaldību. Mana grupa arī vēlētos aicināt veikt darbu sociālo un fiskālo jautājumu koordinēšanas jomā. Tā ir konkurētspējas pakta pamatideja, un šī pakta sākotnējā versija jau ir pārskatīta, lai nodrošinātu lielāku tā atbilstību Kopienas vērtībām. Tomēr mums ir jā dara vēl vairāk un jānodrošina, lai gan Parlaments, gan Komisija izmantotu visas pilnvaras, kas tiem šajā jomā ir piešķirtas, un šajā ziņā mēs paļaujamies uz Komisijas priekšsēdētāju.

Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) atbalsta un pozitīvi vērtē šos priekšlikumus, un šādu vērtējumu pauda arī partijas valstu vadītāji Helsinkos.

Dāmas un kungi, kā mēs saviem līdzpilsoņiem varam paskaidrot, ka laikā, kad mēs jūlija vidū ik gadu atrodamies nestabilā finansiālajā situācijā, vairumam dalībvalstu jāturpina tēriņi tā, it kā viss būtu kārtībā? Kā var rasties situācija, ka mūsu valstu milzīgās parādsaistības ir pieņemamākas nekā milzīgās mājsaimniecību un uzņēmumu parādsaistības? Esmu to piedzīvojis uzņēmumu līmenī. Krīze ir novedusi pie darba vietu zaudējumiem un ģimeņu traumām. Mazākais, ko varam darīt, ir gūt no tā secinājumus un saukt lietas īstajos vārdos.

Pirmais secinājums ir fakts, ka mums turpmāk vairs nevajadzētu vieglprātīgi izturēties pret saistībām, kas valstīm (neatkarīgi no to izmēra) ir noteiktas attiecībā uz budžeta ierobežojumu ievērošanu.

Otrs secinājums ir šāds: Eiropas solidaritāte var darboties tādā gadījumā — un tikai tādā gadījumā, ja mūsu noteikumi sociālajā un fiskālajā jomā ir vismaz salīdzināmi. Tiem nav noteikti jābūt identiskiem — tikai salīdzināmiem. Šobrīd tas ne tuvu tā nav.

Trešais secinājums — Eiropai ir jānodrošinās ar Eiropas stabilizācijas mehānismu, lai aizsargātu mūsu sociālo tirgus ekonomiku.

Ceturtais un pēdējais secinājums ir tāds, ka pat vētras laikā Eiropa ir stabila un tās integrācija nostiprinās.

Mūsu partneru — Amerikas Savienoto Valstu un Japānas — parādsaistību līmeņi daudzkārt pārsniedz mūsu parādsaistību līmeni, tomēr jāsaprot, ka tas šos partnerus pārlietu nesatrauc. Tomēr tas, iespējams, tā nebūs vienmēr. Mums no savas puses ir laiks konsolidēt savu ekonomiku un savu konkurētspēju. Tagad ir laiks strādāt, lai radītu darbavietas nākotnei. Tagad ir laiks runāt atklāti. Neatstāsim šo iespēju neizmantotu!

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es uzrunāju tos nedaudzos, kuri vēl nav pametuši šīs telpas. Nedēļām ilgi mēs esam apsprieduši kancleres *Merkel* kundzes un prezidenta *Sarkozy* kunga sagatavoto dokumentu, kas acīmredzot nekad nav eksistējis. Neraugoties uz to, ka šis dokuments neeksistēja, Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksmes laikā notika šim jautājumam veltīta preses konference. Tagad mēs droši zinām, ka dokuments eksistēja, un tā bija interesanta lasāmviela. Tomēr tajā pašā laikā dokumenta saturs kaut kādā veidā ir pazudis. Galvenie šī dokumenta elementi nekad neieraudzīs dienas gaismu. Tomēr galu galā mēs gūsim rezultātu, proti, drošības tīkla paplašināšanu. Tādējādi neeksistējošs dokuments ar neskaidru saturu, kuram tika veltīta preses konference, ir izraisījis drošības tīkla paplašināšanu. Tas ir lieliski. Tomēr, maigi izsakoties, situācija ir sirreāla. Tādā veidā euro netiks glābts.

Es vēlētos pateikt Komisijas priekšsēdētājam, ka pozitīvi vērtēju viņa runu. Tā bija laba, jo jūs atklājāt šo priekšlikumu sociālā līdzsvara trūkumu. Dažkārt es esmu nedaudz pārsteigts: Vācija ar tās kancleri, tāpat kā prezidents *Sarkozy* kungs, Francijas aptauju princis, pieprasa tādu pasākumu veikšanu, kādus pati Vācija šādā formā nekad nav īstenojusi. Ir jāsamazina ne tikai Grieķijas budžets, bet arī visi pārējie budžeti neatkarīgi no valsts. Vai jūs tam piekristat, *Rehn* kungs?

Ko darīja Vācija laikā, kad tā atradās visdziļākajā krīzē? Tā ieviesa tā dēvēto prēmiju par vecu automobiļu nodošanu metāllūžņos, citiem vārdiem sakot, tā izmantoja valsts budžetu, lai finansētu shēmu autobūvniecības nozares stabilizēšanai. Subsīdijas samazinātām darba stundām, kas Vācijā palīdzēja kontrolēt bezdarbu, bija valsts īstenots intervences pasākums. Kāpēc citām valstīm būtu jāliedz līdzīgu pasākumu īstenošana, lai tās risinātu savu konkrēto situāciju?

Kredītreitinga aģentūra *Moody's* nesen pazemināja Grieķijas rādītāju zemāk par Baltkrievijas un Ēģiptes pozīcijām. Patiešām jāsaprot, vai ekonomikā ir vērojamas kādas atveseļošanās pazīmes. Es nezinu. Valsts vērtējums ir vēl zemāks nekā Vjetnamai. Šī konkrētā drāma vienmēr tiek izspēlēta trīs dienas pirms Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksmes. Kas tāds vienmēr notiek trīs dienas pirms Eiropadomes sanāksmes. Tomēr cilvēki ieklausās *Moody's* paziņojumos. Vai jūs zināt, kāds ir *Moody's* vēstījums? *Moody's* pauž, ka tas

pazeminās valsts kredītreitingu, jo tā izdevumu samazināšanas rezultātā vairs nespēj veikt ieguldījumus un tādējādi nespēj radīt ekonomikas izaugsmi.

Tādējādi mēs šeit runājam par „frizūras maiņu”. Ja jūs paraudzīsiet uz mani, jūs sapratīsiet, ka frizūras maiņa neatrisinās visas problēmas. Patiesībā tieši pretēji, jo kas notiek frizūras maiņas rezultātā? Mērķis šķiet valsts kredītreitanga uzlabošana, norādot tiem, kuriem ir jāsniedz kredīts, ka viņi zaudēs visus daļēji norakstītos parādus. Ar ko tas galu galā beigsies? Ar drošības tīklu, protams. Tāpēc ir jēga paplašināt drošības tīklu un darīt visu iespējamo, lai stabilizētu euro. Tāpēc pats pakts ir pilnībā pamatots. Tomēr šajā ziņā pastāv nelīdzsvarotība. Komisāra kungs, ja šajā paktā ir iekļautas jūsu idejas un, kā jūs norādāt, ir atjaunots sociālais līdzsvars, tad pakts atkal būs uz īstā ceļa. Tāpēc es atbalstu jūsu ierosināto teicamo priekšlikumu.

Es vairs nevēlos tērēt laiku, runājot par institūciju jautājumu. Institūciju ziņā visa koncepcija bija nepareiza jau no paša sākuma. Ja tā tagad ir pārstrukturēta tā, ka visus operatīvos lēmumus pieņems atbilstīgā iestāde, citiem vārdiem sakot, Komisija, nodrošinot demokrātisko legitimitāti ar Parlamenta līdzdalības palīdzību, viss ir kārtībā. Tādējādi, lai arī mēs sākām neveiksmīgi un ceļā bija dažas trauksmes situācijas, kā arī notika dažas atkāpes no maršruta, drošības tīkls tiks paplašināts, un tas ir lieliski. Ir iesaistījusies arī Vācijas Brīvā demokrātiskā partija, un tās ir apsveicamas ziņas. Priekšsēdētājas kundze, esmu pārliecināts, ka jūsu partija Vācijā arī atbalstīs šo paktu, lai mēs gūtu panākumus arī šajā jomā. Ja mēs tagad varam sasniegt mērķi, nosaucot paktu piemērotā vārdā, proti, „Euro pakts”, tad mēs, iespējams, beidzot esam panākuši kaut ko vērtīgu.

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms, manuprāt, mēs tagad varam sacīt, ka pēc gadiem ilga ekonomikas savienības nolieguma mēs beidzot, kopā ar monetāro savienību, pieņemam ekonomikas savienības ideju, kas ir solis uz priekšu. Tas, protams, neattiecas uz *Farage* kungu, bet visiem pārējiem tas nozīmē soli uz priekšu.

Priekšsēdētājas kundze, tomēr es domāju, ka izmantotais termins ir nepareizs. Ko nozīmē vārds „pakts”? Pakts ir vienošanās starp valstīm. Tas nav tas, kas mums ir vajadzīgs. Mums ir nepieciešams Kopienas akts, iniciatīva Eiropas Savienības līmenī, kas pēc būtības ir starpvaldību pakts. Tādējādi lietot šādu terminu nav pareizi, jo tas ir maldinošs.

Otrkārt, ir jārunā par pieeju. Nav nepieciešams nekādi pasākumi starpvaldību līmenī. Starpvaldību pieeja Eiropas Savienībā nekad nav darbojusies. Lisabonas stratēģija bija balstīta uz starpvaldību principu un cieta neveiksmi. Fakts, ka 2003. un 2004. gadā Vācijai un Francijai neizpildīja noteikumus, kas regulē stabilitātes pakta darbību, apliecināja, ka starpvaldību pieeja nebija pareiza. Mums ir jāizmanto Kopienas pieeja.

Treškārt, *Barroso* kungs, manuprāt, ar iesniegto priekšlikumu nepietiek vai tas drīzāk ir vērst uz ļoti konkrētiem pasākumiem. *Merkel* kundzes un *Sarkozy* kunga konkurētspējas pakts ietver sešus konkrētus pasākumus. Piemēram, pensiju jomā galvenā uzmanība tajā ir pievērsta pensionēšanās vecumam. Tomēr pensiju sistēma ir daudz sarežģītāka. Uz to attiecas ne tikai jautājums par pensionēšanās vecumu, bet arī pensiju iemaksu veikšanas gadu skaits, pirmspensionēšanās shēmas un tas, vai darbojas otrais pīlārs.

Tādējādi mums nav vajadzīgi seši konkrēti pasākumi starpvaldību paktā, kas nekad netiks realizēti un nekad nedarbosies. Mums Eiropas Savienībā ir vajadzīga plaša ekonomikas pārvaldība (pensiju shēmas, darba tirgus, algu politika, fiskālā politika), par kuru lemj Komisija un kura dalībvalstīm tiek nodrošināta ar konverģences kodeksa starpniecību —

tas ir jūsu izmantotais termins, lai tās varētu izpildīt konverģences kodeksa noteikumus. Mums tas ir jādara pēc iespējas ātrāk.

Mana prasība ir ļoti vienkārša. Es redzēju 25. februāra dokumentu, ko jūs sagatavojāt kopā ar Padomes priekšsēdētāju. Es domāju, ka Komisijai tagad ir jāizstrādā sava iniciatīva. Tas ir jādara tagad. Turpmāko nedēļu laikā jums vēl ir laiks sagatavot šos Kopies aktus par ekonomikas pārvaldību un konverģenci un iesniegt tos Padomē un Eiropas Parlamentā. Tad mums būs jāpieņem lēmums un jāsniedz jums atbalsts šajā jautājumā. Tomēr, manuprāt, mēs šobrīd esam pasīvi. Šajā 25. februāra dokumentā — tas man ir priekšā — es to varu izlasīt...

„valstu un valdību vadītāju veikta pārraudzība”, „konkrēti valstu un valdību vadītāju veikti pasākumi”.

(FR) Tā tas nedarbosies. Valstu un valdību vadītāji paši neveiks regulēšanu! Tas nekad agrāk nav darbojies, un tas nedarbosies arī nākotnē!

Visbeidzot, un tas ir pēdējais jautājums, par ko vēlos runāt, manuprāt, Barroso kungs, līdzko rodas izdevība, ir laiks nākt klajā ar iniciatīvu par krīzes pārvarēšanas mehānismu banku jomā, kas darbojas nevis valstiskā, bet Eiropas Savienības līmenī. Jums ir tiesības to darīt, jo jūs esat konkurences noteikumu ieviešanas garantētājs Eiropas Savienībā, un jūs varat ierosināt šādu iniciatīvu.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* — (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vairs nejūtos spiesta kaut ko sacīt par savā ziņā apkaunojošo konkurētspējas akta vēsturi. Bija visai savādi dzirdēt, ka dokuments neeksistē, lai gan tas tika izplatīts Padomes galvenās mītnes gaitenēs Briselē. Kā es jau Briselē norādīju, tam, kā Padomes ēkās tika apspriesti fakti, piemīt visas sociālistisko vai komunistisko režīmu pazīmes šo režīmu sabrukšanas dienās.

Es uzskatu, ka mēs, eiropieši, jau mēnešiem ilgi piedzīvojam ko tādu, kas ir vairāk nekā valūtas krīze. Tā ir arī krīze attiecībā uz mūsu valstu valdību spējām uzņemties kopīgu atbildību par problēmu un ievērot kopīgu stratēģiju, kas mums varētu palīdzēt izkļūt no šīm grūtībām.

Ja mēs tagad pārveidosim krīzes pārvarēšanas mehānismu par pastāvīgu instrumentu, lai arī kā mēs to varētu panākt, mēs būsime spēruši soli uz priekšu. Tomēr, ja paraugāmies uz Grieķiju, es sacītu, ka mēs, iespējams, sevi maldinām, ja pieņemam, ka kontrolējam krīzi. Grieķijas gadījumā ir arī vienlīdz skaidrs, ka pasākumu vienpusējais raksturs, koncentrēšanās tikai uz taupības pasākumiem un līdzekļu samazināšanu nesniedz rezultātus. Valstij ir arī jāspēj veikt ieguldījumi. Kad tāda valsts kā Grieķija tik radikāli samazina izdevumus, tai ir jāzina, no kurienes tā gūs ienākumus.

Mani sanikno fakts, ka pirms šīs nedēļas Eiropadomes sanāksmes un paziņojumos saistībā ar Padomes sanākumi pēc 14 dienām mēs no Vācijas dzirdam, ka tā nebūs gatava apspriest nosacījumus attiecībā uz Grieķiju vai attiecībā uz nepieciešamajām izmaiņām. Atkal tiek atkārtotas vecās kļūdas, proti, šī vienpusējā pieeja un uzstāšana uz vienu metodi. Ja mēs vēlamies īstenot *Verhofstadt* kunga aprakstīto metodi, kā arī lēmumus saistībā ar konkrētiem konsolidācijas pasākumiem, ekonomikas savienībai ir jābūt gatavai arī patiesai solidaritātei. Tādējādi Grieķijai no mums būtu jātagaida vairāk nekā mēs līdz šim esam snieguši.

Es pilnīgi piekrītu Schulz kungam un iepriekšējiem runātājiem, un es visu to manas grupas locekļu vārdā, kuri daudzus mēnešus ir strādājuši pie šī jautājuma, vēlētos skaidri norādīt:

Kopienas metode ir kas īpašs. Mums Briselē ir vajadzīgs īsts, saprotams lēmumu pieņemšanas process, lai iedzīvotāji no Grieķijas līdz Dānijai, Vācijā un Spānijā mums uzticētos. Ja mēs tiešām izveidosim šo konkurētspējas paktā ierosināto, dažu valdību vadītāju iecerēto „slēgto uzņēmumu”, mēs debatēs par uzticību Eiropas Savienībā piedzīvosim sakāvi. Krīze aizvien vairāk koncentrējas ap šo jautājumu. Es varu vien cerēt, ka mēs tiksīm glābti no šīs mulķības un ka šī Padomes sanāksme apliecinās lielāku saprātību.

Barroso kungs, tā kā jūs pieminējat ilgtspējīgu izaugsmi, ļaujiet man piebilst vēl vienu lietu. Es nespēju saprast, kāpēc enerģētikas komisāram Briselē būtu jāsaka, ka vērienīgi klimata aizsardzības mērķi nozīmētu Eiropas rūpniecības likvidāciju. Pirms 14 dienām Briselē viesojās Vācijas vides ministrs, un viņš iepazīstināja ar pētījumu, kurā bija prognozēti seši miljoni darba vietu Eiropas Savienībā, ja mēs noteiksim 30 % klimata mērķi. Tas nozīmētu ilgtspējīgu izaugsmi. *Barroso* kungs, jums ir jāaptur *Oettinger* kungs.

Vicky Ford, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, krīzes situācijā — un ir skaidrs, ka euro zona no tās vēl nav izkļuvusi, — ir jāīstojas ne tikai ātri, bet arī gudri. Apvienotā Karaliste atjaunoja tirgu uzticību, veicot reformas, lai kontrolētu izdevumus un samazinātu valsts parādu. Tie tagad ir galvenie ieteikumi konkurētspējas paktā.

Parlamenta procedūras neļauj šai institūcijai ātri pieņemt lēmumus, bet Eiropas Parlamenta deputāti ir iesnieguši priekšlikumus, kas Eiropadomei varētu būt noderīgi. Runājot par Īrijai piemēroto procentu likmi, tie no mums, kuri ir aizdevuši naudu citai valstij, ir pelnījuši procentu likmi, kas atspoguļo risku, tomēr mēs arī vēlamies atgūt savu naudu. Es esmu ierosinājusi priekšapmaksas stimulu, kas ir prēmija, lai atalgotu priekšlaicīgu aizdevuma atmaksu. Saskaņā ar ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopumu dalībvalstīm saistībā ar saviem budžetiem būs jānodrošina lielāka pārredzamība. Es ieteiktu šādu prasību piemērot arī attiecībā uz nodokļu maksātājiem, kas sniedz ieguldījumu Eiropas Savienības budžetā.

Es ceru, ka, neraugoties uz krīzi, mūsu dalībvalstu valdības spēs ieklausīties šī Parlamenta sniegtajos ieteikumos un konstruktīvi sadarboties.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Barroso* kungs! Ar gandarījumu atzīmēju, ka jūs esat novērtējis šī jautājuma sociālo dimensiju un atbalstījis sociālu risinājumu. Tas noteikti būs nepieciešams. Man nav vajadzības atkārtot daudz no tā, ko sacīja mani kolēģi, jo es viņiem pilnīgi piekrišu.

Es ļoti skeptiski vērtēju kancleres *Merkel* kundzes un prezidenta *Sarkozy* kunga ierosināto paktu. Kāpēc tā? Tāpēc, ka iemesli, kāpēc viņi šādu dokumentu ierosināja, ir visai neskaidri. Fakts, ka tam nav nekāda juridiska spēka, ir cits jautājums. Viņi abi ir gudri stratēģi. Es nevaru pieņemt viņu apgalvojumu, ka situācija vienkārši ir šādā veidā attīstījusies. Es domāju, ka viņu nodomi ir tieši tādi, kā tas ir minēts šajā dokumentā. Tas ir jautājums, pie kura es vēlreiz vēlētos atgriezties. Es domāju, ka tas ir ļoti svarīgs jautājums. Lai gan viņi uzskata, ka pants par algu indeksāciju ir pareizais risinājums, es par to neesmu pārliecināta. Formulējot to radikāli, pensionēšanās vecuma paaugstināšanu arī var aprakstīt kā pensiju samazināšanu. Samazināt parādsaistības būs ārkārtīgi grūti. Es varu iedomāties, ka Īrija un Grieķija šajā ziņā attapsies milzīgās grūtībās.

Esmu nedaudz skeptisks par to, kādi rezultāti ierosinātajam risinājumam būtu jāsniedz. Es šajā jautājumā sagaidu pārredzamību. Jūs saņemsiet atbalstu no Parlamenta, ja jūs sniegsiet savu ieguldījumu, lai veicinātu lielāku pārredzamību un nodrošinātu, ka šādas spēles netiek spēlētas aiz Parlamenta muguras. Ja šie cilvēki vēlas samazināt izdevumus

sociālās drošības jomā, viņiem tas ir skaidri jāpasaka, nevis jāizmanto neskaitāmi aplinkus ceļi, lai panāktu mērķi, kuram, jūs, *Barroso* kungs, nepiekrītat un kuram noteikti nepiekrītam arī mēs.

Mēs esam gatavi ar jums apspriest saskaņotas Eiropas ekonomikas pārvaldības koncepciju ar nosacījumu, ka šī ekonomikas pārvaldība ir sava nosaukuma cienīga, citiem vārdiem sakot, ja tās struktūra ir demokrātiska un ja tā palīdzēs izveidot ilgtspējīgu, sociāli atbildīgu Eiropas kopienu. Mēs arī vēlamies apspriest līguma grozījumus, piemēram, saistībā ar pantu par sociālo progresu. Tomēr mēs sagaidām sīkāku un savlaicīgāku informāciju un apspriedes. Tas ir vienīgais veids, kā Parlaments var pārraudzīt šo procesu. To nav iespējams darīt bez informācijas!

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, man patika *Barroso* kunga skatījums uz mūsdienu pasauli, tomēr tas, iespējams, bija ironiskāks nekā viņš bija iecerējis.

Viņš runāja par notikumiem Ēģiptē un citviet pasaulē, norādot, ka tas, ka cilvēki protestē, cenšoties panākt demokrātiskas pārvaldes ieviešanu, ir brīnišķīgi. Es viņam vēlētos atgādināt, ka demokrātija ir metode, ar kuras palīdzību jūs balsojat par cilvēkiem, kuri jūs pārvalda, un tad, ja jums nepatīk tas, ko viņi dara, jūs no viņiem varat atbrīvoties, viņus padzīt un viņu vietā ievēlēt kādu citu. Tas bija ironiski, jo viņa nākamais teikums bija: „Tāpēc mums Eiropā, saskaroties ar euro krīzi, ir jānostiprina Kopienas metode.”

Cilvēkiem, kuri vēro šīs norises (un viņi to dara aizvien biežāk), Kopienas metode nozīmē to, ka tiesību aktus slepenībā ierosina nevēlēti birokrāti — tādi cilvēki kā jūs, *Barroso* kungs. Es zinu, ka par jums balsoja Eiropas Parlaments, bet jūs bijāt vienīgais kandidāts, kas mums tika piedāvāts. Tā nav demokrātija!

Tādējādi *Barroso* kungs saka, ka, no vienas puses, demokrātija ir vērtējama pozitīvi, bet, no otras puses, ka mēs Eiropā to nevaram baudīt. To vēl vairāk uzsvēra *Verhofstadt* kungs, kurš nāk no Beļģijas un uzskata, ka būtu jāpārtrauc visu nacionālo valstu pastāvēšana — iespējams, drīzumā tā arī notiks ar viņa pārstāvēto valsti. Viņš saka, ka mēs vēlamies ekonomikas savienību. Nevienam par to nav balsojis. Cilvēkiem nav vaicāts, vai viņi to vēlas. Viņš par to var balsot, bet par to nav balsojušas Eiropas tautas.

Jautājums, kas augstākā līmeņa sanāksmē piektdien būtu jāapspiež, ir Portugāle. Pēc glābšanas pasākumiem Grieķijā un Īrijā ir visai acīmredzami, ka tirgi sūta vēstījumu: „Lai seko trešā valsts, ir pienācis laiks.” Pirmdien ienākumi no Portugāles parādzīmēm sasniedza 7,6 % līmeni. *Borosso* kungs to zina. Kad Īrijas gadījumā bija sasniegts 7 % līmenis, Īrija bija jāglābj. Aprīlī ir arī gaidāma ievērojama Portugāles parādsaistību pagarināšana — kārtējie EUR 20 miljardi, kuri ir jārefinansē. Atcerēsimies, ka pēdējo sešu mēnešu laikā 80 % Portugāles parādsaistību ir nopirkusi Eiropas Centrālā banka.

Mēs nevaram turpināt darboties kā Eiropas Savienība, kura iegādājas pati savas parādsaistības. Ja mēs tā turpināsim, nākamā parādsaistību krīze piemeklēs nevis valsti, bet pašu Eiropas Centrālo banku.

(*R unātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.*)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es pieņemu, ka jūs, *Farage* kungs, nezināsiet atbildi, tomēr man jums ir jautājums. Jūs pastāvīgi atsaucaties uz Beļģiju kā neeksistējošu nāciju. Jūs tā esat teicis *Van Rompuy* kungam, un tagad jūs ko līdzīgu sacījāt *Verhofstadt* kungam. Vai jūs zināt, uz kādiem pamatiem tika dibināta Beļģijas valsts?

Nigel Farage (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, esmu gandarīts, ka *Schulz* kungs man uzdeva šo jautājumu.

Problēma ir saistīta ar apstākli, ka, ja jūs izveidojat mākslīgu valsti, kurā dzīvo vairāk nekā viena valodu grupa, kā tas neapšaubāmi ir Beļģijas gadījumā, jūs zināmu laiku, iespējams, spējat nodrošināt tās vienotību, bet, neraugoties uz to, vai tā ir Beļģija, Dienvidslāvija vai Eiropas Savienība, ja tiek apvienotas pavisam atšķirīgas valodas un kultūras, šāda savienība nespēs saglabāt vienotību. Iemesls, kāpēc jūs tā satrauca Beļģijas piemērs, kāpēc tas ārkārtīgi sarūgtināja *Van Rompuy* kungu un kāpēc tas nekad nepatīk *Verhofstadt* kungam, ir fakts (un vai tā nav taisnība, *Schulz* kungs?), ka Beļģija ir visa Eiropas projekta mikrokosms.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es runāšu tikai 30 sekundes. Ir interesanti, ka tādas partijas pārstāvis, kura sevi dēvē par Apvienotās Karalistes Neatkarības partiju, nezina, ka Beļģija tika dibināta saskaņā ar Apvienotās Karalistes priekšlikumu.

Proinsias De Rossa (S&D). – („Zilās kartītes” jautājums *Farage* kungam saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu) Priekšsēdētājas kundze, es ceru, ka *Farage* kungu neaizvainos Īrijas Republikas pilsoņa uzdots jautājums. Vai es viņam varētu pajautāt, uz ko balstās Apvienotā Karaliste? Es saprotu, ka šo valsti veido angļi, skotu, velsiešu un ziemeļīru tautas. Vai tā nav tautu savienība? Ļoti lepna savienība, ja drīkstu piebilst?

Nigel Farage (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, tas ir labs jautājums. *Schulz* kungs, jums ir taisnība par to, ka Beļģija bija britu ideja un britu kļūda. Mēs gadu gaitā esam pieļāvuši daudzas kļūdas. Mēs esam izdarījuši dažas pozitīvi vērtējamās un dažas nepareizas lietas, gluži tāpat kā jūsu pārstāvētā valsts Vācija. Vācijas vēsture nav bijusi īpaši nevainojama, un es domāju, ka jūs tam piekritīsiet.

Jums ir taisnība. Patiesībā Apvienotās Karalistes vienotības nodrošināšana ir bijusi ļoti sarežģīta. Patiesi, Īrija, manuprāt, devās pa savu ceļu 1921. gadā, kad tika pasludināta tās neatkarība. Jums ir taisnība. Ir ļoti grūti apvienot dažādas kultūras. Es domāju, ka Anglijas, Skotijas, Velsas un Ziemeļīrijas savienība šobrīd darbojas, jo tajā valda vienprātība. Ja šādas vienprātības nebūtu, iedzīvotāji aicinātu organizēt referendumu un šīm tautām būtu iespēja savienību pamest. Bet tas, ko es vēlos sacīt, ir fakts, ka šajā Eiropas Savienībā nevienam netiek sniegta šāda iespēja.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Padome vēlas redzēt vairāk mērķtiecības, lai mēs varētu nostiprināt konkurētspēju un palielināt konvergenci. Tas, protams, ir tikai apsveicami. Es vēlētos pievienoties atzinībai, kas šeit tika pausta tam, kā priekšsēdētājs *Barroso* kungs ir atbildējis izaicinājumam un ieradies šeit, lai mums sniegtu paskaidrojumu par konkurētspējas paktu, un tas šodien ir atbrūņojis pat *Martin Schulz*. To nevar nepieminēt. Jūs kopā ar priekšsēdētāju *Van Rompuy* kungu esat atbildējis izaicinājumam.

Tomēr šķiet, ka ir zināmas grūtības saistībā ar pakta stāšanos spēkā, jo Parlamentam jo īpaši ir jāstrādā ar apjomīgu tiesību aktu kopumu. Attiecībā uz ekonomikas pārvaldību šī ir pirmā reize, kad Parlaments darbojas kā otrs likumdevējs. Tāpēc ir tik svarīgi elementus savienot, jo ir vērojama zināma pārklāšanās. Dāmas un kungi, šajā Parlamentā mēs esam iesnieguši 2000 grozījumus, un, ja mēs uz tiem paraudzīsimies, mēs redzēsim, ka šie grozījumi attiecas uz gandrīz visiem konkurētspējas paktā iekļautajiem jautājumiem. Parlaments arī vēlas redzēt lielāku mērķtiecību, un tieši tas mani satrauc. Kā mēs savienosim konkurētspējas paktu ar stratēģiju „Eiropa 2020”? Turklāt, priekšsēdētāj *Barroso* kungs, vai jūs aktīvi izmantosiet mūsu iniciatīvas tiesības, lai izveidotu saikni starp konkurētspējas

paktu un tiesību aktu kopumu? Ja jūs to neizdarīsiet, izaicinājumu kā otrs likumdevējs pieņems šis Parlaments.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, es nāku no valsts, kura ir pastāvējusi astoņus gadsimtus un, neraugoties uz to, ir ieinteresēta tādas spēcīgas Eiropas pastāvēšanā šajā globalizētajā pasaulē, kura kā līdzvērtīga sarunu partnere spēj risināt jautājumus ar Ķīnu, Indiju un Amerikas Savienotajām Valstīm. Šī krīze, kuru mēs pārdzīvojam, nav krīze euro zonā, tā ir euro zonas krīze, kā kāds jau norādīja. Tas tā ir tāpēc, ka vienota naudas vienība var darboties tikai tad, ja tiek veikts uzticams un neatlaidīgs darbs konverģences nodrošināšanai dažādās ar to saistītās jomās attiecībā uz izaugsmes rādītājiem, peļņu un nodarbinātību, ja pastāv faktiskā konverģence. Līdz šim mēs esam strādājuši pie nominālas konverģences rādītājiem, kas nekādā ziņā nav tas pats.

Eiropai šādā situācijā ir steidzami jāpabeidz iesāktais darbs. Lai pabeigtu iesākto darbu, jo īpaši vienotās naudas vienības jomā, ir jāizveido spēcīgs Stabilitātes fonds, kas sniedz iespēju grūtībās nonākušām valstīm īstenot šo konverģenci ar tādām procentu likmēm, kas ir pieņemamas un nav pārmērīgas, un neliek tām pārtraukt stratēģisku ieguldījumu veikšanu, kas ļauj īstenot šo konverģenci, lai tās varētu izmantot savu izaugsmi aizdevumu atmaksai, ko tās saņēma krīzes laikā.

Priekšsēdētāja kungs, mums ir vajadzīga aktīva Komisija, kas piedalās šī Stabilitātes fonda veidošanā, kā arī euroobligāciju sagatavošanā, un ieklausās Parlamenta vēstījumā, ko tas šodien atkal ir paudis ar jaunu pašu resursu avota starpniecību, kam būs efektīvi jānostiprina neapšaubāmi nepietiekams budžets. Mēs tikko pieņemām *Podimata* kundzes ziņojumu, kurā ir nepārprotami atbalstīts finanšu darījumu nodoklis. Lai izdzīvotu, Eiropai tagad ir jāmaina virziens. Tai ir vajadzīgs spēcīgs Parlaments, kā arī Komisija, kura spēj rīkoties, nevis vienkārši reaģēt, kura spēj īstenot iniciatīvas, kuras mēs ar satraukumu gaidām, lai šis eksperiments neciestu neveiksmi un nestu rezultātus.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Barroso kungs, komisāra kungs! Lielai daļai no teiktā es piekrītu. Es vēlētos izmantot tikai trīs vārdus.

Pirmais vārds ir „cieņa”: tas nebija šis Parlaments, kas piešķīra Eiropas Parlamentam otra likumdevēja tiesības attiecībā uz ekonomikas pārvaldību. Šo lēmumu Lisabonas līgumā pieņēma valdības. Mēs kā referenti neuzskatām, ka informāciju par būtiskām diskusijām attiecībā uz pārvaldības tiesību aktu kopumu ir pareizi saņemt ar *Google* vai angļu valodā publicētās preses izdevumu starpniecību. Pirmā lieta, ko es jums lūgtu, Barroso kungs, un es to lūdzu arī šajā Parlamentā klātesošajiem *Van Rompuy* kunga kolēģiem, ir mūs cienīt un ļaut Parlamentam darīt savu darbu.

Otrs vārds ir „demokrātija”. Kopš 18. gadsimta nav pieredzēts tāds demokrātiskas sistēmas īstenots varas dalīšanas noliegums, kā to tagad dara Eiropadome. Varas dalīšanā darbojas tie, kuri pieņem lēmumus, un tie, kuri veic kontroli. Barroso kungs, Padome saskaņā ar jūsu slepeno norunu pašlaik uzņemas tiesības gan pieņemt lēmumus, gan veikt kontroli, būtībā — tiesības nedarīt neko.

Trešais vārds ir „efektivitāte”. Ja mēs turpinām mīkstināt mūsu priekšlikumu saturu, mēs nonāksim pie mazākā kopsaucēja, un mēs zinām, kas tas ir. Tā ir Lisabonas stratēģija! Tie ir 10 gadi, pēc kuriem mēs nekur neesam nonākuši.

Mēs veiksīm savu darbu. Šis Parlaments pieprasa cieņu un aizstāvēs demokrātiju un efektivitāti.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, pirms divām nedēļām starptautiskajos preses izdevumos tika analizētas jūsu deklarācijas par iespēju, ka Portugāle varētu vērsties pēc Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta palīdzības, un tās tika interpretētas tā, ka tiek sniegts vai ticis sniegts iedrošinājums. Tā kā priekšsēdētājs Barroso kungs noteikti ir tas Komisijas pārstāvis, kurš vislabāk pārzina Portugāles reālo situāciju, es viņam vēlētos uzdot trīs jautājumus trīs atklātu atbilžu sniegšanai.

Pirmais jautājums ir par to, ko Portugāle iegūst, vērstoties pēc Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta palīdzības un atbalsta Starptautiskajā Valūtas fondā tā pašreizējā formā.

Otrs jautājums ir par to, kādas izmaiņas Eiropas finanšu stabilizācijas instrumentā jūs uzskatāt par nepieciešamām, lai novērstu tādas apkaunojošās situācijas atkārtošanos, kas piemēklēja Īriju? Aizdevums ar pārmērīgi augstām procentu likmēm, samazinot algas un ilgstoši īstenojot nodokļu dempingu attiecībā uz lieliem uzņēmumiem.

Trešais un pēdējais jautājums ir par to, kā, mēs, jūsuprāt, atgūsim uzticību, ja visi lēmumi monetārās politikas jomā un neapšaubāmi pēdējie Eiropas Centrālās bankas lēmumi turpina radīt kaitējumu neaizsargātākajām valstīm, ieķīlājot izaugsmi?

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Es varu tikai atbalstīt to, ko tikko par priekšnosacījumiem pauda Goulard kundze, kas nozīmē, ka, lai arī mēs apzināmies nepieciešamību pēc efektivitātes un ātruma lēmumu pieņemšanas procesā, ir svarīgi, lai tajā būtu iesaistīts Parlaments. Tas ir vienīgais veids, kā mūsu līdzpilsoņi, kuri mūs ir ievēlējuši par saviem pārstāvjiem, var saprast, kas notiek, un kā mēs to viņiem varam izskaidrot.

Es vēlētos norādīt uz vienu ļoti konkrētu aspektu. Mūs ik dienu satrauc finanšu tirgi, kuri pārstāv ikvienu un nevienu un kuros lielākoties darbojas jauni cilvēki, kuri *Game Boy* ir nomainījuši pret datoru, daudz par to nedomājot, un kuri mūsu valstīs rada bailes. Veids, kā panākt kontroli pār tirgiem, nav to iznīcināšana. Es nepiederu grupai, kas vēlas panākt tirgu likvidēšanu. Tomēr — ko vēlas tirgi? Tie cenšas izvairīties no riska, un spēles noteikums ir riska nodošana kādam citam. Tas nozīmē, ka tikmēr, kamēr pastāv risks, tirgus dalībnieks nekad nebūs apmierināts.

Es uzskatu, ka, ja mēs vēlamies ietekmēt šos finanšu tirgus, Eiropai ir jāspēj noteikt atsevišķas ļoti skaidras robežas, tā nevar katru dienu mainīt virzienu, un tā nevar runāt par virkni ideju, kuras pēc tam nekad netiek īstenotas.

Ja mēs vēlamies panākt kontroli pār šo finanšu aspektu, un tas ir svarīgi mūsu valstu ekonomikas stabilitātei, mums ir jāspēj (un sniegt šo stimulu ir jūsu uzdevums, Barroso kungs) noteikt skaidri mērķi, skaidri pasākumi un apliecināt nepārprotamu mērķtiecību attiecībā uz labu ekonomikas koordināciju.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, apzināta izvairīšanās no ekonomikas pārvaldības un banku regulācijas kā valsts, tā Eiropas līmenī mūs ir novedusi šajā krīzē, un krīze ir redzama ikvienam attiecībā uz darbavietām, izaugsmes trūkumu, zaudētām pensijām utt. Priekšsēdētāj Barroso kungs un komisār Olli Rehn, jums tāpēc mani nav jāpārliecina par to, ka ekonomikas pārvaldība ir nepieciešama, ka tai ir jābūt stabīlai un ka tai ir jāpakļaujas visām dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas locekļiem. Tomēr par to, ka tas ir svarīgi, mums ir jāpārliecina Eiropas iedzīvotāji, un mēs to darīsim, nodrošinot pārvaldības leģitimitāti. Mēs nodrošinām tās leģitimitāti, atsakoties piekrist ikvienam priekšlikumam, kas nav balstīts līgumos un Kopienas metodē.

Nav pieņemami, ja ekonomikas pārvaldību uzskata par pasākumu, kas ir vienas, divu, trīs, četru vai piecu ekonomiski spēcīgu valstu interesēs. Tāda ir realitāte. Tāpēc Eiropas Savienības nākotnes interesēs ir ārkārtīgi svarīgi, lai vienošanās, kas tiks panāktas 11. marta neoficiālajā Padomē un marta beigās, būtu pieņemamas vispārējai Eiropas sabiedrībai.

Īrijā pavisam nesen ievēlētajai valdībai ir stingras prasības. Es citēju programmu, par kuru tā nesen vienojās: „Mums ir jāizklūst no valsts maksātspējas draudiem. (..) Eiropas Savienības un Starptautiskā Valūtas fonda Atbalsta programma līdz šim nav spējusi atjaunot uzticību Īrijas ekonomikai. (..) Tas atspoguļo neskaidrības par glābšanas pasākumu kopuma pieejamību.”

Ar šo jautājumu, ja iespējams, es vēlētos noslēgt savu runu. Tas ir svarīgs jautājums. Programmas neveiksme veicina lielāku euro zonas finansiālo nestabilitāti.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Sharon Bowles (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, katru nedēļu preses izdevumi ir pilni ar ziņām par jaunu vai labotu priekšlikumu no valsts, Eiropadomes un Komisijas priekšsēdētāja. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Centrālās bakas priekšsēdētāja darbu, jo viņš ir pievērsis uzmanību diskusijām un ziņojumiem Parlamentā un atzīst mūsu darbības virzienu un centienus.

Konkurētspējas pakts un tā attīstība ir konkrēts piemērs. Jau tagad mūsu ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopuma grozījumos ir plašāks ideju klāsts, tādējādi, pārejot pie koplēmuma procedūras, mēs saskarsimies ar nelielām grūtībām, lai apvienotu Parlamentā un Padomē pieņemto nostāju rezultātus.

Bet mums nevajadzētu savtīgi izmantot vienoto tirgu vai turpināt to pārprast. Vienotais tirgus nav cietoksnis, kura iekšienē valda vienlīdzīgi konkurences apstākļi. Tas attiecas uz ārēju konkurētspēju, ko var radīt liels vienotais tirgus, tādējādi tas ir cieši saistīts ar ekonomikas pārvaldības atveseļošanās jomu.

Mums arī ir vajadzīgs pastāvīgs finanšu stabilitātes mehānisms, kas laika gaitā spēj attīstīties atbilstoši pārvaldībai un prioritātēm. Vācijas iedzīvotājiem, kuri ir pārņemti ar „pārskaitījumu savienības” jautājumu, man ir šāds vēstījums: „Paraugieties uz to, kas pavada jūsu pašu valdības prasības — tā ir banku rekapitalizācija un valsts parāda iegāde otrreizējā tirgū”. Vācijas bankām būs nepieciešami desmit gadi, lai konstatētu krīzes radītos zaudējumus saistībā ar samazinātas vērtības aktīviem, tostarp saistībā ar valsts parādu. Vācijas bankas nenodrošinās atbilstību jaunajiem starptautiskajiem noteikumiem par banku kapitālu, tādējādi jūsu vidū aktuālam būtu jābūt arī jautājumam par pārskaitījumiem Vācijas bankām. Tāpēc jums, tāpat kā visai euro zonai, ir vajadzīgs šis mehānisms.

Visbeidzot, attiecībā uz procentu likmi, ir jāpanāk līdzsvars starp ilgtspējību un morālajiem draudiem.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Diogo Feio (PPE). – *(PT)* Priekšsēdētājas kundze, grūtā laikā ir vajadzīgi drosmīgi politiskie lēmumi. Tieši tāpēc mēs darām šo darbu, un tāpēc es arī vēlētos apsveikt *Barroso* kungu saistībā ar idejām, kuras viņš mums šeit izklāstīja. Eiropas Parlaments jau ir paudis skaidru nostāju vairākos ziņojumos par euro jautājumu un stabilitātes nepieciešamību, kā arī izaugsmes problēmu. Mēs nevaram raudzīties tikai uz vienu argumenta pusi.

Izkļūšanai no krīzes ir nepieciešams, piemēram, tas, lai pastāvīgā fonda darbībā tiktu ņemta vērā to dalībvalstu konkrētā situācija, kuras pašlaik maksā aizvien lielākus procentus par savu valsts parādu. Tā ir politika, kurā būtiska uzmanība ir jāvelta arī konkurētspējai, labākam kredītam, nodokļu politikai, kas var veicināt investoru piesaistīšanu — būtībā visiem aspektiem, kuri ir saistīti ar labklājības veidošanu. Tomēr šī iemesla dēļ mums ir vajadzīga arī lielāka Eiropas iestāžu klātbūtne. Eiropas Parlamenta nostājas ir izklāstītas skaidri, nevis ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību. Šis nav piemērots laiks, lai pieņemtu ideoloģiskus lēmumus, bet gan lai domātu par sabiedrību. Tas, ko sabiedrība no mums pieprasa, ir saprātīgi un ātri lēmumi.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, mēs nesaskaramies ar euro zonas krīzi, bet valsts finanšu krīzi atsevišķās dalībvalstīs, kuras cita starpā ir euro zonas locekles — šāda valsts finanšu krīze tikpat labi varētu piemēklēt Ungāriju. Tad kāpēc ir vajadzīga ekskluzīva euro zonas dalībvalstu 17 vadītāju tikšanās, kurā pārējās valstis nav aicinātas piedalīties? Kāpēc radīt netaisnīgus nošķirumus, kurus mēs likvidējam pirms sešiem gadiem, paplašinot Eiropas Savienību, un kāpēc radīt „divu ātrumu” Eiropas Savienību?

Barroso kungs, Eiropas Komisija jūsu vadībā ir līguma aizbildne. Kāds ir līgumā noteiktais šādas izslēgšanas pamats? Kāpēc ir jāizslēdz tie, kuri vēlas un spēj piedalīties? Kāpēc nevarētu piemērot 5. un 121. pantu, lai padziļinātu fiskālo un sociālo politiku? Kāpēc nevarētu piemērot uz līgumu balstītu, nostiprinātu sadarbību līgumos, kuras centrā atrastos Eiropas Komisija?

Vienotajā tirgū ietilpst 27 valstis, un uz visām šīm valstīm attiecas arī konkurētspējas problēma. Padomes un Eiropas Komisijas priekšsēdētājam būtu jābūt Eiropas Savienības, kuru veido 27 valstis, nevis dalībvalstu izlases grupa, vadītājam.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vakar vakarā Konstitucionālo jautājumu komitejas locekļu vairākums pieņēma Parlamenta atzinumu par līguma grozījumu, lai tajā iekļautu stabilitātes mehānismu.

Tekstā ir ierosināts veikt izmaiņas Lisabonas līguma grozījumā, nosakot procedūru, kura, aizsargājot fonda starpvaldību raksturu, pamato šo noteikumu iekļaušanu līgumā. Tajā ir minēti arī daži skaidri ierosinājumi attiecībā uz mehānisma darbību, kas ir izstrādāti, lai nodrošinātu tā savietojamību ar pienākumiem, kas līgumā ir noteikti Eiropas iestādēm, un ar nepieciešamību pēc īstas ekonomikas pārvaldības, kas vienkārši nedarbotos, ja tā būtu balstīta uz starpvaldību principu.

Izmantojot metaforu, ko jūs, *Barroso* kungs, lietojāt iepriekšējās debatēs, Parlaments ierosina pievienot šo starpvaldību vagonu Eiropas Savienības vilcienam un piešķirt Komisijai atbilstīgo nozīmi šī vilciena vadīšanā.

Kāds ir Komisijas viedoklis par Parlamenta ierosinājumiem? Vai tā vēlas palīdzēt tos virzīt turpmāko dienu sarunās?

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, Īrija, kuru es pārstāvu, ir maza, atvērta ekonomikā, kurā ir ļoti liela ārvalstu tiešo ieguldījumu koncentrācija. Uzņēmumu ienākumu nodoklis 12,5 % apjomā ir izšķiroši svarīgs, lai atbalstītu mūsu ekonomikas atveseļošanos, saglabātu mūsu darba vietas un nodrošinātu nodarbinātības līmeņa palielināšanos. Pateicoties uzņēmumu ienākumu nodokļa zemas likmes noteikšanai, astoņi no pasaules nozīmīgākajiem tehnoloģiju uzņēmumiem atrodas manis pārstāvētajā

valstī. Jebkura virzība uz uzņēmumu ienākumu nodokļa konvergenci vai saskaņošanu Eiropas Savienībā ievērojami kaitētu Īrijas spējai piesaistīt ārvalstu tiešos ieguldījumus un tādējādi — mūsu spējai nodrošināt izaugsmi, lai panāktu ekonomikas atveseļošanu.

Ir svarīgi atcerēties, ka Īrija, tāpat kā citas mazāka izmēra valstis, ģeogrāfiski un vēsturiski ir Eiropas perifērijas valsts, un zema nodokļu likme ir instruments, lai risinātu ekonomikas ierobežojumu problēmu, kas ir raksturīga mazām valstīm. Es vēlētos uzdot jautājumu priekšsēdētājam. Vai viņš var apstiprināt, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu nodokļu joma ir katras dalībvalsts kompetencē?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, šodien, atzīmējot Starptautisko sieviešu dienu, visi teica labus vārdus par sieviešu tiesībām. Tomēr tagad, kad mēs runājam par ekonomikas un finanšu jautājumiem, dominē finanšu intereses tā dēvētajā ekonomikas pārvaldībā un tās uzstājība uz Stabilitātes un izaugsmes pakta padziļināšanu, nemaz neņemot vērā katras valsts konkrētās iezīmes, dziļās ekonomiskās atšķirības, sociālo nevienlīdzību, bezdarbu un nabadzību.

Tādējādi mēs ar šādu konkurētspējas aktu izraisīsim pastāvošo sociālo problēmu padziļināšanu. Tomēr jūs saskarsieties arī ar darba ņēmēju, sieviešu un jauniešu pretestību, kas nākamajās nedēļās nogalēs jau ir plānota Portugālē, jo īpaši 19. marta Portugāles Vispārējās darba ņēmēju konfederācijas demonstrācijā Lisabonā. Tā ir cerība, ka mēs panāksim nepieciešamās pārmaiņas.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt ar atgādinājumu savam kolēģim, priekšsēdētājam *Verheugen* kungam, ka Eiropas Savienība tika izveidota neatkarīgu un suverēnu valstu vienošanās rezultātā, kuras brīvprātīgi nolēma nodot zināmas to pilnvaras jaunajai institūcijai, proti, Eiropas Savienībai, kuru tās izveidoja ar kopīgiem spēkiem, lai nodrošinātu suverēnu valstu atsevišķu pilnvaru saskaņotu pārvaldību. Tādējādi, ja Eiropas valstis nolemj, ka tās saskaņā ar Eiropas Savienības regulām vēlas izveidot kopīgu ekonomikas pārvaldību, tam ir jābūt brīvam un brīvprātīgam šo valstu lēmumam, nevis Briseles norādījumam.

Ja mēs runājam par pakto un tādējādi suverēnu valstu vienošanos attiecībā uz turpmāku sadarbību Eiropas Savienības vadībā, tad viss ir kārtībā. Ja ekonomikas pārvaldes jomā ir jābūt kāda veida ciešākai sadarbībai, dabiski, ka tā vispirms ir jāmēģina īstenot euro zonas valstīm, kuras ir apņēmušās izmatot vienotu naudas vienību.

Tomēr, dāmas un kungi, nekavēsimies ilūzijās. Šo valstu noteikumi ekonomikas jomā un likumi attiecībā uz nodokļiem ir atšķirīgi, tāpēc šis process būs ļoti sarežģīts...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, paldies jums īpaši par to, ka bijāt tik taisnīga un iepriekš paziņojāt runātāju sarakstu. Priekšlikumos attiecībā uz fiskālo savienību papildus vienotam pensionēšanās vecumam ir ierosināta arī pārdošanas nodokļu likmju un algu politiku saskaņošana. Tas ir vēl viens solis ceļā uz ekonomikas pārvaldību un būtiska iejaukšanās dalībvalstu nodokļu suverenitātē. Situāciju vēl vairāk pasliktina fakts, ka Eiropas Parlaments nevarēs ietekmēt šos jautājumus un ka bija iespējams piemērot Lisabonas līguma 136. pantu. Domājams, ka *Merkel* kundze un *Sarkozy* kungs panāks savu priekšlikumu ātru izskatīšanu Parlamentā, neraugoties uz citu euro zonas valstu opozīciju.

Attiecībā uz glābšanas pasākumu kopuma nostiprināšanu ir skaidrs, ka spekulanti arī turpmāk spēs izdarīt spiedienu uz grūtībās nonākušām valstīm euro zonā, neuzņemoties

nekādu no tā izrietošo risku. Krīzes gadījumā tiks nodrošināta glābšanas pasākumu kopuma pieejamība. Ienākumi tiks privatizēti un zaudējumus, kas cirkulēs pa visu euro zonu, segs sabiedrība. *Barroso* kungs, jūs teicāt, ka ir jānodrošina taisnīgāks izaugsmes sadalījums. Es jums vēlētos jautāt, kāda ir situācija finansiālo saistību jomā? Glābšanas pasākumu kopuma piemērošanas rezultātā apgrūtinājumi tiks sadalīti vēl netaisnīgāk. Turklāt tas radīs sociālās problēmas un bezjēdzīgi pakļaus riskam neto maksātāju labklājību.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, tika uzdoti vairāki konkrēti jautājumi par Portugāli, uz kuriem es sniegšu atbildi. Tas, vai Portugālei būtu jāizmanto Eiropas finanšu stabilizācijas instruments, ir lēmums, kas ir jāpieņem Portugāles iestādēm. Tas ir suverēns Portugāles lēmums tieši tāpēc, ka tas attiecas uz valsts parādu. Tas, ko, es jums, protams, varu pateikt, ir fakts, ka vērsšanās pēc Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta un Starptautiskā Valūtas fonda palīdzības tika uzskatīta par pēdējo līdzekli: *ultima ratio*. Ir pašsaprotami, ka gadījumā, ja valsts var izvairīties no šo mehānismu izmantošanas, tai tas ir jādara, jo šo glābšanas fondu izmantošanai ir sava cena — ne tikai attiecībā uz reputāciju. Tāpēc, ja valsts to spēj, viņai no tā ir jāizvairās. Tomēr es vēlētos atkārtot, ka lēmums par to, vai šo glābšanas fondu izmantot vai vismaz pieprasīt tā aktivizēšanu, ir valsts iestāžu ziņā.

Otrkārt, attiecībā uz to, ko es vēlētos redzēt Eiropas finanšu stabilizācijas instrumentā, jāsaka, ka tas nav jautājums par simpātijām, bet jautājums par politiku: mēs Komisijā aktīvi sadarbojamies ar dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas locekļiem, lai nostiprinātu Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta aizdevumu iespējas, tostarp lielāku elastību. No tirgus viedokļa daži no šiem jautājumiem ir ārkārtīgi jutīgi, tāpēc man nešķiet saprātīgi paziņot par nodomiem, kuri vēl nav konkretizēti, bet tas attiecībā uz euro zonu ir procesā esošs darbs. Turklāt, kā jums ir zināms, Komisija ir skaidri padusi savu priekšlikumu attiecībā uz Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta nostiprināšanu un tā darbības paplašināšanu, jo īpaši tās gada izaugsmes pētījumā.

Atbildot uz jautājumu par to, vai šī politika būtu jāmaina un vai tā var tikt mainīta, es jums tagad norādu, ka attiecībā uz neaizsargātākajām valstīm to nav iespējams mainīt. Ja valstis ar tādu valsts un privātā parāda līmeni tagad samazinātu savus centienus budžeta konsolidācijas un strukturālo reformu jomā, tas būtu pilnībā bezatbildīgi. Kad valstij ir tik augsts parāda līmenis, ir jāatjauno tirgu uzticība, jo pretējā gadījumā valsts ekonomiskā stāvokļa aizsardzība kļūst neiespējama. Tādējādi, ja mēs vēlamies palīdzēt valstīm, kuras šobrīd atrodas visneaizsargātākajā stāvoklī, mēs tām nedrīkstam piedāvāt kādu nereālu iespēju mirāžas. Tieši pretēji — mums ir jāatbalsta visi saprātīgie centieni, ko tās varētu īstenot virzībā uz budžeta konsolidāciju un strukturālajām reformām. Tā ir vienīgā iespēja iegūt tirgus uzticību. Tas, protams, nav tikai izolētas valsts darbs — tam ir vajadzīgi kopīgi euro zonas valstu centieni. Tas tiek darīts ar acīmredzami atšķirīgiem dažādu iesaistīto pušu ieguldījuma līmeņiem.

Es jums varu pateikt, ka Komisija ir darījusi visu iespējamo, lai ieteiktu vērienīgākus mērķus. Tomēr, kā godātajiem deputātiem ir zināms, Komisija sniedz ieteikumus, bet galu galā lēmums ir dalībvalstu, īpaši euro zonas locekļu, ziņā, jo īpaši attiecībā uz jautājumiem, kas ietilpst tikai dalībvalstu kompetencē, piemēram, attiecībā uz jautājumiem, kuri nav regulēti līgumā, piemēram, Eiropas finanšu stabilizācijas instruments.

(FR) Jebkurā gadījumā, es visiem Parlamenta deputātiem vēlētos sacīt, ka liela daļa kritikas, ko es šodien šeit dzirdēju (lai gan runātāju vairākums atbalstīja Komisijas vispārējo pieeju),

bija vērsta, ja esmu pareizi sapratis, pret konkrētām valdībām vai konkrētām dalībvalstīm. Attiecīgi runāt šo valstu vārdā nav mans uzdevums.

Man ir jāsaaka, ka Komisija ir iesniegusi priekšlikumu kopumu attiecībā uz ekonomikas pārvaldību. Mēs attiecībā uz savu valdību mērķu vērienu esam nonākuši līdz robežai. Pat pārvaldības pasākumu kopuma gadījumā, ko es iesniedzu kopā ar savu kolēģi *Rehn* kungu, dalībvalstis nevēlējās pieņemt sākotnējo mērķu vērienu. Tāda ir faktiskā situācija, jo mēs iesniedzām likumdošanas priekšlikumus.

Tagad ir radusies jauna ideja, proti, konkurētspējas pakts, kuru mēs cenšamies pēc iespējas vairāk saskaņot ar Kopienas pieeju (šajā ziņā es vēlos nodrošināt ļoti lielu pārredzamību un apliecināt savu cieņu Parlamentam).

Es pilnīgi pārredzamā veidā jums esmu ziņojis par Komisijas centieniem nodrošināt šīs idejas par konkurētspējas ietekmi nodarītību, kā arī par centieniem radīt pievienoto vērtību gan attiecībā uz izaugsmi, gan nodarbinātību, kas, kā jau esmu minējis, vēl aizvien ir Komisijas prioritāte, vai pat nostiprināt pārvaldības sistēmu. Protams, man nav nepieciešami atgādinājumi par Komisijas kā līguma aizbildnes uzdevumu. Mēs to veiksmīgi esam apliecinājuši gan saistībā ar iekšējā tirgus jautājumiem, gan konkurenci vai nediskrimināciju. Es jums vēlreiz varu apgalvot, ka Komisija nekavējoties izmantotu visus tās rīcībā esošos instrumentus, ja mēs uzskatītu, ka Eiropadomes vai kādas citas institūcijas pieņemtie lēmumi pārkāpj kādu no līgumā noteiktajiem principiem vai noteikumiem.

Tāpēc mūsu darbam piemīt ilgtermiņa raksturs, un tas, protams, ir nopietns darbs, ko mēs veicam ar atbildības sajūtu. Šis, neapšaubāmi, mums ir ļoti nestabils laiks, kad pirmā lieta, ko no rīta dara valdību pārstāvji, ir viņu valsts parāda pieauguma pārlūkošana.

Tādējādi mūsu teiktajam ir nozīme. Mūsu radītajām cerībām ir nozīme. Tāpēc Komisijai pret sevi ir pienākums noteikt vērienīgus mērķus, bet tajā pašā laikā būt atbildīgai, sniedzot savus priekšlikumus, zinot, ka šiem priekšlikumiem ir vismaz izredzes tikt īstenotiem un ka tie nav tikai reklāmas triks, kuram seko vilšanās sajūta. No kā tāda es vēlos izvairīties, un no tā ir jāizvairās Komisijai. Mums ir jāizvairās no vilšanās radīšanas gan euro zonā, gan visā Eiropas Savienībā.

Tāpēc es jums varu apgalvot, ka Komisija turpinās sekot vērienīgiem mērķiem. Komisija pašlaik visām valdībām apgalvo, ka šajā konkurētspējas aktā ir jāiesaista Parlaments. Komisija pašlaik visām valdībām skaidro arī to, ka tai ir jāsauglabā centrālā vieta šajā konkurētspējas paktā — nevis institucionālas lojalitātes vai institucionāla egoisma dēļ, bet tāpēc, ka es, protams, uzskatu, ka Komisija, tāpat kā Kopienas pieeja, nozīmē garantijas, ja mēs vēlamies novērst šķelšanās euro zonas un pārējās Eiropas vidū. Tās ir garantijas, ja mēs vēlamies novērst uzbrukumus vienotā tirgus integritātei vai ja mēs vēlamies novērst tādu instrumentu apšaubīšanu kā Stabilitātes un izaugsmes pakts. Tās ir garantijas, ka mēs Eiropas Savienībā saglabāsim eiropiskumu un Eiropas solidaritāti.

Tāpēc es runāju ļoti atklāti. Komisija veic savu darbu pilnīgi pārredzamā veidā, protams, ievērojot konstruktivitāti, cenšoties saglabāt ideju, ka, ja tā ir labi izklāstīta un īstenota Kopienas pieejā, tā varētu sniegt pievienoto vērtību mūsu darbam pārvaldības jomā — pretēji tam, ko daži no jums sacīja. Darbs, ko ir pastiprinājušas mūsu valdības, centieni īstenot ekonomikas politikas koordināciju vienmēr ir bijusi daļa no Kopienas un šī Parlamenta deputātu vairākuma vispārējās pieejas.

Tādējādi tas mums sniedz iespēju. Ja valstu un valdību vadītāji tagad vēlas iesaistīties ekonomikas politiku koordinēšanā un pat konkrētās jomās, kas līdz šim tika uzskatītas

tikai par valstu kompetencē ietilpstošām, manuprāt, tas ir atbalstāmi, ja tas sniedz ieguldījumu izaugsmes un nodarbinātības pievienotajā vērtībā un nodrošina Kopienas pārvaldības sistēmu ievērošanu. Tas ir svarīgi.

Manuprāt, šajā ziņā debātes ir bijušas ļoti noderīgas. Turklāt es domāju, ka vēstījums no šī Parlamenta ir sasniedzis Eiropadomi. Priekšsēdētājs Buzek kungs no nodeva tālāk pēdējā Eiropadomes apmeklējuma laikā. Es domāju, ka svarīgos jautājumos gan Komisija, gan Parlaments paudīs stingru nostāju Kopienas pieejas aizsardzībā, jo ir pārliecināti, ka tas ir vienīgais veids, kā Eiropa var īstenot mērķus, ko mēs sev esam noteikuši euro zonā, lai nodrošinātu stabilitāti, kā arī izaugsmi un nodarbinātību visā Eiropas Savienībā.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Drāma, kuras attīstību mēs atkal vērojam, sāk nepatīkami bieži atkārtoties, atklājot Eiropas Savienības būtību, proti, to, kurš galu galā pieņem lēmumus un kādu interešu grupu vārdā tas tiek darīts. Šajā drāmā, kā parasti, netrūkst galveno lomu tēlotāju, otrā plāna raksturu, kā arī vienkāršu masu skatu dalībnieku. Tā dēvēto „konkurētspējas paktu”, ko kā nožēlojamu piespiedu jaunievedumu sagatavoja Vācija un Francija, kuras sākotnēji to noliedza, tagad Eiropas Parlamentā izklāsta un aizstāv Eiropas Komisijas priekšsēdētājs Barroso kungs. Tas notiek pēc tam, kad pirms dažām nedēļām priekšsēdētājs Barroso kungs kritizēja kancleri Merkel kundzi par to, ka viņa, atšķirībā no paša Komisijas priekšsēdētāja, neatzīst Komisijas nozīmi. Tagad ir skaidrs, kāda galu galā ir Komisijas un tās priekšsēdētāja nozīme. Minētais pakts, kuru priekšsēdētājs Barroso kungs mūs aicina nenošķirt no nodarbinātības un izaugsmes mērķa, ir īsta revanšistu kampaņa pret darbaspēku un sociālajām tiesībām, izmantojot uzbrukumus algām, pensionēšanās vecuma palielināšanu, centienus iznīcināt darba koplīguma slēgšanas pārrunas un sociālo tiesību ierobežošanu. Tas ir arī mēģinājums koloniālā stilā piespriet īstu ekonomiskās atkarības spriedumu tādām valstīm kā Portugāle.

14. Turcijas 2010. gada progresa ziņojums (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Turcijas 2010. gada progresa ziņojumu.

Enikő Győri, Padomes priekšsēdētāja. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos paust savu gandarījumu par to, ka izrādījāt tik lielu interesi par paplašināšanās jautājumu. Neskatoties uz to, ka gan dalībvalstīm, gan kandidātvalstīm pašlaik ir jāpārvar ievērojamas problēmas, manuprāt, paplašināšanās process ir jāturpina nepārtraukti un konsekventi, pamatojoties uz izvirzīto prasību izpildes rezultātiem. Lai to panāktu, abām pusēm jā saglabā apņemšanās īstenot šo procesu. Zinot Eiropas Parlamenta darbību, ir skaidrs, ka tas ir forums, kurā visi dalībnieki apzinās, cik nozīmīgas ir mūsu attiecības ar Turciju.

Tās ir ilglaicīgas attiecības, kuras vēl vairāk ir satuvinājis Turcijas kandidātvalsts statuss. Vienlaicīgi Turcija ir arī nozīmīga dalībniece savā reģionā, un tai ir būtiska loma vairākās svarīgās jomās, piemēram, nodrošinātības ar enerģiju un reģionālās drošības jomā, kā arī dialoga veicināšanā starp dažādām kultūrām. Tajā pašā laikā tie dramatiskie starptautiskie

notikumi, kas norisinās tai tuvējos kaimiņos, vēl vairāk uzsver Turcijas nozīmīgumu iepriekšminētajās jomās. Pievienošanās sarunas ar šo valsti notiek saskaņā ar attiecīgajiem Eiropadomes un Padomes secinājumiem, kā arī ar attiecīgo sarunu grafiku. Neskatoties uz sarunām, kas jau ir noslēguma posmā un kļūst arī aizvien sarežģītākas, prezidentvalsts Ungārija ir apņēmusies panākt progresu saistībā ar visām sarunu sadaļām, kurās šāds progress ir iespējams. Darbs turpinās pat šobrīd, un galvenā uzmanība tajā pašlaik tiek vērsta uz astoto sadaļu, proti, politiku konkurences jomā.

Es uzticos mūsu Turcijas partneriem, ka tie turpinās savu darbu un ka drīz mēs varēsim redzēt tā rezultātus. Savos pagājušā gada decembrī pieņemtajos secinājumos Padome atzinīgi novērtēja Turcijas ilgstoši izrādīto uzticību sarunu procesam, kā arī tās politisko reformu programmai. Konstitucionālo reformu kopums, ko Turcija pieņēma 2010. gadā, ir vēl viens svarīgs solis īstajā virzienā, jo šis kopums aptver vairākas pievienošanās partnerības prioritātes tiesiskuma, pamattiesību un valsts pārvaldes jomā. Pašlaik vissvarīgākais uzdevums ir nodrošināt, ka šīs reformas tiek īstenotas saskaņā ar Eiropas normām un apspriežoties ar visplašāko iespējamo dalībnieku spektru, proti, visām politiskajām partijām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

Protams, ka joprojām ārkārtīgi svarīgi ir turpināt politisko kritēriju izstrādi. Daudzās jomās būs jāiegulda nopietns darbs, kā ir uzsvērts 2010. gada 14. decembra Padomes secinājumos, Eiropas Parlamenta rezolūcijas projektā un Komisijas 2010. gada progresā ziņojumā.

Vēlos uzsvērt dažas no šīm jomām. Turcijai arī turpmāk jāuzlabo stāvoklis pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanas jomā, jo īpaši vārda brīvība un reliģiskās pārliecības brīvība — gan tiesību aktos, gan praksē. Jāiegulda arī papildu darbs, lai nodrošinātu Kopenhāģenas kritēriju pilnīgu ievērošanu, cita starpā, arī īpašuma tiesību, arodbiedrību tiesību, pie minoritātēm piederošo personu tiesību, sieviešu un bērnu tiesību, diskriminācijas apkarošanas, dzimumu līdztiesības un cīņas pret spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos jomā.

Attiecībā uz vārda brīvību, bažas rada tādas jomas kā preses brīvības ierobežošana, nepietiekama žurnālistu tiesību aizsardzība, kā arī biežā un ievērojama mēroga tīmekļa vietņu bloķēšana, kas arī ir uzsvērts Parlamenta rezolūcijas projektā. Šajā ziņā vēlos norādīt uz pagājušo dažu dienu notikumiem. Turcijas policija 3. martā arestēja vairākus žurnālistus. Mums ļoti cieši jāseko līdzi šai lietai un nepārtraukti jāatgādina Turcijas atbildīgajām iestādēm par to, cik svarīgi ir turpināt apliecināt šīs pamatbrīvības praksē.

Attiecībā uz reliģiskās pārliecības brīvību, Turcijai ir jārada gan tiesiskie, gan praktiskie apstākļi tās īstenošanai. Lai garantētu reliģisko plurālismu atbilstoši Eiropas normām, ir nepieciešams visaptverošs tiesiskais risinājums. Tāpat arī prezidentvalsts ir nobažījies par ievērojamo skaitu ziņojumu, kas tiek saņemti par spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos, un jo īpaši par ļaunprātīgas varas izmantošanas gadījumiem ārpus oficiālajām ieslodzījuma vietu teritorijām. Lai novērstu cilvēktiesību pārkāpumus, jāveic stingra akta par policijas darbības un pilnvaru piemērošanas jomu ar 2007. gada grozījumiem īstenošanas uzraudzība. Kā uzsvērts Eiropas Parlamenta rezolūcijas projektā, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret spīdzināšanu un par cīņu pret nesodāmību fakultatīvā protokola apstiprināšana ir būtiski soļi šajā ziņā.

Turcijas un Kurdistānas attiecību jomā un jautājumā par dienvidaustrumu teritorijām ceram, ka demokrātiskās atvērtības iniciatīvas īstenošana un turpināšana drīz sniegs gaidītos rezultātus un galu galā var nodrošināt reģiona ekonomisko, sociālo un kultūras attīstību. Atgādināšu arī, ka Padome stingri nosoda Turcijas teritorijā pastrādātos terora aktus.

Jāuzsver arī, ka Kurdistānas Strādnieku partija joprojām ir iekļauta Eiropas Savienības teroristu grupu sarakstā.

Pārejot pie attiecībām starp Eiropas Savienību un Turciju, ar dziļu nožēlu jāatzīst, ka, neskatoties uz mūsu vairākkārtējiem lūgumiem, Turcija joprojām atsakās izpildīt savas saistības pilnā mērā un nediskriminējoši īstenot tās asociācijas nolīguma papildu protokolu. Tas ir būtisks jautājums, un tādēļ Padome turpina īstenot savus 2006. gada pasākumus, kuri savukārt nepārprotami ietekmē pievienošanās sarunu tempu, kā mēs visi zinām.

Padome turpina cieši uzraudzīt un pārskatīt visu līdz šim sasniegto. Tāpat arī progress nav panākts attiecību normalizēšanā starp Kipru un Turciju. Padome gaida, lai Turcija aktīvi atbalstītu pašlaik ANO paspārnē notiekošās sarunas par taisnīgu, visaptverošu un pamatotu Kipras jautājuma noregulēšanu saskaņā ar atbilstošajām ANO Drošības padomes rezolūcijām un, ievērojot galvenos principus, kas ir Eiropas Savienības dibināšanas pamatā. Turcijas apņemšanās un ieguldījums ir patiešām būtisks šāda visaptveroša noregulējuma panākšanā.

Turklāt vēlos uzsvērt, ka Turcijai ir skaidri jāapņemas īstenot labas kaimiņattiecības un strīdu atrisināšanu mierīgā veidā. Turcija ir viena no galvenajām nelegālās imigrācijas izcelsmes un tranzīta valstīm uz Eiropas Savienību, un tādēļ mēs atzinīgi vērtējam to, ka ir pabeigtas sarunas saistībā ar nolīguma par atpakaļuzņemšanu noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Turciju. Padome cer, ka šis nolīgums tiks parakstīts pēc iespējas ātrāk un pēc tam veiksmīgi īstenots. Mēs labi apzināmies, ka tas notika pēdējā Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmē un šobrīd gaidām, kad Turcija parakstīs šo līgumu. Līdz tam brīdim Padome vēlreiz uzsver saistības pilnā mērā un atbilstoši īstenot pašreizējos divpusējos nolīgumus par atpakaļuzņemšanu.

Saistībā ar muitas savienību starp Eiropas Savienību un Turciju, vēlos norādīt, ka ir pienācis laiks, lai Turcija beidzot izpildītu savu lielo skaitu saistību, ko tai līdz šim nav izdevies atrisināt. Tās attiecas uz tehnisko un administratīvo tirdzniecības barjeru atcelšanu, reģistrācijas prasībām, importa licencēm, valsts atbalstu, intelektuālā īpašuma tiesību garantēšanu un cita veida diskriminējošu praksi un noteikumiem. Šie visi ir jautājumi, kas ir steidzami jāatrisina. Turklāt Turcijai ir jāatceļ visi ierobežojumi, kas ietekmē tirdzniecību un transportu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Turciju. Pateicos par jūsu pacietību un ar prieku atbildēšu uz jautājumiem, ja tādi ir.

Stefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties Parlamentam, un jo īpaši *Oomen-Ruijten* kundzei par viņas ziņojumu saistībā ar Turciju. Šīs debātes un jūsu rezolūcija sakrīt ar nozīmīgu posmu Eiropas Savienības un Turcijas attiecībās, un rezolūcijas projektā ir uzsvērti vairāki Komisijai ārkārtīgi nozīmīgi jautājumi.

Komisija joprojām ir apņēmusies īstenot Turcijas pievienošanās procesu. Paplašināšanās process mudina īstenot politiskās un ekonomiskās reformas šajā valstī. Eiropas Savienības un Turcijas attiecības ir stipras. Turcijai ir nepieciešama Eiropas Savienība, un Eiropas Savienībai ir nepieciešama Turcija — šis līdzsvars nav mainījies. Eiropas Savienība ir un arī turpmāk būs nozīmīga Turcijas partnere.

Šīs attiecības ir balstītas uz dziļu ekonomisko integrāciju — 40 % no Turcijas ārējās tirdzniecības apjoma nonāk Eiropas Savienībā, bet 80 % no tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem Turcijā veic Eiropas Savienība. Eiropas Savienība efektīvi iegulda līdzekļus Turcijas modernizācijā tehnoloģiju nodošanas, Turcijas līdzdalības Eiropas Savienības izglītības un pētniecības programmās un mūsu pirmspievienošanās finansiālā atbalsta veidā.

Tajā pašā laikā pievienošanās sarunu temps ir samazinājies. Turklāt tajās sarunu sadaļās, uz kuru sākšanu Turcija var cerēt pašreizējā situācijā, ir nepieciešamas ievērojamas reformas un korekcijas. Ņemot to vērā, es vēl atzinīgāk vērtēju neseno sasniegto progresu, jo īpaši saistībā ar sarunu sadaļu konkurences jomā. Esmu drošs, ka drīz varēsim sākt šo sadaļu ar noteikumu, ka Turcija izpilda pēdējos atlikušos nosacījumus.

Protams, sarunas ietekmē arī Kipras jautājums. Pozitīvu soļu veikšana Ankaras nolīguma papildu protokola īstenošanā vai konflikta noregulēšanas sarunās varētu pozitīvi ietekmēt pievienošanās sarunas.

Tagad pievērsīšos reformām Turcijā. Es atzinīgi vērtēju pagājušā gada konstitucionālo reformu un tai sekojošos grozījumus tiesību aktos kā soli pareizajā virzienā. Tiesību aktu sakārtošana ir svarīga. Tomēr tikai tāda jauno tiesību aktu īstenošana, kas ir objektīva un bez taisnīga, spēj garantēt konstitucionālo reformu panākumus. Turcijai jāturpina konstitucionālo reformu īstenošana. Šim procesam jābūt pēc iespējas integrējošākam un pārredzamākam, aktīvi iesaistoties dažādām politiskajām partijām, pilsoniskajai sabiedrībai, nevalstiskajām organizācijām un plašākai sabiedrībai.

Komisija ar bažām seko līdzi nesējām darbībām pret žurnālistiem. Preses neatkarība un brīvība ir ārkārtīgi svarīga demokrātijai. Savā 2010. gada progresa ziņojumā Komisija jau ir uzsvērusi tiesas prāvu lielo skaitu, kas uzsāktas pret žurnālistiem, un nevēlamo spiedienu uz plašsaziņas līdzekļiem, kas apdraud šo pamattiesību īstenošanu praksē. Preses brīvība paredz, ka ir jāuzklausā atšķirīgie un pretējie viedokļi, un, kas vissvarīgākais, pret tiem jāizrāda iecietība. Preses brīvība nozīmē sabiedriskās telpas garantēšanu brīvām debatēm, tostarp arī internetā. Eiropas Parlamenta rezolūcijas projektā šie jautājumi pamatoti tiek uzsvērti.

Attiecībā uz reliģiskās pārliecības brīvību, atzinīgi vērtējam iniciatīvas, kas tika uzsāktas to reliģisko kopienu labā Turcijā, kuras neveido musulmaņi. Tomēr jāveic papildu un sistemātisks darbs, lai atrisinātu to personu, kas nav musulmaņi, un alevītu problēmas.

Pievērsīšos migrācijas jautājumam. Pirms divām nedēļām Padome apstiprināja Eiropas Savienības un Turcijas nolīgumu par atpakaļuzņemšanu. Šis nolīgums ir izdevīgs Eiropas Savienības dalībvalstīm, jo Turcija ir svarīga migrācijas plūsmas tranzītvalsts Eiropas Savienības virzienā. Nolīguma par atpakaļuzņemšanu attīstība pirmo reizi paver arī jaunas un konkrētas perspektīvas turpmākai sadarbībai ar Turciju vīzu un migrācijas politikas jomā ar mērķi uzlabot mobilitāti un kontaktus starp mūsu pilsoņiem un uzņēmumiem.

Turcijai un Eiropas Savienībai ir kopīgi ieinteresētas īstenot ciešu sadarbību šajā jomā. Ir daudz pietiekamu iemeslu, lai palielinātu Turcijas pilsoņu, uzņēmēju un studentu iespējas ceļot uz Eiropu — iepazīties tuvāk ar Eiropas standartiem; uzlabot Eiropas Savienības un Turcijas tirdzniecību gan Eiropas Savienības, gan Turcijas uzņēmumu labā, un radīt tik nepieciešamo stimulu mūsu sadarbībai ar Turciju. Priekšsēdētājas kundze, varu jums apliecināt, ka Eiropas Parlaments pienācīgi iesaistīsies gan jautājumā par atpakaļuzņemšanas nolīgumu, gan par dialogu vīzu jomā saskaņā ar Līguma prasībām.

Attiecības ar Turciju ir jāanalizē arī plašākā kontekstā. Turcijas aktīvā ārpolitika ir spēcīgs potenciālais ieguvums Eiropas Savienībai, ja tas tiks izstrādāts Turcijas ES pievienošanās procesā. Eiropas Savienība joprojām ir gatava paātrināt savu pašreizējo dialogu ar Turciju kopīgo interešu ārpolitikas jautājumos.

Runājot par Turciju šodien, nevaram ignorēt galvenos notikumus tās plašākā apkārtņē. Notikumi Tunisijā un Ēģiptē ir parādījuši, ka Turcija ir stabila, turīga un demokrātiska

valsts. Pilsoņi šajās valstīs raugās uz Turciju, tāpat kā tie raugās uz Eiropas Savienību — kā uz piemēriem, kam jāseko. Viņi vēro, kā Turcijā tiek aizstāvēti standarti un vērtības, par kurām viņi paši vēl cīnās un kas tiek asociēti ar Eiropu.

Atzīsim skaidri — lai gan Turcija ir piemērs citiem, tai ir vēl daudz darāmā. Daudzi no šiem izaicinājumiem, kas tai vēl ir jāpārvar, ir izklāstīti jūsu ziņojumā. Šī ir iespēja Turcijai pavisam tuvāk ceļā uz pilnīgu Eiropas Savienības politisko kritēriju īstenošanu. Valdībai ir jāuzņemas ļoti liela atbildība, lai saglabātu tik privilēģētu stāvokli un rādītu piemēru citiem ne tikai pašai savu pilsoņu labā, bet arī visa reģiona labā.

Ria Oomen-Ruijten, *PPE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Gyōri kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, šīs debātes un ziņojuma izstrāde jautājumā par Turciju notiek trīs mēnešus pirms Turcijas parlamenta vēlēšanām. Tādēļ vēl vairāk nekā iepriekšējos gados es darīju visu iespējamo, lai pārliecinātos, ka ziņojumā paustais tonis ir ārkārtīgi objektīvs un konstruktīvs. To pierāda fakts, ka balsojumam Ārlietu komitejā tika piedāvāti 22 kompromisa grozījumi. Balstoties uz notikumiem pēdējā gada laikā, mēs — Eiropas Parlaments, vēlamies izvirzīt savas prioritātes, prioritātes jaunajam Turcijas parlamentam un nākamajai valdībai. Man šķiet, ka ir sešas šādas prioritātes.

Pirmkārt, smaga atbildības nasta ir jāuzņemas valdībai un opozīcijai, lai rastu kompromisu un vienprātību jautājumā par turpmākajām reformām. Opozīcija, un arī valdība, ir norādījušas, ka tās vēlas īstenot pilnīgu konstitucionālo reformu, un es paredzu, ka tā arī notiks.

Otrkārt, jebkuras demokrātiskas iekārtas pamatā ir kontroles un līdzsvara sistēma. Jāveic papildu pasākumi tādas tiesu sistēmas stiprināšanā, kas ir neatkarīga un objektīva, kā arī parlamenta uzraudzības lomas — un jo īpaši preses brīvības un vārda brīvības — stiprināšanā. Sevišķi esmu nobažījies par preses brīvību, bet pie šī jautājuma es vēl atgriezīšos.

Treškārt, minoritāšu tiesības. Apsveicu Turciju par tiem simboliskajiem soļiem, ko tā ir spērusi, un par dialogu, ko valdība ir skaidri centusies īstenot. Tomēr ar dialogu vien nepietiek. Valsts dienvidaustrumu daļas iedzīvotāji — alevīti, kas ir kristiešu minoritāte, gaida kaut ko konkrētu. Sevišķi paziņojums *Mor Gabriel* lietā pierāda, ka ir vēl daudz darāmā un, manuprāt, Turcijas valdībai ārkārtīgi kaitētu vēl viena Eiropas Savienības Tiesas prāva šajā lietā. Tādēļ kaut kas ir jā dara, lai nodrošinātu demokrātisko atvērtību.

Ceturtkārt, sieviešu tiesības. Pagājušajā gadā jau daudz ir izdarīts, bet ar likumiem vien nepietiek. Esmu apmeklējusi sieviešu patvēruma iestādes. Esmu runājusi ar Turcijas sieviešu organizācijām. Protams, zināmus centienus ir īstenojusi gan Turcijas valdība, gan parlaments — valsts un vietējā līmenī, tomēr šķiet, ka process nonāk strupceļā, tiklīdz tas sasniedz policiju un tiesu iestādes. Tas jāmaina. Likumu esamība ir pozitīvs aspekts, taču svarīga ir arī to īstenošana. Šodien — Starptautiskās Sieviešu dienas simtajā gadadienā, vēlos vēlreiz aizstāvēt pozīciju par sieviešu labāku pārstāvību Turcijas parlamentā. Šajā ziņā daudz kas ir jāmaina nākamajās vēlēšanās.

Piektkārt, būtiski svarīgs, manuprāt, ir Ankaras protokols. Šajā ziņā atbildība jāuzņemas Turcijai. Tas konkrēti ir sarunu sadaļās panāktā strupceļa iemesls — atkārtot šo vēlreiz.

Sestkārt, ārpolitika. Mēs — eiropieši, atbalstām, ka Turcija ir uzņēmusies aktīvu lomu šajā reģionā. Ņemot to vērā, jāuzsver, ka Turcijai tikai tad šajā ziņā būs vienojoša loma, ja šī vienojošā tilta balsts turpmāk stipri turēsies arī Bosfora jūras šauruma Eiropas pusē. *Ashton* kundzei arī šajā jautājumā jācenšas īstenot ļoti aktīvu darbības koordinācija ar

Turciju, vēl aktīvāka nekā tā ir bijusi līdz šim. Starp citu, tās nav tikai manas prioritātes. Viss iepriekš minētais ir ticis apspriests arī Turcijas sabiedrībā. Tagad no politiķiem būs atkarīgs tas, vai viņi spēs šīs debātes pārvērst vienprātībā un kompromisā.

Vēl īsumā tikai vēl divi problemātiski jautājumi. Mūs satrauc Kurdistānas Strādnieku partijas paziņojumi, ka tā vēlas pārtraukt pamieru. Komisārs jau par to runāja. Preses brīvība — pagājušajā piektdienā es saņēmu atklātu vēstuli. Jāatkārto, ka ikviens, kurš ierobežo vārda brīvību kādā konkrētā valstī, uzbrūk šīs valsts kultūrai. Brīvas un iecietīgas debātes ir būtiski svarīgas ikvienai valstij.

Richard Howitt, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, ilgstošā demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas stiprināšana Turcijā, kuras rezultātā būtu jāpanāk pilnīga dalība Eiropas Savienībā, kļūst vēl svarīgāka laikā, kad arābu un Tuvo Austrumu valstīs tepat pie Eiropas robežām valda krīze. Mums atzinīgi jānovērtē tas, ka atkal ir pienācis piemērots brīdis reformu procesa īstenošanai Turcijā, un, atzīstot tās pagājušā septembra referenduma pretrunas, jāaicina to izmantot kā platformu pamatīgu konstitucionālo reformu īstenošanai ar visu partiju atbalstu nākotnē.

Es no sirds atbalstu komisāra *Füle* kunga paveikto šajā ziņā un viņa bezkompromisa vārdus, ko viņš teica šo pēcpusdien par vārda brīvību, jo īpaši tādēļ, ka man kopā ar kolēģiem Eiropas pārstāvjiem vēl pagājušajā mēnesī netika atļauts darboties kā novērotājiem KCK lietās *Diyarbakir* tiesā. Tomēr lūdzu arī komisāru panākt progresu vīzu jautājumā, jo īpaši attiecībā uz uzņēmējiem, un prasībā Turcija izpildīt apsolīto saistībā ar likumprojekta par arodbiedrībām izstrādi.

Mūsu Sociālistu un demokrātu grupa uzskata, ka pievienošanās sarunas apdraud nevis kaut kas līdzīgs vilciena katastrofai, bet lēna nāve nožņaudzot. Astoņu mēnešu laikā nav sākta neviena jauna sadaļa, kas ir ilgākais periods kopš brīža, kad sarunas tika pirmo reizi uzsāktas. Rīt balsosim par tādu sadaļu sākšanu kā pamattiesību un tiesu sistēmas sadaļu, kā arī par kopējo ārpolitiku un drošības politiku ne tādēļ, ka vēlamies panākt vāju pozīciju šajās jomās, bet tādēļ, ka vēlamies būt stipri. Mēs nerīkojamies tā tādēļ, ka mēs vēlētos mainīt spiedienu uz visām pusēm, lai panāktu izlīgumu jautājumā par Kipras salu.

Tāpat kā ir nepieciešams piemērots brīdis Turcijas reformu procesā, šāds brīdis ir nepieciešams arī sarunās par dalību Eiropas Savienībā.

Alexander Graf Lambsdorff, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Füle* kungs tikko skaidri atzina, ka Turcija un Eiropas Savienība viena otrai ir nepieciešama. Mēs esam svarīgi kaimiņi, mēs esam sabiedrotie NATO, un Eiropas Savienības dalībvalstīs dzīvo daudzi turku izcelsmes iedzīvotāji. Mums jāizrāda cieņa vienam pret otru. Es lielā mērā atbalstu vīzu atvieglojumus uzņēmējiem un studentiem, kā tikko teicāt. Es atbalstu arī ciešāku Turcijas integrēšanu kopējās drošības un aizsardzības politikas struktūrās. Vēlos, lai Kipra izbeigtu savu blokādi šajā jomā. Paraugoties uz Ziemeļāfriku, ir skaidrs, ka Turcija ir paraugs daudzām valstīm šajā reģionā. Tas viss ir ļoti pozitīvi.

Tālāk nonākam līdz pievienošanās procesam un uzzinām, ka daudzas sadaļas ir bloķētas. Ir ārkārtīgi grūti sākt jaunas sadaļas. Ir atlikušas tikai trīs sadaļas, un sadaļa konkurences jomā gandrīz jau ir sākšanas posmā. Kas notiks tad, kad tiks sāktas pēdējās sadaļas? Vai Turcijai un Eiropas Savienībai vairs nebūs nekā, ko viena otrai varētu pateikt? Tā tas noteikti nebūs! Tādēļ mums ļoti uzmanīgi jāapsver, kā panākt progresu pievienošanās procesā, un vai mēs varam vai nevaram saglabāt pašreizējo procedūru, kas paredz, ka Parlamentam rezolūcijā ir jāsniedz komentāri par Komisijas progresa ziņojumu.

Mūsu 2010. gada ziņojums ir ļoti kritisks, bet arī konstruktīvs. Tajā tiek risināti tādi pamattiesību jautājumi, kas ir pašsaprotami, jo īpaši liberāļiem — preses brīvība, brīvība paust viedokli, vārda un pulcēšanās, studentu protestu, arodbiedrību tiesību un reliģiskās pārliecības brīvība. Jau gadiem esam aicinājuši veikt uzlabojumus reliģiskās pārliecības brīvības jomā, tomēr ir panākts pārāk mazs progress. *Ahmet Şik* un *Nedim Şener* arests un iejaukšanās politisko fondu darbā Turcijā rada lielu iemeslu bažām. Šīs tiesības ievērot prasa Kopenhāģenas kritērijs. Tas ir pamatjautājums, jo ir saistīts ar politisko kritēriju. Ja Turcija nespēj virzīties uz priekšu savas iekšējās demokrātiskās iekārtas jomā, manuprāt, dažās jomās joprojām pastāvēs nopietnas problēmas, nemaz neņemot vērā strupceļu Padomē.

Diplomātiskā ziņā Turcija mums ir vajadzīga, un arī Turcijai mēs esam vajadzīgi. Demokrātiskā ziņā — Turcijā aizvien vēl ir daudz darāmā.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vēlos izmantot šo iespēju, lai pateiktos *Oomen-Ruijten* kundzei par viņas ieguldīto darbu, sniedzot sīki detalizētu dokumentāciju un visgodprātīgākajā veidā izstrādājot ziņojumu, kura mērķis ir sniegt skaidrus politiskos vēstījumus, jo īpaši parlamenta vēlēšanu priekšvakarā Turcijā, un es atbalstu šo darbu.

Šajā ziņojumā — pretstatā jums, ministra kungs, bet tas ir saprotams, ir uzsvērtā vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība. Diemžēl tā, protams, ir ārkārtīgi nepieciešama, un pašreizējie notikumi liek mums atcerēties par nesenajiem žurnālistu *Nedim Şener* un *Ahmet Şik* aizturēšanas gadījumiem saistībā ar informācijas pieprasījumiem *Ergenekon* un *Sledgehammer* lietās. Es iesniedzu grozījumu par šo jautājumu un vēlos aicināt jūs atbalstīt šo darbu, lai mūsu Parlaments varētu ievērot vislielāko modrību, kāda ir iespējama šajā būtiskajā jautājumā par preses brīvību, kas skar arī tiesu sistēmas neatkarības jautājumu un jaunas konstitūcijas izstrādāšanu.

Tāču vēlos jums uzdot šādu politisku jautājumu — kad vērojam apslāpēto pievienošanās procesu un strupceļu saistībā ar šīm sadaļām, kas ir būtiski svarīgas, ja vēlamies panākt progresu pamatbrīvību, tiesu sistēmas neatkarības un jaunās konstitūcijas jomā, vai mūsu un Padomes lēmums sodīt, slēdzot sadaļas, un neiespējamība sadaļas sākt un slēgt šodien nav pilnīgi pretēju efektu izraisoši faktori?

Nav nozīmes Eiropas Savienībai atteikties no vienas no galvenajām darbības svirām Turcijā, proti, no sarunām — jo īpaši par 22., 23. un 24. sadaļu, un vēlos lūgt Padomi vēlreiz pārskatīt šo situāciju, jo šodien šķiet, ka pievienošanās process tiek izmantots kā ķīlnieks, ņemot vērā šīs sankcijas, ar kurām beigu beigās būs iespējams kaut ko mainīt tikai tad, ja saglabāsim aktīvu šo pievienošanās procesu. Šobrīd ikviens var redzēt, ka tas tā nav. Tādēļ esam nonākuši ārkārtīgi satraucošā politiskā situācijā laikā, kad visas valstis Vidusjūras dienvidos uzskata Turciju par iedvesmas avotu pašas sava demokrātiskā pārejas procesa īstenošanai.

Es šeit nelūdzu pieņemt lēmumu par Turcijas pievienošanos. Lūdzu, lai lēmumi, kurus pieņemam visos līmeņos, pilnībā saskanētu ar mūsu sarunu procesam raksturīgo paļāvību, uzticamību, nopietnību un lojalitāti. Šodien tas nepārprotami ir apšaubāms.

Geoffrey Van Orden, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, atzīstu, ka viedokļi par Turcijas pievienošanos atšķiras gan starp šajā Parlamentā pārstāvētajām politiskajām grupām, gan pašās grupās, tostarp arī manējā. Es personīgi vienmēr esmu atbalstījis Turcijas centienus tuvināties Eiropai. Protams, ka pastāv bažas, bet jāsaka, ka, ņemot vērā nemierīgo

stāvokli, kādu pašlaik redzam Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos, un situācijā, kad pastāv nepārtraukti draudi no islāma teroristu puses, mums vēl nekad nav bijis tik svarīgi raidīt pozitīvu signālu Turcijai par to, ka tā tiek laipni gaidīta Eiropas demokrātisko valstu saimē.

Vēlos aicināt Kipras grieķus un jo īpaši mūsu Grieķijas draugus atteikties no savas vienpusējās pieejas Kipras jautājumam, kļūt draudzīgākiem un panākt visaptverošu šī jautājuma noregulēšanu ar turkiem, pirms nav vēl par vēlu. Mēs kritizējam Turciju saistībā ar papildu protokolu — šo pēcpusdien vēlreiz dzirdējam to pašu no mūsu Padomes priekšsēdētājas, tomēr nekas netiek minēts par neveiksmīgo 2004. gada 26. aprīļa ES Padomes lēmuma īstenošanu.

Turcija ir nozīmīga Atlantijas alianses locekle — demokrātiska valsts ar centrālo lomu saskarsmē starp rietumiem un austrumiem, un valsts, kas strauji mainās, sasniedzot tādu izaugsmes rādītāju, pateicoties kuram tā ir ierindojama pasaules vadītāju vidū. Sāksim rīkoties! Nepazaudēsim Turciju šajā posmā!

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL grupas vārdā.* — (EL) Priekšsēdētājas kundze! Es atturēšos no komentāriem par *Van Orden* kunga argumentiem, pirmkārt, tādēļ, ka nevēlos tam izmantot man pieejamo laiku, un, otrkārt, tādēļ, ka viņš — un ne jau pirmo reizi — jauc pārkāpēju ar upuri jautājumā par Kipru. Mēs atbalstām Turcijas pievienošanos, ja tāda ir tās iedzīvotāju griba, un ar noteikumu, ka tā izpilda visus pievienošanās kritērijus.

Lai tas notiktu, Turcijai ir jāatrod reāls politiskais risinājums kurdu jautājumam un jāatbrīvo simtiem kurdu mēru un pilsētu domnieku, kas tiek turēti tās cietumos, un tai jāstrādā, lai ieviestu tiesiskumu, atzītu genocīdu pret armēņiem un atrisinātu savas problēmas ar Grieķiju, jo īpaši Egejas jūras reģionā.

Jautājumā par Kipru tai jāpārstāj slēpties aiz 2004. gada notikumiem. Ir jau 2011. gads. Tai ir nekavējoties jānodod Famagustas pilsētas pārvalde tās iedzīvotāju rokās — šeit runa ir par eiropiešu pilsētu ar eiropiešu vēsturi, kas iestiepjas vairāku tūkstošu gadu senā pagātnē, pilsētu, kas jau gandrīz četrdesmit gadu ir tikusi atstāta katastrofālā stāvoklī, un tai nekavējoties jāsāk karaspēka izvešana no Kipras.

Noslēgumā vēlos atgādināt par Kipras turku protestiem, pieprasot Turcijai, *Van Orden* kungs, piešķirt tiem pašnoteikšanās tiesības iekšējās lietās. Tā vietā *D. Eroğlu* aicināja protestētājus nodot tiesāšanai. Turcijai jārespektē Kipras turku vēlmes, atļaujot veikt tautas skaitīšanu okupētajā teritorijā un izbeidzot tās kolonizāciju, un atļaujot kartē pārdēvēt pilsētas un ciemus tajos vārdos, kādos tie saukti jau vairākus tūkstošus gadu.

Nikolaos Salavrakos, *EFD grupas vārdā.* — (EL) Priekšsēdētājas kundze, apsveicu *Oomen-Ruijten* kundzi par viņas iesniegto tekstu, kurā ir sniegta līdzsvarota un precīza aina saistībā ar stāvokli Turcijā. Sevišķi augstu novērtēju *Füle* kunga nostāju. Vēstījums, kas izriet no *Oomen* kundzes ziņojuma ir tāds, ka Turcijai pilnībā jāizpilda savas saistības pret Eiropas Savienību, ja tā vēlas Savienībai pievienoties. Ja tā nevēlas iestāties Eiropas Savienībā, tai tas ir jāpasaka, jo, ja runa ir par tik lielu valsti kā Turcija, esmu pret tik lielas nenoteiktības pieļaušanu šinī jautājumā un sarunām, izmantojot tikai diplomātiskus jēdzienus. Tomēr neskatoties uz Eiropas skaidro vēstījumu Turcijai, tā rīkojas pretrunīgā veidā. Šķiet, ka pastāv problēma starp politisko vadību un militāro režīmu. Vienlaicīgi tā vienā brīdī demonstrē labus nodomus attiecībā pret tās kaimiņiem, bet nākamajā jau sašķeļ visu Egejas jūras reģionu, Turcijas lidmašīnām un kuģiem ikdienā šķērsojot un pārkāpjot Grieķijas sauszemes un gaisa robežas.

Mēs cienām Turciju un turku tautu, tomēr, mūsaprāt, jau sen ir pienācis laiks Turcijai izrādīt zināmu cieņu pret tās kaimiņiem un Eiropas ideju, kas ir izklāstīta Romas līgumā.

Barry Madlener (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mēs šeit runājam par Turciju, bet premjerministrs R. T. *Erdoğan* drīzāk vēlētos nodibināt Turcijas un arābu valstu savienību. Turcija ir liels diktatora M. *Ahmadinejad* draugs. Turcija vairs nevēlas būt sekulāra valsts. Turcija turpina okupēt Kipras ziemeļu daļu, un Turcija vairs nav draugos ar Izraēlu. Tā vietā šī valsts ir izvēlējusies *Hamas* dibināto Musulmaņu brālību. Turcija aizvien vairāk pievēršas islāma pasaulei.

Dāmas un kungi, kad mēs izbeigsim šo fiktīvo procesu? Eiropa nevēlas Turciju, un Eiropa nevēlas islāmu. To ir norādījis arī *Sarkozy* kungs. *Merkel* kundze jau norādīja, ka arī vairākums Eiropas pilsoņu nevēlas redzēt Turciju Eiropas Savienības sastāvā. Turcija pati sevi jau gadiem apkaunojusi apmaiņā pret naudas līdzekļiem no Eiropas Savienības un solījumiem to uzņemt Eiropas Savienībā. Tomēr tādai islāma kultūrai, kas attīstās pretējā virzienā, Eiropā nav vietas. Premjerministr *Erdoğan*, vai esat īsts vīrs, vai arī tikai iztapīgs glēvulis? Cik ilgi vēl turpināsiet pazemot turku tautu? Esiet goda vīrs un pārstājiēt tā rīkoties.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, tie, kuri atbalsta Turcijas pievienošanu Eiropas Savienībai, vai daži no viņiem šajā Parlamentā, izjūt pienākumu atbalstīt grozījumus pret Kipru. Drīz būs pabeigtas visas sadaļas sarunās ar Turciju, bet pievienošanās process draud nonākt strupceļā. Ir apturētas četrpadsmit nodaļas, jo Turcija stūrgalvīgi atsakās pagarināt Ankaras protokolu.

Ja pašreizējo sarunu par Kipras okupācijas jautājuma atrisināšanu iznākums būtu veiksmīgs, automātiski kļūtu pieejamas 14 sadaļas. *Ban Ki-moon* aicināja visas starptautiskās iesaistītās puses koncentrēties uz centieniem panākt šī jautājuma noregulējumu. Balsošana par tādiem grozījumiem kā saistībā ar tiešo tirdzniecību 26. aprīlī sašķeltajā Kiprā, kas nebūtu nepieciešami, ja tā būtu vienota, veicina nesamierināmību, neveiksmi centienos rast risinājumu un paldzina sadaļu apturēšanu. Sīkumainība Kipras jautājumā kavē Turcijas progresu.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, rīt kļūs skaidrs, ka Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ir centusies Parlamentā panākt visplašāko iespējamo konsensu, jo vēlamies, lai visās Savienības institūcijās galvenokārt valdītu vienota pieeja.

Šīs sarunu process jau vairākus gadus ir bijis noderīgs līdzeklis Turcijas politisko un ekonomisko reformu īstenošanai — tajā ir bijušas zināmas pretrunas, neveiksmes un soļi progresa virzienā, bet kopumā tas ir bijis noderīgs. Pašreizējais brīdis varētu kļūt par patiesības brīdi, un par to mums atgādina pārmaiņas, kas pašlaik norisinās Vidusjūras reģionā.

Savā nesenajā uzstāšanās reizē Ārlietu komitejā komisārs *Füle* aicināja uz jaunu realitāti, kurā Eiropas Savienībai jāizvairās tikai no īstermiņa redzējuma. Šī jaunā realitāte ir tieši tas, kas mums ir nepieciešams sarunu procesā ar Turciju — jāievēro vislielākā piesardzība, bet vienlaicīgi arī pilnīga apņemšanās un nopietnība, kas nepieciešama, lai izvairītos no iespēju un uzticamības zaudēšanas, kā arī no pārmērīgas pieglaimošanās; un skaidri jānorāda, ka nolīgumi un saistības ir jāievēro. Turklāt, tam nepieciešama nelokāma visu iesaistīto pušu nostāja.

Cerams, ka nākamajā ziņojumā uzzināsim, ka sarunu procesā ir sperts vēl viens solis virzienā uz priekšu.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, islāma valstu iedzīvotāji šodien rīkojas diezgan līdzīgi tam, kā rīkojās Turcijas iedzīvotāji, gāžot vienas partijas diktatūru 1950. gadā. Kā Ēģipte, tāpat kā Turcija, iespējams, vēl atklās, ka gāzt dziļi iesakņojušās valsts struktūras ir daudz grūtāk, un tādēļ *Ergenekon* lieta un tamlīdzīgas izmeklēšanas ir tik svarīgas.

Šajā Parlamentā pārstāvētie liberāļi vēl *Erdoğan* kungam un viņa valdībai veiksmi patiesas demokrātijas izveidē un tās nostiprināšanai Eiropas demokrātisko valstu saimē. Muitas savienības izveide ir liels sasniegums, un Turcijas dalība Eiropas Savienībā var būt vienlīdz veiksmīga.

Diemžēl pievienošanās process ir nonācis strupceļā, un, lai gan tajā daļēji ir vainojama Turcija, dažu dalībvalstu nelabvēlība — kā nesen atklāja *WikiLeaks* sniegtā informācija, ir apkaunojoša mūsu Savienībai. *Sarkozy* kungs vairs nerunā par Turciju visas Eiropas vārdā vairāk kā par Savienību Vidusjūras reģiona vārdā. Viņa Ankaras apmeklējums bija iedvesmojošs, un diemžēl Vācijas Kristīgie demokrāti nepieņem Maksa Fišera padomu paraudzīties uz sevi spoguļi, jo AKP šodien ir spoguļattēls Vācijas CDU 1950. gadā — nevis Kristīgie demokrāti, bet Islāma demokrāti, un vairs nav jāšaubās par to, kādēļ komisāra kungs saka, viņš izprot un piekrīt Turcijas sašutumam.

Šis ziņojums ir godīgs — dažiem pat pārāk godīgs. Turcijai daudz kas ir jāsasniedz, bet mums nāksies daudz zaudēt, ja neatzīsim islāma demokrātijas un nesadarbosimies ar tām, piemēram, ar Turciju un Indonēziju.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vēlos apsveikt referentu par interesanta un līdzsvarota ziņojuma izstrādi, lai gan daži jautājumi man izraisa šaubas. Es apšaubu, piemēram, vai būtu jāuzsver aizvien lielāka Turcijas iesaistīšanās Dienvidkaukāza reģionā.

Tas ir reģions, kurā ir jāievēro īpaši smalkjūtīga un teicami līdzsvarota politika. Tomēr jāatzīst, ka vissvarīgākās ir pārmaiņas attieksmē pret Turcijas īstenotajiem centieniem. Uz rezultātiem, kas ir sasniegti, īstenojot asociācijas nolīgumu, kas ir teicams Turcijas un Eiropas Savienības sadarbības paplašināšanas vēstnesis, jāraugās ar cerību, ka tie radīs iespējas nākotnē un ka durvis uz Eiropu ir atvērtas, tostarp arī Turcijai.

Tas šodien šajā Parlamentā ir skaidri jānorāda, jo īpaši tādēļ, ka apspriedes un sadarbība saistībā ar notikumiem Ziemeļāfrikā var izrādīties noteicošais faktors labai sadarbībai ar Turciju. Tādēļ būtisks mērķis, kas šodien ir jāsasniedz, ir Turcijas kā Eiropas Savienības partneres enerģētikas jautājumos un kā nākotnes politiskās partneres vērtības apliecināšana.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL) . – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējais lejupslīdes stāvoklis ir pasliktinājies, un tā rezultātā ir radies jauns stimulants cīņai pret imperiālistu centriem, kas kontrolē tirgu un enerģijas avotus un to transportēšanai izmantotos kanālus.

To pierāda notikumi Lībijā un nesenie naftas resursu atklājumi Vidusjūras reģionā, kā arī nesaskaņas, ko šie notikumi jau ir izraisījuši. Vienlaicīgi NATO un Eiropas Savienība pastiprina savu intervenci šajā jomā. Turcija savukārt cenšas uzlabot savu stratēģisko stāvokli reģionā, kurā bieži ir sastopami konflikti un pieaug pretošanās kustība. Šis mērķis tika sasniegts, īstenojot neseno konstitucionālo reformu, kas tik atzinīgi tika uztverta no Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu puses. Tomēr vienlaicīgi Turcija turpina okupāciju Kipras ziemeļu daļā, pārkāpumus Egejas jūras reģionā un klajo necieņas izrādīšanu pret pamata cilvēktiesībām un demokrātijas pamatbrīvībām. Darba ņēmēji Turcijā zina,

ka no Eiropas Savienības nekas pozitīvs nav gaidāms, jo darba ņēmējiem un iedzīvotājiem Eiropas Savienībā tiek liegtas viņu pamattiesības un Eiropas Savienība tāpat kā agrāk turpina atbalstīt virkni reakcionāru režīmu šajā reģionā.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ja Turcijas jautājums būtu tikai tīri ekonomisks jautājums, šķiet, ka nebūtu nekādu problēmu. Tomēr, protams, pastāv nopietnas problēmas, jo Turcijas jautājums noteikti nav tikai ekonomisks.

Īpaši vēlos uzsvērt jautājumu par reliģisko iecietību, kas diemžēl Turcijā nepastāv vispār, un ne tikai tādēļ, ka varam minēt dažu priesteru, tostarp arī no Itālijas, piemēram, bīskapa *Luigi Padovese* un *Andrea Sanotoro*, noslepkavošanu, bet arī tādēļ, ka Turcijas pārstāvji nesenojā Eiropas Padomes sanāksmē diemžēl nobalsoja pret priekšlikumu, kurā tika nosodīti uzbrukumi kristiešiem visā pasaulē.

Mums tas šķiet pārsteidzoši un nesaprotami, kā mēs varam uzņemt valsti, kas reliģisko brīvību neuzskata par pamatvērtību. Mēs arī nesaprotam, kā *Erdoğan* kunga vietnieks *Babacan* kungs varēja nodēvēt Eiropas Savienību par “kristiešu klubiņu”. Ko viņš šeit bija cerējis ieraudzīt? Vai viņam turklāt nešķiet, ka problēma varbūt nav “Eiropas kristiešu klubiņš”, bet gan reliģiskās pārliecības tiesību trūkums Turcijā?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Füle* kungs, Turcijā ir sakāmvārds “Par cilvēkiem liecina viņu darbi. Vārdi neko daudz nenozīmē”. Tomēr Turcijas atbalstītāji ir ļāvuši sevi maldināt ar labskanīgiem, tukšiem vārdiem. 2010. gada progresa ziņojums patiesībā ir nepilnību ziņojums. Tajā ir parādīts, ka Turcija ir daudzveidīga, bet tā noteikti nav gatava pievienoties Eiropai. Pamattiesības bieži eksistē tikai uz papīra, un pastāv ievērojami ierobežojumi attiecībā uz vārda brīvību. To ir apstiprinājusi nesen īstenotā divu žurnālistu arestēšana. Nekādas pārmaiņas nav panāktas etnisko un reliģisko minoritāšu, piemēram, kurdu un kristiešu, diskriminācijas ziņā. Premjerministrs *R. T. Erdoğan* liekulīgi apsūdz Eiropas valstis islamofobijā, neskatoties uz faktu, ka musulmaņiem šeit ir brīvi atļauts praktizēt savu reliģiju, pretstatā kristiešiem Turcijā. Strīds par klosteru *Mor Gabriel* zemes piederību ir vēl viens piemērs, kas to uzskatāmi pierāda. Neskatoties uz pretējiem apgalvojumiem, *R. T. Erdoğan* valdība virza uz priekšu islamifikācijas procesu. Mēs zinām, ka tieši tas tur tiek īstenots.

Nesen veiktais pētījums rāda, ko turki patiesībā domā par Eiropas Savienību. Viņi atbalsta pievienošanos Eiropas Savienībai, bet vienlaicīgi lielā mērā raugās uz eiropiešiem ar neuzticību. Mums pēc iespējas ātrāk jāpārtrauc sarunas par pievienošanos.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Györi* kundze, *Füle* kungs, vēsturiskie salīdzinājumi, ko jūs, *Watson* kungs, sniedzāt, ir vairāk kā neprecīzi. Nevar salīdzināt Taisnīguma un attīstības partiju (AKP) ar partiju, kas atjaunoja Vācijā demokrātisku valdību un tiesiskumu pēc nacistu valdīšanas perioda beigām. Tas patiešām ir satraucoši, jo pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados šī vācu partija sadarbojās un veidoja koalīciju ar liberāļiem.

Es atbalstu ciešas saites starp Turciju un Eiropas Savienību. Turcija mums ir stratēģiski nozīmīga, bet ne jau par katru cenu. Pirmkārt, nevaram atcelt pievienošanās nosacījumus, tostarp vārda brīvību, neatkarīgu tiesu sistēmu, minoritāšu tiesības un reliģijas brīvību. Tas ir skaidri norādīts Komisijas ziņojumos un *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumā. Otrkārt, nedrīkstam apdraudēt Eiropas Savienības integrācijas kapacitāti. Mums jāatrod citas metodes. Treškārt, Turcijas atbildība ir nodrošināt, ka šim procesam netiek likti šķēršļi un, visbeidzot — ir jāizpilda solījumi, kas tika doti, piemēram, Ankaras protokola kontekstā.

Turcija spēkos ir skaidri parādīt, ka integrācija Eiropas Savienībā ir iespējama. Taču tad, kad *Erdoğan* kungs savā runā Vācijā norāda, ka turkiem, kuriem ir vācu pilsonība, pirmkārt jābūt lojāliem Turcijai, tad integrācijas jomā es saskatu lielu problēmu. Tā ir konkrēta domāšanas veida izpausme un arī līdzeklis, kā to īstenot.

Tādēļ es uzskatu, ka Turcija vēl nav gatava. Tomēr esam aicinājuši Turciju kopā ar mums konstruktīvi sadarboties nolīguma "Berlīne plus" ietvaros un citās jomās, lai izveidotu ciešākas saites savā starpā. *Mor Gabriel* piemērs ir daļa no šīs problēmas.

(*R unātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.*)

Graham Watson (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Brok* kungs apmēram divi vai trīs miljoni vāciešu un britu dzīvo Spānijas dienvidos. Ko teiktu šie iedzīvotāji, ja Spānijas valdība pieprasītu, lai viņu bērni iemācītos spāņu valodu, pirms tie iemācās vācu vai angļu valodu? Protams, ka viņi būtu pretējās domās. Nevarat vienkārši pateikt Vācijā, lai iedzīvotāji vispirms iemācītos vācu valodu. Protams, ka viņiem jāiemācās abas valodas, bet Vācijai ir vēl tāls ceļš ejams līdz īstas integrācijas politikas izveidei.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Watson* kungs, cilvēki, kuri dzīvo Vācijā un plāno atgriezties savā izcelsmes valstī, protams, kā pirmo apgūs savu dzimto valodu. Taču cilvēkiem, kuri vēlas iegūt Vācijas pilsonību un palikt Vācijā uz pastāvīgu dzīvi, vispirms jāiemācās vācu valoda, lai tiem būtu iespējas gūt panākumus skolā, iegūt izglītību un līdz ar to nodrošināt sev veiksmīgu profesionālo izaugsmi un integrēties sabiedrībā. Šajā gadījumā valodas jautājums ir prioritārs. Mums jāizšķir starp tiem cilvēkiem, kuri dodas uz ārzemēm ziemas brīvdienās, un tiem, kuri vēlas palikt uz pastāvīgu dzīvi citā valstī. Atšķirība šajā gadījumā ir saistīta ar integrācijas jautājumu. Nevarat salīdzināt tos, kuri dodas uz Maljorku brīvdienās, ar tiem, kuri vēlas iegūt šīs valsts pilsonību un pastāvīgi tur dzīvot.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, Turcijas pievienošanās process arī turpmāk būs stratēģiski nozīmīgs gan Eiropai, gan arī pašai Turcijai. Šis process ir kritērijs Eiropas uzticamībai un Turcijas nodomiem īstenot nepieciešamās demokrātiskās reformas. Tomēr fakti runā pretī valdības apliecinātajam nodomam īstenot demokrātiskas pārmaiņas. Pēdējās dažās dienās ar bažām vērojām vairāku žurnālistu aizturēšanu pēc kārtas. Kopā ar sešiem kolēģiem 20. februārī tika aizturēts žurnālists *Nedim Şener*, kurš ir pazīstams ar savu kritiku, kas tika vērsta pret metodēm, ko policija izmantoja armēņu žurnālista *Hrant Dink* slepkavības lietā. Viņi visi tika apcietināti, apsūdzot piederībā teroristiskai organizācijai, līdz ar to palielinot cietumā nonākušo žurnālistu skaitu līdz vairāk nekā vienam simtam. Šķiet, ka galu galā īstais pārkāpums šajās lietās ir viņu kritika, kas tika vērsta pret R. T. *Erdoğan* valdību, nevis jebkāda veida krimināli sodāmas darbības.

Savienība atbalstīja valdības centienus apspiest iespējamu jaunas valsts pašpasludināšanu. Tomēr to nedrīkst izmantot kā attaisnojumu, lai ierobežotu personu pamatbrīvības, jo īpaši uzskatu brīvību. Lūdzu komisāru *Füle* informēt, kā Komisija gatavojas reaģēt uz šiem notikumiem.

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, diemžēl Turcijas pievienošanās process ir nonācis strupceļā. Turcija nav panākusi to progresu, ko mēs vēlamies, Kipras problēma joprojām ir neatrisināma, Francija un Vācija ir nepielūdzamas pretinieces Turcijas dalībai ES, un šajā Parlamentā nepārprotami valda aizspriedumi pret Turciju.

Esam saskārušies ar milzīgu stratēģisku krīzi. Eiropa zaudē Turciju, un Turcija zaudē Eiropu. Mums ir jāvelta 2011. gads jaunas partnerības veidošanai, kuras pamatā ir radikāla abu pušu patieso interešu pārvērtēšana.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas 2010. gada progresa ziņojums noteikti ir vissarežģītākais ziņojums, kādu šeit līdz šim esam apsprieduši. Tomēr, neskatoties uz to, ka tas ir sarežģīts, nedrīkstam ļaut sevi ietekmēt aizspriedumiem, kas ir vēsturiski izveidojušies. Nesenie notikumi Turcijā neapstrīdami veido faktorus, kas Eiropas demokrātijas principu ziņā nav pieņemami. Mums vēl vairāk jāpaātrina sarunas ar Turciju. Eiropai Turcija ģeopolitiskā ziņā ir ārkārtīgi nozīmīga, ņemot vērā sarežģīto Tuvo Austrumu reģionu. Šādu stāvokli, protams, nedrīkst izmantot ļaunprātīgi. Taču, ja risināsim atklātu un principiālu dialogu ar Turciju, varam panākt labāku demokrātijas noteikumu izpratni. Turcijas ekonomiskā attīstība pēdējo gadu laikā patiešām ir izcila, un tās rūpniecības nozare kļūst par nozīmīgu Eiropas uzņēmumu partneri daudzās jomās. Tādēļ ir svarīgi, lai šīs ekonomiskās attiecības sakristu ar tādām pašām politiskām attiecībām ar Eiropas Savienību, radot skaidru nākotnes perspektīvu. Ja Turcija ir patiesi ieinteresēta pievienoties Eiropas Savienībai, tā nedrīkst spert tādus soļus, kādus esam novērojuši pēdējā laikā. Vairāku iemeslu dēļ stingri atbalstu ilgstošo Turcijas tuvināšanās procesu Eiropas Savienībai.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mums jāpārstāj izmantot termins “progresa ziņojums”, debatējot par sarunām ar Turciju. Tas ir nepareizs formulējums, jo Turcija nav panākusi būtisku progresu to nosacījumu ieviešanā, kas ir obligāti jāizpilda, lai pievienotos Eiropas Savienībai.

Pilnīgi ir apstājušās sarunas Kipras lietā, jo turki joprojām atsakās izpildīt savas saistības un turpina prettiesisko militāro salas ziemeļu daļas okupāciju. Nekāds progress nav panākts arī demokrātisko tiesību ieviešanas jomā. Iedzīvotāji tiek vajāti par savu uzskatu paušanu, tīmekļa vietnes tiek bloķētas un kristieši un citu ticību pārstāvji, kas nav musulmaņi, tiek apdraudēti visos iespējamajos veidos. Tad, kad šī Parlamenta deputāti reizi pa reizei uzdod jautājumus par šo stāvokli, Komisija atbild, ka tā cieši un ar bažām seko līdzī situācijai Turcijā. Tomēr tā nav veikusi nekādas konkrētas darbības, un sarunas turpinās bezgalīgi.

Ir visiem zināms noslēpums, kas izskan privātās sarunās, ka daudzi Turcijas pievienošanās ierosinātāji Komisijā paši savās valstīs un Parlamentā atzīst, ka pati doma par Turcijas pievienošanu ir katastrofāla. Tādēļ pārstāsim paši sevi māt, pārstāsim maldināt sabiedrisko domu Eiropā un Turcijā un beidzot pieliksim punktu sarunām ar Turciju.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es piekrītu godīgajam un līdz ar to arī kritiskajam pievienošanās sarunu novērtējumam, kas ir sniegts pašreizējā Turcijas progresa ziņojumā. Kopš sarunu sākuma ir pausti daudzi solījumi, tomēr ir panākts pavisam neliels progress. Ņemot vērā šīs valsts izteikti islāmisko raksturu, visām kristiešu un citu ticību kopienām, kas nav musulmaņi, ir jāpiešķir vienlīdzīgas tiesības, kas nozīmē brīvu savas reliģiskās pārliecības praktizēšanu, neciešot no diskriminācijas. Cik man zināms, tās ir būtiskas tiesības. Turcijai jāuzņemas īstenot pilnīga valsts un reliģijas nošķiršana un jāakceptē citas ticības, kas nav islāms. *Mor Gabriel* klostera lieta ir viens no šīs problēmas piemēriem.

Vēlos atgādināt Eiropas Savienības dalībvalstīm par viņu pienākumu visās savās sarunās ar šo valsti stingri pieprasīt no Turcijas, lai tajā tiktu atbalstītas vispārējās cilvēktiesības un jo īpaši reliģiskā brīvība.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs tik tiešām īstenojam sarunas ar Turciju par tās pievienošanu Eiropas Savienībai, nevis par kādu citu jautājumu, un es atbalstu Turcijas pievienošanu. Es atzinīgi vērtēju Turcijas valdības pagājušajā gadā uzsāktās reformas. Tomēr Turcijai beidzot ir jāizpilda savas saistības un jāīsteno Ankaras protokols, lai sarunās varētu tikt panākts progress. Tā nedrīkst nepārtraukti novēlēt atbildību par šo strupceļu uz ES vai Kipru, kā jums *Erdoğan* kungs, tik ļoti patīk to darīt.

Turcijai beidzot ir jāizbeidz to žurnālistu aizturēšanas prakse, kuri kritiski izsakās par valdošo režīmu. *Ahmet Şık*, *Nedim Şener* un citiem ir nepieciešama aizsardzība pret patvaļīgo Turcijas tiesu sistēmu. Tās ir tikai dažas no prasībām, lai varētu sākt 23. sadaļu. Jums, *Erdoğan* kungs, tas ir skaidri jāapliecina, nevis jāuzstājas pret savu tautiešu integrāciju un jāizplata savs turku pasaules uzskats, kā to darījat Diseldorfā. Tieši to mēs no jums gaidām. Protams, Eiropas Savienībai arī ir jāsniedz ieguldījums sarunu sekmīgā pabeigšanā un jāparāda, ka tā ir gatava uzņemt jaunas dalībvalstis. Abām pusēm ir jāizpilda savi pienākumi. Tomēr viens ir skaidrs — bumba tagad ir jūsu laukuma pusē, un ir pienācis jūsu laiks rīkoties.

Metin Kazak (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, apzinos, ka šis ziņojums ir ārkārtīgi pretrunīgs un ka šajā Parlamentā dažkārt var būt ļoti sarežģīti panākt kompromisu, tomēr mūsu debatēm joprojām jābūt līdzsvarotām un balstītām uz faktiem.

Pirmkārt, atcerēsimies, ka Ankaras protokols paredzēja četras pārvietošanās brīvības un Eiropas Savienības un Turcijas muitas savienības izveidi. Turklāt vairāki Eiropas Tiesas spriedumi, kā arī citās kandidātvalstīs pastāvošais vīzu režīms ir apliecinājis to, ka šajā ziņojumā ir skaidri jāatbalsta vīzu atcelšana Turcijas pilsoņiem, jo īpaši uzņēmējiem un studentiem.

Otrkārt, mums jāpieprasa jaunu iespēju radīšana jautājumā par Kipru, kas ir nonācis strupceļā. Padomes 2004. gada 26. aprīļa lēmuma īstenošana ievērojami pamudinātu Turciju ieviest Eiropas Kopienas un Turcijas asociācijas nolīgumu. Tas radītu ne tikai ekonomiskos un politiskos ieguvumus abām pusēm, bet arī ļautu salas iedzīvotājiem īstenot brīvu tirdzniecību, un izskaustu pašlaik Eiropas Savienībā pastāvošos dubultstandartus. Ir pienācis laiks parādīt, ka Eiropas Savienība spēj panākt pozitīvas pārmaiņas.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai būtu vislielākā kļūda vēsturē. Mums pievienotos valsts ar 80 miljonu lielu iedzīvotāju skaitu un pretendētu uz Eiropas budžetu, Eiropas lēmējvaru un ārpolitiku. Pie kā tas var novest redzam no Turcijas attiecībām ar *Hamas*, *Hezbollah* un Irānu.

Turcijas pievienošanās kaitētu arī integrācijai. To mēs vērojam jau tagad. Premjerministrs *R. T. Erdoğan* nesen aicināja turku migrantus Vācijā pirmkārt un galvenokārt apgūt turku valodu. Man tomēr šķiet, ka būtu pareizi, dzīvojot Vācijā, piešķirt prioritāti vācu valodas apguvei.

Erdoğan kunga programma ir islāma partijas programma, un arī šajā ziņā līdzsvars tiktu izjaukts, ja Turcija pievienotos Eiropas Savienībai. Mums nāktos saskarties ar miljoniem iedzīvotāju, kuri diemžēl nepazīst Eiropas jūdaisma un kristietības pamatus un kuri vēlētos tos mainīt. Tādēļ pārliecināsimies, ka 2010. gada progresā ziņojums ir pēdējais. Pārtrauksim šīs bezjēdzīgās sarunas! Privilēģēta partnerība — tā varētu vislabāk apvienot labāko no abām kultūrām.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, progress un savstarpēja uzticēšanās būs iespējama tikai tad, kad gan Turcija, gan Eiropas Savienība būs izpildījuši savas atbilstošās saistības. Jaunu sarunu sadaļu sākšanas dēļ radīsies tieši tas jaunais dinamisms cilvēktiesību un tiesiskuma progressa jomā, kādu vēlamies redzēt.

Ievērojamas bažas rada preses brīvība. Šīs brīvības, kas dažkārt ir tikusi lielā mērā apdraudēta, aizsardzība ir ārkārtīgi vērtīga. Demokrātiskā sabiedrībā presei ir nozīmīga loma, kontrolējot tos, kuri tur savās rokās varu. Protams, Turcijai pašai ir jāuzņemas liela atbildība par Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošanu, tomēr arī Eiropai ir zināmi pienākumi, piemēram, izpildot asociācijas nolīgumā noteiktās saistības par personu brīvu pārvietošanos un apņemšanos saistībā ar 2004. gada aprīļa Padomes secinājumiem par Kipru.

Visbeidzot, Starptautiskās sievietes dienas simtajā gadadienā vēlos nedaudz apsvērt stāvokli Turcijā sievietes tiesību jomā. Tiesību aktu ziņā tajā ir panākti daudzi uzlabojumi, tomēr aicinu Turcijas valdību darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu pareizu to īstenošanu un, ņemot vērā vēlēšanu tuvošanos, izpildīt Parlamenta aicinājumu ieviest kvotas, lai palielinātu sievietes skaitu reprezentatīvos amatos.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, ir pašsaprotami, ka Turcija nodrošinās milzīgus potenciālos ieguvumus mūsu pašu politikas īstenošanas jomā šajā reģionā saistībā gan ar Kaukāza, gan Tuvo Austrumu reģionu. Jaunā un neparasti aktīvā Turcijas politika attiecībā uz šo reģionu, protams, rada jautājumu, vai tā būs Turcijas politika, kas tiek īstenota zem Eiropas karoga, vai arī tā faktiski būs Eiropas politika, kas tiek īstenota ar Turcijas palīdzību. Jebkurā gadījumā tā ir vērtīga perspektīva.

Man ir radies iespaids, ka šī sadarbība pēc iespējas ātrāk ir jāpārveido, balstoties uz daudz pragmatiskākiem pamatiem, un ka ārkārtīgi — un pilnīgi nevajadzīgi — ieilgušās debātes par dalību rada vilšanos abām pusēm. Ir vairāki iemesli tam, kādēļ tās ir tik ieilgušas, un izredzes tās pabeigt šobrīd nav īpaši labas. Šodien es vēlos pateikties par *Oomen-Ruijten* kundzes izstrādāto ziņojumu, kurš, kā parasti, ir teicami līdzsvarots dokuments. Jo īpaši esmu pateicīgs par to, ka tik izcili ir risināti jautājumi, kas skar kristiešu reliģisko brīvību Turcijā. Šis jautājums joprojām rada problēmu, kas ir saistīta ar kristiešu kopienas juridiskās personas statusu, īpašuma atdošanu un garīdzniecības izglītības iespējām. Tas mums ir jāatceras.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, sākumā vēlos pateikties *Oomen-Ruijten* kundzei, kura atkal ir izstrādājusi ārkārtīgi visaptverošu Turcijas progressa ziņojumu. Katru gadu Eiropas Komisija pieņem "paplašināšanās paketi", un mēs izstrādājam ziņojumu, kurā tiek novērtēts progress pievienošanās virzienā Eiropas Savienībai, ko katra kandidātvalsts ir sasniegusi pēdējo 12 mēnešu laikā, pamatojoties uz šo paketi. Komisijas vērtējumā politiskos kritērijus Turcija ir izpildījusi pietiekamā apmērā. Nesen īstenotās konstitucionālās reformas ir radījušas iespējas panākt uzlabojumus daudzās jomās, piemēram, tiesu sistēmas un pamattiesību jomā. Konstitūcijas grozījumu pakete, kas tika apstiprināta referendumā pagājušajā gadā, ir solis pareizajā virzienā, tomēr šo reformu izstrādāšana un apstiprināšana tika īstenota bez iepriekšēja apspriešanās ar politiskajām partijām un pilsonisko sabiedrību. Atzinīgi vērtējams ir tas, ka reforma rada pamatu Ombuda iecelšanai un valsts cilvēktiesību institūcijas izveidei.

Tagad būs ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai šie jaunie priekšlikumi tiktu īstenoti pārredzamā veidā un pamatojoties uz demokrātiskām procedūrām atbilstoši Eiropas standartiem. Diemžēl sarunu procesu pastāvīgi aizēno Turcijas attiecības ar tās kaimiņiem. Manuprāt,

ja Turcija parādītu labo gribu, radītu labvēlīgu gaisotni pašlaik notiekošajām sarunām jautājumā par Kipru un atbalstītu šīs sarunas, un ja šī valsts sniegtu reālu ieguldījumu visaptveroša šīs problēmas risinājuma atrašanā, Turcija tiktu sirsnīgāk uzņemta Eiropas un starptautiskā mērogā. Paldies!

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, īpaši vēlos komentēt jautājumu par Kipru, kā tas ir atspoguļots *Oomen-Ruijten* kundzes rezolūcijas priekšlikumā. Vēl viens gads ir pagājis, un kolonizācija joprojām turpinās, joprojām ir vērojama okupācijas armijas klātbūtne Kīprā, un turklāt jau kādu mēnesi redzam, ka Kīpras turki protestē pret Turcijas karaspēka klātbūtni uz šīs salas un pret ekonomisko stāvokli okupētajā teritorijā, ko ir izraisījusi Turcijas okupācijas karaspēka klātbūtne.

Kā uz to reaģēja Turcijas premjerministrs? Norādot, ka tā Kīprā atrodas nevis lai aizsargātu Kīpras turkus, bet Turcijas stratēģiskās intereses.

Eiropas Savienības morālās vērtības un principi neļaus upurēt Kipru Turcijas pievienošanās procesa labā, un jāatzīst, kā Parlamentam atgādināja kāds sociālistu kolēģis — un tas manī rada lielas šausmas —, ka ne jau Kīpra iekaroja Turciju; Turcija iekaroja Kipru. Neaizmirsīsim to!

(Aplausi)

James Elles (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos, kaut varētu pievienoties tiem, kuri ir apsveikuši referentu par ārkārtīgi visaptverošo un līdzsvaroto ziņojumu, bet man jāpievienojas tiem, kuri jau ir norādījuši, ka tas nav progresa ziņojums — tas drīzāk jāuztver kā ziņojums par pašreizējo stāvokli.

Uzsverot, ka šis ir ārkārtīgi neliela progresa katalogs par galvenajiem apspriežamajiem jautājumiem, referente ļoti rūpīgi ir 40. punktā izklāstījusi nepieciešamību izvest turku karaspēku no Kīpras; 47. punktā, tāpat kā to darīja citi runātāji, viņa pauž nožēlu par Turcijas papildprotokola neīstenošanu; bet tad, un ko citi nav pieminējuši, viņa norāda uz tās NATO un Eiropas Savienības stratēģiskās sadarbības blokādi, kas pārsniedz “Berlīne plus” vienošanās.

Manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi, lai Savienība nekādā veidā nepieņemtos nevienā no jautājumiem un nesāktu nevienu sarunu sadaļu līdz brīdim, kad mēs redzēsīm, ka Turcija būs gatava šo pārrunu partnere. Vai arī, iespējams, ka noslēgumā, kad paraudzīsieties uz visu šo procesu, radīsies jautājums, vai abās pusēs ir atbilstoša vadība, lai to pabeigtu, vai arī tā būs bijusi tikai 20. gadsimta ideja, kurai 21. gadsimtā vairs nav nekādas nozīmes.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāra kungs, Turcija ir liela valsts ar stratēģisku nozīmi, tomēr, vai tā ir gatava pievienoties Eiropai? Nē, vēl ne. Vai Eiropa ir gatava uzņemt Turciju? Nē, vēl ne. Vai Turcija ir atteikusies no centieniem pievienoties? Nē, vēl ne. Trīs jautājumi un trīs atbildes, komisāra kungs, kas parāda reālu pagrieziena punktu, ko Turcija ir sasniegusi ceļā uz pievienošanos. Tajos arī ir apkopotas sarežģītās Turcijas un Eiropas attiecības. Vēsturisku, politisku un kultūras iemeslu dēļ šīs attiecības vienmēr ir svārstījušās starp uzticēšanos un aizdomām, starp pievilcību un antipātijām. Šīs patiesības politiskā izpausme ir Turcijas garais un sāpīgais ceļš uz pievienošanos.

Neskatoties uz ievērojamo progresu, ko Turcija ir sasniegusi, tā joprojām rada pamatu bažām jautājumos, kas skar cilvēktiesības. Tā joprojām kaulējas par vismazākajām saistībām ceļā uz Eiropas Savienību. Tā atsakās normalizēt attiecības ar dalībvalsti — Kīpras Republiku;

tā saglabā kara draudus pret vēl vienu no dalībvalstīm — Grieķiju, un tā atsakās atzīt un piemērot Jūras tiesību konvenciju.

Nesen Turcijas vadības augstprātība sadusmoja pat Kipras turkus. No savas puses Eiropa joprojām sūta neviennozīmīgus vēstījumus par pievienošanu, kam nav nekādas nozīmes. Tādēļ mums jāpieņem skaidrāka nostāja. Tikai Turcijas sniegto solījumu pilnīgas ievērošanas gadījumā tai būs iespējams un —tas ir tikai godīgi— tā drīkstēs turpināt ceļu pievienošanās virzienā. Tomēr, ja vēlamies būt godīgi, mums arī jābūt pietiekami stingriem pret Turciju.

Noslēgumā vēlos apsveikt *Oomen-Ruijten* kundzi par viņas ziņojumu, par kuru es balsošu, un aicinu savus kolēģus darīt tāpat.

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es lepojos ar to, ka varu aizstāvēt un atzinīgi novērtēt Turcijas sasniegto progresu tās pievienošanās procesā ES. Es jau sen atbalstu Turcijas pievienošanu. Tas ir ES interesēs un, protams, Turcijas interesēs. Varam raudzīties uz šo procesu šauri, populistiskā veidā, vai arī izrādīt vadību un redzējumu. Šī vadība un redzējums ir ievest Turciju Eiropas Savienībā, kur ir tās īstā vieta.

Ir bijuši daži pozitīvi notikumi, bet ir vēl tikpat daudz darāmā. Sniegšu dažus konstruktīvus ierosinājumus. Ir jādara daudz vairāk diskriminācijas apkaršanā un līdztiesības veicināšanā seksuālās identitātes, dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģiskās piederības vai uzskatu, vecuma un seksuālās orientācijas jomā. Tas jāgarantē ar likumu. Tādēļ aicinu Turcijas atbildīgās iestādes no jauna iekļaut atsauci uz seksuālo identitāti likumprojektā par cīņu pret diskrimināciju un nelīdztiesību.

Laika atlicis pavisam maz. Es par šo jautājumu varētu runāt vēl ilgi. Jāatceras, ka Turcija ir moderna, sekulāra valsts un ka Turcijā sievietēm tika piešķirtas balsstiesības jau ilgi pirms tam, kad sievietes ieguva balsstiesības dažos Eiropas Savienības reģionos — tas mums ir jāatceras, atskatoties uz simts feminisma gadiem.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas pārveidošana par patiesi plurālistisku demokrātisku valsti, balstoties uz cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, šķiet, būs problēma arī turpmāk.

Turcija nav guvusi ievērojamo progresu reformu īstenošanā un Kopenhāgenas kritēriju ievērošanā, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, kuru pilnīga izpilde ir būtisks ES pievienošanās priekšnosacījums. Joprojām nav novērsti trūkumi — galvenokārt tiesu jomā, kur joprojām nav nodrošinātas tiesības uz godīgu un ātru tiesas procesu, minoritāšu tiesību un sieviešu tiesību ievērošanas jomā, un arī reliģiskās brīvības, vārda brīvības un preses brīvības un korupcijas apkaršanas jomā. Īpaši pamanāms ir reliģiskās brīvības trūkums.

Turcijai ir jāuzlabo ārpolitikas koordinācija ar Eiropas Savienības ārpolitiku un jāparāda, ka tai ir kopīgas vērtības un intereses ar Eiropas Savienību. Konkrēts piemērs varētu būt atbalsts Eiropas Savienības centieniem neļaut Irānai iegūt kodolieročus un Starptautiskās Krimināltiesas statūtu parakstīšana, ko Turcija nepārprotami cenšas atlikt. Ceru arī, ka Turcija būs daudz aktīvāka, risinot Kipras jautājumu — kā mēs sakām slovaku valodā, izvedot savus militāros spēkus no šīs okupētās teritorijas.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ārkārtīgi pateicos, ka devāt man iespēju uzdot jautājumu. Diemžēl šobrīd jau ir nedaudz par vēlu. Kā redzējāt, *Cashman* kungs, jau atstāja plenārsēžu zāli. Man ir daži nozīmīgi jautājumi, ko es būtu vēlējis uzdot *Cashman* kungam. Vēlos lūgt jūs nodrošināt, ka tad, kad deputāts izmanto iespēju uzdot jautājumu saskaņā ar zilās kartītes procedūru, viņam vai viņai vārds tiek dots

nekavējoties. Pretējā gadījumā ir iespējams, ka deputāts, kuram tiek uzdots jautājums, jau ir atstājis plenārsēžu zāli, kā tas ir noticis šajā gadījumā. Varbūt man tomēr būs iespēja izteikties saskaņā ar nepieteiktās uzstāšanās procedūru un jau iepriekš par to jums pateicos.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāra kungs, kā *Oomen-Ruijten* kundze pamatoti norāda savā ziņojumā, Turcija nevar pievienoties Eiropas Savienībai līdz brīdim, kad tiks atrisināts Kipras jautājums, kamēr nav atcelta okupācija, kamēr armija nav atstājusi Kipru; Turcija pati ciešāk savelk šo cilpu ap pievienošanās procesu. Tādēļ, komisāra kungs, katram, kas vēlas palīdzēt Turcijai, ir obligāti jāieklausās tajā, kas tiek teikts par Kipras turkiem, kuri pašlaik protestē ne jau par to, lai atļautu tiešo tirdzniecību vai tās pārveidošanu, kā šodien dzirdējam 26. aprīļa lēmumā, bet gan par Kipras atbrīvošanu no okupācijas un viņu personīgu atbrīvošanu un izglābšanu. Neuzskatu, komisāra kungs, ka Turcijas pievienošanās process varētu notikt, iznīcinot Kipru, un katram, kurš vēlas Turcijai palīdzēt, jāpārstāj vērsties pret Kipru. Tas ir pamatelements, kas mums visiem jārespektē, jo, ja Kipras jautājums netiks taisnīgi atrisināts, tā būs katastrofa pašai Eiropas Savienībai.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jāatzīst, ka izcilais *Oomen-Ruijten* kundzes paveiktais darbs liek mums iesaistīties debatēs, kurās, protams, ir iekļauta krietna liekulības deva, runājot par Turcijas jautājumu.

Mēs nespējam pārvarēt šo liekulību, bet varbūt varam labāk tikt ar to galā, ja apsveram dažus faktorus vispārējā šī jautājuma kontekstā. Vispirms jāatzīst, ka esam cietuši pilnīgu neveiksmi vai, iespējams, nekad vēl neesam centušies sākt īstas stratēģijas īstenošanu attiecībā uz valstīm, kas atrodas pie Vidusjūras dienvidu krastiem. Turcijas jautājums ar to ir cieši saistīts.

Kad pirms dažām dienām devāmies misijā uz Tunisiju, vienīgās islāma partijas *al-Nahada* pārstāvji mums diezgan atklāti atzina, ka viņiem šķiet iedvesmojoša *Recep Tayyip Erdoğan* AKP partija, un tādēļ zināmā veidā tās iedzīvotāji raugās uz Turciju kā valsti, kas varētu virzīties uz Eiropu, bet viņi nezina, vai pretējā puse — Eiropa, ir gatava to uzņemt.

Mums jājautā sev, ko būtu vērts panākt saistībā ar Turciju — vai ir vērts būt pilnīgi atsaucīgiem un ātri virzīties dažādu privilēģētās partnerības formu virzienā, iesaistot visu Vidusjūras reģionu, vai arī ir vērts turpināt novilcināt laiku un bezgalīgi atlikt lēmuma pieņemšanu, lai turki paši, ņemot vērā savu nacionālo pašlepnumu, reizi par visām reizēm pateiktu “nē”, vēl vairāk sarežģījot stāvokli Vidusjūras reģionā?

Manuprāt, mums pašiem ir jāizlemj, nevis jāgaida, kamēr citi pieņem lēmumu. Mums ir konkrēti pienākumi un mums tie ir jāuzņemas pilnībā. Mums jābūt drosmīgiem pateikt “jā” vai “nē”, un pēc tam mēs redzēsim, ka šai situācijai būs pozitīvs iznākums.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, apsveicu *Oomen-Ruijten* kundzi par viņas paveikto labo darbu. Mēs uzskatām Turciju par nozīmīgu Eiropas un Atlantijas partneri. Tādēļ esmu pārliecināts, ka, neskatoties uz mūsu savstarpējām pretrunām, mēs visi piekritam, ka mums ir nepieciešamas reformēta, demokrātiska, sekulāra un eiropiska Turcija.

Mani personīgi satrauc tas, ka Turcijas iekšpolitikas un ārpolitikas virziens varētu nosliekties islāma virzienā. Varam redzēt, ka daļai Turcijas politiskās sistēmas nav nekādas vēlēšanās ievērot stingru reliģijas un politikas nošķirtības principu saskaņā ar *Atatürk* lēmumu.

Eiropai jāpalīdz Turcijai pārvarēt iekšējo sašķeltību turku sabiedrībā, tostarp uzlabojot minoritāšu stāvokli un attiecības ar tās kaimiņiem. Protams, ka nevaram Turciju nosodīt, norādot uz to ar pirkstu. Arī tās kaimiņiem ir jāspēr solis šajā virzienā.

Ceru uz partnersadarbību visos kopējo interešu jautājumos, jo īpaši sadarbībā ar NATO un enerģētikas infrastruktūras jomā. Visbeidzot, ceru un paredzu, ka Turcija pēc iespējas drīzāk parakstīs gaidāmo nolīgumu par atpakaļuzņemšanu ar Eiropas Savienību bez turpmākās kavēšanās un neparedzot papildu nosacījumus.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, iespējamā Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai radītu plašas ekonomiskās, politiskās un kultūras sekas — tādas, ko Eiropas Savienība vēl līdz šim savā paplašināšanās procesā nav pieredzējusi. Neskatoties uz atšķirībām salīdzinājumā ar Eiropas kultūru, tradīcijām un vērtībām, Turcija tomēr nav fundamentālisma valsts un reliģija ir katra indivīda brīvas izpausmes veids.

Nav iespējams liegt Turcijai mēģināt izpildīt pievienošanās kritērijus ES, lai gan ir vēlams, protams, lai tiktu noteikti intensīvāki pasākumi strīdu noregulēšanai starp Kīpras turkiem un grieķiem. Risinājuma atrašana Kīpras jautājumam varētu radīt arī lielāku stabilitāti, labklājību un drošību Vidusjūras reģiona austrumu daļā un zināmā mērā varētu veicināt Turcijas pievienošanās procesa paātrināšanu.

Tomēr noslēgumā vēlos norādīt uz vēl vienu aspektu. Mēs esam šeit sapulcējušies, dāmas un kungi, tāpat kā mūsu kolēģi Komisijā un Padomē, lai runātu godīgi, un, ja mēs apstiprināsim, ka Turcija pakāpeniski izpilda šos kritērijus, tad nedrīkstam iepriekš runāt par privilēģētu partnerību. Labāk būtu uzreiz pateikt Turcijai, ka, neskatoties uz visu kritēriju izpildi, tā nekļūs par pilntiesīgu Eiropas Savienības locekli. Manuprāt, tas būtu godīgi no mūsu puses.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Priekšsēdētājas kundze, Gyōri kundze, komisāra kungs, nesen pieredzētās dramatiskās un dziļās politiskās pārmaiņas mums atgādina, ka, kamēr arābu pasaulē norisinās demokratizācijas process, mēs aizvien labāk apzināties savu neaizsargātību enerģijas piegādes jomā un savu energoatkarību.

Turcija ir mūsu visvērtīgākais, pamanāmākais un pārliecinošākais labi funkcionējošas demokrātiskas valsts piemērs arābu pasaulē, un, protams, plaukstošas ekonomikas piemērs. Tomēr gan Eiropas Savienība, gan Turcija joprojām ir neatrisinātā Kīpras jautājuma ķīlnieces. Turcijai joprojām ir bloķētas dažas nozīmīgas sarunu sadaļas. Šodien mums jāuzsver steidzamība, ar kādu pēc iespējas ātrāk ir jāsāk sarunu enerģētikas sadaļa un mums jāsniedz skaidrs vēstījums mūsu Kīpras draugiem Nikozijā, ka šīs sadaļas sākšana būtu gan mūsu interesēs, gan Kīpras un Turcijas interesēs. Šīs sadaļas bloķēšana kaitē Kīprai, Turcijai un visai Eiropas Savienībai, stabilitātei visā reģionā un stabilitātei pasaules tirgos.

Turklāt, ja mēs atvērtu šo sadaļu šogad, mēs ar savu rīcību parādītu, ka Eiropas Savienībā esam gatavi, spējīgi un pietiekami efektīvi, lai atpazītu pagātnes un nākotnes problēmas un neveiksmes. Ja mums neizdodas atbloķēt šo sadaļu, mēs arī turpmāk būsim tikai nevarīgi un neefektīvi vērotāji.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, Turcijas iespējas pievienoties Eiropas Savienībai arī turpmāk būs nedrošas. Viens no tā iemesliem, protams, ir Ankaras papildprotokola neievērošana un Kipras neatzīšana un turpmāka okupēšana.

Turcijas valdības atteikšanās atvērt savas ostas un lidostas tirdzniecībai ar Kipras Republiku ir nepieņemama, bet vēlos minēt arī faktu, ka tā varētu arī ievērot konstruktīvāku pieeju attiecībās ar savu kaimiņvalsti Armēniju, tostarp atverot kopīgo robežu ar Armēniju un atzīstot armēņu apzinātu masveida nogalināšanu 1915. gadā. Turklāt ir ārkārtīgi žēl, ka Turcijas vāji maskētais politiskais atbalsts Irānai draud izjaukt Eiropas Savienības centienus aizkavēt islāma teokrātiju Teherānā uzbūvēt atombumbu.

Esmu arī nobažījies par tās pieaugošo naidīgumu pret Izraēlu — mūsu sabiedroto, ko pierādīja gadījums ar flotili Gazas joslā un Turcijas oficiāli publicētie secinājumi. Turcija joprojām bez noteikta iemesla tur slēgtu grieķu pareizticīgo klosteri, kas atrodas *Halki*, un liedz senajiem sīriešu kristiešiem pilnībā izmantot savas kopienas tiesības. Manuprāt, Turcijai neapšaubāmi šobrīd jādubulto pūles, ja tā vēlas panākt turpmāko progresu virzienā uz Eiropas Savienību un tās vērtību ievērošanu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, no visām problēmām, ar kādām Turcija pašlaik saskaras savā ceļā uz pievienošanu, kā norādīts *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumā, par ko es viņai pateicos, piemēram, kurdu problēma, armēņu problēma, preses brīvība un nepieciešamība ievērot sieviešu tiesības, visjūtamākā ir Kipras problēma.

Kandidātvalsts nedrīkst okupēt Eiropas Savienības teritoriju. Ja tā vēlas turpināt ceļu pievienošanās virzienā, tai jāizved karaspēks no Kipras un jāizbeidz Kipras turku un grieķu teritoriju okupācija.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, sākumā vēlos uzslavēt Turcijas valsts pārvaldes centienus tās politisko struktūru tuvināšanā Eiropas vērtību sistēmai. Taču ir neiespējami ignorēt neizzūdošās problēmas cilvēktiesību ievērošanas jomā, jo īpaši minoritāšu un sieviešu tiesības, kā arī reliģiskās brīvības apspiešanu.

Tomēr visnopietnāko problēmu, šķiet, rada fakts, ka Turcija vēl joprojām okupē 50 % no mūsu dalībvalsts — Kipras, teritorijas. Tādēļ Eiropas Savienība ir tieši iesaistīta militārā konfliktā ar Turciju. Šī konflikta dēļ daudzi Kipras iedzīvotāji ir zaudējuši savas mājas, un līdz šim nav bijis nekādu cerību atrisināt šādu prettiesisku stāvokli.

Tādēļ, manuprāt, dialogā starp Briseli un Stambulu jāievēro lielāka atvērtība, lai mūsu Turcijas draugi saprastu, ka ceļš uz ES ir iespējams tikai, izpildot kritērijus, kurus nedrīkst apiet. Ja mūsu turku draugiem šķiet, ka viņi nav gatavi izpildīt prasīgos Eiropas Savienības kritērijus, būtu pareizi to godīgi atzīt un piedāvāt saprātīgu alternatīvu mūsu kopīgai līdzaspastāvēšanai.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze, šajā ziņojumā stāvoklis ir novērtēts pārāk zemu. Citēju: “ievērojami centieni ir nepieciešami pamattiesību jomā”. Autors *Orhan Pamuk* izvairījās no tiesas par atšķirīgu uzskatu jautājumā par Turcijas vēsturi tikai tādēļ, ka viņš bija starptautiski pazīstams. Likums joprojām nav atcelts. Vai ES varētu iecietīgi izturēties pret atšķirīga akadēmiskā viedokļa apspiešanu kādā no dalībvalstīm?

Turpmāk šajā ziņojumā ir teikts, ka nekāds progress nav panākts attiecību normalizēšanas virzienā ar Kipru. Vienkāršā valodā sakot, tas nozīmē, ka Turcija joprojām ar karaspēka palīdzību okupē šīs valsts ziemeļu daļu, atsavinot Kipras grieķu īpašumu un apgānot un

izpostot viņu pielūgsmes un apbedījumu vietas. Kamēr Turcija bez nosacījumiem neizvedīs savu karaspēku, neatdos atpakaļ īpašumu tā īpašniekiem un nenovērsīs postījumus, nedrīkst būt nekādu attiecību ar Turciju vispār, nemaz nerunājot par tās dalību Eiropas Savienībā.

Stefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, šīs patiešām bija labas un noderīgas debātes, kurās tika atspoguļota virkne viedokļu un uzskatu.

Tomēr, kā daudzi no jums atzina, ja Turcija tik tiešām izpilda visas attiecīgās pievienošanās saistības un ja mēs arī turpmāk saglabāsim apņemšanos nopietni īstenot šo procesu, varēsim izvairīties no vilšanās, ko daži no jums minēja, un virzīties uz priekšu.

Piekrītu arī tiem, kuri diezgan skaidri ir pateikuši, ka virzība saistībā ar Ankaras nolīguma papildprotokolu un progresā sasniegšana sarunās par visaptveroša noregulējuma panākšanu jautājumā par Kipru padarītu iespējamās sarunas par pievienošanu.

Piekrītu arī tiem, kuri norādīja, ka spēles vidū nedrīkst mainīt spēles noteikumus. Tomēr vēlos apliecināt pilnīgi skaidri, ka es to neuztveru kā spēli; es to uztveru kā nopietnu procesu. Es nelokāmi ticu, ka šī procesa beigās, lielākā daļa Eiropas Savienības un Turcijas pilsoņu skaidri saskatīs ieguvumus, ko tiem sniedz jauna un mūsdienīga Turcija — Eiropas Savienības dalībvalsts.

Otrkārt, vēlos atzīmēt, ka šī gada ziņojums patiešām ir ārkārtīgi līdzsvarots. Tas, ko es ārkārtīgi augstu novērtēju, un ko gan referentei ziņojumā, gan arī mums šajās debatēs ir izdevies ņemt vērā, ir nepieciešamība plašāk paraudzīties uz šo situāciju tā vietā, lai iesniegtu šajā Parlamentā tikai starpgadījumu un problēmu uzskaitījumu.

Trešais aspekts, ko vēlos minēt, ir tas, ka es piekrītu arī tiem, kuri ir pilnīgi skaidri norādījuši, ka atslēga daudzu sadaļu atvēršanai ir Turcijas partneru rokās.

Esmu viens no tiem, kuri vēlētos sākt tādas sadaļas kā 15. sadaļa, kas attiecas uz enerģētikas jomu, un jo īpaši 23. sadaļu, kas attiecas uz tiesu un pamattiesību jomu. Tās ir ļoti nozīmīgas, jo īpaši 23. sadaļa. Manuprāt, gan Turcijas, gan Eiropas Savienības interesēs ir strādāt, lai varētu izveidot rezultātu uzskaiti šajās svarīgajās jomās.

Tika pateikts, ka 14 sadaļas ir apturētas Ankaras protokola dēļ. Sniegšu personīgu komentāru. Manuprāt, pastāv atšķirība starp tām sadaļām, kuras ir apturētas vienpusēji, un tām, kuras ir apturētas, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, jo Turcija nevēlas uzņemties saistības attiecībā uz muitas savienību, un par kurām ir panākta vienprātīga vienošanās visu dalībvalstu starpā. 23. un 15. sadaļa ir apturēta vienpusēji.

Kā pēdējo aspektu vēlos minēt arī jautājumu, kurš šodien lielā mērā nodarbina mūsu prātus, un tas ir stāvoklis plašsaziņas līdzekļu brīvības jomā Turcijā. Pagājušajā ceturtdienā es sniezu nepārprotamu paziņojumu, lai pilnībā pārliecinātos, ka mūsu Turcijas kolēģiem tiek nodots vēstījums par to, ka Turcijas tiesību akti nesniedz pietiekamas garantijas vārda brīvībai saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas normām, un lai skaidri norādītu, ka Turcijai steidzami jāveic grozījumi tās tiesiskajā sistēmā, lai uzlabotu preses brīvības tiesību izmantošanu gan praksē, gan pēc būtības.

Pagājušajā piektdienā es uzdevu šo jautājumu ļoti lielā mērā tādā pašā veidā arī *Davutoğlu* kungam, Turcijas ārlietu ministram. Tomēr vēlos sniegt arī šādu komentāru. Manuprāt, ir svarīgi nenobīties kritiski komentēt jomas, kurās mēs redzam problēmas. Tomēr ir arī svarīgi palīdzēt Turcijai pārveidot tās tiesību aktus tādā veidā, tādā kārtībā, kas atbilst iepriekš minētajai konvencijai.

Apsveru, kā šajā procesā iesaistīt gan Eiropas Padomi, gan ESAO, un informēšu Parlamentu arī turpmāk par šo apspriežu rezultātiem un ieteicamo veidu, kā tālāk turpināt šo procesu.

Enikő Győri, *Padomes priekšsēdētāja.* – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, liels paldies par šīm izcilajām debatēm. Tajās tika izvirzīti daudzi argumenti — gan par, gan pret, saistībā kā ar Turcijas gatavību, tā ar pievienošanās procesu kopumā. Arī tas norāda uz šī stāvokļa sarežģītību un uz to, cik grūts patiesībā bija *Oomen-Ruijten* kundzes darbs. Manuprāt, viņa paveica izcilu darbu, izveidojot ziņojumu, kurā ļoti labi ir parādīts, cik grūti ir novērtēt Turcijas gatavības stāvokli.

Tomēr ir aspekti, kuros mūsu viedokļi sakrīt, un, manuprāt, tas arī tika atspoguļots šajās debatēs. Uzskatu, ka vienots viedoklis šeit pastāv ne tikai starp partijām, bet arī starp Komisiju un Padomi. Pirmais no šiem aspektiem ir tas, ka mums ir nepieciešama eiropiska Turcija un mēs esam ieinteresēti tai šajā procesā palīdzēt. Mēs šeit runājam par stratēģisku partneri. Nav iespējams pārvērtēt nozīmi, kāda ir valstij ar mazu teritoriju Eiropā, kas ir mūsu draugs. Nav apšaubāms, ka šis ir arī process, kas ir balstīts uz nosacījumiem, un ka Turcijai ir jāizpilda savas saistības, visas, kuras tā ir uzņēmusies, un, lai nodrošinātu, ka varam panākt progresu sarunās, tai jāatbilst tiem standartiem un prognozēm, ko esam formulējuši. Nav šaubu arī, ka Turcijai ir jācenšas panākt labas kaimiņattiecības. Tas ir jautājums, kas nav apstrīdams nevienās pievienošanās sarunās.

Varējām vērot, ka notiek debātes par to, cik liels progress ir panākts un cik daudz uzdevumu Turcija ir izpildījusi. Manuprāt, mēs nevaram apšaubīt konstitucionālās reformas sasniegumus un to, ka ir panākts arī zināms progress, piemēram, minoritāšu lietās, lai gan tikai daļējs. Nevienam neapšaubīja faktu, ka vēl ir ļoti tāls ceļš ejams. Pietiek tikai vēlreiz norādīt uz preses brīvības, sieviešu stāvokļa vai tiesu sistēmas darbības jautājumu. Ja analizējam, kā ir iespējams atdzīvināt pievienošanās sarunas, mums jāpārskata sava darbības joma. Kā minēja komisārs *Füle* kungs, tik tiešām ir 13 sadaļas, kas vēl nav slēgtas, un mēs esam varējuši slēgt tikai vienu sadaļu, kamēr ir apturētas 16 sadaļas, kurās mēs nevaram panākt nekādu progresu. *De facto* varam strādāt pie trim sadaļām, proti, konkurences, publiskā iepirkuma un sociālās politikas un nodarbinātības jomā. No šīm vislabāk sagatavota ir sadaļa konkurences jomā, un ir daudz darīts prezidentvalsts Beļģijas termiņa laikā, lai mēs varētu sākt šo sadaļu, un Komisija ar mūsu maksimālu atbalstu daudz strādā, lai sāktu šo sadaļu ne vēlāk kā prezidentvalsts Ungārijas termiņā. Arī šajā ziņā Turcijai jāizpilda ļoti liels skaits nosacījumu, lai to panāktu. Ticu, ka šajā ziņā tiks panākts progress, un patiešām nevēlos gaidīt, kad paies vairāki mēneši un mēs vēl joprojām nebūsim varējuši iesākt šo sadaļu.

Daudzi ir vaicājuši vai norādījuši, ka būtu vēlams panākt progresu vīzu jautājumā. Būšu atklāta. Prezidentvalsts Ungārija varētu mudināt Komisiju sākt dialogu, taču mēs visi zinām, ka Padomes sanāksmē stāvoklis šajā ziņā vēl nebija pilnīgi skaidrs, un bažas par to ir paudušas vairākas dalībvalstis. Uzskatu, un tas ir arī prezidentvalsts Ungārijas viedoklis, ka mūsu interesēs ir sākt šo dialogu. Dzirdēju vairākkārtējas atsauces uz reliģisko brīvību un kristiešu vajāšanu. Padome ir saņēmusi zināmu devu kritikas par to, ka tā nav risinājusi šo jautājumu. Lai gan šis jautājums ietilpst Ārlietu padomes priekšsēdētājas *Ashton* kundzes kompetencē, vēlos jūs informēt, ka tas tika iekļauts Ārlietu padomes sanāksmes darba programmā janvārī. Tobrīd vienošanās netika panākta, bet februārī Ārlietu padome pieņēma rezolūciju, kurā tika nosodītas visa veida reliģisko minoritāšu, un īpaši kristiešu, vajāšanas, tātad Padome faktiski risināja šo jautājumu.

Visbeidzot, vēlos uzdot jautājumu visiem mums, jo visu laiku runājām par to, ko Turcija ir paveikusi, vai tā ir paveikusi pietiekami daudz, vai arī tās darbība pievienošanās virzienā ir pietiekama un atbilstoša. Taču padomāsim arī par to, kas ir atkarīgs no mums. Un, ja vēlamies būt godīgi, redzam, ka Eiropa pašlaik nepiedzīvo integrācijas periodu. Mēs analizējam notikumus Ziemeļāfrikā, bet, ja paraugāties uz to, kas notiek Eiropas Savienībā vai arī mums vēl tuvākās kaimiņvalstīs, ievērosiet, ka Turcija ir viena no piecām kandidātvalstīm, bet ir arī vēl pārējās četras. Cik lielā mērā varam atbalstīt visus šos procesus? Cik gatavi esam noslēgt pievienošanās sarunas ar Horvātiju? Cik gatavi esam uzņemt Rumāniju un Bulgāriju Šengenas zonā? Cik gatavi esam atbalstīt daudz cietušo Eiropas kopienu — romus? Integrācija ir darba kārtībā daudz un dažādos kontekstos.

Eiropa pašlaik ir kļuvusi nedaudz intraverta. Teikšu diezgan atklāti. Pašlaik ir iestājies nogurums paplašināšanās jomā. Mums jānoskaidro mūsu pašu sabiedriskā doma, cik atvērti mēs esam attiecībā uz šīm problēmām. Uzskatu, ka varbūt mums jādomā mazliet vairāk ilgtermiņā. Ja ņemam vērā Eiropas Savienības ilgtermiņa intereses, proti, saglabāt tās pievilcību gan ES pilsoņu, gan mūsu vistuvāko kaimiņu — Turcijas vai visu Ziemeļāfrikas valstu acīs, manuprāt, mums atkal jāatrod daudz integrējošāka Eiropa pašiem sevī, protams, ar noteikumu, ka tā nebūs beznosacījumu integrācija un ka mēs nedrīkstam taupīt pūles un enerģiju, lai panāktu tā darba izpildi, kas tiek gaidīts no visām kandidātvalstīm. Manuprāt, tas Eiropas Savienībai būtu ārkārtīgi skumjš brīdis, ja Turcija zaudētu interesi par to.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, vēlos pateikt vēlreiz, ka es — un arī mēs, diezgan rūpīgi izstrādājām šo ziņojumu. Piezīme par Reglamenta neievērošanu, ir šāda — vēlos lūgt kolēģus neierosināt jaunus grozījumus, jo, ja vēlamies, lai debātes par šo jautājumu būtu mazāk polarizētas, ja vēlamies īstenot lielu apņemšanos līdz visas plenārsēdes ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁾, kas ir iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2011. gada 9. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju tos soļus, ko Turcija ir spērusi līdz šim, tomēr vēlos uzsvērt, ka vēl ir jāpanāk ievērojams progress. Jāveic konkrēti pasākumi tādās jomās kā preses brīvība, sieviešu stāvoklis Turcijas sabiedrībā, dialogs starp politiskajām partijām un jo īpaši Kipras atzīšanās, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts. Šis konflikts met milzīgu ēnu uz Turcijas sarunām par pievienošanos ES. Tādēļ Turcijai jāparāda pietiekama apņemšanās atrisināt šo strīdu.

Tomēr uzskatu, ka Turcijas pievienošanās sarunas jāpaātrina, lai veicinātu reformas šajā valstī, ņemot vērā, ka Turcija ir paraugs arābu valstīm. Turcija veicinātu stabilitātes izplatīšanos nemierīgajos reģionos, kas atrodas pie tās austrumu un dienvidu robežām.

(1) Sk. protokolu

Jāmin arī tas, cik Turcija ir svarīga Eiropas Savienībai kā galvenā enerģētikas nozares dalībniece savā reģionā. Turcijas integrācija Eiropas Savienībā var būt izdevīga abām pusēm — īstermiņā un vidējā termiņā, un galvenokārt arī ilgtermiņā.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Vēlos apsveikt Turciju ar panākto ievērojamo progresu saistībā ar tās pievienošanu Eiropas Savienībai. Manuprāt, šī valsts ir parādījusi, ka tā ir apņēmības pilna izpildīt visus kritērijus, lai kļūtu par pilntiesīgu Eiropas Savienības locekli, un mūsu uzdevums ir to atbalstīt. Daudzi mani kolēģi deputāti šodien aktualizēja diskusiju par pamattiesību jautājumu. Tomēr vēlos jautāt, kādēļ šajā ziņojumā Padomei netiek prasīts sākt sarunas par sadaļu tiesu darbības un pamattiesību jomā. Padome bloķē šo sadaļu, lai gan tā ir vissvarīgākā sadaļa, kas attiecas uz ES demokrātijas standartu ievērošanu no Turcijas puses. Dārgie kolēģi, rīt mums būs jābalso par grozījumu, saskaņā ar kuru tiek prasīts sākt šo sadaļu. Pretējā gadījumā Eiropas Parlaments raidīs negatīvu signālu Turcijai, kas ietekmēs mūsu uzticamību.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Pēc diviem gadiem ir gaidāma nozīmīga gadadiena. Šogad paies 48 gadi kopš Turcija kļuva par kandidātvalsti dalībai ES. Nav apstrīdams fakts, ka kopš tā laika daudz kas ir noticis. Valsts ekonomiskajai attīstībai vienlaicīgi ar ES tirgu atvēršanu, protams, ir bijusi nozīmīga loma. Tomēr valstī joprojām pastāv problēma saistībā ar virkni faktoru, kas kavē mūsdienīgas Turcijas valsts izveidošanu. 1924. gada līgumā ir skaidri noteikts, ka pilsoņi, kas praktizē islāma ticību, ir turki, turpretī pilsoņi, kas praktizē citu ticību, bieži vien tiek uzskatīti par grieķu katoļiem. Citas etniskās grupas šajā līgumā netiek atzītas. Tam, kas bija progresīvs 1924. gadā, proti, fakta atzīšanai, ka kādam varētu būt cita reliģiskā pārliecība, izņemot islāmu, šodien ir pavisam cits konteksts. Turcijā nepavisam nav vienkārši atzīt citu, nevis turku, etnisko piederību — ne kurdiem, ne čerkesiem, ne arī kādai citai tautībai, kas nepārprotami Turcijā ir pastāvējusi ārkārtīgi daudz gadu, bet kuru atzīšanai reālajā dzīvē, tostarp etnisko tiesību veicināšanai, vēl būs vajadzīgs ilgs laiks. Galvenie jautājumi problemātiskajā situācijā saistībā ar pašlaik notiekošajām sarunām ir Kipras okupācijas jautājuma neveiksmīgā risināšana, aktivitātes trūkums ANO rezolūcijas jomā par Famagustu un iepriekšējos ziņojumos noteikto “uzdevumu” neizpilde. Armijas lomas samazināšana ir pozitīvs faktors, tomēr tikai tad, ja pie varas paliek sekulārie politiskie spēki. Ja tā nenotiks, var tikt apdraudēta stabilitāte visā reģionā.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju savas kolēģes *Ria Oomen-Ruijten* ieguldīto darbu šī ziņojuma izstrādē, bet es paturu tiesības nepiekrīst tā saturam visā pilnībā. Pirmkārt, manuprāt, sarunas par pievienošanu ir jāturpina attiecībā uz tām sadaļām, kurām jau ir pabeigti tehniskie sagatavošanās darbi. Iemesls tam ir vienkāršs. Tās sniegtu mums iespēju risināt dialogu, kura rezultātā Turcija būtu spiesta pieņemt *acquis communautaire*. Atzīstot Turcijas panākto progresu tehnisko kritēriju izpildē sarunu sākšanai par konkurences sadaļu, vienlaicīgi mums arī jāpasaka Ankaras varas iestādēm, ka šajā jomā vēl ir jāiegulda papildu pūles. Uzskatu arī, ka sarunu sākšana tiesu darbības un pamattiesību sadaļā var radīt ideālus apstākļus, lai mudinātu Turciju panākt progresu ceļā uz reformām šajā jomā, kas, manuprāt, ir mūsu kopējais mērķis. Uzskatu arī, ka mums jāprasa Padomei pastiprināt dialogu ar Turciju ārpolitikas jomā, jo sevišķi saistībā ar nesējamiem notikumiem Ziemeļāfrikā šī valsts var darboties kā sabiedrotais, kas nodrošinātu visa reģiona demokratizāciju un attīstību.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Katru gadu mēs debatējam par Turcijas dalību Eiropas Savienībā. Kopumā risinātās problēmas katru gadu ir vienas un tās pašas — Turcija sasniedz zināmu progresu, saskaņojot savu darbību ar Eiropas Savienības

prasībām, tomēr šis progress nekad nav īsti pietiekams, lai sniegtu skaidras norādes par iespējamo pievienošanās datumu vai lai noteiktu, vai šī valsts vispār kādreiz faktiski pievienosies Eiropas Savienībai. Pārmaiņas, kas jau ir panāktas, ir ieguvums, tomēr Eiropas Savienības skaidras nostājas nepieņemšana jautājumā par Turcijas pievienošanu rada vilšanos gan Turcijas atbildīgajām iestādēm, gan šīs valsts pilsoņiem. Nevaram, protams, pieprasīt, lai dalībvalstīm būtu identiski uzskati šajā jautājumā, bet mūsu neizlēmība liecina, ka Eiropas Savienībai šķietami trūkst uzticamības. Atbalsta līmenis dalībai Eiropas Savienībā Turcijas pilsoņu acīs pašlaik krītas. Šī valsts, iespējams, sāks lūkoties pēc jauniem sabiedrotajiem un novērsīsies no rietumiem, kas Eiropai būtu neizdevīgi. Turcija ir mūsu stratēģiskais partneris ekonomikas, reģionālajos un enerģētikas jautājumos, un tā ir arī ietekmīgs militārais spēks un viens no galvenajiem dalībniekiem Tuvajos Austrumos. Problemātiskās jomas vienmēr ir vienas un tās pašas — cilvēktiesības un pilsoņu brīvības, sieviešu un nacionālo minoritāšu tiesības, tiesiskums, tiesu sistēmas reforma, korupcija, preses brīvība un vārda brīvība, un tās joprojām lielā mērā atpaliek no Eiropas standartiem, neskatoties uz visām ieguldītajām pūlēm. Sarunu procesa paātrināšanas iespējas ir atkarīgas no tā, cik ātri un efektīvi Turcija var izpildīt tai noteiktās prasības, un no dalības veida, ko Eiropas Savienība piedāvā šai valstij.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) Nav šaubu par to, ka Turcijas dalība Eiropas Savienībā ir strīdīgs jautājums, kurā ir daudz pievienošanās pretinieku un daudz pievienošanās atbalstītāju. Tomēr nav šaubu arī par to, ka Turcijas eiropiskošanas procesā ir īstenotas daudzas demokrātiskas reformas, kā rezultātā 2005. gada 3. oktobrī tika panākta vienošanās par Turcijas pievienošanās sarunu grafiku. Sarunu sākšanu var uzskatīt par veiksmi ne tikai Turcijai, bet arī Eiropai, jo galvenais stimuls Turcijai īstenot šīs reformas bija tās vērienīgie ar Eiropu saistītie plāni. Atzīstot nozīmīgo progresu, ko Turcija līdz šim ir panākusi, jāatceras, ka ir daudz problēmu, kas kavē tās integrāciju Eiropas Savienībā. Galvenokārt tās ir konstitucionālā reforma, preses brīvība, sieviešu tiesības un nacionālo minoritāšu aizsardzība. Mūsdienīgai demokrātiskai valstij jābūt balstītai uz varas dalīšanas principu un līdzsvaru starp izpildvaru, likumdošanas varu un tiesu varas iestādēm, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un jo īpaši vārda brīvību un tiesisko sistēmu, kas garantē sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības ievērošanu. Es atzinīgi vērtēju Turcijas valdības un opozīcijas paziņojumu, ka tās ir gatavas īstenot reformas, kas ir nepieciešamas, lai pārveidotu Turciju par pilntiesīgu plurālistiski demokrātisku valsti, un, cerams, ka visas politiskās partijas un sabiedrība tiks iesaistīta visā šajā konstitucionālajā procesā.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Turcijai kā stabilizējošam spēkam ir stratēģiska nozīme visā Kaukāza un Tuvo Austrumu reģionā. Tā ir arī būtisks elements Eiropas plānam par apgādi ar kurināmo. Ankaras politika var kalpot kā paraugs arābu valstīm šajā reģionā. Tādēļ Eiropas Savienībai arī turpmāk ir jāievēro aktīva pieeja pozitīvu attiecību veidošanā ar Turciju, *inter alia*, palielinot finansējumu kopējiem stratēģiskiem ieguldījumiem enerģētikas jomā, piemēram, Nabucco gāzes cauruļvada izbūvē, un sniedzot lielāku atbalstu tirdzniecības attiecību attīstībai. Briselei jāparāda, ka tā atzīst progresu Eiropas Savienības integrācijas virzienā, ko Ankara pēdējos gados ir sasniegusi. Neskatoties uz to, daudzos jautājumos Turcijai vēl ir nepieciešams zināms spiediens no Eiropas Savienības puses, un par turpmāko progresu sarunās nevar būt ne runas, kamēr šie jautājumi nav atrisināti. Jāpiemin tikai Kipras samierināšana un atkalapvienošana, Ankaras atbildības uzņemšanās par genocīdu pret armēņiem un demokrātiskās sistēmas turpmāka pilnveidošana.

15. Melnkalnes integrācijas process Eiropas Savienībā (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Melnkalnes integrācijas procesu Eiropas Savienībā.

Enikó Győri, *Padomes priekšsēdētāja.* – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Rīt jūs balsosiet par rezolūciju par Melnkalnes integrācijas procesu Eiropas Savienībā. Es par slavējamu uzskatu Eiropas Parlamenta apņemšanos saglabāt Eiropas Savienības atvērtību. Vienlaikus jums arī būs svarīga nozīme dalībvalstu iedzīvotāju pārliecināšanā jautājumā par paplašināšanos, kas balstīta uz nosacītību. Rezolūcija, kuru jūs pieņemsiet rīt, arī apstiprina šī pienākuma realizēšanu.

Man jāsaaka, ka arī no Padomes puses ir vislielākā apņemšanās. Saskaņā ar Eiropadomes apstiprināto atjaunoto konsensu par paplašināšanos, Padome 2010. gada 14. decembra secinājumos apstiprināja, ka ES stingri atbalsta paplašināšanās procesa turpināšanos Rietumbalkānu valstīs, pamatojoties uz pieņemtajiem principiem un secinājumiem.

Eiropas Padomes Ungārijas prezidentūra arī ir ļoti uzticīga šim mērķim. Es vēlos pateikties jums par izcilo darbu, ko esat paveikuši, un par šīs rezolūcijas ieguldījumu Melnkalnes sasniegumu konsolidācijā, kas ir ļoti nepieciešama pievienošanās procesa laikā.

Mēs esam apstiprinājuši Melnkalnes Eiropas perspektīvu vairākos gadījumos. Valsts stabilitāte un orientācija uz Eiropu, ko atbalsta visas politiskās partijas, kā arī lielākā daļa iedzīvotāju, un augstā konsensa pakāpe starp dažādajām etniskajām grupām, ir pazīmes, kas padara Melnkalni par stabilizējošu faktoru Rietumbalkānu reģionā.

Neaizmirsīsim, ka Melnkalne panāca vīzu liberalizāciju, noslēdza stabilizācijas un asociācijas nolīgumu un ieguva kandidātvalsts statusu 12 mēnešu laikā. Tie ir vērtīgi rezultāti un pierāda, ka Eiropas perspektīva kalpo kā valsts sagatavošanas procesa virzītājspēks. Tādēļ ES jāatzīst to valstu apņemšanās un sasniegumi, kuras vēlas pievienoties. Pateicoties sasniegtajam progresam, var spert nāamos soļus valsts Eiropas programmā, uzņemties jaunas saistības un formulēt jaunas prasības. Šim nolūkam ES iestāžu un dalībvalstu delegācijas dažādos līmeņos un dažādās jomās pašlaik tiek katru dienu.

Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam Melnkalnes pašlaik spertos soļus, jo īpaši tās valdības tikko pieņemto rīcības plānu, kas izstrādāts, atbildot uz Komisijas atzinumā formulētajiem ieteikumiem, un mēs atzinīgi vērtējam arī izmantoto metodi, proti, ka valdība plaši apspriedās ar pilsonisko sabiedrību, pirms rīcības plāna izveidošanas.

Ļaujiet man ātri uzskaitīt tā sauktās galvenās prioritātes, kurās jāpanāk progress. Tās ir minētas arī Komisijas 2010. gada novembra atzinumā. Tās ietver tiesiskuma nostiprināšanu, valsts pārvaldes reformu turpināšanu, kā arī valsts pārvaldes kapacitātes stiprināšanu, konstitūcijai atbilstoša vēlēšanu likuma pieņemšanu un plašsaziņas līdzekļu brīvības palielināšanu. Tas ir svarīgi ne tikai no tiesiskajā ziņā, bet arī liecina par iestāžu politisko briedumu. Turklāt ir ārkārtīgi svarīgi garantēt tiesisko statusu personām, kuras tika piespiestas atstāt mājas, un ievērot viņu tiesības, kā arī cīnīties par organizētās noziedzības un korupcijas izskaušanu. Mēs sagaidām no Melnkalnes nopietnu progresu arī šajā ziņā.

Lai spertu jebkādu nākamo soli stabilizācijas un asociācijas procesā kopumā, un konkrēti pievienošanās sarunu sākšanā, ir ļoti svarīgi, lai Melnkalne panāktu progresu šajās jomās un arī turpinātu pūliņus. Svarīgi, lai Melnkalne izpildītu savus pienākumus un spētu panākt reālus rezultātus.

Dāmas un kungi! Melnkalnei ir svarīga nozīme reģionu sadarbībā. Tā iesaistās ciešā sadarbībā ar kaimiņvalstīm, un mēs patiešām atzinīgi vērtējam tās konstruktīvo darbību reģiona stabilizēšanā un labu kaimiņattiecību veicināšanā, jo īpaši kā valstij, kas ir Dienvidaustrumeiropas sadarbības procesa prezidējošā valsts.

Turklāt Melnkalne ir jaunās reģiona sadarbības padomes, Cetiņes Parlamentārā foruma, kultūras un sadarbības darba grupas mājvieta. Integrācija nav iedomājama bez reģiona sadarbības, un Melnkalne šajā ziņā rāda piemēru.

Rezolūcija, ko pieņems Parlaments, ir reāla sasniegumu apzināšanās. Tā ir precīza atskaite par šī brīža situāciju un noderīgs ceļvedis kandidātvalsts uzdevumiem. Es apsveicu referentu, kā arī visus, kas aktīvi piedalījās dokumenta sagatavošanā.

Nobeigumā es vēlos uzmundrināt Melnkalni un Melnkalnes iestādes turpināt reformu centienus un uzdrošināties piepildīt savu iedzīvotāju cerības.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Man ir gods uzrunāt Eiropas Parlamentu saistībā ar Melnkalnes integrācijas procesu Eiropas Savienībā. Ļaujiet man turpināt prezidentūras teikto un apsveikt referentu par Melnkalni, *Tannock* kungu par viņa ziņojumu un izteikt pateicību visiem godājamajiem deputātiem, kas deva savu ieguldījumu. Parlamentam ir galvenā loma paplašināšanās politikā. Esmu pārliecināts, ka ar visu Eiropas iestāžu saskaņotu darbību mēs varam panākt vairāk.

Melnkalnes kopējais progress dalības Eiropas Savienībā kritēriju izpildē ir bijis ievērojams. Pieaug politiskais konsenss. Valsts ir panākusi svarīgu progresu, sakārtojot tiesisko regulējumu un iestāžu sistēmu. Tā ir arī stingri uzticīga reģiona sadarbībai. Ir vērtā ņemama strukturālo ekonomisko reformu vēsture un progress lielākajā daļā *acquis*.

Eiropadomes lēmums piešķirt Melnkalnei kandidātvalsts statusu ir šo sasniegumu atzīšana un stingrs signāls, kas apstiprina Eiropas Savienības paplašināšanās politikas uzticamību. Šī valsts atrodas izšķirošajā posmā. Kandidātes statuss Melnkalnei ir liela atbildība. Melnkalnei ir vajadzīgi reāli rezultāti, lai tā spētu pāriet nākamajā posmā Eiropas integrācijā. Es ticu, ka Eiropas Parlamenta rezolūcija sūtīs pareizo signālu Melnkalnei, atzīstot līdzšinējos sasniegumus un arī stingri cerot, ka reformu process tiks turpināts ar apņēmību un ka visas galvenās problēmas Melnkalnes ceļā uz dalību Eiropas Savienībā tiks rūpīgi risinātas.

Es tikos ar jauno Melnkalnes premjerministru *Igor Lukšić* pagājušajā nedēļā. Viņa apņemšanās turpināt reformu procesu un stingrā apņēmība izpildīt galvenās prioritātes, kas minētas Komisijas atzinumā, ir uzmundrinoša. Pēc sabiedriskās apspriešanas ar pilsonisko sabiedrību un sarunām ar Komisijas dienestiem, 17. februārī valdība pieņēma rīcības plānu, lai risinātu prioritātes. Tagad ir svarīgi pievērsties īstenošanai un izveidot drošu sasniegumu vēsturi.

Galvenās prioritātes, kas noteiktas atzinumā, ir nozīmīgas, bet sasniedzamas, uzdevums, kas prasa visu Melnkalnes iesaistīto pušu apņemšanos. Iepriekšējās paplašināšanās ir parādījušas, cik svarīgi ir pievienošanās procesa sākumā risināt galvenos jautājumus, ievērojot politiskos kritērijus, kā arī 23. sadaļu. Melnkalnes pirmie vērtā ņemamie sasniegumi šajā jomā, īpaši valsts pārvaldes politizēšanā, tiesu varas neatkarības stiprināšana un efektīva cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību vēlāk nodrošinās raitas sarunas un integrāciju Eiropas Savienībā.

Melnkalnei jāuzlabo vēlēšanu sistēma atbilstīgi EDSO/ODIHR un Venēcijas komisijas ieteikumiem. Parlamenta vajadzīgā stiprināšana ir svarīga Komisijas un Eiropas Parlamenta prioritāte. Efektīva atbilstība Eiropas standartiem cilvēktiesību jomā ir svarīga, jo īpaši

attiecībā uz vārda brīvību un attiecībās ar pilsonisko sabiedrību. Vajadzīgi tālāki centieni stiprināt pretdiskriminācijas politiku, jo īpaši dzimumu vienlīdzību un mazāk aizsargāto grupu efektīvu aizsardzību. Ilgtspējīgi risinājumi vajadzīgi pārvietotajām personām.

Jārisina arī citi trūkumi, kas noteikti atzinumā un jūsu rezolūcijas projektā. Melnkalnei jāstiprina tās administratīvā kapacitāte un jāpilnveido sagatavošanās daudzās Eiropas Savienības *acquis* jomās. Melnkalnes nākotne nenoliedzami ir Eiropas Savienībā, un mums jārikojas atbildīgi. Paplašināšanās politikas uzticamība ir balstīta uz to, ka paplašināšanās valstis ievēro nosacījumus attiecībā pret Eiropas Savienību un Eiropas Savienība ņem vērā savas saistības pret paplašināšanās valstīm.

Visu mūsu interesēs ir nodrošināt, ka Melnkalnes virzība uz Eiropas Savienību balstās uz pārlicinošiem sasniegumiem un konkrētiem rezultātiem. Melnkalnes šī gada veikums tiks vērtēts paplašināšanās paketē 2011. gada oktobrī. Tikai tad, kad Komisija būs noteikusi, ka Melnkalne ir sasniegusi vajadzīgo atbilstības pakāpi pievienošanās kritērijiem, jo īpaši septiņām galvenajām prioritātēm, kas paredzētas atzinumā, tā varēs ierosināt sarunu uzsākšanu.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Es pēdējo astoņpadsmit mēnešu laikā apmeklēju Melnkalni divas reizes kopā ar savu kolēģi *Anna Ibrisagic* no PPE kā ēnu referenti, lai izdarītu savu novērtējumu par valsts virzību, pirmkārt, uz kandidātvalsts statusu un tagad — uz perspektīvo dalību ES.

Mani ļoti pārsteidza visas Melnkalnes valdības centība un apņēmība. Lai cik maza tā būtu, tā noteikti strādā ļoti centīgi. Vēlos īpaši apliecināt cieņu bijušajam premjerministram *Milo Đjukanović* un nesenajam viņa pēctecim *Igor Lukšić*, kuri abi ir bijuši pragmatiski un vienlaikus vienprātīgi savā pieejā un centienos vest savu valsti uz pievienošanos ES un NATO.

Tagad uz Melnkalni gulstas atbildība attaisnot ES cerības. Melnkalnes valdībai jo īpaši jārisina septiņas galvenās prioritātes, ko noteicis komisārs Š. Füle Komisijas atzinumā. Es jo īpaši uzsveru jautājumu par korupciju un organizēto noziedzību, kam ir skaidri un labi noteikti kritēriji progresa novērtēšanai.

Esmu gandarīts, ka pagājušajā mēnesī valdība pieņēma labi formulētu rīcības plānu kā atbildi uz šīm prioritātēm un prasībām. Manuprāt, Melnkalne tagad ir gatava sākt sarunas par dalību ES kā oficiāla kandidātvalsts, un interesanti, ka Komisijai jāuzstāj uz ievērojamu laika periodu starp oficiāla kandidātvalsts statusa piešķiršanu un sarunu uzsākšanu. Šai vilcināšanai nav ne attaisnojuma, ne acīmredzama pamata, kā es lasīju līgumos. Vēl svarīgāk, tas diez vai ir vispozitīvākais signāls, ko raidīt Podgoricai vai citām reģiona valstīm, piemēram, Maķedonijai, kas cītīgi strādā, lai iegūtu kandidātvalsts statusu.

Es tikai ceru, ka šī piespiedu gaidīšana, kas tagad ir nenovēršama un mulsinoša Melnkalnei, nemazinās valsts apņēmību saistīties ar Eiropas Savienību.

Melnkalni vajadzētu vērtēt tikai pēc nopelniem, faktiem un sasniegumiem. Tās gadījumu nevajadzētu saistīt ar progresu citās kaimiņvalstīs Rietumbalkānos. Melnkalne ir maza, bet skaista valsts, kas ir baudījusi ievērojamu stabilitāti un ekonomikas izaugsmi kopš mierīgās šķiršanās no Serbijas. Tai ir maz, ja vispār ir, iekšējo etnisko vai reliģisko problēmu atšķirībā no lielākajām kaimiņvalstīm. Tai ir neliels robežstrīds ar Horvātiju, kas tiks miermīlīgi atrisināts Starptautiskajā Tiesā. Tā ir nesen noslēgusi un ratificējusi izdošanas līgumus ar Serbiju un Horvātiju cīņā pret organizēto noziedzību.

Tā balstās uz euro. Tā ir ieviesusi euro, lai gan nav euro zonā, ticiet vai nē. Tās ekonomika diemžēl nav daudzpusīga — ļaujoties galvenokārt uz tūrismu un vienu alumīnija kausētavu. Tai jārada vairāk darba vietu hidroelektrostacijās eksportam, un finanšu pakalpojumi var būt vēl viens risinājums.

Es personīgi joprojām esmu optimistisks attiecībā uz patiesi ļoti labajām ziņām Rietumbalkānos.

Anna Ibrisagic, *PPE grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Kā ēnu referente par Melnkalni no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas, es vispirms vēlos pateikties *Tannock* kungam par izcilo sadarbību un ļoti rūpīgo un līdzsvaroto ziņojumu. Es vēlos aicināt manus kolēģus deputātus rīt atbalstīt šo ziņojumu.

Es jo īpaši vēlos uzsvērt faktu, ka man ir ļoti pozitīvs viedoklis par Eiropadomes 2010. gada decembra lēmumu piešķirt Melnkalnei kandidātvalsts statusu ar iespēju kļūt par ES dalībvalsti. Vienlaikus mums ir svarīgi pie tā neapstāties, bet ātri virzīties uz mērķi, kas ir ES dalībvalsts statuss Melnkalnei. Politiskā un ekonomikas stabilitāte, ko Melnkalne nepārtraukti ir parādījusi, kopš tā kļuva neatkarīga, ir milzīga. Šo valsti bieži raksturo kā veiksmes stāstu — un mēs to šodien dzirdējam arī no Padomes.

Tāpat kā *Tannock* kungs, es arī domāju, ka ir nožēlojami, ka kandidātvalsts statuss ir atdalīts no tiesībām sākt sarunas. Tādēļ uzskatu, ka Komisijai vajadzētu sākt pievienošanās sarunas pēc iespējas ātrāk un noteikt datumu, kad sākt šīs sarunas ar Melnkalni. Ir skaidrs, ka reformu procesam jāturpinās, piemēram, tiesiskuma jomā un attiecībā uz interešu konfliktu apkarošanu valsts pārvaldē, un ka jārisina Komisijas ieteiktās prioritātes, bet es tomēr vēlētos uzslavēt Melnkalnes valdību par pozitīvajām reformām, ko tai ir izdevies īstenot līdz šim.

Šodien plenārsēžu zālē kopā ar mums ir Melnkalnes vēstnieks, un es ceru un gaidu to dienu, kad mēs varēsim sveikt ne tikai vēstnieku, bet visu Melnkalni ES un Melnkalnes pārstāvjus šajā Parlamentā.

Göran Färm, *S&D grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties *Tannock* kungam par konstruktīvo sadarbību arī Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā. Esmu gandarīts, ka Melnkalne tagad var virzīties uz dalību ES. Esmu vienprātis, ka Komisijai vajadzētu sākt pievienošanās sarunas pēc iespējas ātrāk, protams, pieņemot, ka Melnkalne turpina virzīties uz ES mērķiem.

Fakts, ka Melnkalnei tagad ir piešķirts kandidātvalsts statuss, sūta spēcīgu signālu par ES saistībām attiecībā uz visas bijušās Dienvidslāvijas nākotni ES. Tāpat kā Horvātija, Melnkalne var rādīt pārējām valstīm ceļu uz dalību ES. Attiecību atjaunošana ar ES ir galvenais faktors gan labklājībai, gan stabilitātei reģionā. Tas ir pilnīgi skaidrs.

Melnkalne ir maza, jauna un mierīga valsts, kas ir ļoti uzticīga reģiona sadarbībai. Tai ir labas attiecības ar kaimiņvalstīm un tādējādi labi priekšnoteikumi panākumiem gaidāmajās sarunās par dalību ES. Tomēr ir jomas, kas prasa enerģiskas reformas. Tiesiskā un administratīvā kapacitāte veidot pilnībā dzīvotspējīgu sabiedrību, kas balstās uz tiesiskumu, ir stiprināta, bet tā jāstiprina vēl. Korupcija un organizētā noziedzība ir bieži izplatītas, un tiesu sistēmai ir vajadzīga tālāka stiprināšana, lai atbilstu ES prasībām.

Esmu sagatavojis virkni grozījumu, lai norādītu, ka Melnkalnei jāstiprina arī sieviešu pozīcija, jānodrošina preses brīvība, darba ņēmēju un minoritāšu pamattiesības un jo īpaši

jāattīsta pilsoniskā sabiedrība. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka tās arī ir svarīgas jomas gaidāmajās sarunās ar ES. Es gaidu Melnkalnes dalību Eiropas Savienībā pēc iespējas drīzāk.

Ivo Vajgl, *ALDE grupas vārdā.* – (SL) Priekšsēdētāja kundze! Es vēlos apsveikt *Tannock* kungu par ziņojumu un sadarbību, ko viņš ir parādījis, to izstrādājot. Ja, pieņemot rezolūciju par Melnkalni, mēs vēlamies principā atjaunot apņemšanos turpināt Eiropas Savienības paplašināšanās procesu un dot visām mūsu kontinenta valstīm iespēju attīstīties Eiropas Savienības aizgādībā, tad mums, pirmkārt, jānodrošina šādu soļu izpilde vispirms Melnkalnei un tad arī Serbijai, Maķedonijai, Bosnijai un Hercegovinai, Albānijai, un, protams, neaizmirsīsim Turciju.

Melnkalnei tas nozīmētu, ka kandidātvalsts statusa piešķiršanai un principā lēmumam sākt sarunas vajadzētu sekot faktiskam sarunu sākumam. Tajā pašā laikā daudz vairāk darba gaida Melnkalnes valdību tiesību sistēmu saskaņošanā un administratīvās kapacitātes vairošanā. Cīņa pret korupciju visās tās dažādajās formās jāturpina un tai jābeidzas ar koruptīvajās praksēs iesaistīto sodīšanu.

Vienlīdzības un cieņas pret sievietēm nodrošināšana nav uzdevums, kas pelnījis uzmanību tikai šodien. Vārda brīvība, plašsaziņas līdzekļu neatkarība un minoritāšu aizsardzība ir vērtības, kas bez nosacījumiem jāievēro visām kandidātvalstīm dalībai Eiropas Savienībā.

Jaunajai Melnkalnes demokrātijai jānodrošina tās sabiedrībā pienācīga un nozīmīga vieta NVO. Komisāra kungs, vēlos pievērst jūsu uzmanību konkrētai vēlmei, kuru es dzirdēju, uzturoties Melnkalnē un runājot tur ar politiķiem. Ir svarīgi, lai attiecības starp Melnkalni un Serbiju veidotos, Serbijai necenšoties iejaukties kaimiņu attīstībā ar etnisko serbu partiju palīdzību. Šis domāšanas veids jau ir nodarījis lielu kaitējumu Dienvidaustrumeiropas vēsturē.

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kundze, komisār! Es arī vēlos pateikties mūsu kolēģim *Charles Tannock* par ļoti labu un līdzsvarotu ziņojumu, un esmu gandarīta, ka mēs panācām vienprātību nožēlā par to, ka Melnkalnes kandidātvalsts statuss tiek atdalīts no sarunu sākšanas. Kā jau iepriekšējie runātāji minēja, es arī vēlētos, lai Melnkalne turpina virzību ar sarunām, un ceru, ka kavēšanās nebūs ilga. Esmu gandarīta dzirdēt arī no Ungārijas prezidentūras, ka viņi stingri atbalsta paplašināšanas procesu. Tādējādi es ceru, ka šogad tiks panākts progress — ne vēlāk kā pēc progressa ziņojuma. Melnkalne ir daudz sasniegusi pagātnē un pēdējos gados, bet vēl ir vairākas jomas, kas raisa bažas. Es vēlos minēt trīs: cīņa ar korupciju, diskriminācija un ekoloģijas jautājumi.

Esmu gandarīta, ka šajā ziņojumā cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību mēs arī prasām no valsts iestādēm, lai tās atturētos no spiediena izdarīšanas uz NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas izmeklē korupciju un organizēto noziedzību. Tām jābūt brīvām darīt savu darbu un atbalstīt valsti korupcijas un organizētās noziedzības izskaušanā.

Otrais aspekts ir pretdiskriminācija. Vēl ir daudzas grupas, kur, neraugoties uz labiem tiesību aktiem, pretdiskriminācija nedarbojas: romi, aškali un ēģiptieši, LGBT; mums Starptautiskajā sieviešu dienā jāpiemin arī dzimumu vienlīdzība.

Visbeidzot, attiecībā uz ekoloģijas jautājumiem Melnkalne konstitūcijā sevi definē kā ekoloģisku valsti, kas ir lieliski. Problēma ir, ka, neraugoties uz skaisto piekrasti un kalniem, ja netiks panākts labi pārredzams progress ar apkārtējās vides novērtējumu, tad šim skaistajam apvidum draud iznīcība. Tādēļ es ceru, ka šī valsts virzīsies tālāk, iesaistot pilsonisko sabiedrību, un tai būs pārredzami procesi ekoloģijas jomās, jo īpaši hidroelektrostacijās.

György Schöpflin (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Esmu vienisprātis ar lielāko daļu runātāju par to, ka Melnkalne ir panākusi ievērojamu progresu ceļā uz integrāciju ES, neraugoties uz vājām sākuma pozīcijām. Tāpat kā pārējām bijušās Dienvidslāvijas republikām, tai ir bijis jātiek galā ar komunisma sabrukumu, kas notika vienlaikus ar valsts sabrukumu, tam sekojošo karu un tad jaunas sistēmas celšanu uz vecās drupām.

Tas nav viegls uzdevums, un dažas iepriekšējās sistēmas negatīvās iezīmes turpina dzīvot jaunās maskās. Tomēr svarīga ir jaunākas elites rašanās, kas ir uzticīga Eiropas nākotnei, kam noteikti palīdzēja nesekmīgā savienība ar Serbiju. Protams, problēmas paliek. Mēs esam dzirdējuši par dažām no tām, ar ko parasti ir bijis jācīnās bijušajām komunistiskajām valstīm: Korupcija, noziedzība, tiesu varas administrēšanas pārkāpumi, ne pārāk efektīvi valsts dienesti un tamlīdzīgi.

Šo un citu nepilnību labošana politiskajā, ekonomiskajā, tiesiskajā un administratīvajā sistēmā prasīs lielus pūliņus no valdības, un tai jābūt gatavai gan aktīvai, gan pasīvai pretestībai no pastāvošās sistēmas labuma guvējiem. Ikvienai bijušajai komunistiskajai valstij ir bijis jāstāpās ar līdzīgām grūtībām. Elites un sabiedrības viedokļa apņēmība piedāvāt Eiropas nākotni, iespējams, ir vienīgais vissvarīgākais faktors, kas nodrošinās Melnkalnes iespējamo pievienošanos ES.

Monika Flašíková Beňová, (S&D) . – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas integrācijas procesa progress ir viens no pamata faktoriem, kas veicina Melnkalnes tālāko attīstību. Ekonomikas ziņā valsts ir sasniegusi noteiktu makroekonomiskās stabilitātes līmeni un arī ievērojami pavirzījusies to politisko kritēriju izpildē, kas noteikti augstākā līmeņa sanāksmē Kopenhāgenā vai Padomes sēdē Kopenhāgenā.

Tomēr mums jāizdara ievērojams spiediens, jo īpaši tiesiskuma stiprināšanas jomā — ieskaitot tiesu sistēmas reformas — un ir svarīgi turpināt arī centienus cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību. Vēlams ir redzēt progresu valsts pārvaldes un vēlēšanu sistēmas reformās un spēcīgāku parlamenta lomu.

Uzsvars jāliek uz runas brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības īstenošanu. Būtu vietā arī sadarboties ar pilsonisko sabiedrību un mēģināt risināt minoritāšu grupu, tostarp romu, diskrimināciju un sociālo un ekonomisko integrāciju. Reģionālā sadarbība un korektas kaimiņattiecības neapšaubāmi ir viens no pārējiem priekšnosacījumiem sekmīgam Eiropas integrācijas procesam.

Komisār, dāmas un kungi! Melnkalne ir pielikusi ievērojamus pūliņus, mēģinot izpildīt noteiktos kritērijus sekmīgai integrācijai Eiropas Savienībā, un tādēļ ir laiks apsvērt kandidātvalsts statusa piešķiršanu. Es uzskatu, ka tas tiks panākts.

Eduard Kukan (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos pateikties un apsveikt referentu *Tannock* kungu par izcilo ziņojumu un ļoti labu attiecīgās rezolūcijas sagatavošanu.

Melnkalne ir panākusi labu progresu integrācijas procesā. Šai valstij ir arī liela nozīme reģiona stabilitātes saglabāšanā. Tā ir uz pareizā ceļa, ko pagājušajā gadā apstiprināja Komisija un Padome, piešķirot Melnkalnei kandidātvalsts statusu. Es ceru, ka tā nodrošinās atlikušo kritēriju drīzu izpildīšanu pievienošanās sarunu sākšanai, lai šīs sarunas varētu sākt.

Līdz tam Melnkalnes valdībai jāpievēršas progresa panākšanai galvenajās jomās, kas ir skaidri norādītas. Apkoposim tās šādi: tiesiskums, cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību, vēlēšanu tiesību akti, parlamenta uzraudzības lomas stiprināšana pret valdību

un plašāka pilsoniskās sabiedrības iesaistīšana saskarsmē ar valdību, tiesu reforma ar tiesnešu un prokuratūras neatkarības nepārtrauktu stiprināšanu un darbs ar korupciju, kas traucē valsts iestāžu, ekonomikas un sociālo attīstību un valsts pārvaldes darbībai.

Visbeidzot, es priecājos redzēt, ka Melnkalne nepārtraukti virzās uz priekšu integrācijas procesā. Tādēļ es ceru, ka Padome lems par sarunu sākšanu ar šo valsti patiešām drīz.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Priekšsēdētājas kundze, Győri kundze, komisār Š. Füle! Es vēlos apsveikt referentu *Tannock* kungu par panākumu, kas ir rezolūcija par Melnkalni, par ko mēs balsosim rīt. Melnkalne ir Eiropas Savienības paplašināšanās procesa Rietumbalkānos lielākā cerība. Melnkalne ir valsts un sabiedrība bez objektīvām problēmām, kas varētu atturēt no tā, kas jāizdara, lai kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti. Tomēr tās kaimiņvalstīm Bosnijai un Hercegovinai un Maķedonijai nav tā paveicies.

Eiropas Komisijas septiņas galvenās prioritātes ir skaidras, un es iesaku premjerministra *Igor Lukšić* valdībai apņēmīgi tās risināt un tādējādi sākt sarunas par Melnkalnes pilnīgu dalību. Darot to, valdībai jāpaļaujas uz Melnkalnes pilsonisko sabiedrību, brīvi domājošu inteliģenci un nevalstiskajām organizācijām. Kritiķi nav Melnkalnes ienaidnieki, neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi nav ienaidnieki, bet vērtīgs resurss Melnkalnei. Acīmredzot galvenais paliek korupcijas un organizētās noziedzības apkarošana. Melnkalnes tautas dziesmas vārdiem sakot: „Melnkalne var būt maza, bet tā ir godājama un godīga.”

Elena Bănescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Stabilitāte Rietumbalkānu reģionā vēl vairāk nostiprināsies, Eiropas Komisijai iesakot Melnkalni kā kandidātvalsti. Vienlaikus es vēlos minēt, cik svarīgi ir atbilst tieši Kopenhāģenas kritērijiem, kas ir galvenais nosacījums ES integrācijas progresam. Lai gan ir panākts liels progress, Melnkalnes vadībai vēl ir jāīsteno reformas galvenajās nozarēs. Piemēram, es uzskatu par savu pienākumu minēt Komisijas ziņojumu par korupcijas un nelegālu nodokļu darījumu izplatību. Domājot par to, vissvarīgākais pasākums ir radīt specializētu struktūru šo problēmu apkarošanai.

Taču minoritāšu tiesībām, un es jo īpaši domāju romu tiesībām, vēl nav vajadzīgā tiesību aktu pamata. Atsauce uz minoritāšu statusu pamatlikumā, kopā ar to tiesībām, būs pozitīva zīme Eiropas integrācijai. Es atzinīgi vērtēju Melnkalnes kā zaļās kustības vadītājas popularizēšanu. Viens no ES galvenajiem mērķiem ir apkārtējās vides aizsardzība. Šajā sakarā es vēlos pievērst uzmanību negatīvajai ietekmei, kāda ir plašam, slikti vadītam tūrismam. Vienas sekas var būt gaidāmo pievienošanās sarunu pagarināšana.

Nobeigumā es vēlos minēt, ka Melnkalnes izredzes ES integrācijā palīdz Eiropai vienoties ar tās pagātnei visā Balkānu reģionā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, Győri kundze, komisār! Esmu gandarīts, ka Ungārijas prezidentūra uzskata paplašināšanos Rietumbalkānu reģionā par vienu no saviem prioritārajiem uzdevumiem, un ticu, ka tas dos ievērojamu ieguldījumu Melnkalnes virzībai no kandidātvalsts statusa uz pievienošanās sarunu sākšanu galu galā. Mani kolēģi deputāti jau minēja, cik svarīga ir cīņa pret korupciju Rietumbalkānu valsts pievienošanās procesā, bet ir divas galvenās jomas. Viena ir kaimiņvalstu attiecību kvalitāte. Šajā ziņā Melnkalne ir darbojusies ļoti labi, parakstot nolīgumus ar Horvātiju un Serbiju.

Otrs ir minoritāšu jautājums. Melnkalnei ir priekšzīmīgs minoritāšu akts, kurš daudzos aspektos balstās uz pieredzi, kas gūta no manas dzimtās valsts Ungārijas vietējo minoritāšu pašvaldību modeļa. Tomēr man ar nožēlu jāatzīmē, ka šobrīd vēlēšanu likums izgāzās tieši neatrisinātās minoritāšu pārstāvniecības dēļ. Es ceru, ka mūsu Melnkalnes draugi atrisinās arī šo problēmu.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos sākt, apsveicot Melnkalni par kandidātvalsts statusa iegūšanu 2010. gada decembrī, lai pievienotos Eiropas Savienībai. Politiskais dialogs starp šo valsti un ES iestādēm jau ir ļoti pavirzījies, par spīti faktam, ka tas nav bijis ilgs. Pierādījumus Melnkalnes augstajam apņemšanās līmenim un politiskajai gribai veikt pārmaiņas var redzēt veidā, kā tā, piemēram, īstenoja reformas atbilstīgi Boloņas procesam vai uzlabojumos, ko tā veikusi darba tirgus funkcionēšanā.

Tomēr, kā izriet no Komisijas paziņojuma par Melnkalnes pieteikumu, pastāvīgais augstais bezdarba līmenis norāda uz neatbilstību starp pieejamajām un vajadzīgajām prasmēm, tādējādi atklājot izglītības sistēmas vājos punktus. Tādēļ Melnkalnei jāpieliek visi pūliņi, lai nodrošinātu, ka visām sociālajām grupām, tostarp sociālās atstumtības riska grupām, ir iespēja saņemt augstas kvalitātes vispārējo izglītību un apmācību, lai dotu iedzīvotājiem prasmes, kas palielina viņu nodarbinātības iespējas.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Šīs debātes ir parādījušas, ka Melnkalne ir aizvien labāk sagatavota, lai pievienotos Eiropas Savienības struktūrām. Pats par sevi saprotams, ka tas ir svarīgi pašai Melnkalnei, bet es vēlos vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka šim procesam ir arī divas citas dimensijas. Pirmā ir Eiropas dimensija, kas parāda, ka principi un vērtības, kas valda Eiropas Savienības rīcībā, joprojām ir pievilcīgi pārējai Eiropai. Otrā dimensija ir saistīta ar Balkāniem, jo šis process parāda citām Balkānu valstīm, pa kādu ceļu tās varētu iet un tām patiešām vajadzētu iet. Tas ir grūts ceļš, bet nav neiespējams.

Man ir viens ļoti ātrs jautājums: vai komisāram Š. Fūle būtu iebildumi sniegt mums laika grafiku saistībā ar Melnkalnes izredzēm pievienoties ES? Liels paldies!

László Tókécs (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Kā Rumānijas pilsonis ar stingru ticību pārticīgai, etniski daudzveidīgai sabiedrībai, kas balstās uz mierīgu līdzāspastāvēšanu un samierināšanu starp tautām, es atzinīgi vērtēju Melnkalnes centienus ievērot Kopenhāģenas kritērijus attiecībā uz demokrātiju garantējošo iestāžu stabilitāti un panākt atbilstību Eiropas un starptautiskajiem standartiem.

Melnkalne ir parlamentāra demokrātija, kas balstās uz konstitūcijas un tiesību aktu pamatu tiesiskumam, cilvēktiesībām un cieņu pret minoritātēm un to aizsardzību.

Tomēr tiesību aktu īstenošanā ir nopietnas nepilnības. Korupcija joprojām dominē, organizētā noziedzība turpina būt nopietna problēma un ir bažas par tiesu sistēmas efektivitāti.

Es mudinu Melnkalni turpināt konstruktīvo iesaistīšanos reģionālajā sadarbībā un divpusējo attiecību stiprināšanā ar kaimiņvalstīm.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Pagājušajā nedēļā notikusi komisāra Š. Fūle vizīte rāda, ka Melnkalnes valdības uzticība Eiropas integrācijai ir patiesa un ir vislabākais ceļš valstij, kas virzās uz Eiropas Savienību.

Sociālās un politiskās pārmaiņas, kas notikušas Melnkalnē pēdējos gados, ir pozitīva zīme ne tikai ES, bet arī kaimiņvalstīm. Melnkalnes vadība ir ieguvusi atzinību arī no ANO saistībā ar daudzajām problēmām, ko tā ir spējusi atrisināt. Saskaņā ar ANO Attīstības programmas ziņojumu, Melnkalne ir spējīga izpildīt tūkstošgades attīstības mērķus, tostarp nabadzības izskaušanu, vispārēju pamatizglītību un zīdaiņu mirstības samazināšanu līdz 2015. gadam.

Melnkalnes premjerministrs Igor Lukšič savā nesenaajā vizītē Briselē apgalvoja, ka Melnkalnes prioritātes ir dalība ES un NATO. Tādēļ es personīgi uzskatu Melnkalnes centienus par

ārkārtīgi svarīgiem un pilnīgi atbalstu palīdzību un līdzekļus, ko ES nodrošina šai valstij, un esmu pārliecināta, ka tā iestāsies ES vistuvākajā laikā.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Lai gan līdz šim ir sasniegti daži izcili rezultāti ceļā uz Eiropas integrāciju, paliek dažas nepilnības demokrātiskas sistēmas attīstībā un pilnīgā tiesiskuma apstiprināšanā svarīgās jomās.

Par spīti progresam, kas panākts ar grozījumiem tiesību aktos par kriminālajām procedūrām un citos primārajos tiesību aktos, daži aspekti joprojām ievērojami atpaliek no grafika. Es jo īpaši domāju par steidzamo vajadzību nodrošināt tiesu varas atbildību un efektivitāti, kā arī tās pārredzamību, nemaz nerunājot par valsts prokurora biroju, un tās neatkarību no politiskas intervences.

Šajā ziņā nepieciešamas būtiskas izmaiņas tiesnešu un valsts prokuroru iecelšanas procedūrā, pieliekot punktu praksei, kad viņu iecelšana notiek tikai parlamentā un valdībā.

Nobeigumā (...) uzlabot piekļuvi tiesai un bezmaksas juridiskajai palīdzībai.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Pievienošanās kandidātvalsts statusa iegūšana Melnkalnei ir Eiropas Savienības „atvērto durvju” politikas rezultāts, kam ir bijusi labvēlīga ietekme ne tikai Austrumeiropā, bet arī Rietumbalkānos, kā tas ir šajā gadījumā. Melnkalne ir uzsākusi ceļojumu, kas nebūs ne viegls, ne vienkāršs, bet tam ir pievienošanās izredzas un ceļvedis, un tā var gūt labumu no to valstu pieredzes reģionā, kuras ne pārāk sen ir pabeigušas pievienošanās ceļu. Ir svarīgi, ka nākamais valsts ziņojums ir pozitīvs un ļauj faktiski sākt pievienošanās sarunas.

Es ticu, ka Eiropas Savienība ir sekmīgi devusi izšķirošu ieguldījumu samierināšanas procesā bijušajā Dienvidslāvijā. Kad visas valstis, kas izveidojās pēc Dienvidslāvijas Federācijas sabrukuma, būs uzņemtas Eiropas Savienībā, tas noslēgs pēdējās vardarbīgās pagātnes rētas, kas joprojām ir strīda jautājums visai Eiropas sabiedrībai. Es vēlu Melnkalnes tautai panākumus centienos modernizēt valsti, lai atbilstu pievienošanās nosacījumiem.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Bija cerība, ka vīzu liberalizācija Serbijai, Melnkalnei un Maķedonijai stimulēs tūristus un uzņēmējus vairāk izmantot šo iespēju. Tā vietā mēs esam redzējuši ekonomisko migrantu skaita pieaugumu. Šajā sakarā informācijas kampaņas šajās valstīs neapšaubāmi ir svarīgas, lai mēs varam skaidri pateikt, ka tūrista vīza nav ekvivalents patvērumam vai darbam ES. Fakts, ka ES vajadzēja izmantot spiedienu, lai slēgtu tā sauktās ceļojumu aģentūras, kas specializējās emigrācijā uz ES, parāda informētības trūkumu attiecībā uz šo problēmu. Mums būs jāgaida un jāskatās, cik efektīva būs plānotā agrīnās brīdināšanas sistēma masveida kustībām saistībā ar romu problēmu.

Šķiet, ka daudzi cilvēki uzskata, ka viņu nākotne nav viņu mītnes zemēs Balkānos, piemēram, Melnkalnē, bet vēlas izmantot savu jauniegūto ceļošanas brīvību, lai nelegāli iebrauktu ES. Tomēr viņiem nav tiesību piekļūt ES sociālās drošības sistēmām.

Melnkalnei ir svarīgi pielikt lielākus pūliņus, lai ieviestu ES standartus tādās jomās kā tiesiskums, korupcijas apkarošana un minoritāšu aizsardzība, lai izveidotu Eiropas perspektīvu.

Štefan Füle, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Mūsu diskusija ir izrādījusies produktīva, apstiprinot nākamos soļus, kas nepieciešami Melnkalnei, lai

sasniegtu tālāku progresu Eiropas Savienības ceļā. Kā atzīts rezolūcijas projektā, par kuru mēs diskutējam šodien, un Komisijas pagājušā gada novembra atzinumā, Melnkalne ir sasniegusi daudz, bet tai jāpanāk daudz vairāk.

Valsts tagad atrodas izšķirošajā posmā. Melnkalnei ir vajadzīgi reāli rezultāti, lai tā spētu pāriet uz nākamo posmu Eiropas integrācijā. Iespējas, ko radījis kandidātvalsts statuss, nevajadzētu pazaudēt, tās jāturpina ar apņēmību. Mērķi ir labi zināmi: Melnkalnes ziņā ir sasniegt prasītās prioritātes un, esot gatavai, iesaistīties sarunu procesā. Melnkalnes progresa ātrums uz dalību Eiropas Savienībā ir atkarīgs no tās sasniegumiem, un tam vajadzētu izskaidrot manu šaubīšanos, prognozējot paplašināšanās kalendāru, kā daudzi no jums lūguši man to darīt. Taču es ticu, ka ar mūsu atbalstu, bet galvenokārt ar savas tautas apņēmību, Melnkalne var panākt reālu progresu virzienā uz Eiropas Savienību.

Enikő Győri, *Padomes priekšsēdētāja.* – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Vispirms es gribu pateikties jums par ārkārtīgi auglīgo diskusiju. Ir uzmundrinoši redzēt, ka Eiropas Parlaments turpina no sirds atbalstīt Melnkalnes centienus integrēties Eiropā. Vēlos vēlreiz apgalvot, ka bažas un uzdevumi, ko jūs minējat šajās debatēs, ir nepārtrauktā dialoga starp ES institūcijām par Melnkalnes Eiropas perspektīvām darba kārtībā, un mēs pieliekam visas pūles, lai tās pienācīgi risinātu.

Ir bijuši daudzi minējumi un jautājumi par to, kas notiek laikā starp kandidātvalsts statusa piešķiršanu un pievienošanās sarunu sākšanu, proti, kāpēc mēs nesākam sarunas nekavējoties. Iespējams, ka jūs arī esat informēti, un to minēja gan komisārs, gan es, ka tagad, kad Melnkalne ir ieguvusi kandidātvalsts statusu, Komisija ir izvirzījusi nosacījumus, kas tai jāizpilda. Ir septiņi šādi nosacījumi, tostarp tiesiskums, pasākumu veikšana pret organizēto noziedzību, cīņa pret korupciju utt., un Komisija novērtēs šajās jomās panākto progresu, kas pēc tam rudenī tiks iesniegts Padomei, pēc kura mēs spēsim pieņemt lēmumu, vai esam sasnieguši posmu, kurā varam sākt sarunas.

Es vēlreiz pateicos jums par debatēm un esmu pārliecināta, ka tās arī pierāda, ka Eiropas Parlaments ir gatavs raidīt pozitīvu signālu Rietumbalkānu reģionam. Signālu, kas pierāda, ka paplašināšanās process notiek, ka tas joprojām pastāv un tam ir jābūt uzticamam. Tas nozīmē, ka katras reģiona valsts progress balstās uz personalizētu pieeju un ir saistīts ar sasniegumiem. Melnkalnes gadījumā tas attiecas uz šeit runāto, Serbijas gadījumā tas nozīmē, ka atbildes uz saņemto anketu ir sagatavotas un tagad tās vērtēs Komisija, un Horvātijas gadījumā tas nozīmē, ka valstij jāpabeidz mājasdarbs un visos veidos jānodrošina, ka sarunas var pabeigt Ungārijas prezidentūras laikā. Šādā veidā process paliek uzticams, un mēs varam nodrošināt, ka mūsu tiešie kaimiņi, šīs īstās Eiropas valstis, paliek uz pareizā ceļa un ka tās spēs pievienoties ES, kad būs sasniegušas pienācīgo gatavības pakāpi.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽²⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2011. gada 9. martā.

(2) Sk. protokolu.

16. ES stratēģija romu integrācijai (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir ziņojums (A7-0043/2011) par ES stratēģiju romu integrācijai (2010/2276(INI)), ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavojusi *Járóka* kundze.

Lívia Járóka, *referente.* – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties visiem kolēģiem Eiropas Parlamentā un arī visām pilsoniskās sabiedrības organizācijām par atbalstu un vērtīgo ieguldījumu, izstrādājot šo sarežģīto ziņojumu.

Ja drīkstu, es gribētu personiski pateikties saviem kolēģiem birojā, savam politiskajam padomniekam LIBE komitejā, kurš nodarbojas ar šo stratēģiju jau vairākus gadus, un sava biroja pēdējo gadu vadītājam, kurš ir cīnījies kopā ar mani.

Esmu pateicīga arī savai ģimenei, kas ļāva man būt šīs cīņas priekšgalā — cīņas, kas galu galā ir devusi rezultātu. Mēs esam panākuši vienošanos, ietverot sešas politiskās grupas, 27 dalībvalstis un piecas ļoti svarīgas parlamentārās komitejas. Šajā saistībā es uzskatu, ka mēs varam raidīt tādu signālu Komisijai, Padomei un dalībvalstīm, ar kuru ir jāreķinās, un tādējādi mēs esam spēruši lielu soli tuvāk ES līmeņa mērķim samazināt mūsu kontinenta lielākās etniskās minoritātes nabadzību un sociālo atstumtību.

Ievērojama daļa Eiropas romu dzīvo tik sliktos apstākļos — praktiski pilnīgi atrauti no tautsaimniecības, kā dēļ viņiem ir liegta galvenās cilvēktiesības — ka sociālās integrācijas veicināšana ir jāuzskata nevis par pasākumu vispārējas politikas sistēmas īstenošanas kontekstā, bet gan par pasākumu, kas ļautu novērst vienu no milzīgākajām plaisām konstitucionālo tiesību un cilvēktiesību ievērošanā Eiropā.

Tādēļ ES līmeņa pasākumiem Eiropas romu nabadzības un sociālās atstumtības novēršanai galvenokārt jābūt vēršiem uz pamattiesību — tiesību uz nodarbinātību, mājokli, veselības aprūpi un izglītību — nodrošināšanu un veicināšanu.

Es vēlos īsi izklāstīt svarīgākos sava ziņojuma principus un ieteikumus. Pats galvenais, šai stratēģijai jābūt iekšējai ES stratēģijai, tāpēc prioritāro jomu un mērķu pārraudzība jāīsteno Kopienas struktūrām, un tai nekādā gadījumā nebūtu jārada šķelšanās ES, izraisot domstarpības starp dalībvalstīm. Gluži pretēji; jaunas iestādes izveide šīs stratēģijas koordinēšanai un uzraudzībai būtu nevajadzīga un radītu liekas izmaksas.

Uzraudzības, saskaņošanas un kontroles funkcijas jāveic Komisijai, un šajā saistībā būtu vērts apsvērt darba grupas romu jautājumos kā pastāvīgas struktūras saglabāšanu.

Komisijai būtu katru gadu jāsniedz ziņojums par progresu stratēģijas īstenošanā, jānovērtē rezultāti un jāiesniedz Padomei priekšlikumi par uzlabojumiem. Šajā saistībā varētu izstrādāt vienotā tirgus rezultātu novērtējumam līdzīgu mehānismu — Eiropas romu stratēģijas rezultātu novērtējumu.

Ievērojamu praktisku labumu dotu arī tas, ja tiktu iecelta administratīva iestāde vai valdības amatpersona, kas darbotos kā valsts kontaktpunkts stratēģijas mērķu īstenošanai, kā arī sniegtu padomus un idejas Komisijas uzraudzības stratēģijai.

Šajā stratēģijā jāņem vērā arī atstumtības teritoriālais aspekts, jo sociāli nelabvēlīgie apstākļi ģeogrāfiskā ziņā dalībvalstīs nav vienādi, bet nabadzība un sociālā atstumtība ir koncentrēta mazāk attīstītajos mikroreģionos, kurus daudzās jaunajās dalībvalstīs apdzīvo galvenokārt romu kopiena.

Lai sagatavotu reālistisku progresa analīzi un ievērotu efektīvas uzraudzības prasības, būtiski svarīgi ir kopīgi, salīdzināmi un uzticami rādītāji. Sociālās un teritoriālās atstumtības mērīšanai, kā arī panāktā progresa novērtēšanai es iesaku pieņemt Lākenes deklarācijā noteiktos rādītājus un tos papildinošos elementus.

Ir vajadzīga visu Eiropu aptveroša krīžu karte, kas ļautu novērtēt un noteikt šos mikroreģionus, pamatojoties uz tiem raksturīgajām pazīmēm.

Daļa kohēzijas budžeta nākamajā daudzgadu finanšu shēmā būtu jānodala kā šīs stratēģijas izpildes rādītāju rezerve. Tas varētu nodrošināt būtiskus līdzekļus un izšķirīgus stimulus stratēģijas īstenošanai, piešķirot līdzekļus uz konkurētspējīgiem nosacījumiem, pamatojoties uz šādu kritēriju: kā ierosinātais projekts vai iejaukšanās atbalsta un īsteno šīs stratēģijas mērķus.

Šādā veidā, no vienas puses, būtu iespējams atkāpties no ierastās prakses, kad lieli ieguldītāji palielina savu peļņu no neizmatotajiem līdzekļiem, un, no otras puses, varētu izveidot tiešu saikni starp finansējuma piešķiršanu un gūtajiem rezultātiem.

Šie ir principi un prioritātes, kas, manuprāt, Eiropas romu stratēģijai ir jāstiprina, un es ar nepacietību gaidu jūsu komentārus par manu ziņojumu.

(Aplausi)

Zoltán Balog, *Padomes priekšsēdētājs*. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Ungārijas prezidentūra uzskata, ka jautājums par romu integrāciju ir ļoti svarīgs, un ir pateicīga Eiropas Parlamentam par aktīvo atbalstu šajā jautājumā.

Neaizmirsīsim par to, kas šajā gadījumā ir likts uz spēles. Mēs runājam par daudzu miljonu Eiropas iedzīvotāju, kuriem ir tiesības uz tādām pašām iespējām kā jebkuram citam, dzīves izredzēm, un mūsu sabiedrība nevar atļauties ignorēt viņos mītošo potenciālu. Tāpēc, es vēlos jūs apsveikt par lielisko rezolūcijas projektu, kuru jūs gatavojaties pieņemt un kuru es stingri atbalstu. Arī mūsu mērķis ir nodrošināt, lai solījumiem sekotu darbi.

Visā pasaulē 8. aprīlī tiek svinēta Starptautiskā romu diena. Šajā dienā Ungārijas prezidentūra Budapeštā rīkos Integritātes Eiropas platformas romu iekļaušanai piekto sanāksmi, kurā, esmu pārliecināts, piedalīsies arī daudzi no jums. Šā pasākuma svarīgākais notikums būs Komisijas stratēģiskais paziņojums par šo tematu, un mēs lūdzam *Járóka* kundzi iepazīstināt pasākuma dalībniekus ar galvenajiem rezolūcijas punktiem.

Pēc tam Ungārijas prezidentūra sagatavos Padomes secinājumu projektu, kuru, mēs ceram, Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padome pieņems savā 19. maija sanāksmē. Šajos secinājumos tiks aplūkots tikai romu integrācijas jautājums, un mēs centīsimies stiprināt sadarbību starp ES un tās dalībvalstīm attiecībā uz romu ekonomisko un sociālo integrāciju.

Papildus mēs plānojam organizēt viedokļu apmaiņu par Komisijas idejām arī citās Padomes struktūrās, un maija beigās Vispārējo lietu padome rīkos politiskas debātes, gatavojoties Eiropadomes jūnija sanāksmei.

Lai gūtu panākumus, mums ir jāatmet visi stereotipi, vispārinājumi un aizspriedumi. Mums jāapzinās, ka romu dzīves apstākļi nebūt nav visur vienādi. Turklāt ir jāpatur prātā viņu sociālās atstumtības vēsturiskie iemesli. Ne visi iedzīvotāji vienādā mērā gūst labumu no tām priekšrocībām, ko rada politiskās pārmaiņas un pāreja uz tirgus ekonomiku

Centrāleiropā un Austrumeiropā. Šajā pašā pēdējo 20 gadu periodā liels skaits romu ir nonākuši sabiedrības perifērijā.

Pašlaik ir īpaši svarīgi stingri nosodīt jebkuru agresiju, kuras pamatā ir rasistiski motīvi, neatkarīgi no tā, kas to īsteno. Sarežģītā ekonomiskajā situācijā neaizsargātās sabiedrības grupas kļūst vēl mazāk aizsargātākas, un bieži vien meklē sava posta cēloņus viena otrā. Taču mums ir kopīgas vērtības un līdzekļi, lai tās aizstāvētu, jo pirms vairāk nekā desmit gadiem Padome ir pieņēmusi direktīvas, aizliedzot rasu diskrimināciju.

Sevišķi atzinīgi es vērtēju to, ka īpaša uzmanība ir pievērsta segregācijas izskaušanai. Segregācija rada „apburto loku” un izraisa sabiedrības šķelšanos. Un Esmu arī gandarīts, ka rezolūcijā pievērsta uzmanība arī dzimumu līdztiesībai. Vēlos jums atgādināt par senāku rezolūciju attiecībā uz romu sievietu stāvokli, ko Parlaments pieņēma 2006. gadā. Visām sievietēm ir jābūt iespējai attīstīt savas spējas. Ir arī jāpalielina romu sievietu līdzdalība lēmumu pieņemšanā. Dāmas un kungi! Referente par šo tematu, *Lívia Járóka* kundze, var iedvesmot mūs visus arī šajā saistībā — sievietes jo īpaši, bet arī vīriešus.

Es gribētu vēlreiz pateikties *Járóka* kundzei un jums visiem par piedalīšanos šajā svarīgajā procesā, un vēlos jums vēlreiz atgādināt, ka Ungārijas prezidentūra ir apņēmusies panākt būtiskus rezultātus šajā jomā. Es aicinu jūs visus palīdzēt šajā darbā.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienība, kā jūs zināt, ir izveidota, pamatojoties uz tiesībām un vērtībām, un to vidū ir minoritāšu aizsardzība, brīvas pārvietošanās princips un diskriminācijas aizliegums — tas viss pilnīgi attiecas uz romiem.

Romu sociālā un ekonomiskā integrācija, manuprāt, ir ne tikai morāls pienākums, bet tas arī, kā Parlamenta ziņojumā pareizi norādīts, atbilst mūsu Eiropas sabiedrības ekonomiskajām interesēm. Tā ir ES prioritāte, un tās īstenošanai vajadzīga valstu un vietējo iestāžu, pilsoniskās sabiedrības un ES iestāžu apņēmība un kopīgi centieni.

Es vēlos apsveikt *Lívia Járóka* kundzi par lielisko darbu, ko viņa ir veikusi. Viņa to ir darījusi, cenšoties iesaistīt visu Parlamentu un sagatavot tādu priekšlikuma dokumentu, kas atspoguļo visu politisko partiju parlamentāriešu jēgpilnu ieguldījumu, un es domāju, ka tas ir reāls sasniegums. Tas mums palīdzēs, *Járóka* kundze, panākt, lai romu integrācija arī turpmāk būtu svarīga prioritāte politiskajā darba kārtībā. Tas palīdzēs mums īstenot pasākumus, kas nepieciešami romu situācijas uzlabošanai un viņu sociālajai un ekonomiskajai integrācijai sabiedrībā.

Es vēlos sniegt jaunāko informāciju par pašreizējo situāciju. Kā jūs, iespējams, atceraties, 2010. gada 7. aprīlī Komisija pieņēma paziņojumu par romu sociālo un ekonomisko integrāciju Eiropā — tas bija vēsturē pirmais politikas dokuments, kas veltīts īpaši romiem.

Paziņojumā bija ietverts konkrēts rīcības plāns, lai palīdzētu dalībvalstīm efektīvāk īstenot politiku attiecībā uz romu integrāciju un noteikt galvenās problēmas, kas būs jārisina: diskriminācija, nabadzība, zems izglītības līmenis, šķēršļi dalībai darba tirgū, izmitināšana, segregācija un tā tālāk. Pēc tam Komisijas iekšējā darba grupa romu jautājumos, kas tika izveidota 2010. gada 7. septembrī, sagatavoja novērtējumu, kurā ļoti skaidri bija parādīts, ka nav nekādu pierādījumu tam, ka dalībvalstīs būtu ieviesti stingri un saskaņoti pasākumi, lai risinātu tās sociālās un ekonomiskās problēmas, ar ko saskaras liela daļa ES romu tautības iedzīvotāju.

Šī situācija ir nepieņemama un nav ilgtspējīga, tāpēc Komisija strādā pie valstu stratēģiju romu integrācijai sistēmas Eiropas Savienības līmenī, ar kuru tā nāks klajā aprīļa sākumā. Parlaments ir prasījis izstrādāt ES stratēģiju, un Komisija ir reaģējusi uz šo pieprasījumu. Domāju, mēs visi esam vienisprātis, ka mums ir vajadzīga efektīva politikas plānošana un īstenošana, ka mums ir vajadzīga stratēģiska pieeja. Domāju, mēs esam vienisprātis arī jautājumā par to, ka par romu tautības iedzīvotājiem galvenokārt ir atbildīgas tās dalībvalstis, kuru teritorijā šie romu iedzīvotāji pārvietojas, un tieši tādēļ Komisija izstrādā šo ES sistēmu, kas ir apvienota ar valstu stratēģijām romu integrācijai, jo tās abas ir vajadzīgas: mums ir jāzina, kurās jomās mēs darbosimies kopā, un mums jāzina jomas, kurās darbosies katra atsevišķā dalībvalsts, lai pielāgotu konkrēto politiku romu problēmām attiecīgajā dalībvalstī.

ES sistēma, kas tiks iesniegta aprīlī, būs pamatota uz jūsu rezolūciju, *Járóka* kundze, uz Komisijas darba grupas romu jautājumos rezultātiem, kā arī, protams, uz plašo ieguldījumu, ko devušas dalībvalstis un pilsoniskā sabiedrība. Lai panāktu reālus rezultātus, ir vajadzīgas konkrētas darbības un skaidra apņemšanās labāk izmantot dažādos pieejamos tiesību un finanšu instrumentus. Es par to ilgi nerunāšu, jo par šo dokumentu ir atbildīgs mans kolēģis *Andor* kungs, taču stratēģija „Eiropa 2020” bruģē jaunu ceļu konsekventām darbībām ekonomikas un sociālajā jomā attiecībā uz sabiedrības atstumtajām grupām, un ir zināms, ka nabadzība ir ļoti smaga Eiropā lielākās minoritātes problēma. Tādējādi ir vajadzīga mērķtiecīga rīcība gan valstu, gan ES līmenī.

Komisija arī uzskata, ka ir ļoti svarīgi mācīties no pagātnes kļūdām un nodrošināt, lai visu ieinteresēto pušu — no ES līdz pat vietējam līmenim — centieni būtu ļoti labi saskaņoti. Šā koordinācijas darba veikšanai mums ir Eiropas platforma romu iekļaušanai, kas ir unikāls mehānisms visu ieinteresēto pušu iesaistīšanai. Es domāju, ka nākotnē būtu svarīgi stiprināt šīs platformas nozīmi.

Es arī ar lielu interesi ieklausījos Parlamenta ierosinājumā izveidot valsts kontaktpunktu, un, gatavojot ES sistēmu, mēs to apsvērsim. Es gribētu arī jums apliecināt, ka sistēmas izstrādāšanā Komisija īpašu uzmanību pievērsīs vajadzībai uzraudzīt notikumus, procesu un progresu uz vietas, un šajā saistībā es vērsos pie Parlamenta. Šis nedrīkst būt gadījums, kad Parlaments sagatavo ļoti labu ziņojumu un Eiropas Savienība pēc tam izstrādā interesantu sistēmu; šim ir jābūt nepārtrauktam darbam un izmērāmam darbam, lai mēs varētu redzēt, kurp mēs virzāmies, un šajā saistībā mēs turpināsim cieši sadarboties ar dalībvalstīm un ar Parlamentu, kā arī ar visām ieinteresētajām pusēm.

(Aplausi)

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai par tās izcilo darbu pie ES stratēģijas romu integrācijai un apsveikt referenti *Lívia Járóka* kundzi par iespaidīgo atbalstu, kādu Parlaments ir izrādījis šim ziņojumam.

Šis ziņojums ir gan lietderīgs, gan iepriecinošs. Tas ir lietderīgs, jo tas veicina pašreizējās debātes par romu tautības iedzīvotāju turpmāku integrēšanu ekonomikā un sabiedrībā. Tas ir iepriecinošs, jo tas liecina par to, ka Komisija un Parlaments ir strādājuši vienā virzienā un ka mūsu viedokļi par turpmāko virzību lielākoties saskan.

Pirmkārt, Komisija piekrīt, ka romu jautājums ir viena no svarīgākajām stratēģiskajām problēmām, ar ko saskaras Eiropa, un vienlaikus tas nodrošina vienu no daudzsoļīgākajām iespējām šim kontinentam. Runājot par iespējām, mēs domājam arī ekonomiskās iespējas.

Šajā gadījumā līdztekus morālajam pienākumam patiešām pastāv arī sociāla un ekonomiska nepieciešamība.

Otrkārt, Parlamenta ziņojumā pārliecinoši ir parādīts, ka jāieņem visaptveroša pieeja romu sociāli ekonomisko problēmu risināšanai. Ziņojumā ir ieteikts pievērst pastiprinātu uzmanību vairākām prioritārām jomām, piemēram, izglītībai, nodarbinātībai, mājokļu nodrošināšanai un veselības aprūpei. Šī jomas patiesi ir izšķiroši svarīgas veiksmīgai romu tautības iedzīvotāju integrācijai.

Treškārt, es atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā ir uzsvērts, cik svarīga ir ES finansējuma izmantošana visatbilstošākajā veidā. Ir būtiski atbalstīt politiku ar pietiekamiem finanšu līdzekļiem. Lai gan mēs esam panākuši progresu šajā jomā, vēl ir daudz jādara.

Ceturtkārt, es piekrītu Parlamentam, ka ir jāizveido spēcīgs mehānisms romu integrācijai paredzēto valstu stratēģiju uzraudzībai.

Visbeidzot, es ņemu vērā to, ka ziņojumā ir atbalstīta galvenās uzmanības pievēršana nabadzības teritoriālajai dimensijai un jo īpaši tas attiecas uz mazāk attīstītajiem mikroreģioniem. Komisija rūpīgi izpētīs šo interesanto priekšlikumu.

Ir skaidrs, ka daudzas dalībvalstis nespēs panākt pietiekamu progresu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanā, ja tās neveiks konkrētus pasākumus romu integrācijas uzlabošanai. Tāpēc ir pēdējais laiks apņēmīgi rīkoties gan valstu, gan ES līmenī. Lai gan par stratēģiju romu integrācijai izstrādi un īstenošanu atbildīgas ir galvenokārt dalībvalstis, ES var reāli tās atbalstīt. Mums jānodrošina, lai centieni visos līmeņos būtu daļa no saskaņotas un konsekventas politikas sistēmas.

Esmu pārliecināts, ka ES sistēma attiecībā uz valstu stratēģijām romu integrācijai — kuru, kā priekšsēdētājas vietniece jau teica, Komisija iesniegs aprīlī — dos iespēju ES iestādēm un visām ieinteresētajām pusēm apvienot spēkus un panākt jūtamas atšķirības Eiropas romu tautības iedzīvotāju dzīvē.

Kinga Gőncz, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja. – (HU)* Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos sākt savu runu ar kādu stāstu. Ungārijas tiesa *József B.* un viņa sievai 2009. gadā piesprieda 10 mēnešu cietumsodu par nepilngadīgo aizskārumsu. Viņu noziegums bija tas, ka viņu divi bērni neapmeklēja skolu. Taču laikā, kad bērni apmeklēja skolu, viņus regulāri sūtīja mājās, jo bērni skolā ieradās netīri un dubļainās kurtēs. Romu kolonijā, kur viņi dzīvo, nav asfaltētu ceļu, un bērniem katru dienu bija jābrien pa pļavu, tāpēc skolā viņi nokļuva ar dubļainām kājām. Cik ilgi vien spēja, bērni pacieta pazemojumu, ka viņi tiek rāti un sūtīti mājās, taču galu galā viņi sāka izvairīties no skolas arvien biežāk, par ko viņu vecākiem tika piespriests cietumsods.

József B. un viņa sievas bērni nekavēja skolu tādēļ, ka viņi negribēja mācīties. Drīzāk tie bija viņu apstākļi, kas neļāva viņiem mācīties. Bez atbilstīga apģērba un apaviem, bez ūdens un elektrības mājās, un bez skolas piederumiem viņiem nebija iespējas pabeigt pat pamatskolu. Palīdzēšana kopienām, kuras atrodas daudzējādā ziņā nelabvēlīgā situācijā, panākt uzlabojumus ir sarežģīts process, ko var īstenot tikai soli pa solim — ilgā laika posmā un ievērojot vietējās vajadzības.

Eiropa šajā procesā var palīdzēt, nosakot uz reāliem datiem pamatotus mērķus, nodrošinot nepieciešamos instrumentus, aicinot dalībvalstis atskaitīties par izvirzīto mērķu sasniegšanu un uzraugot izmaiņas romu situācijā. Eiropa arī izstrādā mazāk birokrātiskas, ātrākas un

pārredzamākas metodes nekā iepriekš, tādējādi atbalstot atsevišķas kopienas ilgtermiņā, līdz tās patiešām var nodrošināt pašas savas vajadzības.

Nepietiek ar to, ka tiek izveidota skola *József B.* bērniem. Viņiem ir nepieciešams arī darbs, lai nopelnītu iztiku, un vecākiem ir jābūt iespējai pabarot un apgērbt savus bērnus un nodrošināt viņiem izglītību. Ir vajadzīgi piemēroti mājokļu nodrošināšanas nosacījumi, lai tur būtu apgaismojums un apkure un lai bērni varētu sagatavoties skolai. Ir vajadzīgi caurbraucami ceļi, kas nodrošinātu piekļuvi skolai un darba vietai. Un ir nepieciešami arī līdzjūtīgi vārdi, kas varētu palīdzēt aizmirst pazemojumus.

Eiropas romu stratēģija neizraisīs tūlītējas pārmaiņas, taču tā radīs iespēju mainīt situāciju. Patiesībā jautājums ir šāds: vai mēs varam izveidot tādus noteikumus un nosacījumus, kas var palīdzēt tiem, kuri nespēj konkurēt cīņā par resursiem, kuri tik tikko spēj aizstāvēt savas intereses. Ir jāgarantē nediskriminējoša attieksme — un ne tikai darba tirgū, bet arī visās sabiedriskās dzīves jomās. Ir jālikvidē segregācija pilsētās un skolās, ir jārada reālas iespējas un ir jāiesaista romu kopienas Eiropas, dalībvalstu un vietējā līmenī. Un, galu galā, politiskā apņemšanās ir nepieciešama ikvienam, kurš var palīdzēt uzlabot pašreizējo situāciju arī Eiropas līmenī.

Nepietiek ar to, ka tiek nodrošināta sistēma dalībvalstu stratēģijām par romu tautības iedzīvotājiem, ir vajadzīga arī pienācīga romu Eiropas stratēģija ar Eiropas līmeņa atbildību, vienlaikus, protams, neapšaubot arī dalībvalstu atbildību. Es aicinu Komisiju un Padomi pilnīgi iekļaut šīs parlamentārās rezolūcijas saturu savos dokumentos un regulāri ziņot Parlamentam par jebkādu progresu.

Andrey Kovatchev, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (BG) Priekšsēdētājas kundze! Es apsveicu *Járóka* kundzi par lielisko sadarbību. Aptuveni 12 miljonu Eiropas Savienības romu integrāciju nevar panākt, ja to nevēlēsies abas puses — gan romu tautības iedzīvotāji, gan vairākums attiecīgajā dalībvalstī.

Atbildība par romu integrāciju jāuzņemas gan dalībvalstīm, gan Eiropas Savienībai. Eiropas līdzekļi ir jāizmanto, lai uzlabotu tehnoloģiju infrastruktūru, būvētu jaunas ēkas vai atjaunotu esošās ēkas, nodrošinātu labāku izglītību un uzlabotu piekļuvi darba tirgum.

Nav vispārēja risinājuma, ko varētu vienādi piemērot visur. Dažādas pieejas var būt vajadzīgas pat vienā dalībvalstī, tās atšķirīgos reģionos. Es uzskatu, ka Eiropas līdzekļu saņēmēji ir jāiesaista sava mājokļa vai vides izveidē, lai viņiem rastos atbildības sajūta pret viņiem izrādīto solidaritāti, un tad viņi acīmredzami kļūtu par labiem māju saimniekiem.

Politiskajām organizācijām un uzņēmēju aprindām ir no jauna jāatklāj romi un jānodrošina viņiem labāka piekļuve darba tirgum, lai viņi varētu dot savu ieguldījumu Eiropas Savienības ekonomikas attīstībā un labklājībā. Es patiesi ceru, ka šis ziņojums tiks pienācīgi īstenots un ka tas palīdzēs uzlabot romu sociālo un ekonomisko integrāciju mūsu kontinentā.

Hannu Takkula, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Ir diezgan grūti vienā minūtē pateikt visu sagatavoto, taču es izklāstīšu dažas idejas no Kultūras un izglītības komitejas viedokļa romu jautājumā, saistībā ar kuru *Járóka* kundze ir paveikusi izcilu darbu. Kad es biju šīs komitejas referents, mēs ļoti stingri toreiz tajā vienojāmies, ka šis ir cilvēktiesību jautājums.

Eiropas Savienībā ir 10-12 miljonu romu, kuri ir pilntiesīgi tās iedzīvotāji. Viņiem ir jābūt arī pilnīgām tiesībām: cilvēktiesībām šā vārda īstajā nozīmē. Tas arī nozīmē, ka viņi var piedalīties sabiedrības lēmumu pieņemšanā un Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā.

Raugoties nākotnē, mēs zinām, ka izglītība ir ļoti svarīgs jautājums. Izglītība ir arī pareizais veids, kā integrēt romu minoritāti sabiedrībā un mudināt viņus būt aktīviem. Uzlabojumi ir jāsteno ātri, piemēram, attiecībā uz mājokļu nodrošināšanu un infrastruktūru. Pats galvenais, ir ļoti svarīgi uzsvērt attieksmes maiņu mūsu — pārējo eiropiešu — vidū. Ir jāizskauž segregācija un diskriminācija. Ir jārada atbilstīgas iespējas un jāapzinās, ka katrs romu tautības bērns un jauniešs ir unikāls indivīds, unikāls Eiropas Savienības iedzīvotājs — tieši tāpat kā visi pārējie no mums.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Marian-Jean Marinescu, *PPE grupas vārdā.* – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Šodien mēs apspriežam Eiropas stratēģiju romu minoritātes integrācijai, kas ir svarīgs solis ceļā uz lielākās minoritātes Eiropas Savienībā integrēšanu. Eiropas Savienībai ir jāaskaras ar romu patieso problēmu, ko rada romu ekonomiskā situācija kopumā, taču jo īpaši šādi viņu tradīciju aspekti: klejotāju dzīvesveids un zemais izglītības līmenis, un plašākā nozīmē arī profesionālās kvalifikācijas trūkums. Izglītība sniedz iespēju iegūt kvalifikāciju, profesiju un darbu, kas ir absolūti būtisks solis ceļā uz romu sociālo integrāciju.

Atbildība par integrāciju nav tikai un vienīgi iestāžu atbildība. Romu kopienai ir jāsaprot, ka ir jāpieliek vajadzīgās pūles un patiešām jāgrib integrēties sabiedrībā neatkarīgi no izcelsmes valsts vai dzīvesvietas. Stratēģijas prioritārajām jomām ir jābūt pilsoniskās izglītības paaugstināšanai, romu kultūras un tradīciju pielāgošanai mūsdienu sabiedrībai un arodapmācības un pārkvalificēšanās veicināšanai. Es uzskatu, ka papildus izglītībai šīm jomām ir jābūt galvenajiem mērķiem.

Izcelsmes dalībvalstīm ir jādod vislielākais ieguldījums integrācijas procesā, taču ārkārtīgi svarīga nozīme ir arī ES pieejai. Komisijas izstrādātajā nākotnes stratēģijā ir jāizvirza pamatprogrammas, kas pielāgotas dažu romu kopienu klejotāju dzīvesveidam, kuras tiks izstrādātas un īstenotas vienādi visās dalībvalstīs.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mana grupa ir apmeklējusi vairākas romu kopienas Eiropā un redzējusi briesmīgos apstākļus, kādi pastāv šajās kopienās. Ir grūti iztēloties to, kā šie cilvēki dzīvo dažās Eiropas galvaspilsētās. Tas ir apburtais loks, no kura viņiem ir ļoti grūti izlauzties.

Esmu pateicīgs abiem komisāriem par nabadzības problēmas pieminēšanu. Es uzskatu, ka romu gadījumā tā ir galvenokārt cīņa pret nabadzību, taču tā tas ir ne tikai romu gadījumā. Mums jānodrošina, ka mēs neradām jaunu sabiedrības šķelšanos, kad tie nabadzīgie iedzīvotāji, kuri nav romu tautības, kritiski uztvertu to, ka romi pēkšņi saņem lielas naudas summas vai viņiem tiek veltīta liela uzmanība. Tai ir jābūt kopīgai cīņai, kuras mērķis, protams, ir arī visa veida diskriminācijas apkarošana.

Svarīgi ir arī centieni vietējā līmenī. Ļoti bieži daudz kas tiek darīts kopienu vai reģionu līmenī, taču diemžēl ne vienmēr tas tiek darīts ar valsts valdības atbalstu. Mums ir jāatrod veids, kā ieviest Eiropas finansējumu vietējā līmenī. Tāpēc mēs esam izstrādājuši alternatīvu rezolūciju, par kuru es drīzumā pastāstīšu. Šī rezolūcija ir sagatavota, galvenokārt ņemot vērā *Enciu* kunga ierosinājumu, kurš arī izskaidros savu nostāju šajā jautājumā, lai uzsvertu šo problēmu.

Es ceru, ka Komisija nāks klajā ar labu stratēģiju romu integrācijai. Kā abi komisāri pareizi atzīmēja, šī stratēģija attiecas uz situācijas uzraudzību un atbalsta sniegšanu. Viņu vārdiem

runājot, tas ir nepārtraukts darbs. Ir jānoskaidro, kas īsti notiek ar finansējumu, jo pārāk ilgi esam stāvējuši malā un vērojuši, bet padarīts ir ļoti maz. Es negribu teikt, ka nekas nav noticis, taču tas noteikti ir bijis pārāk maz, un līdzekļi nav izmantoti vislabākajā veidā.

Mēs vēlam veiksmi Ungārijas prezidentūrai. Mēs sniegsim jums savu pilnīgu atbalstu šajā jautājumā, lai mēs varētu izstrādāt jaunu stratēģiju un lai jūs varētu teikt, ka šis ir viens no veiksmīgiem jūsu prezidentūras sasniegumiem. Mēs jūs atbalstīsim.

Visbeidzot, es vēlos pateikties *Járóka* kundzei par viņas lielisko ziņojumu. Tā kā mēs gribam atbalstīt viņas ziņojumu, mēs atsauksim savu alternatīvo rezolūciju. Mēs vienkārši gribējām uzsvērt problēmu saistībā ar vietējām iestādēm un kopienām. Taču mēs arī gribam atbalstīt *Járóka* kundzes ziņojumu kā skaidru Eiropas Parlamenta vēstījumu.

(Aplausi)

Renate Weber, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Beidzot ir pienācis brīdis, kad mums jābalso par šo ziņojumu. Manuprāt, šim noteikti nav jābūt svinību brīdim: es drīzāk to uzskatītu par brīdi, kad mums jābūt saprātīgiem un jāpalūkojas uz to, ko esam sasnieguši līdz šim un ko mēs vēlamies sasniegt turpmāk. Taču, apzinoties lielo darbu, kas ieguldīts šā ziņojuma sagatavošanā, es vēlos apsveikt un pateikties ne tikai referentei un citiem iesaistītajiem deputātiem, bet arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas personālam un mūsu politikas padomdevējiem.

Kad mēs pirmo reizi sākām apspriest šo jautājumu, mēs visi cerējām, ka Eiropas Savienība reāli virzās uz ES stratēģiju romu integrācijai. Tā vietā mums būs sistēma, un dalībvalstīm būs jālemj — izstrādāt pašām savas stratēģijas vai ne. Ņemot vērā iepriekšējo pieredzi — un šajā saistībā es esmu ļoti pesimistiska — es baidos, ka tas var kļūt par procesu, ko virza vienīgi nauda un finansējums. Manuprāt, cilvēki attīstītajās valstīs ir pamanījuši romu tautības iedzīvotājus ne jau tāpēc, ka viņi būtu ieraudzījuši, ka romi dzīvo sliktos apstākļos savās mītnes valstīs, bet gan tāpēc, ka romi viņus traucē ar savu klātbūtni ielās un pilsētu nomalēs.

Tas nav saistīts tikai ar finansējumu. Tas attiecas uz šīs iedzīvotāju grupas galvenajām cilvēktiesībām. Komisārs runāja par nepārtrauktu darbu. Es ceru, ka mēs redzēsim ne tikai darbu, bet arī reālus panākumus.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Diemžēl katru dienu presē aprakstīti gadījumi saistībā ar diskriminējošu vai rasistisku rīcību pret romiem. Tāpēc šo Komisijas paziņojumu ar nepacietību ir gaidījuši gan, protams, paši romu tautības iedzīvotāji, gan visi viņu atbalstītāji un ikviens, kas piešķir nozīmi Eiropas Savienības pamatvērtībām.

Tādēļ Komisijai būs jāizstrādā sistēma, Eiropas stratēģija valstu rīcības plāniem. Komisijas atbildība būs krietni vien plašāka nekā šī Eiropas sistēma valstu rīcības plāniem, jo dalībvalstis panāks rezultātus šajā jautājumā vienīgi tad, ja Komisija radīs spēcīgu stimulu, kā veicināt to apņemšanos. Šajā nolūkā — kā ziņojumā ļoti labi izskaidrots — ir ļoti precīzi jānovērtē sasniegtie rezultāti, izmantojot robežvērtības kritērijus un rādītājus. Tam būs vajadzīga arī visu ieinteresēto pušu iesaistīšanās, un galvenokārt tās būs romu kopienas. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi šo stratēģiju sasaistīt ar Eiropas Padomes programmu par romu vidutāju apmācību. Tas ir būtisks priekšnoteikums, lai iekļaušanas projekti vainagotos ar panākumiem reģionālā līmenī.

Turklāt Eiropas Komisijai ir jāiesaistās arī, izstrādājot pašai savus projektus, izmēģinājuma projektus — kā ierosināts arī šajā ziņojumā —, ko varētu īstenot, piemēram, mikroreģionos, par kuriem mēs runājam, lai ievērojami paraugprojekti varētu pārliecināt visas ieinteresētās puses iesaistīties šajā integrācijas procesā.

Es uzskatu, ka Eiropas Komisijai jāspēj izmantot arī savas tiesības oficiāli iesniegt sūdzības, ja vērtības, Eiropas tiesību akti un valstu rīcības plāni nav tādi, kādiem tiem vajadzētu būt, paturot prātā vienlīdzīgu piekļuvi visām tiesībām, nediskrimināciju un pārvietošanās brīvību.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pievērsoties uzreiz šīs lietas būtībai, gribu pateikt, ka tā attiecas uz vienotas, saistošas ES stratēģijas ieviešanu 27 atsevišķu un atšķirīgu dalībvalstu stratēģiju vietā. Tikai tad, ja mēs īstenošim šādu vienotu stratēģiju, ES dzīvojošie romi un sinti kļūs par līdztiesīgiem ES iedzīvotājiem.

Ko tas nozīmē? Tas nozīmē garantēt brīvu pārvietošanos visiem. Tas nozīmē nekavējoties likvidēt īpaši romiem paredzētās skolas, un, es teiktu, izbeigt apartheīda sistēmu pret romiem Eiropā. Tas nozīmē vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, veselības aprūpei un sociālajiem pakalpojumiem. Mēs neizdarām šiem cilvēkiem pakalpojumu. Mēs nodrošinām viņu likumīgās tiesības.

Mēs, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, stingri noraidām ideju par atsevišķu politiku romiem un sinti. Mums ir vajadzīga politika, kas jau no paša sākuma ieņemtu integrējošu pieeju un kas kompensētu romiem un sinti nodarītos zaudējumus, piemēram, saistībā ar piekļuvi darbam, tiesībām apmesties noteiktā vietā vai ES finansējuma izmantošanu. Taču mēs gribētu vēl kaut ko piebilst. Nekam no tā nebūs nekādu rezultātu, ja mēs neatrisināsim problēmu attiecībā uz rasismu un romu un sinti stigmatizāciju visā Eiropā. Tam ir jābūt vienam no Eiropas galvenajiem uzdevumiem, un ir jāveic nesaudzīgi pasākumi, lai apkarotu diskrimināciju. Mēs nedrīkstam pieļaut divkosīgu pieeju dalībvalstīs un ES kopumā. Mums jāpauž vienota nostāja.

Mario Borghesio, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es neatbalstu ziņojumu, kurā ir teikts, ka Komisijai būtu jādiktē dalībvalstīm politika romu jautājumā. Šī pieeja neatbilst subsidiaritātes principam, ja tā ir taisnība — kā tas tiešām ir — ka šie pasākumi ir jāparedz un jāīsteno vietējā, reģionālā un valsts līmenī, jo tie ietekmē reģionus un to vietējos iedzīvotājus.

Es pilnīgi atbalstu integrāciju un nediskrimināciju, taču es joprojām gaidu, lai komisāre *Reding* pateiktu, kad romu nometnes visbeidzot tiks atļautas viņas valstī, Luksemburgas Lielhercogistē, jo, ja es nemaldos, tās tur nav atļautas. Šis ziņojums, šķiet, ir mazliet nelīdzsvarots, jo tik daudzos punktos ir aicināts atbalstīt romus, vai tie būtu vīrieši, sievietes, bērni, vai vecāka gadagājuma cilvēki (...). Nevienā no punktiem nav paredzēti pasākumi, lai bargi sodītu romus, piemēram, par antisociālu uzvedību. Kurš gan attur romu bērnus doties uz skolu, ja ne daži romu bērnu vecāki?

Es uzskatu, ka šie ir temati, attiecībā uz kuriem mums ir vajadzīga drosmē, lai par tiem runātu skaidri, ignorējot politikorektumu. Ne jau salda parunāšana par labiem darbiem, bet gan nopietni ķirurģiski pasākumi ļaus mums „pārgriezt augoni” saistībā ar reketu, bērnu ekspluatāciju un orgānu tirdzniecību.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Neatkarīgi no tā, kāds temats tiek apspriests, visi runā vienīgi par romiem. Es vainoju *Sarkozy* kungu par to, ka viņš izliekas, ka būtu tos izslēdzis.

Es uzskatīšu par pašsaprotamu, ja viņi būs uzmanības centrā debatēs par finanšu darījumu nodokli. Katru reizi, kad romu zirgu tirgotājs mēģinātu iekasēt pāris papildu euro par kāju, no kaut kurienes izlēktu nodokļu iekasētājs un grēcinieks ar katliņu galvā un pieprasītu vienu no nabaga dzīvnieka locekļiem kā nodevu priekšsēdētājam *Barroso*.

Ja pienāktu laiks debatēm par ES stratēģiju attiecībā uz Atlantijas okeānu, es nemaz nebrīnītos, ja tiktu ierosināts, ka kāds gabaliņš okeāna ir jārezervē šīs cēlās cilts jūrasbraucēju atzaram. Viņi varētu tirgot zivju aķus garām braucošajām laivām un piedāvāt pārklāt kuģu korpusus ar piķi, kas viņiem tikko palicis pāri.

Es domāju, ka mums būtu kāds jāatrod konkrēts romu pārstāvis, vēlams ar invaliditāti un pretrunīgu seksuālo orientāciju. Tad mēs varētu šo cilvēku iecelt par Komisijas priekšsēdētāju. Viņš sāktu iztirgot šo vietu, un neviens neuzdrošinātos iebilst.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos apsveikt *Járóka* kundzi. Viņas ilggadējās pūles patlaban ir sasniegušas nozīmīgu pagrieziena punktu. Pēc ilgas cīņas ir kļuvis skaidrs, ka romu jautājums ir Eiropas jautājums, un tas tā būs arī tad, ja — kā norādīja mans kolēģis deputāts *Borghesio* kungs — mums būs jāmeklē risinājumi dalībvalstu līmenī. Tomēr vienotai Eiropas teritorijai ir patiešām vajadzīga arī vienota stratēģija. Mēs nevaram aplūkot romu stratēģiju vienīgi no kultūras viedokļa. Tas nav tikai mazākumtautības jautājums. Tāpat to nevar atrisināt tikai ar sociālās politikas palīdzību. Tāpēc ir svarīgi stratēģijā iekļaut visaptverošus un mērķtiecīgus pasākumus, kā arī formulēt konkrētus mērķus. Galvenajām stratēģijas jomām ir jābūt izglītībai un izglītības pieejamībai. Jo izglītība ir būtisks nodarbinātības iespēju priekšnoteikums. Vairākās dalībvalstīs ir daudz romu grupu, kas nespēj izrauties no nabadzības, un viņiem nekad nebūs pietiekami daudz darbavietu, jo bez kvalifikācijas viņi būtībā nav nodarbināmi. Īpaša uzmanība jāvelta romu meiteņu apmācībai, jo, šķiet, viņas mēdz biežāk agri pamest skolu, un arī tāpēc, ka meitenes tiek vairāk izmantotas mājās darbos.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Mēs aplūkojam vēl vienu ļoti jutīgu tematu, un, manuprāt, tas ir jāatrisina Eiropas Parlamentam, Komisijai un Padomei, jo romu integrācija pašlaik vairs nav iespējama vienīgi ES dalībvalstu līmenī.

Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ir nodarbojusies ar šo jautājumu jau ilgu laiku. Pēdējos astoņos mēnešos vien mūsu darba grupa ir apmeklējusi gandrīz visas dalībvalstis, kurās romu stāvoklis bieži ir patiešām ļoti sarežģīts. Mums bija iespēja ne tikai apmeklēt nometnes, kur romi dzīvo ļoti sliktos apstākļos, bet arī redzēt dažus labus piemērus. Mēs redzējām piemērus, kur ir bijusi ļoti laba sadarbība pašvaldību līmenī ar šajās apmetnēs dzīvojošajām romu kopienām, un mēs arī redzējām labus piemērus, kur vietējie politiķi bija ieguldījuši reālus centienus, lai atrisinātu situāciju par labu romiem.

Problēma ir tā, ka mūsu sabiedrībā ir milzīgi aizspriedumi — un es tagad runāju par tām dalībvalstīm, kurās romu problēmas ir, iespējams, smagākas nekā citās dalībvalstīs. Tie ir lielākās iedzīvotāju daļas aizspriedumi, un tāpēc es uzskatu, ka jebkurā rīcības plānā, ko jūs mums iesniegsiet, komisār, ir jāiekļauj veids, kā likvidēt šos iedzīvotāju vairākuma milzīgos aizspriedumus, kā izskaidrot lielākajai sabiedrības daļai, ka palīdzība romiem un romu iekļaušana sabiedrībā dos labumu ne tikai romiem, bet arī visai sabiedrībai un līdz ar to arī sabiedrības lielākajai daļai.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti atzinīgi vērtēju *Járóka* kundzes ziņojumu, jo tas dod mums iespēju pieminēt dažus konkrētus jautājumus.

Romu integrācijas stratēģijas pamatā jābūt iekšējai pieejai, ko romi ir izstrādājuši romiem, kas nozīmē pilnvaru piešķiršanu romiem, viņu iekļaušanu lēmumu pieņemšanas procesā, romu personāla un vidutāju pieņemšanu darbā svarīgākajos amatos vietējā, valsts un ES līmenī. Ir jāpārtrauc nelikumīgā prakse, kas nesodīta turpinās ES dalībvalstīs: vardarbība pret romiem, viņu tiesību uz brīvu pārvietošanos pārkāpšana, ekstrēmu politisko partiju un politiķu darbību pieaugums, sistemātiska romu bērnu segregācija attiecībā uz izglītību, plaši izplatīta romu teritoriālā segregācija, cilvēku tirdzniecība, nepietiekama piekļuve veselības aprūpei un sociālajiem pakalpojumiem, romu sieviešu piespiedu sterilizācija.

Ir daudz iemeslu, kas attaisno šo ziņojumu, un vēl vairāk iemeslu, kas attaisno šo stratēģiju, tāpēc es ļoti atzinīgi vērtēju ziņojumu, stratēģiju un, kā jūs teicāt, komisār, — turpināsim darbu!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Lai gan ES sabiedrības lielākā daļa ātri noveco, romu tautības iedzīvotāju skaits strauji pieaug. Ungārijā, kur romi šobrīd veido aptuveni no 6 % līdz 8 % iedzīvotāju, to skaits līdz 2050. gadam pārsniegs 50 % strādājošo iedzīvotāju. Protams, visu vēl ļaunāku padara tas, ka ES romu dzīvei ir raksturīgs, kā tas vienmēr ir bijis, bezdarbs, izglītības līmenis krietni zem vidējā, organizētā noziedzība un prostitūcija, kā arī nošķirtība no sabiedrības.

Šajā ziņojumā ir risinātas dažas no minētajām problēmām, taču tas darīts vienpusīgi. Integrācija nav vienvirziena iela. Romiem ir jāsniedz savs ieguldījums šajā integrācijā. Viņiem ir jāsaņem savi bērni skolā un jāiesaistās darba tirgū. Sievietes romu kopienās, ko raksturo vecmodīga struktūra, bieži vien ir īpaši sliktā situācijā.

Viņu izglītības trūkums un atstumtība no darba tirgus, kas tikai pasliktināsies, ja mēs nerīkosimies tagad, vēl vairāk saasina tās integrācijas problēmas, ko rada demogrāfiskās pārmaiņas.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs šovakar šo stratēģiju apspriežam ar lielu prieku un lepnumu: ar prieku, jo *Járóka* kundze ir paveikusi izcilu darbu, par ko es viņai pateicos, un ar lepnumu, jo tā ir iniciatīva, ko mēs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupā esam ļoti gaidījuši.

Tas ir lielisks ziņojums, jo, protams, tajā nosodīta visa veida diskriminācija vai rasisms pret romiem, un mēs to vērtējam atzinīgi, jo tas veicina patiesu integrāciju, pamatojoties uz apbrīnojamu kultūras pieeju. Mēs to vērtējam atzinīgi, jo tajā ne tikai ir noteiktas tiesības, bet arī uzsvērtas konkrētas vajadzības.

Mēs to aplūkojam arī atzinumā, ko mēs sniedzām kā Kultūras un izglītības komiteja. Ar to es jo īpaši domāju visu sadaļu, kas attiecas uz izglītību romu bērniem, kurā mēs norādām, ka izglītība ir gan tiesības, gan pienākums, kurā ir jāiesaista arī bērnu ģimenes.

Tāpat es gribētu norādīt, ka turpmākajā stratēģijā attiecībā uz romu minoritāti liela uzmanība jāpievērš izglītībai kā galvenajam instrumentam, kas veicina romu sociālo iekļaušanu. Līdztekus romu kultūras veicināšanai ir svarīgi atzīt arī to, ka romiem ir jācenšas iemācīties vairāk par tās tautas paradumiem un kultūru, kuras vidū viņi dzīvo, lai tādējādi sekmētu reālu integrāciju.

Iespējams, vienīgais, kas trūkst šajā ziņojumā, ir atsauce uz Direktīvu 2004/38/EK par ES iedzīvotāju brīvu pārvietošanos. Šajā saistībā mēs ilgi esam gaidījuši Komisijas skaidrojumu

par to, kā to īstenot, un tagad mēs gribam zināt, ko ir pareizi un taisnīgi gaidīt no dalībvalstīm. Attiecībā uz visu pārējo es vēlreiz pateicos referentei par visu, ko viņai ir izdevies paveikt.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Es augstu vērtēju īpaši labo darbu, ko *Járóka* kundze paveikusi, sagatavojot šo ziņojumu, un es patiesi apsveicu viņu par to. Taču es gribu norādīt, ka līdz šim romu integrācijas politikas neveiksmes iemesls nav bijis ne stratēģijas, ne publicēto plānu un pat ne līdzekļu trūkums.

Pienācīgu integrāciju var panākt vienīgi ar romu kopienu, pašu romu, iesaistīšanu, citiem vārdiem sakot, to cilvēku iesaistīšanu, kuri kopīgi ar vietējām iestādēm spēj un — jo īpaši — vēlas īstenot šīs programmas. Kas gan labāk zina šīs kopienas dziļi iesakņojušās problēmas, ja ne pati kopiena? Nemaz nerunājot par vietējo pārvaldi, kas ikdienā risina šīs problēmas. Turpmākās stratēģijas īstenošanai jābūt pamatotai uz strukturētu dialogu un sadarbību starp romu kopienām, vietējām iestādēm un nevalstisko sektoru. Romiem ir jāpāriet no skatītāju lomas uz iesaistīto dalībnieku lomu, padarot šos viņiem paredzētos pasākumus par realitāti. Ir pienācis laiks, kad vārdi jāpārvērš darbos.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār! *Járóka* kundze, es ļoti augstu vērtēju jūsu ziņojumu. Jūs esat pie tā smagi strādājusi, un jūs arī esat devusi mums iespēju daudzkārt apmeklēt to Ungārijas reģionu, no kura jūs nākat. Vēlāk Reģionālās politikas komiteja ir pabijusi Rumānijā, lai novērtētu situāciju tur. Tas patiešām ir ļāvis mums ieraudzīt esošo stāvokli. Mūs silti uzņēma un spēlēja mūziku, taču tam ir arī otra puse: atpalcība un integrācijas trūkums. Šo iemeslu dēļ es, būdams referents, pagājušā gada sākumā Reģionālajā fondā runāju par šīm pārmaiņām.

Patlaban ir iespējams piešķirt 4 % reģionālo līdzekļu mājokļu nodrošināšanai neaizsargātajām sabiedrības grupām, šajā gadījumā, romiem. Mums jāatzīst, ka finansējums neatbilst tam, kas ir vajadzīgs, un ka programmās galvenokārt pietrūkst līdzekļu romu mājokļu nodrošināšanai. Šobrīd tas patiešām ir ļoti dīvaini. Eiropa piedāvā iespējas, taču neviens tās neizmanto. Tas attiecas arī uz Sociālo fondu. Mums noteikti vajadzētu organizēt kopīgas debātes.

Reģionālās politikas komitejas gaidāmās tikšanās laikā mēs to apspriedīsim ar *Udrea* kundzi no Rumānijas. Komitejā tiks sniegta lielākas pārvaldības iespēja, ja valstis nespēs atbalstīt reģionus un vietējās iestādes. Es tiešām ceru, ka tam būs rezultāts. Dažkārt pat ir jāizmanto piespēšana, ja parastie argumenti nedarbojas. Jūsu izmēģinājuma projekti būtu ļoti labs sākums.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Es arī pievienojos tiem, kuri novērtē to kolēģu centienus un darbu, kuri ir izstrādājuši ziņojumu, ko mēs šodien apspriežam. Taču vienlaikus mums jābūt reālistiskiem un jāsaprot, ka neskaitāmie dokumenti attiecībā uz romu situāciju ne vienmēr radīs konkrētus, uz vietas redzamus rezultātus.

Oficiāli nevienai dalībvalstij nav tādu likumdošanas šķēršļu vai diskriminējošu politiku, kas ietekmētu romus. Taču diskriminācija pastāv, un uz to ir norādīts arī šajā sežu zālē, ja mēs atsaucamies uz Eiropas Savienības paziņotajām un pieņemtajām vērtībām. Mums jāatzīst, ka pastāv arī kultūras atšķirības, kas dažkārt šķiet nesavienojamas. Es uzskatu, ka izglītība vairāk nekā jebkura cita politika, kuras mērķis ir sociālā integrācija, ir visspēcīgākais instruments šīs kopienas situācijas uzlabošanai.

Vienlaikus mums ir jāpatur prātā šīs etniskās grupas īpatnības, kas bieži ir iemesls viņu problēmām. Piemēram, Rumānija ir īstenojusi pozitīvās diskriminācijas mehānismus, kas

ietver īpašu vietu rezervēšanu vidusskolās un universitāšu fakultātēs. Taču daudzas no šīm valsts finansētajām vietām diemžēl ir palikušas tukšas.

Ziņojumā ir izvirzīti svarīgi un nepieciešami pasākumi. Es ceru, ka tos īstēnos visu dalībvalstu valdības. Vienlaikus ir nepieciešama sadarbība no romu kopienas puses, kam jāuzņemas atbildība un jāuzlabo sava situācija.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisāri! Vispirms es vēlos jo īpaši pateikties referentei *Járóka* kundzei un ēnu referentiem par lielisko ziņojumu, kurā izklāstītas Parlamenta stingrās pamatnostādnes attiecībā uz kopējo ES stratēģiju romu integrācijai. Pamatojoties uz šīm pamatnostādnēm, Komisijai ir jāizstrādā tāda stratēģija, kas papildinātu un atbalstītu pašu dalībvalstu darbības, jo tieši dalībvalstīm ir un arī turpmāk būs galvenā atbildība par saviem iedzīvotājiem.

Jebkura turpmākā stratēģija ir jāveido, pamatojoties uz visaptverošu un konkrētu pieeju un sadarbību starp Komisiju, dalībvalstīm un jo īpaši romu organizācijām. Manis pašas valsts, Somija, ir gatava piedāvāt vispārējai lietošanai savu valsts stratēģiju romu integrācijai. Ir būtiski svarīgi, lai romiem būtu iespēja piedalīties un reāli ietekmēt to pasākumu plānošanu, kuru mērķis ir uzlabot viņu stāvokli. Šie pasākumi nedrīkst kļūt par objektiem no augšas pārvaldītā politikā.

Tāpat neviens īstermiņa projekts romu sociāli ekonomiskā stāvokļa uzlabošanai neradīs nekādas strukturālas sociālās pārmaiņas, un tādējādi romu politikas īstenošanai jābūt cieši saistītai ar valsts attīstību dažādās dzīves jomās. Līdzīgi arī ES finanšu sistēmām ir jābūt cieši saistītām ar savstarpējās novērtēšanas procesu. Visbeidzot es gribētu ierosināt Komisijai ideju, ka romu politikas uzraudzības nolūkos būtu jāizstrādā pastāvīgas uzraudzības sistēma. Mums ir jāizveido uzraudzības sistēma dalībvalstīm romu jautājumu īstenošanai — tāda sistēma, kam varētu būt pastāvīga struktūra.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, valsts sekretār, komisāre *Reding*, komisār *Andor*! Vispirms es vēlos apsveikt *Járóka* kundzi par viņas izcilo ziņojumu un par darbu Eiropas romu kopienu aizsardzībai, ko viņa Parlamentā konsekventi veic kopš 2004. gada.

Es gribētu pieiet šodienas debatēm, raugoties no bērnu perspektīvas, jo patlaban visiem Eiropas bērniem ir jānodrošina piekļuve, arī praksē, iespējām un izaugsmei neatkarīgi no tā, vai tie ir sabiedrības vairākuma vai minoritātes bērni. Tas nozīmē, ka ir jāsniedz iespēja visiem bērniem fiziski un garīgi attīstīties, kas ietver gan siltu ēdienu ikdienā, gan arī tiesības uz izglītību.

Taču visam minētajam, kam, protams, šobrīd jābūt nodrošinātam kā bērnu tiesībām, tai skaitā romu bērnu, tiesībām, vienlaikus jābūt arī valsts un, es vēlos uzsvērt, vecāku pienākumam un atbildībai. Pašlaik to bērnu īpatsvars ES līmenī, kuri dzīvo dažādos nelabvēlīgos un galējas nabadzības apstākļos, ir 19 %, un ievērojama daļa šo bērnu ir romi. Pamatojoties uz *Járóka* kundzes ziņojumu, ES līmeņa romu stratēģijai tādējādi ir jāstiprina dalībvalstu un sociālā solidaritāte, piemēram, izmantojot krīzes kartes, un tai ir jāveicina arī vietējās iniciatīvas. Galu galā mūsu visu interesēs ir pierādīt, ka ir iespējams mainīt mūsu attieksmi pret apkārtējo vidi. Es atzinīgi vērtēju to, ka Ungārijas prezidentūra uzskata, ka romu stratēģijas attīstība ir viena no tās svarīgākajām prioritātēm un ka tā cieši sadarbojas ar *Járóka* kundzi šajā jautājumā.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Jautājums par romu sociālo atstumtību un ekonomisko un sociālo stāvokli debatēs tiek apspriests kopš Centrāleiropas un

Austrumeiropas valstu pievienošanās. Taču tas nenozīmē, ka šī parādība nav bijusi zināma arī pirms tam. Es dzīvoju dalībvalstī Rumānijā, kurā dažādas romu kopienas jau gadu desmitiem dzīvo plecu pie pleca ar rumāņiem un ungāriem. Lai gan šīs attiecības nekad nav bijušas pilnīgi bez domstarpībām, divdesmit gados kopš komunisma sabrukuma saspīlējums ir pieaudzis. Bijušajās komunistiskajās valstīs romi patiesībā ir lielākie zaudētāji saistībā ar pāreju uz tirgus ekonomiku, jo tie darbības veidi, ar kuriem šīs kopienas tradicionāli ir pelnījušas iztiku, ir izzuduši vai ievērojami samazinājušies. Mums ir kopīga atbildība; mēs visi esam atbildīgi, taču arī romu kopienas ir atbildīgas par saviem likteņiem, un arī Eiropa ir atbildīga par to, ka tā līdz šim nav atzinusi šo problēmu. Galvenais vēstījums *Járóka* kundzes ziņojumā ir tas, ka ar diskriminācijas aizliegumu un tās pilnīgu izskaušanu nepietiek, lai atrisinātu šo — es atkārtotju — Eiropas problēmu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos uzslavēt Ungārijas prezidentūras un komisāru *Andor* un *Reding* ļoti godīgo apņemšanos. Taču, *Reding* kundze, ir jānoskaidro pamatprincipi nacionālo minoritāšu tiesību Eiropā aizsardzībai.

Pirmkārt, visu mazākumtautību statuss nav tikai valsts jautājums, tā ir Eiropas problēma. Otrkārt, nacionālās minoritātes varētu efektīvi tikt integrētas, pamatojoties uz savstarpēju, kopīgu, taču asimetrisku vairākuma un mazākuma atbildību. Vairākumam ir vairāk atbildības, taču arī mazākumtautībai ir sava atbildība. Nacionālās minoritātes būtu jāintegrē, neveicot piespiedu asimilāciju. Visbeidzot, diskriminācijas aizliegums vien neko neatrisina. Tikai priekšrocības veikt pozitīvas darbības var sekmēt nacionālo minoritāšu reālu integrāciju.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Romu tautības iedzīvotāju sociāli ekonomiskā integrācija ir problēma lielākajā daļā ES valstu. Šī ir daudzveidīga iedzīvotāju daļa, kas ir skaitliski liela, taču pret to jāizturas kā pret vienotu veselumu. Šīs kopienas liktenis diezgan bieži ir kļuvis par vēlēšanu kampaņas jautājumu.

Lai varētu veikt pienācīgu ieguldījumu romu tautības iedzīvotāju labklājībā, galvenā prioritāte ir pareizi izmantot un apgūt struktūrfondu līdzekļus. Jaunu ēku celtniecība un esošo atjaunošana, uzlabota piekļuve komunālajiem pakalpojumiem, kā arī izglītībai, veselības aprūpei un darba tirgum ir dzīvotspējīgi risinājumi, kas ļaus sasniegt mērķi. Vienlaikus mums ir jāizmanto īpašās romu tautības iedzīvotāju dotības, viņu parašas, kultūra un tradicionālā amatniecība.

Nosakot Eiropas gadu romu integrācijai, mēs palīdzētu vairot izpratni par šīs kopienas problēmām. Tautas un profesionālajam sportam arī var būt svarīga nozīme romu tautības iedzīvotāju integrēšanas nodrošināšanā.

Rovana Plumb (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Rumānija ir mājvieta lielākajai romu kopienai Eiropā ar aptuveni 1,5 miljoniem šīs minoritātes iedzīvotāju. Romu sociālā integrācija nevirzās uz priekšu, jo gan pārvaldē, gan sabiedrībā daudzi to uzskata par utopisku. Patiesībā Rumānijas valdība pilnīgi risina šīs minoritātes integrācijas jautājumu. Tāpēc mums ir vajadzīga Eiropas stratēģija, lai sistematizētu tos valstu centienus, kuru mērķis ir nodrošināt romu sociāli ekonomisko integrāciju, izglītību, apmācības iespējas un nodarbinātības atbalstu, jo īpaši sievietēm.

Lai novērstu sociālo atstumtību un nabadzību, ir būtiski svarīgi palīdzēt viņus sagatavot ilgstošai nodarbinātībai. Es stingri atbalstu to, ka Komisijai katru gadu ir jāsniedz ES stratēģijas romu iekļaušanai rezultātu novērtējums. Es vēlos apsveikt *Járóka* kundzi un arī *Kinga Göncz* kundzi, un es atzinīgi vērtēju Padomes un Komisijas apņemšanos.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Tas, ka mēs šodien apspriežam Eiropas stratēģijas romu tautības iedzīvotājiem izstrādi, nozīmē, ka mēs beidzot atzīstam to, ka šī ir ES problēma, nevis tikai valstu kompetence. Lai nodrošinātu labāku šīs stratēģijas īstenošanu, es atbalstu ideju izveidot Eiropas romu aģentūru. Tas ļaus mums veiksmīgi izbeigt diskrimināciju etniskās izcelsmes dēļ ar visām tās radītājām sekām.

Ja tiks izveidota sistēma stratēģijas īstenošanas uzraudzībai, tā ir jāpiemēro visām dalībvalstīm, nevis tikai tām, kurās ir lielas šīs iedzīvotāju kopienas. Pastāv risks, ka ES līdzekļi, ko pārvalda NVO, nedos konkrētus rezultātus. Attiecībā uz šiem projektiem valsts iestādēm būtu jādarbojas kā saņēmēju organizācijām. Es arī atbalstu domu, kas izteikta ziņojumā par Eiropas krīžu kartes izveidošanu, iezīmējot tos ES mikroreģionus, kuri visvairāk cieš no nabadzības, sociālās atstumtības un diskriminācijas.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Es esmu pateicīgs par šo diskusiju Parlamentā. Es uzskatu, ka Komisija ļoti daudz iegūs, gatavojoties Eiropas sistēmas izveidei, un man personīgi daudz nozīmē tas, ka mēs izstrādājam turpmāko kohēzijas politiku, jo īpaši Eiropas Sociālā fonda nākotni.

No šīs diskusijas es saprotu, kas mums jāturpina vienkāršošana. Mums ir jāiet uz priekšu, atvēlot ESF lielāko vietu sociālajai iekļaušanai. Mums ir jāattīsta teritoriālā pieeja, kas atbilst specifiskiem sociālajiem apstākļiem tajos reģionos, kuros dzīvo lielākā daļa romu, un mums ir jādara vairāk, lai radītu darbavietas nekvalificētiem un zemas kvalifikācijas cilvēkiem.

Taču es gribu ļoti īsi gribu paskaidrot divas lietas. Pirmkārt, nabadzībai ir liela nozīme, taču mums nevajadzētu uzskatīt, ka romu kā kategorijas situācija ir identiska nabadzīgo cilvēku kopumā situācijai, jo romu vidū nabadzības un bezdarba līmenis ir daudz augstāks nekā sabiedrībā vispār. Tāpēc es uzskatu, stratēģija „Eiropa 2020” ir laba sistēma, un tā palīdzēs izstrādāt atbilstīgas stratēģijas, politikas virzienus un finanšu atbalstu.

Visbeidzot, mēs nonākam pie jautājuma, kāpēc Komisija strādā pie Eiropas sistēmas, iebilstot pret Eiropas stratēģiju kā tādu. Man nav laika sīkāk aplūkot šo jautājumu, bet tas ir tikai dažādās realitātes uz vietas dēļ. Tā ir kopēja Eiropas problēma, taču tas, kā tā izpaužas dažādās dalībvalstīs un kā tā būtu jāpārvērš valstu stratēģijās, atšķiras no Rumānijas līdz Francijas vai no Slovērijas līdz Portugālei, un mums tas ir jāapzinās.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze! Pievienojoties sava kolēģa teiktajam, gribu sacīt, ka šodienas diskusija bija ļoti vērtīga, tāpat kā vērtīga bija lielākā daļa no tā, kas rakstīts jūsu prezentācijā. Tas tiks ņemts vērā, izstrādājot to darbu, ko Komisija pašlaik dara.

ES sistēma valstu romu stratēģijām vispirms tiks iesniegta Eiropas platformai romu iekļaušanai, jo mums vajag — kā daudzi parlamentārieši teica — iekļaut romu tautības iedzīvotājus savā darbā, un mums vajag, lai viņi uzņemas savu atbildību. Tāpat ir ļoti svarīgi — un šajā saistībā es skatos uz prezidentūru —, lai tuvākajos mēnešos tiktu sniegts mūsu paveiktā darba rezultātu novērtējums, kas ļautu mums redzēt, kā visi projekti tiks īstenoti praksē. Es piekriņu tiem deputātiem, kas teica, ka reģionālie fondi diemžēl netiek izmantoti tā, kā tos varētu izmantot, un es piekriņu arī tiem, kuri saka, ka dažkārt risinājumu vislabāk varētu rast vietējās iestādes. Mums jāpalīdz tām virzīties uz priekšu.

Daži deputāti apšaubīja direktīvu par brīvu pārvietošanos. Analīze attiecībā uz to, kā visas dalībvalstis ir transponējušas šo direktīvu, ir pabeigta. Mēs 2010. gadā apmeklējām 21 dalībvalsti, un ir plānotas sešas vizītes. Ievērojams skaits dalībvalstu ir grozījušas savus

noteikumus vai tie ir grozīšanas procesā, tāpēc direktīva par brīvu pārvietošanos tiks piemērota daudz labāk, nekā tas bija iepriekš.

Zoltán Balog, *Padomes priekšsēdētājs*. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisāri! Laika izvēle šodienas debatēm nevarēja būt labāka. Šis ir iespējami labākais laiks, jo aprīlī Komisija publicēs savu paziņojumu, un tad mēs vēlēsimies iekļaut šo paziņojumu Padomes darbā. Tas nozīmē, ka pēc debatēm, ko veiks kompetentas Padomes struktūras, mēs lūgsim arī Eiropadomes atbalstu secinājumu pieņemšanā. Proti, no Eiropas Savienības puses saistībām pret romu jautājumu ir jābūt augstākajā līmenī — valstu vai valdību vadītāju līmenī.

Es gribētu izteikt dažas domas, pievienojoties debatēm par to, vai mums ir darīšana ar etnisku problēmu, vai drīzāk ar sava veida sociālu vai ekonomisku problēmu. Es neatrisināšu un nevaru atrisināt šīs debātes. Es uzskatu, ka mums ir darīšana ar abām problēmām, un ir svarīgi, lai mēs saglabātu abas pieejas. Kā teica komisārs *Andor*, tas ir sociāls un ekonomisks jautājums tādā ziņā, ka galēja nabadzība daudzviet ES dalībvalstīs joprojām ir vispārēja problēma. Vienlaikus galējā nabadzībā pastāv dažādi etniskās diskriminācijas veidi, un tāpēc, nodrošinot iespējas, mums ir īpaša uzmanība jāpievērš romiem. Taču, ja mēs nesniedzam iespējas, nav jēgas, ka mēs, pamatojoties uz cilvēktiesībām, prasām nelielu piekļuvi iespējām, kuru nav, jo šādā gadījumā nav, kam piekļūt. Savukārt, ja mēs nodrošinām iespējas, tad to radīšanas procesā mums jāpievērš uzmanība tam, lai arī romiem būtu piekļuve šīm iespējām un lai viņi netiktu izstumti.

Es uzskatu, ka mums visiem jāieņem jauna pieeja. Būtu labi, ja mēs varētu noteikt tās iespējas, kas sakņojas šajā problēmā; ja mēs varētu nomainīt savu izpratni par romu jautājumu no problēmas uz iespēju. Tikai iedomājieties, kāds milzīgs darbaspēka pamats, kāda darbaspēka vērtība un potenciāls iekšējā darbaspēka piedāvājuma ziņā piemīt šai cilvēku grupai, šim pūlim.

Kā jau vairākkārt tika minēts, labākais ieguldījums ir uzlabojumi izglītības jomā. Patiešām, izglītība ir ieguldījums nākotnē, un šis ir galvenais aspekts, ja mēs runājam par cilvēkiem, kuri ir neaktīvi ne tikai tāpēc, ka viņiem nav darbavietas un nav iespēju studēt, bet kuri vārda dziļākā nozīmē ir neaktīvi tāpēc, ka viņi ir zaudējuši cerību. Viņi uzskata, ka viņiem vienalga nebūs iespējas, un tāpēc vairs neko negaida no dzīves. Varbūt viņi ir sasnieguši to stāvokli, kad viss, ko viņi gaida no valsts, ir palīdzība. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai šie cilvēki no šo pasākumu objektiem kļūtu par to subjektiem, un paši piedalītos tajos kā partneri.

Šodien maz tika teikts par labu praksi. Es domāju, ka ir svarīgi reģistrēt labu praksi, un es uzskatu, ka tikpat svarīgi ir to pašu darīt attiecībā uz sliktu praksi, jo bieži vien mēs no sliktas pieredzes trūkumiem varam uzzināt vairāk nekā no labas prakses. Es arī uzskatu, ka līdzekļu pārbaude, līdzekļu izmantošanas pārbaude, un ar to es domāju Eiropas Savienības līdzekļu pārbaudi, liecina par to, ka pastāv gan laba, gan slikta prakse.

Un, visbeidzot, iespējams, mūsu svarīgākais uzdevums patiešām ir pārliecināt vairākumu; pārliecināt vairākumu to Eiropas iedzīvotāju, kas nav romu tautības, ka integrācija ne tikai atspoguļo zināma veida humāno diktātu, bet tā ir arī viņu pamatinteresēs. Galu galā Eiropa pieder mums visiem, un vairākums var justies labi tikai tad, ja arī mazākums jūtas labi. Liels paldies par šo diskusiju, un es ticu, ka mēs arī turpmāk varam paļauties uz jūsu atbalstu.

Lívía Járóka, *referente*. – Priekšsēdētājas kundze! Es runāšu īsi. Es vēlos jums pateikt lielu paldies par visiem jūsu vērtīgajiem komentāriem. Tie pastiprina manu un manu lielisko ēnu referentu uzskatu, ka politiskie lozungi bez attiecīga juridiskā pamata, finansiāla atbalsta un iniciatīvām, kā arī tāda ES mehānisma, kas koordinētu iesaistīto pušu — no vietējām

valdībām līdz Padomei — rīcību un izmantotu daudzlīmeņu pārvaldības priekšrocības, nekad nekļūs par realitāti. Tas visu šo situāciju parādīs jaunā gaismā. Es stingri uzskatu, ka, pamatojoties uz tiem uzdevumiem, mērķiem, principiem un instrumentiem, kas noteikti visos līgumos un Pamattiesību hartā, un turklāt pamatojoties uz kopīgām kompetencēm, kā arī Eiropas Savienības atbalstošām, koordinējošām un papildinošām darbībām, var izveidot ļoti spēcīgu stratēģiju romu integrācijai.

Noslēgumā es vēlos izteikt cerību, kas man ir izveidojusies pēdējos sešos gados, ka gaidāmais Komisijas paziņojums spēs atbalstīt šos punktus un nodrošinās labu pamatu, lai Ungārijas prezidentūra varētu uzņemt savas saistības sākt šo Eiropas stratēģiju romu integrācijai. Es esmu ļoti pateicīga par to. Es zinu, ka Eiropas stratēģija neatrisinās šo problēmu; es zinu, ka ļoti daudz ir atkarīgs no mums, romiem. Bez darbībām ārpus Briseles un romu apmetnēs vārdi un solījumi nenozīmē neko.

Valdībām un romiem ir jā dara tas, ko viņi ir apņēmušies: apņēmīgi jā rīkojas, lai sasniegtu taustāmus rezultātus. Mēs saprotam savu atbildību šajā darbā, un mēs pilnīgi atbalstām mūsu kopējo partnerību. Šis process mums, romiem, un, es domāju, visai Eiropas Savienībai, nozīmē daudz vairāk nekā tikai savstarpēju uzticību. Tas nozīmē arī tādas sabiedrības izveidi, kurā pastāv vērtības, kas mums visiem var būt kopīgas un ko mēs visi varam izmantot, lai spētu risināt tās problēmas, kuras mēs šeit pēdējos sešus gadus apspriežam. Liels paldies par visu jūsu atbalstu, un es vēlos pievienoties *Renate Weber* un citiem ēnu referentiem, pateicoties Pilsoņu brīvības komitejas sekretariātam un visiem padomdevējiem, kuri kopā ar mums ir smagi par to cīnījušies.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Man žēl, ka man tik krasi jābeidz uzstāšanās laiks, taču mēs, kā jūs varat redzēt, esam ārkārtīgi aizkavējuši plānoto darba norisi, sākot nākamo darba kārtības punktu, kas ir jautājumu laiks.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Pagājušā gada notikumi, tostarp romu izraidīšana no vienas valsts uz citu un diskriminācija pret šo grupu un tās segregācija no sabiedrības sabiedrību, ir pamudinājusi Eiropas Savienību veikt konkrētu rīcību. Tā ietver Eiropas Savienības stratēģiju romu integrācijai, ko ierosināja Eiropas Parlaments. Šīs etniskās grupas integrācija nav tikai saistības cilvēktiesību ziņā, bet arī ekonomiska nepieciešamība, un tā ir ne tikai morāls pienākums, bet notiek arī stingrās visu dalībvalstu finanšu interesēs. Turklāt, ņemot vērā atstumtības apmērus, vispārēja romu integrācija ir galvenokārt cilvēktiesību jautājums. Es vēlos uzsvērt, ka, pieņemot kopīgu stratēģiju visai Eiropai par romu integrāciju, mēs parādām, ka Eiropas Parlaments neatstāj romu integrācijas problēmas tikai dalībvalstu ziņā. Kā liecina nesenie notikumi, šīs problēmas nav iespējams atrisināt tikai valsts līmenī, un tāpēc ir vajadzīga cieša sadarbība starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm. Ir arī ļoti svarīgi, lai Eiropas Komisija un dalībvalstis mobilizētu pastāvošās ES stratēģijas un pasākumus un saskaņotu darbības, kā arī atrastu kopēju pamatu, lai nodrošinātu romu sociālo un ekonomisko integrāciju. Šī stratēģija tiks aktīvi īstenota tikai tad, kad tiks rasta vienota Eiropas pieeja attiecībā uz Eiropas romu integrācijas jautājumiem. Turklāt, izstrādājot ES politiku par romu jautājumiem, mums pēc iespējas vairāk ir jāiesaista romu kopienas pārstāvji.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojumā par ES stratēģiju romu integrācijai ir uzskaitītas problēmas un grūtības, ar kurām romu kopienas saskaras ES. Nabadzības

raksturs pēdējo divu dekāžu laikā Centrāleiropā un Dienvidaustrumeiropā ir būtiski mainījies. Politiskās un ekonomiskās izmaiņas ir novedušas pie tradicionālo kopienu sabrukuma, un tādējādi romi ir zaudējuši iespēju būt mobiliem, un viņi ir kļuvuši par visatstumtāko un mazizglītotāko apakšgrupu sabiedrībā. Turklāt Romu tautības iedzīvotāji atspoguļo demogrāfiskās izaugsmes tipisku iezīmi. Lai gan sabiedrības vairākums noveco, līdz ar augstu populācijas pieaugumu romu īpatsvars sabiedrībā palielinās. Ir skaidrs, ka, ja neizdosies palielināt nodarbinātības līmeni starp romiem un ja viņi labāk neintegrēsies sabiedrības vairākumā, tad izmaksas situācijas saglabāšanai pieņemamā līmenī, tostarp sociālās palīdzības un pabalstu, būtiskās izmaksas izglītībai, papildu izmaksas drošības nodrošināšanai, administratīvās izmaksas sociālo izdevumu pārraudzībai un arī augstākās veselības aprūpes izmaksas pastāvīgi pieaugs. Tāpēc romu integrācija nav tikai morāls pienākums un pienākums cilvēktiesību aizsardzības ziņā, bet galvenokārt tā ir arī ekonomiska nepieciešamība. Lielākā daļa līdz šim īstenoto pasākumu ir tā sauktie tiesiski nepiemērojamie noteikumi. Taču, ja šajā jautājumā ir jāpanāk progress, tad ES stratēģijai romu integrācijai ir jāiet tālāk par tā saukto nesaistošo tiesību normu, un tā ir jāiekļauj tajos instrumentos, kas izveidoti ar primārajiem tiesību aktiem.

Katarína Nevedálová (S&D), rakstiski. – (SK) Manuprāt, tagad mēs visi zinām, ka romu jautājums nav tikai dažu dalībvalstu un kandidātvalstu problēma. Tā ir Eiropas mēroga problēma, kas nekavējoties jāatrisina.

Sabiedrības vairākuma lielākais šķērslis romu integrācijai ir nabadzība un zems izglītības līmenis. Izglītība ir pamats dzīves standartu paaugstināšanai un pastāvīgiem centieniem pilsoniskās sabiedrības izveidei. Darbvietu radīšana ir ļoti sarežģīta, un, būdama neskaitāmu jauniešu organizāciju locekle, es zinu, kāda ir jauniešu pašreizējā situācija darba tirgū. Šī situācija romu vidū ir daudzas reizes sliktāka, izraisot romu atstumtību un noziedzības pieaugumu, kas tikai vēl vairāk saasina situāciju.

Ne tik sen Francija deportēja Bulgārijas un Rumānijas romus. Šīs darbības nonāca uzmanības centrā ne tikai tāpēc, ka bija aizdomas par cilvēka pamattiesību pārkāpšanu, bet arī par ES noteikumu pārkāpšanu. Tāpēc es pilnīgi piekrītu Komisijas paziņojumam, ka ir nepieciešams veicināt labāku sadarbību starp ieinteresētajām pusēm valsts, starptautiskā un jo īpaši Eiropas līmenī.

Algirdas Saudargas (PPE), rakstiski. – (LT) Neskatoties uz to, ka romi ir lielākā etniskā minoritāte, romu kopiena Eiropas Savienības dalībvalstīs vēl joprojām cieš no diskriminācijas un segregācijas. Es piekrītu vairākiem kolēģiem, kuri teica, ka ir ļoti svarīgi Eiropas līmenī izveidot stratēģiju romu integrācijai. Visās dalībvalstīs mums ir lieliski piemēri tam, kā mums būtu jāsamazina romu atstumtība dažādās jomās: izglītībā, kultūra, nodarbinātībā, veselības aprūpē vai pat romu līdzdalībā politiskajā un sabiedrības dzīvē. Tomēr šādas iniciatīvas nav pietiekami redzamas. Manuprāt, Eiropas Savienībai tādējādi būtu piemērota platforma, lai uzlabotu sadarbību starp dalībvalstīm, apkopotu un izplatītu labu praksi un pieredzi, vai arī nodrošinātu finansējumu. Lai gan ES līmenis ir ļoti svarīgs, es uzskatu, ka efektīvākos rezultātus var sasniegt, darbojoties vietējā vai reģionālā līmenī. Tikai specifiskos apvidos vai pilsētās mēs gūsim labāku izpratni par šo teritoriju problēmām, vajadzībām un sociālo vidi, un tā rezultātā īstenotie projekti būs tuvāk tiem, kuriem tie ir paredzēti.

Monika Smolková (S&D), rakstiski. – (SK) Es romu jautājumam sekoju ļoti uzmanīgi, jo dzīvoju Slovākijas Austrumos, kur ir romu iedzīvotāju vairākums. Es atbalstu rezolūcijas projektu par romu integrācijas stratēģiju.

Šodien, 8. martā, mēs svinam sieviešu tiesību aizstāvības 100 gadus. Šodien mēs arī diskutējam par diskrimināciju pret sievietēm, un, diskutējot par šo stratēģiju, ir nepieciešams runāt arī par diskrimināciju pret sievietēm, jo īpaši no minoritāšu grupām. Romi ir viena no nelabvēlīgajām iedzīvotāju grupām visā Eiropā. Esmu lasījis *Járóka* kundzes paziņojumu: „Nabadzība apdraud jauno paaudzi — nevis to romu izcelsmes dēļ, bet gan to vecāku bezdarba dēļ”. Piebīdīšu, ka tas ir arī sociālās atstumtības dēļ. Bezdarbs turpināsies, jo īpaši romu tautības iedzīvotājiem, bet mēs zinām, kā nekavējoties integrēt romus kultūras aktivitātēs un pilsoniskajā dzīvē.

Dzimumu līdztiesības problēma minoritātes grupās ir lielāka. Tāpēc attiecībā uz romu integrāciju mēs nedrīkstam aizmirst dialogu ar romu sievietēm, kurām ir lielāka emocionālā ietekme uz viņu bērniem un nākamo paaudzi.

László Tóké (PPE), rakstiski. – (HU) Pirmkārt, es vēlos izteikt siltu pateicību par to, ka Ungārijas ES prezidentūra starp savām prioritātēm ir iekļāvusi jautājumu par romu integrāciju. Daiļrunīgs pierādījums Ungārijas valdības apņēmībai šajā sakarā ir tas, ka referente *Lívia Járóka*, kura ir vienīgā romu deputāte Eiropas Parlamentā, ir viena no Ungārijas delegātiem Eiropas Tautas partijā un ka *M. Zoltán Balog*, kurš iepazīstināja ar šo dokumentu un kurš ir jaunizveidotā Valsts sekretariāta iekļaušanai vadītājs, ir iesaistījies, atbalstot to romu situācijas uzlabošanu, kuri cieš no daudzējāda veida nelabvēlīgiem apstākļiem. Pamatojoties uz šiem faktiem, mēs varam pamatoti secināt, ka Ungārijas ES prezidentūra vada Eiropu, rādot labu piemēru problēmu risināšanā saistībā ar romiem. Attiecībā uz romu stratēģiju es uzskatu, ka ir svarīgi uzsvērt — 12 miljonu ES dzīvojošo romu integrācija ir kopēja Eiropas problēma, kuras atrisināšanā ieguldījums jādod gan atsevišķām dalībvalstīm, gan ES iestādēm. Ungārijas premjerministrs *Viktor Orbán* ir trāpīgi norādījis, ka, ja mēs nevēlamies „eksportēt” romu — kuri dzīvo galējas nabadzības un sociālās un etniskās atstumtības apstākļos — problēmas „nomadizācijas” ceļā, proti, emigrācijas uz attīstītajām ES valstīm ceļā, tad mums, veicot kopīgas darbības un ar kopīgiem spēkiem, ir jāatrod risinājums viņu pašreizējai nepārliecinošajai situācijai. Es novēlu Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai, Eiropas Padomei un, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, Ungārijas ES prezidentūrai, veiksmīgu darbu, izstrādājot un līdz šā gada jūnijam veiksmīgi pabeidzot šo svarīgo stratēģiju romu integrācijai.

17. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0019/2011).

Tā kā mēs jūtamies esam pārsnieguši atvēlēto laiku, pirms jautājumu laika sākšanas es gribu pateikt dažas lietas par to, kā es vadīšu jautājumu laiku. Es būtu pateicīga, ja visi maksimāli koncentrētu uzmanību, tostarp, ja drīkstu lūgt, arī komisāri, kas atbildēs uz jautājumiem. Papildu jautājumus varēs uzdot tikai jautājumu autori, jo mums nepietiek laika nekam vairāk, ja gribam saņemt atbildes uz pietiekami daudziem jautājumiem. Mans lūgums komisāriem, kuri atbildēs vai sniegs savu sākotnējo atbildi: lūdzu, nelasiet mums garu eseju. Mēs gribētu saņemt ļoti labu atbildi un informatīvu atbildi uz savu jautājumu, lai jūs varētu iesaistīties dialogā ar to deputātu, kurš uzdevis jautājumu.

Komisijai ir uzdoti šādi jautājumi.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man jāatzīst, ka es atbalstu jūsu argumentus par mūsu rīcībā esošo laiku. Taču es gribētu jūs lūgt ņemt vērā vienu lietu. Tie deputāti, kas grib uzdot jautājumus, nav atbildīgi par to, ka mēs esam iekavējuši darbu

attiecībā uz plānoto darba norisi. Mana problēma ir tā, ka es uzdevu jautājumu Padomei par tematu, kas tagad tiks aplūkots kā jautājums Nr. 2. Mans jautājums Padomei bija identisks šim jautājumam, taču tagad jautājumu laiks ar Padomes pārstāvju piedalīšanos tiek vienkārši atcelts. Tas, protams, ir diezgan skumji, un es gribētu jūs lūgt pārskatīt savu citādi pilnīgi loģisko un saprotamo pieeju attiecībā uz šo vienu jautājumu.

Priekšsēdētāja. – Apstākļos, kādi ir šovakar, man nav alternatīvu. Es vēlos ļoti atvainoties visiem deputātiem, kas iesniedza jautājumus, taču labākais, ko varu darīt, ir ļaut, lai tiek sniegtas atbildes uz iespējami vairāk jautājumiem un lai jautājumu iesniedzēji var iesaistīties diskusijā. Tā nav situācija, kas man patīk, un - es domāju — jūs zināt, ka mēs veicam pasākumus, lai pārietu uz jaunu veidu, kā organizēt jautājumu laiku, lai atspoguļotu to jauno situāciju, kādā mēs atrodamies pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Atklāti sakot — jo ātrāk tas notiks, jo labāk, taču tagad turpināsim darbu.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 15, ko uzdeva **Vilija Blinkevičiūtē** (H-000075/11)

Temats: Pamatdirektīva par minimālajiem ienākumiem Eiropas Savienībā

Pagājušogad Eiropas Parlaments pieņēma ziņojumu par minimālo ienākumu nozīmi nabadzības apkarošanā un integrējošas sabiedrības attīstības veicināšanā Eiropā, kurā tas norādījis, ka vajadzētu ieviest pamatdirektīvu par garantētiem minimālajiem ienākumiem Eiropas Savienībā.

Tā kā aptuveni 85 miljoni cilvēku Eiropā dzīvo zem noteiktā nabadzības sliekšņa, vai Komisija neuzskata, ka tai vajadzētu pieņemt pamatdirektīvu par sistēmu pietiekamu minimālo ienākumu nodrošināšanai visā Eiropā?

László Andor, Komisijas loceklis. – Bieži ir teikts, ka sabiedrība jāvērtē pēc tā, kā tā izturas pret saviem vājākajiem locekļiem. Skaidrs, ja mums neizdosies nodrošināt pietiekamu atbalstu cilvēkiem, kam tas vajadzīgs, tad mēs, iespējams, viņus izstumsim vēl vairāk, un tādējādi vairāk sarežģīsim viņu integrāciju sabiedrībā un viņu ienākšanu darba tirgū.

Komisija uzskata, ka papildus tam, ka tās darbojas kā automātiski stabilizatori, minimālo ienākumu shēmām, kas garantē drošības tīklus, var būt svarīga nozīme, aizsargājot visneaizsargātākās personas pret vislaunākajām krīzes sekām.

Gan Komisijas ieteikumā par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus, gan EPSCO padomes 2008. gada 17. decembra secinājumos par kopējiem aktīvas iekļaušanas principiem efektīvākai nabadzības apkarošanai līdztekus kvalitatīviem pakalpojumiem un iekļaujošiem darba tirgiem uzsvērta piekļuves atbilstīgiem resursiem svarīgā nozīme.

Ieteikumā dalībvalstis ir aicinātas jo īpaši „atzīt cilvēka pamattiesības uz iztikas līdzekļiem un sociālo palīdzību, kas ir pietiekami, lai dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi, kā daļa no visaptverošiem, atbilstīgiem centieniem apkarot sociālo atstumtību”.

Ieteikumā izklāstītā pieeja ir izrādījusies solis pareizajā virzienā, it īpaši ekonomikas krīzes laikā. Taču vēl ir daudz darāmā, lai pilnīgi īstenotu aktīvas integrācijas reformas.

Kā norādīts Komisijas paziņojumā par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, tā 2012. gadā sniegs ziņojumu par kopējo principu īstenošanu attiecībā uz aktīvu integrāciju, cita starpā pievēršot uzmanību minimālo ienākumu shēmu efektivitātei.

Pamatojoties uz šo novērtējumu, Komisija ierosinās darbības, tostarp veidus, kā ES finanšu instrumenti varētu atbalstīt aktīvu integrāciju.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Komisār, paldies jums par atbildi, taču jūs neatbildējāt uz manu jautājumu. Mans jautājums bija formulēts šādi – vai Eiropas Komisija plāno ierosināt pamatdirektīvu par pietiekamu minimālo ienākumu nodrošināšanu, jo pretējā gadījumā mēs noteikti nevarēsim pārvarēt nabadzību. Pat pagājušajā gadā, Eiropas gada cīņas pret nabadzību un sociālo atstumtību laikā, nabadzības līmenis atsevišķās dalībvalstīs palielinājās. Komisār, kāds cits aspekts – tā kā nabadzība skar patiešām lielu skaitu gados vecāku cilvēku, kāds ir jūsu viedoklis par to, ka Komisijas ierosina vienotus kritērijus attiecībā uz minimālo pensiju Eiropas Savienības līmenī?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Komisija ir atbalstījusi minimālos ienākumus, kā arī minimālo algu, taču šajā saistībā mēs runājam par dalībvalstu kompetenci un dalībvalstu atbildību, un šajā diskusijā ļoti liela nozīme ir subsidiaritātes principam.

Es piekrītu, ka šajā krīzes laikā mums īpaša uzmanība jāvelta sabiedrības neizsargāto grupu locekļiem, jo īpaši tiem, kas palikuši bez ienākumiem, jo viņi ir zaudējuši arī darbu, taču mums jānodrošina dalībvalstis izmantot dažādus līdzekļus – un šī ir tikai viena iespēja – lai novērstu cilvēku nonākšanu nabadzībā.

Tādējādi šajā jomā ir ārkārtīgi mazas iespējas pieņemt likumdošanas iniciatīvas, kaut arī noteiktos brīžos politiskais pieprasījums pēc tām ir ļoti ievērojams.

Attiecībā uz gados vecāku cilvēku nabadzību – tas ir ļoti sarežģīts jautājums, pie kura mums jāstrādā nodarbinātības, sociālo pakalpojumu un sociālās aizsardzības jomās, tāpēc nākamgad es organizēšu kampaņu par aktīvu novecošanos, ko atbalstīs politika veselības aprūpes un veselības saglabāšanas, un mūžizglītības jomās, jo mēs uzskatām, ka lielākais progress, kuru mēs varam panākt attiecībā uz gados vecāku cilvēku dzīves apstākļiem un sociālo integrāciju, būs viņu līdzdalības darba tirgū palielināšana. Pēc tam mēs varam izstrādāt papildu politikas virzienus, pamatojoties uz šo progresu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 16, ko uzdeva **Silvana Koch-Mehrin** (H-000084/11)

Temats: Energoefektīvās spuldzes

Vai Komisijai ir zināms par Vācijas Federālās vides aģentūras pētījumu, saskaņā ar kuru energoefektīvās spuldzes tajās atrodamā dzīvsudraba dēļ rada saindēšanās risku, šādām spuldzēm saplīstot mājas apstākļos? Kādi ir Komisijas secinājumi no šā pētījuma?

Vai Komisija ir gatava pārskatīt lēmumu par parasto kvēlspuldžu tirdzniecības pārtraukšanu?

Vai Komisija ir gatava atcelt parasto kvēlspuldžu lietošanas aizliegumu vismaz attiecībā uz mājāsaimniecībām?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Koch-Mehrin kundze, dāmas un kungi! Komisija ir informēta par Vācijas Federālās Vides aģentūras pētījumu, un, protams, Komisija ir vēlreiz rūpīgi izmeklējusi faktus. Apstākļi, kas radījuši šo situāciju, ir šādi: Ņemot vērā Eiropadomes 2007. gadā pieņemto lēmumu un tam sekojošās Eiropas Parlamenta un Enerģētikas padomes rezolūcijas — citiem vārdiem sakot, pēc plašas apspriešanās ar Parlamentu un dalībvalstīm — Komisija 2009. gadā iesniedza savu priekšlikumu ekodizaina regulējumam. Tas ietvēra pakāpenisku pāreju no parastajām kvēlspuldzēm uz energoefektīvajām spuldzēm, kurām ir daudz zemāks elektroenerģijas patēriņš. Mēs uzskatām, ka Eiropas apgaismes ierīču un spuldžu tirgū būs iespējams panākt

kopējo ietaupījumu 40 miljardu kilovatstundu apmērā, kas elektroenerģijas izmaksu izteiksmē ir robežās no EUR 5 miljardiem līdz EUR 10 miljardiem. Direktīvā ir ietverti daudzi drošības pasākumi, galveno uzmanību pievēršot dzīvsudrabam un tā maksimālajām robežām. Šīs robežas pagājušā gada septembrī vēlreiz tika ievērojami samazinātas, lai vēl vairāk samazinātu iespējamo risku sabiedrībai.

Vācijas Federālās Vides aģentūras pētījumā ietverto atzinumu dēļ mēs esam lūguši Veselības un vides risku zinātnisko komiteju sagatavot citu paziņojumu. Pārskatot visu pieejamo zinātnisko literatūru, šī komiteja ir nākusi pie secinājuma, ka ir ļoti maz ticams, ka saplīsušas kompaktās luminiscences spuldzes varētu radīt jebkādu risku cilvēku veselībai.

Tomēr šajā jomā pastāv viena problēma. Pētījumu pamatā ir izmēģinājumi, kuros iesaistīti pieaugušie. Protams, ir skaidrs, ka situācija attiecībā uz bērniem ir jāizskata atsevišķi, tāpēc mēs kopā ar Vācijas Federālo Vides aģentūru strādājam pie tā, lai iespējami ātri sagatavotu atbilstīgus rezultātus par bērniem. Mēs ļoti uzmanīgi uzraugām situāciju. Es sazinos ar iepriekš minēto aģentūru, lai mēs varētu ātri veikt kopīgu novērtējumu saistībā ar visiem tās organizētajiem papildu testiem.

Mūsu kopējais secinājums ir šāds: ņemot vērā to, ka ir nepieciešama visu iesaistīto pušu uzticība, mēs turpināsim pakāpenisku šā regulējuma ieviešanu. Taču mēs noteikti atkal ziņosim Parlamentam, ja mūsu rīcībā nonāks konstatējumi, kas varētu būt iemesls atšķirīgam novērtējumam. Tāda ir situācija šobrīd.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Oettinger kungs, ir labi, ka jūs esat uzdevis Veselības un vides risku zinātniskajai komitejai vēlreiz izskatīt šo jautājumu. Es par to priecājos. Taču joprojām paliek neatbildēts jautājums: kā mēs varam paskaidrot Eiropas iedzīvotājiem, ka viņiem saskaņā ar ES noteikumiem savos mājokļos ir jālieto kaut kas tāds, kas rada veselības apdraudējumu viņu bērniem? Jums ir bērni, un jūs zināt, kā tas ir. Priekšmeti bieži saplīst. *Leichtfried* kungs no Austrijas un es — mēs esam ļoti nobažījušies par to. Kā mēs varam noskaidrot, vai tas ir kas bīstams? Šķiet, mums nav iespējams mācīties no pagātnes kļūdām. Taču jūs neesat atbildīgs par sākotnējo lēmumu, tādēļ jūs varat parādīt vēlmi mācīties, nekaitējot savai reputācijai. Jūs varēt pateikt, ka mēs atcelsim šo aizliegumu, vismaz attiecībā uz mājsaimniecībām. Vai jūs būtu gatavs pārskatīt savu lēmumu?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Atbildot uz šo jautājumu, es gribētu norādīt, ka spuldzes būs pieejamas tirgū nekavējoties pēc tādas pārejas, kas neradīs nekādu potenciālu risku. Jautājums attiecas uz CFL jeb kompaktajām luminiscences spuldzēm. Tāpēc mums jāapsver iespēja plašāk īstenot savas sabiedrisko attiecību aktivitātes saistībā ar ekodizaina direktīvu, lai mēs varētu informēt iedzīvotājus par LED spuldzēm un jaunās paaudzes halogēna spuldzēm. Tas ļaus mums izpildīt abus uzdevumus: sasniegt mūsu vides un enerģijas taupīšanas mērķus atbilstīgi šīs direktīvas nosacījumiem, no vienas puses, un novērst visus iespējamus riskus, no otras puses. Es priecājos, ka varēšu vēlreiz padziļināti izskatīt šo jautājumu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 17, ko uzdeva **Claude Moraes** (H-000079/11)

Temats: Noziegumu upuru tiesību paketes

Stokholmas programmas svarīga daļa ir uzlabot atbalstu noziegumu upuriem. Jo īpaši ES iedzīvotājiem patiesi rūp jautājumi, kas saistīti ar palīdzību pārrobežu noziegumu upuriem Eiropā. Ir ieviestas dažas praktiskas procedūras, kurās tiek piedāvāts atbalsts vai konsultācijas upuriem un ģimenēm, kas cietušas no noziegumu sekām un guvušas nopietnu traumu,

esot ārzemēs. Es palīdzu kādam vēlētājam, kura dēls kļuva par vardarbīga uzbrukuma upuri, brīvdienās apmeklējot Krētu. Šajā jomā ir patiesa nepieciešamība pēc ES rīcības, lai turētu solījumu ES iedzīvotājiem.

Komisāre V. Reding ir nākusi klajā ar paziņojumu par pasākumu paketi, kas paredzēta noziegumu upuru aizsardzībai. Ņemot vērā iepriekš minēto, kad Komisija plāno ierosināt šo paketi kriminālnoziegumu upuru aizsardzībai? Vai Komisija varētu sniegt vairāk informācijas, kas tiks iekļauts šajā likumdošanas priekšlikumā? Vai Komisija varētu sīkāk pastāstīt par nenormatīvajiem pasākumiem, kas tiks iekļauti paketē?

Viviane Reding. *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze, tiek ziņots, ka katru gadu vairāk kā 30 miljoni cilvēku visā Eiropā kļūst par nozieguma upuriem. Ir svarīgi nodrošināt, lai cietušajiem būtu piekļuve savām tiesībām un lai viņi saņemtu vajadzīgo atbalstu un aizsardzību. Šī ir Komisijas stratēģiska prioritāte.

Ļaujiet man izmantot šo iespēju, lai uzsvērtu Hughes kundzes, kas cīnās par lielākām noziegumu upuru tiesībām visā Eiropā, drosmi. Es domāju, ka viņas apņēmībai vajadzētu mūs visus iedvesmot stiprināt vardarbības upuru tiesības un sekmēt iedzīvotāju uzticību mūsu tiesu sistēmām. Mums vajadzīga šī spēcīgākā savstarpējā uzticēšanās, lai nodrošinātu, ka cietušo vajadzības tiek atzītas un aizsargātas ne tikai viņu mītnes valstī, bet arī aiz tās robežām. Mums ir arī jānodrošina, lai mūsu tiesu un tiesību sistēmas neaizmirstu upurus.

Tāpēc Komisija maijā ierosinās visaptverošu tiesību paketi attiecībā uz vardarbības upuriem. Tajā tiks aplūkota tās ārstēšanās kvalitāte, ko cietušie saņem pēc nozieguma un kriminālprocesa laikā. Tā nodrošinās, ka cietušie saņems vienādu obligātajiem standartiem atbilstīgu ārstēšanu visās ES dalībvalstīs neatkarīgi no viņu pilsonības vai valsts piederības. Mūsu priekšlikumu mērķis ir veicināt izmaiņas attieksmē pret upuriem, darīt vairāk, lai nodrošinātu viņu atveseļošanos, un līdz minimumam samazināt risku, ka viņi varētu tikt atkārtoti vajāti tiesvedības laikā.

Izsakoties ļoti konkrēti, ko ietvers šī tiesību pakete? Pirmkārt, horizontālu direktīvu par cietušo statusu kriminālprocesā, kurā, piemēram, skaidri būs noteiktas šādas īstenojamās tiesības: viegli pieejami upuru atbalsta pakalpojumi visās dalībvalstīs; tiesības uz tulkošanu interviju laikā; kontaktu starp likumpārkāpēju un cietušo ierobežošana tiesvedības laikā, jebkādas jaunas tiesas paredzot tā, lai nodrošinātu atsevišķas uzgaidāmās telpas; un tiesības visās dalībvalstīs pieprasīt kriminālvajāšanas pārskatīšanu.

Otrkārt, es arī ierosināšu regulu par civiltiesību aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu, lai nodrošinātu, ka ikviens cietušais, kas ir pakļauts riskam un kas gūst labumu no aizsardzības pasākuma pret iespējamo likumpārkāpēju vienā dalībvalstī, var turpināt gūt labumu no šāda pasākuma, pārceļoties vai ceļojot uz citu dalībvalsti. Šo instrumentu papildinās citi instrumenti par krimināltiesību aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu.

Mēs arī plānojam ieviest plašu spektru nenormatīvu pasākumu, lai nodrošinātu efektīvu jauno tiesību aktu darbību, un mēs ierosināsim ceļvedi par vardarbības upuru tiesību stiprināšanu, ar mērķi nodrošināt, ka šīs tiesības būs svarīga politiskās darba kārtības prioritāte arī turpmākajos gados.

Claude Moraes (S&D). – Kā jūs zināt, pagājušajā nedēļā mēs apmeklējām jūsu biroju kopā ar Maggie Hughes, vienu no daudzajiem tūkstošiem noziegumu varonīgo upuru.

Man jāsaprot, ka, runājot ar jūsu darbiniekiem, mēs ļoti iedvesmo, ka tieši šis pasākumu kopums, iespējams, varētu kļūt par pamatu, lai atjaunotu uzticību un sniegtu pievienoto vērtību tiem iedzīvotājiem, kuriem vajadzīga palīdzība, kļūstot par nozieguma upuri.

Maggie Hughes un daudzi citi noziegumu upuri ir teikuši, ka viņiem patīk jūsu ierosinātie pasākumi, taču viņi gribētu, lai palīdzība būtu koncentrēta. Piemēram, ja pastāv vardarbībā cietušo atbalsta birojs, tad tam jābūt viegli pieejamam, un ir jābūt personām, kas palīdz slimnīcā, policijas iecirknī un ar tiesu sistēmām.

Tas ir tas, ko mūsu iedzīvotāji prasa un ko viņi līdž šim nav saņēmuši. Tāpēc šis patiešām ir lūgums jums padarīt šo priekšlikumu par iespējami labāko šāda veida priekšlikumu.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Es pilnīgi piekritu. Arī man ir bijusi sajūta, ka tiesību aktos iztrūkst noziedzības upuru.

Attiecībā uz procesuālajām tiesībām mēs esam nopietni pievērsuši uzmanību tiem cilvēkiem, kuri nokļūst nepatīkšanās tāpēc, ka viņi, iespējams, ir izdarījuši noziegumu: mēs esam rūpējušies par to, lai viņu tiesības tiktu ievērotas, kā tam arī vajadzētu būt mūsu uz tiesībām pamatotajā sabiedrībā. Tomēr ļoti bieži upuri kļūst par upuriem otru reizi, atnākot uz tiesu, un nevienam tas nerūp. Tā ir ļoti netaisna situācija, kas līdžinās tiesību noliegšanai. Tāpēc es ceru, ka šī upuru tiesību pakete mainīs ne tikai tiesību aktus, bet arī domāšanas veidu, un ka it visur mūsu tiesās, mūsu policijas iecirkņos un mūsu slimnīcās — kā godājamais deputāts pareizi mudināja to darīt — būs pieejama īpaša aprūpe cietušajiem un visi zinās, ka pret viņiem nav jāizturas tāpat kā pret visiem pārējiem. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai tas attiektos arī uz pārrobežu noziegumos cietušajām personām – cilvēkiem, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav viņu izcelsmes valsts.

Tādējādi es paļaujos uz to, ka Parlaments palīdzēs Komisijai sagatavot iespējami labāko tiesību aktus un arī — attiecībā uz tiesību aktu kopuma koplēmuma aspektiem — rīkosies ātri, lai šos tiesību aktus varētu izvirzīt apstiprināšanai Padomē.

Otrā daļa

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 18, ko uzdeva **Marian Harkin** (H-000063/11)

Temats: Komisijas priekšlikumi par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi

Vai Komisija var paskaidrot pašreizējo situāciju attiecībā uz saviem priekšlikumiem par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB) ir nozīmīga iniciatīva, lai novērstu šķēršļus vienotajam tirgum, un gada izaugsmes pētījumā tā tika noteikta kā izaugsmi veicinoša iniciatīva, kam jāpiešķir finansējums. Tas patiesi novērsīs dažus būtiskus fiskālos šķēršļus uzņēmumu konkurētspējai.

Šobrīd kopīgu uzņēmumu nodokļu noteikumu trūkums un valstu nodokļu sistēmu atšķirību dēļ bieži tiek piemēroti pārmērīgi lieli nodokļi un notiek dubulta aplikšana ar nodokļiem. Turklāt uzņēmumi saskaras ar smagu administratīvo slogu un lielām nodokļu atbilstības izmaksām. Šī situācija rada šķēršļus ieguldījumiem ES un ir pretrunā tām prioritātēm, kas noteiktas stratēģijā „Eiropa 2020”.

Līdz šim ir panākts ievērojams progress KKUINB priekšlikuma tehniskajā sagatavošanā. Tagad ir pienācis laiks piedāvāt uzņēmumiem vienotu noteikumu kopumu, lai tie varētu vieglāk un lētāk veikt uzņēmējdarbību vienotajā tirgū.

KKUINB ir plānots pieņemt Komisāru kolēģijas sanāksmē, kas notiks 2011. gada 16. martā. Esmu pārliecināts, ka galīgais priekšlikums ievērojami uzlabos uzņēmējdarbības vidi, kā arī veicinās izaugsmi un nodarbinātību Eiropas Savienībā.

Marian Harkin (ALDE). – Paldies, komisār, par atbildi! Tikai trīs īsi jautājumi, un es ceru, ka jūs varēsiet uz tiem atbildēt.

Vai Jūs plānojat, ka KKUINB būs brīvprātīga izvēle?

Otrkārt, pēc plānojat noteikt kādus apstākļus, kuros valsts tiesas varētu zaudēt savu jurisdikciju nodokļu jautājumos, ja to pieņemtais lēmums ietekmē peļņu citā dalībvalstī?

Un, visbeidzot, es ceru, ka šajā posmā jau ir izstrādāta kāda formula attiecībā uz tā nodokļa sadalījumu, kas jāmaksā dažādās dalībvalstīs. Vai Komisija ir veikusi kādu ietekmes analīzi par ieguvējiem un zaudētājiem — ar to es domāju ieguvējus un zaudētājus finanšu izteiksmē — neatkarīgi no tā, kādu formulu Komisija ir piemērojusi?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Es ļoti īsi atbildēšu uz jautājumu par to, vai KKUINB būs brīvprātīga vai obligāta. Atbilde ir „jā”, tā būs brīvprātīga: priekšlikumā paredzēts, ka uzņēmumi var brīvprātīgi izvēlēties iespēju piemērot KKUINB noteikumus.

Attiecībā valsts tiesu lomu KKUINB priekšlikumā ir paredzēti noteikumi strīdu izšķiršanai, un šā priekšlikuma īstenošanas rezultātā netiks mazināta dalībvalstu tiesu nozīme.

Priekšlikumā ir ietverta sadalījuma formula, nodrošinot vienlīdzīgu sadali starp pārdošanu, darbaspēku un līdzekļiem, un darbaspēka faktors tiks sadalīts divos komponentos: algās un darbinieku skaitā.

Jā, mēs veicām ietekmes novērtējumu, un šis ietekmes novērtējums tiks publicēts kopā ar mūsu priekšlikumu. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka priekšlikums dos labumu Eiropas uzņēmumiem, tostarp, es ceru, Īrijas uzņēmumiem.

Priekšsēdētāja. – Kolēģi, es redzu, ka daži deputāti ir ienākuši sēžu zālē pēc tam, kad mēs jau bijām sākuši jautājumu laiku, un ir skaidrs, ka viņi nav informēti par milzīgo laika ierobežojumu, ko mēs esam spiesti ievērot, lai censtos paveikt darbu saskaņā ar plānoto grafiku. Mērķis ir atbildēt uz iespējami vairāk jautājumiem. Tāpēc es pašā sākumā teicu, ka es nepieņemšu nevienu papildjautājumu, izņemot to deputātu papildjautājumus, kuri ir uzdevuši jautājumu.

Šobrīd vēlos pateikt, ka mans mērķis ir — un tas zināmā mērā ir atkarīgs no Komisijas atbilžu garuma — līdz plkst. 20.45 aplūkot šādus jautājumus: *Jensen kundzes, Papanikolaou kunga, Posselt kunga un Ţicāu kundzes jautājumus.* Tāds ir plāns.

Jautājums Nr. 19, ko uzdeva **Anne E. Jensen** (H-000086/11)

Temats: Lauksaimniecības produkti un PVN atvieglojumi Rumānijā

Dānijas uzņēmumiem, kas veikuši ieguldījumus Rumānijas lauksaimniecībā, ir paziņots, ka tie turpmāk nevarēs PVN piemērot produktiem, ko pārdod starpniekiem. Toties lauksaimniekiem jāturpina šo pašu PVN iekļaut rēķinos par produktiem, kurus pārdod tiešajiem izmantotājiem (proti, maizes ražotājiem, citiem lauksaimniekiem u. c.). Iespējams, Rumānijas valdība ir paziņojusi Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorātam par šo projektu, kas paredz piešķirt PVA atvieglojumus darījumiem, kad produktus pārdod starpniekiem.

Vai Komisija ir piekritusi, ka lauksaimniecības produktus starpniekiem pārdod bez PVN? Ja atbilde ir apstiprinoša, tad kādu iemeslu dēļ? Vai Komisija nedomā, ka šāds mehānisms var mainīt lauksaimniecības produktu pārdošanas praksi Rumānijā? Vai Komisija neuzskata, ka gadījumā, kad lauksaimnieki tiek finansiāli mudināti pārdot savu produkciju konkrētiem pircējiem, pastāv risks izkropļot konkurenci iekšējā tirgū? Vai Komisija ir paredzējusi nodrošināt, ka visiem Rumānijas lauksaimnieciskajiem ražotājiem piemēro kopēju PVN režīmu?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Ņemot vērā situāciju, ka pastāv krāpšanās ar PVN attiecībā uz noteiktiem lauksaimniecības produktiem, Komisija sazinās ar Rumāniju, lai noteiktu visatbilstīgāko veidu, kā atrisināt šo problēmu.

Viens no iespējamiem risinājumiem, kā risināt tā saukto karuseļveida krāpšanu šajā nozarē, būtu apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošana. Saskaņā ar šo sistēmu, kas nav atbrīvojuma no nodokļiem shēma, piegādes joprojām apliek ar nodokļiem, taču par PVN nomaksu nodokļu pārvaldei atbildīgā persona vairs nav piegādātājs, bet gan saņēmējs nodokļu maksātājs.

Tas, ka nodoklis jāmaksā saņēmējam, nevis piegādātājam, ir vienīgā atšķirība no parastā režīma, saskaņā ar kuru PVN nodokli iekasē tas nodokļu maksātājs, kurš piegādā preces citam nodokļu maksātājam, un samaksā tos valstij, turpretim saņēmējs nodokļa maksātājs var atskaitīt šo summu no saviem izdevumiem, norādot to savā PVN deklarācijā.

Ne parastā, ne apgrieztās maksāšanas sistēma neparedz iespēju atskaitīt no izdevumiem PVN, ja saņēmējs ir tiešais izmantotājs, un tam būs jāmaksā šis nodoklis pilnā apmērā.

Tāpēc attiecībā uz nodokļu maksātājiem PVN arī turpmāk būs neitrāls, un konkurence netiks izkropļota. Tā kā saņēmējs var vienlaikus maksāt nodokli un norādīt šo pašu summu savā PVN atmaksas deklarācijā, pateicoties šim grozījumam, vairs nav vajadzības pēc efektīvas PVN nomaksas nodokļu pārvaldei. Tādējādi tas novērš krāpšanas darbības, kuru pamatā ir princips, ka piegādātājs nemaksā PVN, bet pircējs, kura rīcībā ir derīgs rēķins, pēc tam atskaita šo PVN no saviem izdevumiem.

Šīs sistēmas trūkums ir tas, ka tā varētu radīt citus krāpšanas riskus, jo visi PVN būtu jāiekasē pēdējā piegādes ķēdes posmā.

Tāpēc, pēc Komisijas domām, šādu sistēmu būtu vēlams attiecināt tikai uz tiem lauksaimniecības produktiem, kurus parasti pārdod starpniekiem — nodokļu maksātājiem — un kuri nav paredzēti piegādei tiešajiem patērētājiem.

Jebkurā gadījumā, tā kā šī sistēma būtu atkāpe no parastajiem PVN noteikumiem, kas izklāstīti PVN direktīvā, Padomei būtu Rumānijai jāpiešķir izņēmuma statuss, pamatojoties uz minēto direktīvu; Komisija joprojām izskata šo jautājumu.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Paldies, komisār! Neesmu pārliecināta, ka es saprotu visas detaļas, taču es, protams, varu vēlāk tās izpētīt sīkāk. Taču šī jaunā sistēma, kas, kā es saprotu, ir izveidota, lai novērstu krāpšanu, var radīt īpašas problēmas attiecībā ražotājiem no citām valstīm, kuri ir ieguldījuši līdzekļus Rumānijā un kuriem tāpēc ir PVN izdevumi citā valstī, ko nevar kompensēt ar PVN ieņēmumiem Rumānijā, jo viņiem nav PVN ienākumu. Vai Komisija ir apsvērusi, kā mēs varētu atrisināt šo problēmu saistībā ar tiem ražotājiem no citas ES valsts, kuriem ir uzņēmumi gan Rumānijā, gan citās ES valstīs, lai viņiem nebūtu liegta iespēja kompensēt samaksāto PVN ar PVN ieņēmumiem? Paldies!

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Es tikai gribētu pateikt, ka apgrieztās maksāšanas mehānisms nav jauns mehānisms, un tas tiek piemērots vairākās dalībvalstīs. Piemēram, dažās dalībvalstīs to piemēro arī emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā. Tā ir taisnība, ka apgrieztās maksāšanas sistēma faktiski nozīmē PVN iekasēšanu piegādes ķēdes beigās, nevis šā nodokļa iekasēšanu visā piegādes ķēdē.

Izskatot dalībvalstu lūgumus piemērot apgrieztās maksāšanas mehānismu, mēs, protams, rūpīgi apsveram visus aspektus, un vērā tiek ņemts arī iekšējā tirgus izkropļojuma jautājums. Tāpēc Komisijas priekšlikumi netiek pieņemti automātiski, bet veicot pētījumu, uz kura pamata mēs iesniedzam priekšlikumu Padomei.

Attiecībā uz Rumāniju mēs jau esam strādājuši vairāk nekā pusgadu — vai pat ilgāk —, lai rastu risinājumu, kā novērst krāpšanu saistībā ar PVN lauksaimniecības nozarē šajā valstī.

Gay Mitchell (PPE). – Esmu šeit kopš jautājumu laika sākuma, un to bija plānots sākt plkst. 19.30. Manā valstī, kam rīt būs jauna valdība, ir daudz cilvēku, kurus interesē jautājums, ko es uzdevu komisāram *Rehn*. Es jūs lūdzu ļaut uzdot manu jautājumu un ļaut komisāram uz to atbildēt — pat ja tas prasīs dažas papildu minūtes.

Priekšsēdētāja. – Deputāti jau ir pametuši sēžu zāli, jo es viņiem teicu, ka es nevaru uzdot viņu jautājumus vai nevaru piešķirt laiku papildjautājumiem. Šī bija sarežģīta pēcpusdiena. Tā ir izvērtusies par sarežģītu vakaru. Es esmu norādījusi tos jautājumus, kurus es gribu izskatīt līdz plkst. 20.45. Skatīsimies, ko mēs varēsim darīt, taču faktiski es daru visu iespējamo, lai rīkotos taisnīgi pret visiem iesaistītajiem un jo īpaši pret komisāriem, kuri gaida, lai piedalītos debatēs.

Jautājums Nr. 22, ko uzdeva **Georgios Papanikolaou** (H-000061/11)

Temats: Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) ģenerālsēkretāra paziņojums par euro zonas dalībvalstu parāda iespējamo pārstrukturēšanu un Komisijas nostāja šajā jautājumā

Pasaules ekonomikas forumā Davosā 2011. gada 28. janvārī ESAO ģenerālsēkretārs *Angel Gurría* uzsvēra, ka „ja nu kādai valstij varētu būt nepieciešama parāda pārstrukturēšana, tad tā būtu Grieķija”. Jāpiezīmē, ka šī ir pirmā publiskā nostāja, ko par euro zonas dalībvalsts parāda pārstrukturēšanu paudis tādas starptautiskās organizācijas direktors, kura cieši sadarbojas ar Savienību daudzos un dažādos politiskos, ekonomiskos un sociālos jautājumos.

Kāda ir Komisijas nostāja šajā konkrētajā jautājumā, jo īpaši saistībā ar ESAO ģenerālsēkretāra pausto nostāju.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, Komisija kopā ar ECB un SVF nesēn veica trešo Grieķijas Ekonomikas novērtējuma programmas pārskatu. Mūsu kopīgais vispārējais novērtējums ir divējāds, un es īsi to izklāstīšu.

Pirmkārt, pateicoties šai programmai, ir izdevies panākt progresu attiecībā uz tās mērķu īstenošanu, un, otrkārt, joprojām pastāv ievērojamas problēmas, kas ir jāatrisina, lai nodrošinātu fiskālo ilgtspēju, atjaunotu konkurētspēju un nodrošinātu dzīvotspējīgu banku nozari.

Lai gan dažās jomās ir bijusi kavēšanās, pašlaik tiek īstenotas fiskālās un citas reformas, kas nepieciešamas programmas vidējā termiņa mērķu īstenošanai. Taču joprojām jāizstrādā un jāīsteno būtiskas reformas, lai panāktu pārmaiņas tādā apmērā, kas ļautu nodrošināt fiskālo ilgtspēju un ekonomikas atveseļošanu.

Kā norādījis ministru prezidents *Papandreou*, svarīgos konsolidācijas centienus atbalstīs plaša privatizācijas programma. Valdība ir paudusi apņemšanos būtiski paplašināt savu privatizācijas programmu ar mērķi līdz 2015. gadam iegūt EUR 50 miljardu ieņēmumus no privatizācijas. Šī ir iespēja nākamajos piecos gados samazināt parāda attiecību par vairāk nekā 20 procentiem no IKP. Turklāt noteiktība privatizācijas programmas īstenošanā palielinās ekonomikas efektivitāti un atbalstīs lielākus ieguldījumus un eksportu.

Visu šo iemeslu dēļ ne tikai valdības apņēmība risināt problēmas saistībā ar privilēģijām un likumīgajām interesēm, bet arī tās pilnīga apņemšanās īstenot šo privatizācijas procesu būs patiešām izšķiroša šo vērienīgo mērķu sasniegšanā un tādējādi potenciāla izmantošanā, lai panāktu būtiskus uzlabojumus tirgus situācijā pret Grieķiju. Tāpēc Komisija aicina Grieķiju rast risinājumu tās privatizācijas programmā.

Tas attiecas uz ESAO ģenerālsēdētāja komentāru: šis, 2011. gads, ir izšķirošais gads Grieķijai attiecībā uz uzticības atjaunošanu tās ekonomikas politikai, un tas ir priekšnoteikums, lai tā nākamā gada laikā varētu atgūt savu piekļu tirgum.

Šajā saistībā iestādēm jāpasniedz vai pat jāpārsniedz fiskālais mērķis šim gadam, un skaidri jāformulē spēcīga vidēja termiņa budžeta stratēģija.

Turklāt Grieķijai turpmākajās nedēļās un mēnešos būtu jāpanāk izšķirošs izrāviena strukturālajās reformās. Apņemīgai programmas īstenošanai būtu jāstiprina gan iedzīvotāju, gan arī ieguldītāju uzticība un pārlicība.

Noslēgumā gribu pateikt: apvienojot šos politikas pasākumus — t.i., fiskālo mērķu izpildi un privatizācijas programmas īstenošanu — ar ES aizdevuma atmaksas termiņa pagarināšanas un procentu politikas pārskatīšanas pasākumiem, ņemot vērā parāda ilgtspēju, ir iespējams risināt bažas par parāda restrukturizāciju, un tās tiks risinātas.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kundze! Komisār, pagājušajā gadā mēs kopīgi parakstījām memorandu ar Grieķiju, iekļaujot tajā nosacījumu par piešķirtā aizdevuma atmaksāšanu trīs ar pusi gados. Šodien jūs savā paziņojumā personīgi ierosinājat to pagarināt līdz septiņiem gadiem, kas acīmredzami nozīmē to, ka ir pieļauta kļūda aprēķinos. Vienlaikus *Moody's* ir pazeminājusi Grieķijas kredītreitingu līdz tādām pašām līmenim kā Angolas kredītreitings; tas bija nepamatoti, un tas ir nepieņemami.

Galū galā, komisār, mēs visi gribam zināt, kas beigās būs vajadzīgs, lai Grieķija atkal nostātos uz kājām: vienkāršs parāda atmaksas pagarinājums? Procentu likmju samazinājums, ko jūs arī minējat? Atkārtotas sarunas par memoranda nosacījumiem? Euroobligācijas? Eiropas izaugsmes obligācijas? Viss iepriekš minētais? Vai varbūt kaut kas cits? Varbūt papildu stingras taupības pasākumi Grieķijā? Kas tas būs, komisār?

Olli Rehn, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kundze! Svarīgākā lieta un nepieciešamais priekšnoteikums ir atbilstīgi memorandam izpildīt fiskālās konsolidācijas mērķus un ar pilnu apņēmību īstenot strukturālās reformas.

Turklāt, kā jau es teicu savā iepriekšējā atbildē, ir svarīgi, lai Grieķija sāktu ļoti vērienīgu privatizācijas programmu, kas palīdzēs mazināt parādu slogu. Saistībā ar visaptverošo stratēģijas, par kuru Eiropas Savienība pieņēms lēmumu šā gada martā, ir arī ļoti svarīgi, lai dalībvalstis pievērstu uzmanību parāda ilgtspējai. Es varu tikai mudināt dalībvalstis pieņemt lēmumu pagarināt Grieķijai izsniegto aizdevumu atmaksas termiņu, kā arī pārskatīt šo aizdevumu cenu politiku.

Jim Higgins (PPE). – Šis ir pilnīgs farss, un šis ir jautājums par Reglamenta neievērošanu. Mums teica, ka jautājumu laiks ir paredzēts no plkst. 19.30 līdz 20.30. Jūs vai kāds cits nolēma, ka iepriekšējās debātes drīkst pārsniegt jautājumu laika sākumu. Tā ir viena no nedaudzajām iespējām uzdot jautājumus komisāram. Īrijā ir krīze; mani kolēģi *Gay Mitchell*, *Pat Cope Gallagher* un es esam iesnieguši jautājumus. Kurš to nolēma? Es gribu zināt to tagad — un šis ir likumīgs jautājums — kurš nolēma, ka divdesmit minūšu sesija, un no tās ir pagājušas tikai astoņas minūtes, būtu jāsamazina līdz astoņu vai deviņu minūšu sesijai. Kurš to nolēma, priekšsēdētājas kundze?

Priekšsēdētāja. – *Higgins* kungs, es patiešām gribēju izteikt paziņojumu, pirms ļāvu komisāram runāt par tematu, kas būs pēdējais jautājums, jo, ticiet man, es esmu tikpat dusmīga kā jūs. Man nepatīk sēde šeit šajos apstākļos, kad jāpievīl liels skaits deputātu un jāliek gaidīt daudziem Komisijas locekļiem. Cilvēki, pie kuriem jums vajadzētu vērsties, ir jūsu grupu priekšsēdētāji, un es vēlreiz skaļi un skaidri atkārtoju: tie ir grupu priekšsēdētāji, kas nosaka šādu darba kārtību un kas gandrīz katrā plenārsēdes nedēļā rada situāciju, kad mums nav pietiekami daudz laika, lai pienācīgi organizētu laiku jautājumu laikam Komisijai vai pat Padomei, kad tas paredzēts. Tā ir neapmierinoši; es esmu iepriekš izteikusi savu viedokli. Es vēlos lūgt katru deputātu un visus deputātus, kam tas rūp, sazināties ar savas grupas priekšsēdētājiem un izteikt viņiem savas domas, jo man ir jāievēro tāda darba kārtība, kāda tā bija, kad es sāku vadīt sanāksmi, un man tā nepatīk.

Gay Mitchell (PPE). – Bet kurš nolēma, ka komisāram *Šemeta* var būt trīs jautājumi un komisārs *Rehn* var atbildēt tikai uz vienu jautājumu? *Higgins* kunga jautājums bija otrais jautājums komisāram *Rehn* un mans jautājums bija trešais jautājums. Kāpēc vienam komisāram tika uzdoti vairāki jautājumi, bet citam — tikai viens jautājums? Es to nesaprotu.

Priekšsēdētāja. – Mēs esam uzdevuši divus jautājumus, un tagad es uzdošu *Šemeta* kungam jautājumu, kas patiesībā ir adresēts komisāram *De Gucht*. Tas ir tāpēc. Man ir jāievēro noteiktā kārtība, un es atvainojos par to. Es atvainojos jums trim, taču es jums gribētu ierosināt — tā kā komisārs *Rehn* ir ļoti atsaucīgs komisārs, tad, tiklīdz viņš atstās sēžu zāli, viņš būs gatavs runāt ar jums trim. Tas ir vienīgais risinājums, ko varu jums piedāvāt, un es zinu, ka tas nav apmierinoši.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Izlasot trīs jautājumus: *Higgins* kunga jautājumu Nr. 23, *Mitchell* kunga jautājumu Nr. 24 un *Gallagher* kunga jautājumu nr. 25, es varu tikai pieņemt, ka komisārs apvienotu šos trīs deputātu uzdotos jautājumus; tāpēc, vai mēs nevaram pārsniegt nākamo debašu laiku, vai arī jums ir tiesības uz to? Jo vienmēr cieš jautājumu laiks. Tādējādi, ja mēs varam pārsniegt paredzēto laiku, varbūt komisāri būs tik laipni, lai veltītu mums mazliet laiku pēc plkst. 21.00.

Priekšsēdētāja. – *Gallagher* kungs, es nevaru pārsniegt nākamās sesijas sākumu. Es jau esmu norādījusi *Posselt* kungam, ka es uzdošu viņa jautājumu, un *Ţicāu* kundzei, ka es uzdošu viņas jautājumu, un jūsu triju jautājumi patiešām būtu bijuši pēdējie jautājumi, ja mums būtu izdevies virzīties uz priekšu ātrāk, taču mums tas neizdevās. Šobrīd man ir grūti uzdot pat *Posselt* kunga jautājumu. Tā ir realitāte. Man patiešām ir žēl, kā es jau teicu, taču tāda ir situācija, kādā mēs pašlaik atrodamies. Jūs redzējāt, kas visu dienu notika ar darba kārtības ievērošanu, un tas nav apmierinoši. Tāpēc es gribētu, ja drīkstu, pāriet, kā es teicu, pie jautājuma, kurš uzdots komisāram *De Gucht* un uz kuru atbildēs *Šemeta* kungs, un man ar lielu nožēlu jāsaka, ka tas šovakar būs pēdējais jautājums.

Jautājums Nr. 31, ko uzdeva **Bernd Posselt** (H-000068/11)

Temats: Ārējā tirdzniecība un Austrumu partnerība

Kā Komisija vērtē tirdzniecības attīstību starp ES un Austrumu partnerības valstīm, un kāda nozīme šīs tirdzniecības attīstībā ir stratēģijai attiecībā uz Melnās jūras reģionu, respektīvi, Dienvidkaukāza reģiona valstīm?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Globālā finanšu un ekonomikas krīze ir negatīvi ietekmējusi divpusējo tirdzniecību starp ES un Austrumu partnervalstīm. Kopumā tirdzniecības apjoms starp ES un sešām Austrumu partnervalstīm no 2008. gada līdz 2010. gadam ir samazinājies par 20 %.

Jāatgādina, ka Austrumu partnerību sāka īstenot, kad finanšu krīze bija pilnā sparā. Tās sākšanas augstākā līmeņa sanāksme notika 2009. gada 7. maijā. Šajā agrīnajā posmā tika izveidotas darba struktūras un norisinājās pirmās daudzpusējo platformu sanāksmes. Austrumu partnerība vienkārši bija pārāk jauna, lai mīkstinātu finanšu un ekonomikas krīzes negatīvās sekas.

Attiecībā uz to, kā Melnās jūras reģiona sinerģija ietekmē tirdzniecību ar ES, ir jāaska, ka tā ir bijusiniecīga, jo Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīva ir reģionālās sadarbības struktūra, nevis tirdzniecības nolīgums.

Dienvidkaukāza valstīm — atsevišķi vai kopā — nav bijusi nekāda īpaša nozīme tirdzniecības attīstībā starp ES un Austrumu partnerības valstīm.

Turpinās gatavošanās turpmākajām sarunām par divpusēju, dziļu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu ar Gruziju un Armēniju, savukārt ar Azerbaidžānu tiek atjaunināti tirdzniecības un sadarbības nolīgumi.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paldies, Šemeta kungs, par jūsu ļoti precīzo atbildi. Es izteikšos ļoti īsi. Vai jūs domājat, ka pastāv iespējas palielināt tirdzniecību ar Dienvidkaukāza valstīm, cita starpā, samazinot saspīlējumu starp tām, un jo īpaši attiecībā uz ārējās enerģētikas politiku?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Kā es teicu savā atbildē, mēs strādājam pie jautājuma par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu, un mēs šīm valstīm iesniedzām galvenos ieteikumus attiecībā uz to, kas tām jā dara, lai sāktu sarunas par šādiem nolīgumiem.

Šādi nolīgumi, protams, būtu ievērojams progress, un, ja šīs valstis izpilda savu mājasdarbu — un vismaz dažas no tām nopietni cenšas to paveikt —, tad izredzes paplašināt tirdzniecību būs krietni lielākas.

Brian Crowley (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Es gaidīju, kamēr jūs pabeidzat jautājumus, pirms es iejaucos, jo es zinu, ka jums nebija laika, taču es, tāpat kā mani kolēģi, vēlos, lai protokolā tiktu ierakstīts, ka šī ir vēl viena deputātu galveno resursu samazināšana — jo īpaši tas attiecas uz Parlamenta ierindas deputātiem. Manuprāt, nav pareizi, ka jūs nonācāt situācijā, kurā jūs bijāt spiesta mūs pārtraukt, taču tāpat es arī nedomāju, ka tā ir visu grupu priekšsēdētāju vaina, jo dienas darba kārtības ievērošana ir sēdes priekšsēdētāja atbildība. Acīmredzami kāds sanāksmes priekšsēdētājs pirms jums ir ļāvis dienas kārtībai izslīdēt no kontroles, kas jūs ir nostādījis neērtā stāvoklī.

Varbūt mēs varētu vienoties, un jūs kopīgi ar Prezidiju un priekšsēdētāja vietnieku varētu vienoties, ka šī sadaļa — jautājumu laiks — ir svēta, un ka tā netiks mainīta. Ja debātes ir

jāpārtrauc un jāatsāk pēc jautājumu laika beigām, lai tā būtu. Es to nodošu savas grupas priekšsēdētājam, un es ceru, ka citi darīs to pašu, taču es vēlos lūgt arī jūs izvirzīt šo jautājumu Prezidijā.

Priekšsēdētāja. – Es pārrunāšu šo jautājumu ar grupu priekšsēdētājiem, jo diemžēl tieši šeit ir galvenā problēma: Priekšsēdētāju konferencē, kad viņi nosaka darba kārtību. Problēma ir tas, ka darba kārtībā pirms jautājumu laika ir iekļauts pārāk daudz materiāla. Jums ir taisnība. Ir jānovelk noteikta līnija, lai nodrošinātu, ka tiek cienīts šis laiks, kad deputāti var saukt pie atbildības Komisiju vai Padomi. Es jums piekrītu, un tā būs pirmā lieta, kam es rīt no rīta veltīšu laiku pie datora — es jums to apliecinu.

Silvia-Adriana Ţicāu (S&D). – (RO) Jūs pirms tam teicāt, ka mēs tiksim līdz jautājumam, kuru es iesniedzu komisāram *De Gucht*. Diemžēl izrādās, ka komisārs ir atstājis sēžu zāli, bet es esmu palikusi šeit, gaidīdama atbildi. Es uzskatu, ka vispār nav ievērota neviena procedūra, un es nesaprotu, kas ir noticis.

Priekšsēdētāja. – Ţicāu kundze, es gribēju uzdot jūsu jautājumu, bet es arī teicu, ka laika ierobežojuma dēļ mums bija jāpārtrauc jautājumu laiks bez piecpadsmit minūtēm deviņos, un tas notika, pirms mēs nonācām pie jūsu jautājuma. Tāda ir vienkāršā patiesība. Man žēl.

Kā es jau teicu, mani neapmierina stāvoklis, kādā mēs esam nostādīti, taču es šovakar nevaru darīt neko vairāk, kā vien censties izskatīt iespējami vairāk jautājumu. Es neļāvu uzdot papildjautājumus, cenšoties panākt vairāk attiecībā uz jūsu jautājumu, taču man diemžēl neizdevās nonākt līdz jūsu jautājumam.

Uz jautājumiem, kas laika trūkuma dēļ netika atbildēti, tiks iesniegtas rakstveida atbildes (skat. pielikumu).

Ar to jautājumu laiks ir slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.50 un atsāka plkst. 21.05)

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

18. Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir *B. Lange* ziņojums Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā (2010/2095(INI)) (A7-0022/2011).

Bernd Lange, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, dāmas un kungi, šajā ziņojumā ļoti skaidri pausta Eiropas Parlamenta nostāja. Es vēlos pateikties ēnu referentiem, kas piedalījās ziņojuma sagatavošanā, kā arī attiecīgo komiteju atzinuma sagatavotājiem.

Tajani kungs, kopā mums ir izdevies skaidri paust, ka pamatota iemesla dēļ vēlamies rūpniecības politiku tuvināt politiskās arēnas centram. Pirmkārt, rūpniecības politika palīdzēs Eiropā radīt kvalitatīvas, progresīvas darba vietas un, otrkārt, nodrošināt ieguldījumus Eiropā. Mūsu konkurenti visā pasaulē lietderīgi izmanto rūpniecības politiku, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Brazīlija un Indija. Treškārt, mums jāaskaras ar grūtiem uzdevumiem saistībā ar ilgtspēju gan attiecībā uz klimatu, gan uz mūsu

sabiedrības ekonomisko un sociālo pamatu. Ņemot vērā iepriekšminēto, svarīgi politiskās arēnas centrā izvirzīt rūpniecības politiku.

Taču, *Tajani* kungs, tas nozīmē, ka vēlamies, lai rūpniecības politika tiktu integrēta tā, ka Eiropas Savienībā tā kļūst par likumdošanas iniciatīvu galveno punktu. Mēs nevēlamies, ka vispirms tiek izstrādāta vides, tirdzniecības un konkurences politika, ko tikai pēc tam saskaņo ar Eiropas rūpniecības interesēm. Tieši pretēji, mums jānosaka citas politikas jomas, ņemot vērā ilgtspējīgas rūpniecības politikas stratēģiskās intereses.

Otrkārt, *Tajani* kungs, mums vajag labāk saskaņot rūpniecības politiku dažādās dalībvalstīs. Tādēļ vēlos jūs lūgt (to esam iekļāvuši arī ziņojumā) izmantot Lisabonas līguma 173. panta 2. punktu un efektīvāk saskaņot rūpniecības politiku dalībvalstīs, lai mums visiem patiesi būtu vienāda virzība.

Protams, mums jāpievērš uzmanība vairākām konkrētām jomām. Horizontālā līmenī mums īpaši jāpievēršas visas pievienotās vērtības ķēdes inovācijas politikai. Mums sekmīgi jāatbalsta visa ekonomikas ķēde, sākot ar fundamentālo pētniecību un beidzot ar produktu laišanu tirgū, kā arī jāpiedāvā tirgū labākie risinājumi mūsu sabiedrībai.

Turklāt mums vairāk uzmanības jāpievērš resursiem. Nepietiek tikai pateikt, ka tas ir svarīgi. Mums jāievieš praktiski tiesību akti, kas ievērojami paaugstinās mūsu resursu ražīgumu. Rūpniecībā 20 % izmaksu rada darbaspēks, bet 40 % — resursi. Tas ir sākumpunkts, lai rīkotos saistībā ar izejvielām. Mobilie tālruņi, ko visi izmantojam, satur retzemju elementus un metālus, ko reti pārstrādā. Mobilo tālruņu otrreizējās pārstrādes rādītājs ir tikai 1,5 %. Šis ir sākums jaunu darba vietu radīšanai un Eiropas rūpniecības konkurētspējas palielināšanai.

Šajā sakarā vēlos minēt vēl ko. Inovācija un resursu ražīgums neradīsies paši no sevis. Tie ir atkarīgi no iesaistītajiem darbiniekiem. Tādēļ saprātīgā rūpniecības politikā jāņem vērā arī darbinieku prasmes un iesaiste. Ja mēs spēsim to īstenot, esmu pārliecināts, ka radīsim progresīvas darba vietas Eiropas rūpniecībā.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos pateikties referentam *Lange* kungam par paveikto darbu. Es zinu, ka tādā sēžu zālē kā šī, kur ir tik daudz parlamentāro grupu, nav viegli panākt apvienojumu, kas ļautu debates par rūpniecības politiku pabeigt pozitīvi. Tādēļ vēlos jums pateikties par paveikto darbu, jo, ja mēs vēlamies sekmēt reālu ekonomiku kā politiskās rīcības prioritāti sociālās un tirgus ekonomikas labā, mums, Komisijai, Parlamentam un Padomei, jāsadarbojas.

Es piekrītu jūsu aicinājumam pēc lielākas dalībvalstu kohēzijas, taču Padome ir izrādījusi pozitīvu zīmi, ka atbalsta Komisijas nostāju. Turklāt valstīs, kur bija iespējams iesniegt rūpniecības politikas dokumentu, tika izrādīta zināma gatavība (kaut arī dažādās valstīs gatavības līmenis atšķiras) kopīgai rīcībai saskaņā ar rūpniecības politiku. Tā kā Savienība nevēlas uzspiest lēmumus atsevišķām dalībvalstīm, šis ir mēģinājums saskaņot to politikas.

Man šķiet, ka šis ir solis jūsu pieprasītajā virzienā, taču tas arī apstiprina, ka, lai risinātu tūlītējus jautājumus par krīzes pārvarēšanu, Eiropai nepieciešama sava rūpniecība. Nav iespējams domāt par pašreizējo grūtību (situācijas, ko pasliktina Vidusjūras reģionā valdošā krīze) pārvarēšanu bez pārliecinošas rīcības, kas sekmētu rūpniecības un uzņēmējdarbības politiku, jo tikai tās var ļaut mums attīstīt un radīt jaunas darba vietas.

Jūsu sagatavotajā ziņojumā, *Lange* kungs, pareizi akcentētas ekonomikas, vides un sociālās problēmas, ar ko saskaramies, īsāk sakot, rūpniecības politikas ilgtspēja. Tas nostāda ilgtspēju vienā līmenī ar konkurētspēju, jo šīs dimensijas ir cieši saistītas. Es tiešām esmu pārliecināts, ka mūsdienu pasaulē šie aspekti nevar pastāvēt viens bez otra.

Lai to panāktu, mums jābūt mūsdienīgai, konkurētspējīgai rūpniecībai, kurā tiek pilnīgi pārtraukta rūpniecības politikas izstrādes vecās metodes izmantošana. Ko nozīmē mūsdienīga rūpniecība? Tas nozīmē, ka rūpniecība ir efektīva resursu izmantojuma, enerģijas patēriņa un siltumnīcefekta gāzu izmešu ziņā, kas liecina par ekonomiku, kura tiecas kļūt par videi nekaitīgu ekonomiku, izmantojot videi nekaitīgāku ekonomiku. Šādai rūpniecībai jābūt arī atbildīgai, tai jārisina grūtības, risinot pastāvīgu un sekmīgu dialogu ar sociālajiem partneriem.

Es uzskatu, ka jāraida nopietns signāls, ka 2010. gada rūpniecības modeli nevar balstīt uz valsts atbalstu un ka, lai saglabātu konkurētspēju globalizācijas laikmetā, Eiropas rūpniecība nevar atļauties nepievērst uzmanību inovācijai un pētniecībai. Tādēļ, pirms izdot rūpniecības politikas dokumentu, Komisija iepazīstināja ar dokumentu par inovācijas politiku, kas, manuprāt, ir absolūti nepieciešams, lai izstrādātu īstu rūpniecības politiku, un kas palīdz noteikt virzienus, kam sekot izejvielu pētniecības un inovācijas jomā.

Tā nav nejaušība, ka viena no inovācijas partnerībām, ko Komisija pieminēja, ir tieši izejvielu jomā attiecībā uz to otrreizējās pārstrādes un aizstāšanas veidu izpēti. Tādējādi top skaidrs (ne tādēļ, ka nākamajās debatēs runāsim par retzemju elementiem), ka inovācija, izejvielas un rūpniecības politika ir vienotas stratēģijas daļa un, manuprāt, arī Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšana ir daļa šīs pašas stratēģijas. Ieviešot praksē šos politiskos un tiesību aktus, Komisija pauž, ka vēlas īstenot politisku rīcību rūpniecības un uzņēmējdarbības labā.

Attiecībā uz pārvaldību un rūpniecības politiku, kā iepriekš teicu, manuprāt, process jau tiek īstenots gan Komisijā, gan dalībvalstīs. Kā jūs zināt, uzņemoties pilnvaras, Komisijā priekšsēdētājs *Barroso* kungs aicināja mani vadīt komisāru grupu darbā pie rūpniecības politikas.

Līdz šim esmu sasaucis divas grupas sanāksmes: vienu pirms paziņojuma pieņemšanas, lai pārrunātu politiskās prioritātes, bet otru, lai pārrunātu paziņojuma praktisku īstenošanu, īpaši attiecībā uz konkurētspējas pārbaudi un standartizācijas stratēģiju. Es komisāru grupu uzskatu par īpašu rīku, kas paredzēts, lai sniegtu politiskus norādījumus un nodrošinātu, ka iniciatīvas ir konsekventas attiecībā uz rūpniecības politiku.

Attiecībā uz dalībvalstīm uzskatu, ka reakcija ir bijusi pozitīva. Kā jau teicu, 2010. gada 10. decembrī Ungārijas prezidentūras laikā, mēs pirmo reizi sākām sadarboties saistībā ar mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi kredītiem, kam sekos citi līdzīgi pasākumi, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm. Mēs turpināsim jums sniegt nepieciešamās ziņas par sadarbību starp Parlamentu un Komisiju.

Pirms beidzu savu uzstāšanos, priekšsēdētājas kundze, lūdzu, atļaujiet bilst to, cik svarīgi ir atbalstīt uzņēmējdarbību sievietes vidū. Tā nav nejaušība, ka šodien ir 8. marts, un es vienmēr esmu teicis, ka mums vajag vairāk uzņēmēju sievietes, taču tad, kad viņas ir nolēmušas pievērsties uzņēmējdarbībai, mums vismaz jāspēj dot viņām labu padomu.

To mēs esam nolēmuši darīt, Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatā iekļaujot *ad hoc* rīcību. Mūsu ieviestais Sievietes uzņēmējdarbības vēstnieču tīkls turpinās darboties, taču mēs vēlamies panākt ko vairāk par informēšanu. Mēs vēlamies, lai sievietes uzņēmējas varētu saņemt labu padomu no ekspertiem, un šajā nolūkā drīzumā gatavojamies uzsākt

apspriešanu, lai atbalstītu konkrētas iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt padomdevējus tām jaunajām uzņēmējām, kuras tādus vēlētos.

Šie cilvēki var viņām sniegt konkrētu padomu par uzņēmējdarbības uzsākšanu un vadību. Mēs vēlamies ieviest šo iniciatīvu vismaz 10 dalībvalstīs un tad izplatīt to pārējās 27 dalībvalstīs.

Priekšsēdētāja. – Komisār, paldies par nelielu ieskatu tēmā „sievietes uzņēmējdarbībā“. Pieļauju, ka tā nav gluži nejaušība, ņemot vērā, ka šodien ir 8. marts, Starptautiskā Sieviešu diena, taču jebkurā gadījumā jūsu iniciatīvas šajā sakarā tiek vērtētas atzinīgi.

Francesco De Angelis, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, rūpniecības politika ir galvenais izaugsmes un nodarbinātības elements mūsu reģionos un valstīs. Tādēļ smagas ekonomikas krīzes laikā mēs atzinīgi vērtējam Komisijas iniciatīvu nodrošināt Eiropai kopēju vidēja termiņa un ilgtermiņa pieeju, un mēs pilnīgi atbalstām *Lange* kunga izcilo ziņojumu vismaz trīs iemeslu dēļ.

Pirmkārt, tādēļ, ka ziņojuma pieeja rūpniecības attīstībai nesadala rūpniecības un uzņēmējdarbības intereses tirgus sektoros, bet apvieno tās saskaņā ar kopīgiem mērķiem. Otrkārt, ziņojumā izcelta reģionālo struktūru nozīme, izmantojot efektīvāku atbalstu kopām, inovāciju tīkliem, zināšanu nodošanu, pētniecību, prasmju uzlabošanu un infrastruktūras attīstību.

Treškārt, un ar to es beidzu, ziņojumā izcelta tādu mazo un vidējo uzņēmumu nozīme un darbība, kas vēršas pie Eiropas, lai pārvarētu krīzi, kura var nopietni apdraudēt to nākotni.

Gianluca Susta, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, ekonomikas un finanšu krīze ir likusi daudziem cilvēkiem no jauna atklāt rūpniecības būtisko nozīmi. Par spīti jūsu centieniem, priekšsēdētāja vietnieka kungs, Komisija ne vienmēr to ir apzinājusies.

Daudzi akti, no kuriem stratēģijas „Eiropa 2020“ dokumenti vai noteikti brīvās tirdzniecības nolīgumi, kas nesen apstiprināti vai tiek apspriesti, nebūs pēdējie, aizvien tiek nepamatoti ierobežoti saistībā ar pakalpojumu ekonomiku un pakalpojumu nostiprināšanu un attīstību, it īpaši finanšu, banku un apdrošināšanas nozarē. Turpretim reālā ekonomika, kā jau teicāt, raīda pretējus signālus. Ražošanas un eksporta apjoms pieaug, un vērojamas pārvietošanas tendences izmaiņas.

Mums jāatbalsta šie signāli, jo neviena liela pasaules ekonomika nevar izvairīties no rūpniecības būtiskās nozīmes. Tādēļ mums ir jāpildveido iekšējais tirgus un jāpaātrina tādu spēcīgu iniciatīvu īstenošana, kas atbalsta inovācijas un pētniecību, tehnoloģiju nodošanu, produktu izsekojamību, intelektuālā īpašuma aizsardzību un Eiropas ražošanas veicināšanu, nemaz nerunājot par efektīviem noteikumiem, kas vēršas pret dempingu un atbalsta patiesu savstarpīgumu divpusējās sarunās. Šis ziņojums ir solis šajā virzienā, un esmu ļoti pateicīgs *Lange* kungam un visiem, kas pie tā strādāja.

Françoise Grossetête, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vai, ņemot vērā Eiropas Savienības deindustrializāciju, pastāv patiesa mērķtiecība? Mēs zinām, ka ekonomikas nevar zelt bez smagās rūpniecības un ka rūpniecība nevar pastāvēt bez rūpniecām.

Mēs esam sapulcējušies šajā Parlamentā, lai aizstāvētu Eiropas rūpniecības nozares darba vietas. Rūpniecības nākotne nav iedomājama bez ticības zinātnes un tehnikas progresam. Tādēļ laikā, kad Eiropai būtu jā sāk apjomīgs darbs, lai noteiktu 2050. gada raķetes *Ariane* un lidmašīnas *Airbus*, Komisijai jā saprot, ka krīzes dēļ ieviestie noteikumi vairs neatbilst šodienas ekonomikai.

Jautājumi par brīvo tirdzniecību un brīvu un netraucētu konkurenci ir kļuvuši par dogmām. Mēs nevaram būt vienīgā ekonomiskā zona pasaulē, kas vienpusēji piemēro brīvās tirdzniecības principus, nezinot, ko dara mūsu galvenie konkurenti.

Tādēļ es, komisār, paužu nožēlu par to, ka pastāv zināmas bažas attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas Savienības pretdepinga arsenāla nostiprināšanu un vispārēja savstarpīguma principa piemērošanu tirdzniecībā ar trešajām valstīm. Sliktākā situācija rodas, ja Eiropas tirgus ir pārāk atvērts, ņemot vērā konkurentu pārlietu noslēgtos tirgus.

Turklāt saistībā ar cīņu pret klimata pārmaiņām es, komisār, vēlētos, lai mēs papildus siltumnīcefekta gāzu izmešu kvotu tirdzniecībai īstenotu tādu rīku kā oglekļa iekļaušanas mehānismu uz mūsu robežām. Tādējādi mēs varētu atjaunot līdzsvaru un padarīt mūsu uzņēmumiem pārvietošanu uz trešajām valstīm mazāk vilinošu.

Mums būtu jā uzlabo MVU pieejamā palīdzība un jā mazina to izmaksas; jā nostiprina Eiropas patenti un jā cīnās ar izcelsmes marķējuma "made in" viltošanu. Turklāt, ja Eiropai nebūs pieejamas izejvielas, mēs nevarēsim runāt par inovatīvu rūpniecības politiku.

Mūsu bažas ir saistītas ar izglītību, apmācību un pētniecību, kā arī inovāciju un zinātnes kultūru, kam atkal jā būt goda vietā Eiropas Savienībā.

(Aplausi)

Patrizia Toia, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es pievienojos kolēģiem, kuri ir runājuši, lai atzīmētu, ka mēs beidzot atkal spriežam par kopīgu rūpniecības politiku, un es ceru, ka drīz sekos rīcība un konkrēti lēmumi. Es pateicos par kolēģa B. Lange izcili paveikto darbu, kas ir šis ziņojums, un priekšsēdētāja vietnieka A. Tajani paziņojumu.

Šis lēmums nozīmē dažas svarīgas lietas, pirmkārt, kā jau minēts, Eiropas ekonomikas atveseļošana un atlabšana un nodarbinātības elastība daļēji un, iespējams, jo īpaši ir atkarīga no visas ražošanas sektora, gan tā progresīvāko, gan tradicionālāko daļu, atlabšanas un sniegtā atbalsta. Tas tādēļ, ka aizvien ir iespējams paplašināt ražošanu, kas nesen vēl nebija tik acīmredzami.

Otrkārt, Eiropas rūpniecības atlabšana nozīmē arī, ka mūsu konkurētspēja ir iespējama ne tikai finanšu vai terciārajā sektorā, bet arī šajā ziņā, un nav par velti pieņemt izaicinājumu padarīt Eiropu konkurētspējīgu rūpniecības nozarē salīdzinājumā ar pārējo pasauli.

Treškārt, kā jau tika minēts, jaunajā rūpniecības politikā vairāk uzmanības pievērsts faktoriem, nevis sektoriem: tās centrā ir faktori un instrumenti, kas var reāli veicināt jaunu uzņēmumu rašanos un jaunu elastības un modernizācijas kapacitāti.

Manuprāt, svarīgi ir vēlreiz izcelt jaunus faktorus, kas mums jā sekmē: aizdevumi — saistībā ar aizdevumiem mēs papildus komisāra paziņotajām iniciatīvām lūdzam jaunas iniciatīvas — izejvielas, enerģijas cenas, inovācija, pētniecība, vajadzība palielināt pētniecības rezultātu un inovāciju tehnoloģiju nodošanas kapacitāti Eiropas uzņēmumos, jaunus produktus un jaunus ražošanas organizēšanas veidos.

Mums pienācīgi jāizmanto Eiropas unikālā rūpnieciskā ražošana, it īpaši noteiktās valstīs, tas ir, mazos un vidējos uzņēmumus, uzņēmumu un to produktu kvalitāte, kā arī Eiropas rūpniecības unikālais raksturs. Es uzskatu, ka mums no jauna daudzās valstīs jāatklāj šīs ražošanas tradīcijas un saknes, lai varētu tās modernizēt un mainīt.

Visbeidzot, jautājums par atrašanās vietu, kas ir ļoti būtisks. Eiropas politika būs sekmīga, ja tiks atrasts reģions, kas spēs to īstenot. Tādēļ mēs izsakām pateicību *Lange* kungam un ceram uz izcilu sadarbību ar Komisiju, lai pavisam drīz panāktu konkrētus rezultātus.

Jorgo Chatzimarkakis, *ALDE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, liels paldies par jūsu lielo ieinteresētību Eiropas rūpniecības politikā. Es vēroju *Lange* kungu un domāju, ka ap pašiniciatīvas ziņojumu virmojis liels satraukums. Apspriešanai iesniegti pavisam 500 grozījumi un 50 kompromisa priekšlikumi ar mērķi atkal padarīt Eiropas rūpniecību par vadošo pasaulē. To iespējams panākt tikai ar integrētu un ilgtspējīgu politiku. Mums jānodrošina, ka stratēģijas prioritāte ir pētniecība un inovācijas. Tādēļ mums jāievieš tiesiskais regulējums, kas vienlaikus atbalstīs inovācijas un ilgtspēju. Lielākā problēma, kas minēta jūsu ziņojumā, bija pareizā līdzsvara rašana starp vides aizsardzības mērķiem un ekonomikas konkurētspēju, vienlaikus izvairoties no protekcionisma. Es raugos uz *Grossetête* kundzi, jo francūži vienmēr vēlas ieviest mazliet protekcionisma. Tajā pašā laikā mums jāatbalsta mazie un vidējie uzņēmumi, jāsekmē Eiropas patenti un jānovērš zināšanu zādība, it īpaši attiecībā uz Ķīnu. Turklāt mēs vēlamies, lai Eiropas rūpniecībai birokrātijas dēļ uzspiestu mazāk noteikumu. Tas nozīmē, ka jāpievērš uzmanība birokrātijas samazināšanai. *Lange* kungs, jums ir izdevies šo jautājumu diezgan labi apskatīt ziņojumā, tādēļ vēlos pateikties par jūsu cītīgo darbu.

Tomēr šis ziņojums var atainot tikai pirmo soli. Rūpniecības politikas koncepts, kuru cilvēkiem daudzās dalībvalstīs ir grūti apspriest un par ko jo sevišķi vācieši nekad nav vēlējušies runāt, mums jāsaista ar konkurētspējas paktu, ar ko dažu nākamo nedēļu laikā tiks iepazīstināti valstu vai valdību vadītājus, lai aizsargātu euro zonu. Ja mēs to neizdarīsim, tad mums būs problēma. Mums jāsaprot tādas jomas kā kohēzija, rūpniecība, tirdzniecība, pētniecība un inovācijas, kā arī sociālie jautājumi, klimats un vide.

Pašreizējais piemērs par E10 degvielas maisījumu Vācijā parāda, ka tas nenotiek. Tā ir tikai bioetanolu pievienošana benzīnam. ES ir ieviesusi svarīgu stratēģiju, izvirzījusi sev 20-20-20 mērķus, un mēs esam pateikuši dalībvalstīm, ka tie ir jāīsteno. Dalībvalstis, it īpaši Vācija, piedalījās lēmuma pieņemšanā un atbalstīja visu, kas tika nolemts. Taču, tiklīdz tas valstīs bija jāievieš, tās pēkšņi samazināja nodokļu atvieglojumus un patērētāji pārtrauca sadarboties.

Ja nepārlicināsim patērētājus, kā tas bija Vācijas gadījumā ar E10 maisījumu, mēs nevarēsim īstenot klimata politiku kopā ar rūpniecības politiku. Patērētājiem jābūt mūsu pusē. Tā ir galvenā ideja. Tādēļ vēlū rūpniecības politikas projektam sekmes.

Reinhard Bütikofer, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, daudzie deputāti, kas aizrautīgi piedalījušies diskusijā, ir mazliet pārspīlējuši *Lange* kunga ziņojuma nozīmi. Ziņojumā skarti gandrīz visi jautājumi un dažviet informācija ir pretrunīga.

Tomēr uzskatu, ka ziņojums pauž ievērojamu progresu. Pagātnē bieži vien par rūpniecības politikas atbalstu runāja tikai francūži vai kreisā spārna deputāti, kas atbalstīja spēcīgu valsts kontroli. Pārējiem tas bija aizliegtais temats. Tagad mēs esam jaunā situācijā, kad panākta būtiska vienprātība par to, ka Eiropā jābūt rūpniecības politikai un ka tai jābūt

vienotai politikai Eiropas līmenī. Es domāju, ka tas ir nozīmīgs pavērsiena punkts, un esmu pateicīgs *Tajani* kungam par to, ka tas tik skaidri akcentēts.

Mēs nevaram turpināt, kā līdz šim, un *Grossetête* kundzei ir pilnīga taisnība. Mēs nevaram uztvert rūpniecības politiku kā kaut ko, kas gandrīz nejauši izriet no mūsu brīvās tirdzniecības politikas. Mums jāatgriež pareizā lietu kārtība, taču to nedrīkst darīt, pamatojoties uz ilūziju par valsts kontroli un ideju, ka valstij jāuzņemas regulējoša loma un tieši jāiejaucas uzņēmējdarbībā. Valstij jāizveido saprātīgs satvars, kas sekmē inovācijas, it īpaši vides jomā, un kas ļauj panākt progresu šajās jomās, izmantojot konkurenci. Tomēr mēs nevēlamies spēcīgu valsts kontroli vai protekcionismu.

Nākotnē mēs spēsim nodrošināt spēcīgu Eiropas rūpniecības pozīciju tikai tad, ja centrālā līmenī nopietni uztversim vides jomas inovāciju uzdevumu. Tādēļ nobeigumā vēlos teikt, ka esmu ļoti pateicīgs, *Tajani* kungs, par to, ka izskaidrojāt, ka ilgtspēja un konkurētspēja nav pretmeti, bet ir jānostāda vienādā stāvoklī un jāsaskaņo.

Evžen Tošenovský, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētājas kundze, pašlaik Eiropai debātes par rūpniecību ir ļoti nozīmīgas. Eiropas uzņēmumu konkurētspēja ir atkarīga no Eiropas turpmākas ekonomiskās stabilitātes. Mēs visi, protams, apzināmies šos argumentus, taču pastāvīgi cenšamies saistības, kas izpaužas kā galējas prasības attiecībā uz vides aizsardzību vai obligātas nodokļu saistības finanšu stabilitātes nodrošināšanai. Protams, ir svarīgi stingri izvērtēt rūpnieciskās produkcijas ietekmi uz vidi, taču nevajag netieši apgrūtināt rūpniecību ar noteikumiem, kas ir gandrīz pārspīlēti. Tas var izraisīt situāciju, ka globalizētā pasaulē Eiropas rūpniecisko ražošanu vairāk nekā kaut kur citur nomāc politiski lēmumi.

Manuprāt, vissvarīgākajam punktam ziņojumā jābūt uzsvaram uz zinātnes, pētniecības un inovāciju atbalsta nozīmi. Eiropa sen ir pārstājusi būt vadošajā pozīcijā inovāciju jomā. Ir ļoti būtiski atbalstīt inovatīvus projektus. Es piekřītu, ka vajag atkārtoti izstrādāt finanšu atbalsta procedūras inovatīviem projektiem. Mūsu mērķim jābūt administrācijas vienkāršošanai un tajā pašā laikā vispārējās pieejas maiņai. Ir svarīgi ņemt vērā pētniecības komercializāciju un Eiropas fondu finansēšanu.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze, ir pienācis laiks aizsargāt Eiropas Savienības rūpniecību visās dalībvalstīs. Tādēļ jāmaina līdzšinējās nostājas, saskaņā ar kurām Eiropas Komisija nemaz nedomāja par to, lai panāktu līdzsvaru starp vajadzību aizstāvēt plaukstošu rūpniecību, it īpaši ražošanas nozares, un starptautisko tirdzniecību.

Rūpnieciskā ražošana ir būtiska ilgtspējīgai izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā, kas rada vajadzību pēc citas ES un ārējās tirdzniecības politikas, kura aizstāv mūsu rūpniecību, tostarp garantē darba vietas valstīs un reģionos, kur bezdarba līmenis jau ir ļoti augsts. Šajā nolūkā svarīgi ir visu uzmanību pievērst maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un pētniecībai un izstrādei, ievērot reģionālo attīstību, kā arī katras valsts un rūpniecības sektora īpašās iezīmes, un uzlabot darbinieku kvalifikāciju un apmācību.

Tomēr ziņojumā, par ko noris debātes, ir daudz pretrunīgu nostāju. Kaut arī, no vienas puses, tas propagandē rūpniecības un MVU aizstāvību, no otras puses, tajā iekļauti priekšlikumi liberalizēt starptautisko tirdzniecību, aicinājumi pēc brīvas konkurences, iekšējā tirgus nostiprināšanas un valsts un privātā sektora partnerībām. Tomēr šādi priekšlikumi pienācīgi neaizsargā mūsu rūpniecību, kā to jau pierādījusi realitāte Eiropā.

Tādēļ esam apspriešanai iesnieguši priekšlikumus, lai novērstu viskaitīgākos aspektus; mēs ceram, ka rīt tie tiks pieņemti.

Mēs atbalstām rūpniecību, kas efektīvi izmanto no oglekļa mazāk atkarīgus resursus, augstu vērtē darba vietas, kur ievēro tiesības un garantē vienādas tiesības sievietēm attiecībā uz pieejamību darba vietām, paaugstinājumiem, algām, kā arī dalību vadībā un pārvaldes iestādēs.

Lai to visu nodrošinātu, būtisks ir ES satvars, un šajā ziņā Eiropas Komisijai ir svarīga nozīme attiecībā uz rūpniecības politiku, ārējo tirdzniecību, finanšu politiku, pētniecību, zinātņi un inovācijām, kas atbalsta MVU, kā arī attiecībā uz darbinieku apmācību un pārkvalificēšanu un strādājošo cieņas ievērošanu.

Niki Tzavela, *EFD grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, arī es vēlos apsveikt *Lange* kungu saistībā ar detalizēto ziņojumu par rūpniecības politiku. Komisār, ekonomikas krīze ir parādījusi, ka valstis ar rūpniecības pamatu ne tikai izdzīvo, bet arī zēļ. Piemēram, Vācija, Ķīna vai Spānija. Spānija iztur ekonomikas krīzi, jo tai ir rūpniecības pamats.

Manai valstij, Grieķijai, bija rūpniecības pamats, komisār, bet mums dažādu iemeslu dēļ ir izdevies to iznīcināt. Es vēlos pievērst uzmanību ļoti aktuālai problēmai, ar ko šonedēļ saskaras Grieķijas rūpniecība. *Trichet* kungs ir paziņojis, ka nākamā mēneša laikā, iespējams, tiks paaugstināta Eiropas Centrālās bankas bāzes likme. Tas radīja "lēcienu" trīs mēnešu *EURIBOR* starpbanku likmē, kam piesaistīti tūkstošiem uzņēmumu aizdevumu Grieķijā. Vienā dienā tika reģistrēts lielākais *EURIBOR* pieaugums kopš 2008. gada septembra, kas Grieķijas uzņēmumiem, kuri jau cieš recesijas dēļ, radīja ievērojamas problēmas.

Tomēr tajā pašā dienā Starptautiskā Valūtas fonda Eiropas nodaļas direktors paziņoja, ka Eiropas Savienības monetārā politika izturēs un tā nav jāpadara stingrāka. Mēs nesakām, ka *Trichet* kungam nav jāpaaugstina procentu likmes. Tomēr varētu veikt vienmērīgu pāreju, lai izvairītos no pieredzētajiem "lēciem" aizdevumos. Vai jūs varētu iejaukties, komisār?

Béla Kovács (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, ar prieku atzīmēju, ka ziņojumā par rūpniecības politiku vairākkārt minēta mazo un vidējo uzņēmumu būtiskā nozīme attiecībā uz Eiropas rūpniecību, Eiropas darbiniekiem un mūsu visu tagadni un nākotni. Kopš šī brīža par visu dokumentu un jautājumu prioritāti jāklūst MVU darbības atvieglošanai. Šie mazie uzņēmumi rada visvairāk darba vietu, tiem ir lielākā kapacitāte radīt sevi no jauna un nozīmīgākā loma inovācijā un Eiropas ekonomikas turpmākas atpalikšanas novēršanā. Svarīgi, ka šie uzņēmumi maksā lielāko daļu nodokļu mūsu budžetos, tas nozīmē, ka tie galvenokārt uztur birokrātiskas pārvaldes. Turpretī birokrātija un bankokrātija ir radījušas tiesiski institucionālu un ekonomisku vidi, kas tiecas padarīt MVU darbību neiespējamu. Šo tuvredzīgo praksi, kas sekmē starptautisku uzņēmumu dzīšanos pēc peļņas, nevar ilgāk turpināt.

Ziņojumā pareizi minēts, ka jānovērš spekulācijas finanšu tirgos, taču šobrīd mums jādara vairāk par to. Bankām, kas ar savu kredītu politiku neatvieglo MVU līdzekļu ieguvu, jāuzliek tūlītēji sodi. Ziņojumā arī īsi pieminēts, ka jaunajās dalībvalstīs sabrūk rūpniecība un ka ES jāatrod veidi, kā apturēt lielo uzņēmumu negodīgās prakses. Mums atklāti jāpaziņo, ka pagājušo gadu laikā veco dalībvalstu starptautiskie uzņēmumi ar ES birokrātijas palīdzību pārņēma un izpostīja lielāko daļu ražošanas nozaru jaunajās dalībvalstīs, bet pēc tam izputināja tur darbošos uzņēmumus un pārņēma to tirgus. Tādēļ bez darba un nākotnes izredzēm ir miljoniem cilvēku, austrumos tiek viegli gūta peļņa, bet rietumos — lieli

nodokļu ieņēmumi. Turklāt ar birokrātijas palīdzību daudz Eiropā uzkrātās tehnoloģijas diemžēl ir nodots Kīnai.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es arī vēlētos sākt ar pateicību *Lange* kungam par viņa pūlēm, apkopojot tik daudzus dažādus viedokļus un redzējumus — tā ir situācija, kas ir gluži parasta Parlamentā. Es vēlētos pateikties arī ēnu referentiem no dažādām politiskajām grupām.

Būtībā šis ziņojums ir mēģinājums atbildēt uz jautājumu, kurš tiek aplūkots jau ilgu laiku, proti — vai Eiropas rūpniecībai ir nākotne globālajā pasaulē?

Es domāju, ka atbilde ir „jā”. „Jā”, jo Eiropas Savienības valstis pierāda, ka tā tas ir. „Jā”, jo ir arī konkrētas Eiropas rūpniecības nozares, kuras parāda, ka to spēj nodrošināt.

Tam visam ir saikne ar virkni aspektu — vairāki no tiem ir saistīti ar darba tirgu, jo mums ir nepieciešams elastīgs, nevis „nekustīgs” darba tirgus; citi faktori ir saistīti ar produktivitāti, finanšu politiku un nodokļu atvieglojumiem. Taču ļaujiet man uzsvērt trīs aspektus, kuri šobrīd ir cieši saistīti ar pašu Eiropas Savienību.

Pirmkārt, inovāciju un uzņēmējdarbības kultūra. Tie ir divi galvenie jautājumi. Uzņēmumi un inovācijas ir pamatelementi, runājot par jebkuras Eiropas rūpniecības nozares nākotni. Īpaša uzmanība būtu jāvelta jauniem uzņēmējiem.

Otrkārt, iekšējā tirgus stiprināšana un pārliecināšanās par tā konkurētspēju un to, ka tajā pastāv brīva konkurence. Tāpēc subsīdijas, kuras joprojām tiek piešķirtas transportam, enerģētikai un valsts uzņēmējdarbībai, būtu jāsamazina, lai nodrošinātu brīvu konkurenci Eiropas iekšējā tirgū.

Treškārt, ievērojot konkurences noteikumus starptautiskajā sistēmā — kad tas attiecas uz vides politiku un produktu apgādi, ir ļoti svarīgi konkurēt, pamatojoties uz vienādiem noteikumiem.

Mēs nevēlamies protekcionismu Eiropas Savienībā, un mēs nevēlamies protekcionismu, kad mūsu rūpniecība konkurē ar trešām valstīm un trešiem reģioniem.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, vairāki no mums, kas piedalās šajās debatēs, ir sākuši savas runas ar frāzi „beidzot” Varbūt, ka tas kaut ko liecina par rūpniecības politikas statusu sociālajās debatēs un politikā visai ilgā laika periodā. Tomēr šobrīd rūpniecības politikas jautājums atkal ir aktualizējies — es domāju, kas tas ir skaidrs arī no šī ziņojuma. Pakalpojumu nozare joprojām būs svarīga, taču kļūst skaidrs arī tas, ka tās attīstība lielā mērā ir atkarīga no tā, ka mums ir spēcīga rūpnieciskā ražošana un spēcīga rūpniecības nozare. Šīs divas lietas ir nedalāmi saistītas.

Tāpēc rūpniecības politika ir pamatā vienam no nozīmīgākajiem politiskajiem jautājumiem — darbs visiem, pilnīga nodarbinātība. Tomēr, ja mūsdienu rūpniecības politika aprobežotos ar to, pēdējo 25 gadu laikā nekas nebūtu norisinājies. Mūsdienu rūpniecības politika nozīmē daudz vairāk kā tikai to. Šodien tai ir arī nozīme būtiskajā pārejā, kas ietver radikālu pārbīdi uz vides un klimata ilgtspēju — nevis radot šķēršļus, bet gan sekmējot šo pāreju. Tas patlaban ir rūpniecības konkurētspējas elements — tas ir skaidrs, redzot investīcijas, kuras tiek īstenotas vairākās mūsu konkurentvalstīs.

Piekļuve izejmateriāliem ir daļa no tā — tāpēc tā ir prasība rūpniecībai, tomēr tajā pašā laikā arī daļa no pārejas. Tas attiecas uz visu, sākot no energoefektivitātes, līdz pat resursu pārvaldībai un otrreizējai pārstrādei, piemēram, veidā, ko mēs dēvējam par pilsētvides

izraksteņu ieguvi. Vēl viena nozīmīga problēma mūsdienīgai un ilgtspējīgai rūpniecībai ir periodiskas apmācības programmas. Mēs nekonkurēsim un mums nav jākonkurē ar zemām darba algām vai sliktiem darba apstākļiem, bet gan ar kvalificētiem un pieredzējušiem cilvēkiem, kuri strādā un kuri vēlas strādāt rūpniecībā.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Tajani* kungs, dāmas un kungi, šobrīd Eiropa spēj pieņemt jaunu ceļu, un tai ir jārod jauns ceļš, izveidojot jaunu integrētu rūpniecības politiku. Būtiska nozīme tajā būs visu to faktoru integrācijai, kuri Eiropas Savienībā ietekmē rūpniecību. Es minēšu tikai dažus no tiem.

Pirmkārt, garantijas galveno izejmateriālu ilgstspējīgām ilgtermiņa piegādēm Eiropas augsto tehnoloģiju attīstīšanai. Šajā sakarībā es mudinu pastiprināt sadarbību ar trešajām valstīm attiecībā uz izejmateriālu pārpalikumu.

Otrkārt, uz inovācijām un zināšanu brīvu apriti balstīta ekonomika. Es mudinu stiprināt būtisko saikni starp izglītību, profesionālo apmācību un profesionālo izaugsmi. Eiropa sagatavo visvairāk zinātņu doktoru pasaulē, bet nespēj veiksmīgi pārvērst viņu zināšanas un prasmes tiešām praktiskos tirgus risinājumos. Mums ir jāceļ Eiropas inovāciju centri, kuros aktīvi tiks sekmēta sadarbība starp zināšanām un tirgus vajadzībām.

Treškārt, būtisks solis ir pāreja uz ekonomiku ar zemām oglekļa emisijām. Augstās tehnoloģijas, kādas ir Eiropai, sniegs mums iespēju nākotnē pilnībā izbaudīt videi nekaitīgās ekonomikas potenciālu un priekšrocības. Visi šie elementi prasa jaunu sadarbības līmeni starp dalībvalstīm un Eiropas iestādēm.

James Elles (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt *Lange* kungu par lielisko ziņojumu, kas liek mums domāt par tendencēm attiecībā uz rūpniecības politiku. Tā kā mēs atgūstamies no lielākās recesijas pēdējos 60 gados, mums tiešām ir jāstimulē mūsu rūpniecība, lai tā būtu konkurētspējīga globālajos tirgos — atbalstot mazos uzņēmumus, attīstot uzņēmumus un sniedzot palīdzību visiem tiem, kuri vēlas radīt darbavietas. Tāpēc saikne starp inovāciju iemaņām un ilgtspēju ir acīmredzama. Nav vajadzības noteikti izmantot līdzekļus — mēs varam to paveikt, stiprinot iekšējo tirgu, veicinot tirdzniecību un nodrošinot atbalsta sistēmu inovācijām.

Visbeidzot, viens elements, kas, kā es uzskatu, pietrūkst, ir digitālā programma. Ikvienam cilvēkam Eiropā un jebkuram uzņēmumam ir jābūt tiesībām piekļūt labākajām informācijas tehnoloģijām un ātrākajiem mobilajiem un platjoslas sakariem. Komisāra kungs, vai jūs zinājāt, ka pagājušajā nedēļā Dienvidkoreja izvirzīja mērķi līdz nākamā gada beigām visās mājās pieslēgt internetu, kura ātrums būs 200 reižu lielāks par interneta ātrumu vidējā mājsaimniecībā ASV? Kā izteicās kāds augsta līmeņa vadītājs, kurš darbojas informāciju tehnoloģiju jomā — kas attiecas uz Eiropas konkurētspēju, ir jāsaprot, ka to daudz labāk ir iespējams stiprināt, ieguldot informāciju tehnoloģijās, nekā fiziskajā infrastruktūrā.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos paust tikai trīs komentārus. Pirmais attiecas uz to, ka Eiropai ir jātiecas uz novatorismu, lai tehnoloģiskās prioritātes dažās jomās būtu pirmajā vietā, lai panāktu ne vien relatīvas, bet arī absolūtas priekšrocības, jo vidējie augstas kvalitātes izstrādājumi nosaka vidējās cenas. Otrkārt, es vēlētos pateikt, ka ir svarīgi tiekties uz divu virzienu starpniecību starp lielām un mazām sistēmām, jo koncentrēšanās uz lielām sistēmām nedos vēlamos rezultātus. *General Motors* ir neveiksmes piemērs, kas ASV nodokļu maksātājiem izmaksās USD 57,6 miljardus. Trešais komentārs attiecas uz to, ka rūpniecības politikai nevajadzētu būt atkarīgai tikai no tā dēvētās politiskās un ekonomiskās elites — tās pamatā būtu jābūt apjomīgai nelielu

inovāciju plūsmā "no apakšas", citiem vārdiem sakot, lieli tehnoloģiski sasniegumi ir atkarīgi no liela daudzuma mazu inovāciju, kuras tiek radītas darba kolektīvos.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāja vietniek *Tajani* kungs, dāmas un kungi, šī ziņojuma nosaukumā jau ir ietverts atslēgvārds, kurā ir atsauce uz rūpniecības politiku. Pēdējos pāris gadus, ja ne desmitgades, Eiropā mēs esam kļuvuši par lieciniekiem augošai politiskai neieinteresētībai attiecībā uz šo jomu sakarā ar pārspīlētu vēlmi neiejaukties tirgu darbībā, paļaujoties uz to, ka visa sistēma noregulēsies pati no sevis bez iejaukšanās.

Politiska iejaukšanās nozīmē pieņemt noteikumus, lai atbalstītu mūsu uzņēmumu klātbūtni tirgū, un es priecājos atzīmēt, ka šajā ziņojumā ir īpaša atsauce uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un uz ražošanas nozari, kas pārāk bieži pagātnē ir tikusi aizmirsta.

Ierosinātie instrumenti attiecībā uz administratīvo procedūru vienkāršošanu un vieglāku piekļuvi kredītiem ir solis pareizajā virzienā. Es arī vēlētos īpaši atzīmēt godīgu konkurenci ar trešām valstīm, jo pagātnē mēs esam bijuši pārāk pielaidīgi šajā ziņā, un veselas pamatnozares kā, piemēram, Toskānas tekstilnozari — un es zinu, ko runāju, jo nāku no Prato, — ir nospiedusi ceļos negodīga konkurence, kas noteikti bija jāaptur un jānovērš jau sākumā.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties *Lange* kungam un ēnu referentiem par viņu smago darbu.

Viņiem ir veiksmīgi izdevies pārveidot par ziņojumu mūsu visu krīzes laikā izdarīto atklājumu, proti, ka rūpniecība acīmredzami ir daudz svarīgāka, nekā daudzi cilvēki uzskatīja, nodrošinot, ka rūpniecības politika tiek pārvietota tuvāk Eiropas Parlamenta darba kārtības prioritārajiem jautājumiem. Fakts, ka šīs debātes tiek rīkotas vakarā, var būt trūkums. Šis jautājums ir tik nozīmīgs, ka mums par to ir jārunā ne reizi vien.

Kā daži deputāti jau sacīja, rūpniecības politika neprasa valstu iejaukšanos, bet gan pareizās sistēmas izveidi. Valstij nav jālemj par rūpniecības politikas saturu vai jāizšķiras starp labu un sliktu rūpniecību. Tā vietā tai ir jārada rūpniecībai iespējas attīstīties sistēmā. Mums ir jāpievērš īpaša uzmanība tām jomām, kur mēs reāli varam palīdzēt inovāciju un pētniecības ziņā.

Es domāju, ka ļoti noderīgi ir tas, ka *Tajani* kungs mums ir sniedzis informāciju, kura mums liek saprast, ka konkurētspējas jautājumam ir vislielākā nozīme daudzās Eiropas politikas jomās. Nākotnē būs ļoti derīgi to izmantot kā kritēriju, lai apsvērtu, vai mūsu politiskie lēmumi vienmēr, bieži vai dažkārt ir palīdzējuši vai kaitējuši rūpniecības attīstībai Eiropā.

Es vēlētos, lai mums būtu ne tikai ziņojums un temats turpmākajām debātēm, bet arī lai tiktu mainīts tas, kā mēs tālāk rīkojamies, un šis jautājums tiktu uztverts nopietni, jo rūpniecība ir svarīga.

(*R unātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.*)

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir jautājums *Reul* kungam. Šorīt mēs svinējam Starptautiskās sieviešu dienas 100. gadadienu. Ņemot to vērā, es vēlētos jautāt, kādas iespējas, kā jūs uzskatāt, ir pieejamas sievietēm nākotnes rūpniecības politikā. Kādas izredzes ir sievietēm rūpniecībā, jo es uzskatu, ka mums ir steidzami nepieciešams viņu devums? Kādas prasmes un kvalifikācijas būtu ieteicams iegūt sievietēm, lai strādātu rūpniecībā?

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka sievietēm ir lieliskas iespējas, un vajadzības gadījumā es pats nodarbošos ar šo jautājumu.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, krīze noteikti ir uzsvērusi rūpniecības kā ekonomikas dzinējspēka nozīmi. Komisāra kungs, mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka Komisija to ir sapratusi un paņēmusi atpakaļ rūpniecības politiku Eiropas Savienībai.

Mūsu referents, kuru es vēlos apsveikt par lieliski paveikto darbu, jau ir paskaidrojis, kā mēs traktējam pāreju uz rūpniecības politiku, kura ir gudra, resursu izmantošanas ziņā efektīva un ilgtspējīga vides un sociālajā ziņā. No tā, ko viņš pastāstīja, es tikai vēlētos akcentēt vienu aspektu, kuru uzskatu par izšķirīgu, proti, cilvēkkapitālu.

Pieņemot, ka ikvienam darbam būtu jābūt videi nekaitīgam, ir būtiski, lai Eiropas darba ņēmējiem būtu atbilstošās iemaņas, ne tikai lai uzlabotu mūsu rūpniecības konkurētspēju, bet arī lai neviens darba ņēmējs netiktu pamests novārtā.

Mums ir spēcīga bāze — jaunie eiropieši nekad nav bijuši tik labi sagatavoti, un tomēr mums trūkst inženieru, mums trūkst jaunu uzņēmēju un mums trūkst inovatīvas politikas cilvēkresursu pārvaldībai. Tāpēc mums ir jāveicina sinerģijas starp augstskolām ar spēcīgu uzņēmējdarbības kultūru un uzņēmumiem, kurus tiešām virza zināšanas.

Attiecībā uz apmācību — mums ir nepieciešams pielāgot prasmes atbilstoši jaunās ekonomikas prasībām un darīt to veidā, kas būtu ekonomiski pieejams darba ņēmējiem un uzņēmumiem.

Turklāt rūpniecībai būtu jāliek lielāks uzsvars uz organizatoriskajām inovācijām, ar ko saprotot elastīgāku un dinamiskāku riska un atbildības sadalīšanu uzņēmumā. Tikai tad tā spēs iekļauties apritē un pilnībā izmantot savu darba ņēmēju talantu un zināšanas.

Nobeigumā lūdzu jūs ļaut man izteikties kā tās grupas locekli, kura pretojās tam, lai tiktu uzlabota sadarbība pie ES patenta, jo mēs uzskatām, ka tas negatīvi iespaido iekšējo tirgu, teritoriālo kohēziju un juridisko skaidrību. Eiropas Savienības Tiesa ir atbalstījusi šo nostāju 2011. gada 8. marta atzinumā Nr. 1/09, kurā ir secināts, ka nolīguma projekts, ar ko izveido Eiropas un Kopienas Patentu tiesu nav savienojams ar Līguma noteikumiem.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, vispirms es vēlos apsveikt referentu par lielisku un ļoti nozīmīgo ziņojumu. Tiešām, ļoti svarīgs ir jautājums par to, kā mēs varam ieviest konkurētspēju Eiropas rūpniecība politikā, un arī tas, kā mēs varam reaģēt uz strukturālām pārmaiņām, kuras notikušas sakarā ar darbavietu samazināšanu pamatrūpniecībā noteiktās jomās.

Es uzskatu, ka rūpniecības politika ir pārmaiņu daļa. Mums ir jāskatās šīs pārmaiņas, un mums ir arī jāspēj tām pielāgoties. Mums ir jāskatās uz priekšu attiecībā uz rūpniecības politiku, un tā jāveido ilgtspējīga rūpniecības, kas pamatota uz mūsu pašu, Eiropas, priekšrocībām un mūsu reģionālajiem resursiem. Piemērs tam ir bioenerģijas nozare, kurai, manuprāt, ir labs potenciāls Eiropā.

Reģionālās struktūras mums ļaus atbalstīt ilgtspējīgu rūpniecības politiku Eiropā, un sakarā ar to mums vēl jo vairāk ir jāuzsver lielā nozīme, kāda piemīt inovatīvajām kopām un plašai sadarbībai starp nozarē iesaistītajiem, izglītības iestādēm un uzņēmumiem.

Runājot par Eiropas rūpniecības politiku, neapšaubāmi, ļoti svarīgi ir iekļaut MVU nozari — mazos un vidējos uzņēmumus. Mums ir jāsamazina birokrātija maziem un vidējiem

uzņēmumiem, kā jau šeit bieži ticis minēts, un jādara viss iespējamais, lai atbalstītu iespējas MVU uzņēmējdarbībai tagad un nākotnē.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, beidzot ziņojumā ir uzsvērtā rūpniecības lielā nozīme Eiropas Savienības nākotnē un apliecināta vajadzība pēc Eiropas rūpniecības politikas. Tajā ir netieši atzīts Lisabonas stratēģijas fiasko, taisnīgi pieprasot, lai 3% no Eiropas Savienības iekšzemes kopprodukta tiktu veltīts pētniecībai un attīstībai, un, kas ir būtiskākais, ierosinot, lai pilnā mērā tiktu izmantots privātais sektors.

Diemžēl ziņojumā joprojām pausts uzskats, ka konkurētspējai ir jābūt vērsta uz milzīgiem darbaspēka izmaksu samazinājumiem laikā, kad mums patiesībā nepieciešams attīstīt uz apmācību, kapitāla ekonomiku, enerģiju un izejmateriāliem pamatotu konkurētspēju. Ziņojumā arī ir netieši atzīts finanšu tirgu neveiksmīgais mēģinājums novirzīt ietaupījumus ieguldījumos, kas radīs turību. Šīs problēmas risināšana prasa kredītu vai kredīta pieprasījumu sociālo kontroli nodarbinātības, pētniecības, attīstības un labklājības radīšanas interesēs. Mums nepieciešams, lai Eiropas un valstu sabiedriskie finanšu centri garantētu rūpniecības finansēšanu. Mūsu Parlaments nevar vienkārši rīkoties, lai nodrošinātu, ka lielās Eiropas rūpniecības grupas to paveiktu labāk. Mūsu galvenajam mērķim ir jābūt tam, lai tiktu nodrošinātas skaitliski vairākas un labākas kvalitātes rūpniecības darbavietas Eiropas Savienībā.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropai nekad nav bijis vajadzīgs apsvērt tās rūpniecisko politiku tik lielā mērā, kā tas nepieciešams šobrīd, un tai ir arī jāpārdomā zināmi nesenā pagātnē pieņemti lēmumi.

Tādēļ pamatiniciatīva, kura ir saistīta ar stratēģiju "Eiropa 2020", ir bijusi noderīga un savlaicīga, un par to es pateicos Komisijai un īpaši komisāram *Tajani* kungam. Es pateicos arī referentam *Lange* kungam par viņa paveikto darbu un savai kolēģei *Grossetête* kundzei, kura Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) vārdā sniedza nozīmīgu ieguldījumu komisāra izvirzītās nostājas stiprināšanā.

No savas puses es nolēmu sniegt savu ieguldījumu ar grozījumiem, kas paskaidro mazo un vidējo uzņēmumu nozīmi, kuri, kā tiek uzskatīts, ir Eiropas pamatrūpniecības stūrakmens, tie, kas zina vislabāk, kā saglabāt stingru nostāju krīzes laikā un kā īstenot inovācijas, saglabājot konkurētspējīgas cenas.

Es uzskatu, ka tūkstošiem mazo un vidējo Eiropas uzņēmēju paveiktais ir jāatbalsta ar to sarežģītību un ierobežojumu risinājumiem, uz kuriem viņi ne reizi vien ir aizrādījuši — es to attiecinu uz labāku piekļuvi kredītiem, iespējām pārredzamākā veidā un par lētākām izmaksām piedalīties publiskos uzaicinājumos uz konkursiem, un, kas ir būtiskākais, visaptverošai administratīvo procedūru vienkāršošanai, kas tiek uzskatīta par īstu revolūciju, kura mūsu kontinentam šobrīd ir nepieciešama.

Es priecājos, ka Komisija ir uzsvērusi jautājumu par efektīvu un atbildīgu izejmateriālu izmantošanu, un es uzskatu par svarīgu arī to, ka drīzumā mēs gatavojamies apspriest retzemju elementus. Būtiski ir tas, ka uzmanība ir pievērsta intelektuālā īpašuma aizsardzības jautājumam.

Beidzot es spēju saskatīt iezīmētu ceļu, kas, es ceru, drīz novedīs pie tā, ka tiks noteikti visā Eiropas Savienībā spēkā esoši standarti un garantijas. Tā ir cerības došana, sevišķi jauniem cilvēkiem, izmantojot pašu eiropiešu bieži vien ierosinātas atbildes.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties *Bernd Lange* kungam par lielisko darbu. Rīt viņa kolaboratīvā metode vainagosies panākumiem. Turklāt, komisāra kungs, šī ir iespēja Komisijai, kura mums sniedza diezgan apbēdinošu paziņojumu.

Kā ikviens, kurš nāk no liela reģiona, kas smagi cietis no krīzes laikā, kad to jau ietekmējusi rūpniecības restrukturizācija, es noklausījos paziņojumu no savienībām, kuras ir pastāvīgi apstrīdējušas mūsu darbu. Mums ir nepieciešama rūpniecības politika, kuras visi elementi darbotos viena mērķa virzienā — izveidot stratēģiju, kas būtu balstīta uz ilgtspējīgu, uz nodarbinātību orientētu izaugsmi, kura veidota uz iemaņu optimizāciju un kura pierāda, ka sociālās un tehnoloģiskās inovācijas ir savstarpēji savienojamas.

Tas ir ceļš uz Eiropas konkurētspēju un nevis darbaspēka izmantošanu kā pielāgošanas mainīgo, kā Komisija ierosināja Eiropas semestrī. Labākais, ko Komisija varētu paveikt, ir ātri integrēt darba programmā Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu un sākt fiskālo saskaņošanu ar korporatīvo aplikšanu ar nodokļiem.

Turklāt šai politikai ir jāistenojas ne vien valstu un Eiropas līmenī, bet arī vietējā līmenī saskaņā ar efektīvu kohēzijas politiku. Mēs izvēlamies regulētu finanšu tirgu, un mēs atbalstām vēlmi konsolidēt vienoto tirgu, bet ne uz netaisnīga darba tirgus rēķina, uz ko attiecas sociālais dempings.

Šodien, priekšsēdētājas kundze, mēs debatējam par vērienīgu rūpniecības politiku, un šorīt mēs balsojam par nodokli finanšu darījumiem un par euroobligācijām.

Dāmas un kungi, mums ir jāizmanto šie līdzekļi tā finansēšanai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, vispirms es vēlos pateikties referentam *Lange* kungam un ēnu referentiem, jo īpaši *Grossetête* kundzei, par paveikto darbu. Eiropas konkurētspēja pasaules tirgos pašlaik ir mazinājusies. Tāpēc, lai spētu stāties pretī jaunām problēmām, Eiropai ir jāmeklē iespējas, kā stiprināt tās rūpniecību. Šī ziņojuma mērķis ir piedāvāt priekšlikumus Eiropas rūpniecības atjaunināšanai. Ir jāveido integrēta un ilgtspējīga rūpniecības politika, kuras pamatā ir zinātniskā pētniecība, inovācijas, efektīvāka resursu izmantošana, preču stratēģija, MVU stiprināšana un reģionālo tīklu attīstīšana. Konkurētspējas, ekonomikas izaugsmes un nodarbinātības veicināšanas nolūkā īpaši svarīgi ir panākt, lai energoefektivitāte un informācijas un komunikāciju tehnoloģiju ieviešana ir šīs jaunās rūpnieciskās revolūcijas pamatelementi.

Īpaši atzinīgi es vērtēju to, ka ziņojumā ir pievērsta uzmanība tradicionālajām Eiropas rūpniecības nozarēm, jo tas ir svarīgi mūsu ekonomikai. Ļoti liela nozīme ir tādiem pasākumiem kā jaunu tehnoloģiju ieviešana un zinātniskās pētniecības un inovāciju aktīvāka stiprināšana tādās nozarēs kā ražojošā rūpniecība. Tikai šādi mēs spēsim sasniegt mērķi, kas ir tik svarīgi Eiropas konkurētspējas un ekonomikas izaugsmes veicināšanas nolūkā, — mērķi panākt, ka Eiropa atgūst vadošās pozīcijas pasaulē.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos apsveikt kolēģi *Bernd Lange* par lieliski sagatavoto ziņojumu un par fantastisko sadarbību, ko viņš īstenoja. Rūpniecības politika atgriežas. Bet tā neatgriežas viena. Šī stratēģija kopā ar divām citām pamatiniciatīvām, divām citām stratēģijām, ir galvenā prioritāte Eiropas darba kārtībā darbavietu un veselīgas ekonomikas jomā. Būtiski norādīt, ka šī stratēģija ir svarīga ne tikai šodienas kontekstā, bet arī nākotnes, stabilas nākotnes, kontekstā.

Rūpniecības politika ir jāskata saistībā ar visām citām stratēģijām, kas attiecas uz inovācijām ES, izejmateriāliem un dabas resursu efektīvu izmantošanu. Šīs trīs jomas ir pamats. Ir jāievēro holistiska pieeja, kas paredz ciešu sadarbību dažādu politikas jomu starpā. Bet, vai tās patiešām ir atšķirīgas politikas jomas, ja jau rūpniecība, kā jūs pats, komisāra kungs, norādījāt, ir ilgtspējas sabiedrotais, nevis ienaidnieks?

Rūpniecības politika spēj darboties tikai integrēta tirgus apstākļos. Iekšējais tirgus joprojām ir pārāk sadrumstalots, un ir nepieciešams pabeigt tā izveidi. Ieguvēji šādā gadījumā būtu visi nozares pārstāvji, jo īpaši mazie inovatīvie uzņēmumi. Ražotājiem ir tiesības izteikt savu viedokli, bet viņiem ir arī jāuzņemas atbildība — galīgā atbildība par ražojumu. Mērķis ir veicināt tīru ražošanu un ilgtspējīgus ražojumus, jo, manuprāt, tieši šajos darbības virzienos ir Eiropas nākotne. Šie pasākumi palīdzēs mums izveidot reģeneratīvu rūpniecību un palīdzēs veicināt izejmateriālu saprātīgu izmantošanu un veselīgas ekonomikas attīstību. Rūpniecības politika pārāk ilgu laiku ir atstāta novārtā un nodota tirgus ziņā. Ir laiks atkal parādīt piemēru citiem un pašiem sev.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es vēlos pateikties par uzmanību, ko jūs veltāt rūpniecības jautājumiem, un vēlos paust atzinību vērienīgajam darbam, ko mūsu politiskās grupas vārdā ir paveikusi mana kolēģe *Grossetête* kundze.

Rūpniecības nozare nodrošina 60 miljonus darbavietu, turklāt katrai šīs nozares darbavietai atbilst vēl divas darbavietas, ko nodrošina nozares, kas piedāvā ar rūpniecību saistītus pakalpojumus. Tātad kopā sanāk 180 miljoni darbavietu. Rūpniecības nozare veido trīs ceturtdaļas no mūsu eksporta, proti, tie ir 5,5 miljoni uzņēmumu. Kas mums ir jā dara? Mums ir jā rīkojas un jā aizsargā sevi. Sevis aizsargāšana nav protekcionisms. Tāpēc mums ir vajadzīga rūpniecības politika. Daži apgalvo, ka lauksaimniecība ir Dienvidamerikas, rūpniecība — Ķīnas un pakalpojumi — Eiropas specializācija. Dāmas un kungi, ja mēs neražosim vairāk automobiļu, vairāk lidmašīnu, vairāk kuģu, vairāk vilcienu, vairāk satelītu, vairāk medikamentu un nebūvēsim vairāk kodolelektrostaciju, tad mēs izputēsim! Attiecībā uz pakalpojumiem jānorāda, ka tie mums būs, jo mums būs rūpniecības politika.

Ņemot vērā šos apsvērumus, es vēlos izteikt trīs priekšlikumus. Pirmais attiecas uz rūpniecības standartiem. Ikreiz, kad nosakām rūpniecības standartus, mums ir jāveic ietekmes pētījumi, lai nodrošinātu, ka mūsu ražojumi ES teritorijā tiek ražoti saskaņā ar šiem standartiem.

Otrais priekšlikums attiecas uz izglītību un pētniecību. Mums ir vajadzīgas vislabākās inženierzinātņu skolas pasaulē, un mums tās ir jāatbalsta. Mums ir jāpanāk sabiedrības atbalsts zinātnei. Attiecībā uz pētniecību jānorāda, ka mēs plānojam pārskatīt Septīto pamatprogrammu. EUR 30 miljardi ir atvēlēti 2011., 2012. un 2013. gadam. Aicinu prioritārā kārtā piešķirt daļu no šiem līdzekļiem rūpniecībai.

Trešais priekšlikums ir saistīts ar finansējumu. Mēs varētu izveidot Eiropas Rūpniecisko ieguldījumu fondu. Man ir kāds ierosinājums. Mūsu parāds ES personāla pensiju jomā ir EUR 37 miljardi. Ieguldīsim šos līdzekļus pensiju fondā, kas būtu ilgtermiņa krājnoguldījumu instruments. Es atbalstu viedokli par monetārās politikas stratēģijām. Būsim ļoti piesardzīgi attiecībā uz pašreizējo krīzi. Raudzīsimies, lai mums nav pārāk augstas procentu likmes, kas rada spēcīgas euro pozīcijas un kavē rūpniecisko eksportu.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, ražojošajai rūpniecībai ir svarīga nozīme arī šodienas un nākotnes uz zinātnes atziņām balstītās ekonomikas apstākļos. Joprojām ir svarīgi nodrošināt augstvērtīgu ražošanu

Eiropā, un tā ir arī galvenais faktors, kas veicina daudzu cilvēku zināšanas un prasmes mūsu valstīs un mūsu konkurētspējas pastāvīgu attīstību. Šis ziņojums pamatoti paredz rūpniecības iekļaušanu Eiropas darba kārtības prioritāšu sarakstā, un tas ir svarīgi gan lielajiem, gan mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Eiropā mēs varam lepoties ar izcilību daudzās jomās. Es runāju par enerģētiku, ceļojumiem kosmosā un autotransporta nozari. Visās šajās jomās patlaban ir ļoti laba situācija. Es runāju arī par autotransporta nozares piegādes ķēdi, kas Eiropai ir ļoti svarīga. Paraugieties tikai, cik saprātīga un tīra ir stratēģija „Eiropa 2020”!

Tomēr ir kāda lieta, kas mani satrauc, un tā ir globalizācija. Mēs rīkojamies pareizi, izveidojot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, un drīz tiks izveidots arī Eiropas patents. Tomēr komisārs *Tajani* darba kārtībā ir iekļāvis jautājumu par nepieciešamību nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus visā pasaulē. Lieliski, ka Ķīnas uzņēmumi iegulda Eiropā, bet mums tajā ir jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi. Ja šajā jomā patiešām tiek ieguldīti lieli valsts līdzekļi, tad kaut kas nav kārtībā. Atgriešanās pie protekcionisma nav mūsu mērķis, kā tikko norādīja *Audy* kungs, bet šajā gadījumā ir runa par centieniem nodrošināt nepieciešamo pārredzamību galvenajās nozarēs, piemēram, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā un citās galvenajās Eiropas nozarēs. Šis nav Eiropas veto. Mēs nesakām, ka „šie ir dalībnieki, un tie ir uzraugi”, bet ir patiešām ļoti svarīgi, lai mēs, kas pārstāvam Eiropu, pievērstu pienācīgu uzmanību šim jautājumam. Debašu sākšana par šo jautājumu, ņemot par pamatu *Lange* kunga lielisko ziņojumu, būtu tikai atbilstoša. Debātes turpināsies. *Tajani* kungs, es vēlos aicināt jūs pievienoties šīm debatēm.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, rītdienas balsojumā par *Lange* kunga ziņojumu jūs, komisāra kungs, visticamāk pārliecināties, ka Parlaments ir ļoti vienots jautājumā par rūpniecības politikas svarīgo nozīmi. Jums kā komisāram tas droši vien būs stimuls rīkoties. Dažādu politisko grupu vidū ir panākta vērā ņemama vienprātība attiecībā uz to, ka rūpniecības politikai Eiropā ir nākotne un ka tā ir jāatbalsta.

Tomēr tas attiecas tikai uz šīs vienprātības apmēriem, jo, tiklīdz mēs censtos noskaidrot, kāda veida rūpniecības politiku mēs domājam un kuri tās elementi būtu saglabājami nākotnē, tā mums rastos nesaskaņas. Jūs norādījāt, ka mums ir vajadzīga rūpniecība, kas patērē mazāk enerģijas un materiālu. Es piekrītu jums šajā jautājumā, bet tikai attiecībā uz īstermiņa mērķiem. Attiecībā uz ilgtermiņa mērķiem ir vajadzīgs daudz vairāk. Kā jūs zināt, komisāra kungs, vadīt nozīmē raudzīties uz priekšu. Mums ir jābūt pietiekami drosmīgiem, lai paustu apņemšanos līdz 2050. gadam izveidot tādu energoapgādes sistēmu, kas ir pilnīgi balstīta uz atjaunojamu un ilgtspējīgu enerģiju, un mums rūpniecības nozare ir jāsāk gatavot šim pārmaiņām jau *tagad*.

Otrs aspekts ir materiālu pārvaldība. Dažos nākamajos gados mums tik tiešām ir jānodrošina efektīvāka mobilo tālruņu otrreizējā pārstrāde, bet nākotnes mērķis ir ražot tādas mobilos tālruņus, kuri pilnībā atbilst „no šūpuļa līdz šūpulim” koncepcijai, saskaņā ar kuru visas šo mobilo tālruņu būtiskās sastāvdaļas pastāvīgi tiek reģenerētas un izmantotas jaunu mobilo tālruņu ražošanai. Tieši šāda vispārējā politika ir jāatbalsta laikposmā līdz 2050. gadam, un es ceru, ka Komisija *tagad* pieņems tādas lēmumus, kas rūpniecības jomā noteiks skaidrus mērķus, kuru virzienā darboties.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, manuprāt, *Lange* kunga ziņojums ir līdzsvarots, un tā vērtību galvenokārt nosaka tas, ka tajā veikta analīze ir vērsta uz dažiem ļoti svarīgiem aspektiem, jo īpaši uz Eiropas rūpniecības politikas atjaunināšanu un pārorientēšanu no finanšu darbībām uz reālo

ekonomiku. Tomēr jānorāda, ka būtiska nozīme šai sakarā ir arī pakalpojumiem, kas ir tieši vai netieši saistīti ar uzņēmumiem.

Man ir daži kritiski komentāri un priekšlikumi. Attiecībā uz 89. punktu par ciešāku sadarbību saistībā ar Eiropas patentu vēlos norādīt, *Tajani* kungs, ka manā skatījumā vienotais Eiropas patents ir svarīgs un nepieciešams, jo īpaši Itālijas iedzīvotājiem. Strupceļa situāciju, kurā mūs novedusi ciešāka sadarbība, manuprāt, var atrisināt vienīgi tad, ja Eiropas patentu izstrādā tikai angļu valodā, jo trīs valodu izmantošana būtu vēl nepieredzēts precedents.

Otrs aspekts, par ko vēlos runāt, ir inovatīvu finanšu priekšlikumu trūkums. Dokumentā bieži minēta nepieciešamība strauji virzīties uz mērķi izveidot Eiropas infrastruktūras tīklus, kuriem ir ļoti svarīga nozīme kontinenta attīstībā, bet tajā maz runāts par šo tīklu finansēšanas iespējām.

Dienas pirmajā pusē mēs pieņemām pašiniciatīvas ziņojumu, kurā sīki analizēta projektu obligāciju sistēma valsts un privāto sektoru partnerību sistēmā. Šādi tiktu paredzētas garantijas vērtspapīriem, kurus izdod uzņēmumi, kas dibināti, lai izveidotu un vadītu šādus infrastruktūras tīklus. *Audy* kungs tikko minēja dažus piemērus.

Ziņojumā nav aplūkota saikne starp Eiropas Savienības rūpniecības politiku un ES stratēģiskajām politikas stratēģijām, piemēram, *Galileo*, *ITER* un citām. Pētniecībai ir jābūt lielākā mērā saistītai ar inovācijām. *Tajani* kungs, manuprāt, šī problēma, ar ko mēs saskaramies, ir ļoti būtiska sociālās situācijas kontekstā. Patiesībā nelielā atlabšana, ko esam pieredzējuši, nespēj uzlabot visu to daudzo iedzīvotāju situāciju, kuri pēdējo trīs gadu laikā ir atlaisti no darba. Diemžēl ir vajadzīga savlaicīga un ātra rīcība.

Henri Weber (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, lielisko *Lange* kunga ziņojumu raksturo trīs pozitīvas iezīmes.

Pirmkārt, tas piedāvā īstenot Eiropas Savienībā integrētu rūpniecības stratēģiju, proti, kontinentālu un uz sadarbību vērstu stratēģiju, kura visos aspektos atšķiras no tīri valstiskajām un ar sadarbību nesaistītajām politikas stratēģijām, kas Eiropā ir īstenotas pēdējos 15 gadus.

Otrkārt, šai rūpniecības stratēģijai ir paredzēts finansējums, un ar šo tā būtiski atšķiras no 2000. gada Lisabonas stratēģijas. Bez finansējuma mēs nekur tālāk par tukšiem vārdiem netiktu. Šī finansējuma galvenais avots ir ES projektu obligācijas, euroobligācijas un euro projekti. Šī rīta balsojumā mēs par to jau lēmām.

Treškārt, šī stratēģija aizsargā mūsu rūpniecības nozares. Šis ziņojums atbalsta atvērtāku Eiropu un iestājas pret nepieejamu Eiropu. Tas atbalsta apmaiņu, kuras pamatā ir savstarpīgums un līdzsvars. Šie aspekti ir skatīti vairākos ziņojuma punktos. Tas ir ļoti svarīgi, jo šajā jomā mēs esam pietiekami naivi un vāji.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, krīzes laikā mēs paši varējām pārliecināties, cik svarīga nozīme rūpniecībai ir mūsu ekonomikā. Diemžēl politikas stratēģijas, ko īstenojam, joprojām bieži vien ir balstītas uz pieņēmumu, ka tirgi ir jāatstāj pašregulācijas varā. Šajā ziņā stratēģija „Eiropa 2020” ir pirmā iniciatīva, kas atzīst nepieciešamību pēc jaunas pieejas. Eiropas rūpniecībai ir jā saglabā sava vadošā pozīcija galvenajās jomās, un mēs nedrīkstam pieļaut, ka tā neattīstās līdzī laikā.

Finanšu nozares jaunā struktūra un fiskālās makroekonomikas koordinācija mums ir jāuzskata par prioritātēm, jo mūsu rūpniecības politika būs efektīva tikai tad, ja īstenojam

reformas šajās jomās. Mums ir vajadzīgs jauns, visaptverošs tiesiskais regulējums, kas spētu nodrošināt finanšu sistēmas atgriešanos pie ienesīgiem ieguldījumiem. Pasaules mērogā konkurētspējīgam rūpnieciskajam pamatam un uz zinātnes atziņām balstītai un uz ražošanu vērstai rūpniecībai ir jābūt mūsu rūpniecības politikas svarīgākajiem aspektiem. Šai nolūkā mums būs nepieciešama visa inovāciju ķēde. Šajā gadījumā mums būtu jārunā ne tikai par inovācijām tehnoloģiju jomā, bet arī par inovācijām ražojumu dizaina un kvalitātes jomā.

Turklāt mums ir arī jāveicina sinerģija šajā nozarē. Ar šo sinerģiju jāsaprot saikne starp enerģētikas un rūpniecības politiku. Būtisks aspekts ir energoapgāde, un atjaunojamie energoresursu avoti ir iespēja veidot jaunus, arvien lielākus tirgus, tādējādi potenciāli veicinot jaunu darbavietu rašanos. Ļoti svarīgs aspekts ir arī pastāvīga izejvielu pieejamība, un šī kļūst par arvien lielāku problēmu. Līdztekus esošo resursu pieejamības nodrošināšanai mums ir jāspēj īstenot arī centieni otrreizējās pārstrādes jomā.

Mums ir arī jādara viss iespējamais, lai stiprinātu MVU, jo tie ir Eiropas rūpnieciskās ražošanas galvenie dalībnieki. Mums ir jāveicina pēc iespējas lielāka MVU līdzdalība publiskajā iepirkumā un jānodrošina tiem iespējas saņemt bankas aizdevumus, pamatojoties uz izdevīgiem nosacījumiem.

Ioan Enciu (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos apsveikt *Lange* kungu par to, ka viņš ir pabeidzis darbu pie šī svarīgā ziņojuma. Šajos ekonomiskās taupības apstākļos ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienības iestādes tiektos pēc spēcīgas un vienotas rūpniecības politikas, kas ir vērsta uz darbavietu saglabāšanu Eiropā un konkurētspējas atjaunošanu. Priekšsēdētāja vietnieks *Tajani* kungs norādīja, ka rūpniecība ir Eiropas pašā pamatā un ka tai ir ļoti svarīga nozīme, cenšoties rast risinājumus problēmām, ar ko mūsu sabiedrība sakaras šodien un saskarsies nākotnē.

S&D grupa uzskata, ka rūpniecībai ir galvenā nozīme, nodrošinot darbavietas Eiropā. Tāpēc mums ir jāveicina centieni saglabāt Eiropā spēcīgu rūpniecisko pamatu. Jo īpaši man rūp nepieciešamās infrastruktūras izveide jomās, kurās tā nepastāv.

Visbeidzot, man prieks, ka galīgajā ziņojumā ir apņēmīgi aizstāvēta izejvielu svarīgā nozīme nākotnes rūpniecības nozarē.

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es apsveicu komisāru *Tajani* kungu un arī referentus par paveikto darbu. Es atbalstu šo svarīgo ziņojumu, kas atspoguļo Parlamenta ieguldījumu debatēs par Eiropas rūpniecības politiku.

Ziņojumā ir paustas vairākas pozitīvi vērtējamās atziņas, kuras es stingri atbalstu. Es uzskatu, ka pirmām kārtām mums ir jādara viss iespējamais, lai no jauna apstiprinātu Eiropas rūpniecības svarīgo nozīmi pasaulē un piedāvātu īpašu atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri ir būtisks iekšējā tirgus pilārs.

Es arī pilnībā piekrītu tam, kas ziņojumā teikts par steidzamo nepieciešamību ieviest Eiropas noteikumus par izcelsmes marķējumu, lai uzlabotu uzņēmumu konkurētspēju un beidzot nodrošinātu Eiropas patērētājiem iespēju veikt informētu izvēli attiecībā uz ražojumiem, kurus parasti saista ar atzītu kvalitāti. Diemžēl mēs labi zinām, ka dažas valstis kopš 2005. gada Padomē pret šo pasākumu ir iebildušas. Tomēr, pamatojoties uz īpaši atbalstošo nostāju, ko Parlaments ir paudis vairākos gadījumos, mums ir jācenšas pārvarēt šī strupceļa situācija, un šie centieni ir svarīgi attiecībā uz vairākiem ES tiesību aktu likumdošanas procesiem. Mēs nedrīkstam atkal ignorēt Eiropas sabiedrības viedokli, jo īpaši, ja šis viedoklis ir balstīts uz tik stabiliem pamatiem — ir runa par mērķi padarīt mūsu politikas stratēģijas demokrātiskākas.

Vēl viens svarīgs aspekts neapšaubāmi ir jaunie uzņēmēji, kurus jūs, komisāra kungs, savā ziņojumā pieminējat vairākkārt, jo es uzskatu, ka tieši viņi ir mūsu rūpniecības politikas nākotne. Par dažiem aspektiem man joprojām ir šaubas, piemēram, par skaidro atsauci uz jauniem tiesību aktiem resursu efektivitātes jomā, par darba grupu izveidi dalībvalstīs restrukturizācijas procesa vadības nolūkā un jo īpaši par ciešāku sadarbību saistībā ar Eiropas patentu.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties referentam. Eiropai ir vajadzīga jauna pieeja rūpniecības politikai un ar to saistīto programmu finansēšanai. Līdztekus strukturālajām reformām Eiropas Savienības finanšu plānā ir jāpievērš uzmanība arī inovatīviem finansēšanas pasākumiem. Es runāju ne tikai par euroobligācijām vai projektu obligācijām, bet arī par pilnīgi jaunu pieeju īstenošanu attiecībā uz rūpniecības politiku, zinātņu un inovāciju finansēšanu. Mums ir jāpalīdz inovatīviem mazajiem uzņēmumiem attīstīties. Mums ir jārod jauni veidi, kā palīdzēt uzņēmumiem uzņemties kopīgu risku un apvienot dažādus instrumentus, tostarp visas Eiropas kontekstā.

Igaunijai ir pieredze, piemēram, ar apgrozības fondiem, kuri garantē risku, nevis paredz dotāciju un tiešās palīdzības piešķiršanu. Inovāciju ciklā šie fondi ir veicinājuši būtisku šāda finansējuma pieaugumu uzņēmumiem. Dotācijas ir svarīgas, bet fundamentālo pētījumu posmā vēl svarīgāk ir rast jaunus veidus, kā efektīvāk izmantot valsts naudu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, ES rūpniecības politikai ir jārada tādi apstākļi, kas ļauj palielināt rūpniecības nozares ieguldījumu ES IKP. Tai ir arī jāuzlabo Eiropas Savienības konkurētspēja un jārada jaunas darbavietas visā ES. Rūpniecības stratēģijā ir jādefinē stratēģiskās jomas, kurās mēs ieguldīsim, kā arī nepieciešamie izejvielu avoti. Es aicinu Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka nākotnes finanšu plānā, ikgada budžetā un ES nozaru politikas stratēģijās tiek paredzēts atbalsts šīm prioritātēm.

Enerģijas patēriņš ir rūpnieciskās ražošanas rādītājs. Mums ir vajadzīga ekoloģiski efektīva rūpniecības politika, kas ilgtspējīgā veidā nodrošina ražošanas jaudu visā ES un samazina ES enerģētisko atkarību. ES konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no tās spējas nodrošināt inovācijas, pētniecību un attīstību un no saiknes starp inovācijām un ražošanas procesu. Ir jāpalielina valsts finansējums pētniecībai un attīstībai, lai mobilizētu privātos ieguldījumus, savukārt procedūru vienkāršošana un birokrātijas mazināšana ir priekšnosacījums rūpniecības nozares līdzdalības palielināšanai šajā jomā.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, ekonomikas krīze parādīja, ka pakalpojumu nozares ir daudz ievainojamākas nekā rūpniecības politika, un tāpēc Eiropai atkal ir jāpievērš uzmanība šai politikai. Šo apsvērumu dēļ es ļoti atzinīgi vērtēju gan komisāra *Tajani* attieksmi, gan mūsu kolēģa *Bernd Lange* ziņojumu par šo jautājumu. Bija prieks strādāt pie šī ziņojuma sagatavošanas. Visi dalībnieki vēlējas kaut kā to papildināt. Mēs nediskutējam par piedzīvotajām grūtībām, bet gan par to, kā mēs varētu šo procesu paātrināt. Mums noteikti jāapzinās, ka Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadošā loma savu mērķu noteikšanā un arī dalībvalstu iesaistīšanā šajā procesā.

Eiropas Savienībai ir jāuzņemas dalībvalstu koordinācijas un vadības funkcija, un jāsauc dalībvalstis pie atbildības par to, ko tās ir sasniegušas šajā jomā. Rūpniecības politika paver Eiropai iespēju iegūt konkurences priekšrocības ražojošās rūpniecības nozaru, biotehnoloģiju, nanotehnoloģiju un ķīmiskās rūpniecības jomā vai pat jomās, kas saistītas ar kosmiskās aviācijas rūpniecību. Mums jāsaprot, ka 21. gadsimta rūpniecības politikā zināšanu apjoms un izejvielu izmantošanas efektivitāte arvien palielinās. Vienlaikus mums ir jāstiprina vertikālās attiecības attīstības ķēdē „izglītība — pētniecība — tirgus iespējas”.

Ir jāveido attiecības ar piegādātājiem, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem, un arī horizontālas attiecības. Mūsaprāt, ir jāīsteno arī sociālais dialogs.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šajā ziņojumā par rūpniecības politiku, par kuru balsosim rīt, ir iekļauts punkts, kuru Spānijas deputāti neatbalstīs, jo tajā ir pausts atbalsts ciešākai sadarbībai, uzskatot to par piemērotu juridisku instrumentu vienota ES patenta izveidei.

Ne tikai Spānijas deputāti, bet arī citi deputāti no dažādām valstīm, pirmkārt, apšaubā to, cik likumīgi šajā gadījumā ir uzskatīt ciešāku sadarbību par pienācīgu juridisku instrumentu, un, otrkārt, nosoda nespēju ievērot vienprātības principu, kas būtu jāpiemēro visiem jautājumiem, kuri attiecas uz noteikumiem, kas reglamentē valodu lietojumu.

Tomēr, priekšsēdētājas kundze, vārdu es lūdzu tāpēc, lai vērstu Parlamenta uzmanību uz šodien publicēto Eiropas Savienības Tiesas atzinumu Nr. 1/09, kurā norādīts, ka pašreizējais priekšlikums par Eiropas un Kopienas Patentu tiesas izveidi ir pretrunā līgumu noteikumiem.

Eiropas Savienības Tiesas skaidri paustā nostāja ir būtisks šķērslis šai ciešākajai sadarbībai, un es ceru, ka šis lēmums mudinās citus deputātus pievienoties mums, lai aizstāvētu visu dalībvalstu vienlīdzību un ES primāro tiesību aktu striktu piemērošanu.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ziņojums par rūpniecības politiku ir rūpīgi izstrādāts, tajā ir aplūkotas visas šīs sistēmas vājās vietas un pausts aicinājums ievērot sociālās tirgus ekonomikas principus. Mums jāatzīst, ka, reāli raugoties, Eiropai līdz šim nav bijis savas rūpniecības politikas.

Ražīguma ziņā Eiropas ražošanas nozare patlaban piedzīvo grūtus laikus, bet jaunattīstības valstis ne tikai attīstās, bet arī iegulda lielus līdzekļus pētniecības un tehnoloģiju jomā. Lai Eiropā attīstītos rūpniecība un palielinātos darbavietu skaits, mums līdztekus patlaban pašreizējiem noteikumiem ir jāveic īpaši pasākumi, pat tādi, kas paredz dalībvalstu un ES kompetenču sadalījuma pārskatīšanu.

Ir jāpārskata arī pārdalīšanas politikas stratēģijas un sistēmas, pielāgojot tās jaunajai uz kultūru vērstajai pieejai rūpnieciskajām attiecībām un galveno uzmanību pievēršot uzņēmumu peļņas sadales modelim. Stratēģijā „Eiropa 2020” ir noteikti mērķi, kurus Eiropas Savienība nedrīkst nesasniegt, un, lai visus šos mērķus sasniegtu, Eiropai ir jāatrisina rūpnieciskās izaugsmes problēma, mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanas nolūkā stiprinot mācības un pētniecību.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties referentam par šo ļoti svarīgo ziņojumu. Man prieks, ka rūpniecība atkal ir iekļauta Eiropas darba kārtībā.

Uzskatu, ka mums ir vajadzīga līdzsvarota Eiropas ekonomika. Parasti es paužu savu viedokli par lauksaimniecības un pārtikas politiku, bet šajās debatēs nolēmu piedalīties tāpēc, ka manā skatījumā rūpniecība, lauksaimniecība un pakalpojumi ir patiešām svarīgas nozares. Eiropai ir jāpanāk līdzsvars visās šajās nozarēs, un to noliegt būtu ļoti muļķīgi.

Jo īpaši es vēlos vērēt uzmanību uz 112. punktu, kurā ne tikai ir norādīts, ka brīvā tirdzniecība ir Eiropas ekonomikas izaugsmes pamats, bet ir runāts arī par godīgu pasaules mēroga konkurenci un jo īpaši ir uzsvērts, ka divpusējos tirdzniecības nolīgumos vai daudzpusējos nolīgumos mums ir jāņem vērā ilgtspējīgas attīstības principi, sociālie un vides apsvērumi un attiecīgie šajos nolīgumos noteiktie standarti. Deputāti, kas atbalsta

lauksaimniecību, pilnīgi piekristu šim viedoklim. Tāpēc es uzskatu, ka šis ziņojums ir nozīmīgs no visiem aspektiem.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, viens no svarīgākajiem faktoriem, kas ietekmē rūpniecības attīstību Eiropas Savienībā, ir tendence virzīties „videi nekaitīgas ekonomikas” virzienā. Tas ir labi. Tomēr spēkā esošie ES noteikumi tiek piemēroti nemērķtiecīgi un patvaļīgi, tāpēc rodas pretējs rezultāts, proti, tiek ierobežota mūsu virzība uz šo mērķi. Kā piemēru šādai nevēlamai ietekmei var minēt Eiropas vara rūpniecību. Nav šaubu, ka gan klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums, gan etalondirektīva samazinās vara ražošanu. Varš, kā mēs visi zinām, ir ļoti pieprasīts metāls inovatīvu un energoefektīvu tehnoloģiju jomā, jo īpaši saistībā ar elektroenerģijas pārvadi un siltuma pārnei siltummaiņos.

Vēlos jautāt komisāra kungam, vai nav pienācis laiks tagad, kamēr mums vēl ir laiks, vismaz pārskatīt dažus šo noteikumu aspektus un pārtraukt šo postošo pasākumu īstenošanu?

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Tajani*, dāmas un kungi, dziļā starptautiskā ekonomikas krīze rūpniecību ir skārusi īpaši smagi. Teorija, ka tirgiem ir jādarbojas pašregulācijas ceļā, ir izrādījusies kļūdaina. Eiropa nav spējusi īstenot vienotu rīcību un nav spējusi veikt ekonomisko analīzi. Tāpēc Eiropai ir jānodrošina sev stabils, konkurētspējīgs un dažādots rūpnieciskais pamats.

Eiropas jaunajai rūpniecības politikai ir jābūt vērstai uz nākotni, īstenojot vispārēju pieeju attiecībā uz tām savas politikas stratēģijām, kuru mērķis ir vēlreiz apstiprināt, cik ļoti svarīga ir rūpniecība, jo īpaši ražošana, kurai arī turpmāk ir jābūt mūsu ekonomikas virzītājspēkam un ir jāveicina jaunu, saprātīgu, ilgtspējīgu un visaptverošu attīstības metožu izmantošana.

Es atbalstu šo ziņojumu, kurā ir aplūkoti visi šie aspekti un sniegta interesanta viela pārdomām, un apsveicu *Lange* kungu par tā izstrādāšanu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, pasaules ekonomikā jau ilgu laiku notiek būtiskas izmaiņas. Līdztekus tradicionālajām rūpnieciskajām zonām rodas arvien vairāk jaunu ietekmīgu rūpniecisko centru. Veidojas izteikta konkurences vide, kurā mums būs jāpieliek arvien lielākas pūles, lai nodrošinātu pienācīgas darba iespējas mūsu iedzīvotājiem.

Šajā konkurencē ar citiem rūpnieciskajiem centriem mēs esam nelabvēlīgākā situācijā divu būtisku trūkumu dēļ. Pirmais ir saistīts ar būtiskajām atšķirībām tiesiskajā vidē, kas reglamentē uzņēmējdarbības īstenošanas veidus, strīdu izšķiršanu vai saistību izpildi, un šīs atšķirības, kuras nosaka dalībvalstu atšķirīgā jurisdikcija, liedz plašāk izvērst pārrobežu uzņēmējdarbību. Šis trūkums ir saistīts ar otro trūkumu — pārmērīgu birokrātiju, kura ne tikai tērē līdzekļus, kas iegūti no rūpniecības, neradot nekādu pievienoto vērtību, bet pat nomoka tos, kuru darbs nodrošina tās pastāvēšanu, ar dažādiem paziņojumiem, noteikumiem un pamatnostādņēm.

Komisāra kungs, nevienā no valstīm, kas strauji attīstās, nav tāda administratīvā sloga, kāds ir mums Eiropā.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti, manuprāt, tas, ka vakara sēdē piedalās tik daudz EP deputātu, tikai apliecina, cik lielu nozīmi mēs visi piešķiram rūpniecības politikai un cik pamatoti (ņemot vērā vienprātīgo vienošanos) ir uzskatīt rūpniecības politiku un uzņēmumu politiku (būtībā reālo ekonomiku, kurā ietilpst arī iekšējais tirgus, inovācijas, konkurence un sociālā politika)

par galveno virzienu mūsu politikajā darbībā, kas ir vēsta uz mērķi pārvarēt šo krīzi un panākt attīstību un jaunu darbavietu izveidi. Es saku to tāpēc, ka mēs nedrīkstam uzskatīt (un, manuprāt, esmu to skaidri paudis gan savā runā, gan ziņojumā par rūpniecības politiku, ko iesniedzu Komisijai), ka uzņēmumi un rūpniecība ir saistīti tikai ar ekonomisko kapitālu, jo tie ir saistīti arī ar cilvēku kapitālu, reģionu un vietējo kopienu, kurā tie darbojas.

Jau uzklauššanas laikā Parlamentā, kad vēl nebija iecelts rūpniecības komisāra amatā, es norādīju, ka raugos uz šo jautājumu šādā — plašākā — skatījumā un ka šī skatījuma pamatā ir Lisabonas līgumā ietvertā koncepcija, proti, sociālās tirgus ekonomikas koncepcija.

Visu mūsu darbību galīgais mērķis gan saistībā ar ekonomikas politiku, gan reālo ekonomiku ir sociālā politika. Mūsu nolūks nav vairo uzņēmēju vai ieguldītāju bagātību, kaut arī ieguldītāju bagātības vairošana ir viens no veidiem, kā apmierināt Eiropas Savienības iedzīvotāju vajadzības.

Patlaban mums ir jāpiemēro un jāaizstāv lēmumi, kurus esam pieņēmuši un kurus pieņemam. Tie ir iekļauti dokumentā „Eiropa 2020”, un mums apņēmīgi jācenšas piemērot šos politiskos lēmumus, kurus esam pieņēmuši. Es neslēpju no jums un arī pats apzinos briesmas, kas joprojām pastāv. Spekulanti joprojām ir aktīvi, un es neizslēdzu iespēju, ka viņi varētu censties izdarīt vēl pēdējo gājieni.

Ir skaidri jāsaprot, ka mēs atbalstām reālo ekonomiku. Spekulācijas, kas vairo tikai darījumu veicēju bagātību, ļoti būtiski atšķiras no uzņēmuma vai rūpniecības darbībām, kuras vairo daudzu iedzīvotāju labklājību. Tomēr mums arī turpmāk ir jābūt piesardzīgiem, un mums ir jāstrādā, lai mēs varētu īstenot savu rūpniecības politiku. Komisijas rūpniecības politikas dokumentā ir iekļauti vairāki konkurētspējas pārbaudes testi, kas tiks izmantoti, lai pārraudzītu, kā tiek īstenota svarīgā rūpniecības politika, un mūsu uzņēmējdarbības sistēma tādējādi varēs stāties pretī problēmām, ko rada šis globalizācijas laikmets.

Es arī neizvairos no *van Nistelrooij* kunga uzdotā jautājuma — es uzskatu, ka spēlei vienmēr ir jānorit līdzvērtīgos apstākļos un pēc vieniem noteikumiem. Priekšsēdētājas kundze, futbola klubu „*Anderlecht*” un „*Liège*” spēlē noteikumiem ir jābūt tādiem pašiem gan tad, kad spēle notiek vietējā laukumā, gan tad, kad tā notiek izbraukumā, un tādām pašām principam ir jāattiecas arī uz mūsu rūpniecības sistēmu. Uz mūsu rūpniecības uzņēmumiem ir jāattiecas tādiem pašiem noteikumiem gan tad, kad tie darbojas Eiropā, gan tad, kad tie darbojas ārpus Eiropas Savienības.

Manuprāt, šis princips ir labs veids, kā aizsargāt ne tikai tirgu, konkurenci un izaugsmi, bet arī darba ņēmēju tiesības Eiropas Savienībā. Attiecībā uz Eiropas rūpniecības sistēmas aizsardzību, manuprāt, būtu jāaizstāv princips, kas ir iekļauts dokumentā, kuru apspriežam, un kas paredz atbalstu izcelsmes marķējumam. Uzskatu, ka Parlaments atkal ir paudis apņēmīgu un Eiropas Komisijas nostāji atbilstīgu vēstījumu.

Neapšaubāmi, vēl daudz kas ir jāizdara, lai samazinātu birokrātisko slogu, kas skar uzņēmumus un rūpniecības nozari. Kā norādīts pārskatītajā Mazās uzņēmējdarbības aktā, mums ir jāsamazina laiks, kas vajadzīgs, lai izveidotu uzņēmumu, un jāsamazina birokrātija, kas reizēm ir pārmērīga un kura noslāpē vēlmi nodarboties ar uzņēmējdarbību. Mums ir jāpalīdz jauniešiem kļūt par uzņēmējiem un daudz kas jāizdara apmācības jomā. Tāpēc es uzskatu, ka ļoti svarīgi ir veidot apvienības, kuras, īstenojot skolu, universitāšu, MVU, lielo uzņēmumu, pētniecības un inovāciju jomas pārstāvju sadarbību, veicina mūsu uzņēmējdarbības sistēmas konkurētspēju. Mums Eiropā jau ir 2000 šādu apvienību, un es uzskatu, ka šī izmēģinājuma programma būtu izvēršama plašumā.

Kredītu pieejamības jomā daudz kas ir izdarīts, bet mēs varam izdarīt vēl vairāk. Man ļoti liels prieks, ka Londonas biržas rīkotājdirektors (Apvienotā Karaliste ir viena no valstīm, kurās daudz kas ir izdarīts pakalpojumu, banku un finanšu nozares labā) pilnā mērā piedalīsies Eiropas Komisijas organizētajā forumā par kredītu pieejamības jautājumiem, lai parādītu, ka finanšu pasaule vai vismaz daļa no šīs pasaules vēlas līdzdarboties MVU un mūsu rūpniecības sistēmas izaugsmes un attīstības veicināšanā.

Šis Londonas žests (un tas nav vienīgais žests no Apvienotās Karalistes puses) vieš mani cerību, ka šī tendence mainīsies. Tai ir jāmainās, lai palīdzētu reālās ekonomikas attīstībai Eiropā.

Attiecībā uz jautājumu par izejvielām, kas ir aplūkots vairākās debatēs, esmu pilnīgi pārliecināts, ka mums ir jāturpina virzīties uz priekšu tāpat kā līdz šim. Eiropas Komisija ir nākusi klajā ar dokumentu, un tiks organizētas debātes, tāpēc mēs patlaban strādājam pie dažiem izejvielu jautājuma aspektiem. Jau savā pirmajā runā es norādīju, ka pilnīgi atbalstu pētījumu veikšanu izejvielu otrreizējās pārstrādes jomā. Varam mēģināt arī rast aizstājējus retām izejvielām.

Tāpēc viena no inovāciju partnerībām, ko īstenojot darbības, kas saistītas arī ar mūsu inovāciju politiku, Eiropas Komisija ir iecerējusi izveidot, attiecas tieši uz inovācijām izejvielu nozarē. Es vēlreiz uzsveru, ka otrreizējā pārstrāde un izejvielu aizstāšana ir tās jomas, kurās mums, manuprāt, mums būtu jāturpina pētījumi, lai mēs spētu piedāvāt rūpniecības nozarei konkrētus risinājumus, tostarp starptautiskas politiskās iniciatīvas, kā es vairākkārt esmu norādījis.

Tagad, kad attiecībā uz izejvielu jautājumu ir noslēgts nolīgums ar Āfrikas Savienību un atklātas debātes ar Krievijas Federāciju, es jūnija sākumā došos uz Latīņameriku, lai apspriestu izejvielu jautājumu ar Brazīliju, Argentīnu un Čīli.

Eiropai ir jāpiedāvā rūpniecības nozarei un MVU konkrēts risinājums šajā jomā. Tāpēc mums ir jāturpina darbs pie Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanas. Darāmā ir ļoti daudz. Mēs esam aicinājuši visas dalībvalstis iecelt MVU vēstnieku — līdzīgi kā to jau ir izdarījusi Eiropas Komisija. Saņemtās atsauksmes ir pozitīvas. Dažas valstis jau ir iecēlušas vēstnieku vai ir paudušas nodomu to darīt, un šis aspekts ir jāskata arī plašākā kontekstā, jo mēs nedrīkstam nodalīt plaša mēroga rūpniecību no MVU. Reālās ekonomikas izaugsme ir saistīta ar iekšējo tirgu, rūpniecības politiku un MVU politiku.

Tā kā vairākkārt tika pieminēta apvienību nozīme, nobeigumā norādīšu, ka pirmo reizi rūpniecības komisārs ir ticis ar rūpniecības nozares, MVU un apvienību pārstāvjiem, lai apspriestu pārstrukturizācijas politiku. Ir sācies jauns debašu posms, kurā pie diskusiju galda Eiropas Komisijas organizētajās sanāksmēs sēdēs darba ņēmēju un darba devēju pārstāvji un kura mērķis ir veicināt ekonomikas izaugsmi un nodrošināt lielāku labklājību visiem ES iedzīvotājiem.

Priekšsēdētāja. – Komisāra kungs, es ņēmu vērā jūsu mājienu un atsauci uz Beļģijas futbola čempionātu, bet es ceru, ka tās nav uzskatāmas par prognozēm.

Bernd Lange, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, dāmas un kungi, liels jums paldies par daudzajiem iedvesmojošajiem komentāriem.

Tajani kungs, četras galvenās atziņas, kas mūs vieno, ir pavisam skaidras. Pirmkārt, mēs vēlamies panākt, lai rūpniecības politika būtu ES politikas pamatā. Otrkārt, mēs vēlamies sasaistīt ilgtspēju un konkurētspēju un tās tālāk attīstīt. Treškārt, mēs nedrīkstam īstenot

dogmatisku pieeju, jo šo jomu nespēj regulēt tikai tirgus vien vai tikai valsts vien. Mums ir vajadzīgi praktiski un racionāli pasākumi. Ceturtkārt, šis ir tikai sākums, nevis beigas, diskusijām par rūpniecības politikas modernizāciju Eiropas Savienībā.

Mēs nākam jums pretī, *Tajani* kungs, bet mēs arī apzināmies, ka mums jātur jūs pie vārda. Mēs sagaidām konkrētus tiesību aktu priekšlikumus un arī konkrētus pasākumus finansiālā atbalsta nodrošināšanai, jo īpaši pētniecības jomā.

Tajani kungs, ja mums izdosies un ja mūsu pretimnākšana būs saderīga ar jūsu teikto, tad mēs, iespējams, nonāksim līdzīgā situācijā, kāda izveidojās brīnišķīgās filmas „Kasablanka” beigās, kad *Hemfrijs Bogarts* teica policijas komisāram: „Manuprāt, šis ir skaistas draudzības sākums!”

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2011. gada 9. maijā plkst. 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Tirdzniecības internalizācija un pārvalstiskas sabiedrības ir tikai daži no daudzajiem globalizācijas aspektiem. Diskutējot par ES rūpniecības politiku, mums ir jāatbild uz jautājumu, kāda veida rūpniecība Eiropai ir vajadzīga — korporatīva un sazarota rūpniecība, ko raksturo liela mēroga masveida ražošana vai neliela apjoma reģionāla rūpniecība, vai varbūt pat valsts mēroga rūpniecība.

Lielas, pārvalstiskas sabiedrības, kas reizēm var būt bagātākas pat par dažām valstīm, milzīgu peļņu un arī nodokļus, tostarp PVN, koncentrē vienā vietā, visbiežāk to izcelsmes vietā. Ja neņemam vērā darbavietu aspektu, tad valstīm, kurās ražošana notiek, rodas tikai izdevumi. Piemēram, *Fiat* ir pārvalstiska sabiedrība, kuras ieņēmumi, statistiski rēķinot, sasniedz 4 % no Polijas IKP, bet tās peļņa un lielākā daļa nodokļu ieņēmumu tiek novirzīta citā budžetā.

Nesen šis uzņēmums *Panda* modeļa automobiļu ražošanu pārcēla uz Itāliju. Tas neapšaubāmi tika darīts politisku un valstisku apsvērumu dēļ, jo ekonomisku apsvērumu dēļ tas noteikti nenotika. Šis gadījums skaidri parāda interešu konfliktu. Polijā sociālā situācija pasliktinās, bet Itālijā uzlabojas. Pārvalstiskās sabiedrības jau izpostīja Poliju toreiz, kad pēc Polijas Tautas Republikas sabrukuma iegādājās Polijas rūpniecības uzņēmumus par cenu, kas veidoja 10 % no to vērtības. Liberālo doktrināru, tostarp *Leszek Balcerowicz*, pieļauto kļūdu dēļ Polijas robežas tika atvērtas globālajai konkurencei, kuru radīja bagātie uzņēmumi. Drīz tika iznīcināta mūsu rūpniecība, slēgtas konkurētspējīgas rūpnīcas, izpostīta zinātniskā infrastruktūra un izveidojās milzīgs bezdarbs. Ar nelielu aizkavēšanos tagad šī situācija skar arī vecās ES dalībvalstis. Ir vajadzīga pārdomāta rūpniecības politika, nevis ekonomiskais nacionālisms.

19. Eiropas apgādes ar retzemju elementiem nodrošināšana (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par:

– *Tsoukalas* kunga, *Rübig* kunga, *Caspary* kunga un *Schnieber-Jastram* kundzes jautājumu Komisijai PPE grupas vārdā, uz kuru jāatbild mutiski, par Eiropas apgādes ar retzemju elementiem nodrošināšanu (O-000036/2011 – B7-0017/2011),

– *Ek* kundzes, *Panayotov* kunga, *Hall* kundzes, *de Sarnez* kundzes, *Rinaldi* kunga, *Schaake* kundzes un *Theurer* kunga jautājumu Komisijai ALDE grupas vārdā, uz kuru jāatbild

mutiski, par Eiropas apgādes ar retzemju elementiem nodrošināšanu (O-000043/2011 – B7-0020/2011) un

– *Szymański* kunga jautājumu Komisijai ECR grupas vārdā, uz kuru jāatbild mutiski, par Eiropas izejmateriālu stratēģiju (O-000041/2011 - B7-0207/2011).

Ioannis A. Tsoukalas, *autors*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, retzemju elementi ir ārkārtīgi svarīgi simtiem augsto tehnoloģiju un būtiski „zaļo” tehnoloģiju attīstībai. ES rūpniecība ir pilnībā atkarīga no RZE importa no Ķīnas, kurai vienai pieder vairāk nekā 97 % pasaulē saražotā daudzuma un 36 % pasaules ekonomisko rezervju. Ķīna ir veikusi plašus zinātniskos pētījumus šajā nozarē un ir panākusi acīmredzamu pārkāpumu pār konkurentiem sakausējumu un galaproduktu ražošanā.

Tajā pašā laikā ES rūpniecībai ir gan nepietiekama piekļuve izejmateriāliem, gan nepietiekamas prasmes tos apstrādāt. Lai arī retzemju elementi nav tik reti, kā liek domāt to nosaukums, eksperti paredz, ka ilgtspējīgas ražošanas līnijas reorganizēšanai ir nepieciešami aptuveni 10 līdz 15 gadi. Eiropas Savienība izstrādā vidēja termiņa izejmateriālu stratēģiju, tomēr retzemju elementu problēma ir daudz steidzamāka. Pieaugošās iekšējās vajadzības Ķīnā un tās centieni ierobežot ietekmi uz vidi ir izraisījuši ļoti stingrus eksporta ierobežojumus laikā, kad palielinās pieprasījums pasaulē. Ķīna ir noteikusi zemākus eksporta ierobežojumus 2011. gada pirmajā pusē, par 35 % zemākus nekā pagājušajā gadā, bet gada otrajā pusē ir paredzami vēl stingrāki ierobežojumi. Paredzams, ka deficīts būs spēcīgi jūtams nākamajos sešos mēnešos, kad pieaugs retzemju elementu cenas un darbu pārtrauks ražošanas līnijas. Ekspertu aplēses liecina, ka 2014. gadā retzemju elementu deficīts pasaulē būs 40 000 tonnas.

Jautājumi Komisijai ir tieši un steidzami:

- kādus īstermiņa pasākumus Komisija un tās partneri piedāvā veikt, lai radītu alternatīvus retzemju elementu avotus?

- kāda situācija ir mūsu sarunās ar Ķīnu un starptautiskajiem partneriem par šo tematu?

Lena Ek, *autore*. – Priekšsēdētājas kundze, es dažkārt brīnos, vai Eiropas atbilde uz katru problēmu ir sastingt bailēs no Ķīnas un pieprasīt tirdzniecības sankcijas un valsts iejaukšanos.

Veiksmīgas ES izejmateriālu stratēģijas mērķim ir jābūt veicināt brīvu tirdzniecību. Tai ir jāparedz ilgtspējīga un resursu ziņā efektīva pārvaldība, inovācijas un piekļuve izejmateriāliem Eiropas uzņēmumiem. Tā nedrīkst paredzēt izejmateriālu uzkrāšanu par nodokļu maksātāju naudu.

Eiropa kļūst arvien atkarīgāka no neliela skaita galveno resursu un atpaliel cīņā par alternatīvu avotu nodrošināšanu, taču privātie uzņēmumi, nevis politiķi var noteikt, vai ir nepieciešams veidot krājumus. Ja tā būs efektīva resursu izmantošana, viņi to darīs. Tā vietā mums ir vajadzīga vispusīga izejmateriālu stratēģija, kas aptvertu visus aspektus saistībā ar piekļuvi retzemju elementiem. Tostarp tirdzniecība, izpēte un inovācijas, otrreizēja pārstrāde un transporta un infrastruktūras attīstība, lai veicinātu iekšzemes resursu attīstību. Mums vajag izejmateriālu piegāžu labāku pārvaldību Eiropā un efektīvus pasākumus otrreizējās pārstrādes veicināšanai un atkritumu samazināšanai.

Eiropā ir daudz dabas resursu, un tā atrodas stratēģiski tuvu Barenca jūras reģionam, kurā ir daudz resursu. Ar minerāliem, metāliem un mežiem Ziemeļeiropai ir potenciāls lielā mērā ilgtspējīgā veidā apmierināt ES izejmateriālu vajadzības.

Mums ir arī jāveicina inovācijas un alternatīvo risinājumu izpēte un jāatrod veids, kādā apiet materiālus, kas Eiropas uzņēmumiem šķiet pārāk dārgi. ES stratēģijas pamatā ir jābūt brīvam tirgum, un tai ir jānodrošina, ka gan attīstītās, gan jaunattīstības valstis var iegūt no ilgtspējīgas izejmateriālu piegādes. Mums ir arī jāizmanto tirdzniecības atbalsta mehānisms.

Eiropai ir jāveic darbības, kas vērstas uz inovācijām un tirdzniecības barjeru novēršanu trešās valstīs, nevis retu un nozīmīgu izejmateriālu uzkrāšanas politiku un demokrātijas graušānu ārvalstīs. Mums ir vajadzīgi Komisijas ieteikumi attiecībā uz izejmateriāliem un retzemju elementiem. Mēs vēl aizvien gaidām šos ieteikumus.

Konrad Szymański, *autors.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze, piekļuve retzemju elementiem noteiks Eiropas rūpniecības pozīcijas un konkurētspēju. Ja mēs nenodrošināsim šo materiālu pieejamību, mēs sagrausim lielāko daļu tehnoloģiski attīstītāko mūsu ekonomikas nozaru. Tāpēc nevienam mūsu politikas jomu nedrīkst neievērot. Mums ir prasmīgi jāizmanto esošie resursi, kuri ir nevajadzīgi pamesti novārtā. Mums ir jāizmanto tirdzniecības politikas instrumenti, lai efektīvi novērstu brīvās tirdzniecības pārkāpumus. Tāpēc mēs nedrīkstam aprobežoties tikai ar dārgām un tomēr ļoti ierobežotām mums pieejamām iespējām iegūt materiālus no nolietotu ierīču otrreizējas pārstrādes.

Ir vismaz daži jautājumi, kas jāuzdod Eiropas Komisijai saistībā ar paziņojumu par izejmateriāliem. Pirmkārt, vai Komisija ir novērtējusi Ķīnas izejmateriālu protekcionisma politikas ietekmi uz Eiropas rūpniecību? Otrkārt, kāda varētu būt otrreizējas pārstrādes nozīme salīdzinājumā ar tirdzniecības politikā paredzētajām iespējām un pašu resursiem? Kāda ir šo trīs iespēju attiecība? Treškārt, vai Komisijas rīcībā ir novērtējums par izmaksām saistībā ar otrreizējas pārstrādes īpatsvara palielināšanu Eiropas izejmateriālu politikā?

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, kā jūs zināt, februāra sākumā Komisija apstiprināja ES izejmateriālu stratēģijas, kuras pamatā ir trīs pīlāri, atjaunināšanu.

Pirmais attiecas uz izejmateriālu piegādi no valstīm ārpus Eiropas Savienības, slēdzot līgumus ar Āfrikas Savienību. Mēs esam iekļāvuši jautājumu par izejmateriāliem mūsu sanāksmju ar Krievijas Federāciju darba kārtībā. Turklāt, kā es sacīju iepriekšējās debatēs, jūnijā es došos uz Brazīliju, Argentīnu un Čīli, lai uzsāktu diplomātiskas sarunas arī ar šīm Latīņamerikas valstīm. Pēc tam es runāšu par attiecībām ar Ķīnu.

Otrais pīlārs ir par ilgtspējīgāku piegādi ES. Tāpēc ar komisāra *Potočnik* piekrišanu mēs esam atjauninājuši „Natura 2000” ieviešanas noteikumus. Mēs vēlamies, lai tie tiktu interpretēti tā, lai nekaitētu ieguvei, bet vienlaikus mēs vēlamies nodrošināt, lai vide joprojām tiktu ņemta vērā.

Trešais pīlārs attiecas uz otrreizēju pārstrādi un resursu efektīvu izmantošanu. Vēlos atkārtot to, ko es sacīju iepriekšējās debatēs: saistībā ar mūsu inovāciju politiku mēs plānojam vairākas partnerības inovāciju jomā dažādās nozarēs, no kurām viena ir izejmateriālu nozare. Viena no partnerībām inovāciju jomā būs vērsta tieši uz darbībām, kuras mēs varam veikt materiālu otrreizējas pārstrādes un aizstāšanas nozarē.

Jaunajā paziņojumā ir sevišķi uzsvērtā situācija saistībā ar retzemju elementu un citu svarīgu izejmateriālu piegādi. Nav šaubu, ka Ķīnas noteiktais retzemju elementu eksporta kvotas samazinājums būtiski ierobežo piegādi pasaulē. Mēs vērtējam situāciju, lai noteiktu piemērotākos daudzpusējos instrumentus, tostarp Pasaulē Tirdzniecības organizāciju un mūsu divpusējās attiecības ar Ķīnu.

PTO mēs esam sākuši strīdu noregulēšanas procedūru pret Ķīnu saistībā ar piekļuvi deviņiem svarīgākajiem izejmateriāliem 2009. gadā. Notiek lietas izskatīšana, un secinājumi, protams, būs ļoti svarīgi mūsu diskusijās par PTO procedūras sākšanu saistībā ar retzemju elementiem.

Divpusējo attiecību līmenī Komisija ir vairākas reizes apspriedusi šo jautājumu ar Ķīnas valdību gan no politiskā, gan tehniskā viedokļa. 2010. gada beigās tika izveidota ES un Ķīnas darba grupa, lai veicinātu dialogu par jautājumiem saistībā ar retzemju elementiem un citiem izejmateriāliem.

Stratēģisko partnerību un dialogu par nākotnes politiku ietvaros ES īsteno aktīvu diplomātiju izejmateriālu jautājumos, lai garantētu piekļuvi šiem materiāliem un jo īpaši svarīgākajiem materiāliem. Viens piemērs, kā es sacīju, ir divpusēja dialoga sākšana saistībā ar Āfrikas-Eiropas kopējo stratēģiju 2011.-2013. gadam, kurā īpaša daļa paredzēta izejmateriāliem. Es jau minēju mūsu attiecības ar Krieviju un Latīņameriku.

Komisija atbalsta svarīgāko izejmateriālu iegulu izpēti Eiropas Savienībā, un šā mērķa sasniegšanu sevišķi veicina projekts „ProMine 2009-2013”, kas tiek īstenots saskaņā ar Septīto pamatprogrammu.

Otrreizējā pārstrāde rada milzīgas tehnoloģiskas problēmas, jo sevišķi tāpēc, ka izejmateriālu daudzums daudzos produktos ir ārkārtīgi mazs. Mūsu stratēģijas mērķis ir uzlabot ES tiesību aktu ieviešanu un piemērošanu attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu.

Turklāt mums ir jāturpina veicināt izpēti un inovācijas otrreizējas pārstrādes un aizstāšanas nozarē, kas jau tiek darīts saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, finansējot retzemju elementu aizstāšanas projektus. Saistībā ar šo Komisija izskata iespēju sākt partnerību inovāciju jomā izejmateriālu nozarē un cer dažu nākamo mēnešu laikā nākt klajā ar konkrētu priekšlikumu. Mēs arī esam sākuši sadarbību ar Amerikas Savienotajām Valstīm inovāciju jomā, un mēs izskatām sadarbības iespēju arī ar Japānu.

Protams, mums ir cieši jāuzrauga svarīgāko izejmateriālu problēma, lai noteiktu prioritāros pasākumus, un mēs uzskatām, ka izejmateriālu piegāžu drošība katrā ziņā ir uzņēmumu atbildība. Tomēr ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm mēs esam gatavi diskutēt par izejmateriālu uzkrāšanas programmas izmaksām, iespējamiem ieguvumiem un pievienoto vērtību.

To mēs darām, taču, protams, es vienmēr esmu gatavs uzklaut jebkādas Parlamenta ieteikumus, lai nodrošinātu, ka Komisija turpina aktīvi strādāt pie jautājuma, kas ir ārkārtīgi svarīgs Eiropas uzņēmējdarbības sistēmas konkurētspējai.

Paul Rübīg, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, liels paldies par jūsu iniciatīvu. Izejmateriāli palīdzēs nodrošināt to, ka mums nākotnē būs stipra rūpniecības nozare, un tāpēc mums ir svarīgi noslēgt divpusējus līgumus ar Ķīnu un daudzām citām valstīm — un ne tikai tirdzniecības politikas jomā. Piemēram, mums būtu jāpievēršas arī investīciju aizsardzības līgumiem, jo mēs varam parakstīt ilgtermiņa investīciju līgumus šajā jomā, kas aizsargās peļņu no investīcijām jaunajās raktuvēs, kas mums ir steidzami nepieciešamas. Citiem vārdiem sakot, ilgtermiņa līgumi aizsargās mūsu investīcijas, lai jaunās raktuves, kas konkurēs ar esošajām, varētu saņemt tām nepieciešamo finansiālo atbalstu.

Saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) konferenci, kas notiks pēc Dohas sarunu kārtas, mēs varam arī izskatīt Singapūras jautājumu situāciju. Singapūrā mēs jau

apkopojām vērā ņemamu pasākumu paketi, un mums tā ir jāturpina, iespējams, vienlaikus ar pašreizējām sarunām Dohā.

Mums ir jānoskaidro, vai ir pārkāpts antidempinga regulējums attiecībā uz cenām, kuras Ķīnā atsevišķos gadījumos maksā rūpniecības nozare par izejmateriāliem apstrādei, un Eiropas rūpniecības nozarei noteiktajām paaugstinātajām cenām. Jau notiek darbs, lai noskaidrotu šo jautājumu. Tomēr runa nav tikai par retzemju elementiem (RZE), bet arī, piemēram, par magniju, kas ir svarīgākais izejmateriāls ugunsdrošajos produktos un kas ir svarīgs tērauda, stikla, cementa un citu materiālu ražošanā. Mums būtu jāizskata iespējamie aizstājējprodukti, kurus varētu izmantot nākotnē, un, iespējams, izveidot pašiem savu šo produktu izpēti programmu.

Es arī atzinīgi vērtēju *Hedegaard* kundzes priekšlikumu par oglekļa dioksīda izmešu nodokli, kas ļautu ieturēt papildu PVN par produktiem, kurus ražojot tiek radīts liels daudzums CO₂ izmešu, kas pārvietojas lielos attālumos.

Marita Ulvskog, *S&D grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es uzskatu, ka šīs debātes parāda to, cik svarīgi ir, lai izejmateriālu stratēģijai būtu ilgtermiņa un plaša ietekme. Retzemju elementi, protams, ir retums tirgū, bet ne zemē. Tam ir vairāki iemesli. Vienkārši nav bijusi pietiekama ekonomiska interese, lai tos raktu visās vietās, kur tie ir atrodamī. Ir bijuši arī strīdi par vidi un darba apstākļiem.

ES vajadzētu daudz ieguldīt izpētē un attīstībā. Tai vajadzētu investēt resursu efektivitātē un jo īpaši otrreizējā pārstrādē, kā šovakar tika pieminēts. Tam, protams, ir nepieciešams viss — no saprātīgām, vienkāršām un gudrām stratēģijām līdz ekomarkējumiem, kas atvieglo otrreizējai pārstrādei paredzēto bateriju izņemšanu no ierīcēm. Tomēr mums arī vajadzētu atvirzīties no koloniālajām dziņām sadarbībā ar citām valstīm citās pasaules daļās. To mēs pagaidām neesam spējuši paveikt pietiekami labi.

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, jūs jau sniedzāt informāciju, komisāra kungs, taču es gribētu vēl ko piebilst.

Pirmkārt, PTO. Ko tieši mēs darām PTO saistībā ar jau 2009. gadā pieņemto iniciatīvu, cik man zināms, par magniju un boksītu? Vai PTO ir procedūra attiecībā uz retzemju elementiem? Vai tāda procedūra ir iespējama, un vai mēs to sākam vieni, vai mēs to varam sākt kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Japānu, kas, manuprāt, būtu vēlams?

Otrkārt, jūs esat teicis, ka mums ir jāpalielina piegādes no citām iegulām, tostarp Eiropas. Vai šeit ir kāda nozīme Grenlandei? Kādas tieši ir domas par šo?

Treškārt, retzemju elementu ieguve otrreizējas pārstrādes rezultātā. Vai mēs virzāmies Eiropas noteikumu par tā saukto pilsētvides izrakteņu ieguvei virzienā? Vai būs kāda direktīva vai regula? Kas ir plānots attiecībā uz šo?

Ceturtkārt, attiecībā uz pētniecību un pētījumiem, pētījumu attīstību, vai būs kādi konkrēti nosacījumi arī Astotajā pamatprogrammā? Turklāt, attiecībā uz uzkrāšanas sistēmu, vai būs vienoti Eiropas noteikumi par uzkrāšanu arī šajā gadījumā?

Visbeidzot, cik plaši jautājums tiek risināts divpusēji ar Ķīnu augsta līmeņa ekonomiskajā un komerciālajā dialogā un sarunās par jaunu partnerību un sadarbības līgumu ar šo valsti?

Reinhard Bütikofer, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, īsā un vidējā termiņā mūsu atkarība no retzemju elementu (RZE) importa no Ķīnas noteikti ir problēma. Es neredzu, ka Eiropai būtu kāda stratēģiska vājība, un tā nedrīkst palikt atkarīga. Runājot

atklāti, savā ziņā Ķīna izdara mums pakalpojumu, skaidri parādot, ka mums ir jāizklūst no pašreizējā atkarības stāvokļa.

Tāpēc mēs nedrīkstam pieļaut vēl vienu kļūdu, izraisot naidu starp Eiropu un Ķīnu. Šajā jomā pastāv sadarbības iespējas. Tomēr, ja mēs skatāmies Āzijas virzienā, mums būtu jāņem vērā arī Japāna. Pēdējā gadā Japāna ir bijusi daudz sarežģītākā situācijā attiecībā uz piekļuvi RZE nekā Eiropa. Japāna ir arī reaģējusi ātrāk un efektīvāk. Japānas valdība ir iztērējusi USD 1 miljardu RZE aizstājēju un otrreizējas pārstrādes pētījumiem. Cik daudz mums ir pieejams Septītajā pamatprogrammā?

Pats par sevi saprotams, ka mums ir vajadzīga tirdzniecības politika. Mums ir arī jāattīsta pašu rezerves, kur tās ir pieejamas. Tomēr, manuprāt, stratēģiski mūsu RZE politikas pamatā ir jābūt inovācijām, izejmateriālu efektivitātei un tehnoloģiskai vadībai. Mums ir nepieciešami obligāti izejmateriālu efektivitātes mērķi. Mums ir nepieciešami arī noteikti, konkrēti RZE otrreizējas pārstrādes plāni. Komisijas paziņojumā nav tieši minēta otrreizēja pārstrāde. Tas vairs nav nākotnes risinājums, bet gan risinājums, kas mums ir nepieciešams tagad. Daudzi uzņēmumi jau kādu laiku to dara, tostarp *Rhodia*, *BASF*, *Osram* un daudzi citi.

Aizstāšana ir vēl viens svarīgs faktors. Pat Ķīna sāk investēt RZE aizstājējos, jo ir acīmredzams, ka tā nevar turpināt izmantot šīs vielas pašreizējā ātrumā, pat lai apmierinātu pati savas vajadzības.

Mums ir jārikojas ātri, lai maksimāli izmantotu pašreizējās situācijas sniegtās iespējas, un mēs nedrīkstam sūdzēties par to, ka mums ir šīs iespējas.

Zbigniew Ziobro, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, retzemju elementiem ir izšķiroša nozīme simtos tehnoloģisko risinājumu. Tāpēc tie ir svarīgs faktors nepārtrauktā tehnoloģiskā progresā un lielākās inovācijās Eiropas Savienībā. Tas, ka tie tiek tik plaši izmantoti, nozīmē, ka pieprasījums ir palielinājies, bet iespējas palielināt iegūto apjomu palielinās retāk.

Pašlaik pasaulē gadā tiek iegūtas 1 24 000 tonnas retzemju elementu, un līdz 2012. gadam to pieprasījums palielināsies līdz 50 %. Aptuveni 97 % piegāžu pasaulē nodrošina Ķīna, kas ir ārkārtīgi svarīgi, jo kopš 2006. gada Ķīna ir samazinājusi iegūvi un eksportu. Augstā tā paziņoja, ka varētu samazināt eksportu par vairāk nekā 50 % un veidot stratēģiskas rezerves. Turklāt daudzi uzņēmumi, kas iegūst retzemju elementus citās pasaules daļās, faktiski pieder Ķīnai. Nesen Austrālijā tika apturēta retzemju elementu raktuves nonākšana Ķīnas izrakteņu ieguves uzņēmuma rokās. Tā ir ļoti nopietna problēma attiecībā uz šo izejmateriālu ieguves monopolu. Mums ir jādara viss iespējams, lai novērstu jebkādu riskus saistībā ar šo svarīgo ekonomikas nozari, kas garantē Eiropai izaugsmi un nākotni.

Helmut Scholz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, vēl pagājušajā rudenī Eiropas Parlaments sevišķi atzinīgi novērtēja to, ka Eiropas Savienības valdību vai valstu vadītāji Madrides augstākā līmeņa sanāksmes paziņojumā skaidri atzina valstu suverēnās tiesības pārvaldīt savus dabas resursus un kontrolēt to izmantošanu. Paziņojumā bija arī konkrēta atsauce uz ilgtspējas kritēriju nozīmi. Augstākā līmeņa sanāksmē piedalījās arī Latīņamerikas valstis, bet tie paši likumi attiecas arī uz Ķīnu un citām valstīm.

Retzemju elementu (RZE) ieguve Ķīnā ir nodarījusi būtisku kaitējumu videi, tas pats iepriekš notika arī ASV un citur. Tas nedrīkst turpināties. Ķīnai un citiem potenciālajiem ražotājiem

ir jānodod mūsu zināšanas un tehnoloģijas, lai to izrakteņu ieguves procesi būtu videi nekaitīgi un lai kalnrači varētu strādāt drošāk.

Ķīna ir arī ieinteresēta investēt augsto tehnoloģiju ražošanas iekārtās RZE apstrādei, jo tā nevēlas būt tikai izejmateriālu piegādātāja. Tāpēc Komisijai šeit vajadzētu darboties kā starpniekam.

Modernu izejmateriālu politiku būtu jāraksturo partnerībai. Vienlaikus būtu jāpievērš uzmanība uzlabotas otrreizējas pārstrādes un aizstājējtehnoloģiju attīstībai, jo nākotnē RZE atrodamie metāli būs vēl retāki: pārāk reti, lai tos izmantotu vienu reizi.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, šodien jūs paziņojāt par vēl dažiem Komisijas plāniem nākamajiem mēnešiem attiecībā uz izejmateriālu piegādēm. Arī 2007. gadā Komisija nāca klajā ar paziņojumu un iepazīstināja ar izejmateriālu stratēģiju. Mana problēma ir tāda, ka paziņojumi, kurus mēs esam dzirdējuši pēdējās dienās, un paziņojumi, kurus mēs esam dzirdējuši pēdējās nedēļās, ir ļoti līdzīgi paziņojumiem 2007. gadā. Tomēr man ir radies iespaids, ka kopš tā laika ir noticis ļoti maz.

Maz ir noticis kaut vai attiecībā uz mūsu pašu interešu aizstāvību. Man šķiet, daudzas citas valsti ļoti enerģiski aizstāv savas intereses. Tas ir zināms kā „koloniālais reflekss”. Es to redzu nevis Eiropas Savienības valstīs, bet sevišķi Ķīnā, kura izmanto tieši izejmateriālu un retzemju elementu (RZE) jautājumu, lai uzturētu savu monopolu un nostādītu citas valstis neizdevīgā situācijā.

Tajani kungs, es arvien biežām jautāju sev, kam ir jāuzņemas atbildība par to, lai kaut kas reāli notiktu? Vai tas ir jūsu ģenerāldirektorāts? Vai tas esat jūs? Vai tas ir Tirdzniecības ģenerāldirektorāts? Vai tas ir *De Gucht* kungs? Vai tie ir citi komisāri? Kas patiesībā par to visu ir atbildīgs? Kādi konkrēti pasākumi ir jāveic? Kā rīcība mums būtu jāvērtē un kad, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienībā tiek veikti pasākumi? Es būtu pateicīgs, ja jūs izskatītu šo jautājumu, jo mēs visi zinām, ka ķīnieši vēl aizvien aktīvi darbojas un nosaka eksporta ierobežojumus un nodevas, kas rada milzīgas problēmas mūsu uzņēmumiem.

Vai Komisija beidzot ir izveidojusi visu to produktu sarakstu, attiecībā uz kuriem Ķīnai ir konkurences priekšrocības tās noteikto eksporta ierobežojumu dēļ? Vai Komisija vajadzības gadījumā gatavojas veikt kādus antidempinga pasākumus, lai novērstu mūsu uzņēmumiem neizdevīgo konkurences stāvokli? Es būtu ļoti pateicīgs, ja jūs pievērstos šiem jautājumiem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, retzemju elementi ir svarīgi monitoru un mobilo tālruņu ražošanā, kā arī tādu augstas veiktspējas pastāvīgo magnētu ražošanā, kas tiek izmantoti vēja turbīnās vai elektriskajos transportlīdzekļos, automašīnu katalīzes pārveidotājos, iespaidshēmu paneļos un optiskajās šķiedrās. Tāpēc tie ir svarīgi arī jaunajiem tīras enerģijas avotiem. Lai arī šie elementi tiek tirgoti visā pasaulē, dažu izejmateriālu un retzemju elementu tirgus nav ļoti pārredzams un tirdzniecības apjomi ir mazi.

Eiropas Savienība ir gandrīz pilnīgi atkarīga no retzemju elementu importa; 97 % saražoto retzemju elementu ir koncentrēti Ķīnā. Izejmateriālu pieprasījumu palielinās jauno ekonomiku izaugsme un jauno tehnoloģiju strauja izplatība. Retzemju elementu ieguves, bagātināšanas un otrreizējas pārstrādes procesi, ja tie netiek pienācīgi vadīti, rada smagas sekas vidē. Eiropas Savienībai ir jāvelta pūliņi tam, lai racionalizētu retzemju elementu izmantošanas un otrreizējas pārstrādes procesus un lai veiktu pētījumus par iespējam aizstāt svarīgākos izejmateriālus ar mazāk svarīgiem materiāliem.

Komisāra kungs, mēs aicinām regulāri atjaunināt izejmateriālu sarakstu.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, novērojumi, kas tika pausti jautājumos, uz kuriem jāatbild mutiski un kas ir šo debāšu pamatā, ir tikai vēl viena norāde uz resursu nepietiekamību un jo īpaši dažu svarīgāko minerālu pieaugošo nepietiekamību. Turklāt tie liecina par importētāju valstu neaizsargātību salīdzinājumā ar monopola valstīm.

Eiropas Savienības reakcijai ir jābūt divējādi: no vienas puses, nodrošināt, ka mēs nekļūstam par ķīlniekiem, aizstāvot mūsu pozīciju visos attiecīgajos forumos (PTO, G20, Apvienoto Nāciju Organizācijā), bet, no otras puses, rīkoties saskaņā ar Lisabonas stratēģiju, lai samazinātu mūsu atkarību no retzemju elementiem. Mūsu lozungam ir jābūt jau izlietotu materiālu efektīvai otrreizējai pārstrādei un alternatīvo produktu pētījumu un attīstības programmu veicināšanai.

Visbeidzot, partnerībā ar jaunattīstības valstīm ES ir jāpalīdz novērst to retzemju izlaupīšanu elementu, kas pieder šīm valstīm.

(Aplausi)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, situācija ir skaidra: ES ir jānodrošina retzemju elementu piegāde, bet šajā tirgū konkurence kļūst arvien sīvāka.

Lai pārliecinātos par to — Ķīna kontrolē 95 % no pasaulē saražotā apjoma, un eksporta kvotu dēļ, ko tā arvien samazina, šis jautājums ir G20 darba kārtības centrā.

Tāpēc mēs debatējam par visai Eiropas ekonomikai ļoti svarīgu jautājumu, par jautājumu, kas, protams, ir jārisina sadarbībā ar valstīm, kam ir rezerves, taču arī un vispirms jau, veicot pētījumus, nodrošinot attīstību un radot inovācijas.

Jau tika minēts, ka investīcijas izpētē un attīstībā ir svarīgas, ja mēs risinām problēmas, kas saistītas ar izrakteņu ieguves efektīvāku metožu meklēšanu, alternatīvu izejmateriālu meklēšanu, lai samazinātu atkarību, un otrreizēju pārstrādi, kas ir ļoti svarīga, jo tā dēvētās „pilsētvides raktuves” varētu būt svarīgs Eiropas Savienības izejmateriālu avots.

Tāpēc mēs apsveicam komisāru par iesaistīšanos šajā jautājumā, un mēs cieši uzraudzīsim visus Komisijas veiktos pasākumus saistībā ar to.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, jāsap, ka esmu ļoti noraizējies par dažiem šeit Parlamentā nesen dzirdētajiem aspektiem — šovakar par retzemju elementu nepietiekamību; vakarvakarā par 80 % lielu olbaltumvielu iztrūkumu; pirms dažām nedēļām par slēgtajām cukurbiešu rūpnīcām, un tagad mums trūkst cukura. Es domāju, ka ir pienācis laiks Eiropas Savienībai likt sevi pirmajā vietā un mēģināt veicināt savu nozaru attīstību.

Protams, kad runa ir par retzemju elementiem, es atzinīgi vērtēju komisāra apņemšanos uzlūkot investīcijas no aizstājēju ieguves un citām (arī otrreizējas pārstrādes) perspektīvām, bet galvenais uzlūkot jaunās tehnoloģijas. Pirms dažām nedēļām es piedalījos seminārā Briselē, kur tika runāts par jaunām tehnoloģijām retzemju elementu ieguvei no jūras dzelmes.

Galū galā mums ir jāpanāk, ka esam neatkarīgi. Ir labi, ka komisārs dodas uz Brazīliju un runā ar Ķīnu, bet, ja diplomātija negūst panākumus un viņi nedod mums to, ko mēs vēlamies, ko mēs darīsim? Ja mums nebūs spēcīgas ekonomikas, mēs kļūsim politiski neatbilstoši.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Priekšsēdētājas kundze, izejmateriālu jautājums nav nodalāms no Eiropas Savienības izaugsmes un ekonomiskā progresa. Tāpēc mēs varam apsveikt Komisiju ar izejmateriālu stratēģiju. Tomēr iespējamais izejmateriālu trūkums nākotnē liek mums pievērsties ne tikai jautājuma par piekļuvi izejmateriāliem risināšanai. Es piekrītu, ka šī varētu būt ļoti laba iespēja veidot tādu Eiropas Savienības ekonomikas modeli, kura pamatā būtu efektīvāka resursu izmantošana. Samazināt izmantoto izejmateriālu daudzumu un vairāk pievērsties izejmateriālu efektīvai apstrādei, iespējams, ir ātrākais veids, kā samazināt Savienībai nepieciešamā importa apjomu. Atbilstošas investīcijas jaunās apstrādes tehnoloģijās un izejmateriālu aizstājēju radīšana varētu būtiski samazināt atkarību no importētajiem retzemju elementiem. Tas nodrošinātu Eiropai vadošo lomu šajā jomā un būtu liels ieguldījums „Eiropa 2020” stratēģijas mērķu sasniegšanā.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, šīs debates par grūtībām piekļūt precēm, tādām kā retzemju elementi, pēc būtības ir saistītas ar pašreizējo pasaules ekonomikas attīstības stāvokli un sistēmisko krīzi, kurā mēs atrodamies. Krīze, kas tika nodēvēta par finanšu krīzi, faktiski ir daudz plašāka, globāla krīze. Tā ir arī krīze, kuras pamatā ir ekonomiskās izaugsmes, kā to saprot kapitālismā, un planētas Zeme, kas ar dāsna, bet ierobežota, pretstatījums. Sistēmas, kapitālisma, kas visu pakļauj peļņas un uzkrājumu dinamikai, saknes plešas arī nespējā izprast dabu un tās robežas; bet dabai ir robežas.

Virzīšanas uz pasauli, kas ir policentriska ekonomikas un politikas ziņā, rada resursu lielāku konkurenci: tas izraisa un veicina konfliktus. Ārvalstu valūtu un tirdzniecības kari, ko mēs piedzīvojam, ir satraucoši simptomi, taču tie nav izolēti. Tagadni un nākotni apdraud arī citi iespējamie kari, un runa ir arī par visiem tiem jautājumiem, par ko mēs šodien debatējam.

Edit Herczog (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, kad piedzima mana vecmāmiņa, viņa bija viena no diviem miljardiem zemes iedzīvotāju; kad piedzimu es, es biju viena no pieciem miljardiem uz zemes, un, kad piedzims mana mazmeita, viņa būs viena no deviņiem miljardiem zemes iedzīvotāju. Ekstensīvās tehnoloģijas ir jāaizstāj ar intensīvām visu resursu, tostarp izejmateriālu, tehnoloģijām. Tāpēc es gribu pieminēt cilvēku, kas pirms simts gadiem saņēma Nobela prēmiju ķīmijā par rādija un polonija izdalīšanu un attīrīšanu: Marija Sklodovska-Kirī, kas ir zināma kā Kirī kundze. Mums ir vajadzīgas Kirī kundzes, mums ir vajadzīgi zinātnieki, mums ir vajadzīgas uzlabotas tehnoloģijas. Tāpēc es vēlos lūgt jūs, komisāra kungs, darīt visu iespējamo, lai ķīmija paliktu par vietu jauniem talantiem Eiropā.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, jā, mēs varētu importēt izejmateriālus, taču mums tā vietā vajadzētu tos saglabāt. Iespējams, mēs pat varētu sākt tos ražot paši. Es atzinīgi vērtēju jūsu jaunas partnerības iniciatīvu, kas ietver atbildību par aizstāšanu, taču es domāju, ka citi deputāti jau to pieminēja, un viņiem ir taisnība: mums ir jāmeģina saglabāt izejmateriālus šeit Eiropā. Tas ir ļoti svarīgi. Mums ir jāpalielina klāsts. Mums ir jāpāriet uz citiem uzņēmējdarbības modeļiem, lai pakļautu retzemju elementus otrreizējai pārstrādei, kur vien tas iespējams. Mēs to varam izdarīt, izmantojot inovācijas, un šajā ziņā mums ir nepieciešama lielāka efektivitāte.

Tomēr ir kāda svarīga lieta, par ko es raizējos: vai jūs nodrošināsiet, ka retzemju elementi, kuri kļūst arvien retāki, tiks saglabāti izmantošanai svarīgākajos gadījumos? Vai jūs nodrošināsiet, ka, ja šie metāli kļūs vēl retāki, izmantošana gadījumos, kas mums ir visvairāk nepieciešami, steidzamākajos gadījumos, galu galā turpināsies? Piemēram, vai jūs

nodrošināsiet, ka tā vietā lai piešķirtu metālus „šim” vai „tam”, tie tiks piešķirti vējdzirnāvām? Vai jūs izskatīsiet arī šo jautājumu? Tas man šķiet ļoti svarīgi.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, konkurences dēļ tirgus dalībnieki ir uzņēmīgi pret investīcijām, kas dod ātru peļņu, vai, citiem vārdiem sakot, pret investīcijām rūpnīcās, kuru saražotie produkti nonāk tieši pie patērētājiem. Investīcijas izejmateriālu, sevišķi minerālu, ģeoloģiskā izlūkošanā ir saistītas ar ilgu un dārgu procesu, kas paredz ilgu peļņas gaidīšanu. Tāpēc to var atļauties tikai lielākie investori. Tie galvenokārt ir monopolisti un var diktēt savus noteikumus, kā tas bija retzemju elementu gadījumā. Tagad Eiropas izaugsmi ierobežo lantanīdu trūkums, sevišķi samārija un neodīma, kas ir nepieciešami augstas enerģijas pastāvīgo magnētu ražošanā un kas tiek izmantoti vēja enerģijas un elektriskajos transportlīdzekļos.

Ir pienācis laiks Eiropas Savienībai pievērst uzmanību izejmateriālu nodrošināšanai tieši tāpat, kā tā pievērs uzmanību energoapgādes drošībai. Tas attiecas ne tikai uz retzemju elementiem, bet arī uz citiem retiem izejmateriāliem un materiāliem, kas tiek izmantoti kā katalizatori, piemēram, rēniju un platīnu, volframu, molibdēnu, litiju, selēnu un citiem. Paldies!

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, es vēlos pateikties Parlamentam, jo ar šīm debatēm tas pilnvaro veikt darbības, ko Eiropas Komisija, sevišķi Barroso II Komisija, veic, lai risinātu jutīgo izejmateriālu jautājumu.

Kā uzsvēra Scholz kungs, kopš Madrides sanāksmes Eiropas Komisija ir sākusi rīkoties apņēmīgi. Citiem vārdiem sakot, tā ne tikai nāk klajā ar paziņojumiem; tā ir veikusi konkrētus pasākumus. Kad es saku „konkrētus pasākumus”, es domāju to 14 reto izejmateriālu saraksta sagatavošanu, saistībā ar kuriem ir jārikojas. Šo sarakstu, diemžēl nāksies pagarināt.

Turklāt pirmais līgums ar Āfrikas Savienību prasīja vairāku mēnešu darbu, kas ir noslēdzies ar vienošanos par Āfrikas Savienības un Eiropas Savienības rīcības plānu, kas paredz Āfrikas tiešu sadarbību ar Eiropas Savienību un Komisiju. Sadarbība attiecas uz to, ko mēs varam darīt ES, lai analizētu mūsu vajadzības, un ieguves darbu iespēju analīzi Āfrikā, iespējamo ģeoloģisko pakalpojumu sniegšanu un plānu izveidot Transāfrikas tīkla infrastruktūru, lai atbalstītu raktuves, ar kurām būs iespējams paplašināt ieguves nozari.

Vienošanās ar Krievijas Federāciju iekļaut izejmateriālu vienošanos darba kārtībā ir vēl viens skaidrs rezultāts, nevis tikai paziņojums, un ir notikušas divas sanāksmes.

Arī Eiropas Komisijas izejmateriālu dokuments nav tikai paziņojums, bet gan Komisijas apstiprināts teksts, kas nosaka skaidru un precīzu stratēģiju, kā es jums teicu, kuras pamatā ir trīs konkrēti pīlāri, saskaņā ar kuriem mēs plānojam turpināt darbu.

Lēmums izveidot partnerību inovāciju jomā, kas ir saistīta ar darbībām, kas mudinās privāto sektoru un, es ceru, arī Parlamentu un citas iestādes piedalīties inovācijās un izpētē, lai noteiktu spēcīgus otrreizējas pārstrādes un aizstāšanas pasākumus, kas dotu reālus rezultātus, nav tikai paziņojums, bet gan konkrēts Eiropas Komisijas veikts pasākums. Tā ir Kolēģijas apstiprināta prasība, un tāpēc tā ir Komisijas inovāciju stratēģijas daļa.

Attiecībā uz PTO, protams, mums ir jāturpina strādāt, lai atrisinātu jautājumu diplomātiskā ceļā. Brauciens uz Latīņameriku ir vēl viens konkrēts pasākums, nevis tikai paziņojums,

jo vizītēm, kas saistītas ar tādiem jutīgiem jautājumiem, ir apņēmīgi jāgatavojas, un tām ir jānodod reāli rezultāti. Protams, es informēšu Parlamentu par paveikto.

Attiecībā uz dažām vietām Eiropā, kur ir iespējams pārbaudīt, vai augsnes apakškārtā ir izejmateriāli, — es domāju Grenlandi, Barenca jūru un citas vietas Ziemeļeiropā — ir jāpārbauda, vai ieguve ir iespējama un vai tā ir ekonomiski izdevīga. Tomēr mēs esam gatavi atbalstīt jebkuru iniciatīvu veikt iespējamus pētījumus.

Nākamnedēļ Eiropas Parlamenta ēkā Briselē notiks politiskas debātes — taču ar tehniskiem aspektiem. Tās būs par iespējam Barenca jūrā, un es tajās piedalīšos, lai diskutētu ar dažiem Zviedrijas ministriem un ekspertiem par to, vai šīs iespējas ir ekonomiski izdevīgas un vai tās ir izdevīgas no vides aspekta, — vēl viena joma, kur mums ir jānoskaidro, vai būtu pareizi un atbilstoši veikt pētījumus.

Attiecībā uz PTO — es esmu atbildīgs par izejmateriālu jautājuma rūpniecisko pusi. Komisārs *De Gucht* ir atbildīgs par komerciālo daļu. Viņš jau skaidri ir pateicis, ka viņš plāno aizstāvēt ES intereses. Patiesi, un arī es saku tiem, kas ir ieinteresēti, tostarp *Caspar* kungam, kurš, manuprāt, uzdeva jautājumu — ja viņš vēlas, es to nodošu viņam līdz rītdienas rītam —, izejmateriālu dokumenta 5. punkta 2. apakšpunktā ir minēti iespējamie antidempinga un komerciālie pasākumi.

Tomēr attiecībā uz rīcību PTO, par ko ir atbildīgs komisārs *De Gucht* — kā jau es sacīju savā runā —, mēs esam sākuši procedūru ar Meksiku un Amerikas Savienotajām Valstīm par deviņiem izejmateriāliem, kas neietver retzemju elementus. Izskatīšana tuvojas beigām. Secinājumi būs svarīgi arī, lai noteiktu pasākumus, kas pēc tam būs jāveic Komisijai saistībā ar retzemju elementiem. Mēs rūpīgi izvērtējam situāciju, lai noteiktu piemērotākos instrumentus šajā jomā.

Tomēr attiecībā uz retzemju elementu otrreizēju pārstrādi un *Rinaldi* kunga uzdoto jautājumu es varu atbildēt, izskaidrojot otrreizējās pārstrādes pasākumus, kurus mēs kā Eiropas Komisija plānojam veikt. Pašreizējie tiesību akti attiecas uz 40 % ES saražoto atkritumu.

Komisija ir ierosinājusi būtiski paplašināt komisāra *Potočnik* priekšlikumu, kas nav mans priekšlikums, par elektrisko un elektronisko atkritumu, kas satur retzemju elementus, otrreizējās pārstrādes mērķiem. Ir plānoti arī citi pasākumi, lai uzlabotu rīcību attiecībā uz produktiem un lai veicinātu to pārstrādi to izmantošanas beigās. Tiesību akti jau ir izstrādāti, un komisārs *Potočnik* plāno turpināt strādāt šajā virzienā.

Attiecībā uz rūpniecības politiku saistībā ar retzemju elementiem un izejmateriāliem esmu iecerējis turpināt virzīties uz priekšu un nedot solījumus, jo es neesmu pie tiem pieradis — es esmu pieradis cienīt saistības, kuras uzņemos, sevišķi tās, kuras es uzņemos attiecībā pret Parlamentu, ko esmu darījis, kopš saņēmu uzticības balsojumu komitejās, kuras es ar sevi iepazīstināju. Es esmu iecerējis turpināt virzīties uz priekšu un cienīt visas saistības, kuras esmu uzņēmis, nenākot klajā ar paziņojumiem, bet gan cenšoties sniegt konkrētas atbildes uz Eiropas uzņēmumu un iedzīvotāju vajadzībām, tostarp šajā jutīgajā rūpniecisko piegāžu jomā.

Priekšsēdētāja – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Retzemju elementi ir svarīgi Eiropas ekonomikā. Pēc Eiropas Komisijas paziņojuma par izejmateriālu iniciatīvu, mums ir jācenšas panākt,

ka šajā nozarē ātri tiek noteikta mērķtiecīga kopēja stratēģija. Mums patiesi ir jānovērs situācija, kad Eiropa ir pilnībā atkarīga no pašreizējā Ķīnas monopola, kas saražo 97 % šo metālu, kas ir nepieciešami augsto tehnoloģiju nozarēs. Tāpēc ir svarīgi ne tikai pārskatīt izrakteņu ieguves potenciālu Eiropā, bet arī iegūt šos dārgos elementus no atkritumiem, izmantojot efektīvu otrreizējo pārstrādi. Saistībā ar šo Eiropas Savienībai ir steidzami jāiegulda vairāk resursu tehnoloģiskajā izpētē, sevišķi attiecībā uz vieglāko un ekonomiskāko retzemju elementu iegūvi no elektroniskajiem atkritumiem. Ja padomā, piemēram, no vienas tonnas mobilo tālruņu, ja tie tiktu pareizi pārstrādāti, varētu iegūt līdz 350 gramam zelta. Lai garantētu šo elementu ilgtspējīgu piegādi, vēl ir ilgs ceļš ejams, un to nevar panākt bez ciešākas sadarbības stratēģiskās partnerībās un pašreizējās attiecībās ar valstīm, kurās ir daudz resursu. Visbeidzot, es vēlētos redzēt laikus veiktus pasākumus, lai samazinātu šo Eiropas rūpniecībai stratēģiski svarīgo materiālu cenas.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *rakstiski*. – (PL) Nesen mēs sākām arvien vairāk apzināties to, ka retzemju elementiem ir izšķiroša nozīme tehnoloģiskajās iekārtās un ka tie ir ļoti svarīgi videi nekaitīgu tehnoloģiju attīstībā — tādu kā vēja turbīnas, hibrīdtransportlīdzekļi un citi. Jāsaka, ka to ieguve ir ļoti sarežģīta. ES rūpniecība ir pilnīgi atkarīga no retzemju elementu importa no Ķīnas, kam ir pilnīgs monopols šajā jomā, jo tā kontrolē 97 % pasaulē saražotā apjoma. Ķīnai pieder 36 % apstiprināto pasaules retzemju elementu rezervju un 59 % visu rezervju, un vienlaikus tā cenšas noslēgt divpusējus līgumus, lai nodrošinātu apstiprinātās rezerves visā pasaulē. ES rūpniecībai ir nepietiekama piekļuve gan retzemju elementiem, gan ekspertu zinātniskajām un rūpnieciskajām zināšanām, kas nepieciešamas, lai tos apstrādātu. Turklāt laikā, kad retzemju elementu pieprasījums pasaulē palielinās, Ķīna ir paziņojusi par radikāliem eksporta apjoma samazinājumiem, kā spilgti aprakstīja Japānas ekspertu grupa ļoti interesantajā prezentācijā, ko viņi sniedza, viesojoties Eiropas Parlamentā 2011. gada februārī. Attiecībā uz neapstrīdamo vajadzību izmantot retzemju elementus rūpniecībā Eiropas Savienības dalībvalstīs un vajadzību tos izpētīt es aicinu veidot dialogu ar Ķīnas Tautas Republiku par šo retzemju elementu eksporta apjoma palielināšanu un koncentrēt mūsu pūliņus uz alternatīvu ieguves avotu meklēšanu.

20. Iespējas Eiropā izmantot no alternatīviem avotiem iegūtu gāzi (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par iespējām Eiropā izmantot no alternatīviem avotiem iegūtu gāzi (2010/2978(RSP)).

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šis darba kārtības punkts skar jautājumu, kas nākamajos mēnešos mums pavisam noteikti radīs nopietnas bažas, proti, kāds dažās turpmākajās desmitgadēs būs gāzes tirgus? Jautājums ir par to, kāda tuvākajā nākotnē būs gāzes nozīme siltuma, elektroenerģijas ražošanā, ieguves rūpniecībā un degvielas izmantošanā transportā, un tādējādi mūsu enerģijas dienas kārtībā līdz pat 2050. gadam, kad tai būs milzīga nozīme.

Mums arī jāapsver, kā attīstāmi transporta ceļi, tostarp gāzes cauruļvadi, infrastruktūra un termināļi. Citi jautājumi skar investīciju izmaksas un prognozes attiecībā uz gāzes cenu enerģiju sadalījumā. Pašlaik Eiropas gāzes tirgus apjoms ir apmēram 520 miljardi kubikmetru gadā. Daļa no tā ir mūsu pašu iegulas Apvienotajā Karalistē un Nīderlandē, bet vairāk nekā 60 % no mūsu gāzes piegādēm ir imports no trešām valstīm, un drīz tā apjoms sasniegs 80 %. Šā iemesla dēļ jaunas iegulas būs noderīgs papildinājums mūsu esošajām iegulām, piemēram gāze no ieža porām, un tādējādi samazināsies mūsu atkarība no importa.

Pašlaik ir milzīgs ASV dziļo iežu gāzes un slānekļa gāzes tirgus uzplaukums. Pirms desmit gadiem neviens neticētu, cik ātri un dramatiski tirgu pārveidos tāda no ieža porām iegūtas gāzes ražošana, izmantojot ūdens spiedienu un ķīmiskas vielas. Vēl tikai pirms dažiem gadiem ASV importēja gāzi. Tagad tā ir gāzes eksportētāja, kaut arī valstij pašai ir aizvien lielāka vajadzība pēc gāzes. Tādējādi pirmo reizi gāzes tirgus, kas vienmēr ir bijis kontinentāls tirgus, tagad kļūst par globālu tirgu ar ASV gāzes piegādēm Eiropas sašķidrinātās dabasgāzes (LNG) termināļiem.

Es pašlaik neizdaru nekādus secinājumus no minētās attīstības tendencēm. Tam par labu runā jautājumi par izvairīšanos no pieaugošas atkarības, atvērtais tirgus un pasaules tirdzniecība. Tas skar arī dažu dalībvalstu intereses. Tomēr ir svarīgi skaidri pateikt, ka mums ir noteikumi vides jomā attiecībā uz tekoša ūdens un gruntsūdens stāvokli un izejvielu iegūšanu no zemes dziļēm. Mums ir arī tiesību akti par ogļūdeņraža resursiem, kuru mērķis ir nediskriminējoša pieeja videi un arī tās aizsardzība. Turklāt ES pilsoņiem ir drošības un veselības noteikumi. Visas minētās lietas ir vērā ņemamas.

Pastāv potenciāls pētniecībai, un atbilstošā gadījumā ir iespējama gāzes ieguve, pirmkārt, Polijā, arī Apvienotajā Karalistē un Vācijā. Tomēr uz Vācijas attiecas arī jautājums par piekrišanu. Bez reģionu iedzīvotāju un vietējo iedzīvotāju piekrišanas minēto gāzi nebūs iespējams iegūt.

Komisija uzrauga šo procesu un ir gatava arī izdot ekspertu ziņojumus. Es uzskatu, ka trīs līdz piecus gadus mums nebūs skaidra priekšstata par mūsu pašu no iežiem iegūtās gāzes proporcijām Eiropas tirgū. Mums jāseko attīstības tendencēm, tās neierobežojot. Tomēr jāsaprot, ka, pat ja mēs izmantojam minētās iegulas, tās tikai papildinās esošos gāzes ieguves avotus. Tas nepārprotami nozīmē, ka turpmākajās dekādēs Eiropas gāzes tirgus vajadzību nodrošināšanā galvenā nozīme joprojām būs tradicionālās gāzes importam no trešām valstīm, piemēram, Norvēģijas, Krievijas, Alžīrijas, vai pa jūru no Katāras un citām valstīm. Svarīga būs infrastruktūra, piemēram, jauni, droši cauruļvadi un papildu SDG termināļi. Es domāju, ka, papildinot importu, mums ir iespēja iegūt pašiem savu gāzi, tomēr tā noteikti nespēs aizstāt importēto gāzi.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es priecājos, ka Eiropas Parlaments ir spējis uzsākt debātes par iespējam Eiropā izmantot no netradicionāliem enerģijas avotiem iegūtu gāzi, piemēram, slānekļa gāzi, dziļo iežu gāzi un metānu.

Ņemot vērā Enerģētikas padomes nesenos secinājumus par enerģētiku un plašās publiskās debātes, es uzskatu, ka ilgākā laikā slānekļa gāze var kļūt par vienu no enerģijas avotu diversifikācijas veidiem. Eiropas Savienībai nevajadzētu sludināt, lai to pārveido, tā vietā tai vajadzētu ciešāk paraudzīties uz Amerikas Savienotajām Valstīm, piemēram, lai redzētu, kā slānekļa gāzes iegūšana tur jau ir revolucionāri pārveidojusi enerģijas tirgu. Pieņemot, ka nākotnē globālajā tirgū gāzei būs vēl lielāka ietekme, arī Eiropai slānekļa gāzes iegūšana būtu jāuzskata par prioritāru, jo īpaši tādēļ, ka saskaņā ar Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu Eiropas Savienībā minētie gāzes resursi četrkārt pārsniedz tradicionālās gāzes resursus.

Komisāra kungs, Eiropas Savienībai vajadzētu veikt sākotnēju analīzi par slānekļa gāzes iegūšanu Eiropā. Citu valstu starpā slānekļa gāzes potenciāls jau ir pamanīts arī Vācijā, Francijā, Rumānijā, Bulgārijā, Nīderlandē, Zviedrijā, Polijā un Lielbritānijā. Ja iespējams, vajadzētu nodrošināt finanšu atbalstu pētniecības programmām, kas ļautu radīt ekonomiski stabilas tehnoloģijas, lai attīstītu gāzes iegūvi no netradicionāliem enerģijas avotiem.

Es atļaušos uzdot divus jautājumus. Pirmkārt, vai Komisija veic pasākumus, lai nodrošinātu sākotnējas analīzes par slānekļa gāzes iegūšanu Eiropā, un vai tiek gatavota tehniska un ekonomiska priekšizpēte attiecībā uz darbu un infrastruktūru saistībā ar gāzes iegūšanu no šodienas līdz 2020. gadam? Mans otrais jautājums ir šāds: vai Komisija ir noteikusi kādas prasības 2014.-2020. gada finanšu plānā, lai atbalstītu ģeoloģisko izpēti ar mērķi noteikt iespējamo slānekļa gāzes iegūvi Eiropā, kas veicinās attiecīgās jomas tehnoloģiju paaugstinātu attīstību?

Zigmantas Balčytis, *S&D grupas vārdā.* – (LT) Priekšsēdētājas kundze, dalībvalstu ekonomikā un rūpniecībā atlabstot, pieprasījums pēc gāzes pastāvīgi pieaugs. Pa to laiku mūsu pašu dabasgāzes resursu izsīkšana Savienību var padarīt par vēl vairāk atkarīgu no trešo valstu piegādātājiem un novājināt mūsu rūpniecības konkurētspēju. No alternatīviem avotiem iegūta gāze var būt labs risinājums, kas pamatos pārveidotu Eiropas gāzes piegāžu karti un pārkārtotu ekonomikas svirus. Tomēr jārikojas nekavējoties, un mēs varētu izmantot priekšrocības, ko sniedz citu valstu jau iegūtā pieredze. Pēdējā laikā daudz diskutēts par slānekļa gāzes iespējām, un arī šodien, komisāra kungs, jūs norādījāt, ka tas ir konstatēts Eiropadomes 4. februāra secinājumos. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai tiešām steidzamā kārtā ir jāizveido konkrēts plāns un jāsāk pētīt minētās gāzes iespējamās iegulas un to izmantošana. Protams, kā jūs minējāt, slānekļa gāzei nav jāklūst par enerģētiskās atkarības samazināšanas vienīgo veidu, un tā nevar tāda būt. Tomēr, ja Eiropas Savienības ģeologu prognozes apstiprināsies, tad gāzes rezerves varētu atrast ne vien Polijā un Vācijā, bet, iespējams, arī citās valstīs. Nākotnē tas varētu palīdzēt samazināt trešo valstu ietekmi uz Eiropas Savienības ekonomiku un tās konkurētspēju. Diemžēl šajā jomā mēs vismaz par desmit gadiem atpaliekam no Amerikas Savienotajām Valstīm, kur aizvien pieaugošais iegūtās slānekļa gāzes daudzums ir pilnībā pārveidojis gāzes tirgu. Es uzskatu, ka šajā jomā ir jāpieliek lielākas pūles un jāparedz konkrēti pasākumi, lai ekonomikā izmantotu šos avotus.

Corinne Lepage, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, es pilnīgi saprotu entuziasmu, kuru izraisa Eiropas zemes dzīlēs esošā slānekļa gāze, un augstas uzslavas cienīga ir vēlme pēc neatkarības enerģētikas jomā.

To sakot, es domāju, ka minēto optimismu vajadzētu būtiski mazināt, pirmkārt, Amerikas Savienotajās Valstīs, kur slānekļa gāzi lieto patiešām plaši. Vairāki štati tuvojas moratorijam, un neatkarīgu ekspertu komisijai ir pasūtīts veikt ietekmes uz vidi novērtējumu, kas prasīs vairāk nekā divus gadus, lai analizētu sekas, ko videi rada šī izmantošana.

Otrkārt, laikā, kad mēs cenšamies būtiski samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, pilnīgi pretrunā ES politikai par ietekmi uz vidi izrādītos, pirms uzsākt jebkādu dziļu izpēti, neveikt novērtējumu par minēto iegulu izmantošanas laikā tikai klimatam radītajām sekām saistībā ar siltumnīcefekta gāzēm.

Treškārt, komisāra kungs, jūs sacījāt, ka mums jāievēro vides standarti. Mēs to ņemam vērā un vērtējam atzinīgi. Tomēr valstīs, kurās izsniedz izpētes licences, — un es īpaši domāju par savu valsti — šodien ir skaidrs, ka tiesību aktu prasības vides jomā ir pilnībā aizmirstas, tās netiek piemērotas, un mēs pārkāpjam likumu. Orhūsas konvencija netiek piemērota, cilvēki nav brīdināti, nav veikta sabiedrības aptauja, nav veikts ietekmes uz vidi novērtējums un tiek slēpta informācija par bīstamu ķīmisko vielu lietošanu.

Tāpēc ir pilnīgi nepieņemami šādā veidā turpināt, un īstais jautājums, komisāra kungs, ir par to, vai tādā blīvi apdzīvotā teritorijā, kāda atšķirībā no Amerikas ir Eiropas teritorija,

slānekļa gāzes izmantošana nav nesaderīga ar mūsu tiesību aktiem attiecībā uz vides aizsardzību un cilvēku piekļuvi informācijai.

Es ar interesi uzklausīšu jūsu atbildes.

Michèle Rivasi, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es pilnīgi atbalstu *Lepage* kundzes sacīto, un mans jautājums ir šāds: vai tā ir iespēja vai prognozējama ekoloģiska katastrofa?

Tomēr izmantošanas ziņā mēs par desmit gadiem atpaliekam no Amerikas Savienotajām Valstīm. Ko mēs varam konstatēt? Mēs varam konstatēt, ka gruntsūdens ir piesārņots ar ķīmiskām vielām, kas izplatījās šajos hidrauliskajos lūzumos. Mēs varam konstatēt arī gaisa piesārņojumu. Tagad mēs varam konstatēt gaistošos organiskos savienojumus (GOS), un visu gaisā nokļuvušo vielu dēļ parādījies pat ozons. Mēs varam konstatēt, ka sekas uz veselību ietekmē ne vien apkārtnē dzīvojošos cilvēkus, bet arī liellopus un, protams, grunts virsslāņu lietotājus, jo viņi vairs nevar dzert ūdeni, kurā ir šīs vielas. Pagājušajā nedēļā *New York Times* ziņoja, ka papildus gruntsūdeņu piesārņošanai ar ogļūdeņradi un biocīdiem, piesārņojums izstaro arī radioaktīvus elementus.

Kā *Lepage* kundze norādīja, Francijā astoņas licences tika parakstītas bez jebkādam debatēm, bez jebkādam apspriedēm, bez jebkāda ietekmes uz vidi novērtējuma. Un jūs runājat par sociālo pieņemamību? Tā ir patiesa sacelšanās. Pēdējās demonstrācijās Francijas *Ardèche* departamentā piedalījās vairāk nekā 20 000 cilvēku tieši tāpēc, ka viņiem rūp sava zeme. Un jūs sakāt: "Tā ir ekonomiska iespēja." Bet kam tas ir izdevīgi? Vai mēs runājam par *cui bono*? Vai runa ir par gāzes izvēlēšanos rūpniecības vajadzībām, un tas notiek par sliktu ūdens rezervēm grunts virsslāņos? Ņujorkas moratorijs ir labs piemērs minētajai problēmai.

Tāpēc mēs vienkārši aicinām atsaukt licences. Jo, kamēr nav garantiju par atbilstību Gruntsūdeņu pamatdirektīvai, Gaisa kvalitātes pamatdirektīvai un Orhūsas konvencijai, ir pilnīgi izslēgta izpētes veikšana. Tādēļ mēs gaidām jūsu atbildes, un Eiropā, Francijā un citās iesaistītajās valstīs mēs atteiksimies atļaut izmantot šos netradicionālos gāzes veidus, ja minēto garantiju nebūs.

Konrad Szymański, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze, netradicionālās gāzes sekmīga komercializācija Amerikas Savienotās Valstīs ir pārvērtusi par minētās degvielas eksportētājvalsti ar tādu potenciālu, kas pārspēj Krievijas potenciālu. Arī situācija tirgos ir mainījusies. Ilgtermiņa, fiksēti līgumi un uz naftas cenu balstīti cenu mehānismi ir aizstāti ar daudz elastīgākiem līgumiem, un aizvien lielāka nozīme ir aktuāltirgum. No tā labumu gūst gan individuāli patērētāji, gan rūpniecība, jo mēs visi maksājam mazākus rēķinus. Eiropa nevar atļauties izšķiest šo potenciālu un šāda veida iespēju, īpaši tādēļ, ka ES attālināšanās no akmeņogļu ieguves nozīmē gāzes svarīguma pieaugumu Eiropas ekonomikā. Šī iespēja diversificēt gāzes ieguves avotus un palielināt pašu resursu daļu, tādējādi samazinot mūsu atkarību no importa, tagad ir radusies tādās valstīs kā Polija, Francija un Vācija. Visās minētajās valstīs beigu posmā noris darbs gāzes iegūšanai no netradicionālām iegulām. Atcerēsimies, ka šī nozare negaida, lai mēs to nodrošinām ar naudu vai ar īpaši izdevīgiem apstākļiem darbībai. Tā ir nozare, kura Eiropā jau investē simtiem miljonu euro, un tai ir vajadzīga tikai viena lieta: lai tās ceļā neliek šķēršļus un lai nodrošina vienlīdzīgu attieksmi. To no Eiropas Komisijas sagaida arī Eiropas konservatīvie un reformisti Parlamentā. Cerēsim, ka mēs — Eiropa — nepalaidīsim garām šo iespēju.

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā.* – (SK) Priekšsēdētājas kundze, salīdzinot ar tradicionālajiem gāzes ieguves avotiem, gāzes iegūšana no netradicionāliem avotiem šodien veido tikai apmēram 5 % no kopējā gāzes ražošanas apjoma pasaulē.

Netradicionālajos avotos ir zemāka izejvielu koncentrācija nekā tradicionālajās gāzes iegulās. Papildus akmeņogļu metānam vai gāzei, kas atrodas mazāk caurlaidīgos iežos vai gāzes hidratos, slānekļa gāze izrādās visdaudzsološākais avots. Minētās gāzes iegūšanā vislabākā pieredze ir Ziemeļamerikā, kur 2007. gadā gāzes iegūšana no netradicionāliem avotiem veidoja līdz 42 % no kopējā ražošanas apjoma.

Saskaņā ar Starptautiskās Enerģētikas aģentūras aprēķiniem Eiropā varētu būt 991 miljards kubikmetru netradicionālās gāzes rezervju. Domājams, ka tās galvenokārt ir Polijā, Vācijā, Ungārijā, Rumānijā, Zviedrijā un Lielbritānijā. No 2007. līdz 2010. gadam Polijā izsniedza gandrīz 60 licences slānekļa gāzes izpētei un iegūšanai. Šo licenču īpašnieku vidū ir pasaules lielākie enerģētikas uzņēmumi.

Tādēļ no sacītā ir skaidrs, ka šie jaunie netradicionālie gāzes avoti kļūst par interesantu alternatīvu arī jauno horizontālo iegūšanas tehnoloģiju izmantošanai.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oettingera* kungs, kad mēs raugāties uz cenu svārstībām enerģētikas tirgū dažu pēdējo nedēļu laikā, mēs varam vērot, ka ne vien daudzu valstu atspoguļotie politiskie riski, bet arī finanšu tirgi un daudzi citi ietekmes faktori ļauj attīstīt drošu nākotnes stratēģiju. Tādēļ mums vajag „enerģijas kūku” sadalīt pēc iespējas vairāk daļās, un skaidrs, ka šajā sakarā arī turpmāk gāzei būs svarīga nozīme. Protams, mums īpaša uzmanība jāpievērš gāzes efektīvai izmantošanai. Mums vajag vairāk efektivitātes ne vien mūsu ražošanas procesos, bet arī mūsu patēriņā. Mums ir jānodrošina, lai CO₂ emisiju dēļ radušās izmaksas sedz patērētājs, nevis ražotāji, jo citādi tiks kropļota starptautiskā konkurence. Mums nevajadzētu piešķirt nozīmi tam, vai gāzi, kas izdala CO₂, lieto Eiropā vai ārpus tās. Eiropa ir reģions ar lielāko pirktspēju. Mūsu konkurētspēju nedrīkst ietekmēt tas, ka mēs importējam šos produktus ar lielu CO₂ daļu vai pārvadājam tos Eiropā.

Nākotnē mums jāapsver arī cauruļvadu nozīmīgums. Cauruļvads ir gandrīz kā laulība. Abiem partneriem ir jābūt savienotiem kopā uz ilgu laiku, lai panāktu to, ka ieguvējas ir abas puses.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es priecājos dzirdēt, *Oettingera* kungs, ka jūs nepiekrītāt “slānekļa gāzes eiforijas” augošajai tendencei, bet tās vietā ieteicāt izvēlēties saprātīgāku pieeju. Protams, zināmā mērā šī joma ir daudzsolīga, jo tā varētu mazināt mūsu atkarību no gāzes importa. Faktiski mēs no tā jau gūstam labumu. Jūs norādījāt uz faktu, ka cenas samazinās tāpēc, ka netradicionālās gāzes lielas piegādes nāk no ASV. Tomēr, kā jūs sacījāt, mums ir jārada uzticēšanās gaisotne, ja mēs gribam šo jautājumu izpētīt taisnīgā veidā.

Komisija iesaka pārskatīt tiesisko regulējumu. Es biju pārsteigts, dzirdot jūsu pārstāvi nesen sakām, ka tiesību aktos noteikti būs nepilnības. Tomēr, pretstatā ASV, Komisija ir palaidusi garām vairāku lietu veikšanu. ASV Vides aizsardzības aģentūra (VAA) uzsāk lielu pētījumu. Es vēlētos zināt, kāpēc mēs nedarām kaut ko līdzīgu vai vismaz nesagaidām pētījumā gūtos rezultātus, pirms veicam jebkādas turpmākas darbības. Pašlaik attiecībā uz darbībām slānekļa gāzes sakarā mums ir vajadzīgs politisks moratorijs, līdz mēs varēsīm atbildēt uz daudzu pilsoņu uzdotajiem jautājumiem, jo viņi ir sapratuši, ka darbība ASV ir uzsākta

pārāk ātri. Tur rodas problēmas, kas ir svarīgākas nekā cilvēki sākotnēji gribēja ticēt, un tagad ASV sastopas ar tādām grūtībām, no kādām mēs noteikti gribētu izvairīties.

Tāpēc es jūs — Komisijas locekli, kas atbild par šo jomu, — aicinu nevis neatkāpties no jūsu plānotā darba, bet gan veikt dziļāku izmeklēšanu, kā to dara amerikāņi, lai veidotu uzticības gaisotni.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, alternatīvās gāzes iegulas, jo īpaši slānekļa gāze,

Amerikas Savienotajām Valstīm pēdējos 10 gados ir ļāvusi sasniegt pilnīgu neatkarību enerģētikas jomā. Pateicoties šādām iegulām, Amerikas Savienotās Valstis no gāzes importētājas valsts ir kļuvusi par gāzes eksportētāju valsti, un minēto iegulu izmantošanas dēļ ir reāli ieguvumi attiecībā uz apkārtējo vidi, piemēram, ierobežots ogļraktuves iegūto ogļu daudzums un samazināti ogļu ieguves izraisītie zaudējumi.

Zinātnieki prognozē, ka līdzīgi varētu notikt arī Eiropas Savienībā. Netradicionālo gāzes iegulu izmantošana Eiropā ir labākā alternatīva, ņemot vērā Parlamenta noteiktos augstos sagaidāmos rezultātus attiecībā uz CO₂ emisiju samazināšanu, tādējādi samazinot akmeņogļu ieguvu. Turklāt pēdējā laikā mēs esam pieredzējuši ievērojamu no tradicionālajiem avotiem iegūtās gāzes cenu pieaugumu. Zināma ietekme ir arī situācijai Vidējos Austrumos. Tāpēc iegulu iespējamā izmantošana nodrošinās reālu enerģijas ražošanas izmaksu samazināšanu, jo tā ir alternatīva importam, kas kļūst arvien dārgāks.

Amerikas Savienotajās Valstīs ir novērojams, ka netradicionālās gāzes iegūšana ļauj samazināt arī bezdarbu; tur gūtā pieredze rāda, ka šāda gāzes iegūšana atmaksājas. Tikai ASV Pensilvānijas štatā vien apmēram 200 000 cilvēku ir atraduši darbu netradicionālās gāzes ieguves un pārstrādes rūpniecībā, un ieguvums vietējai ekonomikai katru gadu ir vairāk nekā USD 8 miljardi no nodokļiem, ieguves uzņēmumu pasūtījumiem un koncesijas maksājumiem. Tādēļ neatpaliksim un veiksīm konkrētus pasākumus, lai gūtu labumu no šīm milzīgajām iespējām un potenciāla.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, atzinīgi ir jāvērtē tas, ka mēs esam guvuši sekmes, izraisot diskusiju par jautājumu, kas Eiropas Savienībā bija it kā palaists garām, proti, no alternatīviem avotiem iegūta gāze. Kā komisāra kungs jau sacīja, potenciāli ģeoloģiski apstākļi šādas gāzes iegulām ir daudzās valstīs. Polijā prognozētie apjomi ir 1000-3000 miljardi m³, ikgada izmantošana apmēram 14 miljardi m³. Eiropa nevar atļauties ignorēt šo jautājumu, kaut vai ņemot vērā to, kas ir noticis Amerikas tirgū. Galu galā gāze kā kurināmais paliks būtisks enerģijas ieguves avots vēl ilgu laiku, kas izriet, piemēram, no Otrā stratēģiskā enerģētikas pārskata. Tajā pašā laikā minētais pārskats atklāj, ka Eiropa ir atkarīga no trešo valstu piegādēm. Ņemot vērā pašreizējos konfliktus, piemēram, Ziemeļāfrikā, kas izraisa netiešu ietekmi degvielas tirgū, mums vajadzētu pajautāt, vai šādus alternatīvos avotus var atrast pašā Eiropā.

Pats par sevi saprotams, ka radīsies jautājums par šādu pasākumu ietekmi uz vidi. Es domāju, ka mums ir jāatvēl liela naudas summa pētniecībai par videi nekaitīgām metodēm gāzes iegūšanai no alternatīviem avotiem, piemēram, no slānekļa iegulām. Izrādītos, ka Eiropa varētu būt vadošajā pozīcijā arī šajā jomā. Ja mēs vēlamies sasniegt savus vides aizsardzības mērķus, mums, no vienas puses, jāiegūst jauni gāzes ieguves avoti, un, no otras puses, jānorāda tehnoloģijas un metodes tādai izmantošanai, lai novērstu tālejošu kaitējumu videi. Liels paldies.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, ir jau labi zināms, ka pasaules ogļūdeņražu rezerves ir tuvu izsīkumam. Tas atspoguļosies ieguves augstākās izmaksās, kas nozīmē pārmērīgas cenas.

No alternatīviem avotiem iegūtai gāzei būtu nozīmīga vieta Eiropas enerģētikas tirgū. Eiropa varētu to izmantot savu enerģijas avotu diversifikācijai, tādējādi samazinot atkarību no trešām valstīm. Viena no iespējām varētu būt Eiropas gāzes rezervju netradicionāla izmantošana. Trīs naftas uzņēmumi jau ir ieguvuši licences, lai to darītu Rumānijā. Gāzes hidrāti, kurus pazīst arī kā “uzliesmojošo ledu”, Melnajā jūrā ir sastopami lielā daudzumā. Ja tos izmantotu lokāli, samazinātos ES atkarība no Krievijas cauruļvadiem.

Biogāzes tirgus arī ir viens no vislabāk attīstītajiem Eiropā. Tādām valstīm kā Rumānijai ir potenciāls biogāzes ražošanai, bet tomēr ir vajadzīgas investīcijas tehnoloģijā, lai minēto potenciālu izmantotu.

Artūrs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Priekšsēdētājas kundze, iedomājamies tās naudas daudzumus, kas ikdienā atstāj Eiropas Savienību kā samaksa par importēto gāzi. Ja mēs to tā varētu redzēt, ja šī nauda tiktu pārvesta kravas mašīnās, tad būtu rindas uz Krievijas robežas, uz Ziemeļāfriku, uz Norvēģiju. Ir notikusi klusa revolūcija pasaulē, ne tikai tā skaļā, ko mēs redzam Ziemeļāfrikā, bet tieši slānekļa gāzes iegūšanas ziņā. Kā daudzi runātāji jau teikuši, pēdējos desmit gados Amerikas Savienotās Valstis no importētājas valsts ir kļuvusi par gāzes eksportētāju valsti šo jauno tehnoloģiju dēļ, kas ļauj piekļūt slānekļa gāzei.

Kolēģi, ja mums Eiropā ir iespēja izmantot šīs jaunās tehnoloģijas un izmantot dabasgāzes, kas ir Eiropas teritorijā, piekļūt šai slānekļa gāzei, mēs varētu uzlabot mūsu kopējo tautsaimniecību, mazinot importa atkarību.

Paldies par uzmanību!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, 4. februārī Eiropadome ieteica dalībvalstīm izpētīt slānekļa un degslānekļa gāzes resursus Eiropā. Tomēr netradicionālo gāzes avotu izmantošanai ir būtisks vides un sociālais risks. Nevar uzsākt nekādu slānekļa gāzes izmantošanu, ja nav veikta ietekmes izpēte, kas noteiks saistītos riskus un vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu pastāvīgos iedzīvotājus un īpašniekus, ņemot vērā vides riskus.

Komisāra kungs, Eiropas Savienības energoapgādes drošības politika balstās uz enerģijas piegādes avotu un maršrutu diversifikāciju. Samazināt atkarību no Krievijas gāzes var arī cauruļvadi, kas Eiropas Savienībai ir nozīmīga prioritāte līdztekus citiem mazākiem projektiem, piemēram, Adrijas jūras cauruļvadi, Turcijas-Grieķijas-Itālijas starpsavienojums vai Azerbaidžānas-Gruzijas-Rumānijas starpsavienojums, kas uzsver īpašo Melnās jūras nozīmi Savienības enerģētikas drošībā.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāram *Oettingeram* par viņa paziņojumu Polijas presē, kurā viņš sacīja, ka slānekļa gāze simbolizē Eiropas Savienības iespējas, un, tā kā mēs nevēlamies būt atkarīgi no importa, Eiropas Savienības interesēs ir izmantot slānekļa gāzi.

Tomēr šodien, noklausoties komisāra kunga sacīto, es vēlētos viņu mudināt izrādīt lielāku entuziasmu, runājot par slānekļa gāzi, kas varētu izrādīties apslēpts dārgums.

Es saprotu visas viņa bažas par vides aizsardzību, kas neapšaubāmi balstās uz iepriekšējo pieredzi. Tomēr es mudinātu Komisiju būt aktīvākai, atbalstot šīs izredzes un izmantot

laiku, ko pieminējāt — jūs sacījāt, ka pirmie rezultāti varētu būt pēc pieciem gadiem, — palīdzēt visiem tiem, kas meklē slānekļa gāzi, nodrošināt, ka lietotās metodes nav kaitīgas dabiskai videi. Tam galvenokārt būtu jābūt Komisijas uzdevumam. Es vēlētos mudināt komisāra kungu censties dedzīgāk slānekļa gāzes labad, kas jāatrod Eiropā.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, fosilais kurināmais pašlaik nodrošina lielāko daļu no pasaules primārās enerģijas vajadzībām: vairāk nekā 80 %; no tā nafta — 34 %, akmeņogles — 26 % un dabasgāze — 21 %. Kā mēs zinām, šie resursi tiek izmantoti par cenām, kas ir augstākas nekā to dabisko aizstājēju cenas, tas nozīmē, ka neskaidri iezīmējas to nenovēršams izsīkums.

Situācija ar dabasgāzi ir līdzīga situācijai ar naftu, izņemot to, ka tā nav tik ļoti izplatīta, to ir grūtāk transportēt un uzglabāt. Tāpēc mums ir steidzami jādiversificē mūsu enerģijas avoti. Nav nekādu brīnumainu risinājumu, un vēl pieejamās fosilā kurināmā rezerves ir jāapsaimnieko ļoti uzmanīgi, gudri un atturīgi. Tomēr, lai arī kādas alternatīvas enerģijas piegādes rastos, ir gandrīz droši, ka vispārējam enerģijas patēriņam attiecībā pret pašreizējo līmeni būs jāsamazinās, kas noteikti nenozīmē ko sliktu. Un tam mums ir jāpagatavojas jau tagad.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, enerģētikas jomā, kurā Savienībai ir liela atkarība no importa, daudz ir darīts, lai samazinātu nemitīgos riskus saistībā ar mūsu neaizsargātību, par ko skaidri liecina neseno pieņemtā regula par gāzes piegāžu drošību.

Lai samazinātu mūsu atkarību no enerģijas importa, mūsu darbā nedrīkstētu palaist garām nevienu iespēju. Tāpēc es kopā ar citiem kolēģiem iesniedzu rakstisku deklarāciju Nr. 67 par iespējām Eiropas Savienībā izmantot alternatīvus gāzes avotus. Es vēlētos ar jums dalīties trīs jautājumos šajā sakarā.

Pirmkārt, atjaunojamie enerģijas avoti veido pieaugošu īpatsvaru mūsu enerģiju sadalījumā, kur gāzei ir ierādīta galvenā rezerves kurināmā vieta. Otrkārt, ir pierādīta ASV tehnoloģiju zinātība un šo netradicionālo avotu ekonomiskā dzīvotspēja un, treškārt, Eiropas Savienībai ir liels netradicionālo gāzes avotu potenciāls. Ņemot vērā atkarību enerģētikas jomā, mēs neesam tādā pozīcijā, lai palaistu garām jebkuru iespēju.

Edit Herczog (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, bija labi satapt komisāra kungu ACER atklāšanā Ļubļanā. Es domāju, ka kolēģiem tās ir labas ziņas.

Slānekļa gāze ir iespēja, kurai jāklūst par daļu no risinājuma. Tādēļ, pirms mēs to varam sākt izmantot, mums, politiķiem ir jādara viss iespējama, lai nesagrautu sabiedrības piekrišanu, bet gan to veidotu.

Salīdzinot ar Amerikas Savienotajām Valstīm, viena atšķirība, protams, ir Eiropā iedzīvotāju blīvums ir daudz augstāks nekā ASV. Tādēļ es uzskatu, ka mums jālūdz Komisijai veikt ietekmes uz vidi novērtējumu. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā mēs plānojam uzsākt izmēģinājuma projektu un tā veikšanai rezervēt mazliet līdzekļu, finansējot ietekmes uz vidi novērtējumu no ES fondiem. Es domāju, ja mēs gribam izstrādāt šo tehnoloģiju, kas varētu būt daļa no risinājuma, mums ir vajadzīga sabiedrības piekrišana.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, man jāsaka, ka es piekritu komisāra kungam un apsveicu viņu par līdzsvaroto iepazīstināšanu. Eiropas enerģētikas politikas īstenošanā energoapgādes drošībai ir jāklūst par *sine qua non*. Protams — un ideālajā gadījumā — mums tā būtu no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un mums būtu pašiem sava attiecīgā politika, bet pretējā gadījumā mums tā jāmeklē no citiem avotiem. Ar

pašreizējo ietekmi uz cenām mēs nevaram turpināt būt atkarīgi no Krievijas — jūs redzējat, ko tā izdarīja Gruzijā pirms dažiem gadiem, — un no tādiem režīmiem kā *M. Gaddafi* īstenotais.

Mēs skatāmies paši uz sevi, un, ja mums ir izvēle — kas mums ir, pateicoties slānekļa gāzei — mums tā ir pilnā mērā jāizmanto. Ir cilvēki, kuriem bažas rada vides problēmas, bet Eiropas Savienībā vides problēmu tikpat kā nav. Pajautāji jebkuram lauksaimniekam, un viņš jums pateiks, cik ļoti mēs rūpējamies par vidi un kā mēs to aizsargājam. Tas pats attiecināms uz šo jautājumu, bet mums ir jāizskata visi līdzekļi gāzes iegūšanai no alternatīviem piegādātājiem un — ja es drīkstētu būt zobgalīgs — darīsim to ar lielu gāzi.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mēģināsim prognozēt gāzes tirgus attīstību. Šodien mēs iepazīstinājam ar savu ziņojumu par energoefektivitātes plānu, kas galvenokārt attiecas uz energotaupību, tās efektīvāku izmantošanu un neizšķiešanu, vienlaikus ar energoapgādes drošību.

Otrkārt, Eiropas Savienībā mums ir arī pieaugošs pieprasījums pēc enerģijas. Mobilitāte ir tikai viens piemērs šajā sakarā. Vācijā ir 520 dīzeļdzinēju transportlīdzekļu uz 1000 cilvēkiem. Jaunajās dalībvalstīs — mazāk par 200. Divi minētie skaitļi saplūdis, bet tie drīzāk kļūs lielāki, nekā mazāki, virzoties uz Polijas līmeni.

Treškārt, mūsu pašu gāzes iegulas sarūk. Pēdējos desmit gados apjomi būtiski samazinājušies Apvienotajā Karalistē, un nākamajā desmitgadē tas pats notiks Nīderlandē, kas nozīmē pieaugošu atkarību. Turklāt daudzas mūsu cerības, protams, saistās ar gāzi. Kāpēc tas tā ir? Kaut gan tas ir fosilais kurināmais, attiecībā uz CO₂ emisijām tas ir videi nekaitīgāks, salīdzinot ar ogleņiem vai naftu, un daudz elastīgāks nekā kodolenerģija un nafta. Šā iemesla dēļ gāze ir būtiska, nodrošinot arvien lielāka elektroenerģijas apjoma iegūšanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Attiecībā uz bāzes slodzi — pašlaik tā ir apmēram 8000 stundas gadā, kamēr vēja enerģijas izmantošanas jaudas atkarībā no situācijas ir starp 2000 un 5000 stundām un saules enerģijai tikai no 600 līdz 2000 stundām gadā. Tas skaidri norāda, ka mums ir vajadzīga gāze. Ja mēs gribam atjaunojamus energoresursus, tad gāze ir „prioritārais partneris”, kaut gan daudziem cilvēkiem to varētu būt grūti pieņemt.

Tāpēc es strādāju, drīzāk pamatojoties uz Eiropā vajadzīgo apjomu 600 miljardi kubikmetru gadā, nevis 300. Tādējādi mūsu atkarības līmenis enerģētikas jomā būs 80 %. Šā iemesla dēļ mums vajag, pirmkārt, diversificēt un modernizēt mūsu transporta maršrutus, lai tie atbilstu jaunākajām tehniskām prasībām. Mums arī jālikvidē salas, jāattīsta uzglabāšanas jauda un jādiversificē mūsu ieguves avoti. Tas nozīmē, ka līdzās Krievijai, Norvēģijai, Alžīrijai, Katārai un Lībijai mums jāiegūst nafta arī no Kaspijas jūras reģiona. No šīs zonas Eiropā gāzi var nogādāt pa Turcijas-Grieķijas-Itālijas starpsavienojumu (TGIS), pa Adrijas jūras cauruļvadiem un *Nabucco*. Diversifikācijas nolūkā es neizslēdzu iespēju izmantot no dalībvalstu iežiem iegūtu gāzi. Šis process tikai tagad ir sācies.

Tomēr jautājums ir par Eiropas līmeņa regulējošo pasākumu nepieciešamību. Kāpēc tas būtu vajadzīgs? Pieņemsim, ka Polija patvaļīgi izsniedz licences, un tas rada kaitējumu Polijas zemei vai gruntsūdeņiem. Maz ticams, ka tam varētu būt nozīmīga ietekme ārpus Polijas robežām. Ja mēs negribam sevi uztvert pārāk nopietni, mums ir jāizskata šāds jautājums. Vai mēs nezticamies valdībai Varšavā, nodrošinot tīru ūdeni un tīru zemi savu pilsoņu veselībai un īpašumtiesību aizsardzībai? Es uzticos ikvienai Eiropā demokrātiski ievēlētai valdībai, kas par savu rīcību ir atbildīga parlamentam un sabiedrībai. Tādēļ, ja mēs ievērojam subsidiaritātes principu, mums ir jāapsver, kāpēc urbums Polijā būtu jākontrolē, jāpieņem vai jānoraida Briselei un nevis Varšavai. Es principiāli uzticos valstu valdībām.

Manī nav neuzticības tām. Tomēr es labprāt piedalīšos diskusijā par jautājumiem attiecībā uz kopīgiem noteikumiem.

Mums ir jāizpēta, vai Eiropas tiesiskais regulējums ir pietiekami visaptverošs un vai visas iesaistīto darbinieku un attiecīgajā zonā dzīvojošo tiesības un īpašumtiesības nodrošinās vides tiesību akti, augsnes aizsardzības tiesību akti, noteikumi attiecībā uz gruntsūdeni, drošību un veselības aizsardzību darbā. Es nezinu, bet man ir aizdomas, ka mana pārstāvja sacītājā ir patiesība. Eiropas tiesisko regulējumu ir iespējams pilnveidot. Tas attiecas uz visām jomām. Tas attiecas uz kvotām sievietēm, un tas attiecas arī uz Parlamentu. Tādēļ mēs pētīsim uzlabojumu iespējas. Mēs arī lūgsim dalībvalstīm iesniegt mums kopēju, saskaņotu sarakstu, kurā norādītas atļauju izsniegšanas prasības. Viss minētais notiek bez jebkādiem izstrādātiem konkrētiem secinājumiem. Zināmā mērā ASV ir līdzīga Eiropai, bet ne pilnīgi. ASV ir pilnīgi atšķirīgs iedzīvotāju blīvums, un tādēļ tādiem jautājumiem kā, piemēram, vietējie iedzīvotāji, drošība un veselība un gruntsūdeņi tur ir pavisam cita nozīme nekā blīvi apdzīvotajos Centrāleiropas reģionos, piemēram, Polijā, Vācijā vai Francijā.

Mēs pasūtīsim ekspertu ziņojuma sagatavošanu, kas ietvers risku izpēti, pamatojoties uz tipiskiem iesniegumiem par testa urbumu veikšanu ES, un informāciju attiecībā uz novērtējumu par regulējošo pasākumu atbilstību Eiropas Savienības vajadzībām, informāciju par dalībvalstu tiesību aktu atbilstību un informāciju par to, vai vajadzīgi uzlabojumi ES līmenī un, ja vajadzīgi, tad kā tas veicams. Es iesaku nebūt emocionāliem minētā jautājuma izskatīšanā. Atbildot Parlamenta deputātam no Francijas, kas teica, ka viņu intereses netiekot aizsargātas, es sacītu, ka vismaz šajā brīdī Francijā mani interesē saskatīt iespējami visaugstāko drošības līmeni kodolspēkstacijās, kas ir daudz svarīgāk nekā slānekļa gāzes izmēģinājuma urbumu drošība.

Es vēlētos pateikt vēl vienu pēdējo lietu, kas nav paredzēta protokolam. Es esmu jums ļoti pateicīgs par to, ka tik vēlā pēcpusdienā jūs atnācāt, lai piedalītos šajās debatēs. Man žēl, ka vesela virkne deputātu — ilgu laiku es pats biju šā Parlamenta deputāts, un tādēļ es to varu sacīt — uzstājās un tad aizgāja prom. Es nedomāju, ka citur pašlaik notiek kādi svarīgi pasākumi. Es uzskatu, ka tas nav godīgi attiecībā pret mani un pret jums, uzstāties un tad aiziet prom. Šāda veida uzvedība nav laba Parlamenta reputācijai.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Gāzes iegūšanai, izmantojot netradicionālas tehnoloģijas, nākotnē ES enerģētikas tirgū var būt īpaša vieta, jo no alternatīviem avotiem iegūtas gāzes izmantošana ES būtiski mazinātu Eiropas pieaugošo gāzes importu un pievērštos gāzes piegādēm no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm. Turklāt apsvērumus, kuru mēs nedrīkstam ignorēt, ir fakts, ka jaunu gāzes ieguves avotu izplatīšanās ES varētu veicināt siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanos ekonomiski rentablā veidā. Dažos pēdējos gados Amerikas Savienotajās Valstīs jauno tehnoloģiju izmantošana jau ir revolucionāri pārveidojusi enerģijas tirgu. Alternatīvo gāzes avotu izmantošanas dēļ, kas pašlaik veido vairāk nekā pusi no ASV ražošanas, gāzes cenas ir būtiski samazinājušās un valstij vairs nav jāpaļaujas uz importa ieguves avotiem. Eiropā, pasaules lielākajā gāzes tirgū, no alternatīviem avotiem iegūtas gāzes izmantošana ir tikai pašā sākumā. Neraugoties uz ASV panākumiem, Eiropas līdz šim veiktie izmēģinājuma ieguldījumi nav devuši gaidītos rezultātus. Papildus dažādajiem ģeoloģiskajiem apstākļiem investori Eiropā sastopas arī ar augstākiem vides un reglamentējošu jautājumu riskiem. Lai Amerikas panākumus

piemērotu ES, Eiropai būtu svarīgi izstrādāt atbilstošu alternatīvo gāzes avotu izmantošanas stratēģiju. Eiropas līmenī būtu vajadzīgs visaptverošs novērtējums, lai skaidri noteiktu alternatīvo gāzes avotu sniegtās iespējas, kā arī attiecīgos riskus. Jo Eiropa nevar atļauties atteikties no izvēles ražot alternatīvo gāzi, kuru varētu izmantot ES laikā, kad Ziemeļjūras tradicionālās gāzes avoti izsīkst.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Gāzes piegādes drošība nākotnē būs atkarīga ne vien no ES attiecībām ar trešo valstu gāzes ražotājiem, bet arī no gāzes ražošanas attīstības ES. Investējot tehnoloģiju attīstībā, lai iegūtu dabasgāzi no alternatīvajiem avotiem, varētu dot svarīgu ieguldījumu nākotnē, mazinot atkarību no gāzes importa.

Es domāju, ka nedrīkst ignorēt slānekļa gāzes potenciālu un tās iegūšanu Eiropā, un es sagaidu, ka Komisija sagatavos gāzes ieguves tehnisko un ekonomisko pētījumu. Eiropā ir pieejami dažādi finansēšanas avoti, kas var sniegt dalībvalstīm atbalstu, investējot infrastruktūrās, ražošanā un pasākumos, kuru mērķis ir energoefektivitātes sasniegšana reģionālā un vietējā līmenī. Minētie avoti jo īpaši iekļauj Eiropas Investīciju bankas aizdevumus un garantijas, kā arī reģionālo, struktūrfondu un kohēzijas fondu pieejamo finansējumu. Pamatojoties uz minētajiem finanšu instrumentiem un ņemot vērā budžeta plānu 2014.–2020. gadam, Komisijai ir jānosaka finansēšanas risinājums no alternatīviem avotiem iegūtas gāzes izmantošanai, kam varētu būt tālejoša ietekme uz Eiropas gāzes un enerģētikas tirgu.

21. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 00.15)